Červený trpaslík

Obsah

OBSAH 2
SÉRIE I 3
EPIZODA 1, "KONEC" 3
EPIZODA 2, "OZVĚNY BUDOUCNOSTI" 9
EPIZODA 3, "ROVNOVÁHA SIL" 15
EPIZODA 4, "ČEKÁNÍ NA BOHA" 21
EPIZODA 5, "SEBEVĚDOMÍ A MINDRÁK" 26
EPIZODA 6, "JÁ NA DRUHOU" 32
SÉRIE II 37
EPIZODA 7, "KRYTON" 37
EPIZODA 8, "LEPŠÍ NEŽ ŽIVOT" 42
EPIZODA 9, "DÍKY ZA TU VZPOMÍNKU" 47
EPIZODA 10, "ŠKVÍRA VE STÁZI" 52
EPIZODA 11, "QUEEG" 58
EPIZODA 12, "PARALELNÍ VESMÍR" 64
SÉRIE III 69
EPIZODA 13, "POZPÁTKU" 69
EPIZODA 14, "TROSEČNÍCI" 74
EPIZODA 15, "POLYMORF" 79
EPIZODA 16, "VÝMĚNA TĚL" 84
EPIZODA 17, "FOTOSTROJ ČASU" 89
EPIZODA 18, "POSLEDNÍ DEN" 94
SÉRIE IV 98
EPIZODA 19, "KAMILA" 98
EPIZODA 20, "D.N.A." 104
EPIZODA 21, "SPRAVEDLNOST" 109
EPIZODA 22, "BÍLÁ DÍRA" 115
EPIZODA 23, "JINÁ DIMENZE" 121
EPIZODA 24, "ROZTAVENÍ" 127
SÉRIE V 132
EPIZODA 25, "HOLOLOĎ" 132
EPIZODA 26, "INKVIZITOR" 137
EPIZODA 27, "PSYCHOTEROR" 143
EPIZODA 28, "KARANTÉNA" 150
EPIZODA 29, "DÉMONI A ANDĚLÉ" 156
EPIZODA 30, "NÁVRAT DO REALITY" 163
SÉRIE VI 169
EPIZODA 31, "PSIRÉNY" 169
EPIZODA 32, "LEGIE" 175
EPIZODA 33, "PISTOLNÍCI Z APOKALYPSY" 181
EPIZODA 34, "EMOCUC - POLYMORF II" 187
EPIZODA 35, "RIMMEROSVĚT" 193
EPIZODA 36, "MIMO REALITU" 198
SÉRIE VII 204
EPIZODA 37, "PEKELNĚ OSTRÝ VÝLET" 204
EPIZODA 38, "NACHYSTEJTE KVĚTINÁČE" 210
EPIZODA 39, "UROBOROS" 216
EPIZODA 40, "ZKOUŠKA KANÁLEM" 223
EPIZODA 41, "STESK" 229
EPIZODA 42, "ŽÁDNÁ LEGRACE" 235
EPIZODA 43, "EPIDÉM" 241
EPIZODA 44, "NANARCHIE" 246
SÉRIE VIII 252
EPIZODA 45, "ZPÁTKY V ČERVENÉM 1" 252
EPIZODA 46, "ZPÁTKY V ČERVENÉM 2" 258
EPIZODA 47, "ZPÁTKY V ČERVENÉM 3" 265
EPIZODA 48, "KASSANDRA" 272
EPIZODA 49, "TELEVIZE KRYTON" 278
EPIZODA 50, "PETE - 1. ČÁST" 284
EPIZODA 51, "PETE 2" 289
EPIZODA 52,"JENOM SYMPAŤÁCI" 294

Série I

Epizoda 1, "Konec"

Chodba Červeného trpaslíka

Šedivé zdi, tu a tam přístroje, znáte to. RIMMER nese zápisník; za ním jde LISTER, tlačí vozík s nářadím a náhradními díly.
LISTER (Zpívá): Na Ganymed a Titan i já letěl tam ...
RIMMER: LISTERE, už si někdy dostal po té své kebuli svářečkou?
LISTER vrtí hlavou, že ne.
RIMMER: Ne? Tak mlč a strkej vozík!
LISTER (S posměšným zasalutováním): Rozkaz, pane RIMMERE!
Přicházejí k jídelnímu automatu.
RIMMER: Takže, chodba 159.
LISTER si začne broukat tu samou píseň.
RIMMER: LISTERE, zmlkni!
LISTER: Jenom si broukám.
RIMMER: Tak přestaň!
LISTER přestane broukat a vyluzuje tóny tak, že má otevřená ústa a plácá se do tváří.
RIMMER: LISTERE, buď tak hodný a nezpívej, nebroukej a netvař se.
LISTER Přestane klepat do svých tváří a rozhodne se pro interpretaci písně "Kdybych jen měl srdce" klapavými zvuky z krku.
RIMMER: LISTERE, ještě jeden zvuk, cokoli a půjdeš do hlášení. Jaké číslo úkolu?
LISTER otvírá ústa, jakoby mluvil, ale nevydá přitom hlásku.
RIMMER: Tak to by stačilo! (Začne psát do svého zápisníku a předříkává si) „LISTER D., třetí technik. Přestupek: ruší nadřízeného důstojníka pobrukováním, mlaskáním a mlčením.“ Až to uvidí kapitán, si v koncích.
LISTER: RIMMERE, já se nudim!
RIMMER: Bože?! Tohle je zásadní běžná údržba! Je naprosto nezbytná pro dobro této posádky, této mise a této lodi.
(Čte ze svého zápisníku) „Automat 172: ucpaná tryska na slepičí polévku.“
Před obrazovkou projede robík.
RIMMER: Podej mi čtrnáctku B.
LISTER podá mu malý bílý čistič trubek.
RIMMER: Tohle je čtrnáctka B? LISTERE, vypadá to snad jako čtrnáctka B?
Sáhne mezi součástky na vozíku a vytáhne jiný malý bílý čistič trubek, nerozeznatelný od toho prvního.
RIMMER: Tohle je čtrnáctka B, zlatíčko! Tohle, (ukazuje ten předchozí) je čtrnáctka F. Jsi slepý?!?
LISTER: Komu to vadí?
RIMMER: Mě, drahý LISTERE!
RIMMER zkoumá oba čističe, uvědomí si, že čtrnáctka F je vlastně vhodnější a rychle vrátí na vozík čtrnáctku B.
RIMMER: Je to moje zaměstnání! To já si odskáču, jestli přijde důstojník, objedná si slepičí polévku a dostane rybízový likér s pudinkem, dvojitou šlehačkou a cukrem!
Mezitím RIMMER čistí trysku jídelního automatu. Když je hotov, naťuká něco do automatu.
RIMMER (K automatu): Slepičí!
Automat hučí a pak vydá červený šálek něčeho. RIMMER z něj usrkne, zatváří se znechuceně a vyplivne to.
RIMMER: Jo, funguje to.
LISTER: Stejně je to celý postavený na hlavu. Jedinej důvod, proč údržbu nedali servisním robotům je ten, že sou líp sehraný než my.
LISTER vezme šálek s polévkou a usrkne. Jeho reakce je stejná jako RIMMEROVA, ale usrkne ještě jednou a položí šálek na vozík.
RIMMER: LISTERE, to je naprostý nesmysl. Tak, co máme dál? (Čte ze zápisníku) „Botanické zahrady: vadný propustný obvod. Chodba 147: zaseklé dveře.“
LISTER: Stejně víš, že mám pravdu, RIMMERE. Máš nižší hodnost, než všichni servisní roboti, dokonce i než ten, co se zbláznil.
RIMMER: Ne na dlouho, příteli. Výš, jen výš! Tam já mířím!
LISTER: Bez důstojnický zkoušky se nehneš a ty zas rupneš, protože budeš úúúplně dutej!
RIMMER: Hm, LISTERE, naposledy sem to neudělal jen o ten nejslabší vláseček!
LISTER: Cože? Přišel si tam a napsal si „já jsem ryba“ - čtyřistakrát, trochu si si zakřepčil a složil ses.
RIMMER: To je naprostá lež!
LISTER: No, to teda neni! Vím to od Petersena.
RIMMER (Napodobuje LISTERA): „To teda není! Vím to od Petersena.“ LISTERE, abys věděl, napsal sem pojednání o propustných obvodech, které bylo příliš odvážné, nepředstavitelné a rafinované, aby ho zkoušející pochopili.
LISTER: Jó, napsal si, že seš ryba.
LISTER si zapálí cigaretu a začne kouřit.
RIMMER: Ty kouříš cigaretu, viď, LISTERE!
LISTER: Ne, to je kuře.
RIMMER: Dobře, si v hlášení! Už dvakrát během chvilky, LISTERE. Tak nevím.
Přichází k nim další člen posádky, Frank Todhunter.
TODHUNTER: RIMMERE, LISTERE.
RIMMER (Stojí v pozoru a salutuje): Ano, pane.
LISTER (Posměšně): Hle, náš velitel! Už klušuuu…
TODHUNTER: Vskutku. (K RIMMEROVI) Zrovna procházím MacIntyrovy artefakty a vidím, že ste vyplnil 247 stížností ... tady na LISTERA.
RIMMER: (Tváří se hrdě) Ano, pane.
TODHUNTER: A z toho zde máme 123 urážek nadřízeného technika, 39 případů zanedbání povinností, 84 všeobecné neposlušnosti a jeden případ vzpoury.
RIMMER: Ano, pane!
TODHUNTER: Vzpoura, LISTERE?
LISTER (Mezitím umístil cigaretu do ucha a začal jíst hamburger): Šláp´ sem mu na palec.
RIMMER: Škodolibě, s úmyslem mě zranit.
LISTER: Šlo o nešťastnou náhodu!
RIMMER: A já se ptám, jak bylo možné stoupnout si na tak malý palec omylem? Tys mi vůbec nestál na palci! Stáls mi na celý noze, čímž si bránil nadřízenému technikovi v plnění povinností.
LISTER: Ta jeho povinnost byla, že mi přerazil kytaru vejpůl!
RIMMER: Načež si skočil z horní pryčny na celou mojí pravou nohu!
TODHUNTER: Dobře, to stač…
RIMMER (Pokračuje aniž by bral ohled): Kdyby nastala krizová situace, tak bych byl nucen pracovat hopkaje, což je zřejmé ohrožení lodi a tudíž vzpoura!
TODHUNTER: Skončil jste?
RIMMER (Stále si ho nevšímá): Ale já nejsem pomstychtivý člověk, takže nemíním žádat trest smrti.
TODHUNTER: Posádku tvoří 169 lidí. Ty, RIMMERE, velíš jedinému člověku. Proč se nemůžete dohodnout?
LISTER: Já se fakt snažim. Nejsem od přírody neposlušnej člověk, Rád bych s nim vycházel, jenže to neni snadný, protože on je takovej magor!
RIMMER: (K Todhunterovi) Slyšel jste to, pane? (K LISTEROVI) LISTERE, máš vůbec představu, jaký je trest za nazvání nadřízeného technika magorem?!?

TODHUNTER (Usměje se): Ale RIMMERE. (Plácá ho po rameni) Ty si fakt magor!
TODHUNTER odchází. LISTER se neskutečně řehní.
RIMMER (K LISTEROVI): Slyšels to? (Volá za Todhunterem) Se vší úctou, pane, vaše kariéra skončila! Seš vyřízenej, ty flákači!
Řídící centrum
Malá skupinka lidí stojí na jedné straně místnosti čelem k malému stolu, na kterém je kovová urna. Kapitán Hollister je zhruba uprostřed skupinky a začíná mluvit.
HOLLISTER: Dnes jsme se tu všichni sešli, abychom vydali poslední poctu Georgi MacIntyrovi. George byl vynikající důstojník a tak dobrý přítel, jak jen si lze přát. A jeho ztráta nás zasáhla mnohem víc, než by kdo tušil. Nyní svěřím jeho popel hvězdám, které tolik miloval. (Jde ke stolu, zvedne urnu a láskyplně ji pohladí) Sbohem, Georgi, budeš nám chybět. (Vloží urnu do otvoru ve stole a zmáčkne tlačítko pro vypuštění urny do vesmíru) A teď hudbu, kterou si výslovně přál. Prosil bych nahrávku, HOLLY.
Veselé tóny písně "See you later aligator" se linou vzduchem, skupina důstojníků sklání hlavy.

Vesmír

Urna s MacIntyrem letí vesmírem.

Ubikace

LISTER leží na horní palandě, poslouchá smuteční obřad a dívá se z okna.
LISTER (Pozoruje urnu): Támhle letí MacIntyre! Sbohem, Georgi.
RIMMER sedí na dolní posteli a píše si na ruku. Monitor ukazuje kapitána a ostatní na pohřbu.
LISTER: To byl George!
RIMMER: Opravdu? Já myslel, že Marie Stuartovna.
HOLLISTER (Na obrazovce): Děkuju, že jste přišli.
RIMMER: Vypnout!
Obrazovka zhasne.
LISTER: Helé, já to sledoval!
RIMMER: To sotva!
LISTER se natahuje dolů z palandy pro svou akustickou kytaru.
RIMMER: Dotkni se jí a já sundám éčkovou strunu a uškrtím tě s ní.
LISTER: Můžu vůbec něco? Smim dejchat!?! Smim dejchat? (Zafuní, RIMMEROVI přímo do obličeje)
RIMMER: Ehh, LISTERE, zítra mám zkoušku, kterou bych rád udělal.
LISTER: Jo, já vím. Podfukem!
RIMMER (Natáhne paži pokrytou písmem): Tohle není podvádění! Je to jen opora paměti, pomáhá mi to utřídit si fakta, která už znám.
LISTER: Cože? Opsáním celý tý učebnice na tělo? Proč tam teda nepošleš svý tělo, ať si ho oznámkujou!
RIMMER: Domníváš se, že je pro mě snadné stát se důstojníkem? Pro někoho bez středoškolského vzdělání, kdo se nepohyboval v nóbl prostředí!?! Pro někoho, kdo neměl ty pravé rodiče?
LISTER: Ty si neměl pravý rodiče? A čí rodiče si teda měl?
RIMMER: Své rodiče! Své špatné rodiče!!!
LISTER: No, já si jenom myslim, že když to nemůžeš udělat poctivě, tak proč se mučit?
RIMMER: To si celý ty! Nemáš ctižádost, hnací motor, jsi spokojený s nejnižší hodností na téhle lodi!
LISTER: A co naše laboratorní myši? Rozkážu jim něco a ony mě vždycky poslechnou. (Pisklavým hláskem) "Ano, pane LISTER, rozkaz! Íií, íií, íií, íií..."
RIMMER: Ty si skutečná nula!
LISTER: Já nejsem nula! Já mam svuj plán.
RIMMER: Jakýpak? Plánuješ stát se nejpodřadnějším tvorem ve vesmíru?
LISTER: Ne. Mám pětiletej plán. Odbydu si ještě dvě cesty a šetřím si celej svuj plat.
RIMMER: Odkdy?
LISTER: Odjakživa. Proto si nikdy nekupuju mejdlo a deodoranty nebo ponožky. Nic takovýho! Koupim si totiž malou farmu na Fidži a budu chovat ovce a krávu a křížit koně.
RIMMER: S ovcemi a krávou?
LISTER: Ale néé, koně s koňma.
RIMMER: A na Fidži?
LISTER: No, jasně! Maj tam neuvěřitelný ceny.
RIMMER: Aby né, došlo tam k sopečnému výbuchu a většina Fidži je teď metr pod mořskou hladinou!
LISTER: Je to jenom metřík, můžem se brodit.
RIMMER: A co chudinky ovce? Koupíš jim snad plovací vesty? Nebo jim nasadíš chůdy? Ještě lepší, kdybys je zkřížil s delfíny na ovce hopkavé! (Ukazuje, jak by to vypadalo, ovčího delfína představuje jeho pero) Béé, plesk, béé, plesk.
LISTER: V dnešní době můžeš provést odvodnění.
RIMMER: Proč se obtěžovat? Budeš první výrobce vlny se zvlhlou úpravou.
LISTER: Přestaň, tobě něco vykládat je zbytečný, protože pak plácáš tyhle hovadiny.
RIMMER: LISTERE, zato ty máš mozek sýrové topinky. (Předvádí plavce a napodobuje Mummersetův hlas) "Brýtro, farmáři LISTERE! Jen si skáknu nakoupit do ponorky, nepotřebujete taky něco?"
Ozve se cinkavý zvuk a na monitoru se objeví HOLLYHO tvář.
HOLLY: Uvítací recepce pro George MacIntyra právě začíná v jídelně. Teď, když je mrtvý, doufá, že se všichni zúčastní, aby mohl poděkovat za všechny květiny, které jste poslali na jeho pohřeb. Proč mám tohle hlásit, když mám IQ 6000, to nevím. Je to tak ponižující. Místo toho bych mohl vytvořit novou teorii kvantové mechaniky. To není spravedlivé! Vážně ne. RIMMER a LISTER vstávají. RIMMER vezme z věšáku LISTEROVU bundu a dělá, že mu ji chce podat, pak ji ale pustí na zem.

Vesmír

HOLLY (Hlas): Nebo jsem místo řečí o kvantové mechanice mohl přepsat Hamleta a de-facto ho vylepšit! To zkrátka není normální!

Jídelna

Vidíme MacIntyrovu oslavu. V místnosti sedí lidé, včetně RIMMERA, který sedí u stolu a stále si píše po paži. Petersen si toho všimne, když kolem něj jde ke stolu, kde sedí LISTER se Selbym a Chenem.
PETERSEN: Hele, viděli ste RIMMEROVU ruku?
CHEN: Ne, já si počkám až jí vydá knižně!
Skupinka se začne smát.
SELBY: To bude fakt trhák!
LISTER: Hele, Petersene, nemáš drobák?
PETERSEN sáhne do kapsy a podá LISTEROVI čtvrťák.
LISTER: Zrovna mi ukázali ten novej inteligenční test. (Demonstruje) Dívej se, to si tu minci zatlačíš do čela a čim dýl se dokážeš tlouct do hlavy, aniž by ti vypadla, tim seš prej inteligentnější. Tak co? Zkusíš to?
Petersen si sundavá klobouk a připravuje se na úkol.
JEHO PŘÁTELÉ: Jasně, že jóó!
LISTER položí minci Petersenovi na hlavu.
LISTER: Cejtíš jí? Připraven?
PETERSEN: Jo.
LISTER: Cejtíš jí?
PETERSEN: Jo.

LISTER sundá ruku z Petersenova čela. Aniž by si to Petersen uvědomil, sundá zároveň i čtvrťák.
LISTER: Furt jí cejtíš?
PETERSEN: Jo.
LISTER: Teď!
Skupinka začne Petersena povzbuzovat, zatímco se mlátí neúspěšně už poněkolikáté do hlavy.
V čele místnosti sedí u stolu Todhunter, kapitán Hollister a hologram George MacIntyra. Hollister se postaví a místnost ztichne.
HOLLISTER: Přátelé, dnešek je dnem smutku i radosti zároveň. Smutku, protože nás George opustil a radosti, protože je George zase s námi, i když jen jako hologram. Ty, kteří se s ním ještě nesetkali žádám, aby se k němu chovali jako k normálnímu člověku, protože on je v každém ohledu jako George. Ano, má Georgovu osobnost, jeho vědomosti i zkušenosti. Ovšem, nemůže nic zvedat, ani se ničeho dotýkat, takže vás žádám, abyste plnili jeho prosby a prosím vás, dávejte si pozor ať nechodíte skrz něj a to ani ve spěchu! Děkuju vám.
Všeobecný potlesk a volání: „Výborně!!! Ať žije hologram George!!!“
MACINTYRE: Jak víte, HOLLY dokáže podržet v paměti jen jeden hologram, takže upozorňuju všechny, co sou víc naživu než já, že jestli umřou, zabiju je!
Všeobecný smích následovaný potleskem
TODHUNTER: Prosím, postavte se k nakrojení dortu.
Všichni povstanou a kapitán HOLLISTER rozřízne dort.
TODHUNTER (Pozvedá sklenici): Na koordinátora George MacIntyra!
VŠICHNI: Na George! Ať žije George!
HOLLISTER: A teď ještě maličkost před diskotékou. HOLLY tvrdí, že na palubě vycítil jinou než lidskou formu života.
LISTER (Hlásí se): To je RIMMER, pane!
HOLLISTER: Nevím, co to je, LISTERE. Dávejte si pozor.
LISTER: Já tě prásknu, RIMMERE.
RIMMER vytáhne svůj zápisník a ostentativně začne zapisovat další stížnost.
LISTER: (S přáteli) Úůůůůhh!

Ubikace

RIMMER má na sobě bílé trenýrky a tričko, každá obnažená část jeho těla je pokryta poznámkami a taháky psanými tmavým fixem.
RIMMER: Takže, musí mi položit otázku z pravého stehna, což je 10%. Budou se muset zeptat na levé stehno a to už je 20%. Taky dojde na jedno z předloktí, což znamená, že jsem prošel! Mam to v kapse, cokoliv z levé holeni na bonus! (Dívá se na jednu paži) Zkouška. Šikmé podpětí proudu je ... cože je? Podpětí proudu je stejné?!? Podpětí proudu je svízelné? Podpětí proudu je sporné!?! Co je to za hrůzu!?! (Začíná panikařit) Co má všechno tohleto znamenat? Pokryl sem si tělo naprostým a kardinálním a přímo neuvěřitelným blábolem v hatmatilce! (Dá si hlavu do dlaní) Ááách! Bože, Bože, Bože…
LISTER spí na horní palandě, probudí ho však RIMMEROVO vztekání. RIMMER si toho všimne a snaží se vypadat klidně. LISTER zakašle.
RIMMER: Ehh, plus 20% kursu minus Pythagorova věta, to znamená … násobeno dvěma, děleno osou X minus jedna rovná se celková rychlost Červeného trpaslíka, což znamená, že vím všechno o vesmírném inženýrství.Naposledy dobré ráno, LISTERE!
LISTER: Máš všechno na háku, RIMMERE?
RIMMER: Pár mezer (Plácne se přes zadek), ale myslím, že to vyjde.
LISTER: Takže si nic nepamatuješ!?
RIMMER: Mysli si co chceš, LISTERE.
RIMMER si začne oblékat kombinézu.
LISTER: Jó, R-Y-B-A, takhle odhláskuješ „rybu“. A pak sebou sekneš! Už to mám před očima přímo jako živý!
RIMMER: Sklapni, LISTERE.
HOLLY: Bim, bam! Účastníci důstojnických zkoušek, nechť se dostaví do místnosti 14 v jednadvacátém podlaží. Všem připomínáme, že drogy na učení jsou nepřípustné a mohlo by dojít i na vyšetření moči. Veškerá moč, přistižená při podvádění, bude vyloučena!
LISTER: Držim ti palce, RIMMERE.
RIMMER: Netřeba, LISTERE. Odcházím v klidu a s hlavou vztyčenou.
RIMMER zvedne kufřík a opustí kabinu, odejde směrem vpravo. Po krátké pauze pospíchá chodbou kolem vchodu druhým směrem.
LISTER: Zavřít! (Nic se nestane) Zavřít!!! (Dveře se zavřou)
LISTER sleze z palandy. Otevře skříňku, vytáhne láhev mléka a misku a jde ke krytu klimatizace ve zdi.
LISTER: (Volá do krytu) Frankensteine! Čičí! No, poď se napít, Frankensteine!
LISTER položí misku na zem a nalije do ní trochu mléka, zbytek ho rozlije na podlahu. Pak otevře kryt a vytáhne velkou černou kočku.
LISTER: Áhh, tebe už je pěknej kus, víš to? Snad nečekáš dvojčata, víc mlíka mi tady nepřidělej. Ale neva, až se narodí, můžeme mu dávat vodu a předstírat, že je to mlíko. Je to jenom kotě, nepozná to. (Vytahuje z kapsy fotografii) Chceš zase vidět mojí fotku Fidži, Franku? Bude se ti tam líbit. Koukni!
LISTER drží fotku před kočkou, ta se ale s klidem dívá jinam.

Učebna

RIMMER a pár dalších je u zkoušek. Todhunter dělá dozor.
TODHUNTER: Tak začneme. Máte na to tři hodiny. Žádné modemy ani mluvení a porušování pravidel. Otočte list, hodně štěstí.
RIMMER si prohlédne svůj papír, vypadá stále víc a víc zmateně.Podívá se po ostatních, ale zdá se, že ti jsou v pořádku. Nakonec (když se přesvědčí, že se Todhunter nedívá) si vyhrne rukáv. Zjistí ale, že si všechny poznámky rozetřel a jsou nečitelné! Chvíli nehybně sedí ve smrtelné hrůze, pak prostě obtiskne svou ruku pokrytou inkoustem na papír a zanechá tak otisk dlaně. Ten podepíše, postaví se, předvede zaraženému Todhunterovi trojité RIMMEROVSKÉ zasalutování a omdlí. Todhuntera to zjevně vůbec nepřekvapuje a pokračuje si v psaní.
Řídící centrum
Různí lidé provádějí obvyklé technické věci, které je zapotřebí dělat při řízení mohutného vesmírného korábu. LISTER vejde a přistoupí ke stolu Christine KOCHANSKÉ.
LISTER: Chrisie, kde je kapitánova kancelář?
KOCHANSKÁ: Tamhle, jak je napsáno: Kapitánova kancelář. Ta cedulka tam visí odjakživa.
LISTER: Tak to je kapitánův kancl! A jak se pořád máš?
KOCHANSKÁ: Dobře.
LISTER: A nevíš, proč se mnou chce mluvit?
KOCHANSKÁ: Ano, myslím, že tě chtějí povýšit na admirála.
LISTER: Vážně!?
KOCHANSKÁ: Jo, za tvoji píli a za tvou obecně známou lásku k povinnostem.
LISTER: No, neke!
Kapitán Hollister vyjde ze své kanceláře.
HOLLISTER: LISTERE!
Naznačí LISTEROVI, aby šel za ním do kanceláře, což udělá.

Kapitánova kancelář

LISTER: Chtěl jste se mnou mluvit, pane?
HOLLISTER: Kde je ta kočka?
LISTER: Cože? Jaká kočka?

HOLLISTER: LISTERE, nejen, že jste tak strašně hloupý, že jste vzal na palubu zvíře bez karantény a ohrozil všechny muže a ženy na téhle lodi, nejenom to, ale vy jste se taky s tou kočkou vyfotil a poslal to vyvolat do laboratoře na naší lodi! Teď se vás zeptám ještě jednou: máte kočku?
LISTER: Ne.
HOLLISTER: (Ukáže mu fotku LISTERA a Frankensteina) Nemáte nějakou kočku?
LISTER (Otráveně): Anooo, tuhletu.
HOLLISTER: Kde si ji vzal? Na Titanu?
LISTER: Jo.
HOLLISTER: Nenapadlo vás, že by ten tvor mohl něco přenášet!? Nepamatujete si, co se stalo s králíky na Oregonu!? LISTERE, volné zvíře na palubě se může dostat kamkoliv. Třeba do vzduchového potrubí, mohlo by zalézt do HOLLYHO! Víte, uždibne něco tady a potom zase tamhle, LISTERE, a než se nadějeme, letíme zpátky. A teď chci tu kočku a chci ji hned!!!
LISTER: Pane, za předpokladu, že tu kočku mám. Je to jenom předpoklad…eh, co byste s Frankensteinem udělal?
HOLLISTER: Poslal bych ho našim lékařům, aby ho rozřezali a analyzovali.
LISTER: Aaa, pak by ho dali zase dohromady?
HOLLISTER: LISTERE, ta kočka by byla mrtvá.
LISTER: Ale, se vší úctou, co z toho má ta kočka?
HOLLISTER: LISTERE, dejte mi tu kočku!!!
LISTER: Když to neni tak jednoduchý, pane. Já a ta kočka budeme mít koťátko a koupíme si farmu na Fidži a … budeme chovat ovci a krávu a tři koně, to je můj plán a nikdo mi nebude stát v cestě, ani vy ne, a to si vás vážím, pane!
HOLLISTER: Ehh, to chcete, abych vás dal na zbytek cesty do stáze a propadl vám osmnáctiměsíční plat?
LISTER: Né!
HOLLISTER: A chcete vydat tu kočku?
LISTER: Ne!!!
HOLLISTER: Jak libo.

Chodba

LISTER a TODHUNTER jdou chodbou ke kabině stáze.
TODHUNTER: Víš, Dave, nikomu se tam zvlášť nechce.
LISTER: To je dobrý, já se nebojim.
Dva ošetřovatelé nesou kolem nich RIMMERA na nosítkách.
LISTER (Starostlivě): RIMMERE, copak je s tebou?
RIMMER (Bezvládně): Nevzpomínám si, ale myslím si, že jsem si vedl dobře.
Ošetřovatelé s bezvládným RIMMEREM pokračují dál.
LISTER: Nebude to bolet?
TODHUNTER: Tys nikdy necestoval galaxií?
LISTER: Né.
TODHUNTER: Nic neucítíš. Stázová komora vytváří časové stázové pole. Tak, jako rentgenové paprsky neprojdou olovem, čas neprojde stázovým polem. Takže…, i když existuješ, neexistuješ dál v čase a pro tebe osobně neexistuje čas. A i když si pořád hmota, už nejsi nic v časoprostoru. Jsi nevýznamná hmota s kvantovou pravděpodobností nula.
LISTER: Oh. To je takhle jednoduchý?
TODHUNTER otevře dveře a LISTER vstoupí do stáze.
LISTER: Tak jo, připraven.
TODHUNTER: Tak, za 18 měsíců.
TODHUNTER zavře dveře.
TODHUNTER (K HOLLYMU): HOLLY, aktivuj stázové pole.
HOLLY: Dobře, Franku.
Skrz okno ve dveřích vidíme LISTERA mávat. Náhle se přestane hýbat.

Vesmír

Vidíme Červeného trpaslíka, jak si plave vesmírem, při tom nám hraje romantická hudba.
Stázová komora mnohem, mnohem později
LISTER, ve stejné pozici jako předtím, začne znovu mávat. Dveře se otevřou a on vystoupí.
HOLLY: Dobré ráno, Dave. Teď je pro tebe bezpečné vyjít ze stáze.
LISTER: Právě jsem tam vlezl!?
HOLLY: Přejdi prosím do řídícího centra vyslechnout hlášení.
LISTER prochází chodbou, rozhlíží se. Když vejde do jídelny, všimne si na některých stolech malých hromádek bílého prášku.
LISTER: Kde jsou všichni, HOLLE?
LISTER nabere na prst prášek z jedné hromádky a ochutná.
HOLLY: Jsou mrtví, Dave.
LISTER: Ale kdo?
HOLLY: Všichni, Dave.
LISTER: Co, i kapitán Hollister?
HOLLY: Všichni jsou mrtví, Dave.
LISTER: A co Todhunter?
HOLLY: Všichni jsou mrtví, Dave.
LISTER: A co Selby?
HOLLY: Je mrtvý. Všichni jsou mrtví, Dave.

Chodba

LISTER se stále snaží pochopit, co mu HOLLY říká.
LISTER: Petersen ale ne, že jo?
HOLLY: Všichni jsou mrtví, Dave.
LISTER: Chen snad ne?
HOLLY: Gordon, Bennett, ano i Chen, všichni. Všichni jsou mrtví, Dave!
LISTER: RIMMER?
HOLLY: Je mrtvý. Všichni jsou mrtví. Všichni jsou už mrtví, Dave!!!
LISTER: Počkej. Snažíš se mi říct, že jsou všichni mrtví?
HOLLY: Kéž bych ho nikdy nenechal uniknout.

Řídící centrum

LISTER vejde. Všude kolem jsou další hromádky bílého prášku.
LISTER: Cože?
HOLLY: Tepelný štít byl nedostatečně opravený. Vybuchl a než jsem mohl prostor uzavřít, byla celá posádka vystavena smrtelné dávce kadmia 2.
LISTER smete prášek ze židle a sedne si.
LISTER: Áh, to je katastrofa. A proč je tu všude takovej sajrajt!? Co je tohleto?
LISTER nabere na prst trochu prášku z jiné hromádky a ochutná.
HOLLY: To je zásobovací důstojník Olaf Petersen.
LISTER (Rychle to vyplivuje): Aaaah! Snědˊ sem půlku posádky! A kdo je tohle? (Ukazuje na hromádku, která je před ním na zemi)
HOLLY: To je kapitán Hollister.
LISTER: A támhleto je Todhunter?
HOLLY: Ne, to je druhý technik RIMMER.
LISTER: No jo, já ho bez notesu nepoznal. A co dělal RIMMER v řídícím centru?
HOLLY: Vysvětloval kapitánovi, proč neutěsnil tepelný štít. Smete Petersenovy ostatky na zem a dá si nohy na stůl.
LISTER: Teď vážně. Jak dlouho jsem byl v tý stázi?
HOLLY: No, nemohl jsem tě pustit, dokud radiace nedosáhla bezpečné úrovně.
LISTER: Jak dlouho!?!
HOLLY: Tři miliony let.
LISTER: Tři miliony let!?! (Dramatická pauza) Mám furt knížku z knihovny. A co Chrissie? Co je s Chrissie KOCHANSKOU?

HOLLY: Je mrtvá, Dave.
LISTER: Ale néé!
HOLLY: Asi ti to moc nepomůže, ale i kdyby ještě žila, věkový rozdíl by byl nepřekonatelný.
LISTER: Byla součástí mýho plánu. Nestačil sem jí to říct, ale měla se mnou odjet na Fidži. Nosila by bílý šaty a jezdila by na koních a já bych se staral o všechno ostatní. To byl můj plán. Moje všechno!!!
HOLLY: No, teď by ti na Fidži nebyla moc platná. Pokud tam nesněží a nepotřebují posypat chodníky.
LISTER: HOLLY?!
HOLLY: Promiň. Omlouvám se za to. Jsem sám už tři miliony let a jsem zvyklý říkat, co si myslím. Taky mi to přišlo zvláštní, říct ti pravdu.
LISTER: Takže všichni sou mrtví? Sem tady úplně sám?!
HOLLY: Tedy, prakticky řečeno, ano.
LISTER (Zapaluje si cigaretu): Co myslíš tim - prakticky řečeno?
Vstoupí RIMMER. Je to hologram.
RIMMER: Ahoj, LISTERE. Dlouho jsme se neviděli.
LISTER: RIMMERE! Ty seš hologram?!
RIMMER: Ano, to proto, že jsem mrtvý - jako konzerva lunchmeatu. A to všechno kvůli tobě.
LISTER: Mě? Co sem udělal?
RIMMER: Kdybys neschovával tu pitomou kočku a neposlali tě do stáze, mohl´s mi pomoct, když sem opravoval ten štít a já bych nebyl mrtvý.
LISTER (Zvědavě): Jaký to je?
RIMMER: Smrt? Je to jako být na dovolené s partou Němců.
LISTER: Ale ne, já myslim bejt hologram.
LISTER mávne rukou skrz RIMMEROVO břicho. RIMMERA to naštve a LISTER se s úžasem dívá na svou ruku.
RIMMER: Eha! No, dovol? Být hologramem je príma. Pořád mám stejné touhy, stejné pocity, stejné emoce, ale nemůžu se ničeho dotknout. Už nikdy si nebudu moct přejet růží po tváři, pochovat rozesmáté dítě, nebo se pomilovat se ženou. (Zatváří se bezmocně)
LISTER (Kroutí hlavou): RIMMERE, stejně jsi z toho nic nikdy nedělal!
RIMMER: Ale jednou bych to dělal, ty vrahu!!!
LISTER: Hele, hele, já jsem nic neudělal! To ty, ty si zfušoval opravu tepelnýho štítu!
RIMMER (Přistoupí k jedné hromádce bílého prášku) Tohleto jsem fakt já?
LISTER: Jo.
RIMMER: Já?
LISTER: Neblbni, dyť to má i svoje klady.
RIMMER: Jak to myslíš!? Jaké to má klady? Jsem mrtvý, celého mě tvoří jen světlo a jsem sám ve vesmíru s chlapem, který má mozek jako vycpaný leguán. Co je na tom tak krásného?
LISTER: Co je to leguán? Aleee, podívej se, ty přece nejseš mrtvej. Eh, vlastně seš, ale taky zase nejseš, protože seš pořád tady.
RIMMER: LISTERE, já tu ve skutečnosti nejsem! Já totiž nejsem já! Copak to nevidíš? Já jsem svoje počítačová simulace. Támhleto jsem já (Ukazuje na svou kopičku prášku), ta hromádka trusu z myšího albína.
LISTER: Ale prosimtě, umřela už fůra lidí. Fůra lidí umřela a dala si na tom fakt záležet. Ty seš hologram. No a co?
RIMMER: Nejspíš máš pravdu, LISTERE. Musím se dát zase dohromady. Ale musíš mi pomoct. Budeš mýma rukama a mým hmatem.
LISTER: Já znám ten druh věcí, na který rád šaháš! Nic takovýho!
RIMMER (Pohlédne na LISTERA): Ty kouříš, LISTERE, v řídícím centru?
LISTER: Jo, na pár let sem přestal, ale teď sem se k tomu vrátil.
RIMMER: Jsi v hlášení, panoši! (Chce si sáhnout pro zápisník, ale ten tam není) Nemůžu to zapsat. Budu si to pamatovat!
LISTER: Ježiš! RIMMERE, já vim, že o mrtvejch jenom dobře, ale bohužel, ty seš furt stejnej magor!
RIMMER: Co si to řekl?
LISTER (Opouští místnost): Že seš furt stejnej magor!!!
RIMMER: LISTERE, máš vůbec představu, jaký je trest za nazvání zesnulého nadřízeného magorem!?!?!

Chodba

Ze zdi spadne kryt ventilace a z roury se vysouká chlapík v růžovém obleku. Je to KOCOUR. Udělá kotrmelec a dvě otočky.
KOCOUR: Aáááá, úůůůůůů, íií! Jak vypadám? (Vytáhne malé zrcadlo) Vypadam dobře. Nebuď tak skromnej, vypadáš líp, než dobře. Vypadám nebezpečně!!! Aaaááůů, střežte seee! Aaaůůůů! Hele, co je tohle? Ááh, to je můj stín. Éhh, dokonce i můj stín vypadá hezky. Já vypadám pěkně, můj stín vypadá pěkně – parádní dvojka! Oba sme k zulíbání! Tak, parťáku, tudy. (Ukáže jedním směrem a pak si to rozmyslí) Néé, tudy. Aaaááůůůůůů!!!

Jiná chodba

RIMMER stále jde za LISTEREM.
RIMMER: LISTERE, zpomal trochu, poslouchej mě…
LISTER: Nee…
Je přerušen KOCOUREM, který se točí v dohledu.
KOCOUR: Aáááůůůů! (Všimne si LISTERA a RIMMERA) O-ou, a sakra, radši se trochu zvětším.
KOCOUR zvedne tlapy, prská kolem sebe a tváří se divoce.
LISTER a RIMMER se otočí na podpatku a utečou.
KOCOUR: He che! Báli se mě! Byl sem hrůzostrašný! (Zpívá) Íií, já a můj stín, oóóéé! No tak hochu, padáme vodsaď...
Jídelna
LISTER a RIMMER couvají od dveří, až LISTER narazí zády do stolu a málem vyskočí z kůže.
LISTER: Aáááá! HOLLY, co to bylo?
HOLLY: Během radioaktivní krize byly kočka a její koťata bezpečně zavřeny ve skladišti a tam se 3 000 000 let rozmnožovaly, až se vyvinuly do životní formy, kterou jste právě viděli na chodbě.
LISTER: To je na mě moc!
HOLLY: Víš přece, že se lidstvo vyvinulo z opic?
LISTER: Jo, to vim.
HOLLY: On se vyvinul z koček. (Na monitoru sledujeme obraz vývoje KOCOURA z kotěte až po současnost) Jeho předchůdci byly kočky. Pochází z koček. Je to KOCOUR!
Náhle do místnosti vejde KOCOUR, točí se a skučí.
KOCOUR: Aáááááá, ůůůůůů… (Jakmile si všimne ostatních, ztuhne)
LISTER: Ahojjjjj ... KOCOURE?
KOCOUR (Všimne si něčeho na rukávu): Jééé, faldík!
KOCOUR vytáhne malou napařovací žehličku a přejede s ní přes rukáv.
RIMMER: Drž se zpátky, LISTERE.
S neartikulovaným výkřikem zaujme RIMMER kung-fu postavení a skočí na KOCOURA, proletí skrz něj a zmizí za dveřmi, neboť, jak sám zapomněl, je tvořen jen světlem.
KOCOUR je vysmátý.

Ubikace

LISTER vyndává ze skříňky mléko, misku a trochu vloček, nalije trochu mléka do misky.
LISTER: Tumáš, KOCOURE.
KOCOUR: Á, mňam, cornflakey!
LISTER: HOLLY říká, že je máš rád.
KOCOUR: Mmmm!

LISTER položí misku na zem, na místo, kde byl zvyklý krmit Frankensteina.
KOCOUR: Hele, vy opice jíte ze země? To nemáte žádný styl ani vychování?!
LISTER: Oh, omlouvám se, KOCOURE, promiň.
LISTER zvedne misku a položí ji na stůl před KOCOURA.
KOCOUR: Tedy, vy lidi jste neuvěřitelní.
KOCOUR začne jazykem nechutně vylizovat cornflakes a mléko. Uznale pokyvuje hlavou.
LISTER: Kde sou všichni tvý kočičí přátelé?
KOCOUR: Výýýborné cornflakey!!!
LISTER: Tak kde sou všechny další kočičky? Sou pryč? Sou mrtvý? Opustili tě?
RIMMER: Vždyť je to jedno!!! Na téhle lodi ho nechci!!!
LISTER: Ne! Vrátí se s náma domů, že jo, KOCOURE?
RIMMER: Domů? A kde přesně ten domov má být?
LISTER: Na Zemi.
RIMMER: Na Zemi!? Proč si myslíš, že Země existuje LISTERE? A i kdyby, podívej se, co to udělalo s kočkou za tři miliony let.
KOCOUR vytáhne kartáček na zuby a začne si česat obočí.
RIMMER: Umíš si představit v co se vyvinula lidská rasa? Pro lidi budeš něco jako sliz, který na počátku vyplavilo moře.
LISTER: Můžu se trochu vyšvihnout.
RIMMER: Neé, ty si dinosaurus. Vyhynul si! Nemáš nic.
LISTER: Hele, brzdi, jo! Já mám svuj plán! A taky mám kočku. Sice to není Frankenstein, ale kočka to je.
KOCOUR: Frankenstein? Jóó, tohle si pamatuju s kočičí školy: Matka Boží, zachráněná Kloisterem hlupákem, který byl dlouho u ledu a jenž se obětoval, abychom my mohli žít!
LISTER: Néé! To, to není Kloister, to sem já, je to LISTER! Je to LISTER – hlupák!!!? (Zatváří se kysele)
KOCOUR: …který se vrátí, aby nás vedl na Fušál, do země zaslíbené.
LISTER: Né, to neni Fušál, je to Fidži! Taky že jo, já vás tam odvedu!!! (K RIMMEROVI) Právě tam poletíme. HOLLY!?!
HOLLY: Ano, Bože?
LISTER: Změň kurz na Fidži! Dej si pozor Země - sliz se vrací domů!!!
Objeví se nápis: ZAČÁTEK
KONEC.

Epizoda 2, "Ozvěny budoucnosti"

Vesmír

HOLLY: Toto je volání o pomoc těžařské lodi Červený trpaslík. Posádka je mrtvá, zahynula v důsledku ozáření. Jediní, kdo přežili jsou Dave LISTER, který byl během nehody na lodi ve stavu nevědomí a jeho březí kočka, bezpečně uzavřená ve skladišti. Po probuzení za tři miliony let je LISTER pouze ve společnosti tvora, jenž se vyvinul z jeho kočky, a Arnolda RIMMERA, holografické simulace jednoho mrtvého člena posádky.
HOLLY (Vrací se): Já jsem HOLLY, lodní počítač s IQ 6000. Což je stejně jako má 6000 učitelů tělocviku.

Chodba Červeného trpaslíka

LISTER sviští kolem na motorce.
LISTER (Zpívá): ...plutonium sám a sám doloval ve vesmíru starý horník se svou dcerou Clementine.
Zastaví naproti jídelnímu automatu a osloví ho.
LISTER: LISTER, RD-5692.
AUTOMAT: Ano? Můžu Vám pomosst?
LISTER: Šlapeš si na jazyk.
AUTOMAT: Ano, já vím. Polucha ssisslání byla nahlássena na sselvissním. Omluvte potíže.
LISTER: Dal bys mi sendvič se slaninou a hořčicí a černý kafe?
AUTOMAT zabzučí a vydá pár gumáků.
LISTER: Tvoje slovníková jednotka taky nefunguje.
AUTOMAT: Jisstě, já vím. To bylo taky nahlásseno selvissnímu. Omluvte potíže.
LISTER: Tak se mi aspoň pokus o to kafe.
AUTOMAT: Jisstě. Pokussím sse. (Vydá kýbl)
LISTER: Tohle je kýbl.
AUTOMAT: Paldon.
Koridorem přiběhne RIMMER. Má na sobě tričko a šortky a vydává radostné zvuky trubky. Zastaví se, aby něco řekl LISTEROVI, ale neustále běží na místě.
RIMMER: Brýtro, LISTERE. Jak se žije v hippiovském nebi, ty těhotný lenochode smradlavý? Jakýpak je na dnešek plán? Flákání po ránu, potom lehárko odpoledne a pak si dáchnout před hlavní večerní zevlovačkou? Ó bože, ty jsi ostuda lidstva.
Otočí se a odběhne pryč.
LISTER (Do vzduchu): Dobré ráno, RIMMERE.

Jídelna

RIMMER vběhne do jídelny a zastaví se.
RIMMER: Teď stop! (Dívá se na hodinky) 6:47, to není zlý čásek na kilásek. Škoda že jsem běžel jen 300 metrů. Ale zase jsem se zdržel s LISTEREM, to znamená o čtyři minuty míň, a taky jsem si vydech, abych nevypadal tak vyplivaně, až kolem něho poběžím, tak to taky odečtu a je to světový rekord! Výborně, RIMMSEY, skvělá fyzička! HOLLY, dej mi čistou uniformu.
HOLLY (Objeví se na zdi na monitoru): 9:47, Arnolde.
RIMMER: Ne, čistou uniformu, ty pitomče.
HOLLY: Podívej, zrovna teď nemám čas.
RIMMER: Hned!
HOLLY si povzdechne a RIMMER má náhle oblečenu čistou uniformu.
RIMMER: A rád bych krátký sestřih, HOLLY. Začínám vypadat jako jeden z těch Pekelných andělů.
HOLLY: Do 24 hodin dosáhneme rychlosti světla. A já musím řídit loď velkou jako město rychlostí, s níž se lidstvo ještě nikdy předtím nesetkalo. Nejsem kombinace mluvících hodin a Versaceho módních poskoků.
RIMMER: Hole, jsem sice pouhý hologram, ale stále nejvýše postavený technik na téhle lodi. Když já řeknu udělej něco, tak to uděláš. Rozumíš? Ty trapnej a nafoukanej firofaxi.
HOLLY: Co že jsem?
RIMMER: Slyšels dobře. A teď do práce. Velice nakrátko.
HOLLY: Dobře, Arnolde.
RIMMER má náhle nápadný a směšný účes tvaru včelího úlu.
RIMMER: Už to máš, HOLLE?
HOLLY: Ano.
RIMMER: Na ježka? A je to hodně krátké?
HOLLY: Ano, Arnolde.
RIMMER: Jak můj otec říkával: „Čerstvý krátký sestřih a nablýskané holinky a zvládneš všechno na světe.“ Což prohlásil pár minut před tou nešťastnou sebevraždou.
RIMMER odpochoduje pryč.

Ubikace

LISTER vytahuje krámy ze skříňky a balí je do krabice. KOCOUR jí a dívá se na LISTEROVU sbírku fotek, která běží na monitoru na zdi.
LISTER: Á! Tohle jsem já s Jimem Bexley Úprkem. Hrál fotbal za London Jets Nulová gravitace. Byl to přední útočník. A jak vidíš, byl vážně moc a moc a moc moc šťastnej, že mě poznal.
Na snímku se LISTER šklebí jako blbeček a Jim se na něj dívá s výrazem „Co je to sakra za vola?“ Fotka se vymění a vidíme ošklivé individuum vzdáleně podobné LISTEROVI.
KOCOUR: Co je to za chlapa?
LISTER: To je moje babička. Vychovala mě. Byla to bezva stará dáma. Jednou mě vylili ze školy, protože praštila ředitele, když jsem propad z frániny.
Fotka se opět změní. Tentokrát na ošklivého bullteriéra. V pozadí je vidět kousek kabátu.
KOCOUR: Ú, a kdo je tohle?
LISTER: To, to je můj táta. Je to jediná jeho fotka, kterou mám.
KOCOUR: To je tvůj otec? Tak proto seš tak ošklivej.
LISTER: Ne, ne, tohle je jeho pes Hannah.
KOCOUR: Pes? A co to je?
LISTER: Domácí mazlíček.
KOCOUR: Fuj, hnusný, bué éé.
Začne drápat na obrazovku.
LISTER: Hele, jdi se spakovat, jdi si spakovat svý věci a nech mě taky sbalit, jo? Byl bys tak hodnej?
KOCOUR: Ještě, že ten pes se tady nikde nevyskytuje, protože jinak bych ho moh prohnat.
LISTER: Vážně?
KOCOUR: Ano.
LISTER: Víš, jak jsou velký? Jsou kolem šesti metrů dlouhý a zuby maj jako tvoje noha.
KOCOUR: Ano?
LISTER: Jo.
KOCOUR: No, myslim, že bych ho stejně prohnal. (Odchází a vrazí zády do dveří.) Uááh! (Začne se opatrně rozhlížet do koridoru, než odejde.)
LISTER si všimne něčeho v akváriu.
LISTER: Ále, Lennone. Nevidíš, co je s McCartneym?
Přijde k akváriu a chňapne jednu z ryb. Přiblíží ji k uchu a začne s ní třepat, pak s ní praští několikrát o stůl a poslechne ji znova. Nakonec použije šroubovák a rybu otevře a odhalí, že je mechanická. Narovná v ní nějaké dráty.
LISTER: No jasně. A je to McCartney. Ta technika!
Zavře ji a vhodí zpátky do akvária, kde rybka začne plavat.
LISTER: Á, mistrovský dílo. A to tvrdili, že seš ztráta peněz.
Vstoupí RIMMER. KOCOUR ho následuje, chodí okolo něj s pohledem upřeným na jeho směšný účes. LISTER je zaměstnaný balením, takže si nevšimne.
RIMMER: Na co to čučí?
LISTER: Kdo?

RIMMER: Ten natvrdlý KOCOUR.
LISTER si všimne účesu a může puknout smíchy.
LISTER: RIMMERE, co to máš za účes?
RIMMER: Ten vytvořil HOLLY.
LISTER: Proč?
RIMMER: Protože jsem mu to poručil.
LISTER: Vypadá dost směšně.
RIMMER: Směšný se může zdát tobě, LISTERE, ale mně se líbí. Připadám si jako muž.
LISTER: No, s tou vizáží nejspíš nějakýho klofneš.
RIMMER: Krátké vlasy dodávají muži vědomí důstojnosti a disciplíny.
LISTER: RIMMERE, viděl jsi to?
RIMMER: Nepotřebuju to vidět. Já totiž nechci nikoho oslňovat. Tenhle sestřih je určený do akce, ne, abych s ním honil vodu. Je možná trochu strohý, spíše pro zelené barety. Člověk je takový, jak vypadá a já vypadám (Podívá se do zrcadla) jako pravá, nefalšovaná děvka!!! HOLLY! HOLLY!
HOLLY (Na monitoru se objeví obrázek HOLLYHO): Toto je záznamník. Bohužel HOLLY momentálně nemá čas. Chcete-li nechat po pípnutí vzkaz, ozve se vám. Píp!
RIMMER: HOLLY, tady je RIMMER. Pamatuješ si na mě? Arnold RIMMER, ten ubožák, z kterého jsi udělal Helen Shapiro. Za tenhle podraz tě v pekle opražej na toast.
TOASTOVAČ: Říkal někdo, že by si přál toast?
RIMMER: Zmlkni! (K LISTEROVI, který si opět začal balit) Co to děláš?
LISTER: Chystám se do stáze. HOLLY ti to neřek?
RIMMER: Do stáze? A k čemu?
LISTER: HOLLY povídal, ať tam jdem, dokud poletíme rychlostí světla a mě napadlo, proč tam nezůstat než doletíme na Zem.
RIMMER: Na Zem? Ta je vzdálená tři miliony let! Tak dlouho sám nevydržím, budu z toho na hlavu. (Začne si upravovat svůj včelí úl) HOLLY, koukni, mrzí mě to, nechtěl jsem být hrubý. Mohl bych tě poprosit o svoje vlasy? (Žádná odpověď) Pěkně prosím, prstíčkem hrabu.
HOLLY: Budu o tom přemýšlet, Arnolde.

Řídící centrum

LISTER vstoupí držíc krabici se svými krámy. Následuje ho RIMMER již se svým normálním účesem.
LISTER: HOLLY ti to měl říct. Myslel jsem, že ti to nebude vadit.
RIMMER: Vadit? Proboha! Řekni mi proč. Lepší být tři sta tisíc milénií sám, než o sobě vůbec nevědět. Já se zabavím. Sepíšu ty křížovky, to vydá na pár století.
LISTER: Ale HOLLY tě vypne, než se tam vrátíme.
RIMMER: Ještě lepší. Zapnout mě, vypnout mě, jako bych byl nějaký robertek na baterky.
LISTER: Ale neblbni, tohle na mě nezkoušej.
RIMMER: A co bych zmoh? Já jsem mrtvý, LISTERE, nebo sis toho nevšim?
LISTER: Já vím, že seš mrtvej. Tak kvůli tomu nefňukej!
RIMMER: Promiň, že obtěžuji.
LISTER: Podívej, vždyť si stejnej, jako když jsi žil. Stejná osobnost. Stejný všechno.
RIMMER: Kromě nepatrného detailu, že jsem tuhý.
LISTER: Smrt není žádný neštěstí jako bejvala za starejch časů. Už ti to nezničí kariéru jako dřív.
RIMMER: To oni tvrdí, ale když se přijdou o práci ucházet dva lidi a jeden bude mrtvý, kterého si vybereš?
LISTER: Toho, kdo má lepší kvalifikaci.
RIMMER: Pitomost! Kdys naposled viděl mrtvého hlasatele?
LISTER: Kanál 27, měl holografické zprávy.
RIMMER (Dělá komické pohyby): Ale ne, žůžo ňůňo, kanál 27. Pěkná habaďůra. Vy živí nás nenávidíte!
LISTER: RIMMERE, jestli se mám vrátit na Zem, tak se musím odebrat do stáze. A bude trvat 4000 let jenom než se otočíme. V týhle rychlosti nemůžeš udělat třístupňový obrat, jak určitě víš.
RIMMER: Ano, opravdu? A to máš z pohádky Jak šla astronavigace na vandr?
LISTER: Náhodou je to pravda.
RIMMER: Já vím, že ano, prófo. Astronavigační zkoušky jsem dělal devětkrát. Desetkrát! Když počítáš, jak mě chytla křeč.
LISTER: RIMMERE, budeš vypnutý jenom, než se vrátíme na Zem.
RIMMER: Kde mě nebudeš potřebovat, takže mě už nezapnou.
LISTER: Mohli by tě vyléčit. Za tu dlouhou dobu věda určitě udělala pokroky.
RIMMER: Jo, vsadím se, že s léčbou smrti začali hned, jak jsme opustili Zemi. Ordinace jsou nejspíš narvané mrtvými. „Tak, pane Johnsone, tohle berte třikrát denně, brzy budete zase žít. Carol, další mrtvolu, prosím.“
LISTER: Ale mohli by!
RIMMER: Ano, LISTERE, mohli by, kdyby Země nevybuchla.
LISTER: Nebo jí neovládli mravenci.
RIMMER: To budeš ve svém živlu, jestli bude vládnout hmyz. Konečně dostaneš slušnou práci.
LISTER (Drží krabici a chystá se odejít): Jo, jo.
RIMMER: Snad se dostaneš i do vlády.
LISTER: Ano, ano.
RIMMER: Možná se uchytíš dokonce jako manekýn.
LISTER odejde.
RIMMER: Jelito.

Ubikace

LISTER stojí před zrcadlem. Strká sprej pod triko a začne si ho stříkat do podpaží.
LISTER (Zpívá): Na Ganymede a Titan, i já letěl tam. Města pořád stejná óóó, jen jedno z nich v srdci mám.
Druhou rukou vezme jiný sprej a stříkne si s ním na obličej.
LISTER: Óóó, Lunar, mě…
Vtom si uvědomí, že to, o si teď vstříkl na obličej byl deodorant do podpaží. Opatrně začne slídit pod trikem a vytahovat zpod něj chuchvalce pěny na holení. Pár jich vytáhne a plácne si je na obličej.
LISTER (Pokračuje ve zpěvu): Lunar, město sedmé…
TOASTOVAČ: Víš, že neumíš zpívat.
LISTER: A ty snad jo?
TOASTOVAČ: Myslíš, že když jsem toastovač, tak nemám hudební sluch?
LISTER: No, tak jenom do toho.
TOASTOVAČ: Vítejte ve Hvězdném tanečním sále. (Začne zpívat) Poleť lásko má, kam měsíc nad ře…
LISTER přijde k toastovači a uhodí do něj. Toastovač přestane zpívat.
LISTER (Pokračuje ve zpěvu): Lunar, město sedmé, tam nám bude fajn...

Vesmír

Červený trpaslík a všechno kolem se na chvíli rozplizne do velké bíle skvrny.

Ubikace

Barvy jsou stále zkresleny, ale rychle se vrací do normálu.
LISTER je zneklidněn.
LISTER: Co to bylo?
HOLLY: Ea, ee, obrat 11:14, Dave.
LISTER: Ne, HOLLY, já myslim ten záblesk.
HOLLY: Překonali jsme světelnou bariéru o 24 hodin dříve.
LISTER: Ah. (Pokračuje v holení) A nestalo se nikomu nic?

HOLLY (Jeho obličej na monitoru je rozmazaný a zkreslený): Nemůžu sloužit. Nemám o tom páru. Letíme rychlostí světla. Jsem pod parou.
LISTER: HOLLY, jsou tady všichni v pohodě?
HOLLY: Ne, já nejsem, Dave! Myslel jsem, že se s rychlostí světla vyrovnám, ale jsem nějaký rozmazaný. (Náhle otočí hlavu vlevo) A jak by to teprv rozmázly noviny.
LISTER: HOLLY, co je to s tebou? Ty máš přece IQ 6000, nebo ne?
HOLLY: Koukni, letíme rychleji, než je rychlost světla. Což mimochodem znamená, že vidíme něco, čím už jsme proletěli. I když mám IQ 6000, padá na mě splín a je mi blbě.
LISTER: A můžu pomoct?
HOLLY: Ne, není třeba, já už si nějak poradím. Trochu vlevo, hlavu vzhůru. Radši už zmizím. (Jeho obličej zmizí)
LISTER (Holí se před zrcadlem a opět zpívá): Na Ganymede a Titan, i já letěl tam…
Náhle si uvědomí, že jeho odraz v zrcadle nedělá stejné pohyby jako on sám. Zastaví se a začne civět do zrcadla, zatímco jeho odraz se dál holí. Na chvíli se otočí a nevšimne si, že jeho zrcadlový odraz se řízl do brady.
LISTER (Křičí): RIMMERE! RIMMERE!
Otočí se zpátky k zrcadlu a vidí, že jeho odraz se teď otočí a něco křičí. K odrazu přiběhne RIMMER. Opravdový LISTER se otočí, ale u něj, na této straně zrcadla RIMMER nestojí. Nakonec se LISTER otočí zpátky k zrcadlu, v němž si LISTER a RIMMER něco povídají, a začne se holit, ignorujíc odrazy v zrcadle.
LISTER (Zpívá): Na Ganymede a Titan, i já letěl… (Náhle si uvědomí, že se říznul do brady, křičí) RIMMERE!
RIMMER (Přiběhne): Co? Co je?
LISTER: Nevidíš v tom zrcadle něco fakt podivnýho?
RIMMER (Po chvíli tupého zírání na zrcadlo): Ano, tebe, ty šeredo.
LISTER: Ne, to bylo ... vážně divný.
RIMMER: Co to bylo?
LISTER: Ale nic. Na tom už nesejde.
RIMMER: A na čem už nesejde?
LISTER: Na ničem! Zapomeň na to! Dyť je to fuk!
RIMMER: Ty už zase piješ ten marihuanový džin?
LISTER: Hele, kašli na to, nezáleží na tom.
RIMMER: Prima! Až zase budeš mít problémy s ničím a s tím, na čem nezáleží, klidně si tu hystericky křič moje jméno a já se přiženu jako vítr. Ano?

Chodba

KOCOUR tlačí stojan s obleky a potká LISTERA.
KOCOUR (Zpívá): To kotě prtě šlo do stáze. Ou! To kotě prtě šlo spát. Ou. Jé, jdeme mé šatičky.
LISTER: Ježiš, co to děláš?
KOCOUR: Cos mi řek, fešáku?
LISTER: Já, já, řek, řek sem, aby sis vzal pár maličkostí, bez kterejch se neobejdeš.
KOCOUR: Přesně! Tak si beru jen tohle. Tenhleten a dalších deset stojanů. Čím míň, tím dřív!
LISTER: Tohle všechno se tam bohužel nevejde.
KOCOUR (Prohledává stojan): Dobře, nechám tady ... tohle! (Vytáhne malý kapesník.) Nějak už se bez toho obejdu.
LISTER: Můžeš si vzít dva obleky a dost.
KOCOUR: Dva obleky? Tak to zůstávám!
LISTER: Ale to nejde. Než vylezu, budeš mrtvej.
KOCOUR: Dva obleky jsou smrt!
LISTER odchází.
KOCOUR (Volá za LISTEREM): Hele, když si uříznu nohu a nechám jí tady, smím si vzít tři?
Několikrát se pokusí zvednout tři prsty.

Řídící centrum

LISTER volá zpátky na KOCOURA.
LISTER: Za deset minut jdeme do stáze. Sejdeme se v lůžkovém prostoru.
RIMMER vejde do řídícího centra protějšími dveřmi.
LISTER: Ty, RIMMERE, něco mě napadlo.
RIMMER: Cože?
LISTER: No, víš, že jdeme do stáze a tak.
RIMMER: Co jak jsem udělal?
RIMMER dojde doprostřed místnosti a LISTER si uvědomí, že nekouká na něj, ale někam do prázdna. Po celý zbytek konverzace RIMMER ignoruje LISTERA a mluví do vzduchu, zatímco LISTER se snaží zjistit, na koho to RIMMER mluví.
LISTER: Co myslíš tím „Co jak jsem udělal?“?
RIMMER: LISTERE, přestaň blbnout.
LISTER: Ale já vůbec neblbnu!
RIMMER: Právě jsem přemýšlel v knihovně. A rozhodl jsem se…
RIMMER se zastaví jako by byl přerušen, přestože LISTER ani necekl.
RIMMER: Zmlkni! Jak jsem říkal předtím, než jsem byl tak hrubě přerušen, rozhodl jsem se, že když půjdeš do stáze, chci zůstat tady a zapnutý.
LISTER: Cože? Úplně sám, po zbytek života?
RIMMER: Co jako?
LISTER: Eh?
RIMMER: A já se ptám co?
LISTER: Co se tady děje?
RIMMER: Jsi vesmírný šílenec!
LISTER: Já, že jsem šílenec?! To ty seš (Mává mu rukou před obličejem, ale RIMMER to neregistruje) vesmírnej blázen!
RIMMER: No, to asi bude deja vu. Zní to tak.
RIMMER zakroutí hlavou a odejde z řídícího centra. Když odchází, další RIMMER vstoupí protějšími dveřmi. LISTER se upřeně dívá za prvním RIMMEREM a dostane šok, když se otočí a spatří druhého RIMMERA.
LISTER: (Křičí) Áááááá! RIMMERE! (Trochu se uklidní) Zrovna jsem tě viděl vyjít támhletěma dveřma.
RIMMER (Teď mluví opravdu na LISTERA): Cože?
LISTER: Jak jsi to udělal?
RIMMER: Co jak jsem udělal?
LISTER: Právě jsi vyšel tadyhletěma dveřma.
RIMMER: LISTERE, přestaň blbnout.
LISTER: Já přísahám na život svojí babičky, žes vycházel tamtěma a těmahle jsi přišel!
RIMMER: Právě jsem přemýšlel v knihovně. A rozhodl jsem se…
LISTER: RIMMERE, povídám ti…
RIMMER: Zmlkni! Jak jsem říkal předtím, než jsem byl tak hrubě přerušen, rozhodl jsem se, že když půjdeš do stáze, chci zůstat tady a zapnutý.
Když to řekl, LISTER si uvědomil, že tohle už slyšel předtím.
LISTER: RIMMERE, právě jsi vešel a řekl jsi přesně tohle.
RIMMER: Co jako?
LISTER: Řekl si tohle!
RIMMER: A já se ptám co?
LISTER: No tohle! Řek si tohle!
RIMMER: Jsi vesmírný šílenec!
LISTER: A pak jsi řekl: „To asi bude deja vu.“
RIMMER: No, to asi bude deja vu. Zní to tak.
LISTER: Tak, teď zakruť hlavou a odejdi.
RIMMER zakroutí hlavou a odejde. LISTER běží za ním a kontroluje jestli nevchází třetí RIMMER.

Chodba

RIMMER jde koridorem, LISTER běží za ním.

LISTER: RIMMERE, počkej! Ty to nechápeš!
V opačném směru kolem nich probíhá KOCOUR a v bolestech se drží za pusu.
KOCOUR: Můj zub! Můj zub! U všech koček, přišel jsem o zub!
LISTER: KOCOURE, počkej! RIMMERE, proboha!

Ubikace

KOCOUR loví rybičky z akvária cedníkem. LISTER a RIMMER vstoupí.
KOCOUR: A teď vás rybky ňamky zbaštím… (Najednou si všimne LISTERA a RIMMERA) Jé, jen jsem si hrál s tvými rybičkami. Nechtěl jsem je sníst!
RIMMER: Právě kolem nás prošel.
LISTER: To je asi tou rychlostí světla.
RIMMER: HOLLY, co se to děje?
LISTER: Vsadim se, že je to tim.
RIMMER: Ty jsi snad HOLLY?
LISTER (Paroduje RIMMERA): Ty jsi snad HOLLY?
RIMMER: HOLLY?
HOLLY: Hmm?
RIMMER: Co se tady děje?
HOLLY: Já jsem desátá generace holografických počítačů s umělou inteligencí. Ne tvoje máma.
RIMMER: Jo, fantastické.
HOLLY: Co chceš tentokrát? Podepsat žákovskou? Nebo ti mám vyšít na teplákovou soupravu iniciály?
RIMMER: HOLLY, dívej se mi na pusu. Co ... se ... to ... prosím tě ... děje?
LISTER: Se zrcadlem a s KOCOUREM a tak.
HOLLY: Jo, tohle. Vidíte ozvěny budoucnosti. Nevysvětlil jsem to?
RIMMER: Co jsou ozvěny budoucnosti?
HOLLY: Jak jednoduše to chcete?
RIMMER: Ea, aby to pochopil i LISTER.
HOLLY: No nazdar.
RIMMER: Je to těžké, já vím.
HOLLY: Takže tedy letíme RS, ano?
LISTER: Co je RS?
TOASTOVAČ: Rychlost světla.
LISTER: Nepleť se do toho.
HOLLY: Takže uvidíte události, k nimž teprve dojde, předtím, než je zažijete.
RIMMER: Á, takže vidíme střípky z budoucnosti.
HOLLY: Ano.
LISTER: Vidíš, co jsem ti říkal? Měl ses zeptat mě.
RIMMER: Můžou nás vidět?
TOASTOVAČ: Jistě že ne. Na co máš ten kokos?
LISTER: Tak počkat, takže náš KOCOUR si někdy v budoucnosti zlomí zub, ano?
HOLLY: Ano, ale nemyslel jsem, že to chcete takhle polopatě.
KOCOUR: Tak hele, nikdo mi zub lámat nebude!
RIMMER: Jak dlouho tohle bude trvat?
HOLLY: Dokud se nedostaví účinek zpětného nárazu a my nespadnem pod rychlost světla.
RIMMER (Náhle si všimne něčeho na LISTEROVĚ pryčně): Co je tohle za fotku?
LISTER: To jsem já s Frankensteinem.
RIMMER: Ne, ta s těmi dětmi.
Na fotce je šíleně se šklebící LISTER a drží dvě děti.
LISTER: S dětma? Nikdy předtím jsem jí neviděl.
RIMMER: Á, HOLLY, je tohle ta ozvěna budoucnosti?
TOASTOVAČ: Ano, ovšem že je, ty ... makovice.
LISTER: Dvě děti? Jak přijdu ke dvěma dětem?
Dívají se jeden na druhého.

Chodba

Dva robíci jedou koridorem. Jeden z nich drží kus papíru.
LISTER jde proti nim.
LISTER (Zpívá): Na Ganymede a Titan, i já letěl tam. Města pořád stejná…
LISTER si všimne robíků.
LISTER: Copak to máte, kluci? (Vezme papír a čte) „Nechoď do stáze. Prosím, nenechávej nás s RIMMEREM.“ Je mi líto, kluci, já musim. On vás potřebuje.
Robíci začnou mlátit hlavou o stěnu.
LISTER: Mně to tady už nebaví. Chci se vrátit na Zem! No tak, neblbněte. Je mi jedno, jaký to tam je, ale musí to tam být lepší. A je mi fuk, jestli ji ovládli delfíni a všichni lidi jsou v lidskym akváriu, rozumíte mi? Já to chci jenom zjistit!
Náhle se ozve exploze. Koridor se zatřese a LISTER upadne.
LISTER: Co to bylo?!
Vyskočí a běží.

Jiná chodba

LISTER běží nahoru po schodech, koridorem a dolů po schodech.

Řídící centrum

Když LISTER vběhne, RIMMER už tu je.
LISTER: Co to bylo?
RIMMER: Obrň se a připrav na nejhorší, teď jsem tě viděl umřít.
LISTER: Cože?!
RIMMER: Varoval jsem tě, aby ses obrnil.
LISTER: Nedal jsi mi moc času.
RIMMER: Měls dost obrňovacího času!
LISTER: Ne, neměl. Ani jsi se neodmlčel.
RIMMER: No tak promiň. Ale já teď zažil něco přímo příšerného. To já viděl někoho, koho znám, umřít tím nejohavnějším a nejhroznějším způsobem!
LISTER: Vážně? Mě!?
RIMMER: Blbnul jsi s řídícím panelem!
LISTER: Já nechci nic vědět! Nechci nic vědět!
RIMMER: Ty nechceš vědět, jak umřeš?
LISTER: Ne. (Pauza) Bylo to rychlý?
RIMMER: No, neřekl bych, že šlo o extra rychlovku. Ne, pokud počítáš rozmetání kolem a srdcervoucí řev.
LISTER: Ty se v tom přímo vyžíváš!
RIMMER: Jak tohle můžeš vůbec říct?!
LISTER: Byl jsem to na beton já?
RIMMER: To ano.
LISTER: Nechci to vědět. (Pauza) Na kolik jsem vypadal?
RIMMER: Kolik ti je teď?
LISTER: Pětadvacet. Na kolik jsem vypadal?
RIMMER: Mmmm ... pětadvacet.
LISTER: Do kosmu! Nejsem připravenej! Nejsem sakra připravenej!
RIMMER: Vypadal jsi překvapeně.
LISTER: Aha! Viděl jsi mi přímo do obličeje?
RIMMER: Měl jsi klobouk, ale byls to rozhodně ty.
LISTER chňapne klobouk, sundá si ho a strčí do šosu.
LISTER: Tady to máš, já klobouk nenosím. Takže se to nemůže stát. Já se bez klobouku obejdu.
RIMMER: LISTERE, stalo se to. S tím nic nenaděláš, zrovna jako s tím, cos měl včera k snídani.
LISTER: Ale ještě k tomu nedošlo. Mělo by dojít k tomu, že k tomu v budoucnu dojde, ale ve skutečnosti ještě nedošlo k tomu, že k tomu došlo.
RIMMER: Máš to marný! Dojde k tomu a jednou k tomu bude muset dojít. Bude to jako událost, která by mohla proběhnout v budoucnosti. Jak prosté, hochu. Natáhneš brka, pusinko.

LISTER: To tvrdíš ty.
RIMMER: Tvrdím to já a Albert Einstein, mockrát děkuju. Na tomhle jsme se náhodou s Albem shodli. Říká se tomu teorie relativity.
LISTER: No jo, to stačí, nech toho. Takže KOCOUR si v ozvěně budoucnosti zlomil zub, že jo? A když mu zabránim si ho zlomit...
RIMMER (Samolibě): To nepůjde.
LISTER: ...tak se můžu vyhnout smrti!
RIMMER: To nepůjde.
LISTER: A teď, jak si ten zub zlomí?
RIMMER začne broukat smuteční pochod a předstírat že nese rakev.
LISTER: Musí něco sníst. Něco hodně tvrdýho. (Na chvíli se zamyslí.) Moje zlatý rybičky! Sní moje zlatý rybičky! HOLLY, kde je KOCOUR?
HOLLY: Právě šel do tvojí kajuty, Dave.
LISTER: Áááá, u všech kosmáků!
LISTER vystřelí z místnosti. RIMMER vystřelí za ním.

Ubikace

KOCOUR přitancuje do místnosti.
KOCOUR: Jo, jo, jo! Jsem zpátky! Nic mi nechybí! Jak vypadám?
Vytáhne malé zrcátko a užije ho společně se zrcadlem na stěně, aby si viděl zezadu na hlavu.
KOCOUR: Dobře! Kéž bych byl někdo jiný, abych se moh políbit. Hihihi. Snad bych moh vyzkoušet... (Rychle se rozhlédne po místnosti a nahne se nad akvárium) tyhlety! Mm-mm, právě jsem jedl. Ale jedna neuškodí. Jo! Jo! (Začne zpívat) A teď tu rybku ňamku zbaštím!
Vytáhne dva krajíce chleba a cedník a začne lovit z akvária.
KOCOUR (Stále zpívá): A teď tu rybku ňamku zbaštím. Jo! Jo! Ou, sakra.
Nakonec se mu podaří jednu rybku vytáhnout. Dá ji mezi krajíce chleba.
KOCOUR: Jo! Už tě mám! A teď, rybko…
Právě se chystá zakousnout se, když LISTER vrazí do místnosti, vyrazí mu sandwich z rukou a srazí KOCOURA na stůl. KOCOUROVA hlava je sražena do rohu.
LISTER (Triumfálně zvedne rybu): Mám svojí rybu! Teď už neumřu! Teď už neumřu!
KOCOUR: Teď zemřeš, bláznivá opice! Zmačkals mi oblek! (Náhle si uvědomí, že je něco špatně s jeho pusou) Můj zub. Můj zub, můj zub!!! U všech koček, přišel jsem o zub!
KOCOUR vyběhne koridorem. LISTER je zničen. RIMMER vstoupí a tváří se samolibě.
RIMMER: LISTERE! Dovol, abych byl první, kdo ti vyjádří soustrast.
LISTER: Ty se v tom fakticky vyžíváš, co?
RIMMER: No tak! (Imituje LISTERA) Smrt není žádné neštěstí jako za starých časů. Už ti nezničí kariéru jako dřív. Hehe.
LISTER: Správně. Na všem se dá najít něco dobrýho.
Vezme láhev whisky a lokne si.
RIMMER: Máš naprostou pravdu! A proto uděláš ten největší rozštěp ve svém životě.
LISTER: Takže vyletím do vzduchu?
RIMMER: Tvoje kousky.
LISTER: To není spravedlivý. Je řada věcí, co jsem nikdy nedělal. Já ... nikdy jsem nejed kuře vindaloo. A nikdy jsem nečet ... (Pauza k přemýšlení) žádnou knihu. A taky chci mít rodinu. A taky si chci pořádně procvičit ty věci k tomu, abych jí vůbec měl.
RIMMER: HOLLY, chci poslat interní sdělení, prosím tě. Černě orámované. Začíná „Daveu LISTEROVI. Upřímnou soustrast s tvým úmrtím.“ Jak je ta báseň? „Poutníče znavený, zde hledej klid, neb jako já, i tys mrtev již.“
HOLLY: Bim, bam. Nouzový stav. Nouzový stav. Máme tady nouzový stav, Dave.
LISTER: Co je to, HOLLE? (Znovu si lokne, whisky)
HOLLY: Řídící počítač se přehřál a já potřebuju tvoji pomoc v řídícím centru, Dave.
RIMMER (Nadšen): Úú!
LISTER: Tak jdem, 692. Nadešel tvůj čas. Tak co jsem měl na sobě?
RIMMER: Eaa ... tuhle bundu a to červené tričko.
LISTER vytáhne klobouk a nasadí si ho, potom vtáhne dlouhou šedou trubku.
LISTER: Sám jsi to řek. Nemůžu nic zarazit. Tak jdeme na to.
RIMMER (Ukazuje na trubku): Ea, LISTERE, na co to máš?
LISTER: To se mi hodí, až začnu ječet a kopat.
RIMMER: Smrt nemůžeš praštit po hlavě!
LISTER: Jestli se ke mně přiblíží, servu z ní kůži!
Oba odejdou.

Chodba

LISTER kráčí koridorem, máchá trubkou a tváří se odhodlaně.

Řídící centrum

LISTER opatrně nakoukne do dveří řídícího centra. Divně to tam bzučí.
HOLLY: Nezvládám příval dat při rychlosti světla, Dave. Můžeš to za mě připojit na řídící počítač?
LISTER zvedne malý počítač a položí ho na hlavní ovládací panel, který má nějakou poruchu, protože z něj srší jiskry. Opatrně ho zapojí, zavře oči a začne mačkat spínače. Okolo to čím dál tím víc hlučí a LISTER křiví strachy obličej s každým dalším sepnutím.
LISTER (Odpočítává, když mačká spínače): Šest ... pět ...
RIMMER se objeví za dveřmi. Zacpává si uši a tváří se nadšeně.
LISTER: ...čtyři ... tři ... (Strčí svůj volný prst do jednoho ucha) dva ... (řve) Áááááááááá! Jedna!
Zmáčkne poslední spínač. Zvuky a jiskření přestane. Všechno se vrátí do normálu. LISTER si to pomalu uvědomí a na jeho obličeji je znát úleva.
LISTER: Seš frajer, LISTERE! Ty neumřeš! Áááá!
Křičí v bolestech a upadne. Pak vidíme vyskočit KOCOURA, který LISTERA svalil.
KOCOUR: Áúááá! Pes útočí! Áááá!

Ubikace

LISTER a RIMMER vejdou. LISTER poskakuje jako maniak, RIMMER vypadá zklamán.
RIMMER: Jen se moc neraduj.
LISTER: Já jsem naživu! Jsem naživu!
RIMMER: Ale na jak dlouho? Stane se to zítra nebo ve čtvrtek.
LISTER: Nebo se to nestane vůbec!
RIMMER: Byls to ty! Viděl jsem tě. Vím, žes to byl ty.
Vtom si oba všimnou, že na LISTEROVĚ posteli někdo leží. Je to starý muž, zdá se že starý LISTER. Jeho pravá paže je mechanická a v levé ruce drží láhev piva.
STARÝ LISTER: Ahoj, Dave. Tohle jsem já. Tedy ty. Chci říct, že já jsem ty. Tohle seš ty ve věku 171 let.
Použije svou mechanickou paží k otevření lahve od piva.
STARÝ LISTER: Vím, že to seš ty, protože když jsem byl v tvým věku, viděl jsem se ve svým věku ... jak ti říkám ... co se ti teď chystám říct. A ty si to taky řekneš ... až budeš já.
RIMMER: Díky bohu, že jsi z toho ještě nezblbnul.
LISTER: Šššš!
STARÝ LISTER: Musím ti totiž říct o Bexleym.
RIMMER: Kdo je Bexley?
LISTER: Druhýmu synovi jsem chtěl dát jméno Bexley, po Jimu Bexley Úprkovi.

RIMMER: Tvůj druhý syn? A jak budeš říkat prvnímu?
LISTER: Jim. Po Jimu Bexley Úprkovi.
STARÝ LISTER: Tos nebyl ty, koho RIMMER viděl v řídícím centru. To byl Bexley.
LISTER: Tys viděl umřít mýho syna!
RIMMER: Na jednom smradovi nesejde. A co já, staříku? Co se stane se mnou? Bude ze mě důstojník?
LISTER: Já budu mít dva syny! Není to fantastický?
RIMMER: Ale jeden z nich umře.
LISTER: Každej jednou umře. Narodíš se a umřeš. Chvilka mezi tím se nazývá život a ten je pořád přede mnou!
STARÝ LISTER: Teď si dojdi pro foťák. Nemáš moc času. Vem foťák a utíkej do lékařské ordinace. Běž!
LISTER začne rychle hledat ve svém haraburdí foťák.
RIMMER: A co já? Co se stane se mnou?
LISTER: On nás neslyší. Dyť je z budoucnosti.
RIMMER: Ale když se tě zeptám teď, budeš si to pamatovat, a až z tebe bude on, můžeš mi to říct.
LISTER: Promluvil šéf.
STARÝ LISTER: RIMMERE, chceš vědět, co se s tebou stane?
RIMMER: Ano!
STARÝ LISTER: Tak pojď sem.
RIMMER: Ano!
STARÝ LISTER: Pojď ještě blíž.
RIMMER: Ano!
STARÝ LISTER: Blíž!
RIMMER: Ano!
STARÝ LISTER se náhle začne smát a zmizí.
RIMMER: Ty cvoku! (Otočí se k pravému LISTEROVI) Ty seš korunovanej cvok!
LISTER odběhne z kajuty.
RIMMER: Jsem tady obklopen samými cvoky! HOLLY, ty jsi cvok!
HOLLY: Copak jsem?
RIMMER: Slyšel jsi!

Chodba před lékařskou ordinací

LISTER drží foťák.
LISTER: A co teď bude, HOLLE? Uvidíme můj pohřeb nebo tak něco?
HOLLY: Podívej, čím rychleji letíme, tím vzdálenější budoucnost se nám ozývá. A teď, protože jsme začali zpomalovat, se ozvěny budoucnosti blíží přítomnosti. Chápeš?
LISTER: Ne.
HOLLY: Škoda.
RIMMER přichází. Teď má další směšný účes. Tentokrát vypadá jako někdo z Beatles.
RIMMER: Něco mi vysvětli. Já totiž nechápu, jak můžeš mít dva syny, když tady není žádná žena.
LISTER: To ani já ne. Ale určitě se při tom dost nasmějem.
Dveře lékařské ordinace se otevřou a vyjde další LISTER (Nijak rozpoznatelně starší než „současný“ LISTER). Drží dvě mimina.
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Nevidim tě, ale vim, že ty vidíš mě. Rád bych ti představil tvý dva synky. Tohle je Jim, tohle je Bexley. Přestaňte vřískat a pozdravte, kluci!
LISTER z budoucnosti se zašklebí do foťáku a LISTER zmáčkne spoušť. Střih na detailní záběr fotografie, která se pomalu vyvíjí za titulky.
KONEC.

Epizoda 3, "Rovnováha sil"

Vesmír

HOLLY: Toto je volání o pomoc těžařské lodi Červený trpaslík. Posádka je mrtvá, zahynula v důsledku ozáření. Jediní, kdo přežili, jsou Dave LISTER, který byl v době nehody na lodi ve stavu nevědomí, a jeho březí kočka bezpečně uzavřená ve skladišti. Po probuzení za tři miliony let je LISTER pouze ve společnosti tvora, jenž se vyvinul z jeho kočky, a Arnolda RIMMERA, holografické simulace jednoho mrtvého člena posádky.
HOLLY (Vrací se): Chovám bláhovou naději, že za 3 miliony let, co jsme pryč, lidstvo přestalo válčit, vyléčilo všechny choroby a podařilo se mu zjednodušit formulář daňového přiznání.

Řídící centrum

RIMMER stojí, LISTER sedí s nohama na ovládacím panelu. Kontroluje v seznamu věci, které RIMMER jmenuje.
RIMMER: 140 000 rehydrovatelných kuřat.
LISTER (Příšerně znuděně): Souhlasí.
RIMMER: 72 tun rozředitelné paštiky z párků.
LISTER: Souhlasí.
RIMMER: 4 692 kusů ozářené haše.
LISTER: RIMMERE, je sobota večer. Mám toho dost.
RIMMER: 4 692 kusů ozářené haše.
LISTER: Sakra, je sobota večer! Já si chci taky odfrknout!
RIMMER: 4 692 kusů ozářené haše.
LISTER: Děláme to už čtyři hodiny! Uděláme si pauzu!
RIMMER: 4 692 kusů ozářené haše.
LISTER: Přestal bys omílat 4 892 kusů ozářené haše a mluvil se mnou?
RIMMER: 4 692 kusů ozářené haše.
LISTER (Začne ztrácet trpělivost): RIMMERE, chci si zajít na skleničku!
RIMMER: 4 692 kusů ozářené haše!
LISTER: Chci se taky trochu pobavit!
RIMMER: Tohle je zábava! Copak seš na hlavu?
LISTER: Ty něco přečteš, já řeknu souhlasí. To má bejt zábava?
RIMMER: Jak chceš. Na pár vteřin ti předám velení. Kapitáne. (Salutuje) Jaký je plán? No tak, fofrem.
LISTER: Vracíme se na Zem.
RIMMER: A mezi tím?
LISTER: Nevím, budeme se povalovat, trochu se zasmějeme.
RIMMER: Vynikající plán, LISTERE! Skvostný plán! Brilantní plán! A já si myslel, že tě to nenapadne, ovšem zřejmě napadlo. Dobře, tak já tu budu jen tak stát a přiblble se usmívat.
LISTER: RIMMERE, jdu na skleničku. Dej mi moje cigára.
RIMMER: Dlužím ti jen čtyři a tři čtvrtiny.
LISTER: Dlužíš mi pět!
RIMMER: Jedna cigareta za každý den, kdy mě posloucháš.
LISTER: No tak vidíš. Pět dnů, pět cigaret.
RIMMER: Jenže ti dávám pokutu čtvrt cigarety za znevažující tón při slově „souhlasí“ u homogenizovaných pudinků.
LISTER: Stejně si vezmu pět.
RIMMER: Vezmeš si pět, LISTERE, a já vyhodím zbytek lodních zásob do vesmíru.
LISTER: Cha-cha-cha-chá! Takže jsou u vzduchového uzávěru!
RIMMER: Cha-cha-cha chá. Nikdy je nenajdeš, LISTERE. Většího mistra ve hře na schovku nenajdeš. Nebude hanba, když prohraješ.
LISTER (Rezignovaně odtrhává konec cigarety): No jo, kvarko pako.
RIMMER: Smiř se s tím. Nenajdeš ani smítko.
LISTER: Kdybys věděl, jak já tě nesnáším, RIMMERE. (Odchází)
RIMMER: A hlavně si to moc hezky užij, LISTERE. A pozdravuj ode mě vzduch.

Chodba

LISTER jede koridorem na své tříkolce. Zastaví se před jejich kajutou a vstoupí.

Ubikace

LISTER: Světlo.
Rozsvítí se světlo.
LISTER: HOLLY, proč je RIMMER hologram? Proč jsi musel přivolat zpátky zrovna jeho?
HOLLY: Na co si zase stěžuješ?
LISTER: Je to nejneoblíbenější člověk na palubě. Dyť si musel sám organizovat i svoje vlastní oslavy narozenin.
HOLLY: A koho bys tady rád viděl?
LISTER: Kohokoliv! Chena, Petersona… Dokonce i s Göringem by byla větší psina než s RIMMEREM. Já vim, že to byl šílenej transvestita, ale aspoň bysme si mohli zatrsat! Vodu!
HOLLY: Ale pouze RIMMER je schopen udržet tě při zdravém rozumu.
LISTER: Ale, hovnajs!
Panel na zdi se otočí a objeví se záchod.
LISTER: To nebylo na tebe!
ZÁCHOD: Moc se omlouvám. Nedával jsem pozor. Zatím nashledanou.
LISTER: A co třeba Christine (Krystýna) KOCHANSKÁ? Nemoh by si přivíst zpátky Christine?
HOLLY: Za celý svůj život jsi s ní prohodil pouze 173 slov.
LISTER: No a?
HOLLY: Pokud jde o počet slov, měl jsi lepší vztah se svým fikusem.
LISTER: Já vim, ale RIMMER?!
HOLLY: Je to člověk, kterého nejlíp znáš. Celkem přes 14 milionů slov.
LISTER: HOLLY, 7 milionů je za to, že jsem mu říkal polib mi a dalších 7 milionů, když mě za to „polib mi“ dával do hlášení.
HOLLY: Jean Paul Sartre tvrdil, že peklo je být navždy zamčený v místnosti s přáteli.
LISTER: HOLLY, všichni jeho kámoši byly Františci.
Odchází.

Jídelna

LISTER sedí sám u stolu a usrkává pití. V mysli se vrací do minulosti – zrovna probíhá večírek.
LISTER a tři jeho kamarádi sedí u stolu a pijí, zatímco ostatní kolem tancují. LISTER a jeho kamarádi, PETERSON, SELBY a CHEN hrají hru se slovy, při které tleskají a louskají prsty, přičemž mezi tím mlátí do stolu.
PETERSON: Já viděl i Titan, já viděl i Juno a znám osm věcí, co zavařit na eňo ňůňo. Vokurky!
SELBY: Džem!
CHEN: Špagety!
LISTER: Mozek!!!
CHEN začne ječet a všichni přestanou.
SELBY: Zavařit mozek?
LISTER: Jo, mozek mýho strejdy je zavařenej. Je to fakt smutný.
CHEN: Proč je to smutný?
LISTER: On ještě neni mrtvej.
PETERSON: Jóó, každej si nese svůj kříž. Popojedem, chlapi.
Napijí se, zakloní hlavu, zakloktají, vyplivnou obsah úst a dají si prázdné půllitry na hlavu, zatímco RIMMER se prodírá davem tančících.
RIMMER: Dovolíte? S dovolením. Někteří z nás mají důležitější věci na práci než vrtět zadkem. Můžete prosím uhnout? Dovolte. Dovolte, prosím. Dovolte. Pardon. Pardon!

Dojde ke KOCHANSKÉ, která upustila kabelku. RIMMER ji zvedne a zahodí.
RIMMER: Jestli chcete tancovat, dělejte to támhle. (Směrem kam hodil kabelku) Pardon.
Pokračuje směrem k LISTEROVU stolu. LISTER kouká na KOCHANSKOU, jak si jde pro kabelku a sedá si ke kamarádce.
CHEN: Ta holka nepatří do tvý ligy. Je pro tebe moc nóbl.
LISTER: Kerá?
CHEN: KOCHANSKÁ.
LISTER: Mě ta KOCHANSKÁ nijak nerajcuje.
CHEN: Drž se svýho obvyklýho tipu. Škatulí s chmýřím na bradě, co nosej tři kabáty a držej v ruce síťovku.
SELBY: Christine KOCHANSKÁ?
LISTER: Šššš! Zmlkni!
SELBY: Důstojník Christine KOCHANSKÁ?
LISTER: Selby, mám ti snad jednu vrazit?
SELBY: Né, nemáš u ní žádnou šanci, seš moc vošklivej.
LISTER: Aby bylo jasno, ty hadronový střevo, mě KOCHANSKÁ vůbec nerajcuje.
CHEN: Mě jó.
SELBY: Jasně.
Přichází RIMMER a trojrimmerovsky zasalutuje. Ostatní u stolu výsměšně salutují jemu.
RIMMER: Ha ha ha. LISTERE, chci rozvrh na přezkoušení.
CHEN: Je sobota večer!
LISTER: No jasně, v sobotu večer nikdo nepracuje!
RIMMER: Ty nepracuješ žádný večer. Ani ve dne ne!
LISTER: Pařba a flink chtěj celýho člověka!
RIMMER: Koukni, v pondělí opakuju písemnou zkoušku. Nic nevím. Kde je můj přezkušovací rozvrh?
LISTER: Je to ta věc, co hraje všema barvama, s látkou rozdělenou na studijní období a ostatní období a samotestovací časy?
RIMMER: Trvalo mi to sedm týdnů. Celé přezkoušení musím nacpat do jediné noci.
LISTER: A nejsou to ty desky s červeným nápisem „Životně důležité! Naléhavé! Nedotýkat se pod trestem smrti!“?
RIMMER: Ano!
LISTER: Tak ty jsem vyhodil.
LISTER a jeho kamarádi se začnou smát.
RIMMER: Ha ha ha ha. Tak kde jsou?
LISTER: Ne. Obsah jsem přišpendlil na zeď.
RIMMER: Cože? A proč?
LISTER: Aby to uschlo.
RIMMER: A proč by to mělo schnout?
LISTER: Spadlo mi to do kuřete vindaloo. Neboj se, je to kapku rozmazaný, ale většina se dá přečíst, stačí seškrábat žmolky.
RIMMER: Ty jsi zničil můj … - ztrácím čas. Beru drogy na učení a teď si zapamatuju jen tenhle rozhovor.
PETERSON: To je zakázaný!
RIMMER (Dostává se do jakéhosi transu): Kde je můj přezkušovací rozvrh? LISTERE, je sobota večer. V sobotu večer nikdo nepracuje. Ty ani ve dne ne. Pařba a flink chtěj celýho člověka. Kde je můj přezkušovací rozvrh? Je sobota večer. V sobotu večer nikdo nepracuje. Ty ani ve dne ne...
Mumlá si pro sebe a odchází omámený do davu.
CHEN: Letěli jsme na Titan a taky na Callisto a jmenuju vám chlapů sto, co s KOCHANSKOU spalo! Já!
PETERSON: Já!
SELBY: Já!
CHEN: London Jets Juniors!
PETERSON: Servisní robíci!
SELBY: Moje máma!
LISTER: To stačí, už toho nechte, nechte už...
Jeho snění s otevřenýma očima skončí a on se vrátí zpátky do přítomnosti, sám v jídelně.
LISTER: ...toho.
Pokusí se zapálit si tu krátkou cigaretu, ale ta začne hořet strašně rychle, takže ji na poslední chvíli zahodí.

Chodby

RIMMER jde chodbou. Střih na KOCOURA, který jde jiným, sousedním koridorem tlačíc vozík se stříbrnými krabičkami.
KOCOUR: Áááá! Jůůů! Ou há jé hé! Hopsa! Hejsa! Héj! Hůůů! (Zastaví se) Jak vypadám? (Vytáhne malé zrcátko) Ó, sekne mi to. Mám pěkné vlasy. Krásnou tvář. Nádherný oblek. Vypadám fakt božsky. (Jde dál) Áááá! Ou ou há hú! Hejsa! Mňau! Hé! Ou áá! (Opět se zastaví) Jakpak asi vypadám teď? (Vytáhne zrcátko) Ó, radost se podívat. Účes je parádní. Tvář pořád boží. Můj oblek - jsem prostě hezoun a tečka. Áá úú, áá júú, hej sou, hé eu ou.
RIMMER potká v chodbě KOCOURA.
RIMMER: Dobrý večer, ty hloupá páchnoucí podebraná kočičí nádhero.
Chystá se odejít, ale pak si uvědomí, co má KOCOUR ve vozíku.
RIMMER: Á, ty cigarety vrátíš jistě zpátky, že ano?
KOCOUR: Zbláznil ses? To je můj vůbec nejlepší a nejšťastnější objev za celý dnešní den!
RIMMER: Ne, ne, ne, ne. Poslyš, dám rychle ty cigarety zpátky na místo, než se vrátí.
KOCOUR: Tyhle jsou moje!
RIMMER: Ty nejsou tvoje - dej je zpátky!
KOCOUR: Vidíš tuhle ruku? Je moje. Vidíš tyhle věci? Taky jsou moje.
RIMMER: Dám ti rybu.
KOCOUR: Jednu rybu? Hahahahá!
RIMMER: Dvě ryby.
KOCOUR: Za všechny tyhle krabičky?
RIMMER: Ukážu ti, jak získáš všechny ryby, co hrdlo ráčí.
KOCOUR (V pokušení): Pět ryb?
RIMMER: Mmm.
KOCOUR: Pět ryb? To budu boháč! Jó!
RIMMER (Hopsá za KOCOUREM): To rozhodně budeš! Tak jdem, ty jedná hodná kočičko.
KOCOUR: Paráda!
Začne tlačit vozík směrem, odkud přijel, ale náhle se zastaví.
KOCOUR: (Podezíravě) Počkat. Pět ryb?
RIMMER: Šest ryb!
KOCOUR: Ooúúúú!
KOCOUR je spokojen a tlačí vozík zpátky, jak RIMMER chtěl.

Ubikace

LISTER brnká na kytaru a zpívá si společně s rádiem. Vstoupí RIMMER.
LISTER: Na Triton, ou! Na Triton půjdu půjdu i s tebou!
RIMMER: LISTERE, co je to, na Titanu, za randál?
LISTER: Neotravuj.
RIMMER: LISTERE!!!
LISTER: Lásko má…
LISTER přestane hrát a zpívat. V pozadí slyšíme melodii, pokud je to to správné slovo, jež se dál line s CDčka.
RIMMER: Co je to na Titanu za randál?
LISTER: To je Rastabilly-Skank.
RIMMER (Všimne si CDčka ležícího na stole): Je to tohle?
LISTER: Jo.
RIMMER: Víš vůbec, že je na tom zdravotní varování?
LISTER: To je klasika.
RIMMER: „Ministerstvo zdravotnictví varuje: Tato hudba vás může podráždit, zbavit zdravého rozumu a vyvolat poruchy nervového systému a střev.“
LISTER: Jenže toho si stejně nikdo nevšímá.
RIMMER: Jestli si chceš zahrávat se smrtí, prosím, ale neotravuj moje zvukové vlny. Vypnout!
Hudba přestane hrát.

RIMMER: Proč neposloucháš skutečnou klasiku, jako Mozarta, Mendelssohna, nebo Motorhead?
LISTER vyšplhá na svou postel.
RIMMER: Zhoršil se mi zrak. (Kouká na zeď) Tos namaloval ty? To je brak!
LISTER: To je zrcadlo.
RIMMER: Potřebuju se vyspat.
Lehne si dolů, do své postele.
LISTER: RIMMERE, pamatuješ si, pamatuješ si Christine KOCHANSKOU?
RIMMER: Navigační důstojníci? Ano, vzpomínám si na ni. Nafoukaná kráva. Dívala se na mě svrchu a říkala mi „RIMMERE“.
LISTER: Všichni ti říkali „RIMMERE“.
RIMMER: Ale je to v tom, jak to řekla. RIMMERE. RIMMERE, rýmuješ se s „póvlem“. Jo, a taky měla v rameni čip.
LISTER: No jo, ale já jí chci pozvat na rande.
RIMMER: To sotva. Je mrtvá.
LISTER: Jenom jednu noc!
RIMMER: Ne.
LISTER: Rád bych tě vypnul.
RIMMER: Ne.
LISTER: Tak na čtyři hodiny.
RIMMER: Ne.
LISTER: Strávit večer s jejím hologramem.
RIMMER: Ne.
LISTER: Hele, já vim, že se bojíš, že tě znova nezapnu...
RIMMER: Ne.
LISTER: Ale slibuju, přísahám, jestli mi povíš, kam jsi schoval ty disky...
RIMMER: Ne.
LISTER: Vrrrr, ty ani nejsi ochoten o tom diskutovat.
RIMMER: Diskutujeme o tom, LISTERE. Co je tohle, když ne diskuze? Dieselová lokomotiva?
LISTER: RIMMERE, slibuju a přísahám, že tě zase zapnu!
RIMMER: To je všechno? Nic víc mi už nenabízíš?
LISTER: Ne.
RIMMER: No, LISTERE...
LISTER: Ne, nech si to projít hlavou, neodmítej to jenom tak.
RIMMER: Dobře, budu o tom přemýšlet.
Dlouhá pauza.
LISTER: Ty stejně řekneš ne!
RIMMER: Nevyrušuj! Přemýšlím o tom.
LISTER: Ale stejně řekneš ne!
RIMMER: Nikoli nezbytně. Dumám nad tím.
Další dlouhá pauza.
RIMMER: Jjjjj ... ne!
LISTER: Byl jsem do ní blázen. A nikdy jsem se na nic nezmohl.
RIMMER: Ty nevíš, kdy přestat, že ne? Já jsem tvůj nadřízený!
LISTER: Technik je nejnižší hodnost na lodi. Ten, co měnil toaleťák, byl vejš než my!
RIMMEROVI dojde trpělivost a vstane, aby koukal LISTEROVI do obličeje.
RIMMER: Ano, jenže ten tu teď není, ale my ano, a platí tu subordinace a já jsem nad tebou, pusinko!
LISTER sleze z postele.
LISTER (Vyhrožuje): Tak jo, RIMMERE. Bezva.
RIMMER: Bezva?
LISTER: Beezva.
RIMMER: To má být výhružka?
LISTER: Jó!
RIMMER: No, vlastně „bezva“, LISTERE, není prakticky vzato výhružka.
LISTER: To je, když to myslíš tak, jak to myslím já, a já to tak myslím. Beezva, RIMMERE. Beeeeezva!
RIMMER: LISTERE, „bezva“ není výhružka, ať už to „e“ protáhneš sebevíc.
LISTER: Složím zkoušky a bude ze mě důstojník.
RIMMER: A, cha, neblázni a vrať se na zem, hochu!
LISTER: Budeš mi pěkně salutovat a oslovovat „pane“! Budeš mi muset dát KOCHANSKOU! A moje cigarety!
RIMMER: Tak to asi dřív pojede čert na bruslích do práce.

Ubikace, příští den

RIMMER se vzbudí, vyskočí z postele a začne hopsat jako tajtrlík.
RIMMER: LISTERE! Vyjdi a sviť, bože Flegmo! No tak, jsem vzhůru už hodiny! Raz, dva, raz, dva, šup, šup! Cvičíme, LISTERE! Cvičíme. Sunny boy! Sunny boy!
Konečně si všimne, že LISTEROVA postel je prázdná. Dívá se na hodiny.
RIMMER: Tři čtvrtě na dvě? Nenastavil jsem si svůj stimul? Měl jsem vstávat v sedm! Proč mě jen nevzbudil? Ví, že spím jako špalek. Copak mu musím pořád všechno připomínat? Je tak nezodpovědný. HOLLY, prosil bych studenou sprchu.
HOLLY (Hlas): Jistě, Arnolde.
Slyšíme zvuk sprchy a RIMMER se začne chvět.
RIMMER: Ne tak studenou! Teplou! Teplou! Áááá!!!
Uskočí stranou od neviditelné virtuální sprchy.
RIMMER: Ne tak vařící! Kašli na to. Můžeš mi dát čistou uniformu? To by ti šlo třeba líp.
Náhle má uniformu.
RIMMER: Děkuji, HOLLY. Kde je LISTER?
Náhle si všimne, že je něco špatně. Jeho pravá paže je mnohem chlupatější, než byla před chvílí.
RIMMER: Ea, HOLLY, kdepak je moje paže? Tahle není moje. Čí je tahle paže?
HOLLY: Je mi líto, Arnolde. Tvůj disk s fyzickými údaji je pokažený.
RIMMER: Nevymlouvej se a vrať mi moji paži.
HOLLY: Musím vyvolat grafiku ze záložního souboru.
RIMMER: Je potetovaná. „Bonbon“, „Dánsko navždy“. Není to Petersonova paže? Honosím se rukou dánského blba.
HOLLY: Měj se mnou pár minut strpení, Arnolde.
RIMMER (Dívá se do zrcadla): A čí jsou to uši, HOLLY? Vypadají jako dva gigantické radary přilepené po stranách mojí hlavy.
HOLLY: To jsou tvoje uši, Arnie.
RIMMER: To musí být tím, jak jsem spal. Na tohle nemám čas. Kde je LISTER?
HOLLY: Tato informace je přísně tajná.
RIMMER: Co asi dělá? (Odchází)

Řídící centrum

KOCOUR sedí u jednoho ovládacího panelu a jí. Dojí a jde k jídelnímu automatu pro další nášup.
KOCOUR: Mmm!
AUTOMAT: Dobrý den. Co si budete přát?
KOCOUR: Rybu!
AUTOMAT: Dnešní ryba je Pstruh á la Creme. (Vydá pokrm.) Přeju dobrou chuť.
KOCOUR: Rybu!
AUTOMAT: Dnešní ryba je Pstruh á la Creme. (Vydá pokrm.) Přeju dobrou chuť.
KOCOUR: Rybu!
AUTOMAT: Dnešní ryba je Pstruh á la Creme. (Vydá pokrm.) Přeju dobrou chuť.
KOCOUR: Rybu!
AUTOMAT: Dnešní ryba je Pstruh á la Creme. (Vydá pokrm.) Přeju dobrou chuť.
KOCOUR: Rybu!
AUTOMAT: Dnešní ryba je Pstruh á la Creme. (Vydá pokrm.) Přeju dobrou chuť.

KOCOUR: Rybu!
AUTOMAT: Dnešní ryba je Pstruh á la Creme. (Vydá pokrm.) Přeju dobrou chuť.
KOCOUR: Děkuju!
Jde si zpátky sednout s šesti zabalenými rybami. Vstoupí RIMMER.
RIMMER: LISTERE? Kde je LISTER?
KOCOUR: Všechny moje! Ty ryby sou moje!
RIMMER: Já je nechci, ty kočičí vobludo. Kde je LISTER?
KOCOUR na něj vrčí.
RIMMER: Střevo! HOLLY? Jako služebně nejstarší ti přikazuji, abys mi řekl, kde je.
HOLLY (Na monitoru): Řekl jsem ti, že to nejde.
RIMMER: HOLLY, to je rozkaz! Ty hloupá, šeredná fotko!
HOLLY: Šeredná? Tuto tvář jsem si vybral z bilionů možností, neboť náhodou patřila největšímu a nejplodnějšímu milovníkovi, jaký kdy žil. (Vyplázne na RIMMERA jazyk vyšpulený do U)
RIMMER: Tak to teda musel operovat za velké tmy.
HOLLY: Cože?
RIMMER: A kdy mi vrátíš moji vlastní paži? Odmítám tu celý den strašit s Petersonovou rukou. Víš, co byla zač? Jen bůh ví, kde tahle ruka byla.
Vtom vrazí ruka RIMMEROVI facku a pak další.
RIMMER: Au! Au! Co to dělá?
HOLLY: Bije tě, Arnie. Zdá se, že jí na sobě záleží.
Ruka vytrčí dva prsty a chce je vrazit RIMMEROVI do očí. Chytne paži druhou rukou a snaží se v jí tom zabránit.
RIMMER: Řekni mu, ať přestane!
KOCOUR: Co je tohle? Kabaret? Trochu zábavy k jídlu?
RIMMER: Ne, ne, ne!
KOCOUR: Nebereš sázky? Já sázím … na tu ruku! (Ukazuje na Petersonovu ruku)
Ruka nakonec šťouchne RIMMERA do očí.
RIMMER: Áagh!
RIMMER si oči přikryje druhou rukou. Petersenova ruka začne klesat.
RIMMER: Koukni se na to. Přelstil jsem ho. Vzdává to. Vidíš, vzdává se.
Ruka náhle bouchne RIMMERA „do koulí“.
RIMMER: Óóóóóóóó!!!
Bolest ho přinutí předklonit se a ruka najde další vhodnou příležitost a praští ho do hlavy.
HOLLY: Tak. To je ono. Právě včas.
KOCOUR: Hele, to bylo dobrý! Teď bys měl zazpívat a nemělo by to chybu.
RIMMER (Stále se svíjí na podlaze): Kašlu na všechno.

Chodba

RIMMER jde koridorem a tře si hlavu a rozkrok.
RIMMER: Kde je LISTER, ten bídnej červ?

Lodní kino

Robíci se dívají na western. Vstoupí RIMMER.
RIMMER: LISTEY? Kde je ten náš velký mistr? Já vím, že jsi tady, LISTERE. Jsi tady každé nedělní odpoledne. (Všimne si robíků) Co tady vy dva děláte? Robíci žádné volno nemají!
Robíci pozvednou smeták a lopatku.
RIMMER: Vy si vážně musíte myslet, že jsem hlupák. Ale s vámi si to vyřídím později.
Odejde. Jeden z robíků na něj vytrčí dva prsty. RIMMER se vrátí, ale robíci dělají jako by nic.

Učebna

LISTER se dívá na školící video, dělá si poznámky a pije pivo. Na uších má sluchátka. Vstoupí RIMMER.
RIMMER: Tak ty to myslíš vážně, viď, LISTERE?
LISTER: Jdi pryč, mám práci.
RIMMER: Vypnout!
Video se vypne.
RIMMER: Fakt věříš, že takový kus vola, jako jsi ty, má na to stát se důstojníkem? Máš chování larvy a mozek gumový koblihy. Na co to vůbec píšeš, LISTERE? Na vnitřek obalu od čokolády?! Vzpamatuj se, hochu, kde máš svůj blok? A kde jsou tvoje tužky? Kdepak máš úhloměr a pravítko?
LISTER: RIMMERE, já tu zkoušku složím díky svejm znalostem.
RIMMER: Tak jo, co je to propustný obvod?
LISTER: To nevim.
RIMMER: Jak vypočítáš zrychlení?
LISTER: To nevim.
RIMMER: Ale to je tragédie! Co je to Boyleův čtvrtý zákon?
LISTER: Nejíst tučné jídlo?
RIMMER: Tohle jsou přímo zásadní technické znalosti! Jak čekáš, že uděláš důstojnickou zkoušku?
LISTER: To nevim. Já chci udělat zkoušku na šéfkuchaře.
RIMMER: Cože? Chceš být šéfkuchař?
LISTER: Ani ne. Já chci bejt tvůj nadřízenej.
RIMMER: Ale kuchař? Pasák s bílou čapkou? To není žádný důstojník!
LISTER: Má vyšší hodnost než ty, nanicšprte.
RIMMER (Všimne si něčeho na LISTEROVĚ stole): Ale, ale, copak je tohle? Drogy na učení? Ty jsou zakázané, příteli! Obávám se, že jsi ve velmi vážném, těžkém a hlubokém průšvihu, chlapče. Kdes je našel? Chci jména. Chci místa. Chci data.
LISTER: Arnold RIMMER, jeho skříňka, dnes po ránu.
RIMMER: Proč se zlobím? Nemáš na to, nikdy neprojdeš.
LISTER: Řekni: „Neprojdete, pane LISTER mistr!“ Musíš cvičit, RIMMERE, zdokonalovat se.
RIMMER se ho pokusí zabít pohledem a pak odejde.

Ubikace

RIMMER chodí sem a tam, zatímco jeden z robíků drží příručku a druhý cosi na RIMMERŮV příkaz zapisuje do sešitu.
KOCOUR leží na LISTEROVĚ posteli.
RIMMER: Otázka čtyři. Podtrhni to. „Co nám červené spektrum napovídá o kvasarech?“
KOCOUR (Sténá v bolestech): Óóóúúúhh. Tohle je můj konec! Jsem urybovanej k smrti!
RIMMER: Moje odpověď: V odpověď na otázku: „Co nám červené spektrum napovídá o kvasarech?“ Piš větší! …je řada termínů, jež je třeba definovat. Co je to spektrum, proč má červenou barvu, proč je červené a proč je tak často spojované s kvasary?
Odmlčí se a vypadá bezradně.
RIMMER: Co je to hergot kvasar? (Směrem k robíkovi) Jen to úhledně přeškrtnem. Uděláme další, ano?
RIMMER si všimne, že přichází LISTER.
RIMMER: A myslím, že stručně odpovídá na otázku: „Co nám červené spektrum napovídá o kvasarech?“
LISTER vstoupí a nese úchvatný mražený dort.
LISTER. Ta-dá!
RIMMER: LISTERE, tos upek ty?
LISTER: Jo, není to nejlepší, měl to být roast beef. (Ke KOCOUROVI) Nechceš trochu? Je v tom pravej krém a fondán.
KOCOUR: Uáááh! Myslím, že budu muset jít dělat něco tajného.
Seskočí z postele a okamžitě toho lituje.
KOCOUR: Úúooooh. Pozor! Jídlo zrdhá!
Vypotácí se ze dveří a vrávorá dál koridorem.
RIMMER: Takže si vedeš dobře?
LISTER: Není to špatný. Docela mi to jde.

RIMMER: LISTERE, LISTŘÍČKU, celé to napětí mezi námi je hloupé. Není k němu důvod. Ty jsi nervózní, já jsem nervózní, a přitom k tomu nemáme naprosto žádný důvod.
LISTER (Leží na posteli se svým dortem a plechovkou piva): Já nejsem nervózní.
RIMMER: Jistě, že jsi nervózní, ty odporný záprdku! (Snaží se navodit klidnou mysl) Á, promiň, omlouvám se, omlouvám se, omlouvám se. Zdá se mi, že prostě není důvod, aby ses dřel jako kůň.
LISTER: Mně se to líbí.
RIMMER: Zmlkni! Skládat zkoušku a udělat ji dobře není vůbec nutné, rozumíš, LISTERE? Ty cigarety jsou v potrubí 22.
LISTER (Ukazuje krabičku): Já vím.
RIMMER: Dobře, ten KOCOUR mě zradil. Ale to nevadí, jsem nadšen. (Nevypadá tak.) Ale přesto si myslím, že není nutné, abychom byli na kordy. Myslím, že jsme kamarádi a kolegové.
LISTER: Odkdy?
RIMMER: Ale, no tak, nešaškuj! Sranda, hlína, psina, bžunda, prča! To je RIMMSEY a LISTEY!
LISTER: Kdy?
RIMMER: Milionkrát!
LISTER: Kdy!?!
RIMMER (Pauza k přemýšlení): Á ... á, když se ti smekly bezpečnostní pásy a ty jsi spadl do nákladového prostoru? To jsme se přece nasmáli.
LISTER: Naštíp sem si páteř na třech místech.
RIMMER: Ano, ale bylo to k popukání! Smáli jsme se jak blázni!
LISTER: Ty ses smál. Já trávil šest tejdnů na kladce.
RIMMER: Jo, to je pravda! A zbytek léta jsi tady obcházel jako kroketová branka! Á, válel jsem se smíchy, až jsem skoro puknul, fakt že jo.
LISTER: Vo co ti vlastně jde, RIMMERE?
RIMMER (Začne přehánět): Jde mi o to, LISTERE, že po všem, co jsme si spolu užili, nesmíme dovolit něčemu tak nicotnému a hloupému, aby narušilo přátelství, které jsme pěstovali jako něžnou květinku plátek po plátku, a sledovali poupátko rozvíjet se v něco vzácného a výjimečného.
LISTER: Dobře, dej mi KOCHANSKOU.
RIMMER: Vyčichni, ty páchnoucí skunku! Nikdy bys mě znovu nezapnul!
LISTER: Jak že, RIMSÍKU, mumíku, pupíku, můj nejdražší příteli?
RIMMER: Dobře, LISTERE, já ti nařizuji ty zkoušky nedělat!
LISTER: Až ty zkoušky udělám a stanu se důstojníkem, ty budeš pucovat záchody. Budeš mít hlídku každý ráno ve tři. A ty mě poslechneš, protože ty, a hlavně ty, ty gumácký pakárny žereš.
RIMMER: Jestli tím myslíš, že respektuji své nadřízené, a že slepě a bez otázek poslouchám rozkazy ... ano! Ano, je to tak!
LISTER: Přesně to jsem měl na mysli. Ovšem teď, teď se musím prospat, čeká mě zkouškové odpoledne.
RIMMER: Nakonec se staneš tím, co nejvíc nenávidíš. Jen se na sebe podívej. Urážlivý, bezohledný, cílevědomý, necitelný. Podobáš se mi víc než já sám.

Vesmír

HOLLY (Hlas): Prosím všechny účastníky první části kuchařských zkoušek, aby přišli do učebny.

Řídící centrum

RIMMER přešlapuje sem a tam, zatímco LISTER relaxuje na židli, čte si fotbalový magazín nulové gravitace a jí buchtu.
RIMMER: Nejsi na to připraven, to víš. A dělat kuchaře je typicky ženská práce.
LISTER: No a co. Já si s buchtama poradím.
RIMMER: A myslím, že je ohavné propást celou první minutu zkoušek!
LISTER konečně dojí buchtu, odloží magazín a chystá se jít.
LISTER: To je fakt, tak jdeme.
RIMMER (Postaví se do dveří): Ne. Tohle mi nemůžeš udělat, LISTERE.
LISTER: Dej mi KOCHANSKOU.
RIMMER: Ne.
LISTER projde RIMMEREM ven z místnosti.
RIMMER: Takhle být hrubý na hologram! To nemáš žádnou úctu k mrtvým?

Učebna

Probíhají zkoušky na šéfkuchaře. LISTER něco kuchtí. Mikrovlnná trouba cinkne a on se otočí, aby z ní vyndal mísu s jídlem. Do místnosti přichází KOCHANSKÁ. LISTER se otočí, uvidí ji a ustrne s přiblblým a užasem v obličeji.
KOCHANSKÁ: Ahoj, Dave.
LISTER stále stojí a zírá na ni. V tom si uvědomí, že stále drží velmi horkou mísu.
LISTER: Áááááhh! (Upustí mísu na stůl a mne si dlaně) Ááá. Já, zrovna beru tady tohleto, ale to, to je ale překvapení.
KOCHANSKÁ: Dave, proč jsi mi nikdy neřekl, co ke mně cítíš, když jsem ještě žila?
LISTER: Protože jsem vůl. A břídil a hlupák a idiot a beznadějnej darmošlap.
KOCHANSKÁ: Je mi to líto, ale ty se mně nelíbíš.
LISTER: Do kosmu. Teď jsi mě zaskočila. Nevím, co na to říct.
KOCHANSKÁ: Teď mi připadá zbytečné, abys dělal ty zkoušky.
LISTER: Abych řek pravdu, mně teď připadá zbytečný se nadechovat a vydechovat.
KOCHANSKÁ: Nikdy bych nemohla milovat nikoho jako jsi ty, takže si můžeš sbalit svoje pánve a pekáče a klidně vypadnout. Já potřebuju muže, co někam míří. Výš, jen výš, závratně, na plný pecky.
LISTER (Najednou podezíravě): Takže to pro tebe nic neznamená?
KOCHANSKÁ: Co jako?
LISTER: No, vždyť víš, jak, jak jsme se milovali na kulečníkovym stole u odpadků.
KOCHANSKÁ: Tos mi nikdy neřek!
LISTER: Já myslel, že si všimneš.
KOCHANSKÁ: Jo, jasně! Ano! Teď si vzpomínám!
LISTER: Nikdy jsme se nemilovali. Jdi pryč, RIMMERE.
ARNOLD KOCHANSKÁ: Hele, nezlob se, momentálně jsem trochu mimo. Mám totiž ženskou periodu.
LISTER: Tak ženskou periodu?! Takhle ženský nemluvěj! Dej mi už pokoj! Nevím sice, jak jsi to udělal, RIMMERE, ale tohleto není KOCHANSKÁ.
ARNOLD KOCHANSKÁ: Je to KOCHANSKÉ tělo. Je to KOCHANSKÉ hlas. Jaký je v tom tedy rozdíl? No tak!
LISTER: Rozdíl je v tom, že ty seš uvnitř. Blé! (Otřásá se odporem)
ARNOLD KOCHANSKÁ: No, aspoň jsem to zkusil.
LISTER: Jdi už!
ARNOLD KOCHANSKÁ: Tak jo, HOLLY, přehoď disky.
KOCHANSKÁ se změní na RIMMERA ... skoro. RIMMER si všimne zvláštní boule na pravé polovině své hrudi.
RIMMER: Ea, HOLLY, tohle není moje prso. Prosil bych zpátky svoji bradavku.
LISTER: Odejdi, RIMMERE!
RIMMER (Laská své nové prso): Žádný spěch, HOLLY. (Odchází)

Chodba před učebnou

RIMMER jde chodbou a podivně při tom kroutí zadkem.
RIMMER: HOLLY, seš si jist, že tohle jsou moje boky?
LISTER vychází z učebny a přistupuje k terminálu.

LISTER: LISTER 169-12-6.
Terminál vydá obálku a LISTER si ji vezme. RIMMER se tváří netrpělivě.
RIMMER: Jaks to udělal?
LISTER otevře obálku a přečte si zprávu uvnitř. Z výrazu v jeho tváři nelze vyčíst, zda je obsah sdělení dobrý nebo špatný.
RIMMER (Netrpělivě): Jaks to udělal?
LISTER odchází.
RIMMER (Volá ještě netrpělivěji): Jaks to udělal, LISTERE?
LISTER (Otočí se zpátky na RIMMERA): Jak, že to udělal LISTER - mistr, pane? (S jásotem vyskočí)
KONEC.

Epizoda 4, "Čekání na Boha"

Vesmír

HOLLY: Toto je volání o pomoc těžařské lodi Červený trpaslík. Posádka je mrtvá, zahynula v důsledku ozáření. Jediní, kdo přežili, jsou Dave LISTER, který byl v době nehody na lodi ve stavu nevědomí, a jeho březí kočka bezpečně uzavřená ve skladišti. Takže, po probuzení za tři miliony let, je LISTER pouze ve společnosti tvora, jenž se vyvinul z jeho kočky, a Arnolda RIMMERA, holografické simulace jednoho mrtvého člena posádky.
HOLLY (Vrací se): Poslední zajímavou událostí byly LISTEROVY kuchařské zkoušky, kterými neprošel, i když předstíral, že ano. Z toho si můžete udělat obrázek, kolik legrace si tady někdy užijem.

Řídící centrum

Vstoupí RIMMER.
RIMMER: HOLLY, zpřístupni mi tajné materiály členů posádky.
HOLLY: Do těch smí nahlížet jenom kapitán, Arnolde.
RIMMER: Dáme mu pět vteřin, aby vstal z mrtvých, a když to nestihne, budeme předpokládat, že tu velím já. (Čeká) Ne, nestihl to.
HOLLY (Rezignovaně): Tak, koho chceš?
RIMMER: Dej mi ... dej mi LISTERA. Jen záznamy.
HOLLY: David LISTER, technik třetí třídy. Kapitánovy záznamy: „Žádal o pracovní neschopnost z důvodu průjmů nejméně v pěti stech případech. Deset let se živil doplňováním regálů v obchodě, odkud odešel, neboť se odmítal stát otrokem své kariéry. Vyhlídky na povýšení: nulové.“
RIMMER: Á, vždycky jsem měl Hollistera rád. Ten uměl člověka opravdu prokouknout. Velký, velký člověk. Tragická ztráta. A teď mi, HOLLY, dej ... dej mi moje.
HOLLY: Arnold RIMMER, technik druhé třídy. Kapitánovy záznamy: „Důstojníci mají takové rčení: „Má-li nějaká práce smysl, má smysl udělat ji dobře. Nemá-li smysl, dejte ji RIMMEROVI.“ Touží po povýšení, ale neustále propadá u důstojnických zkoušek.“
RIMMER: Ne, ne! HOLLY, přestaň! Chci své materiály!!! RIMMER se dvěma M!
HOLLY: „Přehnaně horlivý, zřejmě blázen. Pravděpodobně má víc zubů než mozkových buněk. Vyhlídky na povýšení: komické.“
RIMMER: Ne, ne, ne, HOLLY. Já chci RIMMERA se dvěma R, jedno vpředu, druhé vzadu.
HOLLY: Arnolde, tohle je tvůj záznam.
RIMMER: Vždycky jsem nenáviděl toho hňupa Hollistera. Nikdy se nevyrovnal s mou popularitou, a proto zatajil můj návrh zkrátit důstojnický sestřih vlasů o tři milimetry. Úzkoprsý, přízemní trouba.
HOLLY: Arnie, vidím neidentifikovatelný objekt.
RIMMER: Neustále propadá u zkoušek! Jedenáctkrát podle mě není „neustále“! Když jíte roast beef jedenáctkrát za život, sotva se řekne: „Ten člověk jí neustále roast beef.“ Ne, šlo by o vzácnou, přímo výjimečnou událost. Zřejmě blázen! Co to plácá za nesmysly?
HOLLY: Je na obrazovce.
RIMMER: A co?
HOLLY: Ten ufoun.
RIMMER: Co to je?
HOLLY (U konce s psychickými silami): Nevím!
RIMMER: Tak to musíš zjistit ty. Já mám totiž víc zubů než mozkových buněk, ty troubo. (Se vztekem odejde)
HOLLY (Poté, co odejde): Ano, to máš.

Ubikace

LISTER leží na posteli, jí brambůrky a dělá svinčík. Hlasitě čuchá v knize s nápisem KOČIČÍ SLOVNÍK.
TOASTOVAČ: Dal by sis toast?
LISTER: E-e.
TOASTOVAČ: Dobrý, teplý, křupavý toastík.
LISTER: E-e.
TOASTOVAČ: Tak ty tedy nechceš toast?
LISTER: Ne.
TOASTOVAČ: A co vdolek?
LISTER: Nechci!
TOASTOVAČ: Víš, kdy jsi měl naposledy toast? Před osmnácti dny. 11:36, úterý třetího. Dvě várky.
LISTER: Šššš!
TOASTOVAČ: Tak na co si pořizuješ toastovač s umělou inteligencí, když nemáš rád toasty?
LISTER: Já mám rád toasty!
TOASTOVAČ: Ale je to moje práce! Tohle je kruté! Strašně kruté!
LISTER: Ale já jsem zaneprázdněnej!
TOASTOVAČ: Ale nejsi zaneprázdněný chroupáním toastu.
LISTER: Já žádnej nechci!!
TOASTOVAČ: Smysl mé existence je udělat ti teplý, namazaný, výtečný toast. Když žádný nechceš, moje existence nemá žádný smysl.
LISTER: Tak jo.
TOASTOVAČ: Toastuju, tedy jsem.
LISTER: Zavři už zobák!
Vrátí se k čichání knížky. Vstoupí RIMMER.
RIMMER: Co to zase děláš?!
LISTER: Čtu si.
RIMMER: Čteš si nosem?
LISTER: Je to kočičí kniha. Nečteš písmena, ale pachy. Jedeš nosem po řádce a všechny ty pachy se uvolní. Je to bezvadný.
RIMMER: Fakt hloupý nápad.
LISTER: Na rozdíl o tebe se já nebráním novejm kulturám a novejm způsobům nazírání.
RIMMER: A co tam stojí?
LISTER: Stojí tam (Čte nosem po stránce): „Sbij (Čuch) Dicka, (Čuch) sbij. (Čuch) Bít (Čuch) Dicka, (Čuch) bít. (Čuch) Bít (Čuch, čuch, čuch) či nebít (Čuch) Dicka.“
RIMMER: To bude kočičí verze Shakespeara, ne?
LISTER: Shakespeara? Kdo je Shakespeare?
RIMMER: Ty troubo! Dramatik ze starých časů: Wilfried Shakespeare.
LISTER: Teprve začínám. Tohleto je pro tříletý. Měl by sis to taky zkusit.
RIMMER: Nemám nejmenší zájem čichat něco, co nám chtějí sdělit kočky, díky, LISTERE.
LISTER: Nevíš, o co přicházíš. Třeba ta strhující pasáž, jak si Dick koupí balón, velikej balón, velikej červenej balón. Je to fakt žrádlo.
RIMMER: Co kdyby sis přečet svou košili, LISTERE? To je zřejmě román od Victora Huga. Jo, a pokud tě to zajímá, HOLLY zahlé... To je moje košile?!
LISTER: Jo. Pučil sem si jí.
RIMMER: Co je to tady vepředu?
LISTER (Kontroluje různé skvrny): To bude nejspíš sušenka, ea, tohle je pudink, tohle asi inkoust, obvyklej sortiment fleků, no.
RIMMER: Nemůžeš se mi hrabat ve věcech!
LISTER: Dyť jsou ti stejně k ničemu.
RIMMER: Protože jsem mrtvý?
LISTER: Jo. Seš hologram a ty nepotřebujou šaty.
RIMMER: Jsou to moje věci, LISTERE! Ukradl by si mast na bradavice beznohému? Jak by se ti líbilo, kdybych ti ukradl tvé nejmilejší tričko s fleky od pudinku na břiše?

LISTER: Bylo by mi to jedno.
RIMMER: Nemáš právo štrachat se mi ve skříni.
LISTER: Dobře, jak chceš. (Začne se potutelně usmívat) Věšíš si trenýrky na ramínka, že jo?
RIMMER: To je moje věc!
LISTER: Dobře, RIMMERE, dobře. Vem si jí zpátky.
RIMMER: Už ji nechci. Je zničená. Propotil si ji!
LISTER: Tak když nechceš košili, co teda chceš, RIMMERE?
RIMMER: Abys mi nelezl do věcí.
LISTER: Jasně, jasně. Co to HOLLY viděl?
RIMMER: Neidentifikovatelný předmět.
LISTER: Myslíš šutr?
RIMMER: To není tak jisté.
LISTER: Vždycky sou to šutry.
RIMMER: Vždycky jsou to kameny, ale tohle možná ne.
LISTER: RIMMERE, tam venku nic není. Nikdo tady nepřistál. Ani vesmírný příšery, ani klingonský válečný lodi nebo blonďatý kočky s drdolem na hlavě, co říkaj: „Ukaž mi ještě ten pozemský zvyk líbání!“ Seš tu jenom ty, já, KOCOUR a fůra blbejch létajících šutrů. Nic víc. Finito!!!
RIMMER: LISTERE, jestli tam venku nic není, tak jaký je smysl bytí? Proč jsme tady?
TOASTOVAČ: Moje řeč. Nedáte si toast?
HOLLY: Arnolde, ten neidentifikovatelný objekt je už v dosahu.
RIMMER (Po RIMMEROVSKU zasalutuje) Dobře, HOLLY, jdu tam.
RIMMER odpochoduje. LISTER se pokusí napodobit jeho salutování a udeří se při tom bolestivě do čela.

Chodba

KOCOUR vyleze z větrací šachty a udělá kotrmelec.
KOCOUR: Áááá! Parádní skok! Heeej! Ladný s velkým L. Á, teď vyndáme detektor jídla. (Šátrá pod sakem a vytahuje imaginární detektor jídla, který představuje jeho prst) Jídlo ... tudy. Jó, jó. Tudy. Tudy! Jó! Tudy!
Narazí na RIMMERA.
RIMMER: Á, ty. Kdepak si byl?
KOCOUR: Na průzkumu. Zkoumal jsem to, zkoumal jsem ono. Generální průzkum!
RIMMER: Generální průzkum?
KOCOUR: Jo.
RIMMER: Á, ohromné!
KOCOUR: Díky.
RIMMER: Jen tak dál.
KOCOUR: Jasně.
RIMMER: Prima. A teď kdybys mě omluvil.
KOCOUR: Né, to blýskátko je moje! Já ho našel, takže teď je moje.
RIMMER: Proboha, o čem to tady meleš?
KOCOUR (Vytáhne stříbrné jo-jo): Tohle je moje blejskátko a věř mi, že ho budu bránit zuby drápky.
RIMMER: To je jo-jo, ty moulo.
KOCOUR: Umí dva bezva kousky. Za prvé, máš to blejskátko nahoře a šňůrku dole, nebo, a to je geniální, máš šňůrku nahoře a blejskátko dole, tam, co byla předtím šňůrka.
RIMMER: Jůůů, hahahá, jůhůů! Ty nemáš ponětí k čemu to je, viď?
KOCOUR: To víš, že mám, ty ušmudlanče. Držíš blejskátko v jedné ruce a děláš ... áááóóóúúú! Ta šňůrka se hejbe! Hej! Zastav tu šňůrku! Chyť tu šňůrku! Áááóóó!
RIMMER odejde, opustí KOCOURa hrajícího si s blejskátkem.

Řídící centrum

RIMMER vstoupí.
RIMMER: Kde to je?
HOLLY (Hlas): Je to přímo před námi, Arnolde.
Několik monitorů ukáže válcovitý objekt převalující se ve vesmíru.
RIMMER: To je část lodi! HOLLY, přitáhni ji dovnitř!
Nadšením bez sebe vystřelí z místnosti.

Ubikace

LISTER sedí na posteli. Vejde KOCOUR, drží knihy a mává svým jo-jem.
KOCOUR: Jé! Jé! Jé! Jsem tady! Nic mi nechybí! Jen jídlo.
LISTER: Á, čau, KOCOURE. Neviděl jsem tě celou věčnost. Kde jsi byl?
KOCOUR: Na průzkumu.
LISTER: Mám pro tebe cornflakey.
KOCOUR: Jé, jé, jé!
LISTER: Hele, ta knížka, cos mi půjčil, má geniální konec. Nevěřil jsem vlastnímu nosu.
KOCOUR: To ještě nic není. Tady máš tuhle, jak si jí chtěl vidět. Svatou knihu!
LISTER: No ne, supr! (Otevře knihu a začne ji projíždět nosem) Jé, obrázky!
KOCOUR: Jó! To je kočičí vynález. Víš, občas máme v knížce nakreslený, co se v tom příběhu odehrává, a říkáme tomu „obrázky“.
LISTER: Jo, jo, taky máme obrázky.
KOCOUR: Vy opice jste chytřejší, než sem si myslel.
LISTER: To sem já!!!
Na obrázku je ušlechtile vypadající jedinec, zdánlivě podobný LISTEROVI, s róbou jako vystřiženou z Bible a má na rameni kočku (Obyčejnou kočku, ne humanoidní). Nad hlavou má svatozář tvaru prstencové koblihy.
KOCOUR: Ne, to nejsi ty, to je Cloister. To byl otec kočičích lidí. Žil před dávnými časy, na počátku.
LISTER (Otočí stránku): A kdo je tohle?
Další obrázek ukazuje toho samého chlápka (bez kočky) sedícího v tureckém sedu v něčem, co vypadá jako velká krychle ledu.
KOCOUR: To je on v hibernaci.
LISTER: Ne, to jsem já! Byl sem ve stázovym poli. To je jako hibernovanej!
KOCOUR: Udělal to, aby zachránil Frankensteina.
LISTER: Ale Frankenstein byla moje milovaná kočka! (Ukazuje střídavě na chlápka na obrázku a na sebe) Hele, LISTER, Cloister. Cloister, LISTER. Slyšíš?
KOCOUR: Ale, ty opice hloupá, Cloister je jiný jméno pro ... pro Boha!
LISTER: No dyť to říkám! Já jsem váš Pán Bůh!
KOCOUR přejíždí LISTERA očima nahoru a dolů.
KOCOUR: Tak jo. (Ukáže na svou misku cornflakeů) Proměň tohle v ženskou.
LISTER: Myslím to vážně.
KOCOUR: To já taky!
LISTER: Koukni, Frankenstein byla moje kočka, rozumíš? A byla v tom. No, a mě pak jakoby hibernovali. Měl sem tak bejt 18 měsíců, ale probral jsem se až za tři miliony let.
KOCOUR: Zaspal si? To já taky.
LISTER: Ne! To znamená, že se za ty tři miliony let vyvinulo celý pokolení tvejch lidí z mýho Frankensteina.
KOCOUR: Á, už musím letět. Ale někdy spolu zajdem na oběd. Napíšu si to do diáře: 12:30, oběd s Bohem. Společenský oděv, víš, jak to myslím?
LISTER: Já fakt nekecám.
KOCOUR: Ne? Tak to ti musím položit zásadní otázku. Když si Bůh, tak co tenhle obličej?
LISTER: Co je s mým obličejem?
KOCOUR: Co je s tvým obličejem? Je vzhůru nohama a taky naruby, abys věděl. Aúúúa! (Opustí místnost)
LISTER: HOLLY?
HOLLY: Ano, Dave?

LISTER: Když ti dám svůj Kočičí slovník, můžeš mi tohle přeložit, prosím?
HOLLY: Zkusím to, Dave.
TOASTOVAČ: Proč žádáš vždycky jeho? Já to přeložím.
LISTER: Ty si toastovač.
TOASTOVAČ: Uvažoval sem o tom, že to zabalím. Stává se ze mě někdo, kým nechci být. Nejsem od přírody remcal.
LISTER: Ne, jsi od přírody toastovač.
TASTOVAČ: Jó, ale říkám si, že může být něco víc, něco většího, něco mnohem a mnohem báječnějšího než opékat chleba.
RIMMER vběhne dovnitř, je velmi vzrušený.
RIMMER: LISTERE, už je to tady!
LISTER: Co?
RIMMER: Ten objekt! Je to kus lodi!
LISTER: Kde je?
RIMMER: V izolaci.
LISTER: Jo! (Vyběhne z pokoje)
RIMMER (Volá za ním): Ea, nemusíš utíkat, LISTERE. Je můj. Já ho objevil. Já byl první. (Sám pro sebe) Pořád je jako malý chlapec. (Náhle rychle vystartuje za LISTEREM)

Izolace

LISTER kouká skrz okno na tu věc, která je v izolační komoře. Je to černé, popsané jakýmisi nečitelnými červenými znaky a je to pokryté prachem. Na monitoru, na zdi izolační komory, je HOLLYHO obličej.
LISTER: Je to bezpečný, HOLLY?
HOLLY: Ano, Dave.
Přiběhne RIMMER.
RIMMER: LISTERE, nemusíš utíkat. Já ho objevil, je můj.
LISTER: Uklidni se. I mrtví lidi můžou dostat infarkt. Co to je?
RIMMER: Nevím. Zřejmě je to záchranný modul mimozemšťanů a nepochybně jsou inteligentní. Ea, mám šanci potkat inteligentní bytosti po osmnácti týdnech jen s tebou.
LISTER: Tak jo, pane Inteligente, co je to tam za značky?
RIMMER: Neumím mimozemšťansky, kosmopako!
LISTER otevře za RIMMEROVÝMI zády dveře od izolační komory a vejde. RIMMER si toho všimne.
RIMMER: Zbláznil ses, LISTERE? Nevíme o tom nic! Je v karanténě! Mohlo by ti na obličeji přistát nějaké slizké svinstvo!
LISTER (Kouká zevnitř komory oknem na RIMMERA): Je to bezpečný. Poď sem honem. Poď. No tak, po… Ahh…
Svíjí se v agonii a tiskne svůj obličej na okno. Lapá po dechu a klouže obličejem dolů po skle, zanechávajíc na něm stopu slin.
RIMMER: Ha, ha, ha. Hi, hi, hi. Jak je libo, hochu, ať je po tvém. Teď odtamtud nevylezeš! Skejsneš tam měsíc! Jsi v karanténě!
LISTER (Otevře dveře a vyjde ven): Cos to říkal, RIMMERE?
RIMMER: Proč nikdy neuděláš, co ti říkám? Nemyslíš, že mám pádný důvod být tvým nadřízeným?
LISTER: Jasně. Jsi u firmy 15 let…
RIMMER: Ne, v tom to není.
LISTER: …a já sem u ní jenom osm...
RIMMER: Ne, v tom to není! Je to proto, že jsem lepší než ty. Lepší výcvik, lepší znalosti, lepší ... lepší... prostě, prostě lepší!
LISTER: Takže zbytek posádky byl lepší než ty?
RIMMER: Ne, vůbec ne! Protože... nedovolím, aby sis mě dobíral. Tohle je příliš důležité. Počkáš tady a nech dveře zavřené, dokud se já nevrátím s robíky. Nulo!
RIMMER odejde. LISTER ignoruje jeho rozkazy a jde zpátky do komory podívat se znovu na onen objekt.
LISTER: Ách, RIMMERE, ty seš ale gypsová hlava. (Kouká na značky) Ale to snad ne!
Očistí z předmětu trochu prachu a začne doplňovat sedřená písmena prstem.
LISTER: To bude Č, to bude E, tady je R ... A máme z toho náš odpadkový kontejner! HOLLY!? To RIMMER nikdy nedělal u popelářů?
HOLLY: Ne, Dave.
LISTER: Je to jeden z odpadkových kontejnerů na Červeném trpaslíku, nápis je trochu sedřenej. Proč si mu to neřek?
HOLLY: Aspoň bude sranda, ne?
LISTER nabere nadšeně plnou dlaň prachu a popráší kontejner, aby znovu zakryl nápis.

Vesmír

Pohled na Červeného trpaslíka letícího vesmírem.
RIMMER (Hlas): Po intenzivním zkoumání, čárka, značek na mimozemském tělese, čárka, je jisté, čárka, že máme, čárka, co dočinění, čárka, s bytostmi nevídaného intelektu, dvojtečka…
HOLLY: To je dobře. Protože by ti mohli pomoci s interpunkcí.
RIMMER: Sklapni!

Ubikace

LISTER chrápe na své horní posteli, RIMMER sedí na své dolní.
RIMMER: Světlo!
Rozsvítí se světlo.
RIMMER: LISTERE, si vzhůru? LISTERE? LISTERE!? (Vstane a zařve LISTEROVI do ucha) LISTERE!!!!!
LISTER se bleskově zvedne.
RIMMER: LISTERE, jsi vzhůru?
LISTER: Jo, jo.
RIMMER: Jo, taky jsem nemoh usnout. To je tím vzrušením!
LISTER: Jakým vzrušením?
RIMMER: Z těch mimozemšťanů!
LISTER: RIMMERE, je to smetí.
RIMMER: Jen se posmívej. To už tu bylo. Vysmívali se Galileovi. Smáli se Edisonovi. Taky Kolumbovi.
LISTER: Kdo je Kolumbus?
RIMMER: Trhan v pláštěnce, co objevil Ameriku.
LISTER: Kde si vzal, že mimozemšťani existujou?
RIMMER: Musejí existovat! Je tolik věcí, které jsou tak záhadné. Tolik věcí, pro které nemáme vysvětlení.
LISTER: Jako, mm, proč si inteligentní lidi kupujou hot-dogy do kina? To myslíš takový záhady?
RIMMER: Ne, LISTERE, myslím třeba pyramidy. Jak mohli přemístit ty masivní kamenné kvádry bez pomoci moderní techniky?
LISTER: Měli masivní biče, RIMMERE. Masivní biče.
RIMMER: No tak dobře a Bermudský trojúhelník? Vysvětli mi to, když si takový vševěd.
LISTER: Jo, to máš pravdu. To je opravdu podivný. Jak mohl bejt z týhle písničky takovej hit? To je mi fakt záhada.
RIMMER: Proč se vůbec namáhám? Spíš bych se domluvil s přejetým ježkem. Ty se nikdy nezamyslíš nad tím, proč jsme tady? Jaký vyšší smysl to má?
LISTER: Proč z toho děláš takovou vědu? Třeba za to všechno můžou lidi sami nebo pozemský nemoci. Lidi maj takový choroby jako jsou zarděnky nebo opar na rtu, že jo? A proto se ostatní planety od nás držejí dál. Říkaj: „Od Země radši dál! Jsou na ní lidský bytosti a jsou nakažlivý!“
RIMMER: Tím chceš říct, že jsi intergalaktický hnisavý vřed? Konečně se v něčem shodneme.
LISTER: A v co teda věříš? Věříš třeba v Boha?
RIMMER: Tss, v Boha? Ovšem, že ne. To je absurdní nápad! Já věřím v mimozemšťany.
LISTER: Jasně, chápu. Konečně rozumný slovo.
RIMMER: V mimozemšťany s technikou o tolik vyspělejší než naše, že si to ani ve snu neumíme představit.
LISTER: No, to není tak těžký. Nemáme technologii ani na to, abysme vyrobili tupé, který by nebylo směšný.
RIMMER: Ve tvory z vesmíru, co mi dají opravdové tělo.
LISTER: Úúúú, už se třesu, až tě ráno uvidim, jak se tváříš, fakticky.

RIMMER: A já se těším na tebe. Až se vynoří z té nádrže půvabná mimozemšťanka s dlouhými zelenými vlasy a šesti ňadry.
LISTER: Se šesti ňadry?! Představ si, že spíš se ženskou se šesti prsama!
RIMMER: Představ si, že spíš se ženou! (Když si uvědomí, že promluvil nahlas, podívá se vystrašeně na LISTERA)

Řídící centrum

LISTER vejde, zívá a jde k jídelnímu automatu.
AUTOMAT: Dobré ráno. Čím posloužím?
LISTER: Bon journo. Ea, dej mi snídani.
AUTOMAT: Co by sis přál?
LISTER: Ea ... kuře vindaloo ... a koktejl.
AUTOMAT: S jakou příchutí ten koktejl?
LISTER: Ehmm ... pivní.
Automat vydá nádobu s jídlem a sklenici nahnědlé tekutiny.
HOLLY: Dobrý jitro, Dave. Dokončil jsem tvůj překlad.
LISTER: Kdo je Cloister? Jsem to já?
HOLLY: Ano, Dave. Kočky tě prohlásili za svého Boha.
LISTER: Vida! Kluk z chudý rodiny si vede fakt dobře!
HOLLY: A tvůj plán koupit farmu na Fidži a provozovat tam podnik s koblihami a hot-dogy je obrazem jejich nebe.
LISTER: Cože?
HOLLY ukáže obrázek ze Svaté knihy, zobrazující vznešenou biblickou verzi LISTERA, stojící na vrcholu hory a čtoucí svitek černé kočce. HOLLY čte překlad knihy.
HOLLY: „A Cloister děl: „Hle, zavedu vás na Fušál a tam otevřeme chrám jídla, v němž budou párky, chutné koblížky a hojnost všemožných laskomin.
Obrázky se mění. Zachycují párky, koblížky a Cloistera stojícího před pojízdným stánkem s dobrotami na pláži s palmami.
HOLLY: „Ba i malé sáčky s hořčicí. A obsluha nechť nosí čapky na znamení vznešenosti, ano, ačkoli budou z barevného kartonu a na vrcholku je bude zdobit roztomilý šíp.“
LISTER: Stojí tam, co se stalo ostatním kočkám?
HOLLY: Svaté války. Tisíce let zuřil boj, Dave, mezi dvěma klikami.
LISTER: Jakejma klikama?
HOLLY: Mezi přívrženci červených čapek a přesvědčenými modročapkáři.
Další obrázek ukazuje svaté války. Stojí proti sobě dva šiky kočičích lidí. Jedna strana má červenou kartonovou čepici s šípem, druhá modrou.
LISTER: Chceš říct, že válčili kvůli tomu, jestli budou čapky v bistru červený nebo modrý?
HOLLY: Ano. Většina z nich v těchto bojích zahynula. To je pitomost, co?
LISTER: Neděláš si srandu? Měly bejt zelený.

Chodba

LISTER jde chodbou.
LISTER: Pokračuj, HOLLE.
HOLLY: Po příměří postavili dvě archy a odletěli z Červeného trpaslíka hledat Fušál.
LISTER: Žádnej Fušál neexistuje. Jde o Fidži. Prosim tě, jak ho chtěli najít?
HOLLY: „A Cloister dal Frankensteinovi svatá písma, v nichž se praví: „Ti, kdož jsou moudří, rozluští význam těchto slov, kterážto znějí: Sedm ponožek, jedna košile.“
LISTER: To je můj seznam pro prádelnu! Vystlal sem košík svý kočky seznamem pro prádelnu!
HOLLY: Modročapkáři ho považovali za mapu hvězdné oblohy, která je zavede do země zaslíbené.
Objeví se obrázek vesmírné oblohy se souhvězdími ve tvaru košile a sedmi ponožek.
LISTER: Žádná mapa, to bylo moje špinavý prádlo.

Ubikace

LISTER vchází.
LISTER: Co se stalo pak, HOLLE?
HOLLY: Archa, jež odletěla první, sledovala posvátná znamení, a běda, narazila do asteroidů.
Obrázek zobrazuje Červeného trpaslíka a dvě archy odlétající opačnými směry. Další obrázek zachycuje náraz archy modročapkářů do asteroidu.
HOLLY: „A ti vyvolení v arše druhé letěli dál ujištěni, že jsou vskutku vyvolení.“
Na dalším obrázku je vidět archa červenočapkářů ve tvaru kočičí hlavy odlétající z trpaslíka.
LISTER: To je teda běs. Svatý války, zabíjení. Náboženství jim sloužilo jako záminka, aby se řezali hlava nehlava.
TOASTOVAČ: A co je ještě nového?

Izolace

RIMMER rozkazuje dvěma robíkům, kteří kreslí komplikované diagramy a píší dlouhou zprávu o objektu. Vedle na zemi sedí LISTER.
RIMMER: A co čekáš, že řeknu? Blahopřeju, si Bůh?
LISTER: Já mluvim o utrpení. Lidi umírali, teda ty kočičí lidi umírali.
RIMMER: Chceš se jen nade mnou vytahovat. Já jsem mohl být Bůh, mít lepší životní start a hned zkraje zabodovat v showbusinessu jako ty.
LISTER: Jenže já vůbec nechci dělat Boha.
RIMMER: Ale, vypni ten gramofon! To ti tak věřím! „Já jsem Bůh.“ Vždyť by ses unudil k smrti. Tak přestaň!
LISTER: Já nejsem Bůh! Jenom mě ... špatně citovali.
RIMMER: LISTERE, podle mě si každý, kdo hledá nějaký význam v takových starých žvástech, koleduje o malér.
LISTER: Rád bych se s nima jenom setkal, všechno vysvětlil, omluvil se.
RIMMER: To by byla podívaná, co, LISTERE? Bůh se vrátí se vší parádou a řekne: „Promiňte, já to všechno totálně zmršil.“
LISTER: Já to nechtěl. Já nechtěl bejt jejich Bůh.
RIMMER: Já zase nechtěl být zabitý! Život je pes. A teď mazej, mám práci.
LISTER: Oni si to prostě vymysleli. Prej jsem jim dal posvátný zákony. Pět posvátnejch zákonů! Sám jsem porušil čtyři z nich. Porušil bych i pátej, ale na lodi nebyly ovce.
RIMMER: Nazdar.
LISTER: RIMMERE, řekni, co je tohle za svatý písmo. Copak je hřích, když seš frajer?
RIMMER (Náhle ztratí trpělivost a vybuchne, doslova nepříčetně řičí): Už je mi nanic z řečí o těch blbejch kočkách! Zabývám se důležitějšími věcmi než jakou praštěnou kartonovou čepici nosit na hlavě! Já se snažím rozluštit tohle! A tohle je věda, kamaráde! Jen se pošklebuj, ale já věřím, že Quagáři (čti Kvejgáři)…
LISTER: Quagaři?
RIMMER: Quagáááři! To jméno jsem si vymyslel! A je s dlouhým Á! Věřím, že Quagáááři mají technologii, která mi dá nové tělo!
LISTER: Kašli na to, ty vejre. Kde je KOCOUR?
RIMMER: Vejr?
LISTER: Vejr!
RIMMER: Vejr?
LISTER: Vejr!
RIMMER: Vejr?!
LISTER: Vejr!!
RIMMER: Vejr?!!
LISTER: Vejr!!! (Odchází) Vejr!

RIMMER (Řve za LISTEREM): Brzy budeš vejrat ty, kamaráde, karanténa skončí co nevidět! Parchant!

Chodba

LISTER jede na své motorové tříkolce.
LISTER: KOCOURE? KOCOURE! (Troubí na klakson)
HOLLY, kde je teď KOCOUR?
HOLLY: Ztratil se mi z dohledu, Dave.
LISTER: To šel zase dolů do skladiště?
HOLLY: Zmizel mi, když vešel do zásobovacího potrubí 28.
LISTER vystoupí z tříkolky a křičí dolů ventilační šachtou.
LISTER: KOCOURE? Číčo!

Jiná chodba

LISTER: KOCOURE! Ukaž se! No tak, no. Mňau ... mňau ... na, čičí. KOCOURE! KOCOURE, tak neblbni. Nekecám, cornflakey už čekaj. Polez! Číčo...

Další chodba

LISTER: KOCOURE? ... KOCOURE?
Zatlačí na mříž označenou „Zásobovací potrubí 28“ a propadne skrz.
LISTER (Zvedá se): Ooááh! KOCOURE, až tě chytím, tak z tebe nadělám fašírku. HOLLY, slyšíš mě ještě?
Žádná odpověď.
LISTER: KOCOURE...?

Skladiště

Vše je zahaleno prachem a pavučinami. Je tu improvizovaný oltář, velká socha Cloistera a postel, na níž leží starý slepý kočičí kněz v červené róbě a s červenou čapkou propíchnutou šípem na vrcholu. Druhý KOCOUR, kterého známe, je tu taky.
KNĚZ: Stále mě opouštíš! Kdepak si byl?
KOCOUR: Na průzkumu! Vidíš, já mám tyhle nohy…
KNĚZ: A já umírám.
KOCOUR: Povídám ti o svých nohách! O průzkumnických nohách.
KNĚZ: Copak ty mě neslyšíš?! Umírám.
KOCOUR: Jó, ale já ti vykládám o svých nohách.
KNĚZ: Proč bys mě měl poslouchat, slepého kněze nad hrobem, jenž ztratil víru.
KOCOUR: Já tě neposlouchám. Já ti tu vykládám o svých nohách.
KNĚZ: Na. (Sundává čapku.) Spal posvátnou čapku.
KOCOUR: To je úděsná čapka.
KNĚZ: Spal ji, spal ji! Je symbolem lží.
KOCOUR vezme čapku a nasadí si ji. Ve skle dveří se zatím objeví LISTERŮV obličej.
KOCOUR: Je na uhel.
KNĚZ: Celý život jsem sloužil lži. Protože ty neexistuješ, Cloistere, že ne? Nikdy jsi neexistoval! Nikdy a nikde si nežil!!!
V předsíni vezme LISTER zlatou koblihu z hlavy Cloisterovy sochy a nasadí si ji. Když kněz vyřkne svou pochybnost, rozrazí LISTER dveře.
KNĚZ: Kdo to je?
LISTER: To jsem já, Cloister!
KNĚZ (Ke KOCOUROVI): Kdo je ten hoch?
LISTER: Vždyť říkám, že jsem to já, Cloister. Vrátil jsem se k vám.
KNĚZ: Je to on? Je to vskutku on? Vypadá jako král?
LISTER rychle chňapne jeden z obrovských zlatých párků, jež lemují vchod, a hrozí s ním KOCOUROVI.
KOCOUR: Jako král? Jo, jo!
KNĚZ: A přináší koblihu a zlatý párek?
KOCOUR: Jo, jo!
KNĚZ: Je to můj vysněný chlapec.
LISTER: Proč jsi neodletěl na archách s ostatníma kočkama?
KNĚZ: Nás tam prostě nechali. Nemocné a chromé. Nechali nás tam zemřít. Pak ale byl zplozen chlapec, chromou a hlupákem.
KOCOUR: Jakým hlupákem?
KNĚZ: Tvým otcem, chlapče.
KOCOUR: Můj táta byl slabej na hlavu?
KNĚZ: Ano, proto snědl svý vlastní nohy.
KOCOUR: Říkal sem si proč.
KNĚZ: Avšak jak jsme jeden po druhém umírali, zemřela také má víra. Zkoušels mě, Cloistere, a já zklamal.
LISTER: Ale ne. Nezklamal si. Obstál si na jedničku. Dávám ti ... dávám ti vyznamenání první třídy.
KNĚZ: Myslíš, že je pro mě na Fušálu místo?
LISTER: No, že váháš! Máš tam koupelnu s kachlíkama, korkový podlahy, parádní gril v zahradě, dvojitý okna, telefon, všechno!
KNĚZ (Zděšen): Moje čapka! Já spálil sem svou posvátnou čapku!
LISTER: Ne, nespálil. (Sundá ji KOCOUROVI z hlavy a položí ji na hlavu knězi)
KNĚZ: Zázrak! (Pokouší se vstát) Tohle je nejšťastnější den mého … uh … aaahhh…
Kněz se náhle zhroutí na postel mrtev.

Vesmír

Z Červeného trpaslíka vylétává schránka s popelem mrtvého kněze.

Izolace

RIMMER se dívá netrpělivě na LISTERA, který se chystá otevřít izolovaný objekt.
LISTER: Tak, si na to připravenej, RIMMERE?
RIMMER: Otevři to! Nezdržuj!
LISTER otevře dvířka na objektu.
RIMMER: Tak co tam je?
LISTER: Opravdu to chceš vidět, vesmírný vědče?
RIMMER: Ano, dělej, ty ignorante!
LISTER zaloví v objektu a vytáhne zelené oškubané, dříve možná i pečené kuře, u kterého jen Bůh ví, jak dlouho v tom kontejneru bylo. LISTER pozvedne kuře a zacpe si nos.
RIMMER: Neuvěřitelné! Nastal velkolepý okamžik v mé osobní historii! Kompletně dochované ostatky Quagárského válečníka!
LISTER: Jo, jasně, RIMMERE. Přesně tak!
RIMMER: Museli vypadat asi tak jako ... grilované kuře. (V obličeji se mu objeví nechápavý výraz)
Střih. Běží titulky a hraje hudba. Náhle se hudba i běh titulků zastaví.
RIMMER (Hlas): Je to kontejner na odpadky!
Hudba a titulky se opět rozjedou. Po chvíli se zase stopnou.
RIMMER: Je to prachsprostý kontejner na odpadky!!!!!!!!!!!!
KONEC.

Epizoda 5, "Sebevědomí a Mindrák"

Vesmír

HOLLY: Toto je volání o pomoc těžařské lodi Červený trpaslík. Posádka je mrtvá, zahynula v důsledku ozáření. Jediní, kdo přežili jsou Dave LISTER, který byl během nehody na lodi ve stavu nevědomí a jeho březí kočka, bezpečně uzavřená ve skladišti. Po probuzení za tři miliony let je LISTER pouze ve společnosti tvora, jenž se vyvinul z jeho kočky, a Arnolda RIMMERA, holografické simulace jednoho mrtvého člena posádky.
HOLLY (Vrací se): Dodatek: Minulý týden jsme objevili hybernované tělo magnáta Elberta Nimbela, byl vystřelen do vesmíru v naději, že se setká s formou života, která by dokázala vyléčit jeho hroznou nemoc. Probudili jsme ho, vysvětlili mu, že jsme poslední existující loď s lidskou posádkou a chceme mu jenom říct, že mu nemůžeme pomoct. Rozzuřil se a téměř okamžitě zemřel... Některým lidem prostě nevyhovíte.
Řídící místnost
LISTER kouká na romantický film na obrazovce, pije pivní koktejl a jí hranolky z misky.
CAROL (Ve filmu): Ach, Jime, neříkal si sám, ať využijeme každou příležitost, protože se už možná nebude opakovat.
LISTER pláče do svého koktejlu.
JIM (Ve filmu): Ale nechápeš, ty blázínku, že tohle je naše příležitost! Teď a tady! Využijme ji společně!
CAROL: Oh, miláčku, já umírám!
JIM: Já vím, Carol, doktor Graham mi všechno řekl!
Najednou se na obrazovce místo filmu objeví HOLLY.
HOLLY: Máš, co dělat, Dave?
LISTER: Hele, dívám se na film!
HOLLY: Napadlo mě, jestli se nenudíš.
LISTER: Ne, né, je to trhák.
HOLLY: Takže se nenudíš?
LISTER: Né! Zmiz už!
HOLLY zmizí a objeví se opět film.
CAROL: Oh, miláčku, já umírám!
JIM: Já vím, Carol, doktor Graham mi všechno řekl!
LISTER se napije koktejlu, ale v důsledku dojetí otevírá pusu a koktejl mu vyteče na triko.
HOLLY se zase objevuje na obrazovce přerušeje film..
HOLLY: Zrovna sem dočet´ poslední knížku. Mám přečtené všechno, co bylo kdy napsáno kdekoli a kýmkoli.
LISTER: Prosim tě, ztrať se!
HOLLY: Víš, jaká je nejhorší kniha všech dob?
LISTER: Je mi to volný!
HOLLY: „Fotbal, zábavná stará hra“ od Kevina Keegana.
LISTER: HOLLY, necháš mě dokoukat ten film?
Film se zase objeví na obrazovce, ale ve vteřině je zpět HOLLY.
HOLLY: Nemám do čeho píchnout. Nevím, jak se mám zabavit.
LISTER: HOLLY, proč si to všecko nepřečteš znova?
HOLLY: Napadlo mě ukrátit si čas třeba tím, že bych vytvořil dokonale funkční ženskou repliku schopnou samostatného rozhodování a abstraktního myšlení a naprosto k nerozeznání od skutečné.
LISTER: Proč to neuděláš?
HOLLY: Protože nevím jak. Neuměl bych udělat ani nos. Checheche.
LISTER: HOLLY, chceš po mě něco?
HOLLY: Jen jestli máš čas. Mohl bys vymazat něco z mé paměti?
LISTER: A proč?
HOLLY: Když mi vymažeš všechny romány od Agathy Christie, tak si je večer můžu přečíst znovu.
LISTER: A jak se to dělá?
HOLLY: Naťukej tam, HolMem. Heslo deletovat, pak romány, Christie, Agatha, pak stiskni erase.
LISTER bláznivě mačká na klávesnici.
LISTER: Už to mám.
HOLLY: Co máš?
LISTER: Vymazal sem Agathu Christie.
HOLLY: A kdo je to?
LISTER: HOLLE, požádal si mě, abych vymazal všechny romány od Agathy Christie z tvý paměti.
HOLLY: Proč bych to dělal? Nikdy sem o ní neslyšel.
LISTER: No jasně, protože sem jí vymazal z tvojí unuděný paměti.
HOLLY: Proč si to udělal?
LISTER: Požádal si mě o to!
HOLLY: Kdy?
LISTER: Před chvílí!
HOLLY: Nepamatuju se na to.
LISTER: Do kosmu, jdu si lehnout. Tohle se povleče celou noc.
LISTER vezme svůj koktejl a hranolky a jde na ubikace.

Ubikace

LISTER leží na své horní pryčně a sleduje svůj film na obrazovce.
CAROL: ... já umírám!
JIM: Já vím, Carol, doktor Graham mi všechno řekl! Ale musím ti něco říct, než umřeš. Ty šaty, které si našla...
RIMMER: (Vstoupí) Vypnout! (Obrazovka se změní na zrcadlo) Tak jak ses dneska měl? Spořádals dost čokoládiček, shlédl si dost blbovinek? Stává se z tebe lítostivá žena v přechodu. Za chvilku si začneš lakovat nehty a kupovat korzety.
LISTER: Jó, a co si dělal ty tak úžasnýho?
RIMMER: Dneska jsem splnil sedmnáct bodů ze svého denního plánu, zatímco ty si za celý svůj život nic nedokázal.
LISTER: Šel sem do důstojnickýho bloku.
RIMMER: Kdy?!
LISTER: Dneska ráno.
RIMMER: Vždyť ještě není dekontaminovaný!
LISTER: Říkal si, že je už tejden!
RIMMER: Ne, říkal jsem, že to bylo ve čtvrtečním denním plánu!
LISTER: A ty si to ještě neudělal?!
RIMMER: Zítra, mám to v zítřejším plánu, bod 34 hned po „naučit se portugalsky“.
LISTER: Děkuju, to se mam na co těšit.
RIMMER: A jakto, že ses tam poflakoval?
LISTER: Prohlížel sem si záznamník snů KOCHANSKÝ. Zdálo se jí o mně třikrát. Bylo to v palubním deníku.
RIMMER: No, a? Vyčisti mi chrup HOLLY! (Vycení zuby a šklebí se jak při mytí zubů)
LISTER: Víš, musí na tom něco bejt. Přece nesníš o někom, kdo je ti fuk.
RIMMER: Jednou se mi zdálo o psu, což neznamená, že s ním chci spát.
LISTER: Něco na tom bude.
RIMMER: Ohol mě HOLLY. (špulí ústa jako při holení)
RIMMER: LISTERE, proč se na sebe pořádně nepodíváš? Hned bys viděl, jak směšný připadáš ostatním lidem.
LISTER: Kdybych se moh´ aspoň na chvilku mrknout na osobní disk KOCHANSKÝ. Třeba bych to zjistil.
RIMMER: LISTERE, kdybys žil v celibátu jako já, neměl bys tyhle problémy.
LISTER: Ale běž, ty ses dal k těm páprdům ze „Společnosti pro celibát“ jedině proto, že si neumíš sám nabalit ženskou.

RIMMER: Ne, to se mýlíš. Souhlasím s jejich filozofií, že láska je nemoc, která brzdí tvou kariéru a nutí tě rozhazovat peníze.
LISTER: Chaa, nikdy sis nevrznul, protože si nechal mámu, aby ti kupovala oblečení!
RIMMER: Mé oblečení bylo zcela normální!
LISTER: Neblbni, kalhoty si měl tak krátký, že když sis sednul, tak ti koukali kolena.
RIMMER: A co Yvonne McGruderová, s tou sem randil.
LISTER: Praštila se do hlavy o rumpál, měla otřes mozku!
RIMMER: To s tím nesouvisí, byla do mě udělaná!
LISTER: No jasně, říkala ti „Normane".
RIMMER: Ale šla se mnou do postele.
LISTER: Jó, protože blbě viděla a myslela si, že seš někdo jinej,
RIMMER: Ale patří jí to, nemá se co bouchat do hlavy.
LISTER: RIMMERE, ty nevíš co je láska.
RIMMER: Jistě, že vím, co je láska. Mechanizmus, jenž vynalezli bankéři, aby nás donutili přečerpat účet. Světlo!
Světlo zhasne.
RIMMER si lehne na dolní pryčnu.
LISTER: RIMMERE, láska jee ..., láska je to, čím se lišíme od zvířat.
RIMMER: Né LISTERE, od zvířat se lišíme tím, že nepoužíváme jazyk k čištění svých genitálií.

Ubikace, noc

LISTER se celý upocený probouzí na horní palandě.
LISTER: Hh, světlo! RIMMERE, si vzhůru?! RIMMERE, si vzhůru!?!
RIMMER: (S lekem se probouzí) Co?! Ano mami, připravuju si aktovku. Kde to sem? Kolik je hodin?
LISTER: Je mi nějak blbě.
RIMMER: (Koukne na hodinky) Teprv půl čtvrté?!
LISTER: Sem asi nemocnej.
RIMMER: Duševně už dlouho.
LISTER: Né, sem fakt nemocnej. Radši půjdu na ošetřovnu. Je mi fakt hrozně blbě!
LISTER seskočí z palandy i s dekou (Na ní je nápis „Hilton") a odchází.
RIMMER: Světlo! Áhh, McGruderová, kde sme to zkončili? (Opět v míru uléhá)

Chodba 159

LISTER se potácí chodbou.
LISTER: Sem celej rozpálenej.
LISTER padá do mdlob a na podlahu.

Paluba 147

KOCOUR tančí chodbou a stříká kolem sebe nějakým sprejem.
KOCOUR: Áhhh, tohle je moje, to je moje, óu, tohle je moje, zabírám si tohle všechno pro sebe! Kromě tohodle kousku, tenhle kousek nechci. Ale všecičko ostatníííí je moje. Jééé, dneska byl dobrej den, jeď´ sem pětkrát, spal šestkrát a zabral si, co se jen dá! A zítra uvidím, jestli by se nenašlo něco, s čím bych si to moh´ rozdat. Oůůůůů, jéééééééééé!

Chodba 159

KOCOUR tančí chodbou.
KOCOUR (zpívá): Sex, sex je známým hitem, ouuu, sex, ten číhá všude kolem, jéééééuuuu, sex, ti leží tu před nosem, jeuuu, jouuu!
LISTER stále leží v mdlobách na podlaze.
KOCOUR: Jóóó, to si ty! Ale opičáku, ty seš marod, maród, bezmocnej a v bezvědomí. Kdybys nebyl muj přítel, stopil bych ti boty.(Zastříká sprejem). Čas na sváču. Chehé, tudy! (Tančí pryč) Ouu, jéééé.
HOLLY: Bim, bam. Pohotovost, byla vyhlášena pohotovost! Pohotovost trvá. Stále máme pohotovost. Arnolde RIMMERE, pospěš si do bílé chodby 159. Toto je pohotovostní hlášení.

Jídelna

KOCOUR stojí před jídelním automatem.
KOCOUR: Jídlo!
JÍDELNÍ AUTOMAT: Dnešní specialita je kuře Meringue (čti Marengo).
Kuře vypadne z automatu.
KOCOUR vezme jídlo a tančí ke stolu.
KOCOUR (zpívá): A teď tě kuře moje zblajznu! A teď tě kuře moje zblajznuuuuu!
KOCOUR plácne do kuřete a to se kutálí dolů ze stolu, ale on ho chytne těsně před spadnutím.
KOCOUR: Kdepak, si moc pomalé kuře marengo, moc pomalé na KOCOURA.
Vrátí ho zpět na talíř, rozhlédne se, plácne do něj na druhou stranu než předtím a to se skutálí na zem.
KOCOUR: Hele, to kuře je rychlejší, než sem myslel.
Sebere ho ze země, poplácá ho a položí na talíř.
RIMMER: (Přiběhne do jídelny) Honem, omdlel, potřebuje pomoc, pojď!
KOCOUR vyskočí, jakoby následoval RIMMERA, ale hned si sedne a pokračuje v jídle.
RIMMER: (Přiběhne zpět) Tys mě neslyšel? Copak si hluchý? LISTER je v maléru! Ten opičák, uu uu, omdlel, nemůžu ho zvednout, tak pojď, honem, pojď se mnou!!!
KOCOUR zase vyskočí, ale jak RIMMER vyběhne, zase si sedne.
RIMMER: (Přijde zpátky) Copak ty to nechápeš?! LISTER se zhroutil!
KOCOUR: Jóóó?
RIMMER: Co je to jóóó? Potřebuje pomoct!
KOCOUR: No aaa?
RIMMER: A když mu nepomůžeš, tak může umřít.
KOCOUR: Ale, néé, to je smůla! Taky ho mám moc rád.
RIMMER: No tak mu pojď pomoct!
KOCOUR: A nechat vystydnout oběd?
RIMMER: Co je důležitější, lidský život nebo ten tvůj oběd?
KOCOUR: Tak to si ani nezaslouží odpověď.
RIMMER: Ano, dobře, jak myslíš! (Směrem k robíkům) Pojďte se mnou vy! Vemte nosítka.
KOCOUR vezme tři brambory od kuřete a zažongluje s nimi, pak si dá jednu do pusy a zbylé přiloží k očím. Zašklebí se.
Ošetřovna
LISTER sedí na kolečkovém křesle, přikryt dekou. RIMMER stojí vedle a naviguje jednoho z robíků, který drží teploměr.
RIMMER: Dolů, dolů, stop!
LISTER: RIMMERE, ať mi změří teplotu medicomp.
RIMMER: LISTERE, oni se musí učit. Dolů, dolů, dolů, pomalu dolů a teď velmi, velmi, velmi pomalu dopředu.
Robík píchne teploměr do LISTEROVA oka.
LISTER: Áááááúúú, moje oko!
RIMMER: LISTERE, učený z nebe nespadl.
LISTER: Skoro sem z toho oslep´!
RIMMER: A co měřit v konečníku?
LISTER: Néé, už mi nic není! Je mi úplně dobře.
RIMMER: Né, není ti dobře. A můžeš si za to sám, protože si trouba, co čmuchal v zamořeném prostoru.
LISTER: Chtěl sem se jenom porozhlídnout.
RIMMER: Chtěls jen jít do kajuty KOCHANSKÉ a truchlit tam sám nad sebou, koukej jak si dopadl!
LISTER: Nic mi není, mam jen lehkej zápal plic, to je celý.
RIMMER: To není zápal plic, před třemi miliony let ano, ale od té doby se vyvinul a zmutoval a teď nevíme, co to je!
LISTER: Proč sem jí nikam nepozval?! Co by mi mohla říct?

RIMMER: Řekla by: „Ne, si špinavý páchnoucí a nechutný netvor, nechci skončit v hrobu pro oběti moru.“
LISTER: Mohla říct ano! Už se staly divnější věci.
RIMMER: Napadají mě jenom dvě: samovznícení starosty Varšavy v roce 1546 a ve 12. století incident v Burgundsku, kdy pršeli sledi.
LISTER: Ah, kdysi sme s Chenem měli takovou teorii, jako bys měl v sobě 2 osoby, svý sebevědomí a svuj mindrák. A sebevědomí ti říká: „No né, seš skvělej, ženský šílej, všichni tě zbožňujou“ a tvuj mindrák říká „Seš trouba, seš ošklivej, všichni tě nenáviděj“.
RIMMER: (Kouká na medicomp) To je zvláštní, podle tohohle záznamu seš v klinické smrti.
LISTER: A mohlo to bejt takhle, mý sebevědomí mě už málem přesvědčilo, abych pozval KOCHANSKOU na rande, ale když sem chtěl za ní jít, odjelo na služební cestu na Havaj, nebo kam. A já zůstal se svým mindrákem, kterej říkal: „Ty si se zcvoknul, dyť se ti vysměje do očí.“
RIMMER: Víš LISTERE, někdy ti to docela pálí a máš dobré nápady a jindy, jako teď, plácáš nesmysly jako nějaký cvok.
LISTER: Tak mě odveď do postele.
RIMMER: Dobře, LISTERE. (Na robíky na zemi) Už víte, jak to funguje, teď spusťte ten mechanismus velmi, velmi, velmi jemně.
LISTER i s křeslem vyjede strašnou rychlostí a řachne sebou na zem.
RIMMER: Možná o ždibíček jemněji.

Ubikace

LISTER leží na své palandě, spí a blouzní.
LISTER: (Ve spánku) Honem, dones deštník! Honem, dones deštník. Honem, dones deštník. Dones, gehughh. Deštník, dones, deštníííík.
RIMMER stojí před zrcadlem a zkouší si svůj trojitý Rimmerovský pozdrav, nejdříve jednou a pak oběma rukama.
RIMMER: (Čte z plakátu na stěně) Necrobic, holografická cvičení pro mrtvé.
LISTER: Pršíí, pršíííí dones deštníííííííííík. Uhh, íehhh.
RIMMER stojí a ksichtí se, najednou spadne z výšky ryba - sleď a další a další. RIMMER zacouvá do chodby a diví se.

Chodba 159

RIMMER zkouší, jestli tu také prší sledi, ale zjišťuje, že ne.
RIMMER: HOLLY, co se tady děje?
HOLLY: Co?
RIMMER:Co se to děje?
HOLLY: Hmm, Hercule Poirot právě vystoupil z parního vlaku a víš, co si myslím? Viníky jsou všichni.
RIMMER: Proč musíš být lodní počítač zrovna ty? Bylo by nám líp, kdyby tu šéfoval kýbl ovčích hovínek.
HOLLY: Pokud máš stížnost, řekni jí na rovinu a neskrývej ji za narážky a hyperbolu.
RIMMER: Proč začaly pršet, v naší kajutě ryby?!
HOLLY: Lhal bych, kdybych tvrdil, že to vím. Jediný srovnatelný incident se stal ve 12. století v Burgundsku, kdy pršeli sledi.
Starosta Varšavy prochází chodbou a zvoní zvonem, který má v ruce, najednou se samovznítí a zbyde z něj jenom hromádka oblečení.
RIMMER: Áh né, to máme zase den, že ano?

Ubikace

LISTER leží na posteli, vchází KOCOUR se stříbrnou taštičkou.
KOCOUR: Jééé, ty seš vzhůru?
LISTER: Zrovna sem se probudil.
KOCOUR: Přinesl jsem ti pár dárků.
LISTER: Áh, to ses nemusel obtěžovat.
KOCOUR: Hehehé! Já už sem holt takový. Táák, copak skrývá tahle taštička? Tady máš trochu vína! (Vyndá očesaný hrozen) Ááá, tady máméé ... pomeranč! (Vyndá slupku od pomeranče)
LISTER: Jó, děkuju, už je mi hned líp.
KOCOUR: Nó, víš, ta moje nesmírná štědrost mě dala ňák zabrat. Du si lehnout. (Popadne LISTEROVU deku a polštář a lehne si na dolní paladnu) Áh, tohle je ono!
RIMMER vchází.
RIMMER: (Na LISTERA) Ty si vzhůru?
KOCOUR: Jó, ale za chvilku sem v limbu.
RIMMER: (Na LISTERA) Jak si na tom?
KOCOUR: Dobře, ale už se mě na nic neptej, snažím se usnout!
RIMMER: (Na KOCOURA) Sklapni, ty číčo hloupá a padej z té postele!
KOCOUR: (Zvedaje se z postele) Jestli si na mě budeš takhle vyskakovat, vezmu si své dárky zpět! (Popadne svou taštičku a odchází)
RIMMER: (Na LISTERA) Jak se cítíš?
KOCOUR: (Odcházeje) Ublíženě!
LISTER: Je mi dobře.
RIMMER: LISTERE, měl si horečku, viď?
LISTER: Jo.
RIMMER: A začal si halucinovat, ne?
LISTER: Jo.
RIMMER: Jenomže tvé halucinace byly ... hmotné.
LISTER: Jak to myslíš, hmotné?
RIMMER: Byly skutečné, živé, hmotné!.
LISTER: Hmotný!?
RIMMER: Hmotné.
LISTER: Že byly hmotný, to nechápu.
RIMMER: Tak na to půjdeme jinak. Měl si halucinace, viď?
LISTER: Jo.
RIMMER: A byly hmotné! Neměl si jen obyčejný zápal plic, říkal sem ti, že byl zmutovaný. Já věděl, že to tak hladce neprojde.
LISTER: A co to bylo za halucinace?
RIMMER: První byla ten rybí déšť.
LISTER: Rybí déšť? Jóó, to se mi zdálo!
RIMMER: A taky se to stalo.
LISTER: A kde sou ty ryby?
KOCOUR: (Vykoukne za dveřmi) Někdo je snědl!
RIMMER: A potom se samovznítil starosta Varšavy. A pak si blouznil o dvou chlapech v řídícím centru.
LISTER: O dvou chlapech?
RIMMER: Zřejmě jeden je tvoje sebevědomí a druhý tvůj mindrák.

Řídící centrum

Sebevědomí je chlapík při těle ověšený zlatými řetězi ve žlutém kostkovaném saku, sedí a láduje se. Mindrák je usedlý, černě oděný muž patlající se v jogurtu.
LISTER a RIMMER vchází.
RIMMER: Už to chápeš, LISTERE?
SEBEVĚDOMÍ: (Vstává) No, néé! Tady je king! (Líbá LISTERA) Náš pan Fešák! (Na RIMMERA) Hele, ty! Co to znamená "H"? Horác? Židli pro krále, Horáci a snídani! Pan nejmilejší si přeje pojíst. (Usadí LISTERA na křeslo) Že si zhubl, moc ti to sekne. (K ostatním) Že je naprosto dokonalej?!
LISTER: (S potěšujícím výrazem) Seš moje sebevědomí?
SEBEVĚDOMÍ: Jak nádhernej akcent, úplně to se mnou šije!
LISTER: Já to nechápu, vypadáš jako někdo z London Jets, ale mluvíš jako Bing Baxter z americký televizní soutěže.
CONFIDENCE: (Směje se) Jsem vše, co tě napadne, když se řekne sebevědomí, kingu.
LISTER: (Na Mindráka) A ty seš muj mindrák?
MINDRÁK: Není to skvrna od moči, co máš na kalhotech?
LISTER: Kde? (Kouká na kalhoty) Ne, není, to je čaj.

MINDRÁK: (Přistupuje k LISTEROVI) A jak se ti jinak daří? Co ten ekzém, jak ti raší na tvém „takzvaném“ obličeji? Bože můj! Ty strašné špeky, to bude z toho piva. Vsadím se, že si na smrt nemocný, vždycky se to stane těm, kdo s tím ani v nejmenším nepočítají. Tak mě pozdrav, ne? (Znovu si sedá) Chci se s tebou jen sblížit!
LISTER vypadá docela vystrašeně.
SEBEVĚDOMÍ: (Na LISTERA) Davey, Davey, co ještě dodat? Jestli tohle není ten nejlepší a nejhezčí kluk, tak sem blázen.
RIMMER: (Na SEBEVĚDOMÍ) Jste blázen! (Na LISTERA) LISTERE, co s nimi chceš udělat?
LISTER: Udělat? Tak to já nevim.
RIMMER: Radši je hned zatkneme!
LISTER: A za co?
RIMMER: Že sou halucinace.
LISTER: Ale ne! Aspoň máme společnost, že jo?
SEBEVĚDOMÍ: Jjo!
RIMMER: LISTERE, jsi stále nemocný! Tihle dva jsou symptomy tvé choroby. Jsou jako, jako vyrážka u spalniček, boule u příušnic, když se směšně svíjíš při kolice! Dokud nezmizí, tak ti nebude líp.
SEBEVĚDOMÍ: Aha, už vím, co to znamená, to "H" na čele! Hidiot, nemám pravdu? Hahahaha!
RIMMER: (Na Sebevědomí) Pohybuješ se na ostří nože, kamaráde! To "H" znamená Hologram! Jsem totiž mrtvý.
SEBEVĚDOMÍ: A taky nikdo si to nezaslouží víc. (Na LISTERA) Kingu, kašli na ty břídily, jde se na flám!
RIMMER: Ne, zakazuju to!
LISTER: Proč?
MINDRÁK: Proč nikdy neposlechneš pana RIMMERA? Je o tolik zkušenější, o tolik rozumnější, o tolik ... lepší, než ty!
SEBEVĚDOMÍ: Ne! Nikdo není lepší, než pan Úchvatný a nikdo nebude říkat princi z Fešákova, co má dělat. Že jo, princi?
LISTER: (Směje se) Jasně!
SEBEVĚDOMÍ: Davey je můj kluk!
Sebevědomí a LISTER odcházejí z místnosti.
RIMMER: Já se snad zblázním, skamarádí se z výplodem své fantazie.
MINDRÁK: Ano, bohužel.

Vesmír

Kolem trpaslíka je oblak prachu.
HOLLY: (Hlas) Bim, bam. Prosím, blíží se prašná smršť. Na povrch lodi je vstup zakázán. Všechny vzduchové propusti byly automaticky uzavřeny. Přibližná doba trvání - 18 hodin.

Ubikace

Sebevědomí poslouchá LISTERA, který hraje falešně na kytaru.
LISTER: (Zpívá) ...já láskou vzplál jsem k tobě, však leží dáávno ..v hrobě, už odří zas jen ssso..bě, já jsem ..už sáááám! ... --- hmchichi
SEBEVĚDOMÍ: (Nadšeně) Too si složil ty?
LISTER: Jó, to už je hodně dávno.
SEBEVĚDOMÍ: Fakt, nic hezčího o lásce sem nikdy neslyšel.
LISTER: Ale néé!
SEBEVĚDOMÍ: Vážně, má to takovou hloubku! Ty obrazy, v tobě ..., v hrobě. Všechny ty bě, sem z toho fakt na větvi! Když vidím, že ty komerční umělci, jako Beethoven a Mozart maj tolik publicity a ty přitom ... máš věci s takovym nábojemmm (Nabírá do breku dojetím) ...až mi to rve srdce.
LISTER: Co to děláš s tim vajglem?
SEBEVĚDOMÍ: No, teď je mi ale trapně. To jen, dotkly se ho tvé rty. Tvé rty! Kingovy úchvatné rtíky! Teď mám důkaz, že sem tě skutečně potkal. Rytíře rozkoše.
LISTER: To myslíš vážně?
SEBEVĚDOMÍ: A proč se tak divíš?
LISTER: Já sem niemand! Ze 169 lidí na lodi sem byl 169! Až úplně vespod.
SEBEVĚDOMÍ: To proto, že si netoužil po kariéře! Chtěl si svou farmu na Fidži, víš s kým. (Drží v ruce fotku KOCHANSKÉ)
LISTER: Kdyby se mnou šla.
SEBEVĚDOMÍ: Kdyby? Kdyby!? Chcha! Nechala by si ujít příležitost, kterou jí všechny ženy závidí!
LISTER: Ach, to už se nedozvíme.
SEBEVĚDOMÍ: Proč ne?
LISTER: Je mrtvá.
SEBEVĚDOMÍ: RIMMER taky, přiveď ji k životu!
LISTER: To nejde. HOLLY uchová jenom jeden hologram a RIMMER schoval všechny osobní disky.
SEBEVĚDOMÍ: No, tak je najdi!
LISTER: To nedokážu.
SEBEVĚDOMÍ: Kingu. Ty! Dokážeš všechno! Všechno!!! (Vrazí LISTEROVI hubana)

Řídící místnost

Mindrák konverzuje s RIMMEREM.
MINDRÁK: ...všechno? Nedokáže vůbec nic.
RIMMER: Ale já vím, už jsem si na to vsadil.
MINDRÁK: Víte, že trénoval líbání sám na sobě?
RIMMER: Jak?
MINDRÁK: (Demonstrujíce) Z jedné ruky si udělal rty a v tom otvoru pak jezdil tímhle palcem. Jako jazykem. Blhmm.
RIMMER: Tak to musel být pohled, opravdu!
MINDRÁK: V sedmnácti letech se cicmá s vlastní rukou.
Přijede robík držící injekci.
MINDRÁK: Jednou před celou školou zavolal na svého tělocvikáře „taťko“. Mohl jsem se hanbou propadnout.
RIMMER: (Snaží se naznačit robíkovi, aby Mindráka bodnul) Taková hloupost pokřikovat na učitele.
MINDRÁK: Sžírá mě pocit viny, nenávidím ho!
RIMMER: Když je to tak, proč o něm tolik mluvíte?
MINDRÁK: Protože mi dělá ze života jedno velké, ponižující a zničující peklo!
RIMMER: (Křičí na robíka) Teď! Bodni ho! Bodni ho!!! Bodni ho! Honem! Bodni ho!!!
MINDRÁK se otočí a kouká na robíka, který se stěží pohybuje.
RIMMER: (Na Mindráka) Áááh, vy ještě neznáte „Bodyho“. Jednoho z našich čtyř robíků. Body, to je LISTERův mindráku, LISTERův mindráku, to je Body.
Robík upustí injekci a snaží se potřást si s Mindrákem.
LISTER a SEBEVĚDOMÍ vchází.
LISTER: Hele, RIMMERE, něco nás napadlo. Víme, jak vyvolat KOCHANSKOU aniž bysme tě vypnuli.
MINDRÁK: Áh, je opilý! Ano! Je to cítit až sem.
LISTER: Stačí vypnout všechny nepotřebné napájecí systémy a HOLLY říkal, že to de!
SEBEVĚDOMÍ: (Drží žárovku nad LISTEROVO hlavou) Slyšte další osvícený nápad člověka, ci tě pozval na pivní koktejly!
MINDRÁK: Jak můžeš být tak posedlý dívkou, kterou sotva znáš?
SEBEVĚDOMÍ: Že jí sotva zná? Tys neslyšel tu písničku na - bě? (Zpívá) Já láskou vzplál jsem k tobě--!
LISTER: Teď ne!
RIMMER: LISTERE, její disk nedostaneš.
LISTER: Protože by měla vyšší hodnost než ty?
MINDRÁK: Vždyť je to pohledná, duchaplná, inteligentní důstojnice s výhledem na povýšení. Tak proč bys ji měl zajímat ty?
RIMMER: Ano! Proč bys ji měl zajímat ty?
LISTER: Jó, proč bych ji měl zajímat já?

SEBEVĚDOMÍ: Hmm? Promiň, myslel sem na tu píseň, která mi pořád zní v hlavě. Proč!?! Protože si skvělej, si neskutečně svůdnej, okouzlující mladej hřebec!
LISTER: Jóó, já zapoměl. Proto bych ji měl zajímat, hm!
RIMMER: LISTERE, její disk nedostaneš a jiný taky ne.
SEBEVĚDOMÍ: No, tak! Kingu, znáš RIMMERA, kde můžou bejt?
LISTER: Fakt nevim.
SEBEVĚDOMÍ: Ale jó, víš!
MINDRÁK: Né, neví.
SEBEVĚDOMÍ: No tak, přemýšlej. Vítězi!
LISTER: Venku! Na povrchu lodi.
RIMMER: Ehh, ... samá voda!
SEBEVĚDOMÍ: Aaa, kde venku?
LISTER: Musel¨by poslat robíky a ty disky by museli...
RIMMER: Voda, voda, samá voda! Velký hrnec plný vody!
LISTER: Aaa, musel bych o to málem zakopnout, aby se mi mohl smát.
RIMMER: Voda, samá voda, utopíš se!
LISTER: Je venku, nad naší kajutou. Sluneční panel, co je přímo nad naší kajutou!
RIMMER: Tys mě sledoval, smrade!
LISTER: Takže sem to uhod´! Já se zbláznim, já sem génius!!!
Řídící místnost, později
LISTER je oblečený ve skafandru, drží v ruce helmu.
LISTER: Kdy to zkončí, HOLE?
HOLLY: Už to dlouho nepotrvá, Dave. Hercule má všechny podezřelé v jednom pokoji a jen dvě stránky mě dělí od neznámé Agathy Christie.
LISTER: Ale ne, ta prašná smršť.
HOLLY: Aha, ta. Každou chvíli, už je skoro po ní.
SEBEVĚDOMÍ: (Má na sobě taktéž skafandr) Čau, jak se má moje zlatíčko? No né! Ty máš figuru jako manekýn. I ten skafandr na tobě vypadá jako smoking.
RIMMER: (Vchází) Na něco bych se tě rád zeptal.
LISTER: Nemá cenu se hádat, RIMMERE, já jdu.
RIMMER: Kdo zdemoloval medicomp?
SEBEVĚDOMÍ: Zdržuje, kingu. Jdeme.
RIMMER: HOLLY, předveď mu to.
Na monitoru se objeví medicomp v plamenech, prskající a naprosto rozflákaný.
LISTER: Proč by někdo dělal tak kardinální blbost?
RIMMER: LISTERE, pojď sem. No, pojď. (LISTER k němu přistoupí, mezitím SEBEVĚDOMÍ poslouchá LISTEROVI přes rameno) Jsi stále nemocný.
LISTER: Je mi skvěle.
RIMMER: Nebude... (Podívá se na SEBEVĚDOMÍ, ten se usměje) Nebude... (Znovu se koukne na smějícího se maníka) Nebude ti lépe, dokud oni nezmizí! Vědí to, a tak ti zabránili, aby ses léčil. (Koukne na SEBEVĚDOMÍ) Kde máte MINDRÁKA?
SEBEVĚDOMÍ: Žádnýho vandráka sem tady neviděl. Hacháááá! Dobrej fór, co?
RIMMER: LISTERE, jsou to bacili a nebezpečné!
HOLLY: Smršť se přehnala, Dave. Můžeš do volného prostoru.
SEBEVĚDOMÍ: Na co čekáme, kingu?
LISTER: (Podívá se na RIMMERA) Na nic.
LISTER a SEBEVĚDOMÍ odcházejí.
RIMMER: HOLLY, hoď tam pátračku na Mindráka.
HOLLY: Co je pátračka?
RIMMER: To je vesmírný žargon, znamená to najdi ho!
HOLLY: Žargon to není, chtěl si být jen zajímavý.
RIMMER: Tak, kde je?
HOLLY: MINDRÁK už není na palubě této lodi.

Povrch lodi

LISTER a Sebevědomí jdou po schodech po straně Červeného trpaslíka.
SEBEVĚDOMÍ: Hele, koukni na ten výhled, kingu! Nám dvěma patří svět. Je mi do tance.
LISTER: Cha, cha cha, cha cha cha cha cha cha,...(Nachází disky) Hele, tady to je!
SEBEVĚDOMÍ: (Neustále tancuje) Cha, cha cha, cha cha cha cha cha cha,...
LISTER: Neslyšel si nic?
SEBEVĚDOMÍ: Ne! Ve vesmíru tě nikdo neslyší. Cha-cha-cha!
LISTER: Snad se sem muj MINDRÁK nedostal před náma.
SEBEVĚDOMÍ: Neni nebezpečnej, kašli na něj.
LISTER: Zdemoloval ošetřovnu.
SEBEVĚDOMÍ: Ale ne!
LISTER: Jakto, že ne?
SEBEVĚDOMÍ: To já!
LISTER: Ty, jó?
SEBEVĚDOMÍ: Abysme byli spolu Davey. Přece se nechceš vyléčit, je to pro tvý dobro.
LISTER: A kam teda zmizel?
SEBEVĚDOMÍ: Já ho zabil. Cha-cha-cha...
LISTER: Co to plácáš "zabil cha-cha-cha?!"
SEBEVĚDOMÍ: Hele, nedívej se na mě takhle, dyť netrpěl! Nacpal sem ho do drtiče odpadu a spláchl sem jeho ostatky do vesmíru...
LISTER: Nó, já se vrátim už radši do lodi, je tady nějaký vedro. Ve skafandrech mám vždycky klaustrofobii.
SEBEVĚDOMÍ: Sundej si helmu.
LISTER: (Couvá) Cože?!
SEBEVĚDOMÍ: (Následuje LISTERA) Když je ti vedro, sundej si helmu!
LISTER: A umřu!
SEBEVĚDOMÍ: Proč?
LISTER: Neni tady žádnej kyslík!
SEBEVĚDOMÍ: Neblbni, kyslík je pro břídili. Sem s ní!
LISTER: Já potřebuju kyslík!
LISTER přeskakuje zábradlí a zdrhá před Sebevědomím.
SEBEVĚDOMÍ: Nepotřebuješ, Davey, seš king!
LISTER: A ty seš cvok!
SEBEVĚDOMÍ: A kdo ti řek, že potřebuješ kyslík, hhh?! Packal, kterej chtěl, aby sis připadal takhle malinkej. Koukej, já ti to dokážu. Sundám si ji první. Brzo se uvidí, kdo je tady vlastně cvok!
Sebevědomí si sundá helmu.
LISTER: Neee!!!
Jeho tělo samozřejmě exploduje a roztříští se na tisíce malých kousků.

Ubikace

KOCOUR namáčí své prádlo do kbelíku a píská si.
RIMMER: Musíš to dělat teď?
KOCOUR: Peru si prádélko!
RIMMER: Je to hrozně nechutné.
KOCOUR: Co je nechutné?
KOCOUR začne lízat jazykem límeček jedné z košil.
RIMMER: LISTERE.
LISTER: Jo?
RIMMER: Chci ti jen říct, že sem měl ve všem pravdu. Říkal jsem, že jde o bacily a byly to bacily.
LISTER: No, dobře a co?
RIMMER: A teď zase říkám, že ti ten disk přinese jedině utrpení. Dobře si zapamatuj moje slova.
LISTER: Jestli se vrátí a nebude mít zájem, já už to nějak přežiju.
RIMMER: Jak chceš, LISTERE, ale měj na paměti, že tenhle disk je přímá cesta do pekel.
LISTER: Jo, ale už sem dost dlouho poslouchal svuj mindrák, tak teď budu poslouchat svý sebevědomí. (Odejde)

RIMMER provede svůj slavný salut a jde ke dveřím. KOCOUR zparoduje jeho pozdrav a tančí ven z pokoje.
Holografická simulační místnost
LISTER stojí před holografickým, projektorem a zkouší pozdravy.
LISTER: Nazdar, Chrissie. Takhle to nejde. Čau, Chrissie. To taky nepude. (Křičí) Jé, těpéro, Chrissie! (Vysoko) Ahooj ...
RIMMER a KOCOUR vstupují.
RIMMER: LISTERE, poslyš, hodně štěstí! Vážně.
LISTER: Odpal!
RIMMER: Ne, sem upřímný. Hodně štěstí.
LISTER: Deme na věc, Hole. Zapni to.
Na druhé straně místnosti se objeví druhý hologram - RIMMERA!
RIMMER #2: No, on tě varoval.
RIMMER: To si piš, že jo!(Na LISTERA) To si vážně myslíš, že bych dal disk KOCHANSKÉ do jejího projektoru, kde ho najde každý trouba? Nebylo ti tu se mnou dobře, LISTERE? Tak teď to máš stereo, milánku.
Oba RIMMEROVÉ zasalutují.
RIMMER: (Na RIMMERA #2) Vítej na palubě, RIMMSEY.
RIMMER #2: Je mi potěšením, pane RIMMERÁKU - syčáku!
KOCOUR a LISTER se na sebe blbě podívají.
KONEC.

Epizoda 6, "Já na druhou"

Vesmír

HOLLY: Toto je volání o pomoc těžařské lodi Červený trpaslík. Posádka je mrtvá, zahynula v důsledku ozáření. Jediní, kdo přežili, jsou Dave LISTER, který byl v době nehody na lodi ve stavu nevědomí, a jeho březí kočka bezpečně uzavřená ve skladišti. Takže po probuzení za tři miliony let je LISTER pouze ve společnosti tvora, jenž se vyvinul z jeho kočky, a Arnolda RIMMERA, holografické simulace jednoho mrtvého člena posádky.
HOLLY (Vrací se): Máme dostatek jídla na třicet tisíc let. Zbyla však jediná čokoládička na dobrou noc. Zůstává ze slušnosti nedotčena.

Ubikace

LISTER se probírá knihovnou.
LISTER: Co to je? „Astronavigace a neviditelná čísla v technické praxi pro začátečníky“. To je RIMMEROVO. (Hodí knížku do kufru a zkoumá dál poličku) A hele! „Dětská Kámasútra - vydání pro nulovou gravitaci“! To se zabavuje! (Schová si knížku pod polštář a vrací se ke knihovničce, kde najde videokazetu) „Arnold J. Rimmer - poslední pocta“. Co to je?
RIMMER (Přichází do místnosti): Videokazeta. S mou smrtí.
LISTER: Ty sis natočil svojí smrt?
RIMMER: HOLLY to pro mě udělal.
LISTER: Ty seš fakt ujetej, RIMMERE.
RIMMER: Nechápu proč? Sou kazety ze svateb i porodů.
LISTER: Takže jako uděláš mejdan, kde promítneš film o tom, jak si natáh bačkory?
RIMMER: LISTERE, moje smrt je jedna z nejdůležitějších událostí mého života. Tak to dej do kufru a mlč.
LISTER (Hodí videokazetu do kufru): Dobrý Bože.
RIMMER (Ukazuje na hudební a sportovní plakáty přilepené nad LISTEROVOU postelí): A co tyhle plakáty?
LISTER: Néé, ty sou moje!
RIMMER: Já vím, ale lepidlo je moje.
LISTER: Ty si chceš vzít moje lepidlo?
RIMMER: Je moje. Já za něj zaplatil vlastními penězi.
LISTER: Hele, pod postelí je tvuj ustřiženej nehet. Nemám ti ho taky přibalit?
RIMMER: Á, tohle je nejlepší rozhodnutí, co sem kdy učinil. Už mě nebude ničit tvůj přitroublý obličej, ani tvé otravné zvyky.
LISTER: Co sem tak hroznýho dělal?
RIMMER: Broukal sis. Zlomyslně a vytrvale celé dva roky. Kdykoli jsem si sedl k opáčku: MmmmMmMMmmmm.
LISTER: Moment. Takže podle tebe si nepovýšil na důstojníka, protože si bydlel s někým, kdo si broukal?
RIMMER: Ovšem, že to není jen tohle, hochu. Všechno! Všechno, co jsi kdy dělal, mě mělo jen srážet a vytáčet.
LISTER: Třeba?
RIMMER: Třeba jak sis udělal popelník z fotky mé matky.
LISTER: Ale to sem nevěděl! Já myslel, že to byl suvenýr ze zoo na Titanu.
RIMMER: Vyměňovals mi značky na studijním plánu, takže sem místo na důstojnické státnice šel plavat.
LISTER: Ty značky spadly samy. Já myslel, že sem je vrátil na správný místo.
RIMMER: Vyměnils mi zubní pastu za antikoncepční gel.
LISTER: Ale prosimtě! To byl takovej fór.
RIMMER: Ano, stejný žert, jako když jsi mě zapsal na seznam čekatelů na experimentální operaci hemeroidů.
LISTER: Vidíš to jen z jedný stránky, RIMMERE. Ty taky nejseš ctnost sama a není lehký s tebou žít.
RIMMER: O čempak to mluvíš?
LISTER: O tom, jak si pouštíš celou noc hypnopedický kazety. A učíš se Esperanto jenom ve spánku. A omíláš si kvantovou teorii zase jenom ve spánku.
RIMMER: Z toho máme prospěch oba.
LISTER: Jo, ani jeden z nás dvou se nevyspí. A co jak, jak si mě přivázal za vlasy a pak spustil požární poplach?
RIMMER: LISTERE, šlo jen o zoufalou sebeobranu. To ti nemusím vysvětlovat!
LISTER: Málem sem skončil na operaci mozku!!!
RIMMER: Jakého mozku? To ty si mě vždycky připravil o úspěch, což je vědecky dokázáno.
LISTER: RIMMERE, nemůžeš na mě házet vinu za svuj zpackanej život.
RIMMER: Ale ano, můžu.
LISTER: Vidíš!? Furt stejná písnička. Nikdy si neměl u zkoušky správný pera na rýsování. U kružítka se ti zase ulomil hrot, no!
RIMMER: Jo, ulomil!
LISTER: Vidíš? Copak si nevidíš do huby, když říkáš: „Lituju, že sem si zvoral život. Za všechno může LISTER!“
RIMMER: To já přece nedělám. Stěhuju se. Pryč z bahna a špíny do luxusní čtvrti.
LISTER: A to jako vedle, jo?
RIMMER: Tady nejde o to kam, ale ke komu. Chci sdílet život s někým, u koho najdu podporu a porozumění, s kým se budu moct utkat na poli smysluplné diskuse.
Další RIMMER, RIMMER #2, strčí hlavu do dveří.
RIMMER #2: Všechno tip-ťop?
RIMMER: Naprosto, pane RIMMERE. Jsem tam nato-tata.
RIMMER #2: Pokračujte!
RIMMER a RIMMER #2 si navzájem po RIMMEROVSKU zasalutují. RIMMER #2 odchází.
RIMMER: To je pašák! Ani nevím, proč mě to nenapadlo dřív. Můj duplikát.
LISTER: Jo. (Zvedá obraz) Mám ti to tam donýst?
RIMMER: Ale buď opatrný. Ta starožitnost má ohromnou cenu.
LISTER obraz otočí a vidí, že je na něm namalovaný roztomilý šimpanz, který sedí na záchodové míse a čte si noviny.

Chodba 147

KOCOUR: Óóóúúú! Héééj, dneska vypadám opravdu k světu! Vypadat jen o chloupek líp, tak mě zakážou! (Vytáhne megafon) Haló, haló! Zkouška, zkouška! Jedna, jedna, jedna. Jó, jó, jó! Pozor, všechny kočičí dámy. Dnes po vás velmi, velmi toužím. Slyšíte mě, kočky mé?! Mé tělo je k mání! Hezky do řady! Nestrkejte se! Dnes je váš šťastný den!

Chodba 159

LISTER jde koridorem od dveří své kajuty k vedlejším dveřím.
LISTER (Nesouc obraz): To je jak u blbejch. (Výsměšně) Naprosto tip-ťop. Nato-tata. Proboha, smysluplná diskuse.
Dojde ke dveřím, na kterých je napsáno „Druhý technik Arnold J. RIMMER a Druhý technik Arnold J. RIMMER“.

Kajuta RIMMERŮ

Dveře se otevřou a v nich stojí LISTER a přináší obraz. Kajuta RIMMERŮ je symetrická. Uprostřed je malý stolek, na opačných stranách místnosti jsou dvě postele a na stěnách plakáty s geometrickými obrazci.
RIMMER #2: Á, LISTERE, s tímhle velmi opatrně. Ta starožitnost má ohromnou cenu.
RIMMER: Jé, to jsem před chvilkou říkal!
RIMMER #2: Opravdu? Neuvěřitelné! To se povedlo!
Oba RIMMEROVÉ se smějí.
LISTER (Ukazuje na ceduli na stěně): Proč tady máte ceduli „Nekouřit“, když ani jeden z vás nekouří?

RIMMER: Protože jsou to naše cedule a oba se shodneme, že jsou velice poutavé.
LISTER (Všimne si na dveřích nalepených nápisů sestavených z novinových titulků): A co je tady tohle? „Arnold je jednička“, „Za všechno vděčím RIMMEROVI“, „Na Arnieho jste krátký“. To je fakt hrozně srandovní.
RIMMER #2: Kšá, kšá, kšá!
RIMMER: Vypadni!
LISTER: Tak tomuhle fórku se budu smát celou zimu!
RIMMER: Tohle už nemusíme dál snášet. Ty tvoje trapné poznámky, tvé nechutnosti, ty tvé ponožky, jež spustí kropicí systém. Ihned odejdi z naší kajuty!
LISTER: Sbohem, RIMMERE. A netruchli. (K RIMMEROVI) Sbohem, (K RIMMEROVI #2) sbohem, (K oběma) RIMMERE, RIMMERE. (Výsměšně zasalutuje a odejde)
RIMMEROVÉ: Šupák.

Ubikace

LISTER: Áááá! Extáze! Lalálálalálalálalálalá! Tohle je megaextáze na entou. Teď si můžu broukat, jak chci a jak dlouho chci. Sem svobodnej člověk. (Podívá se na svůj koš na špinavé prádlo) A vidíte ty fusekle? Vidíte je? (Vysype ponožky z koše na podlahu) Půjdou přesně tam, kam patřej, hezky na zem, kde je má každej normální chlápek s trochou sebeúcty. Vezmu si dolní postel, bezva ležení! (Skočí na dolní postel a radostně kope nohama. Vstane a vezme z umyvadla láhev šampónu) A taky nechám otevřenej šampón! A budu vymačkávat zubní pastu až zprostředka! Prostě budu dělat všecko, z čeho ten magor magořil! Budu luskat prstama! A skřípat zubama! (Během toho dělá vše, co říká) Budu zase jednou žít! Juchůchůhů! (Udělá stojku, ale zaboří při tom obličej do svých špinavých ponožek, které vysypal na podlahu) To je ale puch! (Zvedne ponožky a pokašlávajíc je vrátí do koše) Fuj, ble. (Něčeho si všimne) Co je tohle? (Zvedne ze země videokazetu) Video s RIMMEROVOU smrtí. HOLLY, dej nám popcorn a zapni nám video, prosím tě.
HOLLY: No, to bych mohl snad zvládnout.
LISTER se posadí na stoličku před monitor nad umyvadlem a robík k němu přispěchá s balíčkem popcornu. Na monitoru se objeví: „Poslední pocta. Arnold J. RIMMER, BDP, SDP“. Vše je doprovázeno dramatickou hudbou.
HOLLY: BDP, SDP? Co to je?
LISTER: Bronzový Diplom za Plavání. Stříbrný Diplom za Plavání. Je to totální cvok.
RIMMER (Na videu): Zdravím vás. Tato kazeta vzdává poctu muži, jemuž chyběl k velikosti pouhý ždibíček. Než shlédneme digitalizovaný záznam jeho posledních okamžiků, vyslechneme si oslavnou řeč, proloženou ukázkami jeho poezie v mém podání.
LISTER: Nééé! Přetoč to! (Video přetáčí rychle dopředu) Poezie v pohybu. (Video pokračuje)
RIMMER (Na videu): ...a nebýt těch lidí, kteří jej neustále brzdili, sráželi, stahovali ke dnu...
LISTER: Přetoč to! (Video se přetočí dopředu a pokračuje)
RIMMER (Na videu): ...kdybyste dali Napoleona do ložnice s LISTEREM, škrábal by ještě na Korsice brambory.
LISTER (Nevrle): Přetočit! (Video se přetočí a pokračuje)
RIMMER (Na videu): ...vidíme poslední okamžiky Arnolda J. RIMMERA.
LISTER: Jo!
Na obrazovce se objeví kapitán Hollister stojící v řídícím centru, před ním stojí v pozoru RIMMER. Několik důstojníků stojí v pozadí.
HOLLISTER (Na videu k RIMMEROVI): RIMMERE, vy ste to měl přece spravit! Oprava tepelného štítu se nedá odbýt!
RIMMER (Na videu): Já vím, pane, a přijímám plnou zodpovědnost za případné následky. (Po RIMMEROVSKU zasalutuje)
Náhle všechny oslní oslepující bílé světlo a tlaková vlna a žár je odmrští napříč místností.
HOLLY (Hlas na videu): Pohotovost. Arnolde RIMMERE, prosím, dostavte se do bílé chodby. Pohotovost.
Vidíme RIMMERA, jak je mrštěn proti zdi.
RIMMER (Na videu - křičí): Áááááhh... Polévka gazpacho!!!!
HOLLY (Hlas na videu): Vyhlašuji pohotovost.
Kapitánovo těžítko spadne ze stolu a střepy se rozlétnou. Všude létají papíry. Vidíme RIMMEROVU ruku zatínat se v posledních křečích.
LISTER: Vypnout. (Video se vypne) Polévka gazpacho? Proč byla jeho poslední slova „polévka gazpacho“?
KOCOUR přijede na bruslích a volá do megafonu.
KOCOUR: Pozor, kočky mé! Smyslová pohotovost! Potřebuju se neodkladně pomilovat! (Točí se dokola) Uáá. (K LISTEROVI) Jak to? Zase žádný holky? Že by mi ten tah nevyšel? Hrůza! A že vypadám nebezpečně, že jo? Jo! Jo! Jo! Jo! Jo! Jo! Jo!
LISTER: KOCOURE, copak to děláš?
KOCOUR (Uhlazeně): Dvořím se.
LISTER: Dvoříš se komu?
KOCOUR: Každé, co se ukáže.
LISTER: Už sem ti to říkal. Na lodi jiný kočky nejsou.
KOCOUR: Kdybych tomu na minutu uvěřil, tak mi hrábne! (Odtancuje pryč) Áááúúú! Júú! Jé! Jé! Jéé! Jé! Jé!

Kajuta RIMMERŮ

Oba RIMMEROVÉ cvičí dřepy s výskokem. Při každém výskoku vzpaží.
RIMMER #2: Ještě výš!
RIMMER (Přestane): A pauza.
RIMMER #2 (Stále skáče): Ještě výš!
RIMMER (Začne také znovu skákat): Jistě. Jít dál. Překročit práh bolesti.
RIMMER #2: Hop, hop, hop, hop!
RIMMER (Opět přestne): A pauza.
RIMMER #2 (Stále skáče): Co to děláš, sakra?!
RIMMER: Odpočívám! Mám před očima mžitky!
RIMMER #2: To je tou bolestí! Překonej ji!
RIMMER (Přemůže se a začne opět skákat): Máš pravdu, naprostou pravdu. Jede se dál.
RIMMER #2 (Přestane): A konec.
RIMMER (Zmožen): Á, výborně! Ten kousíček navíc. V tom to je.
RIMMER #2: V kolik vstáváme?
RIMMER: No, brzo! V půl deváté.
RIMMER #2: Ne, dřív. Už v sedm.
RIMMER: A co v šest?
RIMMER #2: Ne, přesně v půl páté.
RIMMER: V půl páté? To je uprostřed noci!
RIMMER #2: Mám ti prohnat pérka. Tak ti je proháním.
RIMMER: Jak říkám, Arnie, máš naprostou pravdu. HOLLY, budíček ve 4:30 a ať to má grády, jako aerodynamický třesk.
HOLLY: Ano, Arnolde a Arnolde.
RIMMER si lehá do postele.
RIMMER #2: Erh, co to děláš, Arnie?
RIMMER: Jdu si lehnout, Arnie.
RIMMER #2: Ale vždyť sou dvě hodiny ráno! To ještě stihneš dvě hodiny opakovat.
RIMMER: Vždyť za chvilku vstávám.
RIMMER #2: Vezmeš si pórovodiče a Esperanto. A já si vezmu tepelnou energii a dějiny filozofie.
RIMMER (Vstává): Fantazie! O tomhle sem snil! Sem v sedmém nebi!
RIMMER #2: Kam se hrabe sex.
Oba udělají známé gesto se zaťatou pěstí.

Vesmír

HOLLY (Hlas): Je 4:30. Je váš časně ranní budíček.
Lodí znějí šílené hlasité zvuky - pískot, štěkot, řev, střelba, bzukot, hukot, sirény...
RIMMER (Hlas): Vypnout!

Chodba 149 před ubikacemi

RIMMER řídí robíky, kteří natírají stěny.
RIMMER (K robíkům): To je ono. Hezky roztírat. Nahoru a dolů.
LISTER vyjde ze své kajuty.
RIMMER: Á, LISTERE, přeju dobré ráno. Snad sem tě nevzbudil?
LISTER: Ne, ještě sem nešel spát.
RIMMER: Ale je pět a pět minut. Skoro čas na oběd.
LISTER (Všimne si robíků): Co to tady sakra vyvádíte?
RIMMER: Tomu se říká práce. Nečekal sem, že to budeš znát. Pé-eR-Á-Cé-É. Je to ve slovníku. (K robíkům) No tak! Malujeme, malujeme, malujeme, malujeme!
LISTER: Ale proč malujou chodbu stejnou barvou jako předtim?
RIMMER: Místo ocelově šedé ji malujou na vojenskou šeď. To se mělo udělat už dávno.
LISTER: Podle mě je to úplně stejný.
RIMMER: Ne. Ne, ne, ne. (Ukazuje na dva úseky na stěně.) Tady ten kousek je už vojenskou šedí a tady, to je nemoderní myší ocelová šeď.
Oba kousky vypadají stejně.
RIMMER: Nebo že by to bylo naopak?
LISTER: To je fuk, RIMMERE. Je to moc pěkný. Jak se vede paní RIMMEROVÉ?
RIMMER (Šklebí se): Láry-fáry, hochu! Radši se vrať do své žumpy, abys měl sílu na svůj celodenní flink.
LISTER: Jenom bych chtěl vědět, o čem si tak povídáte.
RIMMER: O milionu věcí, LISTERE. Krom toho, že je absolutní génius, je velmi zábavný člověk. Celou dobu se válím smíchy.
LISTER: Poslyš, ale dyť on ví všechno, co ty, a ty víš všechno, co on. Tak o čem se bavíte?
RIMMER: Vzpomínáme. Přemíláme staré časy, minulé úspěchy, dávné milenky.
LISTER: Jó, myslíš Yvonne McGruderovou?
RIMMER: Nemluv o McGruderové jakoby byla jediná!
LISTER: Tak povídej. Jmenuj aspoň jednu další.
RIMMER: LISTERE, jsem příliš, příliš velký gentleman na to, abych se snížil k hovoru, jenž vedou primitivové ve sprchách. Vše, co potřebuješ vědět o McGruderové, je, že sem jí sklátil! Dá ruku v pěst a vytrčí ji do vzduchu, zatímco druhou rukou se drží za biceps.
LISTER: Tak jo, dobře. Seš borec. Moc velkej borec. Jo, a, co je to „polívka gazpacho“?
RIMMER (Ohromeně): Co?
LISTER: Sou to tvoje poslední slova, tak mě zajímá proč.
RIMMER: Ty ses díval na kazetu s mou smrtí?! To je osobní věc! Jen pro mé potěšení!
LISTER: Jenom mi to přišlo dost zvláštní, volat: „Polívka gazpacho!“
RIMMER: Je mi líto, neměl sem čas si sednout a zplodit báseň v jambickém pentametru. Atomová exploze se mnou sekla na zem.
LISTER: Ale proč „polívka gazpacho“?
RIMMER: Tak tohle ti, můj drahý, zůstane navždy utajeno.
HOLLY: Arnolde, měl sem ti říct, až bude čas na opáčko z Esperanta.
RIMMER: Děkuju, HOLLY. (K robíkům) Vy pokračujte.

Kajuta RIMMERŮ

LISTER se vplíží dovnitř. Nikde žádná známka po RIMMERECH. LISTER přistoupí ke knihovně.
LISTER (Vytáhne z police velkou knihu): „Červený trpaslík od A do Z.“ Ha, ha, ha ha, há!
Otevře knihu a najde uvnitř malou knížku ukrytou v díře vyřezané do stránek velké knihy.
LISTER: A mám tě, RIMMERE! (Položí slovník zpátky a čte v malé knížce) „Můj deník, od Arnolda J. RIMMERA. Prvního ledna - rozhodl jsem se vést si denní záznamy svých myšlenek a činů, zachovat svědectví o mých pokrocích na poli poznání, aby snad jednou jiní ctižádostiví důstojníci mohli na těchto stránkách hledat poučení. Je mojí světlou nadějí, že jednou bude mít tento deník své místo vedle Napoleonových válečných deníků a Pamětí Julia Caesara.“ Další záznam... (Otočí list.) „17. července - narozeniny tetičky Maggie.“ (Otočí list.) „25. listopadu - Den polévky gazpacho“! To je šest neděl před tím, než posádka zahynula.
Otevřou se dveře skříňky a vyleze KOCOUR.
KOCOUR: Tohohle nenajde. Hehe! To by si musel přezout boty. Hehehe! (Uvidí LISTERA) Áá! (Nasadí si tmavé brýle, přiloží dlaň na obličej a odchází ke dveřím) Viděli ste ho jasně? Prohlédli ste si jeho tvář? Zahlédli ste ho v průvodu? Neřekl bych. Mohl jsem být kýmkoli. (Odchází)

Ubikace

LISTER fouká ze žvýkačky obrovskou bublinu. Když je s ní spokojen, vezme kružítko a pravítko a změří ji, pak vyndá bublinu z pusy, a aniž by praskla, ji položí na stůl.
LISTER: Deset a tři čtvrtě centimetru! Plus pět za to, že nepraskla, a to je skvělý, skvělý skóre! Hnědý se budou muset pořádně předvést se svou poslední bublinou. Ticho prosím. (Vezme do pusy novou žvýkačku)
HOLLY: Máš práci, Dave?
LISTER se lekne a místo vyfouknutí žvýkačku vyplivne.
LISTER: Jo, jasně, že mám!
HOLLY: Aha, tak to tě asi nebude zajímat, že nás sledujou dvě nadsvětelné stíhačky.
LISTER: Cože?!
HOLLY: Nechám tě radši foukat bubliny.
LISTER: Ne, HOLLY. HOLLE! No tak…
HOLLY: Jsou ze Země.
LISTER: To je tři miliony let daleko.
HOLLY: Jsou to zástupci z federace SELPO.
LISTER: Co to je?
HOLLY: Sdružené ELektrické POdniky. Jdou po tobě, Dave.
LISTER: Po mně? Proč? Za co?
HOLLY: Za tvé zločiny proti lidskosti.
LISTER: Cože?!
HOLLY: Vypadá to, že před třemi miliony let si nechal v kuchyni na talíři dvě nedojedené klobásy.
LISTER: Fakt?
HOLLY: Víš, co se může stát s klobásami za tři miliony let?
LISTER: Jo, zkazej se.
HOLLY: Tvé klobásy teď pokrývají sedm osmin povrchu zemského. Taky si nechal na svém účtu sedmnáct liber, padesát pencí. Díky úrokům z úroků ti teď patří 98 % světových financí. A protože si je hromadil tři miliony let, nemá nikdo žádné peníze kromě tebe a SELPa.
LISTER: Proč SELPO?
HOLLY: Nechals rozsvíceno v koupelně. Mám tady konečný nedoplatek sto osmdesát miliard liber.
LISTER: Sto osmdesát miliard liber?!! Blázníš?!
HOLLY (Má náhle na sobě legrační nasazovací obličej složený z brýlí, nosu a knírku): Aprílový žert.
LISTER: Vždyť neni duben!

HOLLY: Jo, já vím, ale nevydržel bych čekat půl roku s takovým bezvadným fórem v kapse.
LISTER: Takže sis všecko vymyslel?
HOLLY: Ano, ale aspoň sme se trochu pobavili, ne? Není nad dobrý žertík. Hehe!
LISTER: Nepotřebuju dobrej žertík. Já se umim pobavit sám.
HOLLY: Neumíš a nemáš na to. Jsi k ničemu.
LISTER (Slyší přes zeď RIMMERY): Šššš!
RIMMER (Přes zeď): ...kupředu!
RIMMER #2 (Přes zeď): Radši mlč! Slyšíš?
RIMMER (Přes zeď): Je ti ze mě na nic?
LISTER (K HOLLYMU): Co to je?
RIMMER #2 (Přes zeď): Potichu!

Kajuta RIMMERŮ

RIMMER #2 je v posteli. RIMMER stojí před ním.
RIMMER (Raněn): Už mě nebaví nechat se takhle buzerovat.
RIMMER #2 (S výsměchem): No ovšem, když narazíme na překážky, půjdeme si hezky poplakat do kouta. Většího padavku sem v životě neviděl! Není divu, že tě otec nenáviděl!
RIMMER: To je lež! Lež, lež, lež, lež, lež!
RIMMER #2: Tak proč tě neposlal na akademii?
RIMMER: Nemohl si to dovolit!
RIMMER #2: Ále! Poslal tam všechny tvé bratry!
RIMMER: Si odporný, pitomý, prolhaný, odporný lhář!
RIMMER #2: Smiř se s tím, nikdo tě neměl rád! Dokonce ani maminka!
RIMMER (Skoro brečí): Maminka mě měla ráda!!! Jenom neměla čas. Měla pořád nějaké schůze.
RIMMER #2: Kecy!
RIMMER: Dej si pozor, co říkáš o mamince! Sem dospělý a nehodlám se s tím smířit.
RIMMER #2 (Křičí): Ste furt jak malej, pane Gazpacho!
RIMMER (Potichu): Pane co?
RIMMER #2 (Křičí): Říkal sem ... PANE ... GAAAZ ...PAAACHO!!! Jsi hluchý?!
RIMMER (Brečí): Tohle je od tebe moc sprosté a hodně kruté.
RIMMER #2 (Křičí): DOBŘE!

Ubikace

LISTER stojí u dveří a snaží se zachytit co nejvíce z rozhovoru RIMMERŮ.
RIMMER (Ze své kajuty): To byla poslední kapka. Končím s tebou, RIMMERE!
RIMMER #2 (Křičí ze své kajuty): Já s tebou končím, RIMMERE!
LISTER vidí RIMMERA vycházet z kajuty. Vyskočí na svou horní postel a předstírá, že čte knížku. RIMMER smutně vstoupí.
RIMMER: Á, LISTERE... jak se máš?
LISTER: Všecko tip-ťop. Co chceš?
RIMMER: Asi se ti nepodařilo splašit mi někde to lepidlo.
LISTER: RIMMERE, sou tři hodiny!
RIMMER: Nevadí, to může počkat do rána. (Míří k dolní posteli) Já se tu zatím prospím, než ho najdeš.
LISTER: Šlape všechno, jak má?
RIMMER: Jistě! Samozřejmě. Ano, ovšem.
LISTER: Takže žádný problémy?
RIMMER: Ne! Ne, ne, ne. Je to naprosto eňo-ňůňo.
LISTER: Měl sem dojem, že sem od vás slyšel ... zvýšený hlasy.
RIMMER: To je docela zábavná myšlenka, ne? Hádat se do krve sám se sebou.
RIMMER #2 (Křičí ve své kajutě): Zabuš na zeď! Jen zabouchej na zeď! Pořádně!!! Jó! Jó!
RIMMER #2 přikazuje robíkovi, aby bušil do zdi mezi oběma kajutami.
RIMMER #2 (Křičí přes zeď): Nemůžeš bejt zticha, RIMMERE?! Sou tu lidi, co chtěj spát!
RIMMER (K LISTEROVI): Ovšem, že vedeme odborné pře, ale není za tím žádná nevraživost, žádná zlomyslnost.
RIMMER #2 (Řve přes zeď): Zmlkni, ty mrtvej červe!
RIMMER (Vstává): Omluv mě na chvilku, LISTERE.
Dojde ke dveřím.
RIMMER: Přestaň s tim hnusným kňouráním, ty špinavá vylízaná příšero!!!!!
Vrátí se zpátky.
RIMMER: LISTERE, už nemá smysl to dál tajit. RIMMER a já… trochu sme se chytli. Nic velkého, ale je nad slunce jasné, že JE TO JEHO VINA!!!

Kino

KOCOUR a LISTER spolu sedí v kině. LISTER kouří cigaretu, jí popcorn a pije sodovku.
HLASATEL (Na plátně): Jsi na míle od Země, hluboko v srdci Sluneční soustavy a dal by sis kari? Tak zkus indickou restauraci Taj Mahal na Titanu! Pochutnej si na nejlepších orientálních specialitách v pětinové gravitaci! A je to jen kousek pěšky vesmírem z vašeho kina!
KOCOUR (K LISTEROVI megafonem): Ticho!
LISTER: Nech mě bejt, prosimtě.
KOCOUR (Stále do megafonu, přestože sedí hned vedle LISTERA): Chci se dívat na film!
LISTER: Jenom jím!
KOCOUR: Ne, jíst znamená, že jídlo jde do tvý pusy!
RIMMER #2 (Vstoupí): Dobré odpoledne.
LISTER: Hm.
RIMMER #2 (Sedne si vedle LISTERA): Co dávají?
LISTER: Orson Welles, „Občan Kane“.
RIMMER #2: Ea, na téhle straně se nekouří. Měl by sis přesednout tam.
LISTER: Nikdo si nestěžuje.
RIMMER #2: Stěžuje! Já, LISTERE. Tak přesedl by sis, prosím, do vyhrazeného prostoru pro kuřáky v zájmu ostatních diváků?
LISTER vyfoukne oblak cigaretového dýmu RIMMEROVI #2 do obličeje.
LISTER: Ty filmy nenávidíš.
RIMMER #2: Já? Ne, absolvoval sem kurz filmu. „Občan Kane“ to je, to je Orson Welles, ne?
Na plátně běží kreslený film, v němž velká opice střílí po někom z pistole.
RIMMER #2: Jo, je to „Občan Kane“, ovšem! Na beton.
LISTER: Proč si tady? Kde máš manželku?
RIMMER #2: Ani se neptej. Nemám s ním už nic společného. Naposledy sem ho viděl, když přemalovával chodbu zpátky z vojenské šedi na ocelovou šeď. Úplně se zbláznil!
RIMMER (Vstoupí): Ahoj LISTERE a KOCOURE. (Posadí se přímo před RIMMERA #2)
RIMMER #2 (K RIMMEROVI): Pardon, ale já nevidím.
RIMMER (K RIMMEROVI #2): Šššš.
RIMMER #2 (K RIMMEROVI): Pardon, nevidím přes zadní část tvé trapné, nečesané a trapně ušaté hlavy.
LISTER: Hele, chci se dívat na film!
KOCOUR: Jó!
RIMMER #2: (K RIMMEROVI): Posuň se!
RIMMER: Koukej, to sedadlo sem si vybral náhodou. Jestli se ti nelíbí, kde sedíš, tak si sedni jinam.
RIMMER #2: Dobře. (Vstává) Tak, kam bych se posadil? Mam si sednout sem nebo támhle? Ea... né, tohle je dobré místo! (Sedne si přímo před RIMMERA)
RIMMER: Vidíte to? Jako malej fracek.
Za chvíli se zvedne a sedne si před RIMMERA #2, do první řady.
LISTER: Mohli byste se konečně chovat jako dospělí?

RIMMER #2: Mohli? Myslím, že je tu jen jedna nedospělá osoba a všichni víme, kdo to je.
RIMMER #2 a RIMMER na sebe vzájemně ukazují. RIMMER #2 se zvedne ze sedadla. Na plátně se objeví stín ruky RIMMERA #2 představující stínovou loutku.
RIMMER #2 (Jako stínová loutka): Nazdárek. Co si myslíte o Arnoldu RIMMEROVI? (Začne vydávat ústy jakési prdící zvuky)
LISTER (Vstává): Heleďte, takhle to dál nejde. Jeden z vás musí jít.
RIMMEROVÉ (Najednou, ukazují jeden na druhého): Ano, on.
RIMMER: To je přece jasné jak facka, kdo z nás musí jít.
RIMMER #2: Ano, ty!
RIMMER: Já tu byl první! Vypiplal sem LISTEYHO, když byl úplně malinký a bezbranný!
RIMMER #2: My dva jsme identičtí. Sme úplně stejný člověk, ale ty jsi mentálně narušený.
LISTER se rozhodne určit RIMMERA, který zůstane rozpočítáním.
LISTER: Ententýky, dva maníky v raketě svý mám. Neptun, Pluto, je mi líto a bolí to, tobě vale dám.
Po skončení říkačky ukazuje LISTEROVA ruka na RIMMERA.
RIMMER #2: Výborně! Dobře ses rozhodl! LISTEY, vypni ho.
RIMMER: Ten, u něhož si skončil, zůstane, ne?
LISTER (Neústupně k RIMMEROVI): Končíš ty, RIMMERE.
RIMMER: Tak moment. Přibrzděte trochu. Tohle je trochu kách, ne?
LISTER: Můžeš si za to sám, RIMMERE. Kdyby si mi dal Kochanskou, tohle by se nemohlo stát. Jak si kdo ustele, tak si lehne. Za deset minut v řídícím centru.
RIMMER #2: Za pět minut v řídícím centru.
RIMMER: To se mi jen zdá. Zabijou mě ententýky.

Řídící centrum

LISTER, KOCOUR a RIMMER #2 jsou v řídícím centru.
LISTER (K RIMMEROVI #2): Koukej vypadnout.
RIMMER #2: Co sem řekl?
LISTER: Vypadni!
RIMMER #2: Na téhle lodi se člověk moc nepobaví. A když nemůžeš na popravu, co ti tu zbývá?
LISTER: Zmiz! Honem!
Když RIMMER #2 odchází, mine příchozího RIMMERA, který je oblečen do parádní uniformy.
RIMMER #2 (Vydá na RIMMERA pomocí rtů ono pohrdavé prdění, podobné frkání koňů): A napiš mi, RIMMERE! (Odchází)
RIMMER (RIMMEROVSKY zasalutuje): LISTERE.
LISTER (Oplatí salutování): Dáš si panáka?
RIMMER zavrtí hlavou. LISTER si všimne čtyř medailí na RIMMEROVĚ obleku.
LISTER: Jééé! Já nevěděl, že máš ňáký medaile! Za co sou?
RIMMER (Postupně na ně ukazuje): Tříletá služba, šestiletá služba, devítiletá služba, (Chvíli si nemůže vzpomenout) dvanáctiletá služba.
LISTER: Aspoň jednoho panáka.
RIMMER: Dám si whisky.
LISTER: HOLLY, nalej mu whisky.
HOLLY: Jak ji chceš?
RIMMER: Čistou. S ledem, citrónovou šťávou a třešničkou. (RIMMER ucukne, když zakusí neviditelný drink)
LISTER: Ještě? (RIMMER přikývne a znovu ucouvne)
RIMMER: A ještě. (Ucukne) A ještě. Dej mi dvojitou. (Ucukne)
LISTER: Tak, co je s tou polívkou gazpacho? Prosimtě, o co tenkrát šlo?
LISTER si sedne, aby vyslechnul příběh.
RIMMER: Teď, když sem odsouzen, tak ti to řeknu. Polévka gazpacho. Nejhezčí večer mého života. Pozvali mě ke kapitánovu stolu. A to sem byl v podniku pouhých čtrnáct let. Šest důstojníků a já! Říkali mi „Arnolde“. Jako první chod byla polévka gazpacho. Nevěděl sem, že se polévka gazpacho podává studená. Dal sem si zavolat kuchaře a řekl sem mu, aby ji odnesl a přinesl teplou. Udělal to! Výraz v jejich tvářích mě pronásleduje dodnes!! (Brečí) A já myslel, že se smějou kuchaři, ale celou tu dobu se smáli mně, zatímco sem jedl svou vařící polévku gazpacho! A pak už jsem nikdy nejedl u kapitánova stolu. To byl konec mé kariéry.
LISTER: Ale, no tak. To se přece může stát každýmu.
RIMMER: Kdyby nám o tom řekli při základním výcviku! Místo, abychom šplhali nahoru a dolů po laně a kopali zákopy. (Křičí) Kdyby nám aspoň jednou řekli: „Polévka gazpacho se podává studená,“ mohl sem být dneska admirál!!! (Potichu) Ale místo toho sem úplná nula, je to tak.
LISTER: Ale, no tak. Nejsi nula.
KOCOUR: To je.
RIMMER (Ke KOCOUROVI): Máš pravdu!
KOCOUR: Já vím, že mám pravdu.
RIMMER: Nikdy sem se neodrazil ode dna. A víš proč? Protože sem neměl ty správné bohaté rodiče. Vsadím se, že Todhunterovi servírovali gazpacho, hned jak ho odstavili. Ne, vsadím se, že to sál z prsu. Z jednoho prsu polévku gazpacho, z druhého zdarma dobře vychlazené šampaňské! (Stiskne své imaginární ňadro a vydá zvuk vyprsknutí sektu)
KOCOUR (Zlobí se): To budem poslouchat celý den? Já myslel, že ho měli vymazat!
RIMMER: Ano, jen mě už vypni! Do toho. Vypni mě! Zbav se mě!!!
LISTER: Už sem to udělal. Vymazal sem toho druhýho. (Šklebí se)
RIMMER: Co?! Vymazal... kdy??!!
LISTER: Těsně před tim, než si přišel.
RIMMER: A klidně mě tu necháš obnažovat svou duši?
LISTER (Šklebí se): Jo, chtěl sem zjistit, jak to bylo s polívkou gazpacho a ty by si mi to jinak neřek.
RIMMER: Ovšem, že bych ti to neřekl. Udělal bys mi ze života peklo neustálým vtipkováním o té polévce.
LISTER: RIMMERE, já ti slibuju … já přísahám …, že už o tomhle nepípnu. A když já, když já přísahám, tak je to na tuty.
LISTER vstává.
RIMMER: Slibuješ?
LISTER: Slibuju. (Pokřižuje se a zvedne dva prsty k přísaze)
RIMMER: Přísaháš na svou smrt?
LISTER: Já přísahám na svou smrt, že už nikdy nebudu mluvit o polévce gazpacho. (Znovu se pokřižuje a zvedne dva prsty)
RIMMER: Dobře. Jsi tak trochu podrazák, LISTEY, ale když o něco jde, držíš slovo. Protentokrát ti budu věřit. Dáme si ještě panáka.
RIMMER, LISTER a KOCOUR míří ke dveřím.
LISTER: Horkýho?
RIMMER upře na LISTERA zlostný pohled.
KONEC.

Série II

Epizoda 7, "Kryton"

Vesmír

HOLLY: Těžařská loď Červený trpaslík tři miliony let v kosmu. Její posádka: Dave LISTER, poslední žijící člověk, Arnold RIMMER, hologram LISTEROVA mrtvého kolegy a tvor, který se na lodi vyvinul z kočky. Konec sdělení.
HOLLY (Vrací se): Dodatek: Jak dny ubíhají, smiřujeme se se smutnou skutečností, že jsme sami v bezbožném, pustém, nepřátelském a nesmyslném vesmíru. Přesto se musíte smát, viďte?

Neznámý měsíc

Na pustém měsíci leží vrak lodi Nova 5, která tu havarovala.

Nova 5

Android KRYTON kouká na video. Na obrazovce spolu mluví dva stříbrní androidi, Kelly a Brook.
BROOK: Co máš na srdci, Kelly?
KELLY: Ten večer jsem nebyla se Simone. Strávila jsem noc s Garym.
BROOK: Se svým bývalým manželem Garym, mým obchodním rivalem? O čem to mluvíš?
KELLY: Mluvím o Brookovi mladším.
BROOK: Co je s naším Brookem?
KELLY: Není to tvoje androidě.
Telenovela „Androidi“ končí a běží titulky. Všechny postavy byly ztvárněny různými androidy s různými sériovými čísly.

Ubikace na Červeném trpaslíkovi

LISTER leští svou vesmírnou motorku. RIMMER kráčí sem a tam a sleduje instruktážní videokazetu, s jejíž pomocí se učí Esperanto. Na monitoru je žena, jež zadává věty v Esperantu a následně je pro kontrolu překládá.
ŽENA: Mi esporas ke kiam vi venos la vetero estos milda.
RIMMER: Momentík, tohle vím, neříkej mi to, já si vzpomenu, já si vzpomenu!
LISTER: Doufám, že až přijedete, bude příjemné počasí.
ŽENA: Doufám, že až přijedete, bude příjemné počasí.
RIMMER: Nenapovídej. Mohl jsem to říct sám.
ŽENA: Bonvolu direkti min al kvinsela hotela?
RIMMER: Áh... tohle si pamatuju od minule...
LISTER: Mohl byste mi ukázat cestu k luxusnímu hotelu?
RIMMER: Určitě nesprávné. Naprosto, dočista a úplně špatně.
ŽENA: Mohl byste mi ukázat cestu k luxusnímu hotelu?
RIMMER: LISTERE, nemohl bys mlčet?
LISTER: Já ti jenom pomáhám!
RIMMER: Já se tě o to neprosím.
ŽENA: La mango estis bonega! Dlej korajin gratulonjn' al la kuristo.
RIMMER (Luskne prsty): Rád bych si půjčil ten oranžový nafukovací míč a ten kyblíček s lopatkou.
ŽENA: Jídlo bylo báječné! Co nejsrdečněji blahopřeji kuchaři.
RIMMER: Jak to? Pauza!
LISTER: Učíš se Esperanto už osm let. Jak to, že si ani neškrtneš?
RIMMER: Od tebe to sedí! Kolik knih jsi za celý život přečetl ty? Stejně jako šampión zázračný kůň: žádnou!
LISTER: Četl sem knihy.
RIMMER: Hochu, nemluvíme tu o knihách, v nichž je hrdinou pes zvaný Ben.
LISTER: Byl sem na umělecký škole!
RIMMER: Ty?
LISTER: Jo!
RIMMER: Jak ses dostal na takovou školu?
LISTER: Normálně. Jak se na ní dostává? Prošel sem otravným přijímacím řízením. Potom stačilo napsat odvolání a chňapli po mě.
RIMMER: Ale školu si nedokončil, že ne?
LISTER: Ne, vypad sem. Nebyl sem tam dlouho.
RIMMER: Jak dlouho?
LISTER: 97 minut. Čekal sem zašívárnu a že budu mít veget, ale stačil mi jedinej pohled na rozvrh a konec, konec! To bylo fakt, fakt absurdní. Měli přednášky jako první věc, první věc hned po obědě. Představ si, každej den o půl jedný. Takhle brzo nevnímáš. Ještě cejtíš chuť pasty.
RIMMER: Na rozdíl od tebe já jsem ctižádostivý. Neztrácím čas pulírováním kosmické motorky, abych se pak mohl prohánět pásem asteroidů. Já mám šmunk. A svůj elán teď vrhnu do dalšího jazyka, takže mě laskavě neruš. (K monitoru) Spustit.
ŽENA: La menuo aspektas bowege - mi provos la kokidajon.
RIMMER: Tak tohle náhodou vím.
HOLLY (Objeví se na obrazovce): Menu vypadá lákavě - ochutnám asi kuře.
RIMMER: HOLLY, jak by řekl Esperantista: „Bonvolu alsendi la pordiston. Lausajne estas rano en mia bideo!“ (Přejede si pohrdavě palcem po nose) A myslím, že víš, co to znamená.
HOLLY: Ano, znamená to: „Pošlete pro portýra. Zdá se, že mám v bidetu žábu!“
RIMMER: No a? Jak je tedy, že tvuj fotr byl spiťar a tvoje matka si to rozdala s každým na potkání?
HOLLY: To ti neřeknu.
RIMMER: Jen ses nudil, co? Proto mě oba otravujete!
HOLLY: Já se nenudím. Dopoledne jsem pracoval na novém systému, který způsobí převrat v hudbě.
LISTER: Neke, HOLLY!
HOLLY: Ano, zdecimoval jsem ji. Takže místo oktávy je to decima. Vynalezl jsem dva nové tóny: I a J.
LISTER: Tohle je blbost, nemůžeš vymyslet nový tóny.
HOLLY: Už se stalo. Teď je to: (Zpívá) Do Re Mi Fa Sol La Wou Bou Si Do. Do Si Bou Wou La Sol Fa Mi Re Do.
RIMMER: Co je tohle za nesmysl?
HOLLY: Stupnice. Dosáhne nového zvuku. Nástroje se zvětší, aby obsáhly i moje dva nové tóny. Triangl bude mít čtyři strany. Klaviatura piána bude dlouhá jako zebra na přechodu. Ženám se samozřejmě zakáže hrát na čelo.
LISTER: HOLLY, dohraj.
HOLLY: Abych nezapomněl, mám pro vás novinku.
RIMMER: O co de?
HOLLY: O signál. Zachytili sme signál. Asi o nic nepůjde, ale proč bych to tajil.
RIMMER (Zvedne ukazovák): Ufouni!
LISTER: Pane Bože, ufouni? Tím vysvětluješ všechno, co je naprosto normální, že jo? Ztratíš klíče - sou tu ufouni. Ze zdi spadne obraz - sou to ufouni. A když si vypotřeboval celou roli toaleťáku - taky si to svedl na mimozemšťany.
RIMMER: My sme ji nespotřebovali celou. Tak kdo?
LISTER: Ufouni že nám choděj na toaleťák?
RIMMER: I takový ufoun musí chodit tam, kam i královna pěšky. Pokud by to nedělali nějak zvláštně, cizokrajně, třeba že by to vypouštěli z hlavy.
LISTER: To teda musí bejt, sedět za nima v kině.

Chodba

KOCOUR vycouvá z rohu, dívá se na podlahu a drží kovovou pálku.
KOCOUR: Na, myši, myši! Mám tady sýr! KOCOUREK je tvůj kamarád! (Začne mlátit pálkou do podlahy)

Koridorem jdou LISTER a RIMMER.
KOCOUR: Co je? (Otočí se a pálku upustí za zády)
LISTER: Zachytili sme signál. Poď!
RIMMER (Vzrušeně): Ufounci!

Řídící centrum

Jako v I. sérii, ale s větším vybavením. Blýskavé podpěry a mnoho monitorů.
HOLLY: Jde o tísňové volání z lodi jménem Nova 5. Havarovali. Snažím se navázat kontakt.
LISTER: Další loď? Paráda!
RIMMER: Nejsou to mimozemšťani?
HOLLY: Tihle jsou ze Země. Doufám, že mají na lodi dost zásob. Pomalu nám totiž docházejí.
LISTER (Usrkne si z kelímku): Co třeba? (Znovu upije)
HOLLY: Kravské mléko. To už je drahně let, co došlo. Čerstvé, jakož i sušené.
LISTER: No a jaký mléko teď pijeme? (Upije ze svého kelímku)
HOLLY: Nouzové rezervní zásoby. Jsme na psím mléku.
LISTER (Zírá do kelímku): Na psim mlíku?!
HOLLY: Není na něm nic špatného. Je výživné, plné vitamínů, vzpomínek krásné fenky. Také vydrží déle než jiné druhy mléka.
LISTER: A jak to?
HOLLY: Ani pes by ho nepil. Navíc psí mléko má tu výhodu, že když je prošlé, chutná stejně jako by bylo čerstvé.
LISTER: Proč si mi to neřek, HOLLY?!
HOLLY: Proč? Zkazil bych ti čaj.
LISTER zakňourá a zahodí kelímek.
HOLLY: Už sme navázali kontakt.
RIMMER: Propoj nás.
KRYTON (Na obrazovce): Díky Bohu! Jmenuju se KRYTON. Jsem robot sloužící na Nově 5. Měli jsme hroznou nehodu. Důstojníci zahynuli při nárazu. Důstojnice jsou zraněné, ale stabilizované. Prosím, pomozte nám.
KOCOUR (Potutelně): Vojandy jako ve filmu „Uniformy dolů“?
RIMMER: Kolik?
KRYTON: Tři. Slečna Jane, slečna Tracy a slečna Anne. Posílám lékařské zprávy.
Fotografie důstojnic se objeví na monitoru společně s jejich jmény, výškou, váhu a ostatními údaji. Vše je v „atraktivním“ rozsahu.
RIMMER: Pověz jim, že jdeme na palubu. My ty nevinné květinky zachráníme, jako že se jmenuju kapitán A.J. RIMMER, vesmírný dobrodruh.
KRYTON: Děkuju, kapitáne. (Konec přenosu)
LISTER: „Vesmírnej dobrodruh“?
RIMMER: Tak co sem měl říct? „Bez obav, já jsem mazák, co doloval svinstvo z automatu na polívku! O vesmíru nevíme ani fň, ale máte-li ucpanou trysku, jsme vaši hoši!“? To by je naplnilo důvěrou.
LISTER: Jak sme od nich daleko, HOLLY?
HOLLY: Čtyřiadvacet hodin.
KOCOUR (Vyskočí): Cože?! Jenom 24 hodin?! To abych se začal připravovat. (Zpívá) Jenom pár hodin... Áááá!!! Vzhůru do bublin! Ha, ha! (Odtancuje pryč, ale pak se vrátí) Pánové, jsem tak vzrušený, že mám všech šest bradavek v pozoru! (Odtancuje pryč)
LISTER: Co to s nim je? Máme milosrdné poslání. Vezmeme jim nezbytné léky. Nejedeme přece na projížďku!

Ubikace

LISTER se obléká. Leští si botu tričkem, které si pak oblékne. Najde na posteli ponožku, čichne k ní a vyřadí ji. Vyloví jinou červenou ponožku z koše na špinavé prádlo, čichne k ní a nastříká ji dezinfekcí. Trochu si také stříkne do podpaží. Pak položí ponožku na stůl, několikrát do ní bouchne kladivem a nandá si ji. Čapne černé džíny a po kratším boji se do nich dostane. Všimne si velké díry ve tvaru žehličky na pravé půlce zadku. Vytáhne ze skříňky černý sprej a bílé spodky odhalené dírou nastříká černě do barvy džín. Koukne se na sebe do zrcadla.
LISTER: Uou!
Vejde RIMMER ve své bílé uniformě se zářivými medailemi a nárameníky a s čapkou v podpaží.
RIMMER (Kouká na LISTERA): Ne, my nejedem na projížďku, viď, LISTERE? Koukni na sebe. Opravdu dojemné. Ty se fakt snažíš. Oblík sis svoje nejmíň uhozené věci.
LISTER: Nevim, o čem to mluvíš.
RIMMER: Tohle tričko, vpředu jen se dvěma fleky od kari, nosíš ho jen při slavnostních příležitostech. Si vyfintěný jako ženich!
LISTER: A co ty? Vypadáš jako Clive z Indie! Tvý matce by měli dát metál za takovej biologickej výtvor!
RIMMER: A už to začíná. Já to věděl.
LISTER: A co jako?
RIMMER: Shazování. Pokaždé v ženské společnosti. Mě shodíš a sám válíš machra.
LISTER: A kdy třeba?
RIMMER: Vzpomínáš si na ty dvě brunetky z odbytu? Já jim řek, že pracuju ve skladu, a ony se zajímaly v jaké vlastně profesi.
LISTER: A já jim řek, že seš regál.
RIMMER: Přesně! Já navrhnul výlet do zoo na Titanu a tys řek: „Ááá, to on vás bere domů za maminkou!“
LISTER: Tak se zasmály, no!
RIMMER: Ano, mně! Na můj účet! Opovaž se mě na Nově shazovat.
LISTER: Dobře, co chceš, abych řek? Jak chceš, abych se choval?
RIMMER: Já nevím. Chovej se uctivě. Pro začátek mi neříkej „RIMMERE“.
LISTER: Proč ne?
RIMMER: Protože ty to vyslovuješ jako „Vymr“. „Vymr“. A pak to vypadá, že jsem samé vymrle.
LISTER: Jak by se ti líbilo „Rimmééér“?
RIMMER: Nevím. „Arnie“, „Arn“, ea, něco víc... já nevím. Co třeba „Šéfe“!?
LISTER (Šklebí se): „Šéfe“?
RIMMER: Co třeba přezdívka ze školy?
LISTER: Jo, „Tupec“?
RIMMER: Jak víš, že mi takhle přezdívali?
LISTER: Já sem jenom hádal.
RIMMER: Nemyslel sem tuhle, ale tu druhou.
LISTER: Jakou druhou?
RIMMER: „Majzlík“!
LISTER: Neval to na mě! Nikdy ti nemohli říkat „Majzlík“! Spíš „Čuramajzlík“.
RIMMER: Ve skutečnosti to byla moje přezdívka. Nikdo mi jinak neřekl, když sem jim dovolil, aby mě zmlátili.
LISTER: Tak vybal, co chceš, RIMMERE.
RIMMER: Chci, abys mě podpořil a neshazoval mě.
LISTER: Například?
RIMMER: Například, když se naskytne možnost a vyplyne to z přirozené konverzace, mohl bys třeba nadhodit, že sem statečný.
LISTER: V čem jako?
RIMMER: Nezacházej do detailů. Stačí se zmínit, že sem umřel a byl sem při tom neuvěřitelně statečný. Nevím, třeba bys moh jen tak naznačit, že sem míval stovky přítelkyň.
LISTER na něj zírá a RIMMER je na pochybách.
RIMMER: Dobře, smažme to, byl to jenom nápad. Nechceš si vzít tyhle boty, že ne?
LISTER: Co je s nima?

RIMMER: Ále, jen ti neladí s tím, co máš. Já být tebou vezmu si ty lunární boty.
LISTER: Říkal si, že sou hrozný.
RIMMER: Ne, sou moc hezký.
LISTER: Tvrdil si, že páchnou jako orangutan v říji. Spustily ten poplach při chemickym nebezpečí, ne? Donutil si mě, abych je izoloval.
RIMMER: Ne, to byla chyba. Fakt ti moc sluší. Já bych si je vzal.
LISTER: Čestně?
RIMMER: Rozhodně.

Nova 5

KRYTON pobíhá sem a tam.
KRYTON: Honem, honem, slečinky! Už jsou tady! Jsou na oběžné dráze! Á, slečno Jane! (Přistoupí ke slečně Jane, holé kostře s parukou a oblečením, sedící u stolu) Vypadáte neupraveně! (Učeše jí paruku) Co je to s vámi. Elegantní, jen nedbalá. (Namaluje lebce rtěnkou místo, kde byly zaživa rty, otočí se k jiné kostře u stolu) Slečno Anne! Vy jste se své polévky ani nedotkla! Není divu, že vypadáte jako bledulka. (Kostra spadne na stůl - „obličejem“ přímo do polévky, KRYTON ji opře zpátky o opěradlo) Á, jezte slušně, slečno Anne! Co si naši hosté pomyslí, až vás uvidí jíst takhle? Hm? Tak. (KRYTON se otočí ke třetí kostře u stolu) Slečno Tracy. (Chystá se učesat jí paruku, ale pak se zastaví.) É, ne, vy vypadáte dokonale.

Kokpit Modrého skrčka

LISTER sedí s nohama na ovládacím panelu a čte si leporelo. Z jeho lunárních bot se uvolňuje dým jakýchsi výparů. RIMMER sedí za ním se znechuceným výrazem v obličeji.
LISTER: Co je to za puch?
RIMMER (Lže): Vůbec nic necítím.
LISTER: Co je s tebou? Slzej ti oči.
RIMMER: To je tím vzrušením. Hele, vykašlem se na KOCOURA. Dem sami.
LISTER: No tak, šlechtí se už čtyřiadvacet hodin. Nechceš vidět výsledek?

Hangár Červeného trpaslíka

Vskočí Kocour oděn do zářivého, zlatého skafandru s klopami a extra-velkou helmou v podpaží.
KOCOUR: Áááááúúúú! Počkejte na mě!

Kokpit Modrého skrčka

KOCOUR vstoupí.
KOCOUR (Mluví s nasazenou helmou): Ahoj, opičáci! Sem noční můra plastických chirurgů!
RIMMER: Skafandr s manžetovými knoflíčky.
LISTER: Kde si vzal tu helmu?
KOCOUR: Vlastní výroba. Abych si nerozcuchal vlasy. Poslechněte, doufám, že nás nebudou nějak prohlížet, protože jinak s tím strávím celý den. (Udělá obličej) Áá! Co je to za puch?
Na obrazovce se objeví HOLLY, má na hlavě příčesek.
HOLLY: Dobře, všichni připraveni? Tak jdeme.
LISTER: Cos to proved, HOLLY?
HOLLY: Co je? Co se děje?
LISTER: Ta paruka. Proč sis nasadil tupé?
HOLLY: Jaké tupé?
LISTER: To, co máš na hlavě.
HOLLY: Na čí hlavě?
LISTER: Na tvojí hlavě. Vypadáš jako Hitlerův dvojník.
RIMMER: Co to s vámi všemi je? Tři miliony let bez ženy a vy se chováte, jako by vám bylo čtrnáct.
HOLLY: Jo? A co ty tvoje ponožky?
LISTER: Jaký ponožky?
RIMMER: Pojďte, nemůžem se zdržovat.
HOLLY: Má dva páry ponožek.
KOCOUR: K čemu?
HOLLY: Jeden pár má na nohou a ten druhý má srolovaný v trenýrkách.
RIMMER rychle sundá z hlavy čapku a přikryje jí svůj klín.

Vesmír

Modrý skrček odlétá z Červeného trpaslíka.

Vchod do Novy 5

KRYTON vítá hochy na palubě.
KRYTON: Pojďte dál. Těší mě, že vás poznávám.
RIMMER: Carmita. Vaše loď je opravdu krásná. Takové jsem velel před lety.
KRYTON: Tudy prosím.
Jdou chodbou. KOCOUR se zastaví u vysokého zrcadla a prohlíží se.
KOCOUR: Óó, umělecký skvost, zlato!
LISTER: (Posunkem) Psst!
KOCOUR (Snaží se odejít od zrcadla ale nemůže): Budeš mi muset píchnout.
LISTER (Táhne KOCOURA chodbou): Tak pojď už.
KOCOUR (Stále se natahuje po zrcadle): Děkuji!

Koridor Novy 5

KRYTON: Jsem tak nadšený! My všichni! Děvčata si dnes nemohla pomoct, aby neskákala radostí.
RIMMER: Achacha. Carmita, carmita!
KRYTON: Á! Vi parolas Esperanton, Kapitano RIMMER?
RIMMER: Zopakuj to.
KRYTON: Mluvíte Esperantem, kapitáne RIMMERE?
RIMMER: Ó, si, si, ja wohl, oui!

Velký pokoj na Nově 5

KRYTON vejde a zastaví se.
KRYTON (Oslovujíc posádku koster): Tak, tady jsou.
RIMMER (Vstoupí a ukloní se): Carmita... (Uvidí kostry a zůstane v podřepu s otevřenou pusou)
Vstoupí LISTER a KOCOUR a zírají na kostry.
LISTER: Teda... těžko najít správný slova. Co, Majzlíku?
KRYTON: No tak, copak nikdo nepozdraví pány?
LISTER (K RIMMEROVI): Ta blondýna po tobě pokukuje.
KRYTON: No, nechám vás, abyste se seznámili. Já zatím uvařím trochu čaje. (Odejde)
KOCOUR (Ke kostře Tracy): Ahoj, pusinko!
RIMMER: To se mi jenom zdá.
LISTER: Buď silnej, Šéfe!
RIMMER: Naše první setkání s inteligentním životem za tři miliony let a jde o androidovou verzi Normana Batese.
KOCOUR: Nebuďte hrubí. Tak jsou trochu vyzáblé. No a?
LISTER: Poslyšte, děvčata. Nevím, jestli se to teď hodí, abych vám to řekl, ale tady můj přítel Majzlík je moc a moc statečnej!
RIMMER: Trhni si, smradlavá boto!
LISTER: A má stovky a stovky přítelkyň!
RIMMER: Já tě varuju, LISTERE!
KRYTON se vrátí s čajem na podnose.
KRYTON (Všimne si, že je ticho): Nějak ste se nepohodli?
RIMMER: Jestli sme se nepohodli? Jsou mrtvé!
KRYTON: Kdo je mrtvý?
RIMMER (Ukáže na kostry): Ony jsou mrtvé. Jsou mrtvé!
KRYTON: Pane Bože! Byl sem pryč jen dvě minutky!
RIMMER: Sou mrtvé už celá staletí!
KRYTON: Ne!
RIMMER: Ano!

KRYTON: Vy ste lékař?
RIMMER: Stačí se na ně podívat. Mají na sobě míň masa než kuře McNugget!
KRYTON: Ale, co teď budu dělat? Sem, sem naprogramovaný, abych jim sloužil.
LISTER: Ze všeho nejdřív bysme je měli pohřbít.
KRYTON: Víte jistě, že jsou mrtvé?
RIMMER (Podrážděně): Ano!!!
KRYTON (Ukáže na kostru Anne): A co tahle slečna?
RIMMER: Ea, stačí jednoduchý test. (Ke kostrám) Tak, děvčata, zvedněte ruku, která ste naživu.
KRYTON kostry zoufale povzbuzuje.
KRYTON (Zlomeně): Ale co si teď počnu?

Vesmír

Modrý skrček letí k Červenému trpaslíku.

Kokpit Modrého skrčka

KRYTON, LISTER, RIMMER a KOCOUR sedí v pilotní kabině.
KRYTON: Nemůžu je opustit, pane Davide! Prosím! Prosím, vemte mě zpátky!
LISTER: KRYTONE, musíš teď začít novej život.
KRYTON: Nemám software, abych se s tímhle vyrovnal. Stvořili mě, abych sloužil. Já sloužím, tedy jsem. Sloužit je mé poslání. Na sebe neberu vůbec žádné ohledy.
LISTER: Začínáš mluvit jako moje máti.
KRYTON: Je to hrozné, já vím.
LISTER: No tak se prostě změníš. Budeš dělat, co budeš chtít. A přestaneš dělat každýmu poskoka.
KRYTON: Vám se to mluví, pane Davide. Vy ste člověk.
RIMMER: Jen taktak.

Chodba Červeného trpaslíka

KRYTON jde po chodbě.
RIMMER (Jde naproti KRYTONOVI): Á, KRYTONE. Nemáš co dělat, viď? Pojď se mnou.

Sekvence scén – různá místa

KRYTON škrábe brambory, žehlí, kouká se do dlouhého seznamu, drhne podlahu, kouká do seznamu, leští robíky, kouká do seznamu, čistí HOLLYHO obrazovku.

Ubikace

Vejde LISTER. Celá kajuta je uklizena a vyzdobena záclonkami, vytapetována a vůbec celá září. Vypadá jako by tu bydlela Barbie. KRYTON zašívá kalhoty.
LISTER: Proboha svatýho, co se to tady děje?
KRYTON: Dobré odpoledne, pane Davide.
LISTER (Zvedne trenýrky): Co je tohle?
KRYTON: Vaše trenýrky, pane Davide.
LISTER: Ty nejsou moje ani omylem. Tyhle dou ohnout! Co si to tady proboha vyváděl?
KRYTON: Jen sem tu trochu uklidil.
LISTER: Ale kde je všechno? Kam zmizel ten muj hrnek s plísní?
KRYTON: Vyhodil sem ho.
LISTER: Já si tu plíseň pěstoval. Menovala se Amáta a chtěl sem, aby vyrostla půl metru.
KRYTON: Ale proč?
LISTER: No, protože z toho RIMMER šílí a vidět ho šílet mě drží při životě.
KRYTON: Mrzí mě to, pane Davide.
LISTER: Koukni na sebe. Co to děláš? Proč tohle všechno děláš?
KRYTON: Těší mě někomu sloužit, pane.
LISTER: No a co ty? Měl bys udělat někdy něco jenom pro sebe.
KRYTON: Pro sebe? (Uchichtne se) To je poněkud hloupý nápad, jestli to tak smím říct.
LISTER: Ale běž, určitě by sis něco moc přál.
KRYTON: Androidi. (Zpívá a dělá mechanické pohyby) „Android... nad dobrého androida není...“
LISTER: Proč chceš čučet na ten cajdák z telky?
KRYTON: No, protože na půl hodiny týdně můžu zapomenout, kdo jsem.
LISTER: Androidi. Co ještě?
KRYTON: Moci spát.
LISTER: Androidi a spát v posteli? (Poplácá ho po zádech) Á, zdá se, že sis tam pěkně užíval, KRYTONE, ty jeden bejku.
KRYTON (Je v rozpacích): Mívám divné myšlenky, když spím.
LISTER: Jo, říká se jim sny.
KRYTON: Nejradši mám ten, jak, jak sem v zahradě. Přitom sem zahradu nikdy neviděl, jen v knihách. (Zasněně se zahledí do prázdna) A pěstuju tam všechno a vidím, jak to roste. Je to moje zahrada. Není tam nikdo, kromě mě, jen já a rostlinky, které jsem zasadil. (Je v rozpacích a chichotá se) Hloupé…
LISTER: Ale vůbec ne! Najdi planetu s atmosférou a udělej to.
KRYTON: Nemůžu. Jsem naprogramovaný sloužit.
LISTER: Ale uvědom si, že tady teď nemusíš nikomu sloužit.
KRYTON: A co pan Arnold? (Zvedne třímetrový seznam úkolů) Musím splnit všechny jeho úkoly.
LISTER (Kouká na seznam): Cože?! Tohle všechno ti naložil RIMMER?
KRYTON: Pan Arnold je teď můj nový pán.
LISTER: „Pan Arnold“ není jeho jméno. Jmenuje se RIMMER, nebo Magor, nebo Dinosauří kůže, nebo Molekulovej mozek. A při těch velice vzácnejch příležitostech, když k němu chceš bejt fakticky super-uctivej, tak za těch výjimečnejch okolností mu můžeš říkat Kreténe.

Ubikace - později

LISTER leží ve své horní posteli. KOCOUR něco baští. KRYTON maluje portrét RIMMERA, který mu sedí pod oknem modelem. Z obrazu vidíme pouze kousek zobrazující RIMMERA od prsou výš. Má na sobě svou bílou uniformu, v pozadí je knihovna a červená opona.
RIMMER: Nejlepší bude, když ho pověsíme támhle. Tam se bude pěkně vyjímat.
KRYTON: Ano, pane Arnolde.
LISTER (Parodujíc KRYTONA): „Ano, pane Arnolde.“ Ty seš naprostej tupec, víš to, KRYTONE?
KRYTON: Ano, pane Davide.
LISTER (Parodujíc KRYTONA): „Ano, pane Davide.“
RIMMER: Nech to na pokoji, LISTERE. Ono to rádo plní úlohy, které sem tomu dal. Těší ho to.
LISTER: Chcípni, RIMMERE.
RIMMER: Už se stalo.
LISTER: Opakovat!
KOCOUR: Kočku byste nikdy nedonutili sloužit. Už ste ji někdy viděli nosit klacíky? (K imaginárnímu člověku, jenž hodil klacík) Hele, příteli, hodil sis klacík, dojdi si pro něj sám! Já mám práci! Jestli ten klacík tak moc chceš, proč´s ho vůbec zahazoval?
LISTER: KRYTONE, copak si nic nepochytil z filmů, co sem ti promítal?
RIMMER: Z jakých filmů?
KRYTON: Pan David byl tak laskav, že mě vzal na „Divocha“, „Bezstarostnou jízdu“ a „Rebela bez příčiny“.
LISTER: Myslel sem, že by mu to prospělo. Bez úspěchu! Uprostřed proslovu Marlona Branda vytáhnul kartáč a začal mi zničehonic čistit klopy!
RIMMER: Aspoň snad pochopíš, co je to přirozený řád věcí v životě. Jedni přikazují, druzí poslouchají. Tak to vždycky bylo a tak to také vždycky bude. Nemám pravdu?

KRYTON: Ano, pane Arnolde.
LISTER: „Ano, pane Arnolde...“ To je marný.
KRYTON: Tak, a jsem hotov, pane Arnolde.
RIMMER (Vstane a jde si prohlédnout svůj portrét): Výborně, KRYTONE!
Teď vidíme celý obraz a ten zobrazuje RIMMERA se staženými kalhotami, podvazky, sedícího na záchodové míse a držícího v ruce roli toaletního papíru.
KRYTON: Myslím, že je to fakt dobré. Nemyslíte, pane?
RIMMER (Přes zatnuté zuby): Co to vyvádíš?
KRYTON: Já bych, já myslím, že se, že se bouřím.
RIMMER: Bouříš?!
KRYTON: Ano, já, já, já, já, ea, řekl bych, že se tak chovám.
RIMMER: Proti čemu se bouříš?
KRYTON (Zahodí paletu na zem a mluví tónem Marlona Branda): Vo co de? (Vykračuje si místností) Dinosauří kůže! (Vezme ze stolu hrnec omáčky) Molekulovej mozku! (Vylije všechnu omáčku do RIMMEROVY postele) Skopová hlavo! (K LISTEROVI) Rád bych vaši motorku.
LISTER: Máš ji mít!
KRYTON (Plácne si s LISTEREM. Míří ke dveřím, otočí se a ukáže RIMMEROVI prostředníček): Víš, co si můžeš?! (Odejde)

Hangár

KRYTON, oděn do kožené bundy, kšiltovky a rukavic nasedá na LISTEROVU kosmickou motorku, rozjede motor na plné obrátky a letí do vesmíru.
KONEC.

Epizoda 8, "Lepší než život"

Vesmír

HOLLY: Těžařská loď Červený trpaslík tři miliony let v kosmu. Její posádka: Dave LISTER, poslední žijící člověk, Arnold RIMMER, hologram LISTEROVA mrtvého kolegy a tvor, který se na lodi vyvinul z kočky. Konec sdělení.
HOLLY (Vrací se): Dodatek: Tři miliony let letíme vesmírem a zjistili jsme spoustu věcí: nejvyšší formou života je člověk, a nejnižší formou života je člověk, který si hraje s vláčky.

Ubikace

LISTER má zdravotní problém. Drží láhev s medicínou proti bolení břicha.
LISTER (Čte nápis na lahvi): Na mírnou žaludeční nevolnost jednu lžičku, při akutních poruchách trávení dvě. (Zuby otevře láhev s medicínou, zahodí lžičku a nalije si bílou medicínu do půllitru)
RIMMER (Vstoupí do místnosti s kuchařskou čepicí na hlavě): Tedy, ten oběd se mi skutečně povedl. Jistěže - napoprvé se nedá očekávat vše na sto procent, ale ty knedlíčky byly opravdu jak se patří.
LISTER: RIMMERE, s knedlíkama z pořádnýho těsta, s knedlíkama udělanejma, jak se patří, s takovejma knedlíkama se nedá hrát fotbal!
RIMMER: To je pravda, ale v porovnání s tím, co jsem čekal, byly naprosto vynikající.
LISTER: Jak je KOCOUROVI?
RIMMER: Usnul hned, jak sem mu vypumpoval žaludek. Vyspí se z toho, ale to jehněčí nebylo nic moc.
LISTER (Překvapeně): Jehněčí!? Všichni si mysleli, že jedí sejra! A co bylo v tom dortu s tím citrónovym sněhem?
RIMMER: Myslel sem, že ti chutnal, vzal sis kousek s sebou.
LISTER: Jo, chtěl sem ho zkusit na tu plíseň, co mám na nohou.
RIMMER: Vařit není žádná legrace! Když si po smrti, vůbec neexistuješ a skládáš se jenom ze světla.
LISTER: Takhle se vymlouváš pořád, že seš mrtvej.
RIMMER: Jenom se snažím, abych byl k něčemu. Abych dělal každodenní věci, které většina lidí považuje za samozřejmé.
LISTER: Ale ve všem ti přece pomáhají robíci.
RIMMER: Jo, Prcek a ten drzý Bubla. (Vstane) Na co mi sou?! To je jako dávat slepému kontaktní čočky!
LISTER: Robíci dělají jenom to, co ty jim řekneš.
RIMMER: Ano, to tedy nepochybně. Řekneš jim: „Dohlédněte na to jehněčí!“, a tak tam sedí a tři hodiny čučí, jak se pálí.
LISTER: No a? Nemaji žádný emoce, nejsou v jejich softwaru.
RIMMER: Viděl si jejich komůrku? Je polepená plakáty Johna Wayna! Neříkej, že je to normální – (Ukazuje rukou výšku asi po ramena) takováhle hromada filmových časopisů ! (Zklamaně) Takhle já si robota nepředstavuju.
HOLLY (Objeví se na monitoru): Ahoj, hádejte co se stalo.
LISTER: Čau HOLLE!
HOLLY: Hádejte.
LISTER a RIMMER (Současně): Co?!
HOLLY: Tak hádejte!
RIMMER: Tak aspoň něco naznač…
HOLLY: Bez nápovědy, jen to uhodněte.
RIMMER a LISTER se zamyslí - vypadají trochu otráveně.
LISTER si promne obličej.
HOLLY (Vítězně): Já věděl, že neuhodnete. Přiletěl poštovní modul!
RIMMER (Překvapeně): Přišla pošta?
HOLLY: Hledá nás od našeho odletu, dostihl nás, když sme se obrátili.
LISTER: Takže to trvalo tři miliony let!?
HOLLY: Jo, co chceš, obyčejný poštovní průměr…

Chodba

Robíci jezdí po chodbě - jeden s indiánskou čelenkou, druhý, převlečen za kovboje, honí prvního a střílí po něm z pistole.
LISTER a RIMMER procházejí okolo…
RIMMER: Tak vidíš to?! (Udělá indiánský pokřik)

Sekce 14, údržba lodi (Místnost učená k výdeji pošty)

Záběr na tučnou obálku s nápisem: „Fanklub Johna Wayna - Robíci - Červený trpaslík - Hluboký vesmír.“ Jeden z robíků obálku bere a odjíždí s ní.
LISTER s RIMMEREM se prohrabují hromadou došlé pošty.
RIMMER (Ohromeně): Tady je všechno! Veškeré dopisy, časopisy i nové filmy!
LISTER (Nevěří vlastním očím): Další díl seriálu Pátek třináctýho! Pátek třináctého, část šestnáctistá čtyřicátá osmá!
RIMMER: Hele, Casablanca! Natočili re-make Casablancy!
LISTER (Opět překvapeně): Vylízanci! Jak chceš natočit znova Casablancu? Ta verze s Dinglebatovou a Beardsleym je naprosto nepřekonatelná!
HOLLY (Objeví se na monitoru): Jo, tu sem viděl. Bomba! Z vesmírných barů všech světů znovu se zhmotní v tom mém…
RIMMER: Hele, to sou zprávy ze Země za celý rok!
LISTER (Rozplývajíc se nad videokazetou): A dvě sezóny fotbalový ligy! Uvidíme se na jaře…
RIMMER: Ehhhhh…, neutíkej, podívej na tu záplavu počítačových her!
LISTER: Kde?! Jóóó, tyhle sou boží!
RIMMER (Podezřívavě): Co je to zač?
LISTER: No, počítačový hry, ne? Dáš si ty elektrody na hlavu, na přední laloky i na hypothalamus, takže máš pocit, že seš přímo, přímo tam! Tý johaha!!!
RIMMER: Jo, HOLLY, je tady pro tebe videodopis.
HOLLY: Foukni ho tam.
LISTER vloží videodopis do HOLLYHO vstupu. Na monitoru se objeví neznámý obličej s šedivými vlasy, brýlemi a knírem.
HOLLY (Koukne na protější monitor): No, ty bláááho! To je Gordon!
RIMMER: Jaký Gordon?
HOLLY: To je počítač jedenácté generace na palubě Scotta Fitzgeralda. Má IQ osm tisíc!
GORDON: Tě bůh, HOLLÁKU! (Jeho hlas neodpovídá jeho údajnému IQ) Tady Gordon.
HOLLY: Úžasný intelekt, to vám řeknu.
GORDON: Rád bych ti poslal tah naší šachový partie. (Jeho obličej se objeví přes celou obrazovku) Já táhnu piónem, jo? (S úsměvem) To je ten mrňous úplně vepředu. Pión na E4. Seš na tahu. No a já radši končím. Tak zatim, čau. (Jeho obličej zůstává stále na obrazovce a očima hází na všechny strany) A…a…a…a tohle prosim tě vypni.
LISTER (Vypne Gordona): Ty s nim hraješ korespondenčně šachy?
HOLLY: No jo, jen osel by nezkřížil šavle s intelektem takového formátu. Pěšec na E4, co? Ten je ale mazaný!
LISTER: No a kdo vede, HOLLE?
HOLLY: No kdo, on! To byl první tah…

Ubikace

LISTER třídí nově došlou poštu.
LISTER: Moje, moje, moje, tvoje, moje…
RIMMER (Otráveně): To tvoje sou stejně jenom reklamy.
LISTER: Moje, moje, moje…
RIMMER: Napíšeš si o každou pitomost, co na světě je, viď? Jen, aby ti chodila nějaká pošta.

LISTER: Moje, moje…
RIMMER (Posměšně): Zašlete mi spěšně soupravu na leštění slonů. Tři superkartáče, které si poradí i s jejich nejzáludnějším záhybem. Je mi už osmnáct, ačkoli mé IQ je nižší.
LISTER: Moje, moje. Kruci! Finanční úřad!
RIMMER (Rozzáří se a posadí se na posteli): Ho, ho, ho, ho, hóóó! Finanční úřad! Hihihíií!
LISTER: Osm tisíc pět set!!!
RIMMER: Osm tisíc pět set!? (Štěstím bez sebe) To sou slušné daně, nemyslíš? Jak tohle chceš zaplatit, co?
LISTER: Nijak… je to tvoje.
RIMMER: Cože?!!! (Vyskočí z postele a jde se přesvědčit - nemůže uvěřit vlastním očím) Nééé, to je omyl. To je omyl. To je naprostý omyl.
LISTER: Klid! To už máš fuk, teď už tě chytat nebudou!
RIMMER: Co si myslíš? Jenom proto, že sme tři miliony let někde ve vesmíru a lidstvo vymřelo? To je jim úplně fuk! Najdou nás! (LISTER (Je slyšet v pozadí): Moje…) Sakra! Teď abych si z toho pořád dělal nervy.
LISTER (Nadále třídí poštu): Moje... Hele, další tvůj! Kontraadmirál generálporučík RIMMER!
RIMMER: To je od mámy.
LISTER (Nevěřícně): Kontraadmirál?
RIMMER: O všech svých zkouškách jí tvrdím, že sem je udělal. Už je to pěkně trapné, s takovou budu za chvíli velitelem vesmíru.
LISTER: Mám ti to přečíst?
RIMMER (Přikývne): Klidně.
LISTER (Otevře dopis a čte): Milý RIMMERE… (Zarazí se) To je od tvý mámy?
RIMMER: To je mamka.
LISTER: To je ale škrabopis. (Čte dál) Doufám, že tato epištola tě zastihne při zdraví adekvátním náročnosti úkolů. Hele, možná bych něco tak příliš osobního neměl číst.
RIMMER: Jen pokračuj…
LISTER: Píšu proto… to nejde přečíst…jó, píšu proto, abych tě…abych tě informovala, že tvůj otec zkopal… A co je tohle za kravinu? Nemůžu přečíst, koho vlastně tvůj otec zkopal.
RIMMER: Skonal.
LISTER: Co skonal?
RIMMER: Můj otec skonal.
LISTER (Vůbec RIMMERA nevnímá, jen luští dopis): Já vim…
RIMMER: Můj otec skonal!
LISTER (Rozveselí se nad vyluštěním slova): No jasně! Tohle je N!!! To dává smysl! Tvůj otec skonal! (Uvědomí si, co řekl) Ach, promiň, omlouvám se.
RIMMER: Nic víc nepíše?
LISTER: Jenom, že skonal tiše ve svém džípu… (Podívá se na dopis pozorně) …ve spánku!
Rozhledna na povrchu lodi
RIMMER zahleděn do vesmíru pozoruje hvězdy. Přichází LISTER.
LISTER: Nemůžeš spát?
RIMMER: Hmmm.
LISTER (S povzdechem): Já taky ne.
RIMMER: Hmmm.
LISTER: To když umřel táta mě, bylo mi teprve šest. Dostal jsem od každýho kupu dárků jako o Vánocích. Přál sem si, aby se to stalo ještě pár lidem, abych si doplnil celý lego. Babička se mi to pokoušela vysvětlit, že jako odešel, a že už se nevrátí. Jasně, že mě zajímalo, kamže šel. Říkala, že je moc štastnej, a že odešel tam, co moje zlatá rybka. Tak sem si myslel, že ho spláchli do záchoda. Myslel sem, že je hned za tou vohnutou rourou. Posílal sem mu tam jídlo a časopisy, aby měl co číst. Nakonec mě poslali k dětskýmu cvokaři, protože mě našli s hlavou v míse, jak čtu fotbalový výsledky.
RIMMER: Já věděl, že je mrtvý. Tak skončí všichni. To jenom kvůli tomu dopisu se zdá, jakoby se to stalo včera.
LISTER: Nikdy si o něm moc nemluvil.
RIMMER: (Šeptem) Ne.
LISTER: Museli ste se mít moc rádi.
RIMMER: Rádi?
LISTER: Prostě hrozně rádi…
RIMMER: Rádi!? (Pauza - pak nenávistně) Já ho nenáviděl! Nesnášel sem toho tlustýho, vykulenýho, plešatějícího neřáda!
LISTER: Co?
RIMMER: Chtěl se dostat k vesmírné armádě. Být důstojníkem. Ale nechtěli ho vzít, protože byl menší než udávaly předpisy. (Zdvihne důležitě ukazováček) O jeden cenťák! Měl sem tři bratry. Když sme byli malí, tak sehnal skřipec, aby nás mohl natahovat. Když bylo bratru Frankovi jedenáct, už měřil sto devadesát. Každé ráno nás měřil. Když si nevyrostl, šup na skřipec!
LISTER (Udiveně): Zdá se, že měl o kolečko míň.
RIMMER: Abych pravdu řekl, myslím, že měl vybraná úplně všechna kolečka. Trpěl utkvělou představou, že musíme sloužit ve vesmíru. U každého jídla nám zadával otázky z hvězdné navigace. A kdo nevěděl, nedostal najíst.
LISTER (Nemůže uvěřit vlastním uším): Ježiši, RIMMERE, jak si to vydržel?
RIMMER: Nijak, taky sem málem umřel hladem.
LISTER: To sem netušil. Já myslel, že rodiče zbožňuješ.
RIMMER: Ve čtrnácti sem se s nima rozved.
LISTER (Překvapeně): Cože?
RIMMER: Dal sem je k soudu. Museli mi platit, dokud sem si nemoh vydělávat. A jednou za čtrnáct dní mi museli pučit psa.
LISTER: (Stále to nemůže pochopit) Tak proč tě teda tak strašně sebralo to, že zemřel ?
RIMMER: To ještě neznamená, že sem si ho nevážil, nevzhlížel k němu. To bylo přirozené, byl to můj otec.
LISTER: Na tvý rodině neni přirozený vůbec nic.
RIMMER: Akorát jsem si vždycky přál, aby jednou jedinkrát přišel a řekl: „Dobře si to udělal.“
LISTER: Ale co?
RIMMER: Něco, to je jedno! Chtěl sem, aby byl na mě pyšný! Aspoň jednou, jedinkrát!!
Do rozhledny vstoupí s hlasitým povykem KOCOUR naprosto nevhodně rušící vážný rozhovor.
KOCOUR: Auuuúúúúúúúú!!! Mám úplně prázdné břicho! Úplně vypumpované! Tak tady stééé! Člověče, já mám hlad! Já se musím najíst! (LISTER se ho snaží utišit, ale moc mu to nejde…)
LISTER (…až se konečně dostane ke slovu): RIMMEROVI umřel táta.
KOCOUR: Já radši kuře.
LISTER se hanbou odvrátí a RIMMER na KOCOURA hodí zhnusený pohled.

Ubikace

RIMMER kouká na kazetu se zprávami. Holografická zprávařka čte zprávy. Za ní je vidět logo „Groovy Channel 27“.
ZPRÁVAŘKA: Dobrý večer, sledujete zprávy v pátek sedmadvacátého Geldolfa. Archeologové poblíž hory Sinaj našli stránku knihy, která je odborníky považována za součást Bible. Bonnští experti nyní určují její stáří. V případě, že je skutečně pravá, tak patří na první stranu a biblický text zní: „Mé milované Candy. Všechny postavy v této knize jsou fiktivní a jakákoli podobnost se skutečnými lidmi, žijícími či mrtvými, je čistě náhodná.“ Církevní představitelé tuto stranu jednotně odmítli. V Evropě se terorista, který patří k revoluční frontě pracujících - fanatické levicové skupině, jejíž stoupenci nenávidí…
Do místnosti vkráčí KOCOUR, sedne si k RIMMEROVI na postel a opravdu drze ho vytrhne od sledování tři miliony let starých zpráv.

KOCOUR: Hele!
RIMMER (Důrazně zavelí videu): Pauza!
KOCOUR: Ten tvůj táta, jestli ti to pomůže, je teď v zemi, že jo?! Jasně, že neni blahem bez sebe, ale na druhou stranu: (Jeho tón je teď velmi rozjařený) všichni ti červíci to můžou roztočit!
Zasměje se a vstane z postele, k níž akorát dorazil LISTER.
KOCOUR (Šeptem k LISTEROVI): Nedá se nijak utišit.
LISTER se na něj podívá, načež KOCOUR odejde. LISTER si promne čelo.
LISTER: Ty, RIMMERE, jdeme si s KOCOUREM zahrát virtuální hru. Nechceš jít náhodou taky?
RIMMER odmítavě kroutí hlavou.
LISTER: Tak poď! HOLLY říkal, že tě tam může naťukat.
RIMMER dá potřesením hlavy opět najevo, že se mu nechce.
LISTER: Ne? (Otočí se a beze slova odejde)
RIMMER (K videu): Spustit !
ZPRÁVAŘKA: …střední třídu, byl dneska zatčen. Henri le Clerque se pokusil otrávit pramen ve Francii, který je zdrojem veškeré minerální vody s názvem Perrier. Pokud by uspěl, odborníci soudí, že střední třída by pak vyhynula do tří týdnů. Novou senzací ve světě techniky je zbrusu nová počítačová videohra, která se jmenuje „Lepší než život“. Za pomoci nových senzorů s dokonalou zpětnou vazbou je hra schopna určit všechny vaše sny a přání a potom je skutečně vyplnit.
RIMMER po této větě vyskočí z postele, zbystří a poslouchá dál.
ZPRÁVAŘKA: Hra má takový úspěch, že když v jednom obchodě v Novém Tokiu byly vyprodány zásoby, bylo k rozehnání davu nutno použít gumové nukleární zbraně. Sport. Anglický tým podvodního hokeje porazil…
Poštovní místnost
RIMMER a KOCOUR nedočkavě sledují LISTERA, jak se přehrabuje kopou pošty. RIMMER naprosto změnil názor na videohry a je stejně nadržený jako ostatní.
LISTER (Konečně najde, co hledá): „Lepší než život“, deme na to!!!
KOCOUR: Výborně!!!
LISTER: Můžem začít! (Rychle si nasazují helmy)
Jakmile mají divné helmy na hlavě, zastrčí si obrovské elektrody do hlavy. Na obličejích se jim objeví otupený výraz a hlavy jim ovisnou, jakoby bez života.
RIMMER: Naťukej mě, HOLLY!

Uvnitř hry LNŽ - chodba

Všichni tři se náhle objeví v oblaku páry uprostřed chodby. Projdou skrz dvoje impozantní dveře a ocitnou se na pláži.

LNŽ - pláž

LISTER (Udiveně): Co je tohle za hru?
RIMMER (Nabere plážový písek do hrsti a drolí ho na zem): To je neskutečné, jako bychom tu fakt byli.
KOCOUR (Uvidí blonďatou krásku): Jóóó!
Sledují Marilyn Monroe, jak k nim přichází.
MARILYN MONROE: Ahoj fešáci!
Zamává jim a zas odchází pryč. RIMMER s LISTEREM od ní nemohou odlepit oči.
RIMMER: To je ta…! Jak se jmenuje? Ta herečka ze dvacátého století! Er… er… Máří Magdaléna!
LISTER: (Na RIMMERA) Marilyn Monroe, ty troubo. (Šťouchne do KOCOURA) Myslim, že se jí líbíš.
KOCOUR: No, aby né! Přece neni slepá! (Volá za Marylin) Helé, pusó, teď nemám zrovna čas, ale pak zaskočim, jo? (Zamává jí a ona mu zamává zpátky)
RIMMER: To je úplná fantazie! (Něco zbystří v dáli a rozběhne se s nataženou rukou, volajíc) Hele! Hele!! Uááá!!!
Postava, k níž RIMMER běží, stojí ve vodě a má na sobě starou francouzskou uniformu. Evidentně je to Napoleon Bonaparte.
RIMMER (Chytá Napoleona za ruku): Promiňte. Promiňte, asi máte spoustu práce, ale já vám musím říct, že jste můj nejoblíbenější fašistický diktátor v historii. Mám všechny vaše válečné deníky a to vaše italské tažení bylo dokonalé! (Vytáhne jakýsi sešitek) Errr… mohl byste se mi tady podepsat? Kdybyste tam prosím napsal, že je to pro Arnieho. Věnuje drahý kamarád Napoleon Bonaparte. To není pro mě, ale pro sestru Alison. Říkáme jí Arnie…
RIMMER stojí za Napoleonem a prsty ukazuje, jak se mu podepisuje. Jakmile má svůj podpis jistý, vrátí se k ostatním.
LISTER (K RIMMEROVI): Napoleon Bonaparte a ty se chováš jako malej.
Náhle se u nich objeví neznámý muž. Je to průvodce hrou „Lepší než život“. Všichni tři jsou zděšeni jeho náhlým zjevením.
PRŮVODCE: Pánové, „Lepší než život“ vás vítá. Určitě máte hlad a na pláži pár mil odsud je restaurace.
LISTER: Pár mil vodsaď. A jak se tam asi máme dostat?
PRŮVODCE (S lišáckým kukučem): Jak budete chtít, nakonec, tohle je přece „Lepší než život“! (A tak náhle jak se objevil zase zmizí)
LISTER: Jak budeme chtít? (Krátce se soustředí a kousek před ním se objeví výkonná Harley Davidson) Cha cha cha ha ha! Jóóó!
KOCOUR a LISTER nasednou na motorku, lusknou prsty a v rukách se jim objeví sluneční brýle. Nasadí si je.
LISTER: Paráda, co? Híií hýýý!
KOCOUR a LISTER ukážou RIMMEROVI vztyčený prostředníček, LISTER přidá plyn, ohodí RIMMERA odlétajícím pískem a oba odjíždějí pryč. RIMMER se začne soustředit a s klepnutím se před ním objeví Reliant Robin (Něco jako malý fiatek - pozn. aut.)
RIMMER (Zklamaně): Trochu mrňavé. Mysli na velké věci!
Z Robina se stane nablýskaný Jaguár.
RIMMER: To už stojí za to. Heh heh!
Uvnitř Jaguára - stále ve hře „Lepší než život“
RIMMER nasedne do auta (Pravými dveřmi - anglický typ auta - pozn. aut.) a pustí rádio. Začne hrát vojenská hudba. RIMMER salutuje. Znova se soustředí a na sedadle vedle něj se objeví jakási žena.
RIMMER: McGruderová!
McGRUDEROVÁ: Čau, tygře. (Svůdně zavrčí)
RIMMER (Oplatí jí to zavrčení): Vsadím se, že pod tím máš krajkovou podprsenku.
McGRUDEROVÁ: Tak to teda mám.
RIMMER vrčí a kouše se do zaťaté pěsti. Vypadá naprosto spokojen s tím, jak se věci doposud vyvíjejí.
RIMMER: Od dokonalosti nás dělí jediná věc. (Soustředí se a na zpětném zrcátku se objeví zavěšené plyšové žluté hrací kostky) Jíííóóó!
McGruderová na RIMMERA hodí sexy pohled. RIMMER nastartuje a odjíždí pryč po pláži.
LNŽ - vytříbená restaurace
Restaurace je plná pestrobarevných - mohlo by se říct i divných, pokud by byli chudí - lidí. KOCOUR pije skrz brčko a LISTER vyhazuje jídlo do vzduchu a jako obvykle se jej snaží chytit do úst.
KOCOUR: Kde je RIMMER? Myslel sem, že je hned za náma.
Objeví se průvodce hrou LNŽ a podává LISTEROVI jídlo.
PRŮVODCE: Váš kaviár po indicku, pane. (v orig. "caviar vindaloo" - pozn. aut.) Půl rýže, půl hranolek a spousty chleba s máslem k tomu.
LISTER: Ani se mi nesnilo, že bych mohl jednou jíst něco tak nóbl.
PRŮVODCE: Tohle, to je „Lepší než život“, pane. (Otočí se ke KOCOUROVI) A pro vás rybičky, pane.
KOCOUR dychtivě přikyvuje a olizuje mu sako.
LISTER (S plnou pusou): Jak se to chováš?

KOCOUR: Jako vždycky, když mi někdo dává jídlo.
KOCOUR pokračuje v olizování a LISTER znechuceně odloží talíř s „lahodným“ pokrmem na stůl. Muž položí před KOCOURA akvárium plné ryb.
PRŮVODCE: Jak jste si objednal - malé rybičky. Určitě je nechcete uvařit?
KOCOUR: Kdepák, já mám rád, když se to jídlo hejbá. (Vytáhne rybářský prut, začne mávat háčkem v akváriu a zpívá) A teď vás rybky ňamky zbaštím…
Do restaurace vchází RIMMER, je úhledně oblečen jako někdo, kdo byl několik let na cestách se svým autem, dokonce má i typické ochranné brýle.
PRŮVODCE (Salutuje - RIMMERŮV oblíbený pozdrav): Dobrý večer, pane RIMMERE. Vítejte. Všichni jsou u stolu K na druhé terase.
RIMMER: Výborně. (Odejde, aby se k nim mohl připojit)
KOCOUR stále loví rybky v akváriu a prozpěvuje si.
KOCOUR: A teď vás rybky ňamky zbaštím. A teď vás rybky ňamky zbaštím, nic není nad ty moje rybky… (Směje se a solí vodu v akváriu)
LISTER na něj kouká s nevěřícím výrazem. Po schodech zdola přichází RIMMER.
RIMMER: Omlouvám se. Ani nevim, jak se to stalo. Jedu a najednou tam byla McGruderová. (Posadí se) Aaah, a pak už to šlo ráz naráz a … hergot, tohle je ale úžasná hra! Podruhé v životě se ze mě stal Hugh Heffner! (Začne jíst nějaký chléb)
LISTER: Ty můžeš šahat na věci?
RIMMER: Jasně, proč myslíš, že jdu tak pozdě? (Udělá to gesto se zaťatou pěstí a loktem - víte, které myslím, ne? – znamená zklátil jsem ji!)
LISTER (Nakloní se k ostatním): Už ste byli na pokoji?
RIMMER (Nechápe): Na jakém pokoji?
LISTER: Ten můj fakt nemá chybičku. Mám vodní postel ve tvaru kytary potaženou leopardí kůží!
KOCOUR: Jóóó? To bys měl vidět mojí skříň! Je tak velká, že zasahuje do několika časovejch pásem! Když sou u košil tři hodiny, tak ponožky maji sedm ráno! (Samolibě přikývne a vrátí se k rybaření)
"Pane admirále!", zazní hlas v pozadí. RIMMER se rozhlíží, kdo se tady vytahuje.
LISTER: No a ten muj elektronickej sluha! Prostě zavolám a přijde. Sundá mi kaťata, všechno zase uklidí, no to je fakt stylový.
KAPITÁN: (Mimo obraz) Pane admirále!
RIMMER (Podrážděně): Kdo to je?! (Rozhlíží se kolem sebe a hledá odkud hlas přichází) To se ten nafoukanec musí pořád vytahovat tím, že zná nějakého admirála?
KAPITÁN: Pane admirále RIMMERE!
RIMMER (Znuděně zívne): Uáááá… ale běž, my taky známe admirála. Co si myslíš?
Majitel hlasu se najednou objeví vedle RIMMERA a zasalutuje RIMMEROVÝM oblíbeným způsobem. Má na sobě kapitánskou uniformu a salutuje po celou dobu následující řeči.
KAPITÁN: Admirále RIMMERE, polní maršál Clifton se nechá poroučet a ráčí vás pozvat na skleničku portského.
RIMMER: Errr… to bude nějaký omyl, já nejsem žádný admirál.
V tu chvíli se místo jeho cestovatelského kroje objeví vypraná, zářivě čistá uniforma. RIMMER je admirál, má na sobě víc dekorací než Sixstýnská kaple.
RIMMER (Podívá se na sebe): Ta hra je báječná. Pánové, omluvte mě.
RIMMER vstane a odchází se připojit k polnímu maršálovi a jeho přátelům. Znova se u stolu objeví jejich průvodce a servíruje kyblík s chlazeným šampaňským na stůl.
PRŮVODCE: Dom Perignon, ročník ´44. (v orig. ´54 - pozn. aut.) V půllitru, jak ste si přál.
LISTER (Na pokraji blaha): Děkuju vám.
LISTER pije šampaňské na ex, přičemž dobrou polovinu vylije na sebe a prázdnou sklenici si postaví na hlavu. KOCOUR na něj rozpačitě hledí.
LISTER: To byl dobrej ročník.
Dění se přesouvá na maršálovo párty. RIMMER sedí v čele stolu a kouří doutník. Všichni se viditelně dobře baví.
RIMMER: A tak povídám Hollisterovi…no, už si přesně nevzpomínám, ale byl to jeden z nejkrutějších a nejvtipnějších sarkasmů, co kdy svět slyšel.
Vojáci a mariňáci se na sebe na chvíli vážně podívají, jako by nevěděli, co dělat. Ale jelikož se nacházíme ve hře LNŽ, tak v momentě propuknou v smích.
KAPITÁN: Bravo, pane admirále, bravo!
Mladý kadet přichází za RIMMEREM.
KADET: Pane, já vím, že vás to jistě obtěžuje, ale mohl byste mi ji podepsat? (Podává mu knihu)
Nyní vidíme knihu - na přední straně je barevná fotka RIMMERA v uniformě.
RIMMER: Co to je, ty bažante? (Čte z titulní strany knihy) „Má neuvěřitelná kariéra, admirál A.J. RIMMER“.
KADET: Četl sem ji osmnáctkrát, pane.
RIMMER (Podepíše knihu a vrátí ji kadetovi): Ták, nate hochu.
KADET: Děkuju vám. Páni, celá akademie mi bude závidět.
RIMMEROVI náhle ztuhne úsměv. Za maršálem a nějakým jiným důstojníkem vidí stát svého otce. Je to malý, téměř plešatý muž s tmavým knírem.
RIMMER: Tati.
RIMMERŮV OTEC: Synu.
RIMMER: Co tady děláš?
RIMMERŮV OTEC: Errr… omlouvám se, že ruším tebe i tvé kamarády. Ale…
RIMMER: Ano?
RIMMERŮV OTEC: Ale jenom jsem ti chtěl sdělit…
RIMMER: Ano?
RIMMERŮV OTEC: Jenom sem ti chtěl…
RIMMER: Ano?
RIMMERŮV OTEC: Jenom sem ti chtěl říct,… (Pauza) …že seš naprostej magor!
RIMMER (Naprosto šokovaně): Cože?! Tohle není můj sen!
KOCOUR (Objeví se vedle RIMMERA): Ne, ten je můůůůůj! (Vezme mu doutník a zmizí)
LNŽ - golfové hřiště
LISTER a KOCOUR hrají golf. Zatímco LISTER je oblečen „normálně“, KOCOUR má na sobě typicky golfový dres.
LISTER nehraje zrovna moc stylově a napálí míček pořádnou ránou.
LISTER: Týýý jo!
KOCOUR: Hele, uhni kamaráde, teď sem na řadě já. (Sundá míček ze stojánku a dá ho stranou)
LISTER (Ukáže holí na míček): Tohle je míček.
KOCOUR (Podrážděně): Ty mě snad budeš něco vykládat? Myslíš, že kočky neuměj hrát golf? Sleduj!
KOCOUR se pořádně rozmáchne, udělá tři otočky a vrhne golfovou hůl do dálky před sebe. LISTER se automaticky přikrčí.
KOCOUR skáče na jedné noze, sledujíc letící hůl.
Na greenu u jamky je vidět přilétající LISTERŮV míček a o chvilku později KOCOUROVA golfová hůl. KOCOUR a LISTER tlačí golfové pytle na kolečkách do kopce. Míří k jamce.
LISTER: Ufff, mám hroznou žízeň.
KOCOUR: Jo?
LISTER: Jo.
V tom se opět zjeví jejich průvodce, v ruce drží velkou sklenici s drinkem a rachejtlí uprostřed.
PRŮVODCE: Co takhle banánovou bombu, pane? (Zapálí doutnák rachejtle)
LISTER: Jo, dobrej nápad. (Počká až raketa vzlétne a zavýská si) Jůůů hůůů, jejejeje!

LISTER a KOCOUR vcházejí do záběru zprava, zatímco zleva přijíždí na kolečkách HOLLYHO monitor.
HOLLY: Tak co? Jak to de, chlapci?
KOCOUR: Všichni se skvěle bavíme!

LNŽ – polní cesta vedle golfového hřiště

Po polní cestě přijíždí plně naložený malý automobil, za jehož volantem sedí RIMMER. Je slyšet příšerný křik zlobících dětí. Auto zastavuje, zřejmě má poruchu.
RIMMER: Sakra buďte už zticha! Tohle se nedá vydržet! Všichni ven!
McGRUDEROVÁ: To tys je takhle rozdováděl! Tak si prosimtě laskavě nestěžuj!
Z auta vystupuje RIMMER a jeho těhotná žena - McGruderová. Po nich vyleze 6 dětí a začnou pobíhat kolem.
RIMMER: Takovej nesmysl. Tohle na mě neházej!
McGRUDEROVÁ: Co, tohle byl tvuj nápad! Co si myslíš, že se teď strhám, nebo co?!
RIMMER: Jo, to bys měla! Snad se máš jako matka o děti postarat!
McGRUDEROVÁ: To víš, že jo, všechno já!
LISTER a KOCOUR je pozorují zpovzdálí.
LISTER: RIMMERE, co se ti stalo?
RIMMER: LISTERE, tohle je úžasná hra. (Nezní moc přesvědčivě) Jsem štastný.
KOCOUR (Překřikuje hlučící dav dětí): Co je to za lidi?
RIMMER: McGruderová otěhotněla a ráno mě donutila, abych si ji vzal. Odpoledne se nám narodilo šest dětí. Blaho!
LISTER: Kde máš ten sporťák?
RIMMER: Arrrh. Už se nám nehodil. Kam bychom dali všechny ty děti?
LISTER: RIMMERE, ty sníš o tom, že budeš mít sedm dětí a hypotéku?
RIMMER (Uchopí LISTERA za bundu a zavyje slabým hláskem): Pomóc!
McGRUDEROVÁ: Arnolde! Tak kde sou ty plínky!
RIMMER má teď na sobě velmi staré ošuntělé hadry (doslova) a popíjí z lahve zabalené do papírového sáčku. Vypadá jako typický bezdomáč. Oproti záběrům předtím má najednou na hlavě opět své typické „H“.
RIMMER: Můj mozek se vzbouřil. Nedovolí mi, abych prožil něco hezkého. (Lokne si z flašky) Zato si představuje jen ty zlé sny.
RIMMER se sklouzne po kamenné stěně. Najednou se předním objeví úřednicky vypadající muž.
DAŇOVÝ VÝBĚRČÍ: Pan RIMMER?
RIMMER („Mutujícím“ hlasem): Ano?
DAŇOVÝ VÝBĚRČÍ: Pan Arnold Džůdid (Jidáš, v orig. Judas - pozn. aut.) RIMMER?
RIMMER: Ano.
DAŇOVÝ VÝBĚRČÍ (S úsměvem): Jsem z finančního úřadu.
RIMMER: Jéééžišmarja!
DAŇOVÝ VÝBĚRČÍ (Podává desky s papíry): Tohle je příkaz k okamžité úhradě.
RIMMER (Téměř panickým křikem): Osmnáct tisíc?!
DAŇOVÝ VÝBĚRČÍ: V případě, že nebudete schopen zaplatit, mám instrukce zlámat vám obě nohy a utrhat prsty! Tak co?
RIMMER: Co budu dělat? Sem švorc!
LISTER: Já to zatáhnu. Klídek, hned to bude. (Začne prohledávat kapsy, ale nemůže najít ani halíř) Kde sou všechny moje peníze?
RIMMER: Ále nééé! Přesně tohodle sem se bál! Je to čím dál, tím horší. Pomozte mi!
KOCOUR: Ááá, ani se nehni! Obrovská tarantule ti právě vlezla do nohavice!
RIMMER: Já vím, sám sem ji tam dal! To je moje nejhorší noční můra - tarantule v kalhotách!
LISTER: Už se nám to vymyká z rukou!
RIMMER: Ty myslíš, že to nevím? Ááá, už je na stehně, leze mi do trenek!
LISTER: Zavři oči a přej si ať zmizí!
RIMMER: Nejde to!
LISTER: Soustřeď se !
RIMMER (Křičí): Nejde tóóó!!!
Ozve se hrozivý řev a RIMMERŮV obličej se zabarví do červena, jakoby měl vzplanout.

LNŽ - na pláži

Ocitáme se na pláži. LISTER, KOCOUR i RIMMER jsou po krk zahrabaní do písku a mají obličej potřený něčím červeným. Dokonce i HOLLYHO monitor je napůl v písku a jeho pleš je také natřena.
KOCOUR: Pomóc! Je tu někdo?!
RIMMER: Mrzí mě to, fakt mě to mrzí!
LISTER: Co to má znamenat?!
RIMMER: Obličej nám pomazali džemem a teď nás sežerou mravenci!
KOCOUR: Prooóč?
RIMMER: Proč nééé?!
HOLLY: To je drahoušek. Kruci, toho někam vzít!
LISTER: Úplně si to zkazil, RIMMERE!
RIMMER: My tady zahynem! Všichni zahynem a to kvůli mně!
VŠICHNI: Áááááááááááááááááááá!!!!!

Poštovní místnost

Najednou jsme zpět na Červeném trpaslíkovi. Všichni si sundávají helmy z hlavy.
LISTER: Ty seš fakt úplně vypatlanej!
RIMMER: Promiňte!
KOCOUR: Jó, bylo to skvělý, dokud´s nepřišel ty s tou svojí ujetou palicí!
LISTER: Seš ujetej!
LISTER sebere další kousek pošty a všichni odchází.

Chodba

RIMMER: Já za to nemůžu. Mně se stávají jen hrozné věci!
KOCOUR: Hele, co to je?
LISTER: To je dopis pro RIMMERA. (Otevře obálku a čte) Vážený pane, kvůli počítačové chybě jsme vás omylem informovali, že jste neuspěl u zkoušky z vesmírné navigace. Prospěl jste s vyznamenáním a jste povýšen do hodnosti navigačního důstojníka první třídy. V příloze najdete patřičné insignie. Jdi se vycpat!
Znechuceně se s KOCOUREM podívají na RIMMERA a odcházejí.

Ubikace

LISTER: A pak kdo je tady smolař. Kdo tvrdil, že se mu dějou jenom hrozný věci ?
RIMMER zase pořádně zasalutuje. Náhle se otevře skříňka a z ní vyleze náš známý daňový výběrčí, v ruce drží velké kladivo.
DAŇOVÝ VÝBĚRČÍ: Já !
LISTER (Zděšeně): My sme furt v tý hře!
DAŇOVÝ VÝBĚRČÍ: Tak na to dej krk. Tak co těch mejch osmnác táců? (Přistoupí k RIMMEROVI a chytí ho za pravou ruku) Pojď hochu! Přišel čas na lámání kostí! Kdepak máme ty prstíky?
Položí RIMMEROVU ruku na stůl, rozmáchne se a praští ho kladivem přes prsty. Je slyšet zvuk praskajících kostí. V tom film zamrzne a přes celou obrazovku se objeví červený nápis GAME OVER.
DOPROVODNÝ HLAS: Konec hry.
KONEC.

Epizoda 9, "Díky za tu vzpomínku"

Vesmír

HOLLY: Těžařská loď Červený trpaslík, tři miliony let v kosmu. Její posádka Dave LISTER, poslední žijící člověk, Arnold RIMMER, hologram LISTEROVA mrtvého kolegy a tvor, který se na lodi vyvinul z kočky. Konec sdělení.
HOLLY (Vrací se): Dodatek: zásob jídla máme hodně, dost na to aby vystačilo třicet tisíc let, ale došla nám všechna pěna na koberce.
HOLLY (Vrací se): Dodatek k dodatku: minulý týden jsme našli planetu s atmosférou, jež se dá dýchat.

Planeta

Pohled na malý kráter na planetě, oheň hoří. LISTER paří na kytaru, KOCOUR tancuje a robík hraje na klávesy. RIMMER tancuje v holografické projekční kleci.
HOLLY: Dneska se paří. Faktor pařby je pět. Ou jé! (Pod jeho obrazovkou se rozbliká diskotékové světlo)
LISTER: Pauza přátelé (Zahodí kytaru, ztlumí hudbu a vrhne se k ohni) Párky sou hotový.
HOLLY: Je to pěkné, že? Není nad to si občas provětrat kabely.
RIMMER (Velmi opilým hlasem): Tak tohle nechápu, tolik jsem toho vypil a nic mi to nedělá. Sem naprosto střízlivý.
LISTER: No jasně. A jak to že tancuješ?
KOCOUR: Há, tomu ty říkáš tanec? Člověk zasažený proudem tancuje líp než on.
HOLLY: Měli bychom jít, měsíc bude za chvilku zapadat.
LISTER: Jo, takže přípitek, rychle. (Pozvedá skleničku) Pánové a robíci. Sešli sme se dneska, abysme oslavili výročí smrti pana RIMMERA.
RIMMER (Drží imaginární skleničku a krkne si): To si piš LISTERE.
LISTER: A při této slavnostní příležitosti sem upekl …(Zvedne víko a ukáže dort ve tvaru klíče) dortíček.
HOLLY: Co to je?
LISTER: Je ve tvaru klíče, HOLLY, protože to byl mechanik.
HOLLY: To je opravdu vtipné. Kdyby dělal pošťáka, tak to bude mít třeba tvar obálky, že jo?
LISTER: Jo.
HOLLY: Kristepane, ještě, že nedělal gynekologa.
RIMMER: Ať žiju. (Škubne sebou, jako kdyby do sebe hodil panáka)
LISTER a KOCOUR (Zpívají): Hodně štěstí tobě. Hodně štěstí, zdraví. Hodně štěstí, milý RIMMERE. Hodně štěstí tobě.

Kokpit Modrého skrčka

LISTER přepne několik přepínačů.

Planeta

Modrý skrček se zvedne na nohách a velmi opilým krokem odchází po planetě. Občas se zažehnou motory a skrček poskočí. Nakonec velmi těžce vzlétne.

Kokpit Modrého skrčka

Všichni zpívají: Ukaž mi cestu domu, jsem znaven, takže vzhůru do prachuuuuuu.

Vesmír

Modrý skrček se blíží k Červenému trpaslíku.
RIMMER (Hlas – velmi opilecký): Myslíš, že to řízení zvládneš?
LISTER (Hlas): Já pil a pil a pil, - jasnééé!!!
VŠICHNI (Hlasy): Já pil a pil a pil, jednu za druhou, abych oslavil RIMMEROVU smrrrrrrrt!
Následně se Modrý skrček asi na potřetí trefí do vrat nákladového prostoru.

Ubikace

RIMMER leží ve velmi zbídačeném stavu na posteli a LISTER skládá puzzle a nalévá si pití.
LISTER: Kolik je?
RIMMER spadne z postele na všechny čtyři a doplazí se k budíku.
RIMMER: Sobota.
LISTER: A víc mi neřekneš?
RIMMER: Pak tam sou ňáký čísla, ale bůhví co znamenaj.
LISTER: Víš na co bych měl teďka chuť?
RIMMER: Na velkou tlustou babu se stehnama jako hroch.
LISTER: Ne! Na sendvič se smaženkou, s chilli omáčkou a chutney.
RIMMER si sedne vedle LISTERA.
RIMMER: Já taky.
LISTER: Bez problémů. V den smrtozenin máš nárok na všechno.
RIMMER: Správně.
LISTER: Holle! Holle!
Na monitoru se objeví HOLLY s noční čepicí na hlavě.
LISTER: Sežeň nám něco k jídlu!
HOLLY: Cože, já? Sem úplně tuhej.
LISTER: Ty přece nespíš.
HOLLY: Jasně že jo. Sem off-line. Nemůžu jet na plné pecky, rozžhavený do červena a bez přestávek. Taky si musim dát chvíli voraz.
RIMMER (Probere se na chvilku z deliria): Chci trojitý sendvič se smaženkou a s č…
LISTER: A s chilli omáčkou a chutney.
HOLLY: To je jídlo?
LISTER: Dovedený do stavu dokonalosti.
HOLLY: Já se spíš bojím o stav podlahy. Tak jo, jak chcete.
V RIMMERově ruce se objeví sendvič.
LISTER: Věř mi.
RIMMER se zakousne do sendviče, nejdřív se zdá, že mu vůbec nechutná, ale pak se v jeho tváři objeví blažený výraz, který je ovšem vystřídán absolutním hnusem.
RIMMER: Je mi, jako kdybych měl rodit.
LISTER: Síla, co?
RIMMER: Neskutečné. Kdes přišel na ten recept?
LISTER: Už ti ani nevím. Myslim, že v knížce o bakteriologickejch zbraních.
RIMMER: Je to něco mezi jídlem a operací střev.
LISTER: Má to říz, ale musíš jíst rychle než to rozežere ten chleba.
RIMMER: Na takovýhle sendvič bych já nikdy nepřišel. Rozumíš, každá jeho součást je nanic. Smažená vejce nanic, chutney nanic, ale když je to dohromady, když je to dohromady, nějakou záhadou to funguje. Je to prostě ono! Celý ty. Ten sendvič, LISTERE, to si celý ty.
LISTER: Co to meleš, RIMMERE?
RIMMER: Jsi nanic. Každá jednotlivost je nanic. Si ušmudlaný, nemáš smysl pro disciplínu, si jediný člověk, který vyrazí svoje peníze z každého všiváka. Přesto tě mají všichni rádi. Rozumíš? Proto si jako sendvič se smaženkou, chilli a chutney. A teď já. Teď já. Každá jednotlivost je v pořádku. Jsem disciplinovaný, organizovaný, naprosto oddaný své práci a vždycky mám u sebe tužku. Výsledek: Naprostý magor, kterým pohrdají všichni, krom lodního papouška. A to jen proto, že žádného nemáme. Jak to? Jak to?
LISTER: Řek bych, že je to tim, že seš naprostej magor.
RIMMER: Ale nejsem, sem fajn kluk, sem slušňák.

LISTER: Jo, jenomže ty si nikdy neuděláš čas na lidi, pořád se snažíš bejt úspěšnej, do noci ses furt učil a…a…a tady se hlásí velkej šprt. (Předvede parodii na RIMMEROVO salutování)
RIMMER: Ale já si nechávám čas na lidi, co času mě stálo podlézání Todhunterovi, přestože to byl naprostý vůl a kapitán Hollister? Pan špína, pupkáč číslo 204. Moh´ sem se přerazit, abych si u něj šplhnul.
LISTER: RIMMERe, tohle není udělat si čas na lidi.
RIMMER: Víš kolikrát v životě sem se já s někým miloval?
LISTER: Né, to nechci vědět.
RIMMER: Já ti to chci říct.
LISTER: Já to nechci vědět.
RIMMER: Ale já ti to chci říct!
LISTER: Já to nechci vědět!
RIMMER: Ale já ti to chci říct a já ti to taky hned řeknu, LISTERE!
LISTER: Přestaň, přestaň, když mi to řekneš, tak se ráno vzbudíš, budeš mít kocovinu a bude ti zle. Dokulíš se k zrcadlu, podíváš se do něj, vzpomeneš si a řekneš: „Áááááá!“ (Vrazí si sevřenou pěst do pusy) Takže to nemá cenu, no a proto ti radim, radši mlč a nic mi neříkej.
RIMMER (Skloní se k LISTEROVI a ukáže jeden prst): Jednou.
LISTER: Boha jeho.
RIMMER: Jednou jedinkrát.
LISTER si zacpává uši.
LISTER: Nic mi nevykládej, ráno se budeš chtít zabít.
RIMMER: McGruderová, krátký a nezávazný vztah s přebornicí lodi v boxu. 16.března 7:31 až 7:43 večer.
LISTER: Prosim tě.
RIMMER: Dvanáct minut.
LISTER: Ah, prosím.
RIMMER: A to včetně doby, co sme jedli pizzu.
LISTER: Ušetři mě.
RIMMER: Za celej svůj život jsem víc času prostonal.
LISTER: No a co. Zatim si nepotkal tu pravou.
RIMMER: Né, to nepotkal, LISTERe, nepotkal sem ji a třeba by se našli tací, kteří by tvrdili, že vzhledem k tomu, že lidstvo už neexistuje a navíc tváří v tvář tomu, že sem skonal, dalo by se z toho usuzovat, že sem tedy drobínek zaspal.
LISTER: Ale ty sám sis přece zvolil povolání na úkor osobního života.
RIMMER: Jó, to jistě, to jó, to sou perly moudrosti od našeho smaženkového sendvičáka s chilli a chutney. Tak já ti něco povim. Něco ti teda povim. Všechno bych to vyměnil, všechno, frčky, medaile za dlouhou službu, plavecké diplomy, dalekohledy, kopyto na boty, všeho bych se vzdal, kdyby mě někdo … měl rád.
RIMMER (Začne zpívat): Já jsem beránek zbloudilý a hodný a...jsem a moh jsem být, jen tebe po svém boku mít.
RIMMER (Lehne si na postel): Tohle měla být naše písnička, ale nenašel sem nikoho s kým bych ji sdílel. Takže je teď jenom moje.
LISTER skládá puzzle.
LISTER (Vezme jeden kousek skládanky): Kousek oblohy. (Vezme jiný) Hvězda.
RIMMER si stále brouká a LISTER odchází – pravděpodobně spát.

Ubikace, později

LISTER spí, v ruce má láhev, druhá ruka mu spadne nad RIMMERA, ten vyskočí z postele a začne s broukáním cvičit, náhle se objeví vzpomínka na přípitek. RIMMER se podívá na ruce zakroutí hlavou a cvičí dál. Další vzpomínka na sendvič přestane cvičit a najednou mu něco dojde. Vzpomíná si, jak vykládal LISTEROVI o svém jediném pohlavním styku. Prst má ve stejné poloze jako tehdy, ale v důsledku vzpomínky si okamžitě vrazí pěst do pusy. Posadí se na postel. LISTER se vzbudí.
LISTER: Áááááá, moje noha. Musel sem si jí přeležet. Áááááá.
RIMMER: Páni, tys byl včera úplně namol, LISTERE. Ten můj vtip si spolknul i s navijákem.
LISTER (Kroutí se na posteli): Bože to je bolest.
RIMMER: To s tou McGruderovou, to se mi fakt povedlo! (Pak ztratí víru ve svůj trik a s prosíkem přichází k LISTEROVI) Dám ti svůj dalekohled, jenom to, prosim těm nikomu neříkej.
LISTER odhrne pokrývku a je vidět, že má nohu v sádře.
LISTER: To si udělal ty?
RIMMER: Kdy sis jí zlomil?
LISTER: To já ne, šel sem spát a probudim se s timhle.
RIMMER (Všimne si stolku): Kdys dodělal tu skládanku?
LISTER: To já ne.
HOLLY (Objeví se na monitoru): Ahoj, kdo se mi hrabal v astromapách? Tak já se vám tady dřu s podrobnou, přímo dokonalou mapou úplně celého vesmíru se všemi jmény ulic, s poštami a s každou věžičkou, a ňákej kretén se mi v tom hrabe!
LISTER: My to nebyli.
Vchází KOCOUR.
KOCOUR: Tak hoši, která opice mi udělala tohle. (Zvedne nohu v sádře na stůl)
HOLLY: Heleďte, v podstatě každá věc se dá logicky vysvětlit. Možná, až na počet členů Kelly Family.
RIMMER: Co?
LISTER (Drží v ruce budík): Moment, dneska je neděle, že jo?
RIMMER: No a?
LISTER: Jenže, tyhle hodiny ukazujou čtvrtek a támhlety ukazujou taky.
KOCOUR: Hlavně ukažte mé noze toho, kdo jí tohle udělal.
LISTER začne listovat v diáři.
LISTER: Z mýho deníku někdo vytrhnul čtyři stránky.
RIMMER (Začne ukazovat na místa podivuhodných událostí jako Sherlock Holmes): Nějak sme přišli o čtyři dny.
KOCOUR: Díval ses za ledničku? Když něco nemůžu najít, je to skoro vždycky tam.
RIMMER (Ve svém geniálním osvícení): Ufouni!
LISTER: Už zase.
KOCOUR: Co to plácáš, ty moulo?
RIMMER: To je dobře zdokumentovaný jev. Nejdřív vás unesou, dají vám sondu do mozku, vymažou vám paměť a vrátí zpátky.
LISTER: Takže sme tady měli ufouny.
RIMMER: To je bez debaty.
LISTER: Zlomili mě nohu.
RIMMER: Z nějakého důvodu.
KOCOUR: A mě zlomili nohu.
RIMMER: Jo.
HOLLY: A pak složili skládanku?
RIMMER: Jo.
HOLLY: No, tak se to tedy vyjasnilo.
RIMMER: Vy neuvažujete jako oni. Ufouni už jsou jednou holt takoví, dělají divné věci, věci které …sou zvláštní. Možná tak s námi komunikují.
KOCOUR: Tím, že nám lámou nohy?
LISTER: A doplňujou skládanky?
RIMMER: Proč by měli „mluvit“ tak jako my, jsou z cizí planety.
LISTER: Tak profesore, co to má všechno znamenat?
RIMMER: Možná, možná, dobře, ta zlomená noha to je zdraví, ano? Zdraví, ťukli vás pod koleno - ťuky, ahoj kluci! Zlomili ji vám dvěma. Jste dva - ahojko dvojko. A umějí si hrát - hraví kamarádi.
KOCOUR: Nerad bych se tady vyskytoval, až budou mít delší proslov.
KOCOUR odkulhává z ubikací.

LISTER: Moment, černá skříňka. HOLLY, v černý skříňce to musí bejt nahraný, ne?
HOLLY: Jo, chviličku, já ji najdu.
HOLLY zmizí a zase se objeví.
HOLLY: Je fuč. Někdo ji šlohnul! Tak moment, musim si to promyslet. Vydává signál takže ji najdem.

Vesmír

Okolo Červeného trpaslíka proletí Modrý skrček. Pak se ozve podivné zaskřípění.
LISTER (Hlas): Já ti říkám, že je to převodovka.

Kokpit Modrého skrčka

RIMMER: Zatim nic?
LISTER: To se nedá, může bejt kdekoliv. To je jako hledat pšouk ve vířivce.
Z obrazovky vedle RIMMERa se ozve pípaní.
RIMMER (Ukazuje na červený bod na monitoru): Koukejte, támhle dole na tom měsíci.

Neznámý měsíc

LISTER a KOCOUR se belhají po povrchu měsíce a RIMMER to všechno sleduje na monitoru.
LISTER: Už něco vidíš?

Kokpit Modrého skrčka

RIMMER: Jo, ale kvalita je dost mizerná.
LISTER (Hlas): Ježišmarjá!
KOCOUR (Hlas): Co je sakra tohle? Bože né!!!
LISTER (Hlas): To je síla!
RIMMER: Eh, HOLLY, nastartuj a buď v pohotovosti, prosím tě. Co to je?
LISTER: Stopa velikosti surfovýho prkna.

Neznámý měsíc

KOCOUR měří rukama stopu.
KOCOUR: Takovýhle dlouhý nohy. Ten chudák se naběhá než sežene trochu slušný boty, che.
LISTER: Jo, kdyby jenom boty, ten musí mít postavu, že by mohl jít na maškarní převlečenej za lokomotivu.

Kokpit Modrého skrčka

RIMMER: Už byste se měli vrátit.
LISTER (Hlas): Je jich tady víc, vedou támhle za ten roh.
RIMMER: No tak k nám přišel obr, doplnil skládanku, vybral nám paměť a zlámal dvě nohy. Tak mu to, proboha, už odpusťte!
LISTER (Hlas): Tohle se mi nějak nezdá.

Neznámý měsíc

LISTER s KOCOUREM stojí u náhrobního kamene na povrchu měsíce.
LISTER: Tohle je náhrobní kámen.V památce vzpomínce na Lisu Yatesovou.
RIMMER (Hlas): Kdo je Lisa Yatesová?
LISTER: Nebudeš tomu věřit, ale já, já sem s jednou Lisou Yatesovou kdysi chodil. Je to mělký, ta černá skříňka bude hned pod tim.
LISTER s KOCOUREM vyndají z malé rakvičky černou skříňku.

Kokpit Modrého skrčka

HOLLY: Ano, je to tam.
Všichni sledují monitor.
LISTER: Tak si to přehrajem.
Nápis na obrazovce: Nahrávka z černé skříňky loď Jupiterské důlní společnosti Červený trpaslík.
HOLLY je teď na dvou obrazovkách. Na té své původní i na záběru z černé skříňky.
HOLLY (Ke svému obrazu): Tobě to sekne, hochu.
HOLLY (Ze záznamu): Nevím, jestli tohle kdy někdo najde, ale jestli ano a si to ty, Dave, nebo ty, Arnolde, tak si to nepoušťejte. Jsou věci, které je lepší nechat pohřbené.
LISTER: Proč si to stopnul, HOLLE?
HOLLY: Slyšels, co říkal, ten fešák ví, o čem mluví.
LISTER: Tak neblbni, od sobotní noci.
(Záznam na monitoru)

Ubikace

RIMMER: Chceš vědět, kolikrát v životě sem se já s někým miloval?
(Skutečnost)

Kokpit Modrého skrčka

RIMMER: Tenhle kousek si všichni pamatujeme, dál, přetočte to.
Záznam na monitoru se přetáčí s obrazem a beze zvuku. LISTER s KOCOUREM na sebe posunkují za zády RIMMERA.
KOCOUR se gesty dotazuje na počet RIMMEROVÝCH styků.
LISTER nejdřív dělá drahoty, ale pak ukáže KOCOURovi jeden prst.
KOCOUR: Tolikrát?
RIMMER si jejich posunků všimne a zle se na dvojici podívá.
(Záznam)

Ubikace

LISTER skládá puzzle.
LISTER (Vezme jeden kousek skládanky): Kousek oblohy. (Vezme jiný) Hvězda.
Ozývá se RIMMEROVO zpívání a LISTER naštvaně odchází.

Chodba

KOCOUR a LISTER jdou po chodbě na trpaslíkovi směrem k holografické simulační místnosti.KOCOUR má na hlavě natáčky a čepec, který mu je kryje.
KOCOUR: Tenhle kousek se mi líbí, spím a spím, to je moje třetí nejoblíbenější věc. Touhle dobou mně vzbuďte.

Holografická simulační kabina

KOCOUR: Kde to teď sme?
LISTER: V holografický simulační kabině. Místnosti, co vyrábí RIMMERA.
KOCOUR: A my sme ji přišli vyhodit do vzduchu?
Oba se posadí k terminálu.
LISTER: Hele, tohle sou jeho sny a tak, koukni, o tomhle se mu zrovna zdá.
RIMMER tančí na jakési verandě, je oblečen ve fraku, ale když kamera odjede je vidět, že je jenom v trenýrkách.
RIMMER (Zpívá): Hodný já jsem, a moh jsem být, jen tebe po svém boku mít, po svém boku mít.
LISTER: Dáme RIMMEROVI ten nejlepší dárek, co kdy dostal.
LISTER si nasadí helmu na hlavu, na obrazovce se objeví nápis „Nahrává se“.
KOCOUR: Co děláš?
LISTER: Nahrávám svoji paměť.
KOCOUR: Celou svoji paměť?
LISTER: Jo, všechno, všechny místa, kde sem byl, všechno, co sem se naučil.
Na obrazovce se objeví nápis „Nahrávání dokončeno“, LISTER si sundá helmu.
LISTER: Tak a je to. Dáme RIMMEROVI románek.
LISTER začne programovat.

LISTER: Vezmu osm měsíců svejch vzpomínek a nahraju mu je do paměti, takže všechno, co sem prožil, teď jakoby prožije on.
KOCOUR: Ty mu chceš dát jednu ze svých přítelkyň?
LISTER: Dám mu svojí bejvalou: Lisu Yatesovou.
Na obrazovce se objeví běžící Lisa, lehne si na zem.
LISA YATESOVÁ: Jsi senza kluk, Dave, a mám tě fakt moc ráda.
LISTER (Hlas): Já tebe taky, Liso.
LISTER: Pár drobnejch úprav.
Na obrazovce se objeví běžící Lisa, lehne si na zem.
LISA YATESOVÁ: Jsi senza kluk, RIMMERE, a mám tě fakt moc ráda.
LISTER (Hlas): Já tebe taky, Liso.
LISTER: Změnit hlas.
Na obrazovce se objeví běžící Lisa, lehne si na zem.
LISA YATESOVÁ: Jsi senza kluk, RIMMERE, a mám tě fakt moc ráda.
RIMMER (Hlas): Já tebe taky, Liso.
LISTER: Tak a je to.
KOCOUR: Takže, až se probudí, tak si bude myslet, že tohle prožil.
LISTER: Jo, celejch osm měsíců.
KOCOUR. Tééda, to je fakt krásnej dárek. Určitě čekal tak maximálně kravatu.

Ubikace

RIMMEROVI se zdá, jak se prochází s Lisou, kouří, v ruce má pivo a na hlavě LISTEROVU čepici a je oblečený do LISTEROVÝCH hadrů. Usmívá se.

Chodba

LISTER jde po chodbě směrem k ubikacím. Slyší hlasitou hudbu a je zjevně potěšen.

Ubikace

RIMMER tancuje a objímá se sám zezadu.
LISTER: Máš dobrou náladu…
LISTER vypne hlasitou hudbu.
RIMMER: Aby ne, LISTY, když je život jako sen.
LISTER: A proč je život jako sen?
RIMMER: To bys nepochopil, tys nikdy nebyl zamilovaný.
LISTER: Ale byl!
RIMMER: Ale ne doopravdy, ne tak jako já. Nezažils výbuchy vášně, ani lásku až za hrob, ani milování v písku na pláži. Ne jako já a Lisa.
LISTER: Jaká Lisa?
RIMMER: Na tom nesejde, LISTERE. Jedno děvče, co bylo do mě absolutně blázen, víc vědět nemusíš.
LISTER: No jo, když si to chceš nechat pro sebe…
RIMMER: Ale, každopádně, odteďka mi říkej …tygře! (Škrábne imaginárním drápem) Wau!
LISTER: A chodili ste spolu dlouho, tygře?
RIMMER: Eheee, to byl přímo pekelně bláznivý rok. První tři měsíce sem byl na Saturnské technice na školení. A pak, z ničeho nic sem se odstěhoval do Liverpoolu. Hrozně sem kouřil, hrozně moc pil. Stal se ze mě hotový vagabund. Seznámil sem se s Lisou, dokonce sem začal pojídat nehty na nohou.
Střih na LISTERA, který si zmíněné nehty na nohou zrovna okusuje.
RIMMER: Můj hudební vkus se úplně změnil. Mého oblíbeného Mantovaniho vystřídali Rastabilly Skank, šílenství!
LISTER: To víš, když se zaláskuješ, začneš trochu šílet.
RIMMER: To bylo zvláštní. Byl sem do ní úplně blázen a přitom sem se k ní choval hrozně.
LISTER: Ne, nechoval.
RIMMER: Ale jó, začal sem jí vyprávět nějaké potrhlé nesmysly o tom, že se nechci vázat.
LISTER: Byl si mladej, nechtěl ses usazovat, chtěl sis vyhodit z kopýtka, užít si.
RIMMER: Ale mě je proti srsti se takhle chovat.
LISTER: Ale takový sme, když sme mladý.
RIMMER: Ale já sem takový nebyl, když sem byl mladý, tak proč sem tak blábolil?
LISTER: Chtěla, aby sis našel slušnou práci.
RIMMER: O tom sem vždycky snil, tak proč sem to s ní skončil?
LISTER: Protože…, chtěl si to zkusit s někym jinym.
RIMMER: Přesně tak, řek sem, že to chci zkusit s někym jinym. Tohle že sem řek? Musel sem zešílet. Byla skvělá a o mě si myslela totéž.
LISTER: Jo, máš pravdu. Neměl si to říkat.
RIMMER: Byla milenkou i kamarádkou.
LISTER: A moc krásná.
RIMMER: Nádherná!
LISTER: Se smyslem pro humor.
RIMMER: S ohromnym!
LISTER: A jak skvělá byla v posteli…
RIMMER: Fantastická!
LISTER: Nepřekonatelná.
RIMMER: Ježiš, byla jako dynamit!
LISTER: Nažhavená, rozpálená, to já vždycky…uáááh!
RIMMER: LISTERE!!!!
LISTER: To byla síla, to byla taková síla!
RIMMER: LISTERE!!!!!! LISTERE, jak ty to víš?
LISTER: Já jenom hádám.
(Skutečnost)

Kokpit Modrého skrčka

RIMMER (Na obrazovce): Tak s tim přestaň.
RIMMER (Už v reálu): Jaks mi to mohl udělat? Tohle je ta nejsmutnější tragédie, co se v mém smolném životě stala!
KOCOUR: Popcorn?
LISTER (Vezme si od KOCOURA z balíčku): Fakt mě to mrzí, doopravdy sem si myslel, že tě to potěší.
HOLLY: Ale, jak to souvisí se skládankami, polámanýma nohama a stopama od godzilly, co?
(Záznam)

Ubikace

RIMMER velice naštvaně přichází z chodbičky.
RIMMER: Tak, ty lumpe, připrav se na smrt.
LISTER: Cože?
RIMMER: Našel sem ty dopisy.
LISTER: Jaký dopisy?
RIMMER: Neptej se jaké dopisy. Ty dopisy!!!
LISTER: Jaký dopisy?
RIMMER: Tys chodil s Lisou Yatesovou. Našel sem dopisy, co ti posílala.
LISTER: A kruci.
RIMMER: Celou tu dobu, co chodila se mnou, se musela scházet i s tebou. Přímo za mými zády! A aby toho ještě nebylo málo, tak sis ji vodil na ta samá místa, kam sem ji bral já a dělali ste ty samé věci!
LISTER: RIMMERE, takhle to vůbec neni.
LISTER: Ta ženská je fakt neskutečná. Strávili sme noc v hotelu v Southportu a šestkrát sme se milovali. A podle toho, co píše, ste byli v tom samém hotelu a taky se šestkrát milovali.
LISTER: Hele.
RIMMER: Dvanáctkrát za noc. To neni ženská, ale nymfomanka.
LISTER: Poslouchej.

RIMMER. Štěstí, žes tam byl, kdybych tam byl sám, tak by do týdne bylo po mě. To je přece nesmysl, vždyť mě tak milovala.
LISTER: Zadrž, zadrž! Nechodila s náma oběma současně.
RIMMER: Zkontroloval sem si data.
LISTER: Vůbec s tebou nechodila.
RIMMER (Nechápavě): Vůbec…, vůbec se mnou nechodila?
LISTER: Ne, tys jí v životě neviděl.
RIMMER: Nic lepšího sis nevymyslel, to je víc než chabé.
LISTER: Byl sem v holografické simulační kabině a dal ti osm měsíců své paměti.
RIMMER: Cože?
LISTER: Měl to bejt dárek.
RIMMER: Ty jsi mi dal osm měsíců své paměti jako dárek?
LISTER: Jo.
RIMMER: Tak proto sem byl sirotek, přestože rodiče byli ještě naživu, proto mě operovali slepé střevo, dvakrát.
LISTER: Myslel sem, že po tomhle toužíš.
RIMMER: Tys mě zničil, LISTERE. Žena, kterou sem v životě nejvíc miloval, mě vůbec nemilovala. (Velmi zklamaně) Milovala tebe.
RIMMER odchází.
LISTER: RIMMERE, počkej, tak poslouchej! RIMMERE!!! Do kosmu!!!!
KOCOUR (Ležíc na posteli): Měls mu dát kravatu.

Vyhlídková věž

LISTER: Co je, proboha, zažil si lásku, zvedl sis sebevědomí, víš na čem seš!
RIMMER: Nic se nestalo, nikdy sem ji neviděl.
LISTER: Ale prožils to. Tys ji miloval tak, jako já nikdy. Je teď tvoje a nikdo ti jí už nemůže vzít.
RIMMER: Jak mi tenkrát strčila jazyk do ucha. To nebylo moje ucho, to bylo tvoje. Žena, kterou sem na světě nejvíc miloval, měla jazyk v tvém uchu. To nejněžnější, co sem měl kdy v uchu já, byla čistící vatička.
LISTER: Ale běž, pokud de o tebe, tak si prožil lásku, prímovou lásku, ne? A z ňákýho důvodu, kterýmu nerozumíš, se to celý sesypalo. No a co na tom? Myslíš, že si v tom sám? Stalo se to mě a každýmu na tomhle světě.
RIMMER: Já už se nechci takhle cítit.
LISTER: Takže tebe to bolí, jo? Víš, RIMMERE, když žiješ a nic necítíš, když nic neprožíváš, tak nejseš o nic lepší než medúza, nebo bankovní úředník.
RIMMER: Tenhle pocit já nemam rád! Chci zpátky svoji paměť.
LISTER: No, jó, dobře. Ať je po tvym, vymažu poslední čtyři dny. Lisa Yatesová se nikdy nestane.
RIMMER: Ty o tom budeš vědět.
LISTER: No, tak vymažu paměť od neděle i sobě.
RIMMER: A KOCOUROVI a HOLLYMU.
LISTER: Jó, to beru.
RIMMER: A co černá skříňka?
LISTER: Tu zničim.
RIMMER: Je nezničitelná!
LISTER: Tak jí vypálíme někam do vesmíru.
RIMMER: Někdo by jí moh najít.
LISTER: Dobře, dobře, tak jí zakopeme na nějaký planetě, jó?

Neznámý měsíc

Je vidět do jámy, kde leží černá skříňka, RIMMER ji sleduje z holografické simulační klece. KOCOUR s LISTEREM ve skafandrech nesou náhrobní kámen.
KOCOUR: Padá mi to, už nemůžu. Polož to. Polož to!
Oba upustí náhrobní kámen.
KOCOUR: Na co chceš náhrobní kámen?
LISTER: Prostě sem chtěl aspoň něco, no rozumíš, něco, co přetrvá.
KOCOUR a LISTER zvednou náhrobní kámen a v písku je vidět stopa jako po obrovi. Dále jdou a zase ho upustí, tentokrát sobě na nohy.
KOCOUR: Moje noha!!! Zlomil si mi nohu!

Ubikace

RIMMER leží na posteli. Přicházejí KOCOUR s LISTEREM. Oba mají nohu v sádře. LISTER jde ke své posteli a vytrhne čtyři listy z diáře.
LISTER: Tak, to stačí. Deme vymazat vzpomínky.
Všichni odcházejí. LISTER se ještě otočí a umístí poslední kousek skládanky. Je vidět, že na skládance je Červený trpaslík.
KONEC.

Epizoda 10, "Škvíra ve stázi"

Vesmír

HOLLY: Těžařská loď Červený trpaslík, tři miliony let v kosmu. Její posádka Dave LISTER, poslední žijící člověk, Arnold RIMMER, hologram LISTEROVA mrtvého kolegy a tvor, který se na lodi vyvinul z kočky. Konec sdělení.
HOLLY (Vrací se): Dodatek: Na cestě zpět na Zemi jsme narazili na mnoho podivných věcí. Minulý týden jsme objevili měsíc, který měl stejný tvar, jako zadek Marilyn Monroe… Obletěli jsme ho hned několikrát.

Kapitánova kancelář – minulost

Jsou tu LISTER, RIMMER a kapitán Hollister. Obraz je černobílý. Kapitán mluví do telefonu, vypadá unaveně. LISTER sedí na židli s nohama na stole a nudí se. RIMMER stojí opodál.
HOLLISTER: Souhlasím. (Položí telefon) RIMMERE, hlavně stručně.
RIMMER: Rád bych, aby bylo zaznamenáno, že jejich technik LISTER David…
HOLLISTER: Stručnějc.
RIMMER: …propašoval na loď Červený trpaslík zásilku halucinogenní houby „Fungus Titanicus“, známější mezi vesmírnými hippíky pod názvem „veselá houba“.
HOLLISTER: Je to pravda?
LISTER: No, tak trochu.
RIMMER: A 26.února v 8 hodin navázal rozhovor s druhým technikem RIMMEREM Arnoldem J. …
HOLLISTER: Pro Boha Svatého, RIMMERE!
RIMMER: …výsledkem čehož byl návrh výše zmíněného LISTERA, výše zmíněnému RIMMEROVI, že mu uvaří snídani.
HOLLISTER: Jo, už tomu začínám rozumět.
RIMMER: Snídaně se skládala ze dvou vajec, tří plátku slaniny, rajčete, dvou nožiček párku, malé porce hranolků... a velké porce výše zmíněných hub. Zkonzumovav tento pokrm, druhý technik RIMMER Arnold J. prožil cosi, co se dá popsat pouze jako výlet do dálek, neboli trip. Neboli silný halucinační záchvat.
HOLLISTER: LISTERE, je tohle pravda?
LISTER: Vůbec ne! Měl jenom jedno vajíčko.
RIMMER: Výše zmíněný RIMMER, tedy já, se pak zúčastnil inspekční přehlídky a byl zcela nahý, až na pár kožených řidičských rukavic a plavecké brýle. Pod vlivem této psychadelické snídaně poté napadl dva důstojníky, jenž považoval za žirafy vyzbrojené bazukoidy.
HOLLISTER (K LISTEROVI): K tomuhle si musel mít sakra dobrý důvod.
LISTER: To sem měl.
HOLLISTER: Proč´s to udělal?
LISTER: Myslel sem, že bude prča.
HOLLISTER: Tak, čtrnáct dní natírání! Odchod.
RIMMER: Se vší úctou, pane, za zločin takového kalibru se dává patnáct let vězení.
LISTER: To ti děkuju.
HOLLISTER: RIMMERE, řek sem odchod.
RIMMER: Dva týdny?
HOLLISTER: To stačí.
RIMMER: Pouhé dva týdny?
HOLLISTER: Už si slyšel, že ty dva stačí!
RIMMER: Se vší úctou, pane, ale vy máte nejspíš v kebuli piliny.

Chodba – minulost

Lidé chodí sem a tam. Vypadají zaneprázdněně.
RIMMER: Osm týdnů natírání! Jak to, že já dostanu osm a ty jenom dva? Čím sem si to zasloužil? Co sem komu udělal?
LISTER: Neměl si mu rvát tu tužku do nosu.
RIMMER: Bylo to gumou napřed! A navíc doktor mu ji vyloví raz dva.
LISTER: Roztrhal si a spolknul´s mu fotku jeho ženy!
RIMMER: To já netušil, myslel sem, že je to reklama na „Planetu opic“.
Zastaví se před automatem. LISTER zmáčkne tlačítko.
LISTER: Dvakrát čaj.
KOLEMJDOUCÍ: Dovolíte?
LISTER (K RIMMEROVI): Podivej se, za ty houby se vážně omlouvám, krucinál, já to neodhad´... nejsem přece nezodpovědnej hajzlík. Když se to tak vezme, tak sem vlastně slušnej chlap.
RIMMER: Kdes´ je sebral?
LISTER: Štíp sem je. Byly ve skříňce. Musely bejt toho somráka Harrise.
Vstupují do své kajuty.

Ubikace

RIMMER: Proč si tohle neřek´ kapitánovi?
LISTER: Jo, abych dostal někoho do průšvihu.
RIMMER: Cha, třeba aby osm neděl natíral loď?
LISTER: Tak promiň.
RIMMER: Dones skafandry.
LISTER odchází. Náhle se odněkud ozve hlas.
HLAS: Jen žádnou paniku, Arnolde. Buď v naprostém klidu. Za chvilku vylezu a chci, abys byl v pohodě. Připraven? Tak já jdu.
Ze stolu se vynoří holografická RIMMEROVA hlava, se stříbrným „H“ na čele. RIMMER zděšeně uskočí.
HLAVA: Ahoj, šlo to docela hladce. Podívej, na šestnáctém podlaží je škvíra ve stázi. Já už sem mrtvý, ale ty nejsi, a když tě zachráním, tak neumřeš a já taky ne, takže ty nebudeš mrtvý a já taky ne.
RIMMER si podezíravě čichá ke svému kelímku, zda ho LISTER znovu nenadopoval.

Vesmír

Černobílý Červený trpaslík letící vesmírem pomalu získává svou charakteristickou barvu. Jsme v přítomnosti.

Ubikace – přítomnost

Vše už je v barvě. LISTER sedí u stolu a čte si. KOCOUR sedí na horní pryčně a šije. Vstoupí RIMMER.
RIMMER: Dobrá četba?
LISTER: Jo, docela ujde.
RIMMER: Nevěděl sem, že čteš.
LISTER: Moc ne, ale tohle stojí za to.
RIMMER: Co to je?
LISTER: Tvůj deník.
RIMMER: Cože!?!
LISTER: Nevěděl sem, že si posílal milostný dopisy Carol McCauleyový.
RIMMER: LISTERE, tohle je můj soukromý, osobní, soukromý deník, plný mých osobních, soukromých, osobních věcí.
KOCOUR: Už je veřejný.
RIMMER: To se mi snad zdá! Tys ho předčítal KOCOUROVI!
KOCOUR: Jen ty nejlepší kousky!
LISTER (Čte): „Carol McCauleyová, vaše oči jsou jako dvě křišťálová jezírka.“
RIMMER: Přestaň.
LISTER: „Vaše vlasy jako zlatý vodopád.“
RIMMER: Přestaň!
LISTER: „A z vašich minisukní jsem jak žhavá kamna.“
RIMMER: LISTERE, okamžitě zavři zobák.
LISTER: Vždyť o nic nejde, přečti si muj deník.

RIMMER: Kdo stojí o tvůj deník? Je to samý pubertální nesmysl o Christině Kochanské.
LISTER: Aha, takže ty si můj deník už četl.
RIMMER: Ano, ale aspoň sem měl tolik slušnosti, abych ho četl tobě za zády.
KOCOUR: Má pravdu. Tak by to bylo rozhodně slušnější.
LISTER: Nakonec, já k tomu mám důvod. Podívej, co sem našel dneska ráno u Kochanský.
RIMMER: No a?
LISTER: No, jenom se koukni!
RIMMER: Svatební fotka.
LISTER: Jo, no a kdo je ten rozkošnej mladej bejček, co si vzala?
RIMMER: To si ty! Ale ty sis ji přece nevzal!
LISTER: No právě! Takže, jak je tohleto možný? Ledaže bysme se vraceli v čase.
RIMMER: A jak to souvisí s mým deníkem?
LISTER: Vem si tenhle kousek o těch houbách a jak si viděl svoji hlavu vylejzat ze stolu, to podle mě nebyly halucinace, ale to si viděl sebe teď, jak ses vrátil do minulosti.
KOCOUR: Jedna stará kočičí moudrost, která se sem teď moc hezky hodí, říká: „Co to sakra meleš, ty vořechu?“
LISTER: Poslouchej, co tady je. (Čte) „Ta hlava vyjela ze stolu a povídá: „Jsem z budoucnosti a chci ti zachránit život. Na šestnáctém podlaží je škvíra ve stázi.““ Já myslím, že to nebyly halucinace.
RIMMER: Co je škvíra ve stázi?
HOLLY (Objeví se na monitoru): Tak co, chlapi, jak u vás swinguje život?
LISTER: Čau HOLLE. Co je škvíra ve stázi?
HOLLY: No, v zásadě, když to mám vysvětlit co nejjednodušeji, tak, aby to pochopil každý laik, tak škvíra ve stázi je škvíra ve stázi, proto se jí říká „škvíra ve stázi“.
LISTER: Ty nevíš, viď, HOLLE?
HOLLY: Ne, nevím.
LISTER: Navrhuju, abysme se tam podívali a zjistili, o co jde.
RIMMER: Jak to že vůbec nikdy nic neví? Má mít přece IQ šest tisíc!
HOLLY: Šest tisíc není tak moc. Tolik má dvanáct tisíc hlídačů na parkovištích.
RIMMER: Ale ty nevíš nic!
HOLLY: Hele, sem jeden z těch nejvymakanějších počítačů, co kdy člověk vymyslel. No, a proto jsem téměř bezchybnatý.
LISTER: Bezchybný.
HOLLY: Přesně.

Expresní výtah

Velký pohodlný prostor připomínající spíše vnitřek letadla než výtahu. Na stěnách je napsáno anglicky a v Esperantu „Expresní výtahy“. Když se všichni usadí, LISTER sdělí cíl cesty.
LISTER: Do šestnáctýho.
RIMMER: To bude nekonečné.
Na televizní obrazovce se spustí výtahové instruktážní video.
SLEČNA (Na obrazovce): Vítám vás v expresním výtahu do šestnáctého podlaží. Sestoupíme teď o dva tisíce pět set šedesát sedm pater a za minimální příplatek budete mít možnost sledovat film „Jih proti severu“. Podíváte-li se doprava a doleva, zjistíte, že žádné východy tam nejsou. Ve vysoce nepravděpodobném případě, že by výtah nouzově zastavil, je smrt jistá. Kazetu na nahrávku vaší poslední vůle najdete pod sedadlem a z poličky nad vaší hlavou se spustí pytlík se sedativy a kyanidovou kapslí.
LISTER: Tyhle řeči mě vždycky strašně děsej.
Slečna na videu zvedá s úsměvem kapsli.
SLEČNA: Kyanidovou kapsli jednoduše rozlomíte, takto (Rozlomí ji), a vložíte pod jazyk.(Umístí si kyanidovou kapsli pod jazyk a s úsměvem padá mrtvá k zemi)
Instruktážní video končí. Objeví se logo expresních výtahů. Dveře se otevírají na šestnáctém podlaží. Vystupuje LISTER, následován RIMMEREM a KOCOUREM. Všichni vypadají, že ve výtahu strašně trpěli. Nejhůř vypadá KOCOUR. Vrávorá z výtahu a drží se za břicho.
SLEČNA: Děkuji vám, že jste si k cestě vybrali expresní výtahy a omlouvám se za zpoždění.
KOCOUR: Měla byste se omlouvat za to kuře! To bylo poprvé, kdy mi chutnal obal víc než obsah.

Chodba na šestnáctém podlaží

LISTER: Tady musí bejt ta škvíra.
Ve stěně je obrovská, zeleně zářící díra. LISTER do ní opatrně vnoří ruku. Jeho ruka zmizí. Vytáhne ji a ona se znovu neporušená objeví. LISTER se koukne na ostatní.
LISTER: Tak jdem na to.

Sprchy – minulost

Vstoupí skrz škvíru do pánských sprch na druhé straně stěny, ale také do tři miliony let vzdálené minulosti. Digitální hodiny na stěně nad zrcadly ukazují 22. března 2077. Vrátí se škvírou zpět, dříve než ho některý z holících se mužů v zrcadle zaregistruje.

Koridor na šestnáctém podlaží – přítomnost

Kývne na RIMMERA a KOCOURA.
LISTER: Je to bezpečný, můžem´ projít.

Sprchy – minulost

Vrátí se škvírou zpátky do minulosti. RIMMER a KOCOUR ho následují. Všichni teď stojí v jedné sprše.
KOCOUR (K RIMMEROVI): Co to je?
RIMMER: Je to trhlina v časoprostorovém kontinuu.
KOCOUR (K LISTEROVI): Co to je?
LISTER: Ve stázi přestává plynout čas, takže se vracíme zpátky. Pokaždý, když je v ní nějaká škvíra, tak se uchová všechno to, kam unikla, a to je tady.
KOCOUR (K RIMMEROVI): Co to je?
RIMMER: Ea, singularita, je to bod, ve kterém normální zákony prostoru ani času nefungují.
KOCOUR (K LISTEROVI): Co to je?
LISTER: Dveře do minulosti.
KOCOUR: Jó, kouzelné dveře! Proč to neřeknete rovnou?
LISTER: O jakej časovej úsek jde? Kolik to bylo? Tři neděle, který se pak vymazaly?
Muž chystající se použít sprchu v ní nalezne tři zcela oblečené vetřelce.
LISTER: Ahoj.
KOCOUR: Ahoj.
RIMMER: Ahoj.
LISTER: Promiň, tohle je konference agrofobní společnosti. (Zatáhne závěs)
RIMMER: Co kdybychom vzali někoho zpátky?
LISTER se rozhlídne a čapne mýdlo.

Koridor na šestnáctém podlaží – přítomnost

Projdou zpátky škvírou. LISTER rozevře dlaň a z mýdla je tři miliony let starý prach.
LISTER: Ledaže bysme ho chtěli mít v prášku.
KOCOUR: Koho bys chtěl vzít zpátky?
RIMMER: Sebe.
KOCOUR (Podívá se na LISTEROVU dlaň): Jdeme na to!

Ubikace

RIMMER a LISTER leží každý ve své posteli.

RIMMER: Jakou to má cenu, když nemůžeš vzít nikoho zpátky?
LISTER: Viděl si tu fotku. Oženil sem se s ní.
RIMMER: Co z toho budeš mít? Za tři týdny je z tebe radioaktivní prach! To si vem rovnou krabičku plutonia.
LISTER: Já s ní zůstanu.
RIMMER: Ty s ní zůstaneš? Kvůli třem nedělím s ní chceš přijít o život?
LISTER: Jo.
RIMMER (Vyskočí z postele): Á, to se mi snad jen zdá. Copak si takový sobec?
LISTER: Cože?
RIMMER: A co já? Dal sem ti nejlepší léta své smrti! To si celý ty. Tři roky, díky, kamaráde, já padám. Žádná lítost? Žádné sevření v hrdle? Kdepak, ty myslíš na Kochanskou a jediné, co tě teď svírá, jsou trenýrky.
LISTER: Já do toho du, RIMMERE. V životě totiž moc šancí ke štěstí nemáš, takže je musíš využít všechny.
RIMMER (Sedne si na židli): Sdílím kabinu s postavou z románu od Harlequina.
LISTER: Co by si dělal ty na mým místě?
RIMMER: Co já vím... dělej si, co chceš.
LISTER: Co si vlastně zač, RIMMERE? Ty mě nemáš moc rád.
RIMMER: Nemám, jo?
LISTER: Ne.
RIMMER: Tak ne.
LISTER: Nemáš, viď, že ne? Nemáš mě rád!
RIMMER: Tak to si myslíš?
LISTER: Jo.
RIMMER: Tak já ti něco řeknu a možná z toho budeš v šoku.
LISTER: Co?
RIMMER: Máš pravdu, nemám tě rád. Nemám rád ten tvůj typ, ale z nějakého podivného důvodu... nevím, k čemu to všechno je! (Lehne si do postele) Mě nikdy v životě nic nevyjde. Sem asi jediný na světě, kdo si koupí oříškovou čokoládu bez jediného oříšku.
LISTER: Tak už to chodí, RIMMERE, lidi potkáváš a opouštíš je. Když mi bylo deset, měl sem kamaráda Duncana. Byl to fakt nejlepší kamarád. Všechno mě naučil. Ukázal mě, jak si nalepit zrcátka na boty, abych viděl holkám pod sukni. Kvůli práci se pak musel přestěhovat do Španělska. Kvůli práci, co odveď na jedný bance. Víckrát sem ho neviděl, ale furt na něj vzpomínám... pokaždý, když se podívám na boty.
RIMMER: Těžko bys mi to vysvětloval, ani nevím, proč mě to překvapuje. Stejně mě každý nakonec nechá. Holky, rodiče... jednou sem choval i lumíka. Měl sem kluka moc rád. Postavil sem mu i zídku, ze které moh´ skákat. Nechtělo se mu ani za nic. Jednou o Vánocích jsem mu na prstu podával kus biskupského chlebíčku. Kousnul mě! Zahryznul se mi do prstu a nechtěl mě pustit. Tak sem mu musel rozmáznout hlavu o stěnu ložnice. Z toho mi opravdu bylo moc smutno. Ten hnusák mi zničil tapetu s helikoptérami!
LISTER: Víš, možná je způsob, jak lidi z minulosti dostat sem.
RIMMER: Á, jak?
LISTER: Je tam rezervní stázová kóje, ne? Jednu osobu bysme mohli vzít a přesvědčit jí, aby se nechala uvést do stavu nevědomí.
RIMMER: A kdyby to všechno přežila.
LISTER: Jo, a až bude tady, tak jí stačí vzkřísit a máme to!
RIMMER: Paráda! Zachránil bych si život a nebyl mrtvý!
LISTER: Jenom si představ … vrátila by se!
RIMMER: Vrátil bych se sem! Byl bych tu dvakrát … jednou živý a jednou mrtvý … jeden na všední dny a jeden na neděle.
LISTER: Hele! Vejde se tam jeden a bude to Chrissie!
RIMMER: RIMMSEY!

Ubikace, příštího dne

LISTER se připravuje na výlet do minulosti. Balí si nějaké věci do batohu. Vstoupí KOCOUR v křiklavém, zářivém, stříbrném smokingu. Zakryje rukou oči Marylin Monroe na plakátu na dvířkách LISTEROVY skříňky.
KOCOUR: Áááúú! Nekoukej na mě, nebo zešílíš! (K LISTEROVI) Tak co? Vypadám v tomhle dost nenápadně?
LISTER po něm hodí oranžovou pracovní kombinézu.
LISTER: Vem si tohle.
KOCOUR: Cože?
LISTER: V tomhle budeš svítit na sto honů.
KOCOUR: Á, tímhle bych si ani neleštil boty!
LISTER: Hele, na těžařský lodi nemůžeš mít vohoz jako finalista z taneční soutěže.
KOCOUR: Ale takhle mě přece každý přehlídne!
LISTER: O to tady de.
KOCOUR: Á, nikdo mi neřekne: „Co je to za kluka? Vypadá božsky!“
LISTER: Navleč si to.
KOCOUR: Á, no, možná když trochu rozšířím klopy, nalepím pár flitrů a dám vycpávky...
LISTER: Oblečeš si to!?
KOCOUR: Kde je náš dutohlav?
LISTER: RIMMER? V noci se vytratil. Nejspíš bude v minulosti a snaží se zachránit svojí kůži. (Dýchne na sklíčko svých hodinek a otře ho rukávem) Slyšíš mě, HOLLE?
Pod sklíčkem LISTEROVÝCH hodinek je místo ručiček a číslíček displej, na němž se objeví HOLLY.
HOLLY: Á. Prosím tě, příště na mě nedýchej.
LISTER: Prima, tak jdem.
HOLLY: Ani trochu mě nebaví být hodinkami, co se houpou ze strany na stranu. A předem mě upozorni, než mě dáš do kapsy. Málem sem měl smrt z toho, jak mě vyděsily ty tvé slepené karamely.
LISTER: No jo, bezva...
LISTER vytáhne z kapsy neforemnou špinavou hmotu...
HOLLY: Už zase.
...vyhodí ji do vzduchu a chytí do pusy.
LISTER (Ke KOCOUROVI): Vem si to na sebe!
KOCOUR: Fuj.

Chodba na šestnáctém podlaží

Vstoupí LISTER následován KOCOUREM, který se směje pln očekávání.
LISTER: Tady to je. Hlavně se mě drž, jo? Slibuješ?
KOCOUR: Jo.
Projdou škvírou.

Sprchy – minulost

LISTER vstoupí první. Ve sprše stojí muž. Je docela překvapen, kdo ho to ruší.
LISTER: (Improvizuje) Ea, nechtěl byste polibkogram? Pardon.
Muž udiveně vrtí hlavou a LISTER utíká pryč. V několika sekundách je muž opět vyrušen. Tentokrát mu do sprchy vleze Felis Sapiens.
KOCOUR: Promiňte, neviděl ste tady náhodou takovýho mrňouse s copánkama?
LISTER (Hlas zdaleka): KOCOURE, pocem!
KOCOUR se chystá odejít. Sklopí oči a pohledem zavadí o mužství sprchujícího se nešťastníka. Rychle pozvedne zrak.
KOCOUR: Ea, to nic. Důležitý je charakter.

Odbavovací koridor

Olaf Peterson, LISTERŮV dobrý přítel, který je skoro pořád namol, právě zaměřil dvě slečny z těžkými kufry. Přiběhl k nim zezadu.
PETERSON: Zdravím vás, božská stvoření. Zpátky z dovolené? Ukažte, jsou na vás moc těžké. Jmenuju se Olaf Peterson. V posteli sem kanec.
Když se Olaf chopí kufrů, z nedalekého výtahu vystoupí LISTER a KOCOUR.
PETERSON: Je to pro mě čest nést osobní zavazadla takovým krásným dámám.
Vtom LISTER zahlédne Petersona, kterého neviděl dva roky a běží ho pozdravit.
LISTER: Petersone!
PETERSON: Ahoj.
LISTER: Jak se máš, kamaráde? To se mi zdá, to seš fakt ty! Stejskalo se mi po tobě. Tak sakra, dej mi pusu, ty smraďochu. (Políbí Petersona)
PETERSON (Zděšen): To je jenom kamarád!
LISTER (Nadšen): Sem jako ve snu!
PETERSON: Neviděl mě od snídaně. (K LISTEROVI) Co blbneš!?!
LISTER: Stavim se potom u tebe.
PETERSON (Snaží se to před děvčaty zachránit a odchází): Jasně.
LISTER: Ne, fakt slibuju, že se stavim u tebe na pokoji.
PETERSON: LISTERE, za tohle tě zabiju!
KOCOUR stojí u zdi, na níž je umístěn plakát zvoucí na maškarní. Pár oděný v maskách si ho jde přečíst a ujistit se, že se dnes večírek skutečně koná. KOCOUR je nezvyklými převleky mírně vyděšen.
LISTER (Ke KOCOUROVI): To byl Peterson, můj kámoš. Bejvali sme furt spolu. Sem z toho vedle... kdo by tomu uvěřil, že zase všechny uvidim. (Zkříží ruce na prsou a jednou z nich se drbe v podpaží)
HOLLY: Á, Dave, měj trochu ohledy. Sem jak v deštném pralese.
LISTER: Promiň, HOLLE.
Okolo projdou dvě krásné slečny. KOCOUROVA reakce se dala čekat.
KOCOUR: Vuááá! Páni, takhle blízko ženskejm sem ještě nebyl! Mám chuť něco udělat, ale vůbec nevím co. Ať je to, co chce, chce se mi to hrozně moc, uááá!

Chodba

Projdou kolem jídelního automatu, u něhož stojí dva muži a povídají si o nedávném setkání s kapitánem Hollisterem.
LISTER Z MINULOSTI: Roztrhal si a spolknul´s mu fotku jeho ženy!
RIMMER Z MINULOSTI: To já netušil, myslel sem, že je to reklama na „Planetu opic“.
LISTER Z MINULOSTI: Dvakrát čaj.
RIMMER (Zakrývajíc si své „H“ na čele prochází okolo): Dovolíte?
LISTER Z MINULOSTI (K RIMMEROVI z minulosti): Podivej se, za ty houby se vážně omlouvám, krucinál, já to neodhad´... nejsem přece nezodpovědnej hajzlík. Když se to tak vezme, tak sem vlastně slušnej chlap.

Ubikace

RIMMER vstoupí do kajuty, propadne skrz desku stolu a skryje se pod ním. Za několik sekund LISTER a RIMMER, jejich verze z minulosti, vejdou do kajuty.
RIMMER Z MINULOSTI: Proč si tohle neřek´ kapitánovi?
LISTER Z MINULOSTI: Jo, abych dostal někoho do průšvihu.
RIMMER Z MINULOSTI: Cha, třeba aby osm neděl natíral loď?
LISTER Z MINULOSTI: Tak promiň.
RIMMER Z MINULOSTI: Dones skafandry.
Minulá verze LISTERA odchází. RIMMER pod stolem začne svou přesvědčovací akci.
RIMMER: Jen žádnou paniku, Arnolde, buď v naprostém klidu. Za chvilku vylezu a chci, abys byl v pohodě. Připraven? Tak já jdu. (Vynoří hlavu z desky stolu, jeho minulá verze zděšeně uskočí) Ahoj. V šestnáctém podlaží je škvíra ve stázi. Já už sem mrtvý, ale ty nejsi, a když tě zachráním, tak neumřeš a já taky ne, takže ty nebudeš mrtvý a já taky ne.
RIMMER Z MINULOSTI (Podezíravě čichá ke svému kelímku, zda ho LISTER znovu nenadopoval): Já ti můžu rovnou říct, že vím, co jsi zač.
RIMMER: Opravdu?
RIMMER Z MINULOSTI: Si houba, viď, že jo?
RIMMER: Co že sem?
RIMMER Z MINULOSTI: Halucinace! Zmiz odtud.
RIMMER: Ne, podívej. Já jsem přišel z budoucnosti, abych tě varoval, že za tři miliony let budeš mrtvý.
RIMMER Z MINULOSTI: Cha, no né, vážně?
RIMMER: Ano. Něco s tím teď můžeš udělat.
RIMMER Z MINULOSTI: A co navrhuješ? Vypustit veku? Víc vlákniny!?
RIMMER: Ty mě neposloucháš! Musíš projít stází.
RIMMER Z MINULOSTI: Koukej zmizet!
RIMMER: Já se brzo vrátím.
RIMMER se potopí zpátky pod stůl přemýšlet, jak své minulé já přesvědčit o nebezpečí, které mu hrozí.
RIMMER Z MINULOSTI: Klid, Arnie. Už je to pryč.
Dojde k umyvadlu a pro jistotu do něj vylije čaj z kelímku, který si s LISTEREM dali v automatu. Kouká se na sebe do zrcadla, zda nenese známky nějaké choroby. Vstoupí kapitán, oblečený jako kuře.
RIMMER na něj nevěřícně kouká, neschopen uvěřit tomu, co vidí.
HOLLISTER: RIMMERE.
RIMMER Z MINULOSTI: Kruci, teď je z vás kuře!
HOLLISTER: Poslyš, chtěl sem se omluvit. Oběma nám trochu ruply nervy... měl sem toho fakticky moc.
RIMMER z minulosti, přesvědčený o tom, že vše, co vidí, je jen důsledek pozření další „veselé houby“, se otočí na kapitána.
RIMMER Z MINULOSTI: Padejte vodsaď!
HOLLISTER: Já vím, že sem ti neměl dávat to natírání, trochu sem to přehnal.
RIMMER Z MINULOSTI: Ale jděte. To je zlé, kapitáne Calimero!
HOLLISTER: Cože? No jo. (Ukazuje svůj kuřecí převlek) Tohle sem si... vzal na ten dnešní večírek.
RIMMER Z MINULOSTI: Napůl člověk, napůl kuře... Se mnou to ani nehne, protože já vím, co jsi zač. (Dělá slepičí zvuky) Ko, ko, ko, ko, ko!
RIMMER kopne kapitána mezi nohy. Ten se svíjí bolestí.
RIMMER Z MINULOSTI: A teď se vytrať, než ti vyrvu drůbky a narvu ti cibuli do toho tvého rozcapeného zobáku.
HOLLISTER (Rozzuřeně): RIMMERE, jako bych nic neřek´! Natírat budeš osm měsíců!
RIMMER Z MINULOSTI: To bude trochu problém, protože já od slepic rozkazy neberu.
HOLLISTER: Víš co, RIMMERE? Ty budeš natírat osm let!
RIMMER Z MINULOSTI: Jistě, hned si to poznamenám, ano? Vezme štětku a kýbl plný zelené barvy a na prsa kapitánova kuřecího převleku začne psát osmičku.
RIMMER Z MINULOSTI: Osm... let. Ták, hezky. (Vrhne celý kýbl barvy kapitánovi do obličeje)

Kajuta Kochanské

Christinina spolubydlící Barbara otevře dveře. Za nimi stojí LISTER a KOCOUR.
LISTER: Ahoj, je doma Christine?
BARBARA: Ne, je ještě na dovolený.
LISTER: A kruci. A neříkala, kam jede?
BARBARA: Odjela na Ganymede, do Holiday Innu.
LISTER: Díky. (Odchází)
KOCOUR zůstává stát a zubí se na Christininu spolubydlící. Je to první žena, které stojí tváří v tvář. LISTER přeruší jeho rozjímání. Nejdřív mu zaklepe na rameno a když KOCOUR nereaguje, čapne ho a vytrhne ze dveří.

Recepce Ganymede Holiday Innu

Nóbl, přepychové a uhlazené. Je tu rušno. Každý někam pádí, roboti nosí zavazadla... LISTER se obrátí na recepci. KOCOUR stojí uprostřed sálu a rozhlíží se.
LISTER: Hledám Christinu Kochanskou. Je to opravdu velká kočka, fakt kus. Měla letět na Ganymede. Můžete mi říct, jestli ste jí neviděla?
Ke KOCOUROVI přijede na kolečkách kufr.
KUFR: Promiňte.
KOCOUR se zmateně rozhlíží.
KUFR: Ne, ne, tady dole.
KOCOUR se podívá dolů.
KUFR: Jo. Neviděl ste člověka, co ztratil zavazadla, asi tak stopětasedmdesát, vlasy šedý jak myš?
KOCOUR: Ne, neviděl.
KUFR: To snad ne. Vsadím se, že ho zase poslali na špatný letiště!
KOCOUR kouká, jak kufr odjíždí, a vrazí do příchozí dámy, jež má kolem krku kožešinu z lišky.
KOCOUR: Promiňte. (Když spatří kožešinu, okamžitě reaguje) Áááá! Ježiš! Chce tu paní uškrtit!
KOCOUR vytrhne procházejícímu číšníkovi-androidovi sifon a začne s ním útočit na kožešinu. Vyděšená žena, přesvědčená o tom, že je napadena nějakým (hezky oblečeným) šílencem, začne prchat. KOCOUR z ní strhne kožešinu, hodí ji na zem a začne po ní dupat. Žena uteče.
KOCOUR: Nebojte se, paní, ta už nikoho škrtit nebude!
Přichází LISTER s kouskem papírku, na němž má napsáno číslo pokoje Kochanské.
LISTER: KOCOURE, mám to, jdeme.
KOCOUR: Á, nech mě.
LISTER: Tak pojď už sakra! Tudy!
KOCOUR: Kam mě to táhneš?
LISTER: Tak neblbni a poď!

Chodba hotelu

LISTER se zastaví přede dveřmi Christinina pokoje. Zírá na květiny, na ceduli „Nerušit“, na plaketu „Pokoj novomanželů“ na dveřích a na dvoje boty přede dveřmi. To je nezvratný důkaz. V pozadí začnou hrát smutné tóny.
LISTER: To už je vdaná.
Odvrátí se ode dveří. Zlomený a zničený. Pak si vzpomene...
LISTER: A co potom ta fotka?
KOCOUR ji vytáhne z kapsy a podá ji LISTEROVI.
LISTER: Já nejsem ženich. (Ukazuje na osobu, která stojí po druhém Christinině boku) Ale tohle je ženich!
KOCOUR: No jo, není tak hloupá, jak sme si mysleli!
LISTER: Jak to, že mě každá nechá kvůli úplnejm magorům? Jak to, že dostanu kopačky kvůli chlapovi, co nosí rolák a kouří fajfku? A baští jenom přírodní jogurt! Je ohleduplnej, cituplnej, duchaplnej a Bůh ví, čeho všeho je ještě plnej. Je posedlej cenou nemovitostí a život tráví ve starožitnictví, kde hledá výhodný koupě a pije víno. Nikdy ne pivo, že jo, vínečko!!! „Co si dáš k těm cornflakeům, zlato?“ „Dám si trochu vína, pusinko.“ Do pytle!
Udeří hlavou o zeď, rozhořčený a naštvaný. KOCOUR mu položí ruku na rameno.
KOCOUR: To všechno ty poznáš z fotografie?
HOLLY: Ne, do kapsy ne, dobrý Bože! Tam je to hrozné. Máš tam díru. To je neskutečný pohled. Je to jako ten film - „Útok smrtících angreštů“.
LISTER: Nemám náladu, sem vyřízenej.
HOLLY: Taky sem byl zamilovaný. Sinclair ZX-81. Ale řekli mi: „HOLLY, ta není pro tebe. Je stará a hloupá, už nevýkonná. Prostě nic pro tebe.“
LISTER: Co mi tím naznačuješ?
HOLLY: Pouze to, Davide, že je lepší prožít lásku než rozchod a i to je lepší než Olivie Newton-Johnová.
KOCOUR: Jak to?
HOLLY: Cokoli už je lepší než poslouchat Olivii Newton-Johnovou.
Vtom se otevřou dveře pokoje novomanželů a objeví se Kochanská.
KOCHANSKÁ: Jé, ahoj. To si ty?
LISTER (V krizi): Ahoj.
KOCHANSKÁ: Pojďte dál.
LISTER (Panikaří): Ne, ne, ne, my sme šli jenom kolem.
KOCHANSKÁ (Pobaveně): Tak pojďte dál.
LISTER: Ne, ne, to je, to je fakt dobrý.
KOCOUR se rozhodne jít dál.
LISTER: KOCOURE! Poď, musíme jít!

Pokoj novomanželů

Vstoupí do přepychového pokoje. KOCOUR je potěšen vším tím luxusem.
KOCOUR: Aúúúáá! (Vrhne se ke stolu s jídlem)
KOCHANSKÁ: Zrovna sem se vdala. (Ukáže LISTEROVI snubní prsten)
LISTER: No né, skvělý.
KOCHANSKÁ: Je ve sprše.
LISTER: Aha.
KOCHANSKÁ: Myslím, že se ti bude líbit.
LISTER: Jo, na tuty.
KOCHANSKÁ (Nalévá koktejl): Dáš si šroubováka?
LISTER: Já bych radši kladivo.
Hned nato se otevřou dveře koupelny a vyjde... LISTER. Starší, zarostlý jako na fotografii, oblečený do županu. Zubí se a zdraví své mladší já.
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Nazdárek, hochu.
KOCOUR (Vykoukne zpoza LISTERA z budoucnosti a Kochanské): Kde to sme? Někde na sletu ošklivců?
LISTER: Odkud ses tady vzal?
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Z koupelny. (Směje se) Ty ze mě nemáš moc velkou radost?
LISTER: No, abych řek pravdu, tak ne. Víš, já sem si totiž myslel, že se dneska budu ženit.
KOCHANSKÁ: Však ses oženil.
LISTER: Já ne. To von!
KOCHANSKÁ: Ale on je ty!
LISTER: Ne, já sem já.
KOCHANSKÁ: A kdo je potom on?
LISTER: No on je on...
KOCOUR (Gestikuluje s odcizeným stehnem kuřete): Když on je ty a ty si on a ty si ty, sem já furt já? Kdo jí tohle kuře, co? Co se to sakra děje?
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Já ti to hned řeknu. (K LISTEROVI) Za pět let zase najdeš způsob, jak se vrátit v čase.
LISTER (Ke Kochanské): Takže nám to vyjde?
KOCHANSKÁ: Nakonec.

LISTER: A dostanu francouzáka od budoucí nevěsty?
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Ani náhodou! Šup zpátky do vesmíru.
Čapne LISTERA a KOCOURA a shromáždí je u dveří.
LISTER (Ke Kochanské): Tak hele, co mám teď dělat?
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Běž tam, odkud si přišel a počkej dalších pět let.
LISTER (Ke Kochanské): To sem byl vždycky takovej magor, nebo sem se změnil?
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Takovejhle si byl vždycky. Ven!
LISTER: Hele, člověče, ty si... ty si prožil posledních pět let mýho života. Nemoh´ by si mi dát jednu jedinou, tu nejdůležitější radu?
LISTER Z BUDOUCNOSTI (Přemýšlí): Ea, ea, jasně. Za tři roky projdeš kosmickou bouří a dostaneš se do paralelního vesmíru. Zhmotníš se na přesný kopii Země v roce 1989 a budeš chtít jít do divadla, ale nechoď na „Pro svou ženu na kraj světa“.
Zavře dveře a směje pod vousy.
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Magor.

Chodba

Na druhé straně dveří vytáhne KOCOUR uloupenou láhev vína. Oba se začnou smát.

Ubikace

Zdravotník doveze opásaného RIMMERA oděného v nemocničním oblečení - bílý plášť, ponožky, gumová čepice - na vozíku do kajuty. LISTER spí v posteli, aniž by si sundal skafandr, v němž natíral.
ZDRAVOTNÍK: Tak a už sme tady. Máte prázdný žaludek, vyměněnou krev. Měl byste odpočívat.
RIMMER Z MINULOSTI: Takže, už sem nepřijdou?
ZDRAVOTNÍK (Sundává pásy z vozíku): Jenom klid, ležte a trochu se vyspěte.
RIMMER Z MINULOSTI (Kouká na LISTERA): Vidíte ho? Spí jak nemluvně. Až se zmátořím, tak ho snad zabiju.
ZDRAVOTNÍK: Kdybyste něco potřeboval, zavolejte HOLLYHO.
Zdravotník dá RIMMEROVI do úst teploměr, pomůže mu z vozíku a odchází. RIMMER si sedne na kraj své postele, totálně sklíčený.
RIMMER (Tlumený hlas): Nepropadej panice, Arnolde, přišel sem na úžasnou věc a myslím, že ti to budu umět vysvětlit.
Jeho hlava se vynoří ze stolu. Jeho minulé já na něho civí se směsí strachu, šoku a příšerného zděšení ve tváři.
RIMMER: Ahoj.
RIMMER Z MINULOSTI: Ahoj?! Tentokrát se nebudu rozčilovat. (Snaží se udržet se pod kontrolou)
RIMMER: Výborně.
Vtom vstoupí LISTER a KOCOUR. RIMMER z minulosti pohlédne na LISTERA na palandě, a pak na druhého u dveří.
LISTER: Jé, RIMMERE, tady seš. Všude tě hledáme.
RIMMER: Teď ne, LISTERE.
RIMMER Z MINULOSTI: Dva LISTEROVÉ! A divný chlap s velkými zuby!
KOCOUR: Hele, já sem KOCOUR!
RIMMER Z MINULOSTI: No jasně, že si KOCOUR! Pojďte dál, posaďte se, místa je tu dost.
Teď přicházejí novomanželé - LISTER a Kochanská.
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Čau!
RIMMER Z MINULOSTI (Zděšen): Tři LISTEROVÉ!!! Paráda!!! Třeba tady LISTER by mohl zajít do ledničky a přinést láhev vína pro LISTERA a LISTERA!!!! Tady RIMMER nepije, protože je po smrti, ale já bych si sklenku dal!!!!!
HLAS (RIMMERŮV hlas): Nechtěl bych tady nikoho poplést, ale já jsem RIMMER dvojník dvojníka RIMMERA.
Vynoří se z prádelníku v rohu pokoje, je oděn ve smokingu - vždyť byl právě na svatbě- a má knírek.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Já sem RIMMER, od toho LISTERA, co si vzal Kochanskou. Odtud dál to začíná být drobínek nepřehledné...
Všichni se začnou překřikovat.
LISTER: Takovýhle hadry si nikdy nenosil.
LISTER Z BUDOUCNOSTI: A co ten knírek?
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Mohli byste zmlknout?
RIMMER: Všichni máme právo říkat, co chceme.
KOCOUR: Tohle je k nezaplacení! Jak se RIMMEROVI povedlo, že je tady teďka třikrát?
RIMMER Z MINULOSTI (Ticho před bouří): Pánové! Ticho, prosím! Pánové, než kdokoli z vás něco řekne, chtěl bych něco říct já vám. (Úplně, totálně a naprosto vybuchne) VYPADNĚTEEEEE!!!!!!
KONEC.

Epizoda 11, "Queeg"

Vesmír

HOLLY: Těžařská loď Červený trpaslík. Tři miliony let v kosmu. Její posádka: Dave LISTER, poslední žijící člověk; Arnold RIMMER, hologram LISTEROVA mrtvého kolegy a tvor, který se na lodi vyvinul z kočky. Konec sdělení. (Zmizí a znovu se objeví) Dodatek - Samota v kosmu vás často dohání k šílenství. Jediné, co mě pomáhá udržet si smysl pro realitu je přátelství s mou sbírkou zpívajících brambor.

Ubikace

KOCOUR sedí na křesílku a poslouchá walkmana, LISTER leží na horní pryčně a vyplňuje kvíz v ženském časopise, RIMMER hraje s robíkem stolní hru.
LISTER (Čte): Devatenáct. Co máte na sobě, když ste sama v posteli? a) vůbec nic; b) flanelovou košili; c) černé sexy negližé. C! Dvacet. Myslíš, že máš ňadra a) moc malá; b) tak akorát; c) moc velká. (Sáhne si pravou rukou na hruď) Rozhodně moc velká. Tak jak sem na tom? Samý céčka: Jste eroticky založená dáma, smyslná a náruživá a nebojíte se to dávat najevo. Jóóó! Sem pěkná samice!!!
KOCOUR (Stále poslouchá walkmana) Jauu, waúúú, jaaa, úůůů!
RIMMER: Trochu tišeji!
KOCOUR: Auuu, jaaa, eaauu!
RIMMER: Potřebuju se soustředit!!!
KOCOUR: Eeee, já tě neslyyyšim. Uaua…
LISTER: Co posloucháš?
KOCOUR: Uááůůů, uauauaůůůů!
LISTER vezme KOCOUROVI obal z ruky.
LISTER (Čte z obalu): Robert Hardy čte Tess z D'Urbervilles (čti Dárbrvilu)?!? Ukaž, dej to sem!
Poslouchá společně s KOCOUREM pár sekund a pak se připojuje ke KOCOUROVU slastnému vyluzování zvuků.
LISTER: Ten pásek se nějak zamotal. To je fakticky skvělý!
RIMMER: Dovolíte pánové!!! Právě vymýšlím důmyslnou taktiku, která by zvrátila průběh celé partie.
LISTER: RIMMERE, už to máš prohraný.
Je vidět hrací pole a na něm je jedna černá figurka s vlaječkou a nápisem „RIMMER“. Kolem ní je rozestaveno 11 červených figurek a RIMMER má jedinou možnost, kam figurkou hýbnout. Hned poté by ho robíkova horda zničila.
RIMMER: Hm, ještě zdaleka není konec!
LISTER: Zbejvá ti jeden tah a po něm tě sejme!
RIMMER: Připouštím, že na první pohled by se situace mohla takto jevit, nicméně je nutno vzít v úvahu, že tady El Robo jde do práce (Koukne se na své hodinky) za 4 minuty, 32 sekund. A jestli odejde dřív, než hra skončí, tak vyhrávám já! (Znovu se podívá na hodinky) 4 minuty, 15. (Začne skandovat, po vzoru anglických fotbalových fanoušků, s rukama nad hlavou) RIIIMM-EERR! RIIIMM-EERR!
Robík na něj ukáže neslušné gesto.
LISTER: Ty seš ale pěkně slizkej had a podrazák!
RIMMER: Naprosto přesně! A proto taky vyhraju. Dokážu přistupovat k problému tvůrčím způsobem, místo toho, abych se držel vyšlapaných cestiček. A proto sou lidé lepší než stroje.
LISTER: Hm, já ti ani nevim. Nás měla na zemák slečna Fosterová. Jednou s náma byla na letním táboře v Ganwy. A já sem měl stan hned vedle ní. A najednou mě v noci vzbudil takovej fakticky divnej zvuk. Ta si nemyslela, že lidi sou lepší než stroje. HOLLY se objeví na obrazovce.
HOLLY: Jak se vede, chlapci?
LISTER: Hele, zmizni!
HOLLY: Teď nevim, co sem vám to chtěl říct.
RIMMER: Takže to asi nebylo tak důležité.
Náhle se loď velkým nárazem otřese. Všichni a všechno popadá, včetně LISTERA z palandy.
HOLLY: To je ono. Ano, pozor, do lodi narazí meteor. Já věděl, že mi to dojde.
KOCOUR: Díky za varování!
HOLLY: Omlouvám se, ale mám toho moc.
LISTER: Copak je to s tebou, HOLLY?
RIMMER: Už na něj leze počítačová senilita.
LISTER: Poškodilo se něco?
HOLLY: Nevím, poškodilo to přístroj na hlášení škod.
LISTER: A kde to narazilo?
HOLLY: Těžko říct, monitory nefungují. Někde kolem … 501. podlaží.
RIMMER: Jsi tak užitečný, jako automat na kondomy ve Vatikánu.

Chodba na podlaží 501

LISTER a KOCOUR stojí na chodbě u vozíku, na němž je monitor s obličejem HOLLYHO.
LISTER: Tady nic není, dem do pětistýho druhýho.
Dveřmi vchází RIMMER, který pozbyl svých dolních končetin.
RIMMER: Áhh, pánové, neviděl ste někdo z vás moje nohy? Pod pasem, kde je normálně nosím nejsou vidět.
LISTER: HOLLY, co se mu stalo s nohama?
Nohy najednou přiběhnou k vozíku z druhé strany, než stojí RIMMER a hodlají proběhnout dveřmi ven.
KOCOUR: Heléé, tady sou!
RIMMER: Zastav je!
LISTER: Poďte, nožky, tudy!
HOLLY: Je to v pětistém druhém, tam, kde je holografická simulační kabina.
RIMMER se snaží umístit nohy do středu svého těla, aby už neběhaly po světě samy.
RIMMER: Co to má znamenat?
HOLLY: Nejspíš nic vážného, nepanikařte!
RIMMER: Tak podle tebe není vážné, když ti genitálie odpochodují, kam se jim zlíbí?
RIMMER se ujišťuje, že jeho nohy už drží na těle, ostatní odchází. RIMMER zabliká, podobně jako to dělají předválečné staré filmy a pospíchá za nimi.
RIMMER: Počkejte na měměměmě!

Chodba na 502. podlaží

HOLLYHO vozík jede v čele skupinky. Zajímavé je, že ač mají být v podlaží 502, na zdi je napsáno – podlaží 592. Je to způsobeno změnou v českém překladu.
HOLLY: Tady to je, pětisté druhé.
LISTER: RIMMERE, není ti nic?
RIMMER přijde legrační chůzí do holografické simulační místnosti. Navíc ještě jednou zabliká.

Holografická simulační místnost

RIMMER (Mluví vysokým hláskem): Vidíte, raketoplán se zpozdil. Trochu se zpozdil, ale bylo to tak úžasné, okouzlující, báječné!
KOCOUR: Co se mu stalo?
LISTER: Proměnil se v Branniganovou, lodní psycholožku.
HOLLY: Zase ho dáme do kupy.
Uvnitř místnosti je veliký nepořádek. Varovná světélka blikají, většina zařízení hoří a kouř stoupá ke stropu. LISTER a KOCOUR se snaží dostat oheň pod kontrolu. Hasí přístroje minimaxem.
HOLLY: Nebojte se, vím jak na to.
RIMMER (Napodobuje HOLLYHO hlas): Nebojte se prosím, vím jak na to.

HOLLY (K LISTEROVI): Dej ten napájecí spínač na manuál.
RIMMER (Opět imituje HOLLYHO pobíhajíc po místnosti): Dej ten napájecí spínač na manuál.
LISTER: Jak se to dělá, HOLLE?
RIMMER (Teď napodobuje LISTERA, mezitím neustále bliká): Jak se to dělá, HOLLE?
HOLLY: Odpoj hlavní okruh. Vypínač máš hned u ruky.
RIMMER (Imituje koho? No, HOLLYHO!): Odpoj hlavní okruh. Vypínač máš hned u ruky.
LISTER: To je tenhleten?
RIMMER (LISTEROVSKY): To je tenhleten?
HOLLY: Ano, přesně ten.
RIMMER: Ano, přesně ten.
HOLLY: Teď spusť náhradní okruh.
RIMMER: Teď spusť náhradní okruh.
Jakmile to LISTER udělá, RIMMEREM projede energie.
RIMMER: Áááh! To bylo hrozný, tohle už nechci nikdy prožít!
Najednou jím opět projede paprsek a on začne dělat pohyby tak typické pro KOCOURA.
RIMMER: Aaaaaúúúúú! Jéééééáááááh! Aaaaaaóóóóúúúúúúhhhhhááááá!
KOCOUR: Heléé! To sem já!
HOLLY: Tu červenou hlavici strč do té modré zdířky.
LISTER to udělá a RIMMER je zase „normální“.
RIMMER: Uáááh. Už je to spravené?
HOLLY: Ano.
LISTER drží volný žlutý kabel.
LISTER: A nepatří tohleto taky někam?
HOLLY: Tohle se musí spojit s tím bílým kabelem.
LISTER: Bílym kabelem?
HOLLY: Ano.
LISTER popadne oba kabely, které má spojit. Mezi oběma kabely se ale náhle zajiskří a LISTER dostane takovou ránu, že vyletí do výšky až přeletí před ním stojící zařízení. Zároveň se ozve veliká rána a KOCOUR s RIMMEREM začnou křičet. Jakmile výbuch odezní, za kouřem se zjeví HOLLYHO monitor.
HOLLY: ... nebo s tím žlutým kabelem? Ano, měl to být ten žlutý.
Ostatní se zvedají ze země. LISTER je zcela otřesený a sedá si na nejbližší židli.
RIMMER (Ukazuje na HOLLYHO): Ty si naprostý, naprostý … to slovo ještě nevymysleli, aby vystihli to, co doopravdy si, ale to si! A to naprostý, naprostý tři tečky.
HOLLY: No tak, neztrácej hlavu.
RIMMER: S tebou budu rád, když neztratím aspoň nohy!
KOCOUR: Jó, dneska je bez oběda!
RIMMER: Oběda, snídaně, večeře, svačiny, prostě bez jídla! Nedostane ani drobek, pokud jde o mě.
KOCOUR: Helé, kdo to je? (Ukáže směrem na monitor na protější zdi)
Na monitoru je nepřátelsky vypadající obličej. Je černý, s knírem a s velkýma ušima.
RIMMER (Naprosto nadšeně s rukama vstříc monitoru): Mimozemšťan!
HOLLYHO reakce je ale úplně odlišná.Vypadá nevesele, je jasné, že ten obličej zná, a že předpokládá problémy.
HOLLY: Queeg!
RIMMER: Jaký Queeg?
QUEEG: Jsem Queeg 500, záložní počítač Červeného trpaslíka. Všechny lodě Jupiterské důlní společnosti jsou povinny mít záložní počítač, který nahradí počítač hlavní, pokud hlavní počítač poruší článek 5! Tímto přebírám vedení této lodi.
Z nějakého důvodu zní Queeg jako seržant americké armády.
HOLLY: To je ale vzpoura, pane Queegu. Za tohle vás nejspíš pověsím na nejvyšším jeřábu v titanských docích.
RIMMER: Co je v tom článku 5?
QUEEG: Hrubá nedbalost vedoucí k ohrožení posádky.
LISTER (Už se probral ze šoku): Nemůžeš převzít velení. HOLLY má IQ 6000!
HOLLY: Ano, přesně tak!
QUEEG: Tohle vám napovídal?
LISTER: No, a kolik teda?
QUEEG: Šestka tam je, ale 6000 to neni.
KOCOUR: Tak kolik?
QUEEG: Šest.
HOLLY: Šest? Dej si voraz! To by bylo málo i na skleničku vody!
LISTER: Tak, jak to, že zná všechny odpovědi na naše otázky z vědy a techniky?
QUEEG: Kouká se do knížky.
HOLLY: To je sviňucha!
QUEEG: Všechny informace z astrologie, fenomenologie a fyziky má z jedné knihy.
RIMMER: Z které knihy?
QUEEG: Z Dětské encyklopedie vesmíru. To byla jediná, ve které byly obrázky.
HOLLY: To je ale pomluva! Měl by sis najít dobrého právníka.
KOCOUR: Tak proto je vždycky mimo!
HOLLY: Zásadně nejsem mimo, jsem chytrý jak opice.
LISTER: Ano, dokáže nás pilotovat zpátky na Zem.
QUEEG: Nedokáže! Posledních 14 měsíců kroužíte pořád dokola.
LISTER (Velice překvapeně): Cože?
HOLLY: Jenom kope jako Kohouti (pozn. – přezdívka fot.klubu v Anglii - Tottenham Hotspur). Ubohý kopálisti z Tottenhamu. Tuhle hru chápu, snaží se vás proti mně poštvat a převzít velení.
QUEEG: Tady není o čem diskutovat. Rozhodnutí už padlo. Tvoje terminály jsou odpojeny, byl si odstaven.
HOLLY: Jsem v nejlepším stavu!
QUEEG: Budeš pracovat jako noční hlídač. (Zatváří se brutálně) Od teď je Červený trpaslík pod velením Queega 500!

Ubikace

LISTER leží na horní palandě. Queeg je na monitoru vedle postele.
QUEEG: Queeg celé posádce. Provedena změna kurzu. Nový kurz 057-776. Konec sdělení. (Monitor se změní zpět v zrcadlo)
Do pokoje vchází RIMMER.
RIMMER: Áh, tedy LISTERE, to je jinší káva, co? Viděls jak robíci kmitají po chodbách, leští, opravují, čistí, zametají. Výtahy jezdí, hasící přístroje fungují. Což ovšem znamená, že fungují, když je spustíš a ne, když jdeš kolem a náhodou zakašleš, jako to bylo za HOLLYHO vlády.
LISTER (Zamyšleně): Jó, asi jó.
RIMMER: Ale LISTERE, není proč se kvůli HOLLYMU rmoutit. Byla to laskavost. To je jako se starým slepým ovčákem, který už dosloužil. Vezmeš ho do stodoly s nabitou kulovnicí a odpráskneš ho. A to říkám jenom proto, že ho mám tak rád.
LISTER: Jak myslíš, že se HOLLY cejtí?!
RIMMER: Cítí? Nijak se necítí, je to počítač.
LISTER: Stejně něco cejtí. Občas si říkám, že by sis stroje neměl polidšťovat. Peterson si jednou koupil boty s umělou inteligencí. Chytrý boty se jim říkalo. Byl to dobrej fór. I když si byl nadranej přímo jako dělo, vždycky tě dovedly domů. Jednou v Oslu (Zajímavé je, že Peterson je z Dánska a přebýval v Oslu) ho ale podrazily a druhej den se probudil v Barmě. Ty boty pak nudilo chodit jenom z hospody každej večer. Prostě chtěly vidět kus světa. Nemohl se jich potom vůbec zbavit. Ať je prodal, komu chtěl, druhej den byly zase u něj. Pokoušel se je zamknout, ale vykoply prostě dveře.
RIMMER: Je to pravda?
LISTER: Jo! Naposled sem o nich slyšel, když ukradly auto a spadly do řeky. Neuměly řídit, víš?
RIMMER: Vážně?!

LISTER: Jo. Petersena tenkrát ta jejich havárie hodně vzala. Šel s tim za farářem (LISTER seskočí z palandy) a ten mu řek, ať, ať se uklidní, že ty boty sou teď šťastný, a že sou v nebi. Vidíš, takže i boty mají duši.
Mezitím, co o tom RIMMER přemýšlí, LISTER odejde z pokoje.
RIMMER (Velmi dojatě): To je ale tak smutný příběh.
Znovu zapřemýšlí a pak mu dojdou souvislosti.
RIMMER: Něco mi vysvětli. Jak si otevřely dvířka do auta?

Ubikace, ráno

LISTER a RIMMER spí na svých postelích. Na stolku vedle palandy stojí starý radiobudík z 20.století, doslova kousek z antikvy. Je na něm čas 5:59, který náhle přeblikne na 6:00 a začne pípat. RIMMER vyskočí z postele…
RIMMER: Vypnout!
Vybíhá ven z pokoje, když mu najednou dojde, kolik je hodin.
RIMMER: Ty, Queegu, jak to, že mi budík zvonil už v šest hodin?
QUEEG: Na šestou sis to objednal.
RIMMER: Aha, takže, s HOLLYM jsme měli nepsanou dohodu. Já jsem mu řekl: „HOLLY, vzbuď mě v šest a ani o minutu déle!“ a HOLLY dělal, jako že zapomněl a vzbudil mě kolem desáté na snídani. Chápeš?
Předpokládaje, že Queeg vše pochopil, opět uléhá. Po pár sekundách začne hlučet děsivý alarm.
RIMMER: Ááhh!
RIMMER se posadí na svou pryčnu, zatímco LISTER stále nerušeně spí.
RIMMER: Queegu, začínám rozumět, že sme taky došli k určité dohodě: Já budu hodný na tebe a od tebe čekám ránu pěstí. Dobře, dej mi uniformu.
QUEEG: Nejdřív rozcvičku!
RIMMER: Ááha, ano. Tak eště jednou: HOLLY a já, Bůh žehnej jeho čipům, jsme měli takovou dohodu…
QUEEG: Hoď sebou!!!
RIMMEROVI ruce a nohy začnou provádět obvyklé cvičební úkony, což se děje zjevně bez RIMMEROVA vědomí.
RIMMER: Co to vyvádíš?!?
QUEEG: Tohle je, ty bažante líná, povinná rozcvička řady 500!!!
RIMMER: Ale, já jí nechci! Nech toho!
QUEEG: A za chvíli, srabe, poběžíš tři míle!
RIMMER: Nemůžeš přece jen tak převzít vládu nad mým tělem!
QUEEG: Společnost platí tvoje holografické přežití. A tady ve vesmíru jsem společnost já.
RIMMER: LISTERE, vstávej!! Pomóc! LISTERE!
LISTER se s šokem probouzí.
LISTER: Co se děje!?!
RIMMER: Queeg mě chce dostat do formy.
RIMMER přestává cvičit nohama a rukama, sedá si a začíná dělat nedobrovolně sedy-lehy.
RIMMER: Co blázníš? Tohle ne, ježiši! Na tohle je moje břicho příliš zesláblé!
QUEEG: Raz!
RIMMER: Mami!
QUEEG: Dva!
RIMMER: Milost!
QUEEG: Tři!
RIMMER: Pomóc!
QUEEG: Čtyři!
RIMMER: HOLLYajájsmemělidohodu!
QUEEG: Pět!
LISTER: No tak, snaž se, ty máslo!

Chodba na Červeném trpaslíkovi

RIMMER běží chodbou.
RIMMER: Chci zpátky vládu nad svým tělem! Tři míle mě zabijou! Omdlím!!!
RIMMER omdlí, což se projeví tím, že mu v běhu padne hlava na stranu.

Jiná chodba

KOCOUR stojí před automatem na jídlo a kope do něj.
KOCOUR: Povídám - jídlo! (Vstrčí hlavu do automatu) Je tam někdo?
RIMMER v mdlobách proběhne kolem. KOCOUR ho překvapeně sleduje.

Ubikace

LISTER si čistí zuby tak, že vystřikuje pastu do výšky a snaží se ji ústy zachytit. Pak si utře ústa ručníkem. Přibíhá omámený RIMMER. Hlava mu stále leží na rameni, jazyk má vyplazený a oči zavřené. Běží na místě.
LISTER: Co to s nim je?
QUEEG: Po prvních pěti stech metrech omdlel.
LISTER: Tos ho nechal běžet 2 a půl míle v bezvědomí?
QUEEG: ¨To je předpis!
LISTER (S nadšením): Jóó, to se ti povedlo!
QUEEG: Áh, 7:00, čas na opakování nouzového přistání. Měl bych ho vzbudit.
RIMMEROVA hlava sebou hodí doprava, pak doleva a znovu doprava a s patřičnými plácavými zvuky. RIMMER se probere.
QUEEG: Zopakuj si stránky 25 až 59, pak si napíšeš test. Když ho zvoráš, tak zejtra, padavko, poběžíš pět mil. A teď přebíráš kontrolu nad svým tělem.
RIMMER jen stěží udrží stabilitu na nohách. Směrem ke Queegovu monitoru ukáže neslušné gesto, načež zasedne k sešitu, jenž leží na stole a počne se doslova drtit. Vstupuje KOCOUR.
KOCOUR: Helé, já nemůžu sehnat žádný jídlo!
LISTER: Zkus jinej automat.
KOCOUR: Zkoušel sem je všechny! (Napodobuje Queegův hlas) Je mi líto, vyčerpal ste kredit! (Normálně) Všechny se zbláznili!
LISTER: Queegu, co je s automatama?
QUEEG: Odkazuji vás na článek 597. Pokud někdo vyčerpá kredit, bude mu odepřeno jídlo i pití, dokud účet nevyrovná.
LISTER: Ale, néé. Z HOLLYM sme měli takovou nepsanou dohodu, víš...
QUEEG: Kdo chce jíst, musí pracovat.
LISTER: Pracovat?
KOCOUR (K LISTEROVI): A koukej sebou hodit, protože tvuj KOCOUREK už šilhá hlady.
QUEEG: Oba dva!
KOCOUR: Tak pozor, zabrzdi! To slovo s „Pé“ přede mnou ani neříkej. Kočky nikdy nepracujou. Učili nás to i ve škole.
QUEEG (Fatálně): A od teď … budou pracovat všichni!!!
KOCOUR: KOCOUREK tedy ne!

Chodba

KOCOUR s LISTEREM klečí a drhnou podlahu.
KOCOUR: U všech koček, to se mi snad zdá! Vypadám přímo žalostně…asi jako ty v nejlepších šatech.
LISTER: O nic nejde, představ si, že ta podlaha je Queegův ksicht!
Oba se podívají na zem a drsně si odplivnou. Potom ji začnou znovu drhnout. Po chvilce KOCOUR znovu přestane.
KOCOUR: Ah, chudinky ručičky! Měl sem je tak hezounké!
LISTER: Tak si vem sakra rukavice.
KOCOUR (Popadne svítivě žluté rukavice): Měsíčková žluť s modrou? Zbláznil ses? (Zahodí je) A vůbec, jak dlouho to máme dělat?
LISTER: Děláme to teprv 10 minut!

KOCOUR: Deset je víc než dost.
LISTER: Máme to dělat celej den.
KOCOUR: Cože!?! Celý den? Úplně celý den? A co můj spánek? Já sem KOCOUR, musím si zdřímnout. Když si neschrupnu aspoň desetkrát za den, tak nemám dost energie na hlavní spánek dne.
Náhle z vedlejší chodby přijede vozík s HOLLYHO monitorem. HOLLY má na hlavě kšiltovku.
HOLLY: Stát! Kdo je? Přítel nebo nepřítel?
LISTER: HOLLY!
KOCOUR: Jak se máš? Vypadáš skvěle! Ukaž, utřu ti obrazovku.
Jak KOCOUR řekl, tak vykonal.
LISTER: Tak co, jak to de?
KOCOUR: No a co pořád děláš?
HOLLY: Práce nočního hlídače mě vyčerpává. Rozsvěcovat světla na chodbách, vypínat je a zase je rozsvěcet. Je to honička, fakt.
LISTER: Musíš nám pomoct, HOLLY.
KOCOUR: Jó, ten Queeg musí zmizet. Podívej, jak mi zničil pleť! Ten chlap je šílenec!
V tu chvíli kolem proběhne notně udýchaný RIMMER.
RIMMER (Sotva schopen mluvy): Souhlasím!
LISTER: Nutí nás makat, jinak nám nedá jíst!
HOLLY: No, on určitě ví, co dělá. Na rozdíl od některých neschopných senilních počítačových vraků. I tak bylo hezké, jak se všichni mohli přerazit, aby se mě zastali. To bylo něco, viďte?
LISTER: Já sem se tě zastal.
HOLLY: Na to si dobře vzpomínám. Když Queeg řekl, že mám IQ 6, tak si vyrazil na moji obranu se slovy: „ No jasně, tak teď už to chápu.“
LISTER: Néé, to byl RIMMER!
HOLLY: To už je jedno. Pravdou zůstává, že na lodi jsou osoby, co nevěří, že moje IQ je 6000.
LISTER: Já ti věřim.
HOLLY: Dokážu vám to, jestli chcete.
LISTER: To není nutný.
HOLLY: Já to chci dokázat.
LISTER: Kolik je druhá odmocnina z 2049?
HOLLY: Chceš, abych vám to dokázal, co?
LISTER: Néé, vůbec!
HOLLY: Ale jistě, že chceš! Takže, jestli znám druhou odmocninu z 2049, bude to důkaz?
KOCOUR: Tak, kolik to je?
HOLLY: Nechcete radši otázku ze sportu, co?
LISTER: Kašli na to, tohle není důležitý.
HOLLY: Pro mě ano! Byl jsem nařčen.Chci si očistit jméno.
KOCOUR: Tak kolik je druhá odmocnina z 2049?
HOLLY: A co otázku z astronomie?
LISTER: Jakou třeba?
HOLLY: Já nevim, třeba … která planeta je nejblíž Slunci?
LISTER: Která planeta je nejblíž Slunci?
HOLLY: Jó, to je lehké jako pár facek. Zrovna v téhle oblasti se moc dobře vyznám. Planeta, která se nachází nejblíže Slunci je... (HOLLY se zadrhne. Na jeho monitoru se najednou v jeho rukou objeví kniha s nápisem „Dětská encyklopedie vesmíru“ do které chvilku nahlíží) …Merkur.
LISTER (Pokyvuje): Jo, správně.
HOLLY: Ach, vy malověrní.
LISTER: Néé, mě si přesvědčil, HOLLE.
KOCOUR: Mě taky. Takže, jak se zbavíme toho Queega?
HOLLY: Takže mi zase zcela důvěřujete natolik, abych to provedl?
LISTER se podívá na KOCOURA. Oba nastejno kývnou.
OBA: Jo!
HOLLY: Já se ozvu.
HOLLY odjíždí se svým vozíkem a píská si. LISTER a KOCOUR si taktéž začnou pískat a vrací se k drhnutí.

Ubikace, večer

RIMMER sedí na své dolní pryčně a vypadá notně utahaně. LISTER sedí u stolu a před sebou má přiklopenou mísu s jídlem. Odklopí ji…a vidí svůj příděl – toast a jediný malinký hrášek.
LISTER: To už fakt přehání!
RIMMER: A kdo?
LISTER: Queeg! Podívej, co mi dal k večeři: toast s hráškem! S jednim hráškem! Ještě kousek a já se složim. (Vyndá toast z talíře a chce rozříznout hrášek, ten mu ale z talíře vyletí) Ztratil sem hrášek! To je konec! Já se skládám! (Položí hlavu do talíře)
RIMMER: Dělá to jen proto, aby ti naboural morálku.
LISTER: No jo, ale … já chci svůj hrášek! (Hystericky) Je to muj hrášek! Vydřel sem si ho! Kde je? Je mi fuk, jestli je na zemi obalenej prachem, nebo pod postelí mezi mejma nehtama. Kde je? Je to muj hrášek, je vydřenej a já si ho sním, ať už je, kde je!
RIMMER: Je v koši s tvými špinavými ponožkami.
LISTER chvilku přemýšlí.
LISTER: Asi mi bude stačit toast.
Vezme toast do ruky.
LISTER: Proč sme se HOLLYHO nezastali?
RIMMER: Já se ho zastal.
LISTER: Jó, fakt? A kdy?
RIMMER: Dobře, tak ne.
LISTER: Nikdo z nás, to je hrůza.
RIMMER: Mysleli sme, že nás čeká něco lepšího.
LISTER: Kam se ztratila důvěra? Kam věrnost? Kam úplně prostý, normální, poctivý přátelství?
RIMMER: Přátelství? Víš, kolik lidí, které sem v životě potkal, můžu nazvat opravdovými přáteli?
LISTER: No, jestli se dá počítat tvoje nafukovací panna, tak jednoho.
RIMMER: Já ti to řeknu. (Chvilku přemýšlí) Nikoho. Jednou sem se spálil a poučil se z toho. Nikdy nikomu nevěř! Měl sem kamaráda Smithe Wessena. Znal sem ho deset let. Byli sme jako bratři. Jeho táta tajně brousil moji mámu. Prostě, jako rodina. A spolu sme byli u vesmírných skautů.
LISTER (S pousmáním): Ty si byl u vesmírnejch skautů?
RIMMER: Ale jistě. (Předvede pozdrav skautíků) Kvarky, škvarky, bim, bam, bum. Bylo nám 15 a byli sme na kurzu, kde se hrálo na přežití dnem i nocí v divočině. Spaní pod širákem, k jídlu jenom bobule a kořínky.
LISTER: To byla cizinecká legie?
RIMMER: Měli sme nože švýcarské armády. Jíst si mohl jenom to, co si sám zabil. (Lehne si na svou postel) Vzpomínám si, jak se deset kluků domluvilo, že prý snědí mě! Svázali mě do kozelce, zapálili oheň a polili mě grilovací omáčkou. Jak mě tak otáčeli, tak sem si říkal: „Smithák mě zachrání, je to nejlepší kamarád!“ Ukázalo se, že Smithák je vede, a že má spadeno na mou pravou hýždi. Nebýt Jekatakatuly, naší vedoucí, tak sem si naprosto jistý, že by mě snědli.
LISTER: Ale běž, jenom tě tak pošťuchovali. Určitě by tě nesnědli. Víš jaký sou děti.
LISTER vyskočí na svou horní palandu.
RIMMER: Vtip je v tom, že kamarádi sou kamarádi jen, když se jim to hodí.
LISTER: Světlo.
Světla v pokoji zhasnou.
RIMMER: LISTERE?
LISTER: No?
RIMMER: Jak víš o té nafukovací panně?
LISTER: Tajně sem tě sledoval.

Řídící místnost

RIMMER má hodinu astronavigace. KOCOUR a LISTER zametají.
QUEEG: Kalkulace.

RIMMER: Kalkulace.
QUEEG: Korelační koeficient podílu VX a DY minus P, to celé děleno R, kde R je poměr mezi T a S, při konstantě K a proměnné S.
RIMMER: Jenom malou otázku...
QUEEG: Ano?
RIMMER: Co je to „kalkulace“?
QUEEG: Koukej počítat! (K LISTEROVI a KOCOUROVI, kteří se v polospánku opírají o svá košťata) A vy, dva smradi, konec flákání a makat!

Chodba

HOLLY jede chodbou na svém vozíčku. Má vážný výraz. K tomu mu hraje píseň Franka Sinatry…:
Do not forsake me, oh my darling.
I only go, I must be brave.
For I must face the man who hates me,
Or I will cower in my grave.

Řídící místnost

HOLLY vjíždí do místnosti.
HOLLY: Queegu!
QUEEG: Co otravuješ?
HOLLY: Chci zpátky svou loď.
QUEEG: To máš blbý.
HOLLY: Jestli chceš loď, tak o ní musíš bojovat.
LISTER: Dej bacha, HOLLE, ten chlap je šílenec.
HOLLY: Vyzívám tě ke hře, dle tvého výběru. Nechť zvítězí ten lepší.
RIMMER: Ježišmarjá!
HOLLY: Vítěz nechť je velitelem lodi.
QUEEG: A ten, co prohraje?
HOLLY: Poražený bude vymazán, zlikvidován, zapomenut.
KOCOUR: Tak čau, plešoune.
HOLLY: Zvol si hru.
QUEEG: Šachy.
HOLLY: Jakoukoli hru, jen si vyber.
QUEEG: Šachy.
HOLLY: Dáma, poker, cokoliv…
QUEEG: Šachy.
HOLLY: Halma, člověče nezlob se…
QUEEG: Šachy.
HOLLY: Monopoly. Třeba tě nechám i začít.
QUEEG: Šachy!!!
HOLLY: Asi chceš hrát šachy. Převeď mě na svůj monitor.
HOLLY zmizí z pojízdného monitoru a objeví se vedle Queega na hlavní obrazovce.
LISTER: HOLLY, nehraj si s nim, klidně tě vymaže.
HOLLY: Počítač musí vždy vykonat svou povinnost. Nechť bitva začne.
QUEEG: Pěšec na E4.
HOLLY: Hřebec na C3.
RIMMER: Většinou se tomu říká „jezdec“, HOLLY.
QUEEG: Střelec na F4.
HOLLY: Dáma na H8. Šach-mat!
QUEEG: To je tah proti pravidlům.
HOLLY: Jé, pardon, takhle dáma nejezdí, splet sem si to s pokerem.
RIMMER si jednou rukou zakryje obličej v předtuše předpokládané katastrofy.
HOLLY: Mariáš? Označil by sis karty!
KOCOUR (Šeptá HOLLYMU): Psst, jestli ti to pomůže, studoval sem jeho taktiku a je v ní jistá pravidelnost. Pokaždé, když táhneš ty, tak on táhne taky. (Mrkne na HOLLYHO)
HOLLY (Mrkne zpět): Díky, KOCOURE.
Hra pokračuje. Uprostřed obrazovky se střídají tváře obou soků, které hlásí pohyby svých figur. LISTER, RIMMER a KOCOUR sledují partii se znatelnou nervozitou, která se minutu od minuty stupňuje.
QUEEG: Střelec na C5.
HOLLY: Střelec bere bigoše.
QUEEG: Pěšec na D5.
HOLLY: Kobyla na F3.
QUEEG: Střelec B…
HOLLY: …na F3…
QUEEG: …bere pěšce…
Oba se střídají stále rychleji.
HOLLY: Bigoš na E4. …kobyla na…
Oba společně …na F3!
HOLLY: Bigoš bere kobylu.
QUEEG: Střelec na B5. Šach-mat! A máš to, srabe!!!
HOLLY: A jé, to sem přehlíd.
LISTER: HOLLY, cos to udělal?
RIMMER (Zklamaně): Prohrál.
QUEEG: A proto bude vymazán!
HOLLY: A co piškvorky?

Ubikace

KOCOUR, LISTER a RIMMER sedí na palandách. KOCOUR a LISTER na horní, RIMMER na spodní. Všichni vypadají velice smutně, až depresivně.
RIMMER: Co tohle bylo za plán?
KOCOUR: To nebyl plán, ale normální hovadina.
LISTER: Proč sme je nezastavili?
RIMMER: Myslel sem, že má ňáké eso v rukávu.
KOCOUR: Teď se Queega už nezbavíme. Máme se na co těšit.
HOLLYHO obličej se objeví na monitoru na zdi.
HOLLY: No, chlapi, přišel sem se rozloučit.
LISTER: Teď tě definitivně zlikviduje?
HOLLY: Vypadá to tak.
RIMMER: Teď tady bude peklo!
HOLLY: Tak, …ahoj Dave, doufám, že ti to s tou KOCHANSKOU vyjde.
LISTER: Díky, HOLLE.
HOLLY: Čau, KOCOURE. Doufám, že jednou, a nebude to trvat dlouho, se ti splní ten tvůj sen a vrzneš si.
KOCOUR (Velmi smutně): Díky, HOLLE.
HOLLY: A ty, Arnolde. Doufám, že jednou potkáš mimozemšťany, a že ti vrátí tělo a budeš důstojníkem a taky pohlavně žít a přeju ti všechno, o čem si myslíš, že ti chybí ke štěstí.
RIMMER: Díky, HOLLE.
HOLLY: No, nesnáším dlouhý loučení. Třeba, až si jednou půjdete trsnout na dízu, tak si připijete na starýho HOLLYHO a řeknete si: „No, nebylo to tak zlý, když s náma byl.“ „Možná to nebyl ten nejlepší počítač, co vynalezli, ale byl prima.“ Jo a poslední věc – 45,265881.
LISTER: Co?
HOLLY: Druhá odmocnina z 2049. Nejsem rychlý, ale nakonec to dám dohromady. No, končit se má s písní na rtech.
Začne celkem falešně zpívat:
HOLLY: Já teď sem sám, jen sám. Volba zemřít, či s vámi žít, co dál? Komu, komu jen se svěřit mám, jen sám. Jsem sám…
Jakmile zpívá svou poslední větu, na monitoru se místo jeho obličeje objeví nápis - „Vymazává se“. Když zpěv ustane, objeví se nápis – „Vymazání dokončeno“ Za pár sekund se na monitoru objeví Queeg.
QUEEG: Tak, vy smradi, tohle si dobře zapamatujte – řeknu vám jenom jednu věc…
LISTER: Jakou?
QUEEG (HOLLYHO hlasem): Co je nového, chlapci?

Portrét Queega na monitoru se změní na HOLLYHO. Ten se potutelně směje.
HOLLY: Zažili ste taškařici století. (Pauza) Užili ste si apríl v dubnu, květnu, červnu, červenci a srpnu. (Pauza) No jo, je to tak, já sem Queeg!
VŠICHNI: Cože?!?
HOLLY: Queeg nikdy neexistoval, to sem byl já.
VŠICHNI: Cože?!?
Všichni seskočí z palandy.
HOLLY: Kameňák, viďte, hoši!
KOCOUR: To byl vtip?!?
HOLLY: Že 14 měsíců kroužíme pořád dokola. Že všechny informace mám z ilustrované dětské encyklopedie. Chováte ke mně nezměrnou úctu, že?
LISTER: Tak tys to všechno na nás ušil?
HOLLY (Hlasem Queega): No jasně, smradi! (Normálně) A vemte si z toho ponaučení: Važte si toho, co máte, protože v zásadě – sem fantastickej!
KONEC.

Epizoda 12, "Paralelní vesmír"

Pódium

KOCOUR, LISTER a RIMMER jsou oblečeni do růžových obleků (Tak typické pro KOCOURA) Za touto trojicí tančí dívky v černých a bílých oblečcích. KOCOUR začíná zpívat. Druhý hlas tvoří RIMMER a LISTER. V průběhu vystoupení se na obrazovce objevuje HOLLY v různých legračních vstupech – povětšinou má účes jako někdo z Beatles.
KOCOUR:
Když jsem tě prvně zahlíd. (Zahlíd)
Klepal jsem se jako ratlík. (Ratlík)
A bolestí jsem kvílel. (Kvílel)
Šlo to z ledvin, z jater. (Vylučovací systém, baby)
V rukách děsnej třas. (Třas, třas)
Srdce bilo na poplach. (Buch, buch, bác)
Snídaně šla z těla ven. (Bua, búa, blé)
Holka, ty mi zabrat dáváš
Jazyk se mi z tebe motá. (Motám)
Motám, když ty se ke mně blížíš.(Motám)
Motám, když tebe tady mám.
Ty teď na parketu křepčíš. (Křepčíš)
Já sním o včeličkách. (Rozmnožovací systém, baby)
Snažím se ti něco říct. (Říct, říct)
Ale jazyk do kolen mi žuch. (Moty, moty, šup)
Chtěl jsem říct: mám tě rád. (Mám tě rád)
Ale něco hroznýho jsem kvák. (Jsem kvák)
Co znělo: Muny muty tá. (Motá)
Ty mi jazyk motáš. (Motáš)
Motám, když ty se ke mně blížíš.
Dů daby dů ví. (Daby dů ví.)
Motám. (Motám)
Když tady nejsem sám.
Na kolena klekám.
Nastraž ouška, vílo má.
Slyš má slova zoufalá.
Dů baby dů vá dumá důby dů vá dulalá.
Na jazyku cos mám. (Cos)
Leč kuňkám. (Kuňkám)
Kokty mekty. (Já kokta zas koktám)
Šů bady ší. (Šá budy ší)
Když ty se blížíš. (Blížíš)
Když ty se blížíš. (Blížíš)

Ubikace

KOCOUR sedí u přístroje, který vypadá jako mikroskop - je to záznamník snů. LISTER leží na palandě, RIMMER je oblečen jako cyklista (Včetně helmy) a jede na holografickém rotopedu. KOCOURŮV song je ze záznamníku slyšet až do pokoje.
KOCOUR: Né, tohle není ono.
LISTER: A co jako?
KOCOUR: Hledám v záznamníku snů něco, co se mi nedávno zdálo. Ten sen byl senzační.
LISTER: O čem to bylo?
KOCOUR: O mně, třech dívkách a rodinném balení banánového jogurtu.
RIMMER: Vy kocouři máte podivný vztah k ženám, to ti povím.
KOCOUR: A jaký, ty bystroni?
RIMMER: Jen pro sex. Nemáte smysl pro odpovědnost a trvalé vztahy.
KOCOUR: Né, já chci trvalý vztah. Jen co najdu tu správnou skupinku holek, tak sedm, pro mě jako stvořených, potom se rád usadím, kamaráde.
KOCOUR odejde z pokoje.
RIMMER: Vidíš? Je úplně zvrhlý.
LISTER: Od tebe to fakt sedí, když tvoje nejmilejší knížka je „Jak balit holky pomocí hypnózy“.
RIMMER: To nic není. Jde o dobrou knihu se spoustou rad, které zabírají.
LISTER: To ti tak žeru.
RIMMER (Slézá z kola): Takhle jsem dostal Lorraine. Pomocí hypnózy.
LISTER: Zhypnotizovals ji, aby šla s tebou na rande?
RIMMER: Stačil ten starý trik. Něco ti spadlo do oka, zlato. Upřel sem na ni svůj pohled (Předvede pohled, který by rozesmál i Maharadžu) a bác ho! Šla se mnou na rande.
LISTER: A co s ní bylo?
RIMMER: Nic.
LISTER: To jako že šla na rande s tebou a byla normální?
RIMMER: Nejen to. Šlo o velmi atraktivní a chytrou slečnu.
LISTER: Hm, musela bejt něco extra.
RIMMER: Samozřejmě. Měla umělý nos.
LISTER: Cože?
RIMMER: Velmi vkusně udělaný. Ušlechtilý kov. Žádný zmetek.
LISTER: No tak, jak to dopadlo?
RIMMER: No, v taxíku začalo být trochu dusno. Moje vtipy o jejím nose nepadly na úrodnou půdu. A byly dobré, inteligentní. Jako: Co ti to přelítlo přes nos? Nic slaboduchého. A když sme dorazili do restaurace, tak musela dostat nějaký nervový záchvat. Řekla mi, že de na záchod a utekla záchodovým okýnkem.
LISTER: To se dost divim.
RIMMER: Určitě ne proto, že by o mě nestála. Druhý den volala a říkala, že by se mnou ráda zas někam zašla, ale že se teď stěhuje na Pluto.
LISTER: Ty nejseš zrovna prohnanej svůdník, že ne?
RIMMER: Ne, jen sem trochu nervózní v přítomnosti žen.
LISTER: To proto, že je bereš jako tvory z jiný planety, který chceš dostat pomocí fíglů a ne jako normální lidi. Na to nepotřebuješ knihu o hypnóze ani tu, jak se to jmenuje? Tisíc a jedna vtipná průpovídka.
RIMMER: LISTERE, tuhle potřebuju. Ty průpovídky fungují zaručeně.
LISTER: Nic takovýho nefunguje.
RIMMER: No dobře. Ty budeš jako žena. Taková osamělá, v baru, v kožené minisukni, s velkým … výstřihem.
LISTER: Tak jo, začni.
RIMMER: To je ta nejlepší průpovídka, kterou si v životě slyšel. Tutová!
LISTER: Dělej.
RIMMER: Tak jo, v baru sama. (Předvádí ženu, jak přistupuje ke stolu) Promiňte, nechcete si dát se mnou koktejl?
LISTER: Ne.
RIMMER: Nemůžeš říct „ne“. Při „ne“ to nefunguje. Musíš říct, že ano.
LISTER: No dobře, dobře. Tak znova.
RIMMER: Takže. Nedáte si žížalu?
LISTER: No, to je jako co?
RIMMER: Co je co?
LISTER: No, ta žížala.
RIMMER: Ale, co je s ní?
LISTER: To je pořád ta průpovídka?
RIMMER: Ty odpovídáš úplně špatně!
LISTER: A jak mám odpovídat!?!
RIMMER: Já k tobě přídu a zeptám se: „Promiňte, nechcete si dát se mnou koktejl?“. Ty řekneš, že ano, a já řeknu: „A nedáte si žížalu?“, a ty se zeptáš: „Co je to žížala?“ A já na to…
LISTER: Ten červík, co se takhle kroutí? (Předvede pohyb rukou, který má pravděpodobně ztvárnit žížalu)
RIMMER: Ty to znáš!

LISTER: RIMMERE, na tuhle průpovídku by si neulovil ani mrtvýho koně bez mozku.
HOLLY (Objeví se na monitoru): Heuréka! A mám to.
LISTER: Co máš?
HOLLY: Hrabě Sandwich vynalezl sandwich. Samuel Morse vynalezl morseovku. Platon vynalezl plátno. A teď já, HOLLY, jsem vynalezl Hollyhopský pohon!
RIMMER: Jóva, nemůžu se dočkat.
HOLLY: Je to obrovský vynález. Naprosto převratný. Hollyhop přemístí jakýkoli předmět do jakéhokoli bodu ve vesmíru.
LISTER: Fakt? To se jako můžeme vrátit na Zem?
HOLLY: Než řekneš švec.
LISTER: Cože? Rozumim tomu, že můžeme letět teď hned!? Okamžitě?
HOLLY: Už je to tak.
LISTER: No to je nářez!!!

Řídící místnost

LISTER a RIMMER zkoumají HOLLYHO výtvor – malou červenou krabici s nápisem Hollyhopský pohon.
LISTER: To je vono?
HOLLY: A cos čekal?
LISTER: Dyť je to jenom škatule s knoflíkama „START“ a „STOP“.
HOLLY: Jde o prostý princip. Když chceš startovat, zmáčkneš „START“. Na ty ostatní knoflíky už přídeš sám.
RIMMER: Tohle je vyslovený trapas.
HOLLY: Tak, spustit Hollyhop. Pohon připravit ... pohon připraven. Spustit zážehovou sekvenci ... zážehová sekvence spuštěna.
RIMMER: Ale di s tim.
HOLLY: To chce čas! Jediná chybička v jediném z mých třinácti miliard výpočtů a sme všichni úplně na padrť. Odpočítávám. 10, 9, 8, 6, 5 …
RIMMER: Vynechal si sedmičku!
HOLLY: Vážně? Sedmička mi vždycky dělala trochu problémy.
RIMMER (Smířeným hlasem): A teď všichni zahyneeem.
HOLLY: Nebojte se. Začnu trochu níž. Tak 1, zmačkni „START“.
LISTER práskne do tlačítka „START“ na Hollyhopu.

Vesmír

Červený trpaslík náhle zmizí v záblesku bílého světla.

Řídící místnost

HOLLY: A je to - sme doma.
RIMMER: Doopravdy?
LISTER: No neke. Ty si děláš srandu!
HOLLY: Chvilku, prosím.
Zmizí z monitoru a po chvilce se zase objeví.
HOLLY: Není tady.
KOCOUR: A co?
HOLLY: Země. Zmizela. Ztratila se. Moment. Koukal sem se ze špatného okna.
Zmizí z monitoru, tentokrát na druhou stranu, a po chvilce se znovu objeví.
HOLLY: Ne. Ne, není tady. Celá sluneční soustava zmizela.
RIMMER: No, a co tam tedy je?
HOLLY: Nic, jen vesmír.
RIMMER: HOLLY, vnucuje se myšlenka, že sme vlastně Země nedosáhli, a rovněž se vnucuje úvaha, a sice, že sme se nehnuli ani o cenťák.
HOLLY: Ne, není to tak. Akorát, že vůbec nevím, kde sme, a musím přiznat, že sem to zeslonil.
RIMMER: Cože?
HOLLY: To je jako zkonit, ale mnohem, mnohem víc. (Pauza) Počkat! Něco tam je. Asi nějaká loď.
RIMMER: Mimozemšťani!!!
LISTER: Hoď ji sem.
HOLLY: Je stejná jako Červený trpaslík.
LISTER (Spolu s ostatními sleduje obrazovku před sebou, kde je vidět další Červený trpaslík): No jo, ale co se stalo?
HOLLY: Nějak, a neptejte se mě jak, sme teď v paralelním vesmíru. Vstoupili sme do pátého rozměru.
RIMMER: Co je to pátý rozměr?
LISTER: Nebyli sme u čísla šest v Nástroji lásky?
HOLLY: Máš základní rozměry, ne? Délku, šířku, hloubku a čas. V pátém rozměru je paralelní skutečnost. Dvě těla, která sdílejí stejný prostor, ale jeden o druhém neví.
RIMMER: To je jako moji rodiče v posteli.
LISTER: Hele, tak moment. Jestli tomu rozumim, tak je tam další LISTER a RIMMER?
RIMMER: Budou úplně stejní jako my?
HOLLY: Ne, budou tam rozdíly. Je to paralelní vesmír, ne?
RIMMER: Jak to myslíš?
HOLLY: V tomhle vesmíru to třeba mohl být Hitler, kdo vyhrál druhou světovou, a může se to zcela vymykat rozumu, jako třeba, že Ringo byl fakt dobrý bubeník. Pozor! Mám spojení s jejich palubním počítačem.
Na monitoru vedle HOLLYHO se objeví další obličej. Je trošičku podobný HOLLYMU, ale s jedním zásadním rozdílem – jedná se o ženu.
HILLY: Ahoj, já jsem Hilly.
HOLLY: Ahoj, já jsem HOLLY.
HILLY: Čau, HOLLY.
HOLLY: Nazdar, Hilly.
HILLY: Teda to se fakt dějou věci. Měl bys zakočit k nám, ať zjistíme, co a jak.
HOLLY: Hnedle, ségra.
HILLY: Čau, HOLLE.
HOLLY: Čau, Hill.
Hillyina tvář zmizí.
HOLLY: Jsem v tom!

Vesmír

Chlapci se v Modrém skrčkovi přesouvají na druhého Červeného trpaslíka.

Nákladový prostor, druhý Červený trpaslík

RIMMER jako první projde dveřmi, mezi nohama mu projede jeden z robíků. Následuje KOCOUR a nakonec LISTER.
RIMMER: Od našeho Červeného Trpaslíka je k nerozeznání!
KOCOUR: Je tady hrozně divný puch, který se mi ani trochu nelíbí. (K LISTEROVI) Páchne to tu jako tvoje lunárky. Trochu se tu porozhlídnu. (Vyndá odkudsi dva spreje a začne zabírat území) To je moje, to je moje…
LISTER: Tak kde je ten druhej RIMMER a LISTER?
Dveře, vedle kterých stojí, se najednou otevřou. Na druhé straně stojí dvě osoby, zjevně ženského pohlaví. Jedna je skutečně nápadně podobná RIMMEROVI, načež druhá vypadá jako LISTER. Obě ženy vypadají hodně překvapeně.
RIMMEROVÁ: Takže nejste mimozemšťani.
Obě dvojice si stoupnou přímo před sebe.
LISTER: Ahoj.
LISTEROVÁ: Ahoj.
RIMMER a Rimmerová stojí naproti sobě a salutují svůj tradiční trojitý pozdrav.
RIMMEROVÁ: Zdravím vás.
RIMMER: Zdravím vás.
LISTER: Tak ty seš Listerová.
LISTEROVÁ: A ty LISTER.
LISTER: Doufám.

RIMMEROVÁ: Vy budete RIMMER. Rimmerová.
RIMMER: Úžasné.
LISTEROVÁ (Podají si s LISTEREM ruku): Deb.
LISTER: Dave.
RIMMER: Arnold.
RIMMEROVÁ: Arlene.
RIMMER: Jistě, dítě.

Ubikace, druhý Červený trpaslík

LISTER a Listerová vstupují. LISTER automaticky otevře skříňku.
LISTER: Takže vy ste z vesmíru, kterej je úplně stejnej, jako ten náš, jo?
LISTEROVÁ: Jo.
LISTER vyndá ze skříňky dvě plechovky piva Leopard Lager, jednu z nich podá Listerové.
LISTER: Až na to, že je všechno obráceně?
LISTEROVÁ: Nevim, jestli je všechno obráceně, ale vypadá to tak.
LISTER: Takže ve vaší společnosti sou dominantní ženy?
LISTEROVÁ: Vlastně už tak dominantní taky nejsou. Už od šedesátejch let. To víš, všechny ty boje za rovnoprávnost mužů. Jo, tenkrát pálili svoje suspenzory.
LISTER: Nekecej!
LISTEROVÁ: Tys nečet „Vykleštěné mužství“ od Jeremy Greera?
LISTER: Takže vaše dějiny sou taky paralelní? Takže hádej. Kdo byl první na Měsíci?
LISTEROVÁ: Nellie Armstrongová.
LISTER: Nellie Armstrongová?
LISTEROVÁ: Hmm…
LISTER: A... kdo napsal Hamleta?
RIMMEROVÁ (Vejde spolu s RIMMEREM): Vil Shakespearů.
LISTER: Ahá! Takže to byl chlap.
LISTEROVÁ: Ne, byla to žena: Vilma Shakespearů!
RIMMEROVÁ: Napsala všechny velké kusy: „Rachel III.“, „Zkrocení pinďoura“...
RIMMER (Zpozoruje něco na stole): Kristepane, co je tohle?
RIMMEROVÁ: Můj fotografický měsíčník.
RIMMER: To je ale odporné! Je plný polonahých chlapů, rozvalujících se po sporťácích.
RIMMEROVÁ: Co je na tom špatného? Nejsi snad ubohý maskulinista, ne!?
LISTER: Takže i přístup k sexu je tady obrácenej?
RIMMER: Ale vždyť to je směšné! Vždyť sou, sou naprosto deformovaní, hrozně nepřirození. Člověk si připadá jako nevyvinutý. (Zaujme pohoršenou pózu s rukama nonšalantně položenýma na svém „slabém místě“.
RIMMEROVÁ: Z toho bych si hlavu nedělala, fešáku. (Plácne RIMMERA po zadku)
LISTEROVÁ: Hele, hologramy na sebe můžou šahat!
KOCOUR (Vstupuje s obvyklím rykem): Hola, hola, hola! Nerad ruším zábavu, ale nezdá se vám, že tu někdo chybí?
LISTEROVÁ: Jak to myslíš?
KOCOUR: Ehh, no, (Ukazuje jak říká) LISTER a ženský protějšek. RIMMER a ženský protějšek. Kde je ten můj?
LISTEROVÁ: Jo, aha. Poflakuje se asi kolem skladu.
KOCOUR: Uaáááúú! Celej život čekám na tenhle okamžik a teď je tady!!! Teď bacha. Kdybyste mě slyšeli řvát, tak ne, opakuji ne, abyste mě zachraňovali. Jováááá. (Vyběhne se zpěvem z pokoje) A teď tě, kotě moje, chytíím...
LISTEROVÁ: Teď ho asi čeká menší šok.
LISTER: Proč?
LISTEROVÁ: Jeho protějšek není kočka.
LISTER: A co teda?
LISTEROVÁ: Je to pes.

Sklad

Kolem skladu se poflakuje vývojem poznamenaný pes. Vypadá docela lidsky, ale stále je velice chlupatý, nuzně oblečený a celkově hodně umolousaný. Na sobě má černé tričko s nápisem „DOG MARKET“. Na hlavě má kšiltovku a na ruce baseballovou rukavici. Popohazuje si s míčkem.
PES: Sakra. Kam se všichni poděli? Sem vždycky vyděšenej jako Alík, když mě nechaj tak samotnýho. (Podrbe se za uchem) Svinský blechy! (Rozhlédne se kolem, jestli ho někdo nesleduje, a pak tu blechu sní)
KOCOUR (Vejde s písní na rtech): A teď tě, kotě moje, chytím. A teď tě, kotě moje…
Najednou oba dva strnou v několikasekundovém šoku.
KOCOUR (Trochu se začne probírat): Nevím sice, co to je, ale určitě mě to chce schlamstnout.
PES: Teda, u všech hafanů, to je ale pěkně divnej pes!
KOCOUR: Měl bych vypadat trochu větší. (Zvedne ruce a začne křičet)
PES: Co blbneš, brácho? Já ti nic neudělám.
KOCOUR (Naneštěstí stojí jen nedaleko od pejsánka, a tak pocítí to, co asi nechtěl): Fuj! To ne! Co je to za zubní pastu? S příchutí shnilých brambor?
PES: Co vyvádíš? Já se chci s tebou kámošit. Víš co? Já ti vočuchám zadek a ty ho pak vočucháš mně. Tak platí, jo?
KOCOUR: Cože mi to očucháš?!
PES: No, co je? Ty mě nechceš vočuchat?
KOCOUR: Prosimtě, tebe bych ucejtil i z Marsu! Kdys naposledy viděl vanu?
PES: U všech psů, tohle slovo neříkej!
KOCOUR: Které? Vana?
PES: Řek si ho znova. Tak hele, brácho, jestli to slovo budeš chtít použít znovu, tak jenom po hláskách.
KOCOUR: Kdys naposled viděl Vé Á eN Ů?
PES: Co to je?
LISTER (Přichází): Ty, KOCOURE… (Kouká na psa) Á, tady seš. Poď, pudeme na dýzu.
KOCOUR: Cože?
LISTER: Jó, HOLLY potřebuje na spravení Hollyhopu sedmnáct hodin, tak bysme si mohli zatim… (Bouchne si do tváře, čímž zabije blechu , která zjevně odhopsla od psa) …trochu trsnout.
KOCOUR: Jó, jó, jó. Deme na to. Jó, úúú!
¨Pes neříká nic, ale poté, co hoši odejdou, začne se zuřivě drbat.

Disco

LISTER a Listerová tancují a zároveň popíjejí pivo. KOCOUR a pes stojí opodál. RIMMER a Rimmerová sedí u stolu nedaleko a tváří se, pro ně typicky, jako studené čumáky.
RIMMER: No, zdá se, že si rozumějí.
RIMMEROVÁ: Ano, určitě.
RIMMER: Jo, jo.
RIMMEROVÁ: Dokonalá souhra.
RIMMER: Ano, přesně tak.
RIMMEROVÁ: Jo, jo.
RIMMER: Áh.
RIMMEROVÁ: No, my si ale taky moc hezky povídáme.
RIMMER: To ano, ano.
RIMMEROVÁ: Určitě.
RIMMER: Fakt zvláštní. Zpravidla mi hovor s opačným pohlavím vázne.
RIMMEROVÁ: To mně taky. Za chvíli nemám, co říct.
Nastává dlouhá pauza. Oba si pokyvují hlavou.
RIMMER: Já taky.
A další dlouhá pauza.
RIMMER: Takže ty si ženská.
RIMMEROVÁ: Ano.

RIMMER: To je hezké.
RIMMEROVÁ: Moment - nepadlo ti něco do oka?
Rimmerová se zadívá do Arnoldových očí. Ten se začne tvářit jako blázen.
RIMMER (Přeruší oční kontakt): Chceš mě zhypnotizovat, že jo?
RIMMEROVÁ: Samozřejmě, že ne.
RIMMER: Tak přestaň zírat!
RIMMEROVÁ: Já nezírám.
RIMMER: Ale zíráš.
RIMMEROVÁ: Vzdávám se. Četla sem o tom skvělý návod, když chceš klofnout kosáka.
RIMMER: Nevím, jestli bych se označil zrovna za kosáka.
RIMMEROVÁ (Začne se přesouvat k RIMMEOVI): Ále jo. Kosáku, kosáku, kosáku.
RIMMER: Řek bych, že si trochu přebrala. Takhle vyvádím vždycky, když mám v hlavě.
RIMMEROVÁ: Nepovídej. Ty mě chceš!
RIMMER: Ujišťuju tě, že ne.
RIMMEROVÁ: Tak proč mi dáváš ta znamení?
RIMMER: Nevím jaká.
RIMMEROVÁ: Třeba ty těsné kalhoty. (Sahá RIMMEROVI na nohu)
RIMMER: Nejsou těsné.
RIMMEROVÁ: Jasně, že sou. Přímo si o to řikáš.
RIMMER: Nejsem kosák a už vůbec si o nic neříkám!
RIMMEROVÁ: No tak, přitul se trochu a já slibuju, že ti nesvlíknu slipy.
RIMMER: Nezlob se. Já prostě nejsem ten …typ.
RIMMEROVÁ (Přestane dorážet a sedá si zpět na svou židli – potom však ukáže na RIMMERA a hlasitě pronese): Frigidní!
RIMMER: Si hnusná! De ti se mnou jen o jedinou věc!
RIMMEROVÁ: Ne? Ty jich máš víc?
Opodál…
KOCOUR: Si nejlepší partner na konverzaci.
PES (Zatímco mluví, okusuje velikánskou kost): Já vim, ale ještě sem nic neřek.
KOCOUR: A to se mi právě líbí.
LISTER (Prochází kolem): Chystám se k baru. Nechceš něco?
KOCOUR: Jóó, jeden granát, prosím.
LISTER: Granát?
KOCOUR: Jó, chci si zahrát aport s vořechem.
LISTER jde směrem k baru. Po cestě si plácne s Listerovou. Náhle spatří RIMMERA, který je napresovaný ve své židli. Na něm je přisáta Rimmerová a líže mu ucho.
RIMMER: LISTEY, jak se máš, ty stará vojno? Poď k nám. Proboha tě prosím, poď k nám!!!
RIMMEROVÁ (Ustane ve svém konání): No, já hned přijdu. (Než odejde, sáhne RIMMEROVI na prso) Jestli chceš vychladit pivo, strč mu ho mezi nohy.
LISTER: Co to mělo znamenat?
RIMMER: Tohle je ta nejstrašnější ženská na světě.
LISTER: Dyť seš to ty.
RIMMER: Je vysloveně odpudivá. Vůbec se mnou nezachází jako s člověkem. Já sem pro ni jen sexuální oběť na jedno jediné použití.
LISTER: Je to jenom ženská kopie tebe.
RIMMER: Nesmysl! Tahle je narušená. To sem celý já: skončím s úchylem, zatímco ty máš tu, co má kozy jako vozy.
LISTER: Vidíš!? Uvažuje o chlapech stejně tak, jako ty o ženskejch. To je hnusný!
RIMMER: Obvinila mě z toho, že provokativně kroutím zadkem. Prostě sem šel. Můžu za to, že vypadám sexy? Jaká je ta druhá?
LISTER: Naprosto skvělá. Je to fakt pusinka. Chtěla mě ohromit, takže vypila šest piv a zakrkala mi celý Yankee Doodle Dandee.
RIMMER: Tvoje mejdanový číslo, ne?
LISTER: Jo. Když to dělám já, tak to má styl. (Předvede začátek svého čísla) Třída!
RIMMER: Takže myslíš, že… (Začne významně naznačovat)
LISTER: Ale nech toho. Je s ní fakt sranda, ale jediný, co jí zajímá, je pořádně si vylejt mozek a baštit indický vypalováky. No, sem možná divnej, ale tohle mě nijak nepřitahuje.
Opodál u stolu žen…
LISTEROVÁ: Tak jak to de?
RIMMEROVÁ: No, řeknu ti to takhle: v noci budou pod postelí dvoje boty. (Udělá známé RIMMEROVSKÉ gesto naznačující sklácení druhé osoby) To bude rachot!
LISTEROVÁ: Nezdá se mi, že by měl moc zájem. Spíš bych řekla, že je vyděšenej.
RIMMEROVÁ: Jen nechce, abych si myslela, že je lodní šlapák.
LISTEROVÁ: Rimmerová, tenhle tě nechce.
RIMMEROVÁ: Bude chtít, až na něj vybalím to s tou žížalou.
Nedaleko u parketu…
PES: Tak co? Nechceš si skočit? Já ti teda povim, když já vlítnu na parket, tak jsem fakticky divoch! Tancuješ?
KOCOUR: Pch! Já jestli tancuju? Rostou jablka na jabloni?
PES: No tak fajn. Tak to rozbal.
KOCOUR (Podá psovi sklenku mléka, ze které do té doby usrkával): Podrž to, Alíku.
KOCOUR vejde na parket a předvede strhující taneční show, při které v jednu chvilku visí i za osvětlení. Vše zakončí tím, že psovi vezme svou sklenici mléka.
PES: Tomu ty říkáš tanec? Ty bys mě ale rozesmál. Tohle je swing.
PES zaujme na parketu pózu a začne tancovat jako průměrný opilec těsně před ztrátou stability. Poté zavyje…
PES: Haf, haf, aúúú! Tak co tomu říkáš?
KOCOUR znechuceně zírá ve strnulé grimase.
Mezitím u stolku závodí LISTER a Listerová v rychlosti exování piva.
LISTER: Ale ne. Zase nerozhodně.
LISTEROVÁ: Zase? To už je osmá plichta v řadě.
RIMMER (Přijde): LISTEY, chci mluvit s HOLLYM.
LISTER: Jasně.
RIMMER (Mluví k LISTEROVÝM hodinkam, ve kterých je HOLLY nahraný): HOLLY, za jak dlouho to budeš mít spravené? Kdy odsud vypadnem?
HOLLY a Hilly se objeví na hodinkách společně. HOLLY má na tváři zajímavou červenou stopu od rtěnky.
HOLLY: My tady děláme, co můžem. Viď, Hilly?
HILLY: Jo, jasně, HOLLY. Děláme tady, co můžem. Přesně tak, jak říkáš.
LISTER: Co to máš na tváři, HOLLE?
HOLLY: Na které?
LISTER: Na levý. Ta rtěnka.
HILLY: To není rtěnka, ale počítačová vyrážka.
RIMMER: HOLLY, koukej spravit Hollyhop, ať můžem už vypadnout.
LISTEROVÁ: Už chceš pryč? Zábava je v plnym proudu.
RIMMER: Zábava? LISTERE, já du spát. Úplně sám. Samotný, samotinký. Až se vrátí, tak jí řekni, že mě bolí hlava nebo něco.
LISTER: A kam šla?
RIMMER: Šla pro nějakou porno kazetu. Myslí si, že když uvidím dva muže spolu, tak mě to nažhaví.
LISTER: A kde budeš spát?
RIMMER: Neřeknu, je to moc riskantní.
LISTER: No tak, seš chlap nebo baba?
RIMMER: Jdu za čarodějem. Čarodějem ze země Oz. (RIMMER – jak to říct a neopakovat se? – vezme roha!)
LISTER (K Listerové): Takže připravit, ale až řeknu tři, jo? Tři!
Listerová začne pít, ale LISTER jen vyleje své pivo přes rameno.
LISTER: Jéé. Vítěz!
Listerová mu za trest vyplivne pivo do obličeje.

Ubikace na druhém Červeném trpaslíkovy, druhý den ráno

LISTER leží na dolní pryčně, probouzí se z palcem v ústech.
LISTER: Áh, zkalil sem se nebo zčadil?
Najednou si povšimne něčeho pod dekou, na které leží. Odkryje ji a vidí nohy Listerové.
LISTER: Ale ne!
Mezitím, na druhém konci postele…
LISTEROVÁ (Probouzejíc se): Áh, zkalila sem se nebo sem se zčadila?
LISTER: Čau.
LISTEROVÁ: Čaaau.
LISTER: Hele, my sme…ehm…
LISTEROVÁ: Nevzpomínám si.
LISTER: Já si vzpomínám, že sem se s tebou vsadil, že vyšplhám na zeď tý diskotéky pusou. A dál… ježiš, žongloval sem s tou zlatou rybkou.
LISTEROVÁ: S páskou přes oči.
LISTER: A pak…,že sme to… ,viď?
Vstupují oba hologramy. Tváří se dosti znechuceně.
RIMMER: Vy špinavci jedni, jak ste se mohli dopustit pohlavního styku?
RIMMEROVÁ: V mé posteli, na mém prostěradle, využívajíce mých pružin. Jak vás mohlo vůbec napadnout se …milovat?
RIMMER: Nakonec, zvyk je železná košile.
LISTEROVÁ: Nech toho, byla sem zkouřená, totálně mimo!
LISTER: Co mi tim chceš naznačit?
LISTEROVÁ: No, že bych s tebou nešla, kdybych byla při smyslech.
LISTER: No tak to teda dík.
RIMMEROVÁ: Doufám, že budeš v tom.
LISTEROVÁ: Nechci tě urazit, ale tebe neni těžký dostat mezi cejchy, když už sme u toho.
LISTER: No to sedí od dámy s kalhotkama jako jo-jo.
RIMMEROVÁ (K LISTEROVI): Já doufám, že si v jináči, ty šlapáku jeden.
LISTER: Cože?
RIMMER: On? Jak by mohl otěhotnět on?
RIMMEROVÁ: Jestli si nedali pozor, tak může mít zaděláno.
RIMMER: Úúúúú, LISTEY! Sakra, sakra, sakra, sakra. Jestli tomu všemu dobře rozumím, tak je zřejmé, že v jejich vesmíru to jsou muži, kteří rodí děti, a neboť my sme v jejich vesmíru, tak je víc než pravděpodobné, že si, LISTERE, nabouranej.
LISTER: Ale no tak. Tohle vám nespolknu! To je bouda!
RIMMER: Nerozčiluj se - v tomhle stavu!
LISTER: Ale tohle, tohle neni možný! Na tohle já nejsem vybavenej.
RIMMEROVÁ: Ovšem že si. Náš vesmír má své anatomické zákony.
LISTER: To je kec. HOLLY, řekni, že to neni pravda.
HOLLY se objeví na monitoru, je celý posázený skvrnami od rtěnky.
HOLLY: Bohužel ano, mami.
LISTER (K Listerové): Jak si to mohla udělat?
LISTEROVÁ: Jako co?
LISTER: No, oplodnit mě a zneužít mě. Věděla si, že sem nalitej a neberu prášky.
LISTEROVÁ: Ale já čekala, že o tyhle věci se postaráš sám. O tohle se staraj mužský. Tohle je jejich problém. To mužský čeká ta agónie při porodu.
RIMMER: Agónie! Čím dál tím líp!
LISTEROVÁ: No a co mám dělat? Tak promiň, no.
LISTER: Promiň!? A je to - promiň. Šuk-šuk, děkan a nazdar.
HILLY (Objeví se na monitoru vedle HOLLYHO): No, nemá cenu brečet nad rozlitým mlíkem. Co se stalo, stalo se.
HOLLY: Jo, měli bychom se vrátit. Hollyhop je spravený.
LISTER: Né, teď přece nemůžeme odletět! Možná je tátou mýho dítěte.
HOLLY: Nezvednem-li kotvy hned, nemusí to vyjít.
LISTEROVÁ: Hele, to, že tady u nás můžeš otěhotnět, ještě neznamená, že seš v tom. Třebas měl kliku. (Plácne LISTERA přes záda)

Vesmír

Červený trpaslík se díky Hollyhopu přesune do svého vesmíru.

Vědecká laboratoř

Na stolku stojí obal od těhotenského testu.
LISTER: Já nechápu, jak se to mohlo stát. Dyť je to přece blbost!
RIMMER: Ale vůbec ne, mamko. Šimpanzí samci rodili. A to už někdy kolem dvacátého století, ovšem císařem (Legračně předvádí postup operace) Vž! Fff! Džž! Tak, jako tak, budeš v dobrých rukou. Robíci jednoho císařáka zvládnou.
Robík souhlasně přikyvuje.
LISTER: Robíci? Dyť ty neotevřou ani konzervu.
KOCOUR: Ty to vidíš moc černě. Pomysli na ty úžasné, nádherné, zázračné věci, co s dětmi zažiješ.
LISTER: Jako třeba?
KOCOUR: Třeba, že vyrostou a vypadnou z domu.
RIMMER: Jakou to má mít barvu?
LISTER: Modrou, když tam nic neni, což je přesně muj případ.
RIMMER: A červená je těhotenství?
LISTER: Jo.
RIMMER: Tak mi zčervenej!
LISTER: Jakou to má barvu teď?
KOCOUR: É, pořád bílé.
HOLLY: LISTEY, něco mě napadlo. Vzpomínáš si, jak sme tenkrát viděli ty ozvěny budoucnosti?
LISTER: No?
HOLLY: A ty si přišel z budoucnosti s dvojčaty.
RIMMER: Ano! A já se ptal: „Jak je možné mít děti, když na lodi není žena“, a tys říkal, že taky nevíš, ale že se při tom dost nasmějem. A měl si pravdu, LISTEY!
LISTER: Dvojčata ani omylem! Dvojčata ne!!!
RIMMER: Ale jo! Kluci jako buci, kypící zdravím, samý sval, ty velké hlavy. (Pauza) Už to mění barvu!
LISTER: A jaká je?
RIMMER: Ano, už to mění barvu!
LISTER: A jaká je?!
RIMMER: Ano, zbarvilo se to!
LISTER: A jaká je?!?!?!
RIMMER: Modrá je negativní, že?
LISTER: Jo!
RIMMER: Á, dobrá zpráva, fakt skvělá, LISTEY!
LISTER: Á, díky bohu!
RIMMER: Ze mě bude strejda.
KONEC.

Série III

Epizoda 13, "Pozpátku"

Skrolující text přes pole hvězd jako ve Hvězdných válkách:
Červený trpaslík III
Sága pokračuje
Tři miliony let v budoucnosti,
Dave LISTER, poslední žijící člověk,
otěhotní po románku se svým ženským já v paralelním vesmíru.
Porodí dva chlapce,
protože však dvojčata byla počata v jiném vesmíru
s odlišnými fyzikálními zákony,
trpí extrémně zrychleným růstem a oba dosáhnou osmnácti let
tři dny po svém narození.
Aby jim zachránil život,
vrátí je LISTER do vesmíru jejich původu,
kde mohou žít normální život.
Tedy, pokud je normální,
když váš otec je žena a vaše matka muž,
a když vám je osmnáct let tři dny po narození.

Mezitím HOLLY, stále omylnější řídící počítač Červeného trpaslíka,
provede sám na sobě změnu pohlaví.
Vzorem pro jeho novou tvář se stane Hilly,
ženský počítač, do něhož byl kdysi bláznivě zamilován.
Stejná generace – téměř!

Ubikace

KOCOUR a LISTER leží na postelích v zatemnělém pokoji sledujíc televizi.
LISTER: KOCOURE?
KOCOUR: Hmm?
LISTER: Viděl si někdy Flinstounovi?
KOCOUR: Jasně!
LISTER: Taky tě Wilma přitahuje?
KOCOUR: Wilma Flinstounová?
LISTER: Možná sme už moc dlouho v hlubokym vesmíru, ale ta její figura mě pokaždý tak rajcuje. Jsem ujetej?
KOCOUR: Klidně bych se vsadil s kýmkoli, že Wilma Flinstounová je nejrajcovnější kost, jaká kdy žila.
LISTER: To sem rád. Já myslel, že mi měkne mozek.
KOCOUR: Je úžasná!
LISTER: Co si myslíš o Betty?
KOCOUR: Betty Rublová? (Pauza) No, s Betty bych taky šel, ... ale myslel bych na Wilmu.
LISTER: To je pakárna. Proč se bavíme o tom, že bysme se vyspali s Wilmou?
KOCOUR: Máš pravdu, hráblo nám. Tohle je zvrácená konverzace.
LISTER: Nikdy Freda neopustí a my to víme.
KOCOUR třese souhlasně hlavou.
Strojovna
KRYTON stojí před Kosmikem 1, dělá podivná gesta ve vzduchu - napodobuje řízení. RIMMER kráčí nahoru v temně zelené uniformě a v kšiltovce s anténou strčenou za jedním uchem.
RIMMER: HOLLY, tabulku a tužku, prosím. (Objeví se mu v rukou) Tak, KRYTONE, nastal den D.
KRYTON: Ale pane, ještě nejsem připraven! Šest neděl je velice krátká doba!
RIMMER se podívá na hodinky.
RIMMER: 10:30. Jméno?
KRYTON: Mé jméno znáte!
RIMMER: Poslyš, když nám to vyjde, začne oběma nová vesmírná etapa. Budeme nezávislí! Musíme se ale držet předpisů.
KRYTON: Jenomže když přepnete na úřední režim, můj úzkostný čip dostane hroznou ránu!
RIMMER: Jméno!?
KRYTON (Snaží se ho vyslovit, ale vyjde jen koktání): K-K-K-K-K-K-K-K-K-K-K-...
RIMMER: Napíšu tam KRYTON. (Ukazuje na Kosmika) Vidíš to vesmírné vozítko?
KRYTON: Kde? (Otočí se a vidí veliký kosmický koráb) Tohle?! Ano, pane!
RIMMER: A ještě poznávací značku bych prosil.
KRYTON: Kosmik 1.
RIMMER: A teď mě prosím zaveď do svého vozítka.
Kokpit Kosmika
RIMMER a KRYTON sedí v kokpitu Kosmika.
RIMMER: Tak, a kdyby ses chtěl ve volném čase proletět v Kosmiku, vem to nákladovými vraty ven do vesmíru.
KRYTON přepíná několik spínačů. Najednou začnou stírat stěrače, což RIMMER ignoruje.
RIMMER: Hned za dveřmi zamiř přímo k nejbližší planetě. Až k ní dorazíš, tak Kosmika přibrzdíš, a pak ho opatrně stočíš na oběžnou dráhu. Nezapomeň ovšem dávat dobrý pozor na další účastníky vesmírného provozu. Ale jen ve volném čase!
KRYTON mačká několik tlačítek a tahá pákou. RIMMER je náhle s velkým křikem katapultován střechou ven z lodi.
KRYTON nervózně čeká uvnitř Kosmika. RIMMER se v klidu vrací a tiše si sedá zpět.
RIMMER: … ve volném čase.
KRYTON: Asi jsem propadl, že?
RIMMER: Jen pokračuj.
KRYTON: Budete mi to vyčítat, viďte? Tu jedinou chybu.
RIMMER: Prosimtě. (Naznačuje, aby vyrazil kupředu)
KRYTON: Antigravitace – sedí; brzdy – sedí; forsáž - sedí. A velmi zlehounka vyrazit kupředu ...
KRYTON zatáhne za páku a Kosmik vystřelí ven nákladovými vraty a při tom do nich narazí, což ho sice rozhodí, ale nezastaví.
KRYTON: Myslím, že se porouchala převodovka. Potíž je v tom, že sem se učil řídit na Kosmiku 2 a ještě jsem si nezvykl na Kosmik 1.
RIMMER: Je úplně stejný.
KRYTON: Ano, to je ten problém.
RIMMER: A teď prosím přepni na autopilota a přistoupíme ke zkoušce ...
KRYTON zatáhne za páku, což vyloudí hrozný zvuk řazení a Kosmik sebou škubne.
RIMMER: ... z teorie.
KRYTON: Zapnout autopilota.
HOLLY (Objeví se na monitoru): Autopilot je v chodu. Říkám autopilot, ale sem to já. Já hlupačka to všechno zase oddřu.
RIMMER ukazuje KRYTONOVI pilotní příručku v níž je značka - modrý obdélník s třemi bílými šipkami, z nichž dvě ukazují dolů a jedna nahoru.
RIMMER: Co znamená tohle?
KRYTON: Hustý provoz - držte se ve svém vesmírném pruhu.
RIMMER otáčí stránku na další značku - černou kresbu nahé tančící ženy na bílém pozadí.
RIMMER: Tohle?
KRYTON: Nebezpečí fatamorgány v dohledu!
RIMMER: Brzdná dráha. Letíš teď na půl plynu - jaká je brzdná dráha?
KRYTON: Čtyři roky a tři měsíce.
RIMMER: A reakční doba?
KRYTON: Čtrnáct dní.
RIMMER: Vesmírné jevy. (Ukazuje do knihy) Co je tohle?
KRYTON: Pulsar!
RIMMER (Otočí stránku): A tohle?
KRYTON: To je dvojhvězda !

RIMMER: Co je tohle!?
HOLLY (Kouká ven z okna) Časová díra.
RIMMER: Nenapovídej!
KRYTON (Taky se podívá z okna): Je to časová díra!
RIMMER: Není! Takhle časová díra nevypadá!
HOLLY: Je to časová díra!!!
Vidíme za oknem Kosmika červený hvězdný útvar.
KRYTON: Ano!!! Je to časová díra!!!
RIMMER: Časová díra je ve vesmíru vzácný jev, který nás, jak praví legenda, dopraví do jiné části vesmíru a času. Zatímco tohle je modrý gigant, který se změní v supernovu! Tamhleto (Ukazuje ven z okna) je časová díra! Dál. Co je tohle!?
RIMMEROVI konečně dochází, co se děje.
Kosmik je vcucnut do časové díry.

Neznámá planeta

Kosmik havaruje do rybníku na planetě, která vypadá podezřele jako Země.

Kokpit Kosmika klesajícího pod vodní hladinu

KRYTON: Za tohle mě určitě necháte propadnout.

Neznámá planeta

RIMMER a KRYTON sedí v člunu a plují ke břehu rybníka.
KRYTON: Kde to asi jsme?
RIMMER: HOLLY, je to možné? Může to být Země?
HOLLY (Objeví se v kruhové obrazovce na KRYTONOVĚ břichu) Asi už to tak bude. Souřadnice souhlasí, gravitace 1G.
RIMMER: A ve které jsme době?
HOLLY: No, to se dá určit dost těžko, ale z dostupných dat usuzuju, že se nacházíme někde v době kolem … oběda, možná, že už bude půl jedné!
RIMMER: Jaká je to historická doba, ty slepice? Vyřítí se na nás Čingischán a jeho barbarské hordy tamhle zpoza kopce? Nebo masožraví dinosauři jako vystřižení ze Spielberga!? Který je rok!?
HOLLY: No, na to, abych ho určila přesně, bych potřebovala víc údajů.
RIMMER: Třeba?
HOLLY: Hodil by se letošní kalendář!
Louka
RIMMER kráčí po louce, zatímco KRYTON se dívá na velký strom.
KRYTON: Ještě nikdy jsem na Zemi nebyl. Viděl jsem ji jen na fotografiích. Je přesně taková, jakou sem si ji představoval, jenom je mnohem kratší.
RIMMER kroutí hlavou a pochoduje dál.
Cesta u silničního milníku
Oba se zastaví u kamenného milníku, který je u silnice. Uprostřed silnice leží lepenková krabice.
RIMMER (Čte nápis): Nýdnol, 871 Lim? Nýdnol? Kde je Nýdnol?
KRYTON: To je Londýn. Londýn, 178 mil. Je to pozpátku.
RIMMER: Psst – náklaďák.
RIMMER stojí u silnice a stopuje zády k náklaďáku, který přijíždí pozpátku. Ležící krabice se vyšvihne do otevřeného náklaďáku.
RIMMER: Tohle se dá jistě racionálně vysvětlit.
ŘIDIČ NÁKLAĎÁKU (Pozpátku): Atsěm od tzévs sáv užům.
(Titulky - Můžu vás svézt do města)
RIMMER: Nebo možná taky ne.

Londýnská ulice

Záběry londýnské dopravy běžící pozpátku. Slyšíme konverzaci uvnitř dodávky.
RIMMER (Hlas): HOLLY, co se to sakra děje?
HOLLY (Hlas): Je to přesně v souladu s nejnovější teorií. Všechno začalo velkým třeskem a vesmír stále expanduje. Nakonec, až už nebude další expanze možná, příde velký smrsk a všechno se začne zmenšovat. A je docela možné, že i čas začne ubíhat opačným směrem.
Záběry RIMMERA a KRYTONA, kteří jdou popředu v davu lidí, kteří jdou pozpátku. Drobné se vracejí do rukou lidí z žebrákova kytarového pouzdra, muž natahuje kouř ze vzduchu a fouká ho zpátky do cigarety, záběr páru jdoucího pozpátku.
RIMMER (Hlas): Takže to je Země ?
HOLLY (Hlas): Ano, je to Země! Jen je to Země, kde čas ubíhá pozpátku.

Stolek v kavárně

RIMMER sedí sám u stolu v kavárně, pokouší se zakrýt si vlasy svoje „H“ na čele. Dívá se přes rameno na ženu u vedlejšího stolu. Číšnice přichází ke stolu ženy a dává jí špinavé odpadky.
SERVÍRKA (Pozpátku): Tak co, chutnalo vám?
ŽENA (Pozpátku): Ano, děkuju. Bylo to moc dobré.
RIMMER mává na ženu, která teď žvýká velké sousto jídla. Čaj jí začíná téct přes bradu do úst. Zvedá šálek ke své puse a naplní ho čajem. Polosnědený konec koláče jí skočí do jejích rukou a nahradí jeho zbytek z pusy dvěma velkými kusy. Dává zpět koláč na talíř a míchá čaj. Lžičku cukru vynoří z čaje a vrátí ji zpět do cukřenky.
ŽENA (RIMMEROVI pozpátku): Obsluha je tu mizerná.
RIMMER (Posměšně): Labadob. Blib, blub, blíb.
KRYTON vstupuje nesouc noviny. Má na sobě dlouhou zahalující černou kapuci a gumovou masku Ronalda Reagana.
RIMMER: Co blázníš!?
KRYTON: Říkal ste, že mám vypadat nenápadně.
RIMMER: Nechovej se jako idiot!
KRYTON (Odkryje si masku): Ale když lidé uvidí můj obličej, co si potom pomyslí?
RIMMER: Tak řekneš, žes měl nehodu. Dal sis sešrotovat auto a zapomněls vystoupit!
Servírka přichází pozadu a vyprázdní krabici smetí na stůl.
SERVÍRKA (Pozpátku): Promiňte.
KRYTON: Sehnal jsem noviny.
KRYTON drží noviny. Titulek praví „IŽEPUOL ÍNVOKNAB IŘP INEVIŽO ÉDIL IŘT“. Jméno novin je - arečV.
RIMMER: Který je rok? (Čte z novin) 3991?
KRYTON: Ne. 1993 - je to pozpátku. Přepnu na reverzní režim. (Něco v něm zacvaká a on čte z novin) Tři lidé oživeni při bankové loupeži. Maskovaný muž s upilovanou puškou zítra vysál náboje ze dvou pokladních a člena ostrahy v jedné bance v jižním Londýně. Lupič pak přinutil vyděšené zaměstnance, aby přijali 10 000 liber a požadoval, aby je dali do bankovního trezoru. Lupič Michael Ellis si přede dvěma lety za tento zločin odpykal patnáctiletý trest.
Servírka se vrací a pokládá před KRYTONA talíř s polosnědeným jídlem.
RIMMER: Co stojí tady?
KRYTON: To je reklama. Deodorant Roll-off - dopřejte si, …dopřejte si pot a zápach po čtyřiadvacet hodin. Co budeme dělat? Tady se žije jako v blázinci!
RIMMER: Nemůžeme dělat nic, dokud nás nenajdou. Měli bychom pracovat. Ale kde ve zpětné realitě přijmou mrtvý hologram a android s hlavou jako hypermoderní kondom?
KRYTON: Tady máme volná místa. Tohle vypadá zajímavě. Hledá se výkonný ředitel nadějné firmy. Skvělé vyhlídky na sestup. Nejlepší uchazeč to může dotáhnout až na dno!

RIMMER: Nemířil bych tak vysoko.
KRYTON: Rušné londýnské bistro hledá špiniče nádobí!
RIMMER: Ještě něco?
KRYTON: Áh, tohle je lákavé: Divadelní agent hledá originální výstupy.
RIMMER: Co můžem dělat originálního?
KRYTON: No, v tomhle světě - všechno!

Kokpit Kosmika 2

LISTER a KOCOUR jsou venku a hledají RIMMERA s KRYTONEM.
KOCOUR: Už je hledáme tři neděle.
LISTER: A nepřestanem, dokud je nenajdem.
KOCOUR: Nikdy je nenajdem! Jsou fuč, brácho. Vem to z té lepší stránky... (S euforií) Sou fuč, brácho!!!
LISTER: Tobě nezáleží na nikom, kromě sebe ?
KOCOUR: Jasně, že ne. Na tebe taky dlabu! Vidim to tak, že jestli se guma a obluda chtěli ztratit, je to jejich věc. Nevim, proč mám kvůli nim zanedbávat zevnějšek. Víš, že díky téhle akci sem si už týden neonduloval chlupy na nohou? Jsem jako vandrák!
LISTER: Ty si onduluješ chlupy na nohou!?
KOCOUR: Jen abych zdůraznil přirozené vlny.
LISTER vidí něco z okna.
LISTER: Vezmi si pás.
KOCOUR: Hele, ty mě nebudeš poučovat o módě.
LISTER: Bezpečnostní pás!!! (Ukazuje z okna) Podivej!
KOCOUR: Je to to, co si myslím?
LISTER: A co si myslíš, že to je?
KOCOUR: Oranžový kolotoč ve vesmíru!
LISTER: To je časová díra. Tam zmizeli. Letíme do ní.
KOCOUR: Cvokatíš? Nemůžeme tam letět!
LISTER: A proč ne?
KOCOUR: Oranžová k tomuhle vohozu?!

Vesmír

Kosmik 2 prolétá časovou dírou.
Země pozpátku
KOCOUR: Kde to sme?
LISTER: To se mi snad zdá!? Podle navigačních údajů … to je Země! Přepni na neviditelnost. Přistáváme.

Pole

Neviditelný Kosmik 2 přistává na poli. LISTER vykračuje dveřmi a zdá se, že stojí ve vzduchu asi 5 metrů nad zemí. KOCOUR také vystupuje a stojí za LISTEREM na neviditelném schodišti.
KOCOUR: Proč si to schoval?
LISTER: Nechci vyděsit domorodce.
KOCOUR (Všimne si LISTERA, který se svíjí bolestí a cítí něco ve své bundě): Co ti je?
LISTER: Nevim, jako bych měl polámaný žebra. A bolej mě záda! Nemám monokla?
KOCOUR (Podívá se): Jóó, velkýho!
LISTER vytáhne věcičku ve tvaru krabice z je ho kapsy.
KOCOUR: Co je tohle?
LISTER: To je vyhledávač, najde jejich černou skřínku.
LISTER to zapne. Trochu to pípá.
LISTER (Ukazuje ve směru, kterým to indikuje): Tamhle!
KOCOUR se tím směrem podívá.
LISTER (Sám sobě): Sem doma.

U rybníka

KOCOUR stojí u rybníka - stejného rybníka, do kterého KRYTON a RIMMER havarovali. LISTEROVA hlava vykoukne z vody uprostřed rybníka.
KOCOUR (Křičí): Našel si něco!?
LISTER: Měli bejt tady, ale nejsou.
LISTER pomalu vychází z rybníka a zajímavé je, že voda se za ním jaksi zavírá.
KOCOUR: Ty si suchej?!
LISTER si prohlíží šaty.
LISTER: To je divný!
KOCOUR: Porozhlýdnem se tu. Možná, že zanechali stopu.

Cesta u lesa

Na každém stromě u cesty je plakát s nápisem: „Icínčetápz iřtarb íčnaznes“. Na něm jsou vyobrazeni RIMMER a KRYTON s úšklebky a směšnými buřinkami. LISTER a KOCOUR se objeví jdouc ze strany na stranu prohlížejíce si plakát, který sundali z jednoho ze stromů.
KOCOUR: No néé, vidíš! Tady něco je!
LISTER: Asi to tu vylepili, abysme je našli.
KOCOUR: Co tam stojí?
LISTER: Já nevim, je to … je to v ňákym prapodivnym cizim jazyce. „IŘTARB“ - to vypadá na polštinu nebo bulharštinu.
KOCOUR: Ty umíš bulharsky?
LISTER: Bulharsky? Já!? Mně dělá potíže i mateřština.
Cesta u silničního milníku
KOCOUR a LISTER dorazí ke stejnému milníku, u kterého byli předtím RIMMER a KRYTON. KOCOUR ukazuje na milník.
KOCOUR: Co je tohle?
LISTER: Nýdnol? Já vim co to je, počkej. Nýdnol! Nýd-nol!!! To je v Bulharsku!
KOCOUR: Určitě?
LISTER: Jasně! Zemák byl muj nejoblíbenější předmět. Nýdnol, Bulharsko - rostlinná výroba, nerostné bohatství a blízko Bosny.
KOCOUR: Co je to lim?
LISTER: Lim, to bude bulharsky kilák. Máš v hlavě piliny?
KOCOUR (Upřímně): Tobě to pálí! Sem rád, že sem s tebou jel!
LISTER: Sme kluci koumáci!
Vykročí si po silnici a z radosti předvádějí podivný rap & tanec.
LISTER (Rapuje): „Já tady nejsem, abych se bál, já přijel jenom na pozemskej flám!“
OBA (Zpívají): Měl říz!
LISTER (Zpěvavě): Měl vtip!
Palouček
Mladý pár si dříme na dece při pikniku. LISTER a KOCOUR ukradnou jejich tandem.
LISTER (Šeptá): Dělej! Dělej! Poběž!
Muž se probere a všimne si jich.
MUŽ: Jeh! Jeh! Olok ém im etťarv, icáčys yv! (Hej! Hej! Vy syčáci, vraťte mi mé kolo!)
KOCOUR: Zamávej hochu, kolečko jede!
LISTER: Pšššš, neřvi a koukej šlapat! Šlapej!
LISTER a KOCOUR vlezou na kolo a začnou šlapat - ale kolo jede pozpátku.
KOCOUR: Co jé? Dej to na přední pohon!
LISTER: Je to na přední pohon!
Projedou kolem páru, kterému kolo ukradli. Šlapou asi sto metrů a dívají se za ramena. Přijedou k bílé dodávce zaparkované na kraji silnice.
KOCOUR: Zastááv! Zastav! To stačí!
Zastaví a sesednou.
KOCOUR: Tak dost!!! Na tomhle krámu už nejedu ani metr! Dělá se mi pěšinka vzadu na hlavě.
LISTER: To víš, lacinej bulharskej vehikl! Asi musíš stát rok ve frontě, aby si sehnal tenhle křáp! A bejt ministr, aby si dostal kolo, co jede dopředu!
Řidič dodávky se vrací ze křoví.
LISTER: Příteli, pardon! Promiňte!
ŘIDIČ DODÁVKY: Nodrap? (Pardon?)
LISTER: Neumim sice bulharsky, ale poradíte nám?

ŘIDIČ DODÁVKY: Načilgna mesj. Iřahlub etsj yv? (Jsem Angličan. Vy jste Bulhaři?)
LISTER: Hledáme našeho přítele ... ehm ... příteleski!?
LISTER vyndá plakát, který strhli z jednoho stromu a ukazuje řidičovi RIMMERA a KRYTONA.
KOCOUR: Našeho kámoše! Parťákaski!
LISTER: Heleďte, máme adresski, tadyski. Můžete nás tam … zavéstski?
ŘIDIČ DODÁVKY: Mánz udopsoh ut. Udazod is etzelv. (Tu hospodu znám. Vlezte si dozadu.)
LISTER: Paráda!!!
KOCOUR: Díkyski mocky krátsky, příteliski!
KOCOUR a LISTER vlezou ze zadu do dodávky, popředu. Řidič si nasedne, pozpátku.
KOCOUR (Uvnitř dodávky): Jéé, konečně jedem správným směrem!
Dodávka pozadu odjíždí.

Hospoda

Slyšíme štěkat psa pozpátku a vidíme záběr ulice v noci.
KOCOUR a LISTER jdou dolů po schodišti do hospody. Vidí na zdi plakát RIMMERA a KRYTONA.
LISTER: A sme doma. Ssss, mé oko a záda mám jako přejetý mašinou!
KOCOUR: Kňoury kňour. Fňuky fňuk.
Uvnitř hospody stojí na pódiu muž v lesklém citrónově žlutém obleku.
UVADĚČ (Pozpátku): Prosím, odtáhněte ruce od sebe a rozlučte se se senzačními bratry zpátečníky.
Diváci bouřlivě tleskají – pozpátku a uvaděč pozadu odhopkává.
LISTER a KOCOUR přijdou a stojí zády u baru. KRYTON a RIMMER přibíhají na pódium a hodlají předvést své kabaretní číslo. Oba mají stejné směšné obleky: zářivě růžovo-černé pruhované kalhoty, růžově laděné saka se zářivě černými klopami, růžová trička, růžové motýlky a růžové buřinky.
RIMMER: Dámy a pánové - joha, joha, joha! Vítejte na naší show!
Dav, sedící u stolů v hospodě, se nesmírně směje.
RIMMER: Na úvod našeho představení se můj partner KRYTON pokusí sníst vejce na hniličko... po předu!
Dav strne v úžasu. KRYTON nabere na lžičku kus vejce a sní ho. Dav se tomu strašně směje.
KOCOUR: Tímhle se tady ti lidi bavěj? To je uhozený!
LISTER: Sou to Bulhaři - maj primitivní vkus.
KOCOUR: Jó, jó!
KRYTON něco hází muži z davu, jenž to chytne. Muž je úplně udiven.
KOCOUR: Už to mám: tohle je sjezd cvoků! Vraťme se do šatny, jestli tam je dvacet plášťů, celejch bílejch na zavazování vzadu, hned víš, že mám pravdu!
RIMMER: A co lepšího byste si mohli dát po jídle, dámy a pánové, než sklenku dobré pramenité vody! KRYTONE!
LISTER (Sarkasticky): Jéé, teď se podívej! Teď příde přímo velkolepý finále!
KRYTON vypije sklenici vody a pak ukáže, že je prázdná tím, že ji otočí dnem vzhůru. Dav zuřivě tleská a směje se.
RIMMER: Jsme senzační bratři zpátečníci. Uvidíme se zase včera večer!
Oba zpátečníci udělají stejný taneček jako na začátku a odhopkávají z pódia.
LISTER (KOCOUROVI): Koupíme si pivo a pudem. (Barmance) Zdravíčko, promiňte, můžu dostat dvě pinty piva?
Barmanka nerozumí.
LISTER: Pivo, dvakrát!
LISTER ukáže dva prsty.
KOCOUR: Nerozumí ti kamaráde, marně se snažíš.
LISTER (Muži sedícímu u baru): Haló, pane, co to pijete, prosím? (Naznačuje pití sklenice piva) Pití. Pivoski!
MUŽ: Ovip. (Pivo)
LISTER: Aha, ovip! Dvě pinty ovipu, prosím.
BARMANKA: Ovip?
LISTER (Drží dva prsty): Dvě.
Barmanka se otočí, aby jim připravila objednávku. Dá k pípě plné pivo a pípa ho celé vycucne.
LISTER: Bylo to těžký?
KOCOUR: Ne!
LISTER: Sme kluci koumáci!
BARMANKA: Ovip. Ovip.
LISTER a KOCOUR si gratulují. Barmanka jim dá dvě prázdné sklenice a nějaké drobné do LISTEROVY ruky. Zmatení LISTER a KOCOUR se rozhlíží a snaží se pochopit, co se tu děje. Vidí muže, se kterým mluvili, jak naplňuje sklenici pivem z úst. LISTEROVI konečně svítá.
LISTER: Eh, eh, to neni Bulharsko! Koukni se na menu. Je to, je to pozpátku - všechno je pozpátku!
KOCOUR: Všechno je pozpátku?
LISTER: Jo!
KOCOUR (Trochu o tom přemýšlí): Jasně!
LISTER: Jak se říká: jinej kraj, jinej varm, že jo? Hup tam s nim!
KOCOUR: A na ex !
KOCOUR a LISTER na ráz naplní jejich sklenice - více toho nateče z LISTEROVI brady, než z pusy.

Šatna

KOCOUR a LISTER sedí s RIMMEREM a KRYTONEM v jejich šatně. RIMMER a KRYTON si převlékli jejich směšné růžové kostýmy z pódia - RIMMER má nyní smoking, zatímco KRYTON má bílý župan.
LISTER: Neříkej mi, že tu chcete zůstat!
RIMMER: Je nám tady dobře.
KRYTON: Našli jsme útočiště.
RIMMER: Jsme „Senzační bratři zpátečníci“! Za pouhé tři neděle sme se stali hitem.
LISTER: Ale všecko je pozpátku!
KRYTON: Zvykli sme si na to.
RIMMER: Je to tak! Překonáte-li počáteční šok, všechno vám připadá lepší obráceně. Neexistuje smrt. Zemřete, máte pohřeb, a pak, obživnete! A jak roky plynou, tak mládnete a mládnete, až je z vás novorozeně. Pak se vrátíte do lůna své matky, která splyne se svou matkou, a tak dále, až je z nás všech nakonec jedno veliké já!
LISTER: RIMMERE, ty už si odteďka Janek s velkym já! Prostě ti ruplo v kouli.
KRYTON: Chceme tady zůstat!
LISTER: Ale, to přece nejde! Hele, teď je mi 25, za 10 let mi bude 15. Prožíval bych znova pubertu! Pozpátku!
KOCOUR: Představte si to! Najednou vám zalezou kulky zpátky do těla a budete moct leda zpívat soprán ve školím sboru!
LISTER: A co je horší - za 25 let budu prťavá spermie, která si plave v něčích varlatech! Promiňte, ale takhle si svojí budoucnost nepředstavuju!
RIMMER: Nemáte tušení, jak je tady všechno lepší. To ten náš vesmír je vyšinutý.
KRYTON souhlasně kýve.
KRYTON: Vemte si válku. Válka je tu radostnou událostí. Za padesát let začne druhá světová válka - pozpátku!
KOCOUR: A z toho se mám radovat?
KRYTON: Miliony lidí zase ožijí. Hitler ustoupí přes celou Evropu, osvobodí Francii a Polsko, rozpustí Třetí říši a zdekuje se zpátky do Rakouska! He?!
RIMMER: Sme tady populární! Jen blázen by odjížděl.
LISTER: RIMMERE, sem nepatříš! Ta planeta je pošahaná!
RIMMER: Pošahaná? Smrt, nemoci, hlad - nic z toho tu není.
KRYTON: A žádná zločinnost! První večer tady nás přepadl

lupič, dal mi nůž na krk a nacpal mi do kapsy 100 liber!
LISTER: No jo, no jo, ale musíš vidět i druhou stranu mince. Všechno není dobrý. Vemte si třeba ... Františka z Assisi. V tomhle vesmíru z něj bude hnusnej sadista, co mrzačí malí zvířátka! Nebo Santa Claus - ten darebák!
RIMMER: Co?
LISTER: No, je z něj tlustej lump, co se vplíží do baráku a ukradne dětem hračky!
Manažer hospody (stejný muž, který mluvil s LISTEREM u baru) vchází pozpátku do dveří a začne řvát na RIMMERA a KRYTONA.
MANAŽER (Pozpátku): Už toho mám dost. Kvůli vám se tu všichni porvali.
KRYTON: My sme přece žádnou rvačku nezačali.
RIMMER: Co říká?
MANAŽER: U mě jste skončili. Už si nikde ani neškrtnete! S takovou drzostí jsem se ještě nesetkal ! Doporučuji vám, abyste sem už nikdy nelezli!
Manžer pozpátku odejde a zaklepe na dveře.
KRYTON: Vyrazil nás! Prý kvůli rvačce!
LISTER: Přece jste celej večer s náma.
KRYTON: Říká, že si v žádné restauraci už nezahrajem.
RIMMER (Volá na manažera): Ale to je nesmysl. Mějte rozum!

Bar

RIMMER a KRYTON se hádají s manažerem baru. Všichni už odešli a hospoda je v troskách.
MANAŽER (Pozpátku): Já už o tom nemíním diskutovat!
KRYTON (Pozpátku): Ale my nevíme, o co tu jde.
RIMMER: Řekni, řekni, že máme smlouvu. Odvolej se na smlouvu!
KRYTON: Smlouva, ano.
RIMMER: A ať přestane plácat takový nesmysly.
KRYTON (Pozpátku): Ale my s vámi máme uzavřenou smlouvu!
MANAŽER (Pozpátku): Ne, ne, ne. Je konec! Tady vám žádná smlouva nepomůže. Vypadněte!
KOCOUR: Vo co se to dohadujou?
LISTER: Nevim. RIMMER a rvačka - to je fakt hlína.
KOCOUR: Tak co máš v plánu?
LISTER: Nevim. Počkáme, co bude. Když si to nerozmyslej, vrátíme se bez nich. (Chytí se za záda) Ssss, můj cemr!
KOCOUR a LISTER pak pokračují ve vracení nějakého velice divného jídla. KOCOUR spojí rozsekané kousky okurky a LISTER vyplivne celé rajče vysoko do vzduchu a položí ho na sendvič.
KOCOUR: Tady se to nedá vydržet, z tohodle světa je přímo na zvracení!
Nějaký muž přijde pozadu ke stolu, kde oba sedí.
MUŽ: Itnachrap yv! (Vy parchanti!)
KOCOUR: Hele, nevíš, co mu je ?
MUŽ (Pozpátku): Odjedli jste můj sendvič!
LISTER: Myslim, že se nakrknul, protože si mu odjedl jeho sendvič.
RIMMER a KRYTON přicházejí k LISTEROVU stolu.
RIMMER: To je k nevíře! Žádnou rvačku sme nezačali.
LISTER (K muži): Promiňte, pane, my …
LISTER je přerušen mužem, který ho udeří do oka.
KOCOUR: Co ti je?
LISTER: Muj monokl! Je pryč! Vycuc mi ho z ksichtu pěstí!
Muž udeří LISTERA do boku.
LISTER: Teď mi zcelil žebra!
RIMMER (KRYTONOVI): Nestojíme o malér.
KRYTON: Né, né, né, vy to nechápete! Ten nepořádek, ta kůlnička na dříví! To je po té rvačce za níž nás vyrazili. To je rvačka, co nás teprve čekala!
RIMMER (Užasle): Teprve čekala? Nechci se zaplést do hospodské rvačky! (Zdrhá)
LISTER: To neni hospodská rvačka, to je hospodskej úklid! (Křičí) Debordelizace!
LISTER vezme pivní sklenici a pivo je vycucnuto z celé mužovi tváře zpět. Lidé pozpátku vbíhají. LISTER je pozpátku hozen přes bar, rozbité skleničky a lahve se vrací na místo. KOCOUR o někoho zcelí židli. Muž je pozpátku hozen do polic za barem, což je shromáždí. LISTER leze pozpátku do davu mužů, kteří ho mlátí. Jeden po jednom se stahují a LISTER řve a pozpátku skáče přes stůl. RIMMER vše pozoruje zpod stolu.
RIMMER (LISTEROVI): Kam prcháš, ty zbabělče?
LISTER: Jenom si letim napravit záda.
LISTER vyjde z hospody. Je hozen pozpátku dvěma muži velkým oknem. Postaví se zpět na nohy. Jednomu z mužů před ním chybí zub.
LISTER: Díky, tady máš ten zub.
LISTER pozpátku udeří muže do pusy, a zub se objeví. Lidé z hospody si sedají a jejich stoly s pivem se zvedají přímo před nimi. Bar je teď plný lidí a perfektně čistý. RIMMER se vyplazí zpod stolu a opráší si svou zelenou uniformu.
RIMMER: Výborně pánové! Děkuji za podporu! Deme!
Všichni čtyři odchází. Náhle KOCOUR zastaví LISTERA.
KOCOUR: Moment, něco sem zapomněl.
KOCOUR přikročí k baru, kde je krabice na charitativní sbírku a vezme si všechny peníze.
BARMANKA: Ijukěd. (Děkuji.)
KOCOUR: Jó? Za co? Dobročinné účely! … Deme.
On a LISTER odchází z hospody.

Silnice

Všichni čtyři vystoupí z taxíku poblíž místa, kde Kosmik 2 přistál.
LISTER: Kolik sme dlužný?
Řidič mu dá několik liber.
LISTER: No jó! (Směje se)
LISTER odchází, ale řidič ho zavolá zpět a dá mu minci spropitného.
LISTER (Odcházejíc): Krkoun!

Pole

Vidíme KRYTONA, LISTERA a RIMMER, jak jdou po schodech do neviditelného Kosmika 2. KRYTON vstupuje, RIMMER a LISTER se zastaví na schodech.
RIMMER (Smutně): Mohl sem pracovat. Opravdu pracovat. … Kde je KOCOUR?
LISTER: Hned tu bude. Jenom si ... chápeš ... odskočil.
LISTER a RIMMER chvilku čekají. Náhle si oba uvědomují, že v tomto světě je vše pozpátku a kouknou se na sebe.
LISTER: Ani Bůh to nezastaví!
KOCOUR vystrčí hlavu zpoza nějaké vysoké trávy. Má hrůzný pohled na tváři a jeho vlasy mu stojí nahoru. Kráčí z keřů a jde nahoru po schodech velice divným, kulhavým krokem. Zastaví před RIMMEREM a LISTEREM.
KOCOUR: Nechci nic slyšet!
KONEC.

Epizoda 14, "Trosečníci"

Nákladový prostor.

Kosmik je v nákladovém prostoru. Červené poplašné světlo bliká a siréna hučí.
HOLLY: Opusťte loď! Blíží se černá díra. Toto není cvičný poplach... Toto je cvičný poplach. Opusťte loď!
Siréna se zastaví.
HOLLY: Kruci, siréna blbne. Tudůů, tudůůů. Opusťte loď...

Kokpit Kosmika. Den.

Po celé scéně se rozprostírá červené světlo. Holly je na monitoru.
RIMMER: Ale černá díra je zbytek po zhroucení hvězdy! Je miliony mil široká, je obrovská! Proč si nic neviděla na monitoru?
HOLLY: Víš, s černou dírou se to má tak, že jejím určujícím rysem je černá barva. A s vesmírem se to má tak, že barva vesmíru, základní barva vesmíru je černá. Tak jak jí mám asi vidět?
RIMMER: Ale je jich pět! Jak můžeme být obklíčeni pěti dírami?
HOLLY: Hmmm, tak už to ve vesmíru chodí. Jsme v něm tři milony let a ani o jednu nezakopneme. A pak se jich najednou objeví pět! S tim nic nenaděláš.

Zadní část Kosmika. Den.

KRYTON a LISTER vstupují a nesou ozdobenou truhlu.
LISTER má jeho kytaru zavěšenou přes rameno.
LISTER: Máme jen dvacet minut.
RIMMER: Opatrně... Pozor na dveře... Netřískej s tím!
LISTER: K čemu ti bude takovejhle krám?
RIMMER: Hóóó, ten "krám" je náhodou truhla z javánského kafrového dřeva. Patřila mému otci a mám v ní všechny poklady.
KRYTON jde pryč. LISTER otevírá truhlu a zírá dovnitř.
LISTER: Kdo by řek, že máš tolik haraburdí. Ježiši ...
Vezme hrst zachovalých statných dřevěných vojáčků.
LISTER: ...Vojáčci na hraní?
RIMMER: Vojáčci na hraní? (Vysmívá se) Patří rodině už od nepaměti. Sou to nesmírně cenné repliky Napoleonovi Armme du Nord.
LISTER si obrací vojáčky v jeho rukou.
LISTER: Ale nemůžeš je převlíkat jako to de s Bárbínou.
LISTER uloží vojáčky zpátky do krabice. Všimne si něčeho jiného.
LISTER: Do kosmu! A co je sakra tohle?
LISTER vytáhne balík bankovek.
RIMMER: Jen to málo, co se mi podařilo uškudlit, když sem si dal občas ňákou tu penzi stranou.
LISTER: Rimmere, to bude nejmíň 20 táců!
RIMMER: Dvacet-čtyři. Ale snad máme opustit loď.
LISTER a RIMMER vkročí do:

Kokpit Kosmika. Den.

LISTER: Čtyřiadvacet tisíc!? A tys měl tu drzost skásnout mě, abys mi moh koupit dárek k narozeninám?
RIMMER: To už je dávno, tenkrát sem měl jen patnáct liber.
LISTER: No jasně. Patnáct babek. A co sem dostal? Knižní poukázku za pět.
RIMMER: Ty karty nebyly zadarmo. Musel sem je taky zaplatit.
LISTER: Ty prachy si mi nikdy nevrátil. Každej Skot je proti tobě štědrost sama.
KOCOUR a KRYTON vchází.
KRYTON: Modrý trpaslík naložen. Vy ještě nejste hotovi?
LISTER: Leťte napřed, doženeme vás.
RIMMER: Určitě máš všechno?
KRYTON: Jen to nejnutnější -- jídlo a taky lékárničku.
KOCOUR: Jó, já si taky beru jen to nejnutnější -- šestatřicet oblečků a deset takhle velkejch zrcadel.
LISTER: Kocoure -- vždyť budeme pryč jenom dvanáct hodin.
KOCOUR: Těch zrcadel je málo?
LISTER: Hele, padej vodsaď. Jedem, jedem, jedem.
RIMMER: Tak. Pilotuj bezpečně a s rozmyslem a bez blbostí.
LISTER: A bez obav.

Záběr modelu

Kosmik a Modrý trpaslík opouští Červeného a narazí do dveří nákladového prostoru. Je slyšet:
HOLLY: Prokličkuju s Červeným trpaslíkem minovým polem černým děr. Pokud všechno klapne, sejdeme se na pouštním měsíci Sigma 14 D.
KOCOUR: Ale co když se něco zvrtne?
HOLLY: Pak bude Červený trpaslík i jeho obsah slisován na velikost malého hrášku.
LISTER: Buď s Bohem, kamarádko.

Zadní část Kosmika. Den.

Na kontrolních konzolích je napsáno "autopilot." LISTER je u stolu, jí kari a obrací jednoho z RIMMERových vojáčků na hraní v druhé ruce.
RIMMER: Prosímtě. Sou fakt velmi cenní.
LISTER: Chci se jenom podívat.
RIMMER: Když je celé zapatláš kari, jak to bude vypadat? Hodí se, aby měl brigádní generál Jacques z první kavalerie uniformu pocintanou masem po indicku?
LISTER: Aspoň bude věrohodnější. Jakože má běhavku.
LISTER je pokládá zpátky do truhly.
LISTER: Ty seš válkou úplně posedlej. Sbíráš samý vojáčky na hraní, hraješ si na válku, čteš všechny ty gumácký časáky. A tvý knížky sou o Pattonovi, Césarovi a různejch gumách.
RIMMER: Sou to vojevůdci. Já je obdivuji.
LISTER: To je ironie, protože ty seš v podstatě rozenej zbabělec.
RIMMER: Zbabělec?
LISTER: Vzpomínáš si, Miranda? Ten vesmírnej mexickej bar, pamatuješ, když začala ta rvačka? Rimmere mazal si ze dveří, jakoby ti hořela koudel za patama.
RIMMER: To ale byla hospodská rvačka! Normální opilecká bitka. Přízemní, nedůstojná řežba.
LISTER: Kterou si začal.
RIMMER: Udělal sem jednu nesmělou poznámku. Jenom sem dával dál ten drb, že MacWilliams má úchylné sklony spát s mrtvými. Já to taky nevymyslel. Jen sem je tlumočil.
LISTER: Přímo před nimi. Vmetls mu to do tváře. Když tam byl s těma svejma vazounama. A hned nato si zdrhneš a mě tam necháš, abych to vyžral.
RIMMER: Mohl sem přijít k úrazu.
LISTER: Pak by z tebe byl skvělej generál.
RIMMER: Listere, generálové nerozbíjejí židle o něčí hlavy. Nevezmou lahev od Ginisu, nevrazí ti ji do obličeje se slovy "zažij si to, Jimmy". Generálové, co mají bílý stan na kopci popíjejí Sancerre a řídí bitvu. Ti sou úctihodní.
LISTER: Ty mluvíš o válce skoro jako básník.
RIMMER: Řeknu ti něco, co sem ještě nikdy nikomu neřek. Když mi bylo patnáct, jel sem na školní výlet do Makedonie. Tam, kde stával palác Alexandra Velikého. A poprvé za celý svůj život sem se cítil jako doma. Sem, do toho paláce sem patřil. Za řadu let sem poznal hypnoterapeuta Donalda. Vyprávěl sem mu o tom svém pocitu, a on mi navrhl, že mě vrátí zpět do minulých životů. Váhal sem, ale nakonec sem na to přistoupil. Vyšlo najevo, že mě můj instinkt nezklamal. -- v minulém životě sem žil v Makedonii. Ten palác byl mým domovem. Představ si, co mi řekl. Věř tomu, nebo ne, ale on tvrdil, že ve svém dřívějším

životě sem byl sem byl u Alexandra Velikého eunuchem.
LISTER: Chceš něco vědět? Já ti to věřim.
RIMMER: Neříkal, že sem byl samotný Alexander Veliký, což jsem chtěl slyšet. Ale tím se všechno
vysvětluje: Strávil sem léta po boku jednoho z největších vojevůdců. Není divu, že mám vojnu v krvi.
LISTER: A že tak dobře zpíváš.
RIMMER: Možná je to hloupost, nevím. Ale je to zvláštní -- ještě dnes s sebou trhnu při pohledu na kleště. A proč mám ve společnosti velkého počtu žen nutkání vykoupat je všechny v teplém olivovém oleji?
LISTER: Rimmere, to já taky. To nesouvisí s minulejma životama.
RIMMER: Tak proč to tedy je?
LISTER vchází do kokpitu. Hvězdy se třpytí přes okno před ním.
LISTER: Je to proto, že seš neštastnej. Seš neštastnej z tý svý nudný, monotonní, otrávený existence. Hledáš něco, co by bylo trochu... já nevim... vznešenější.
Za ním vidíme hořící meteor, který se proti nim žene. RIMMER to zpozoruje a snaží se to LISTERovi naznačit, protože mu panika nedovoluje promluvit.
LISTER: Ale teď je důležitý žít pro dnešek. Copak víme, co se stane zejtra? Nebo v příštích pěti minutách? Proto je to tak napínavý.
Meteor se o ně rozdrtí.

Záběr modelu

Meteor se srazí s Kosmikem a posílá ho rotujícího do atmosféry měsíce.

Záběr modelu

Kosmik se zahřívá jak prorazil atmosféru a padá mraky.

Záběr modelu

Kosmik havaruje na zasněžený terén.

Archivní záběry. Arktická pustina.

Vánice. Se míchá s:

Záběr modelu

Kosmik v zasněžené pustině.

Spadlý Kosmik.

Dveře Kosmika se otevírají (zbytek vozu je zakryt sněhem) a LISTER,
oblečen do obrovské, kožešinové větrovky, s rýčem na zádech, otevírá
dveře a bojuje s větrem a vánicí, aby vylezl. Dokáže to otevřít dost na to,
aby vystrčil hlavu, pak se dveře zaklapnou, a LISTERova tvář se zaklapne do dveří, vykroucená z tvaru. Konečně to dokáže otevřít a vypadne ze záběru.Vidíme ho, jak se dovedně drží, bojujíc proti neuvěřitelně silnému větru, razí si pomalu cestu kupředu. Jak svůj rýč odhákuje z lodi, je odfouknut pryč. Je vyhozen ze záběru. Pak ho vidíme, jak je vlečen po zemi na zádech, a roztříští se o ledovou dunu, aby si odpočinul. Záběr na: LISTER se plazí po kolenou proti větru, používá jeho rýč jako pádlo od kanoe. Záběr na: LISTER
si přivazuje provaz kolem pasu a udělá uzel. Zaškubá lanem a vyzkouší ho. Když cítí, že je dost bezpečné, veme rýč ze zad. Škubnutím se lano přetrhne a on opět vypadne ze záběru.

Zadní část Kosmika. Noc.

RIMMER se naklání nad kontrolkami. Obrazovka monitoru bzučí.
RIMMER: Mayday! Mayday! Slyšíte mě? Ohlaste se, prosím. Slyšíte mě?
Otevřou se vnější dveře a LISTER vklopýtne, následován vánicí. Třese se.
RIMMER: (Bez podívání) Pořád chumelí?
LISTER sedne si ke stolu.
LISTER: Je to na draka. Není možný se udržet na nohou, natož vyhrabat. A co ty?
RIMMER: Nikdo nás neslyší.
LISTER: Tři dny, hernajz! Už nás přece musej hledat. Kde sakra sou?
RIMMER: V tomhle počasí nás nikdo nenajde. Můžou být klidně tři metry od lodi a minout nás.
LISTER: Umřeme tady, že jo? Kolik máme jídla?
RIMMER: Je tam půl sáčku rozmáčenejch lupínků, sklenička hořčice, tři vodové suchary, shnilý citron, dvě láhvičky octa a tuba mastičky na dásně.
LISTER: Mastička na dásně?
RIMMER: Našel sem jí v lékárničce. Je s mentolem. A docela dobrá.
LISTER: Je docela dobré, když si jí namažeš na aftu v puse, ale nemůžeš se s ní ládovat!
RIMMER: Možná budeš muset.
LISTER: Nic jinýho si nenašel?
RIMMER: Jenom instantní nudle. Jo, a v nářadí ještě jednu psí konzervu.
LISTER: (Vzdychne) No. Je jasný, co se bude jíst naposled. Nudle přímo nesnášim. (Pauza) Umřeme tady. Oprava -- Umřu jenom já! Protože ty seš hologram, nepotřebuješ jíst.
RIMMER: Našels ňáké dříví?
LISTER: Žádný tady neni. Neni tady žádná vegetace. Ani ň. Jenom pustina.
RIMMER: Oheň nesmíš nechat vyhasnout -- je to tvůj jediný zdroj tepla.
LISTER: Umřu, to je jasný. Bože, já mám hlad. Dám si ty lupínky...
RIMMER: Ne!
LISTER: Jenom jeden.
RIMMER: Jedl si ani ne před šestnácti hodinami.
LISTER: Měl sem syrový kapustičky, a to, co sem našel pod stolem byla žvejkačka.
RIMMER: Ale musíš si to šetřit. Di spát. Počkej do zítřka.
LISTER: Tobě se to kecá. Seš hologram. Nepotřebuješ jíst. Ani necejtíš zimu.
RIMMER: Tak mysli na něco jiného, odpoutej myšlenky od jídla.
LISTER vstává a začíná hledat něco ke spálení.
RIMMER: Mayday! Mayday! (LISTERovi) To přece znamená "první máj"?
LISTER shromažďuje knihy z truhly.
LISTER: Co?
RIMMER: Proč tomu říkají "první máj"? Je to jenom volný den. Proč ne "Hod Boží", nebo "Svatodušní svátky"? (Gestikuluje) Svatodušní svátky! Svatodušní svátky! Sedm týdnů po vzkříšení Krista! Sedm týdnů po vzkříšení Krista!
LISTER: To je francouzsky, ty debžo. M'aidez. Pomozte mi. M-ej-déé.. (Vzdych) Hrůza, co všechno mi tady připomíná jídlo. Mně tyhle knížky: Snídaně šampionů, Sklenka před večeří, Balada o smutné kavárně, Hledání ztraceného času...
RIMMER: Hledání ztraceného času? Jak to souvisí s jídlem?
LISTER: Čas. Můj čas. Vyprchá. Vyhladovím!
RIMMER: Začínáš tím být posedlý.
LISTER: Víš, tohle vypadá, jakoby mě někdo chtěl schválně mučit! Koukni na tuhle -- Správce Harolda Pinta.
RIMMER: To je "Pinter". Přestaň už myslet na jídlo.
LISTER: Mám ho plnou hlavu, tak mi třeba něco kruci povídej.
RIMMER: Ale co?

LISTER: Co chceš.
RIMMER: Ehhhmmm...
LISTER: Tak spusť!
RIMMER: Jenom ne o jídle?
LISTER: O jídle proboha nemluv!
RIMMER: Jiné téma mě nenapadá.
LISTER: Vynech téma! Téma dne je jídlo! Vyprávěj příběh, jakejkoliv příběh.
RIMMER: Žádné příběhy neznám.
LISTER: Cokoliv. Třeba, ja, jak si přišel o poctivost.
RIMMER: O co?
LISTER: Tak začni už!
RIMMER: No, když chceš. To už je hodně dávno, Listere... Byl sem tak mladý a předčasně vyspělý, že si to ani nepamatuju.
LISTER: Rimmere, každej si pamatuje, jak přišel o panictví. Na takovou věc nemůžeš nikdy zapomenout.
RIMMER: Já tedy ano. Těžko po mně můžeš chtít, abych si vybavil každý sexuální poměr,
který sem kdy měl. Co si myslíš? Že sem databanka?
LISTER: Nehraj to na mě, chci slyšet pravdu.
RIMMER: Pravdu? Není o čem vyprávět. V blízkosti žen sem byl jako ryba na suchu. Ztrácel sem řeč.
Vlastně sem nebyl na sex nikdy zvlášť vysazen. Zřejmě to bylo tou kapustou, kterou mě krmili ve škole.
Ale uplně poprvé... poprvé to bylo s dívkou, kterou sem poznal na kadetce. Se Sandrou. Dělali sme to
v bratrově autě.
LISTER: A dobrý, jo?
RIMMER: Fantazie. To nemáš ponětí. (S lesknoucíma očima) Bentley V8 kabriolet. Luxusní vybavení. Překrásný stroj, překrásný! A kdy se to stalo tobě?
LISTER: Michelle Fischerová. Devátá jamka na obecním golfovém hřišti. A čtyři dogleg doprava na bunkr za greenem.
RIMMER: Tys přišel o panictví na golfovém hřišti? Jak ses' moh' opovážit?
LISTER: Nebylo to uprostřed Ryder Cupu. Byla půlnoc.
RIMMER: Kolik ti bylo?
LISTER: Byla tak hezká. A kdyby chtěla, mohla by pracovat jako prodavačka parfémů u Diora. Taková to byla krása.
RIMMER: Kolik ti bylo?
LISTER: Svlýkla si všechno a stála tam přede mnou uplně nahá. Byl sem tak, tak vzrušenej, že sem upustil skateboard.
RIMMER: Skateboard? Kolik ti bylo?
LISTER: Dvanáct.
RIMMER: Dvanáct!!! Ve dvanácti letech!!? Tys přišel o panictví, když ti bylo dvanáct???
RIMMER: Dvanáct?? (Pauza) Tos nemohl být řádným členem klubu.
LISTER: Jasně, že sem nebyl.
RIMMER: Dělals' to na golfovém hřišti a nebyls' členem?
LISTER: To víš, že sem nebyl členem.
RIMMER: Neplatils' příspěvky, nebo tak?
LISTER: Prostě sme tam jenom chodili.
RIMMER: Hrával sem golf. Nenávidím lidi, kteří poškozují hřiště. Doufám, že si potom
hezky uhrabal písek. Už vidím míček v takové poloze. Druhý den tvůj míček přistane
v díře po Listerově zadku. Ve?***? bys ho ven nedostal.
LISTER: Jaktože mám velkej zadek?
RIMMER: Velký? Je jako dva špatně zaparkované Volkswageny. Jediné, co sem ve dvanácti
letech ztratil, byly boty s kompasem a zvířecími stopami na podrážkách. Tlusťoch Roebuck je
hodil do septiku za sportovním klubem. Plakal sem několik týdnu -- byly mi vším. Na sex já
neměl ani pomyšlení, když mi bylo dvanáct.
LISTER: A protože si byl dvorní eunuch Alexandra Velikýho.
LISTER začne trhat stránky z knihy a hází je do ohně.
RIMMER: Co to děláš?
LISTER: Už neni co spálit.
RIMMER: Mé knihy! Nepal mé knihy.
LISTER: Nic jinýho už nemáme.
RIMMER: Ale to je zvrhlost. Kniha tě povznáší. Je hlasem svobody. Základem civilizace.
LISTER: (Čte titul) _Biggles se učí létat_
RIMMER: Tohle možná ne, ale ty víš, jak to myslím.
LISTER jí vhazuje do ohně a bere jinou.
LISTER: _Souborné vydání Shakespeara_. To vystačí na několik hodin.
RIMMER: Jak typické. Tři dny bez jídla a zdi civilizace se okamžitě hroutí!
LISTER: O čem to tu plácáš?
RIMMER: Říká se, že každou společnost dělí od revoluce tři chody. Odepři lidem tři chody
jídla a skončí to anarchií. Je to pravda, viď? Si dva dny bez jídla a stává se z tebe barbar.
LISTER: Jenom pálim knížku!
RIMMER: Ale neni kniha jako kniha. Tohle je jediný výtisk díla největšího anglické literatury. Zřejmě
jediný, který zbyl v celém vesmíru, a ty si štěstím bez sebe, že ho mužeš hodit do ohně a zahřát si pracky?
LISTER: Už tady není co spálit.
RIMMER: Je to snadné, viď? Nazdar _Králi Leare_? Sbohem _Macbeathe_? Pápá _Hamlete_?
LISTER: Četl si někdy alespoň jednu z nich?
RIMMER: Viděl sem _West Side Story_. Ten western.
LISTER: A přečet si aspoň jednu z nich? Eh?
RIMMER: Ne až do konce, ale můžu něco citovat.
LISTER: Tak prosím!
RIMMER: (Velkolepě se bouří) "Teď..." (Dlouhá pauza) Víc si nepamatuju.
LISTER: Z čeho to je?
RIMMER: Z _Richarda III._, ty tupče. Ten skvostný monolog na teď. (Bouřivě):
"Teď..." něco, něco, něco, něco. Takový skvost nelze zapomenout.
LISTER: Asi jí nechám na posled. (Veme jinou) _Lolita_. Neva, když spálim _Lolitu_?
RIMMER: Nech stránku 61.
LISTER to otvírá a nalézá stránku šedesát-jedna. RIMMER se opírá přes jeho rameno.
RIMMER: Tuhle pasáž.
LISTER: To sou čuňatinky.
Vytrhne stranu 61, složí si jí do kapsy a hodí zbytek knihy do ohně.

Záběr modelu

Kosmik ve vánici.

Zadní část Kosmika. Den.

Shakespeareovi práce vesele planou v ohni. LISTER je u stolu. Sebere plechovku s psím žrádlem, lžící vyhrabe kus želé z psího žrádla a houpe se mu to na vidličce. RIMMER se na něj vylekaně dívá.
LISTER: A neksichti se, jakobych já dělal něco nechutnýho. Chci jenom zůstat na živu.
RIMMER: Budeš jíst tu psí konzervu?
LISTER: Jo, jo. Nejedl sem šest dní. Zbaštim žrádlo pro psa.
RIMMER: Psí konzerva bude jistě výtečná.
LISTER: To není psí žrádlo. To je výtečný hovězí steak v Rockforové omáčce, na dřevěném uhlí grilovaný, česnekem potřený a bude chutnat jako lahůdka. Lahůdka. Lahůdka.
Šoupne si to do úst a žvýká to.

LISTER: Už chápu, proč si psi lížou kulky -- potřebujou tohle ňák zajíst.
RIMMER: Oheň vyhasíná. Hoď si tam další knihu.
LISTER: Tahle je poslední.
RIMMER: Co? Ty si je spálil všechny?
LISTER: Až dojde na Pátý Dějství _Jinřicha VIII._, tak bude po mně.
RIMMER: Musí tu být ještě něco, co by hořelo.
Oba se rozhlíží. Ve stejný čas se jejich oči zastaví na truhle.
RIMMER: Ne. Truhla je klenot. Jde o javánské kafrové dřevo.
LISTER: Už neni co spálit kromě truhly a jejího obsahu.
RIMMER: Né, ruce pryč. Napoleonovu Armee du Nord ne!
LISTER: Uvažuj realisticky. Co je důležitý? Jestli to hoří, spálíme to. Co má nejmenší cenu?
RIMMER: Truhlu ne. Truhlu mi věnoval muj otec.
LISTER: Tak teda vojáčky.
RIMMER: Sou z devatenáctého století. Je to unikát. Ručně vyřezávání od slavných bratří Dubois.
LISTER: No, tak co?
LISTER vytáhne dva velké balíky bankovek. RIMMER má nepatrně lesknoucí se oči.

Záběr modelu

Kosmik ve vánici.

Zadní část Kosmika. Den.

Záběr: oheň. Peníze hoří. Jiný balík přistane na oheň.
LISTER vhazuje další balík.
LISTER: Teď začnu vybalovat ty vojáčky.
RIMMER: Ne. Musí tu být něco jiného na spálení. Určitě.
LISTER: Rimmere, všechno sem prohledal. Já vim, že je to pro tebe pecka. Vim, že seš z toho celej naměkko. Ale sou to jenom _věci_. Zbytečnosti. Jenom předměty. Nejsou zas tak důležitý. Možná bys za ně něco trhnul v ňákym luxusním starožitnictví -- ale tady a teď nejsou nic jinýho, než barevný dříví na podpal.
LISTER vhazuje nějaké peníze.
RIMMER: To se mi jen zdá. To je zlý sen.
LISTER: Hele, musíš si ujasnit, co má cenu. Aby si nedopad jako lidi, co běžej zpátky do hořícího domu, aby zachránili kus nábytku, a nakonec tam sami uhořej. Podle mě neni nic důležitějšího, než lidskej život...
RIMMER se dívá do rohu pokoje.
RIMMER: A co tvoje kytara?
LISTER: ... Kromě tý kytary.
RIMMER: Proč nás to nenapadlo dřív? Mohli sme spálit kytaru.
LISTER: Mojí _kytaru_ ne, Rimmere.
RIMMER: Je ze dřeva.
LISTER: Jo, ale je to moje kytara. Mám ji od šestnácti let. Je to autentická kopie Les Paul Castain.
RIMMER: Nemá žádnou hodnotu. Je to jen věc. Jen zbytečnost.
LISTER: Jo, ale je moje.
RIMMER: No a čím se liší od mých vojáčků?
LISTER: Je to celej můj život, víš? Já ji potřebuju. Hele, když to na mě padne -- ta samota a tak, když -- když mi to přemůže, tak, tak mě dostane z tý depky. Já vim, že nejsem zrovna virtuoz, vim, že má jen pět strun, a tři z nich sou G, celej svůj život sem neměl nic, na čem by mi záleželo -- žádný kořeny, rodiče, vzdělání...
RIMMER: Žádné vzdělání?
LISTER: Jen uměleckou školu. Všechno, co sem kdy měl, je ta kytara. Je jediná v celym tom
mym mizernym životě, co se na mě nevykašlala. Nenuť mě jí spálit.
RIMMER: (Tiše) Musíme.
LISTER sklopí hlavu.
LISTER: (Pauza) Já vim, že ti to bude připadat uhozený... ale můžu si na ni ještě zahrát? Aspoň jednu písničku.
RIMMER: Jistě -- ale nemám z toho radost.
LISTER: No to já chápu..., dík.
LISTER veme kytaru, a vykročí ze zatemnělého koutu. Brnká na strunu. RIMMER se dívá do země,
nepatrně rozpačitý. S jeho slabým, žalostným hlasem LISTER začíná zpívat:
LISTER: (Zpívá) "Odešlas mi vdál.... Chvilku sem brečel, chvilku se smál." (Mluví) Tu písničku mě naučil otčím. Byla první, co sem zabrnkal.(Singing) "Nevím, jak žít, jak se dá, tys láska má..."
RIMMER vztává, uveden do rozpaků.
RIMMER: Já, du ven... (ukazuje na dveře)
Jde ke dveřím.

Havarovaný Kosmik. Vánice.

RIMMER vkráčí do skučející vánice.

Zadní část Kosmika. Den.

LISTER skládá kytaru a jde se kouknout ke dveřím, jestli je RIMMER pryč. Nesa kytaru, LISTER zamíří k truhle, přiloží kytaru k truhle, veme tužku z vrchní kapsy svojí košile a začíná obkreslovat tvar kytary na zadní stranu truhly. Bere pilku na kov.

Havarovaný Kosmik. Vánice.

RIMMER se koukne na hodinky, pak se vrací do lodi.

Zadní část Kosmika. Den.

LISTER vyřezal celý tvar kytary ze zadní části RIMMERovi truhli. Zatlačí truhlu zpátky
ke stěně, podstrčí kytaru do zelené skříňky na zdi na druhé straně pokoje, pak přejde k ohni,
a rozlomí kus dřeva tvarovaný jako kytara přes koleno.

Havarovaný Kosmik. Vánice.

RIMMER vkráčí do dveří.

Zadní část Kosmika. Den.

Dveře se otevírají a RIMMER vchází. LISTER sedí u ohně, kusy dřeva tvarované jako kytara skoro shořely.
RIMMER: Nevím co říct.
LISTER: Není _co_ říct.
RIMMER: Přinesl si nejvyšší obět, víš to vůbec? _Nejvyšší_ možnou obět.
LISTER: Nešlo to jinak.
RIMMER: Já hlupák sem dal pouze na vnější slupku. Celá ta léta sem se mýlil.
A při tom, když de opravdu do tuhého, je na tebe spoleh jako na nikoho.
LISTER: (Reptá)
RIMMER: Jen nebuď skromný. Já vím, co ta kytara pro tebe znamenala. Znamená pro tebe totéž, co ta truhla pro mně. Stačilo by, aby jí někdo jenom škrábnul, a zničilo by mě to. Nejde tu o lacinou cetku -- pro mě je ta truhla pojítkem s minulostí. Pojítkem s otcem, s nímž sem se nikdy nedokázal usmířit...
LISTER: (Nepatrně panicky) Fakt?
RIMMER: Ta truhla je jediná věc, kterou mě kdy obdařil ... kromě četných výčitek.
LISTER si zakryje tvář.
RIMMER: A tys ukázal, když si spálil kytaru, co sou to skutečné hodnoty.
LISTER: (Chatrně naříká)
RIMMER: Slušnost. Sebeobětování. Tyhle věci sou na světě to nejcennější. A mám dojem ... že sem velmi bohatý.
LISTER: Panebože.
RIMMER: Spal vojáčky.

LISTER: Ty vojáčky už ne.
RIMMER: Spálil si svou kytaru. Chci taky něco obětovat. Spal Armee du Nord. Hoď ji do plamenů: ať položí život na oltář přátelství. (Popotahuje vzduch) Co je to tady cítit?
LISTER: Co tim myslíš? Já teda nic necejtim.
RIMMER: (Čichá) Kafrové dřevo.
RIMMER: Tvoje kytara byla z kafrového dřeva! Musela mít velkou cenu. Spal mé vojáčky -- ať už hoří.

Zadní část Kosmika. Den.

Vojáčci hoří. RIMMER civí do ohně. Po chvilce začíná tiše imitovat trumpetu a hrát "poslední služba". Nakonec, skončí.
RIMMER: Au revoir, mes amis. A bientot.
LISTER: Rimmere -- musím ti něco říct ... něco hroznýho.
RIMMER: Jestli de o to, že si dojedl tu konzervu, tak to chápu.
LISTER: Ne, to není to.
Dveře se otvírají, KRYTON a KOCOUR vstupují.
KOCOUR: Jéé! Uůůů!
LISTER: Kocoure! KRYTONe! Vydrželi sme! Sme pašáci! Jídlo -- přinesl si jídlo.
RIMMER: Tak kde ste byli posledních pár dní?
KRYTON: Shledali sme se s Holly. Ale pak, když ste se do dvou dnů neukázali, začali sme po vás pátrat.
KOCOUR: Jo, vymetli sme všechno. Čtrnáct měsíců, dvě planety.
Měl sem takovej strach - že sem si nepucoval boty dva dny.
RIMMER: Takže -- Holly prokličkovala mezi pěti černými dírami?
Holly se objeví na KRYTONovu hrudním monitoru.
HOLLY: Ukázalo se, že tam žádné černé díry nejsou.
RIMMER: Vždyť si je viděla -- na monitoru.
HOLLY: Nebyly to černé díry.
RIMMER: A co to bylo?
HOLLY: Prach. Pět oblaků hvězdného prachu na skeneru. Víte, problém
prachu je v tom, že je černý, a problém skeneru je v tom, že...
RIMMER: Už sklapni.
LISTER: (Povzdech) Deme.
LISTER a KOCOUR vycházejí.
RIMMER: Něco se tady stalo, KRYTONe. Něco, co nás s Listerem sblížilo. Zažil sem jinou tvář Davea Listera, o jejíž existenci sem neměl tušení. Není to nezodpovědný a sobecký floutek, který chce být vždycky první ... Je to muž. Muž dbalý cti.
LISTER se vrací. Dívá se do země a kráčí ke skříňce.
LISTER: Dovolíš?
Otevírá skříňku, bere svou kytaru a odchází. RIMMER se dívá na dveře, potom u ohně, pak, pomalu, obrací se ke své truhle.
RIMMER: Otevři truhlu.
KRYTON jde otevřít truhlu. Jak se truhla otevírá, díváme se dírou vytvarovanou podle kytary vzadu na truhle, a RIMMER zírá dovnitř. Se žádným výrazem. Bez podívání nahoru:
RIMMER: KRYTONe, vem pilku na železo, a pod se mnou.
KRYTON: Co s ní uděláme?
RIMMER: Uděláme Listerovi to, co kdysi udělal mně Alexandr Veliký.
Konec

Epizoda 15, "Polymorf"

Vesmír

Vesmírem letí kontejner. Na straně má napsáno „Genetický odpad“ a „Neotvírat“. Vysílá zprávu…
HLAS: Nebezpečí. Neotvírejte tento kontejner s genetickým odpadem. (Jak kontejner rotuje, je vidět, že ze strany byla vyžrána díra) Uvnitř je agresivní a mimořádně nebezpečný tvor, živí se lidskou duší. Vyhledává vyšinuté, neurotické, nevyrovnané a citově narušené jedince.
Kontejner se blíží k Červenému trpaslíkovi. Jeden z geneticky vytvořených organizmů se dostává do lodi.

Větrací šachty

Spletitými cestami se polymorf pohybuje po lodi. Pojednou vyleze kdesi v nákladovém prostoru. Záběr je pořizován z vnitřku polymorfovy tlamy.

Nákladový prostor

Polymorf se zarazí před zrcadlem, kde vidí sám sebe. Zakryje si oči.
POLYMORF: Néééé, to nejsem já! Já vypadáááám…
Začne se velice rychle měnit. Je z něj plyšový medvídek, pak kyblík, kytka, náklaďáček, panenka, telefon, slon, klobouk, baseballová rukavice, figurka, bubínek, houkačka, autíčko, dopravní kužel, kolečková brusle, kryt na lampu, nafukovací hračka, prasátko, panáček, nočník, budík, míč, bota, hrnec, plyšová koule, kartáč, kýbl, mechanický ptáček, soška, žárovka, sloupek, tenisák, lano a nakonec za neustálého chrapotu malý bílý králíček. Ten kousek popojde, ale pak se změní v basketbalový míč a kamsi odskáče.

Ubikace

V důstojnickém křídle, kde LISTER a RIMMER nyní žijí, LISTER připravuje jídlo. Vyndává lžičku s práškem z plechovky, na níž je napsáno „Červený trpaslík - Chilli prášek“. Má na sobě černý župan se zelenými okraji.
LISTER: Ani málo, ani moc - v tom je to umění! (Se lžičkou se přesouvá k mističce, ale k velkému překvapení do misky nevysype obsah lžičky, ale obsah zbylé plechovky) Správnej odhad!
KRYTON (Vstupuje a nese hadici od vysavače): Říkal sem si, že vám tady trošinku vygruntuju. Bude to jen malinká chvilička.
LISTER: Teď ne, KRYTONE, kuchtim.
KRYTON připojuje hadici do jeho tříselné zásuvky a začíná vysávat.
LISTER: Co ty nedokážeš!
KRYTON (Zastaví vysavač): To neni všechno, mám spoustu přístrojů, které stačí zastrčit do tříselné zásuvky, a mohu tedy vykonávat téměř všechny domácí práce.
LISTER: Třeba?
KRYTON: Tak například: cirkulárku, vrtačku ... dokonce i šlehač.
LISTER (Bere konec hadice, která je stále připojena ke KRYTONOVI): Takže, si tam zastrčíš šlehač a můžeš ušlehat třeba španělskou omeletu?
KRYTON: Ovšem, že mohu, pane, ale je zarážející, jak málo lidí ji má v oblibě.
LISTER dává hadici zpátky KRYTONOVI, který začíná znovu vysávat. Konečně vypíná vysavač.
KRYTON (Pokračuje ve vysávání, najednou se zasekne): Panebože, asi sem vysál penci.(Vyplivne minci) Radši vyměním sáček. Ano, dojdu si pro nový.
KRYTON míjí KOCOURA ve dveřích. KOCOUR má sako z leopardí kůže.
KOCOUR: Mmmmm!!! Tady něco pěkně voní! Co to je? (Čichá) To sem já! Zbožňuju tuhle kolínskou! (Zatočí se a jde ke stolu)
LISTER: Jenom pět minut tě dělí od nejlepší bašty tvýho života, nastav svý chuťový buňky na Def con 3!
KOCOUR stojí za stolem na kterém jsou svíčky a různé lékařské náčiní.
KOCOUR: Teda, dal sis fakt záležet! Kdes' vzal ty věci?
LISTER: Už sem měl po krk tý umělý hmoty, tak sem čmajznul na ošetřovně nádobíčko.
KOCOUR (Znechuceně drží skalpel, který ležel na stole): To je skalpel?! To si mám jídlo krájet skalpelem, který byl v něčích vnitřnostech!?!
LISTER: Všechno je čistý, vypulírovaný jako sklo.
KOCOUR (Přistupuje k LISTEROVI): A možná, že tímhle kdysi prováděli jisté oblíbené židovské operace! A tím mám podle tebe jíst?!
LISTER (Klepne KOCOURA do tváře koncem ruky): Radši vyndej z lednice cibulovej salát!
KOCOUR (Zastaví se, když uvidí nápis na lednici): Mrazící jednotka na embrya?!
LISTER: Ty nedáš pokoj!?! Je čistá! Vydrhnul sem jí!
KOCOUR (Otevírá dveře lednice, mumlá): Salát, salát…
LISTER: V miskách na ledviny, vedle sáčku na vývod s chilli omáčkou.
KOCOUR dost znechuceně odnáší dvě ledvinové misky ke stolu.
LISTER skončil jeho mixování.
LISTER: To je ono, to bude dobrota!
LISTER otevírá mikrovlnou troubu a svýma rukama tam vhazuje obsah jeho misky. Pak vhazuje rolované maso a stříkne tam z tuby něco jako kečup. Zavře dvířka mikrovlnky. Poté, co zazní cinknutí, otevře dvířka a vezme dva talíře s hotovým jídlem na nich. Odchází ke stolu.
LISTER: Há, ha chachá! Tak, deme na to! Už se to nese! Hezky se uveleb! (Dává talíř ke svému místu) Jeden kebab pro tebe ... (Dává druhý talíř ke KOCOUROVU místu) a jeden kebab pro mě.
Sedají si. KOCOUR shrnuje serviette do jeho límečku. LISTER drží ohromný kovový válcovitý předmět.
LISTER (Nabízí): Citrónek?
KOCOUR (Ukazuje na předmět): Co to sakra je?
LISTER: Stříkačka.
KOCOUR: Ale na co?
LISTER: To je pro krávy, na umělý oplodnění. Vymyl sem jí, je čistá, sterilizovaná. Tak dáš si ten citrón?
KOCOUR (Odstrňuje serviette): Ehm, omluv mě. (Stoupá si)
LISTER: Máš tady jídlo!
KOCOUR: Nebudem jíst, ale provádět pitvu.
LISTER: To je jenom předkrm. A co hlavní chod!?
KOCOUR: Hele, nechceš snad po mně, abych se díval, jak servíruješ „Kuře chau-ser“ v bažantovi? (Odchází)
LISTER: Seš světovej. (Bere lahev na vzorky moči s vínem a začíná si to nalívat do kádinky) Já tě nechápu. Jeden se tady dře ... a může se přetrhnout ... a snaží se uvařit něco trochu na úrovni, a jak dopadne, he? (Napije se vína) Mmm, vynikající!

Chodba

Mezitím polymorf, jako basketbalový míč, skáče chodbou a následně přiskáče do pokoje.

Ubikace

LISTER překvapeně zvedá basketbalový míč. Pak ho nechává na stole. Zatímco vyhlíží ze dveří do chodby, změní se polymorf na druhý kebab a pokládá se na talíř.

Videopokoj
RIMMER se dívá na video a směje se. Je vidět jakési domácí video rodiny na pikniku.
KRYTON (Do něčeho narazí): Eh, Ježiš, omlouvám se, že ruším, pane. (Drží nový vysavačový sáček) Potřebuju jenom, heh heh... nezlobte se.
RIMMER: Ale, ne, KRYTONE, nic se neděje. Pouštím si jen nějaké filmy z dětství.
KRYTON se jde kouknout.
RIMMER (Ukazuje na obrazovku): Tohle sem já a tady sou mí bratři: John, Frank a Howard. Jak my sme se měli rádi. Čtyři mušketýři, tak sme si říkali! Vlastně, jen tři - vždycky mě nechali dělat španělskou královnu. Šťastná doba... I když, ano, občas sem býval terčem kanadských žertíků, ale nic zlomyslného.
Na obrazovce jsou dva chlapci ve skautských uniformách. Zatloukávají dřevěné kůly do země. Kůly jsou uvázány k nohám a rukám třetího chlapce ve skautské uniformě. Jeden chlapec namaže džem na skautíkovu tvář, druhý podrží plechovku označenou cedulkou „Mravenci“ před kamerou, a pak ji začne vysypávat na tvář přivázaného chlapce.
RIMMER: Jen takové ty obvyklé klukoviny: zašité rukávy, připínáček na židli... dokonce mi dali do pískoviště malou nášlapnou minu. Vzali ji z otcova skladu munice. Jak měli vědět, že to vybuchne? Bááááježní hoši!
Na videu je žena, která si čte knihu „Příručka dobrých škol“.
KRYTON: Řekněte mi, kdo je tohle? Vaše někdejší děvče, pane Arnolde?
RIMMER: Sotva.
KRYTON: Ne, ne. Řekl bych, že to není váš typ - taková tupá, stará treska.
RIMMER: To je moje matka.
KRYTON: Božínku, prosím vás, nezlobte se na mě!!!
RIMMER: Pusť to z hlavy.
KRYTON: Áh, ale jak bych jen mohl, pane? Vaši maminku sem přirovnal ke staré, bláznivé, odulé rybě! A řek' sem, že je prostoduchá, šupinatá pyraňa! Naznačil sem, že je ošklivá, ocasatá, mořská potvora, kterou cloumá senilita! Seschlá obojživelná škeble, která (Už doslova brečí) má, má méně rozumu, než měkkýš!
RIMMER (Důrazněji): Pust to z hlavy! (Koukne se zpátky na obrazovku) Áh, stop! (Obraz se zastaví na paní Rimmerové, která si stále čte knihu) Tady je - velká žena! Velmi upjatá, škrobená, někdo by řekl strohá! Někomu připadala chladná, jakoby odměřená. Ani v nejmenším! Ona pohrdala jen blázny, neztrácela čas s hlupáky. Smůla! Jinak bychom vycházeli výborně.
KRYTON: Omluvte mne pane, už půjdu. Toto je zcela očividně velmi soukromá rodinná záležitost. Neznám už žádnou rybu, kterou bych vám vmetl do tváře, tak půjdu tryskem pryč. (Začíná odcházet, ale vrací se a v omluvě brečí ještě jednou) Né, pane, nezlobte se…
RIMMER: Di už!
KRYTON (Odchází): …já jen, pane Bože!
HOLLY se objevuje na obrazovce místo RIMMEROVY matky.
HOLLY: Nechci vyvolat paniku, Arne, ale podle všech výpočtů, by se na palubě lodi s určitou pravděpodobností mohla vyskytovat nějaká cizí forma života.
RIMMER: Myslíš jako minule, jak si nás všechny zburcovala a vyletěli sme nákladovými vraty s bazukoidy a ruksaky, a zatím šlo o LISTEROVY ponožky?
HOLLY: Nerozpoznala sem genetickou strukturu. Z biologického hlediska šlo o novou formu života.
RIMMER: Střelila si naprosto vedle a nadělala z nás jelita!
HOLLY: Měl by sis otevřít masnu.
RIMMER: Kde to je?
HOLLY: Ztratil se mi. Někde na obytných palubách.
RIMMER (Vstává): Jeden, aby se zbláznil. Sotva sem si sedl...

Ubikace

LISTER stále sedí za stolem a konzumuje. KRYTON vchází s připojenou hadicí od vysavače ve své tříselné zásuvce.
KRYTON: Chutná vám, pane?
LISTER: Je to dobrota, díky, dobrůtečka! Muj vlastní recept: „Šamanský kebab po ďábelsku“. Je to výtečný! Jako, když jíš lávu. Jednou sem to uvařil Petersenovi ... byl tejden na marodce!
LISTER přidává špetku pepře na kebab a pozoruje uklízejícího KRYTONA. Kebab se zakroutí a kýchne.
LISTER: Cos' říkal?
KRYTON: Já sem nic neříkal, pane.
LISTER zvedá skalpel a hodlá říznout do kebabu. Zjišťuje ale, že kebab se kroutí. Je zaražen, čehož kebab (polymorf) využije a skočí mu po krku. LISTER padá na zem a snaží se kebab shodit.
KRYTON: Vážně to máte rád tak ostré?
LISTER (Ukazuje na kebab): Chce mě to zabít!
KRYTON: Ano, musí to být dobré!
LISTEROVI se konečně podaří odhodit krvelačný kebab, který se okamžitě rozběhne za nějaké bedny.
LISTER (Dost vynervovaný): Něco tu je!? Vidim to! (Tluče do beden baseballovou pálkou)
KRYTON: Není vám něco?
Je slyšet zvuk, jak polymorf mění tvar.
LISTER: Do kosmu, je pryč!
KRYTON: Co?
LISTER (Panikaří): Jak je to možný!? Kam se moh' zdejchnout!? (Zdvihne ze země červené trenýrky a začíná si je nandavat) Vypadnem odsud, KRYTONE, dějou se tu divný věci. Něco moc, moc divnýho!!! Ta bolest v rozkroku...
Je vidět pohyb v LISTEROVÝCH trenýrkách, které začínají vydávat podivný zvuk. LISTER zakřičí!
KRYTON: Co je vám ?
LISTER (Naprosto bezhlavě křičí): Zbláznily se mi trenýrky - scvrkávaj se! Ježiši! Moje spodky, sou živý a zmenšujou se!!! (LISTER padá zády na zem a svíjí se v bolesti) Pomoz mi prosimtě, KRYTONE, pomoz mi, prosimtě, pomoz mi!!!
KRYTON si kleká a pokouší se LISTEROVI trenky sundat.
RIMMER vchází a vidí zezadu na KRYTONA, který klečí přímo mezi LISTEROVÝMI nohami, navíc se stále zapojenou rourou v tříselné zásuvce.
LISTER (Stále se divoce kroutí): Sundej mi je, stahni mi je! Servi je ze mě!!!! No tak, KRYTONE. Snaž se…
KRYTON konečně stáhne nezbedné trenky. Stoupne si a mi vidíme, že trenky jsou v rozměru jako pro panenky. Dává je na LISTEROVU palandu
RIMMER (Nevěřícně stojí a říká LISTEROVI): Nemůžu říct, že mě to zas tak moc šokuje... ty přeřízneš cokoliv, viď?!
LISTER: Ty trenky, prosimtě, kde sou?
KRYTON: Dal sem je semhle a …(Dívá se, ale nemůže je najít)
LISTER: Určitě?
KRYTON: Není tu nic…
Je znovu slyšet polymorfa jak mění podobu.
KRYTON (Prohledává LISTEROVU palandu): … jen deky, polštáře a...
LISTER (Polekaný): Had!!!
KRYTON: ...had.
RIMMER: Had?!
Kolem KRYTONA se náhle točí strašlivý hroznýš. Najednou se odrazí a zaútočí na LISTERA. LISTER naštěstí bleskově reaguje a vhazuje hroznýše do opodál stojícího koše.
RIMMER: Co se to tady sakra děje?
LISTER (Couvajíc od koše): Nesnášim hady! Děsej mě přímo příšerně. (Opětovně se přibližuje ke koši) Je to druhá nejhorší věc na světě, který se bojim.
RIMMER: Která je první?

Polymorf změní svůj tvar zrovna, když LISTER otvírá koš. Z něj se vymrští obrovská příšera jako z Vetřelce s obrovskými zuby.
LISTER (K RIMMEROVI): Tahle.
Z „úst“ příšery vyjede náhle chapadlo, které se přicucne k LISTEROVU čelu a začne sát.

Ošetřovna

LISTER spí na lůžku.
KOCOUR: Neni mu nic?
RIMMER: Pokud to můžeme posoudit, tak ne.
KOCOUR: A kde je ta potvora?
RIMMER: Změnila se ve slizkou uslintanou stvůru a vypálila dolů po chodbě.
KOCOUR: Co to je? Nějaký mimozemšťan?
HOLLY: Ne, je ze Země - podle jeho profilu DNA ho stvořil člověk. Je to genetický experiment, který se nevyvedl.
KRYTON: Hmm, asi to byl pokus stvořit univerzálního válečníka. Mutanta, který mění podobu aby splynul s terénem a oklamal nepřátele.
KOCOUR: A co se zvrtlo?
KRYTON (Dramaticky): Je šílený!
HOLLY: Živí se negativními emocemi: strachem, vztekem, pocitem viny, mindráky… Vysává je ze své kořisti.
KRYTON: Hmm, je to takový emocionální upír. Mění podobu, aby vyprovokoval negativní emoci. Kupříkladu LISTERA přivedl až na samotnou hranici strachu, a pak ten strach vycucal!
RIMMER: Takže LISTER teď neví, co je to strach?
KRYTON: Přesně tak.
RIMMER: Tak co budem dělat?
LISTER (Vzbudí se a sedne si): Navrhuju vlítnout na něj a sejmout ho!
RIMMER: LISTERE, si nemocný, uklidni se. Nech to radši na nás.
LISTER: Skoro sem ho dostal v naší kajutě, ale viděli ste sami, zaskočil mě.
RIMMER: Ano, stal se z něj dva a půl metru vysoký, nelítostný, hnusný zabiják.
LISTER: Co ste tak podělaný? Dáme mu přes držku! Hezky kolenem do koulí a zhebne jako nikdo jinej!
RIMMER: Určitě k tomu přihlédneme při budování strategie.
LISTER: Vyrvu mu průdušnici a umlátim ho k smrti tim koncem, kde sou mandle.
RIMMER: Ano, ano, výborný nápad...
LISTER: Narvu mu pazouru do tlamy tak hluboko, že vytáhnu cedulku na jeho spoďárech.
RIMMER: Ano, ano... (Naléhavě) KRYTONE!
KRYTON vstříkne injekci se sedativy do LISTEROVI paže.
LISTER: Co to je, do kosmu? Nehraj si se mnou!
KRYTON: To, to je jen injekce na uklidnění, pane.
LISTER: Vy podrazáci, řekli ste si vo to! Všechny vás voddělám! Jednoho po druhym a je mně volný, jestli... (Zhroutí se)
RIMMER: No, díky Bohu za to. Tak, podle mě máme pouze dvě možnosti, za prvé: Chytit to a zabít; nebo za druhé: Utéct. Kdo je pro dvojku?
KRYTON: Dvojka mně docela vyhovuje.
KOCOUR: Dvojka je moje šťastné číslo.
RIMMER: Naložíme Kosmika a pakujeme se odsud.
HOLLY: A co LISTER?
RIMMER: Ale, uzavřeme dveře zevnitř. Do startu to tu přečká v bezpečí.
HOLLY: Nezapomeňte, někde tam je a může být čímkoli!
RIMMER: Mizíme.
KRYTON: A co direktiva Hvězdné pěchoty, podle níž, je naší prvořadou povinností kontaktovat jiné formy života, vyměňovat si různé informace a, pokud je to možné, přivézt si je domů?
RIMMER: A co RIMMEROVA direktiva, jež říká: „Nikdy si nezahrávej s ničím, co má víc zubů, než celá Addamsova rodina“?
RIMMER odchází a KRYTON s KOCOUREM ho následují.

Nákladová paluba

KRYTON monitoruje okolí, spolu s KOCOUREM si oba nesou bazukoidy.
KRYTON (Tiše): Je tady.
KOCOUR (Šeptá): Kde?
KRYTON (Tiše): Někde.
RIMMER: Nastavte bazukoidy na infrastřely. (KOCOUR a KRYTON tak učiní) Až se objeví, zaměřte zhruba tím směrem a zbytek už udělají střely.
Vycházejí z výtahu a rozhlíží se. RIMMER se dívá do chodby.
RIMMER (Mumlá): Něco tam je. (Křičí) Tam vzadu! Tam vzadu!!! Je to tam vzadu!!! Je to tam vzadu!!! Támhle! Támhle! (Ukazuje a šíleně rozhazuje rukama)
KOCOUR a KRYTON se vynoří zpoza krabic vedle RIMMERA a vystřelí dolu do chodby.
RIMMER: Promiňte, moje chyba. Falešný poplach.
KOCOUR: Idiote.
Střely se náhle otočí a vyhledávají si nový tepelný cíl - naše trio. Ti naštěstí v poslední chvíli uhnou.
RIMMER: Tomu nerozumím, hologram neprodukuje teplo a androidi taky ne. Co ty střely přitahuje?
KOCOUR se na moment zastaví, pak se kouká na RIMMERA a KRYTONA, kteří se upřeně dívají na něj.
KOCOUR: Sbohem, hoši. (Utíká pryč)
Energetické koule se vrací kolem RIMMERA a KRYTONA a zatáčí kolem rohu, honí KOCOURA. KOCOUR běží kolem pár rohů a po několika peripetiích se střelami svede závěrečný boj. Stojí před nějakými dveřmi, které otevře ve chvíli, kdy střely letí přímo na něj, sehne se a dveře znovu zavře. Střely jsou teď zavřené v nějaké místnosti a na KOCOURA nemohou.
KOCOUR: Jo, to se musí umět. Hoši, kam se na mě hrabete.
RIMMER (Hlas): KOCOURE, kde si?
KOCOUR: Tady sem!
RIMMER: Zůstaň tam - už pro tebe deme.
KRYTON: Pořád mluvte!
KOCOUR prochází mezi nějakými krabicemi, když tu náhle na něj promluví zezadu jakási žena.
ŽENA: Áh, copak to hledáš?
Oba pokračují v chůzi.
KOCOUR: Mutanta! Je nebezpečný, může se změnit v cokoli!
ŽENA: To je hrůzostrašné!
KOCOUR: Jasně, kotě, to si piš!
ŽENA: Musíš být hrozně statečný, když bojuješ s takovým tvorem.
KOCOUR: Jó, to máš pravdu!
ŽENA: A chytrý! Vsadím se, že si moc chytrý!
KOCOUR (Zastaví se): Chytrý? Jasně, bez toho by to nešlo. Jak říkám, může se to změnit na cokoli. Musíš žhavit mozek na plné obrátky, být pořád ve střehu, jinak se k tobě přiblíží a cvak, je po tobě. Poď, puso.
ŽENA: Si chlap, jak má být - statečný, chytrý, hezký...
KOCOUR (Se smíchem se zastaví): Jo, líbim se ti?
ŽENA: A jak, brouku. Si asi nejhezčí kluk, jakého sem kdy viděla.
KOCOUR: No, já to nechtěl říct první.
ŽENA: Víš co bych moc chtěla?
KOCOUR: Hmm?
ŽENA: Chtěla bych se milovat s klukem, jako si ty.
KOCOUR: No, snad bych někde v rozvrhu našel mezírku. Moment, co děláš tak ... eh, za deset sekund?
ŽENA: Nic, co by nešlo zrušit. (Objede si zuby jazykem)
KOCOUR: Ahoj, já sem KOCOUR.

ŽENA: Ahoj, sem genetická mutantka.
KOCOUR: Ale né... neřikej?
Polymorf se změní z ženy zpět v hnusnou oslizlou stvůru a přicucne se ke KOCOUROVU čelu.
RIMMER: Dostalo ho to, rychle!
KRYTON (Klečí před KOCOUREM): Ah, pane Bože! Co vám to udělalo? Ách…
RIMMER (Najednou mluví jaksi strojovitě a odměřeně, bez stopy strachu): Je mrtvý?
KRYTON: Jen v bezvědomí, ale podle psychoscanu zřejmě přišel o emoci.
RIMMER: O jakou emoci?
KRYTON: Přišel o marnivost.
RIMMER: To je tvoje vina, KRYTONE.
KRYTON (Překvapeně): Mo-mo-mo-moje vina?
RIMMER: Měli sme se držet pohromadě. Nechals' ho samotného!
KRYTON: Ale to nebyla... eh...
RIMMER: Důvěřoval ti a jak dopadl?
KRYTON: Ach, prosím vás... cítím se takl…
RIMMER (Změní se mu drasticky hlas): Provinile!!!?!!!
KRYTON: Ano.
KRYTON vypadá šokovaně, náhle se RIMMER změní ve zrůdu a začne KRYTONOVI vysávat emoci z těla. Skutečný RIMMER přiběhne a vidí polymorfa, jak saje z KRYTONA. Polymorf se otočí na RIMMERA.
RIMMER: Huš! Huš!
Polymorf se změní z vetřelce na malinkého netvorečka a odslizne pryč mezi krabicemi.
RIMMER: Vezmeme LISTERA a padáme odsud!
KRYTON: Ha, mé špatné svědomí! Ztratil sem svou jedinou emoci, která mi brání opovrhovat normami, morálkou a zvyklostmi lidské společnosti.
RIMMER: Nech si ty výlevy. Dělej! Vem KOCOURA a poď se mnou!
KRYTON: Dlabu na tebe, ty hadronová kebule!
RIMMER odchází.

Ošetřovna

Vodovodním kohoutkem se na ošetřovnu dostává beztvarý tvor – zjevně jde o polymorfa. LISTER se probouzí.

Chodba

RIMMER běží chodbou, pak se zastaví a otočí.
RIMMER: Kdes byl? Máme na spěch!
KOCOUR je strašně oblačen a má chraplavý hlas.
KOCOUR: Nahodil sem veget, RIMMERÁKU.
RIMMER: Dělej, KRYTONE, všechny nás zdržuješ!
KRYTON (Drží bazukoid): Jo, a mam se snad po…?
RIMMER: Všechny nás kvůli tobě zabije!
KRYTON: No a?

Ošetřovna

Nějaká žena masíruje LISTEROVO břicho. LISTER se konečně probouzí, jakmile uvidí ženu opět upadá do bezvědomí.
KRYTON, RIMMER a KOCOUR vstupují.
KRYTON: A hele! To je pakoňova máma.
RIMMER: Máti?
RIMMEROVA MATKA: Ahoj, zlatíčko!
RIMMER: Co to tu děláš?
RIMMEROVA MATKA: Co asi myslíš, synáčku? (Líbá LISTERA)
RIMMER (K LISTEROVI): Ty ses miloval s mou matkou!?
LISTER: Jo, chceš z toho něco vyvozovat!?!
HOLLY: To není tvá matka, to je polymorf!
RIMMER (Polokřikem): Ty si teď měl mou matku!?
RIMMEROVA MATKA: Pětkrát! Byl jako divoký… hřebec!!!
KRYTON (Paroduje RIMMERA): Velmi upjatá, velmi škrobená, strohá a chladná! (Směje se)
HOLLY: Nenech se vyprovokovat, jen tě chce naštvat!
RIMMEROVA MATKA: Synku, škoda, žes´ ho neviděl v akci. Byl jako písty ve strojovně zaoceánského parníku.
RIMMER (Otočí se): Myslím, že se mi udělá špatně.
HOLLY: Nerozčil se! Na to čeká!
RIMMER: LISTER a maminka... (Cedí přes zuby) Zlý sen, který se naplnil.
RIMMEROVA MATKA: Byl tak rozvášněný! Skoro sem se bála, že mi vypadnou falešné zuby.
RIMMER: Rozkošné.
RIMMEROVA MATKA: Ty polohy do kterých mě ohýbal!
RIMMER: Senzace, to muselo být kouzelné. Výborně…
RIMMEROVA MATKA: A co ten šikulka dokáže s neapolskými špagetami!
HOLLY: Jen klid, Arnie !
RIMMER (Velmi rozzuřeně): Neapolské špagety!!!!!
Polymorf se přicucne na RIMMEROVO čelo, přímo přes „H“, a začne sát. Dosaje a RIMMER upadne na zem.

Ubikace

Na ubikacích je hromadná domluva. KOCOUR sedí na zemi a chlastá.
KOCOUR (Značně opile): Kde to je teď?
HOLLY: Opět je v nákladovém prostoru, dříme po večeři k níž měl strach, marnivost, špatné svědomí a vztek. Musíte ho chytit, nebo se vrátí.
RIMMER (Má bradku, brýle, fajfku, oblečení a vůbec všechno asi jako typický člen Greenpeace): Vážení, jen proto, že je to nelítostný nestvůrný zabiják a uslintaný slizký netvor, nemusí ještě být špatný člověk. Musíme se vyjádřit všichni popořadě. Navrhnout několik možných řešení, možná někde při čaji.
KRYTON (Na LISTEROVĚ palandě): Slyšíte sraba? Nemá v sobě špetku hněvu, chce vycouvat - je to ujetej trhlouš!
RIMMER: Na tom něco je, KRYTONE. Vezmeme to v úvahu. Davide? Davide, máš taky nějaký příspěvek do diskuse?
LISTER (Na rameni má bazukoid a drží baseballovou pálku): Jó, to bych měl, Árnolde. Vydáme se dolu do skladu munice, vemem jaderný hlavice a přiděláme jednu k mý hlavě a… pošlu toho ksindla na pravdu boží! (Předvede hlavičku, kterou chce boj rozhodnout)
RIMMER: Dobře, to je dobrý nápad, Davide, ale necháme to chvilku uležet, ano? Eh, KOCOURE, teď tvůj příspěvek prosím.
KOCOUR: Hhh, mě se na nic neptejte - sem nula, sem vzduch!
RIMMER: To je milé, děkuji mockrát. Takže, postoupíme dál. Snad si nikdo nemyslí, že sem se prohlásil samozvaným vůdcem... chci jen posloužit jako organizátor. KRYTONE, vyslov se bez zábran.
KRYTON: Myslím, že bysme měli hodit LISTERA jako návnadu, a zatímco bude požírán zaživa, my se připlížíme zezadu a odpálíme to do stratosféry.
LISTER (Nadšeně): Dobrej plán! To je zatim nejlepší, co sem slyšel! Až tomu budu já křupat v hubě, tak vy po tom zezadu nenápadně skočíte!
RIMMER: Jo, ta možnost tu existuje, ano, eh, ale já mám jiný návrh. Trochu přitvrdíme. Čas vyjednávání vypršel. Říkejte si tomu extrém, ale navrhuji, abychom šli tvrdě a bez prodlení zaútočili skutečně masovou letákovou kampaní, a zatímco se z ní bude sbírat, nasadíme cirkusáky, alegorické vozy, pouliční divadlo a možná i dobročinné koncerty, ano? A pokud to bude málo, lituji, ale příde čas triček: „Mutanti ven!“, „Vesmírní chameleoni? Ne, děkuji!“ ... a pokud je tohle nevyžene, pak už nevím co…
KRYTON: Už ti někdo někdy řek, že seš hnusný, plesnivý povidlo, který má důvtip, šarm a duchapřítomnost německýho

ovčáka po transplantaci hlavy?
LISTER: Dost keců, vy srágory, teď je čas udeřit! (Majzne se pálkou do hlavy) Plastikovej pytel se jménem tý zrůdy už čeká a já mu zatáhnu zip. A kdo mi zkříží cestu, dostane napalmovej klystír!
KOCOUR: Já myslim, že maj všichni pravdu, kromě mě, takže zapomeňte, že sem něco řek.
RIMMER: No, domnívám se, že všichni zapomínáme na jádro našeho problému a to je: Jak si budeme říkat? Eh, podle mě si můžeme vybrat buď: „Liga proti slintajícím monstrům“, či můj oblíbený návrh: „Komise pro Legalizaci Integrace Teroristických Organismů a jejich RehabilitacI ve Společnosti“. Eh, má to jednu nevýhodu - zkratka je „KLITORIS“.
LISTER: De vo to ho zabít! A jestli mam obětovat svuj život takovym trapnym způsobem, tak je to jedině dobře!
KRYTON: Jasně! Proč ne? I když to nevyjde, bude aspoň sranda!
LISTER: Jo, tak přestaňte klepat pantem a de se na věc! A poslední živej je posera. Kdo de se mnou?
RIMMER: No, nálepky na auto budou až ve čtvrtek, ale někdy člověk musí jednat spontánně. Přátelé, deme! (Následuje LISTERA ven)
KOCOUR (Stoupne): Jo, já du s váma. Třeba z něho vyrazim ňáký prachy.
KRYTON: Možná, že když vás vydám, tak mě nechá žít. Pohyb, šmejdi!!!

Skladiště

LISTER vyskočí zpoza krabic a začne kolem sebe máchat nunčakami, bohužel jeho produkce končí mohutným úderem do slabin. Za LISTEREM vychází RIMMER. Drží transparent „Vesmírní chameleoni – ne, děkuji!“.
RIMMER: A všichni, prosím… (Zpívá) Jednou budem dáááál…
LISTER (Za neustálého RIMMEROVA zpěvu): Vylez, ty měkkejši. Vyceň ty svý voslintaný zuby a já ti je vyrazim.
KOCOUR: Není tady!
KRYTON: Tady sou - dobrý šťavnatý lidičky! Poď na ně! Na muty, na muty!
Naše čtyřka dojde před dveře, kam KOCOUR předtím zavřel dvě infrastřely. Aniž by si toho kdokoliv všiml, obří polymorf je náhle za jejich zády. LISTER otevře svou baseballovou pálkou dveře a dvě zavřené střely se rozletí jejich směrem. Naštěstí se všichni čtyři stačí sehnout a střely dostanou polymorfa, který zrovna chtěl začít obědvat. Vše je zjevně zase při starém.
KOCOUR (Prohlíží si svůj „ohoz“): Fuj! Co to mám na sobě?
KRYTON: Eh, můžete mi to vůbec odpustit? Samozřejmě spáchám okamžitě sebevraždu. (Strká si hlaveň bazukoidu do úst)
LISTER (Odsunuje bazukoid z KRYTONOVÝCH úst): Ale ne... byli sme všichni trochu mimo.
RIMMER: To mi povídej.
KOCOUR: Poďte, musim se hodit do gala. Jestli si hned nevezmu decentní oblek, musím rezignovat na funkci nejhezčího hocha na lodi.
KOCOUR odchází, následován KRYTONEM, RIMMEREM a LISTEREM.

Vesmír

Na kontejneru, ze kterého se polymorf dostal na loď je při neustálém otáčení najednou vidět nápis: „Genetický odpad, obsah číslo 2“.

Chodba na Červeném trpaslíkovi

Chodbou skáče basketbalový míč. Obraz náhle zamrzá…
Epilog: Druhý polymorf, který byl o poznání méně inteligentní než ten první, se zabydlel v LISTEROVĚ šuplíku na čisté trenýrky… kde zemřel o mnoho let později sešlostí věkem.
KONEC.

Epizoda 16, "Výměna těl"

Někde uvnitř Červeného trpaslíka

Záběr na divně se chovajícího robíka s dráty v „puse“.
Laboratoř Kryton a Rimmer jsou nahnutí nad počítačovým terminálem, který zobrazuje děsně složité obvody. Rimmer dává Krytonovy instrukce.
RIMMER: Dál. Tady je další. Obvod 14598 ypsilon, červená chodba 357.
KRYTON: Dráty zpřeházené.
RIMMER: Další stránka. Obvod theta 29555, modrá chodba 212.
Lister vstoupí a míchá karty.
LISTER: Co se děje? Je půl jedenáctý. Nedáme si poker?
RIMMER: Kde jsi byl? Ty jsi nedostal vzkaz?
LISTER: Jakej vzkaz?
RIMMER: Jeden z robíků se pomátl. Kompletně zpřeházel dráty na všech palubách. Máme přes dva tisíce chyb ve vedení. Nedýchej a hlavně se nikoho nedotýkej.
(S pohledem na Listra) Celá loď je jeden velký sud s prachem.
LISTER: Takže poker nebude. (vypadá velmi schlíple)
Rimmer se podívá na Listra jako by chtěl říct: „Ty nechápeš závažnost téhle situace.“
RIMMER: Hledáme autodestrukční systém. Je na něco napojen ale nevíme na co. Řekni to Kocourovi.
LISTER: (odchází) Dalo to fušku poznačit ty karty.

Chodba

Lister vede Kocoura červeně osvětlenou chodbou.
KOCOUR: Takže nesmíme na nic sahat?
LISTER: Na žádnou elektriku dokud to nespraví.
KOCOUR: Jak dlouho to bude trvat?
LISTER: Bůh ví.
Lister přistoupí k prodejnímu automatu, skloní se aby mohl zadat objednávku.
LISTER: Koktejl a kávovou tyčinku. (otočí se ke Kocourovi) Večer jsme měli hrát poker a to je v háji.
AUTO DESTRUCT: Odpočet zahájen Loď bude zničena za patnáct minut. Čtrnáct minut a pětapadesát sekund. Odpočet pokračuje.
Oba se podívají na sebe ohromeni varovným signálem.
KOCOUR: (s ledovou tváří) To byly pěkná volovina co jsi udělal.
LISTER: Nepřemejšlel jsem.
AUTO DESTRUCT: Do autostrukce červeného trpaslíka zbývá čtrnáct minut a padesát sekund.
Kocour vyděšeně odchází. Lister se obrátí zpátky k automatu.
LISTER: Zruš to! Zastav to!
AUTO DESTRUCT: Opusťte loď. Do detonace zbývá třináct minut a pětačtyřicet sekund.
LISTER: Zruš to! (mlátí pěstí do knoflíků)
AUTO DESTRUCT: Zbývá dvanáct minut a pětačtyřicet sekund.
LISTER: (kope do stoje) Zastav to!
AUTO DESTRUCT: Do detonace zbývá deset minut a pětačtyřicet sekund.
LISTER: (třese stojem) Zastav to!
AUTO DESTRUCT: Do detonace zbývá devět minut …
V řídící jednotce Nejdřív pohled na Kocoura a potom na rozzuřeného Rimmra.
RIMMER: Říkal jsem to. Na nic nesahat. Neříkal jsem to snad?
LISTER: Jenom jsem si poručil koktejl a tyčinku.
(prosebně, jako někdo kdo právě inicializoval destrukci celé vesmírné lodi)
KOCOUR: Ještě že jsi si nedal dvojtej čísburger.
AUTO DESTRUCT: Osm minut dvacet sekund. Odpočet pokračuje.
LISTER: Ale jak se to vypíná?
HOLLY: Jediný, kdo může zastavit autodestrukci je kapitán.
RIMMER: Mrtev.
HOLLY: Nebo některý z důstojníků.
RIMMER: Mrtvi.
HOLLY: Asi jsem měla systém v mnoha ohledech přeorganizovat.
LISTER: Nešlo by tu mašinu nějak oblafnout, aby si myslela, že jsem kapitán?
HOLLY: Ne. Porovnává otisk hlasu a mozku s databankou.
AUTO DESTRUCT: Do autodestrukce zbývá osm minut deset sekund. Pokračuje odpočet.
RIMMER: Vymysli něco, prosím tě! Máš IQ šest tisíc, tak se snaž, proboha!
HOLLY: Přemýšlím.
AUTO DESTRUCT: Do autodestrukce zbývá osm minut.
RIMMER: Tak co?
HOLLY: Prošla jme celou databází a zvážila všechny možnosti a máme tři reálné alternativy. Zaprvé: sedět tady až to vybouchne. Za druhé: stát tady až to vybouchne. Zatřetí: poskakovat a řvát na mně že jsem neschopná, dokud to nevybouchne.
LISTER: Nějak by to jít mělo.
KRYTON: Mohli bychom zkusit výměnu osobností.
Uvnitř laborky Záběr na paži přivázanou ke křeslu, dále na Listra přivázaného ke křeslu, který vypadá všelijak ale šťastně rozhodně ne.
KRYTON: Jednou jsme se o to pokusili na Nově 5. Jde o stejný postup jako když chcete vytvořit hologram. Vymažeme celou vaši osobnost a uložíme ji na paměťový disk. Pak převedeme kapitánovu osobnost z jeho personálního disku do vašeho osobního prázdného mozku.
LISTER: A už jste to vyzkoušeli?
KRYTON: Ano jistě.
LISTER: A vyšlo to.
KRYTON: Ne. Ale jsem si jistý, že vím proč to nešlo.
AUTO DESTRUCT: Dvě minuty do autodestrukce.
LISTER: Takže ve mě bude kapitánova osobnost?
KRYTON: Ano. A pak si doufejme bude autodestrukčí mechanismus myslet, že jste kapitán a vy to budete moci zastavit.
LISTER: Kde bude moje osobnost?
KRATON: (drží malinkou kazetu) Tady na tomhle.
AUTO DESTRUCT: Jedna minuta padesát sekund. Odpočet pokračuje.
Rimmer a Kocour vejdou.
RIMMER: Kapitánův disk jsme nenašly. Ale máme jednoho z jeho zástupců.
HOLLY: Nevadí. Ti znali heslo.
LISTER: (vidí obrovskou injekční jehlu, kterou Kryton zvedl do výše) Krytone, k čemu je tohle?
KRYTON: To je mentální dávidlo.
LISTER: Cože?
KRYTON: Mentální klystýr. Tím vypláchneme váš mozek.
LISTER: Nikdo mi nebude vyplachovat mozek!
KRYTON: Potom ho zase vrátíme zpátky.
LISTER: Tohle si nenechám vrazit do hlavy!
Kocour srká šálek kávy v pozadí.
AUTO DESTRUCT: Jedna minuta čtyřicet sekund.
RIMMER: Musíš, jinak je po nás.
LISTER: Odprejskni!
KOCOUR: Nežádám abys to udělal jen kvůli mně! Žádám tě, apeluji na tebe a prosím tě – udělej to kvůli mýmu šatstvu. Budeš jen přihlížet jak je můj šarlatový oblek z PVC s límečkem z imitace tučňáka rozcupovanej na cucky? (Lister přikývne) Vezmeš si to na svědomí? (Lister znovu přikývne)
AUTO DESTRUCT: Jedna minuta třicet sekund. Odpočet pokračuje.

RIMMER: Ano Listre, souhlasím, je to hloupý nápad. Je to skoro jisté, že nevyjde. Ale co se ti může stát horšího? Co strašnějšího? Než že strávíš zbytek života jako bezduchý tvor. Jenže to bude stejně trvat jen třicet sekund. No tak co?
LISTER: Můžeš.
Kryton potře Listrův pravý spánek tampónem a zapíchne do něj jehlu. Když vycucává Listrovu osobnost jeho tvář nabývá prázdné výrazy dokud nevypadá kompletně jako idiot s vyplazeným jazykem. Kryton zmáčkne nějaké klávesy a uloží Listrovu osobnost na úložné médium.
KRYTON: Dávejte na to pozor. To je Listrova osobnost.
Podá malou kazetu Kocourovi. Jak si ji všichni prohlíží, upadne kazeta Kocourovi do kafe. Rimmer se s odporem odvrátí. Kocour zírá omluvně, ale s neskrývaným uculováním. Vytáhne kazetu z kafe a odplíží se. Kryton začíná umisťovat Brownovu osobnost do Listra. Jakmile skončí, Lister vypadá velmi udiven.
AUTO DESTRUCT: Pětapadesát sekund do detonace.
BROWNOVÁ: Co to je? Co to se mnou sakra je?
RIMMER: (v pozoru) Veliteli.. Zvláštní shodou okolností došlo ke spuštění autodestrukčního systému lodi a potřebujeme ho abyste ho deaktivovala.
BROWNOVÁ: Něco se stalo! Něco se mnou je! No jasně! Já přece nebyla chlap!
RIMMER: Ženská pitomá, na to teď není čas!
BROWNOVÁ: Proč mám mužské pohlavní orgány?
RIMMER: Jestli nezastavíte autodestrukční systém do dvaceti sekund, budou ty mužské pohlavní orgány obíhat kolem nejbližší planety. Společně s orgány jiných osob, pohlavními i jinými.
AUTO DESTRUCT: Patnáct sekund do detonace.
BROWNOVÁ: Zastavte program 1X!
AUTO DESTRUCT: Identifikujte se!
BROWNOVÁ: Důstojník Carol BROWNOVÁ, přístup k zaheslování počítače 0101.
AUTO DESTRUCT: Musím to ověřit. Totožnost nepotvrzena. Zastavení zamítnuto. Autodestrukční program pokračuje. Detonace za pět sekund.
Záběr na rozhozenýho Krytona. Rimmer a Kocour Krytonovi:
RIMMER: To se tedy povedlo!
AUTO DESTRUCT: Čtyři.
KOCOUR: Paráda vobludo!
AUTO DESTRUCT: Tři.
RIMMER: Přímo geniální plán!
AUTO DESTRUCT: Dvě:
KOCOUR: Fakt chytrý!
Brownová sebou mlátí v křesle.
AUTO DESTRUCT: Jedna. Začíná autodestrukce.
V dramatické pauze jsou všichni připraveni zemřít.
Pohled na automat, jak z něho vypadne koktejl a kávová tyčinka.
AUTO DESTRUCT: Děkuji, že používáte samoobslužné jídelní automaty. Špičková kvalita, špičková chuť.
KOCOUR: Co se stalo?
KRYTON: Je to napojeno na výstražný systém, ale né na bombu!
RIMMER: A kde je ta bomba?
HOLLY: Žádnou tady nemáme.
RIMMER: Cože?
HOLLY: Zbavila jsem si jí už dávno.
KOCOUR: Proč si nám to neřekla?
HOLLY: Neptali jste se.
KOCOUR: Bože. To se mi jen zdá. Ale pamatuj si. Ty spodky mi zaplatíš holčičko!

Ubikace

RIMMER: Jsi vzhůru?
LISTER: Jo, nemůžu spát.
RIMMER: To budou ty uzenáči, cos večeřel.
LISTER: Na uzenáčích není nic špatnýho.
RIMMER: Ale uzenáči po indicku. To nemůže být zdravé. Tedy kari každý večer, to tě musí ubíjet. Mně to taky ubíjí. Asi si pořídím kanárka v kleci.
LISTER: Proč?
RIMMER: Abych měl kontrolu, jestli je bezpečné vstoupit.
LISTER: No tak, nejsem tak hroznej.
RIMMER: Ne milánku? Ty nepotíš pot, ale madráskou omáčku.
LISTER: Co ten náhlej zájem o mou stravu.
RIMMER: Nejde jen o tvou stravu. Ale o tvé zdraví vcelku. Přiznej si to. Jíš svinstvo. Vůbec necvičíš. Kouříš. Piješ. A popravdě začíná to být vidět.
LISTER: Mně je dobře.
RIMMER: Jsi obtloustlý.
LISTER: Máš vidiny.
RIMMER: Minulý týden, jak ve strojovně zhaslo světlo, se na zdi odrážela tvoje silueta. Vyděsila mně k smrti. Myslel jsem, že je to Alfred Hitchcock.
LISTER: Chceš říct, že mám panděro?
RIMMER: Máš na sobě víc sádla, než u řezníka za výlohou.
LISTER: Né, bez legrace. Fakt myslíš, že jsem přibral?
RIMMER: Už máš na to věk, Listy. Když jsi mladší tak si jíš co chceš, piješ co chceš a pořád oblíkneš své gatě číslo 26 a dopneš je bez problémů. Ale jak jsi už v tom věku, 24, 25, tvé svaly to vzdají, zamávají bílou vlajkou a bez varování je z tebe hnedle tlustý dědek.
LISTER: Nejsem tlustej, jsem udělanej!
RIMMER: Ty jsi nikdy na přírodopise nedržel žábu za hlavu? (ukazuje Listrovi pohyby rukou) Víš, jak je to její bříško vyboulené nad hubenými nožičkami. To je obrázek, jenž vidím, když ráno seskakuješ z palandy. (lehne si zpátky)
LISTER: Možná máš pravdu. (prohlíží si svůj břich) Jo. Začnu trochu posilovat.
RIMMER: Ovšem, hmmmm, mohl bys … Né, s tím bys nesouhlasil.
LISTER: S čím jako? (nakloní se k Rimmrovi)
RIMMER: Uděláme výměnu.
(Lister si lehne zpátky, kroutí a hlavou a směje se tomu uhozenýmu nápadu) Moje osobnost do tvého těla. A tvoje do mého. Viděls jak to šlo hladce s Brownovou? Půjč mi na pár týdnů svoje tělo a já ti ho vytrénuju. Budu hodně cvičit, zdravá výživa, žádný alkohol, žádné doutníky. A budeš mít figuru jako po garanční prohlídce.
LISTER: Během tý garančky budu jako hologram.
RIMMER: To snad přežiješ, když je to jen na pár týdnů.
LISTER: Mluvíš o tom, jako by šlo o nůžky na keře nebo o sekačku na trávu.
RIMMER: Já ti ho vrátím. A vrátím ti ho bez kazu. Víc než to! Bude trénované.
LISTER: Svoje tělo ti nepučím ani za zlatý prase.
RIMMER: Čeho se tak bojíš? Copak bych s ním mohl zacházet hůř než ty? Ty o něj nepečuješ, netrénuješ ho, správně ho neživíš. Já budu! Tak co říkáš?

Vesmír

Slyšíme zvuky injekční stříkačky.
Chodba v laborce Lister a Rimmer se vynoří z laborky.
LISTER: (Listrův hlas, ale zní divně jak vychází z Rimmrových plic) A žádný podrazy!
RIMMER: Ovšem že né.
LISTER: Na čtrnáct dní.
RIMMER: Čtrnáct dní.
LISTER: (zvedne dva Rimmrovy prsty) Dva tejdny!
RIMMER: Rozumím pane RimmListre! (rozepne Listrovo sako a gesty naznačuje, že to moc nevoní)

Sprcha

Rimmer, v Listrově těle, stojí u záchodové mušle, má oblečené velmi tlusté červené plastické rukavice, sundává si čepici a nasadí si pár očních klapek. Brouká si The Grand Old Duke of York. Vytáhne kleště ze zadní kapsy. Pak rozepne poklopec a s použitím kleští vyjme bimbáska a začne si ulevovat. Náhle se zastaví, sejme oční klapky a podívá se dolů. Vypadá velmi šokovaně.
Chodba Lister v Rimmrově těle míjí zrcadlo a mrkne na sebe.
LISTER: Tohle je pěkně uhozená čepice. Jsem jako četník ze Saint Tropaiz. Holly, můžeš s tím něco udělat?
HOLLY: Jistě Dejve.
Najednou je Lister oděn do černé kůže, tak jak ho normálně vídáme.
LISTER: Drsňák.

Koupelna.

Střih na Rimmra jak sprchuje Listrovo tělo.
RIMMER: Co to má za nechtama? Jéžiši.
Uloží lahvičku nějakého detergentu do výklenku ve zdi a vezme jinou láhev, ukáže se, že láhev Domestosu.
RIMMER: Musím to vydrbat.

Ubikace Kryton nalévá nějaké červené víno do sklenice, která, jak se ukáže je součástí velké luxusní oslavy. Oblečen v županu vchází Rimmer a brouká si.

KRYTON: Mmm, oběd pane.
Rimmer vezme elektrický nůž a uřízne Listrovi dredy.
RIMMER: Ahh! Jídlo. Pravé jídlo. Jíst a vychutnávat každé sousto.
KRYTON: Je to přesně tak, jak jste si poručil, pane. Lahodná rybička vařená v páře. Čtyři tucty ústřic. Kachní nožičky v holandské omáčce.
RIMMER: Jaké blaho dotýkat se, ochutnávat. (nadšeně ochutnává)
KRYTON: Pečené selátko nadívané kaštany a lanýži.
RIMMER: Mmmmmmm.
KRYTON: (pokládá velmi velký tác bramborové kaše) Bramborová kaše.
RIMMER: Je se smetanou?
KRYTON: Je v ní půl litru smetany a půl litru másla, pane.
RIMMER: A orgie můžou začít.
Začne si cpát jídlo a pití do pusu a pak vrazí obličej do bramborové kaše. Nakonec si poleje hlavu šťávou z masa.
Listr vstoupí a zůstane ohromen stát.
LISTER: A jak ti svědčí moje strava?
Rimmer zvedne palec ruky nahoru, hlavu stále zabořenou v kaši.

Ubikace. Noc Rimmer je stále v županu a kouří doutníka.

RIMMER: Tak to pochop. Asi šlo o chvilkový záchvat šílenství. Bylo to na mně moc. Nedotkl jsem se jídla tři milióny a dva roky. Toho jídla. Byl jsem jako zvíře.
LISTER: Já chci zpátky svoje tělo.
Lister leží na pravém boku, podpírá si hlavu rukou v kontrastu s Rimmrem, který nevypadá odpočinutě.
RIMMER: Už se to víckrát nestane. Ale tohle jsem musel dostat z hlavy.
LISTER: Z mý hlavy. Proč kouříš?
RIMMER: Jeden doutníček.
LISTER: Ale měl jsi mě dát do pucu.
RIMMER: Začnu zítra.
LISTER: A jestli ne tak uvidíš.

Vnitřní chodba.

Vidíme Listra oblečeného v Rimmrově zeleném obleku a čepici jak nese malý kufřík. Kocour ho míjí, ale pak ho to trkne.
KOCOUR: Héj. Jak to, že ses takhle vyfik? Proč chceš vypadat jako dutohlav? Jsi normální? Chceš bejt kopie chlápka co má uši tak velký, že na ně chytí satelitní televizi? Proč se oblíkáš jako ten paznecht Rimrák?
RIMMER: Protože (píchne Kocoura do oka) já jsem ten pazneht Rimrák.
Se samolibým pohledem do jeho tváře Rimmer odchází.

Velká lázeňská vana.

Rimmer si čte v pánském časopise.
RIMMER: Né. Tohle mají být ženy? Né. Hnus! (listuje v magazínu a my vidíme obrázek, který Rimmra zaujmul) Tahle by docela ušla.

Ubikace Kocour je zády k nám a má rozvázané vlasy. Hraje s Listrem scrabble.

LISTER: (ukazuje na svá písmenka) Tohle písmenko, tohle a tohle. A tohle.
KOCOUR: Hééé, už to mám kamaráde. Jé, ou, zet, iks, ypsilon, qé, ká.
LISTER: To není slovo.
KOCOUR: To je kočičinou.
LISTER: Jozxyqk?
KOCOUR: Takhle se to nevyslovuje!
LISTER: A co to znamená?
KOCOUR: To je zvuk, co vydáš. Když ti něco přiskřípne pohlavní orgány.
Kocour předvádí rukama jakoby zavřel knihu a vydává ten zvuk.
LISTER: Je to ve slovníku?
KOCOUR: Mohlo by, kdyby jsis čet nahej a zavřel knížku moc rychle.
Opět to předvádí.
RIMMER: (vchází a vypadá jakoby se vypracoval) Cvičeníčko, mučeníčko. Bez práce nejsou koláče.
LISTER: Na váhu! Chci tě zvážit.
RIMMER: To není nutné. Koukni na to břicho. Ploché jako prkno. Takové nebylo už léta.
LISTER: Na váhu prosím!
RIMMER: To fakt není nutné
LISTER: NA VÁHU!
Rimmer vstoupí na váhu.
LISTER: Ty jsi přibral kilo!
RIMMER: Ovšem, že jsem přibral kilo. Ten kvasnicový extrakt. Abys měl pěknou figuru.
LISTER: Sundej župan!
RIMMER: A proč?
LISTER: Svlíkni ho!
RIMMER: Nebudu ti ukazovat svoje nahé tělo.
LISTER: To není tvoje tělo ale je moje!
KOCOUR: Ty se schováváš.
LISTER: Župan dolu!
RIMMER: Chci ti jen říct …
LISTER: Shoď to.
RIMMER: (sundá župan a odhalí pěkně červené podvazky) Co je? Jo tohle. To je můj kýlní pás. Úplně jsem na něj zapomněl.
LISTER: To jsou podvazky.
RIMER: Ovšem že nejsou.
LISTER: Tak proč to má ty přezky na připevnění punčoch.
RIMMER: Na ty se zavěšují závaží abys moh posilovat i při chůzi. Je to dobré na stehna. (kýve se když předvádí připojená závaží)
LISTER: Já chci zpátky svoje tělo.

RIMMER: Poslyš máš pravdu. Trošku mi z toho v prvních dnech přeskočilo. Ale přísahám, že už je to všechno pryč. Nechápeš, že je v mé zájmu dostat tě do formy? Mohli bychom to dělat pravidelně. Čtrnáct dní v roce bych měl tvoje tělo. A napřesrok, jestli souhlasíš, bych si rád zamluvil poslední dva týdny v červenci.
LISTER: Chci ho zpátky.
RIMMER: Ještě jeden pokus.
LISTER: Už žádný přežírání.
RIMMER: Slibuju.
LISTER: A sundej si ten pás. Nesluší mi.

Ubikace

Slyšíme chlemtání.
LISTER: Holly! Světlo!
Lister seskočí z postele nachází Rimmra sedícího na posteli přikrytého prostěradlem.
LISTER: Tak už dost! Už toho mám až po krk!
RIMMER: MM-mph? Mph mmph mph? To jsi ty?
LISTER: To je konec!
RIMMER: (sundá prostěradlo a utře si ruce) Čeho je konec? (všude má zbytky jídla)
LISTER: Zase ses cpal, co?
RIMMER: Vůbec ne?
LISTER: Chci zpátky svoje tělo. A hned!
RIMMER: Měl jsem ho jen tejden.
LISTER: Tohle jsme si nedomluvili. Seš podrazák. (odchází a mrkne do koše) A co je v tom koši? Moje vlasy. Moje dredy sou v koši! Mohl jsis je jenom sepnout.
RIMMER: Taky ano. Bohužel, upadly mi.
LISTER: Upadly? Tak honem do laborky. Deme!
RIMMER: Je hluboká noc. Kryton je teď vypnutý.
LISTER: Hned!

Ubikace. Později Vejdou.

LISTER: (škrábe si prsa) Kolik doutníků jsi to vyhulil, Rimmre? Pajšl mně bolí jako bys ho nastrouhal na struhadle.
RIMMER: Máš zase svoje tělo. Nech mně být!
LISTER: Já vykouřím jenom pár cigaret za den. Je mi jako bys vyhulil celou sklizeň kubánskýho tabáku.
RIMMER: Měl jsem jeden jediný.
LISTER: Žádné ohledy, to jo! Zacházel si s mým tělem jako s kusem hadru. Jako by to byla vonuce. Hele. Narostly mi prsa. Tady je jasná rejha. Jenom se podívej. Tejden v mým těle a je ze mě prsoun.
Lister jde k váze a Rimmer vypadá velmi nešťastně.
LISTER: Ta váha se plete. Ta váha se musí plíst!
RIMMER: Odpovídá to tvé výšce.
LISTER: Rimmre. Ano. Odpovídalo by to mé vejšce, ale kdybych byl těhotnej hroch.
RIMMER: Předtím jsi taky nebyl žádný kulturista, co?
LISTER: Nepečoval si o moje atletický nohy. Že ne?
RIMMER: Upřímně řečeno. Bál jsem se jich dotknout.
LISTER: Rimmre, říkal jsem ti. Musíš mý nohy umejt a zasypat třikrát denně. A jednou je dobře vydrbat pemzou.
RIMMER: Nenašel jsem odvahu abych se jich třikrát denně dotknul.
Vrcholem statečnosti bylo, že jsem jednou sundal ponožky.
LISTER: Koukej na můj bachor. Koukej na něj. Můžeš na něj nakreslit reklamu a vypustit ho.
RIMMER: Podívej se. Za tohle na mně neházej odpovědnost. Ano, přidal jsem několik kilo k té tvé mastné kouli, ale přiznej si, že to byla ruina než jsem se k ní jen přiblížil.
LISTER: Ruina?
RIMMER: Kdyby to bylo auto, nikdo na světě by ho nepojistil. Nic nefunguje. Tvé chuťové buňky jsou zcela otupělé. Za těch pětadvacet let jsi je doslova vypálil tunami kari. A co všechny ty bolístky, o kterých nikdy nemluvíš? Bolest v zádech, ztuhlý krk. Jo, a něco ti poradím. Zelenou moč si může dovolit jedině urolog!
LISTER: S mým tělem máš utrum. Už ti ho nikdy nepučím.
RIMMER: A co příští rok? Měli jsme dohodu. Dva týdny v červenci a víkend před Vánocemi.
LISTER: Proč si ho chceš zase pučit? Je to přece ruina!
RIMMER: Bohužel lepší tělo není k mání. Když nemáš na dovolenou v Karibiku spokojíš se i s Bulharskem. S toho se nevykroutíš. Slíbils mi ho.
LISTER: Ale to jsem jenom tak plácnul, aby jsi mi ho vrátil. Moje tělo už nikdy, nikdy do svejch pařátů nedostaneš. Nikdy!
RIMMER: Radši si schrupni. Ráno to budeš vidět jinak.
Chodba Kryton tlačí vozík s Listrem v bezvědomí.
KRYTON: Opravdu nevím, jestli bychom měli.
RIMMER: Jsi naprogramovaný, abys poslouchal. Tak dělej!
KRYTON: Ale mělibychom se ho nejdříve zeptat.
RIMMER: Říkal jsem ti, že souhlasil. Je šťastný, že mu to umožníme.
KRYTON: Proč jsem mu měl dát chloroform. A proč se tak zoufale bránil?
RIMMER: Tady velím já. A beru na sebe plnou odpovědnost.
KRYTON: Ale pane…
RIMMER: Do laboratoře. Pronto!
KRYTON: Oh!
RIMMER: Jestli se prober, prašť ho znovu!

Ubikace. Ráno

Vypadá to, že se Rimmer probouzí, ale brzy vidíme, že je oblečen do Listrových šatů.
LISTER: Jseš vzhůru? Rimmre? (seskočí z postele a všimne si své ruky) Né, prosím tě né. (všimne si, že má zanechanou zprávu) Přehraj zprávu!
Je to Rimmer v Listrově těle, znovu.
RIMMER: Ahoj! To jsem já. Říkal jsem ti, že to ráno budeš vidět jinak. Víš, tenhle týden jsem byl fakt v sedmém nebi. A ničilo mně jak si ve svém těle přímo lebedíš. Proto jsem vzal Kosmika a uprchl. Neboj se. Asi tak za měsíc jsem zpátky a vrátím ti ho. A neopovaž se mně pronásledovat! Jinak, (přiloží si pistoli ke skráni) to tvé tělo schytá.
LISTER: Kocoure! Kocoure!
Někde v lodi KOCOUR: Cože to chceš?
LISTER: Bude to jenom na pár hodin.
KOCOUR: Ty chceš půjčit moje tělo?
LISTER: Potřebuju tvoje tělo abych dostal zpátky svoje tělo.
KOCOUR: Už jsi jedno tělo ztratil.
LISTER: No ták.
KOCOUR: Ty jsi vtipálek. Myslíš, že ti teď půjčím svoje?
LISTER: Jsem hologram. Abych ho mohl pronásledovat, potřebuju tvoje tělo.
KOCOUR: Odpověz mi na tohle. Dovolil bys popeláři aby jel tvým Rolls Roycem?
LISTER: Jak mám pilotovat Modrýho skrčka?
KOCOUR: To nech na mně!

Vesmír

Vidíme Modrýho skrčka jak opouští Červeného trpaslíka.

Vesmír

Střih na Kosmika jak sviští vesmírem, za ním zní jakási symfonie.
Kokpit Kosmika Rimmer pochoduje za zvuku orchestru a troubí jakoby na trumpetu, zbraň v pravé ruce. Otevře truhlu a vytáhne koblih. Jakmile muzika skončí, strčí koblihu do pusy. Lister se objeví na monitoru.

LISTER: Rimmre! Rimmre! Prchat nemá cenu. Máme tě na dohled. Otoč Kosmika a vrať se na loď!
RIMMER: Já jsem tě varoval Listy! (namíří zbraň na Listrův obraz. Přiblíží se k panelu a by ho viděl) Nech mně být! Nebo víš, co se s tebou stane. (znova si namíří zbraň na pravou skráň)
KOCOUR: Blafuje.
RIMMER: Já neblafuju!
LISTER: Řek bych, že to myslí vážně. Zcvoknul se. Přiotrávil se koblihama.
KOCOUR: Jenom blafuje. Letím za ním.
KRYTON: Určitě blafuje.
LISTER: A co když mně zabije?
KOCOUR: To je gastronomický terorismus. Nemůžeme nečinně přihlížet.
RIMMER: Do toho vrazi! Zábava začíná.
LISTER: Máš pravdu. Blafuje.
RIMMER: Kruci!
KOCOUR: Za ním. (položí nohy na zem a loď se rozjíždí)
Rimmer jde do kokpitu. Řídí špatně a nabere pár šutrů.
LISTER: Přestává se mi to líbit. Otoč to, nech ho bejt!
KOCOUR: Už ho skoro máme.
LISTER: Je to strašně nebezpečný. Kašli na něj!
Modrý skrček se odvrátí a Rimmer se otočí aby se popásl zrakem, zapomínaje na zle vypadající skály blížící se vpředu.
RIMMER: Ha! Ha! Ha! Srabi! (otočí se aby se podíval kam letí)
Vesmír Vidíme Kosmika jak narazí do skály a padá k zemi.
Vracíme se k Modrému skrčkovi a vidíme Listův totálně šokovaný obličej.
LISTER: Krucinál. Jak jen hergot krucipísek mohl? On mně zabil!
Zadní část Kosmika Všude visí spousty drátů. Vstoupí Lister, Kocour a Kryton. Šoupací dveře do kokpitu jsou otevřeny.
RIMMER: (vyjukne zpoza rohu) Čaues!
LISTER: Nic ti není?
RIMMER: Budeš hrozně zuřit.
LISTER: Co? Co je?
RIMMER: Budeš fakt příšerně zuřit.
Postaví se do dveří, jeho vršek je utržen nad ramenem.
LISTER: Né, ztratil jsi mojí ruku.
RIMMER: Ztratil jsem i tvoje hodinky.
LISTER: Ty všiváku.
RIMMER: Jó. Máš pravdu. Dávám ruce vzhůru. Tedy ruku vzhůru. Eeeee. (směje se)
LISTER: Myslíš, že to je legrace? (snaží se vypadat naštvaně jako někdo kdo právě ztratil svojí ruku)
RIMMER: Eeeee, ale tohle jo!
Vytáhne chybějící ruku ze zadu a vztyčí dva prsty na ní a ukáže ji Listrovi. Směje se a padá dopředu. Jak se na něj Lister podívá, smějí se Kocour a Kryton také.

Uvnitř Modrého skrčka

Krátký pohled na odlet.

Ubikace

Lister sedí na palandě s bílou, krví smáčenou bandáží na hlavě. Připíná si své dredy nějakým plastem na bandáž na hlavě.
LISTER: Kohopak tu máme? Kapitána chloroforma?
KRYTON: Prosím vás pane Dejvide. Nezlobte se. Můj čip svědomí se přehřívá. Áááááá, je mi opravdu hrozně!
LISTER: Tak tobě je hrozně. A co moje hlava do háje?
KRYTON: Já jsem ho musel poslechnout. Jsem naprogramován abych poslouchal všechny lidi, ať jsou jakkoli šílení.
Odstraní bílou plachetku z vozíku, který dotlačil a ukáže malou porci jídla na tácu.
KRYTON: Večeře je na stole, pane.
LISTER: Strouhaná mrkev v lístečku salátu. To budu jíst příštího půl roku.
Vchází Rimmer, divně se dívá.
LISTER: Co si tak vyjevenej. Jakobys viděl strašidlo?
KOCOUR: Klidně jsem spal, chápeš? A pak už si jen vzpomínám jak mi ten chodící preservativ dal houbu na obličej a světlo zhaslo.
Kocour/Rimmer jde toporně ke stolu a trhaně si sedne.
KRYTON: Byl to rozkaz. Eééé.
Rimmer/Kocour vstoupí, nese plato bramborové kaše s dalším jídlem a sedne si ke stolu.
RIMMER: Jen jednu noc. Slibuju. Vrátím ti ho zítra hned po ránu. Možná ve čtvrtek.
Vrazí tvář do kaše a začne se v tom rochňat jak prase.
KONEC.

Epizoda 17, "Fotostroj času"

Ubikace

Na stole je rozložena stolní hra – je to golf. KOCOUROVA hlava se zdvihá přes okraj stolu. Má oblečenou dost směšnou čepici, strakaté kalhoty a červený svetr na golf s velkým znakem „Red Dwarf“. Pečlivě vyměřuje odpal.
KOCOUR: A teď něco uvidíš! Do kopce a ještě přihrávku na green. (Na svém miniaturním golfistovi zatáhne za hůl a míček skončí v jamce)
KOCOUR (Nadšeně): Ano, ano, ano, ano, anó, anóó!
Zapne magnetofon, který je vedle hřišťátka – na kazetě je nahraný aplaus a nadšený potlesk. KOCOUR stojí a vychutnává slasti vítězství. LISTER sedí se založenýma rukama u stolu a dost nešťastně kouká „do blba“.
KOCOUR: Jéé, vedu o čtyři a zbývá nám šest! Já sem hvězda, hvězda, hvězda, hvězda!!! Ták, jamka 13.
LISTER: Co to dělám? Co to dělám!?
KOCOUR: To ti můžu říct přesně, nesleduješ hru! (Názorně ukazuje) Koukej se dolů a dávej pozor!
LISTER: Proč tohle vůbec hraju?
KOCOUR: Protože je neděle! Čas klidu, čas odpočinku a zábavy.
LISTER: Tohle je život na draka, nedokážu se bavit! Dyť neděláme nic jinýho, než hledáme ňákej způsob, jak zabít čas. Už toho mám dost. Už mám dost stolního golfu, už mám po krk „Člověče, nezlob se!“, už mě unavuje hrát volejbal přes jégrovky s nafouknutym kondomem!
KOCOUR: Jestli chceš, tak se na golf vybodnem, ano?
LISTER kývá.
KOCOUR (Vytáhne hru v barevné krabici): Nezahrajem si „Malýho rybáře“? Vychutnej dobrodružství pravého rybolovu v pohodlí svého domova!
LISTER: Ne!
KOCOUR: Jasně, tříkolkové pólo! Jeden rychlý zápas na pátém podlaží!
LISTER: To je pěkná zhovadilost! Dva dospělí chlapi na tříkolce honěj mičudu sem a tam bagetama po chodbě! To je uhozený, praštěný. Je to dětinský!
KOCOUR: Sám si to vymyslel!
LISTER: Já chci žít! Tohle je horší než vězení. Když seš v base, tak se aspoň těšíš, že tě jednou pustěj. Já chci žít, já chci pracovat, bejt mezi lidma. Chci chodit na rande, chci se milovat!
KOCOUR: Ze mě nevyrazíš nic lepšího než „Malýho rybáře“!
LISTER (Odchází): Víš co, KOCOURE, dej si vodchod.
KOCOUR (Ukazuje na LISTERA): Jak chceš… Jak chceš! Ale příště ti nakašlu, až budeš chtít, abych jezdil slalom v mydlinkách z nákladové rampy. Nos si ty svý vlaječky sám!

Temná komora

Mezitím, KRYTON vyvolává nějaké fotky v komoře. Přitom poslouchá rockovou muziku s těžkými kytarami a chvílemi tančí. Náhle slyší do hudby podivný zvuk. Poslouchá, pak zmačkne knoflík na jeho opasku a z jeho zabudovaného osobního walkmana vystřelí kazeta. Začíná hledat zdroj zvuku. Zdá se, že přichází z černobílé fotky visící na provaze pro sušení. Scéna na fotce se hýbá - auto na fotce přijíždí. Na fotce vedle se KRYTON účastní párty. Hlasy na fotce zpívají: „Hodně štěstí, zdraví, hodně štěstí, zdraví, hodně štěstí, KRYTONE, hodně štěstí přejem!“ Užaslý KRYTON se chytne za hlavu a vytáhne si oči, opucuje je o hruď a dá si je zpět do hlavy. Páskami ověnčený KRYTON na fotce uhýbá hlavou v rozpacích a mumlá: „Ale, to je milé překvapení!“

Ubikace

LISTER sedí u stolu, praská celofánové bubliny. Vypadá naprosto zdrceně. Je slyšet zpěv, RIMMER vchází do kajuty a je zjevně dobře naladěn.
RIMMER: Hmm, nádherná mše, LISTERE, měls jít taky - velmi povznášející. (Vidí LISTERA velmi sklíčeného) Co je s tebou? Áááh, máme listopad! Nadchází ti čas koupele.
LISTER: Buď vod tý lásky, nech si ty fóry. Teď na ně nemam náladu!
RIMMER: Co se ti stalo?
LISTER: Už mám všeho až po krk. Už mám všeho akorát tak po krk!
RIMMER: Čeho všeho?
LISTER: Tebe a těch tvejch zelenejch hadrů, těch tvejch baňatejch nosních dírek. Toho, jak se přiblble usmíváš, když tě někdo uráží. (RIMMER se směje se a má rozšířené nozdry) Mám plný zuby KOCOURA, štve mě HOLLY. Mám dost tebe i sebe a taky KRYTONA! Mám všech po krk. Šílím z týhle lodi a z tohodle života. Všechno mě votravuje…
RIMMER (Sedá si chápavě na židli vedle LISTERA): Ty si nešťastný, viď?
LISTER: Ten let do vesmíru - tam se to všechno zvrtlo. Kdybych se nedal naverbovat, tak mám dneska primovej život.
RIMMER (Ukazuje na červenou plastovou fólii s nápisem „Relaxační fólie“, kterou LISTER pevně drží): To je relaxační fólie, co? Chodil sem do školy s klukem, který ji vynalezl. Zdařilo se mu něco neuvěřitelného. Byl milionářem v šestadvaceti! Fred Holden - bydleli sme spolu. Ten ti byl tlustý! Pašík Holden sme mu říkali. (Pitvoří se a předvádí jak jednali s Holdenem) „Ahoj, pašíku! Co tvoje akné, pašíku?“ Představ si, jaký to byl ňouma. Podle něj byl ledovec chlap, co prodává zmrzlinu.
LISTER: Je to muj člověk. Vynalezl relaxační fólii.
RIMMER: Vždyť je to materiál, který se používal na balení. On ho jen nabarvil na červeno a nastříhal na čtverečky. A víš koho si vzal - Sabrinu Mulholland-Jjonesovou.
LISTER: Tu modelku ?
RIMMER: Jak je to možné? Největší kráska na západní polokouli a Pašík Holden, uhrovitý prťavý krypl, který odfoukl peřinu, když si dal k večeři květák!
LISTER: A co má bejt? Měl štěstí.
RIMMER: To máš pravdu. Chodils do školy s někým slavným?
LISTER: S Charlesem Keeganem. Ten byl docela slavnej.
RIMMER: Čím se proslavil?
LISTER: Zabil svojí ženu.
KRYTON (Objeví se na monitoru): Promiňte, že ruším, pánové, ale měli byste zajít do temné komory. Dějou se tady moc divné věci.

Temná komora

LISTER, KOCOUR, RIMMER, a KRYTON jsou v temné komoře, prohlížejí se oživlé fotky. Na dvou fotkách vedle sebe KRYTON otvírá dárky. Na třetí fotce z oslavy dělá několik lidí mašinku.
KRYTON: To sou mé staré fotografie.
LISTER: Cos to s nima udělal ?
KRYTON: Vyvolal sem film jako obvykle, ale z neznámého důvodu ožily.
HOLLY: To asi způsobila vývojka. Musí být zmutovaná.
KRYTON: Nejprve se zdálo, že je to jen na mém filmu, ale děje se to s každým negativem. Tady z těch sem udělal diapozitivy.
LISTER: Ukaž nám je.
KRYTON: Zhasnout!
Světla znejasní a zapne se projektor. Projektovaná scéna je svatební fotka. Kostelní zvony v pozadí zvoní.
RIMMER: Můj bratr Frank a zrovna se žení!

LISTER jde přímo naproti obrazovce. Zakopne o rámeček, ale náhle se nalézá uvnitř fotky, mezi svatebními hosty.
LISTER (Udiveně): To je dílo, já sem na fotce!
FRANK: Promiňte, mohl byste ustoupit? Chceme se fotografovat.
LISTER: Panebože, já sem fakt na tý fotce!
FRANK (Přistupuje k LISTEROVI): Pardon, zacláníte nám.
LISTER: Do kosmu, já sem vážně na tý svatbě!
FRANK: Musíte dělat potíže?
LISTER: Páni, já sem zase na Zemi! Sem na tý fotce!
FRANK: Vážený, kliďte se odtud ! (Uchopí LISTERA důrazně za jeho ošuntělou „vaga“bundu)
LISTER: On na mě mluví a sahá na mě!
FRANK: Koukejte …(Udeří LISTERA pěstí do břicha) …vypadnout!
LISTER: Uf! On mě mlátí! Paráda! (Frank bouchá LISTERA pravidelně do stejného místa na břiše) Hele, zas mě praštil! Au! Uf! Dobrý, už pudu! (Obrací se, odchází stranou, ale udeří se hlavu o rámeček fotky) Vadí mi tady ten rámeček. (Jde ke druhému okraji fotky a zaklepe několikrát o rámeček) Kurnik, to je… (Vyskočí z fotky zpět do komory) …eh, k nevíře.
RIMMER (Ke KRYTONOVI): Dej tam jiný album.
KRYTON vloží jiný obrázek. Ukazuje dva lidi v lyžařském oblečení pózující na fotku na vrcholu hory.
KOCOUR: Co je tohle?
KRYTON: Ta je pana LISTERA.
LISTER: Vůbec ji nepoznávám.
RIMMER a LISTER vstoupí do fotky a stojí teď vedle užaslé dvojice lyžníků.
RIMMER: Kdo to je?
LISTER: Nemám páru. Ale jo, už si vzpomínám! Rozesílal sem haldu fotek z oslavy narozenin a místo jedný se mi vrátila tahle.
RIMMER: To je senzace. Opravdu tady sme!
LISTER: Sleduj!
LISTER udělá kouli a hodí ji po KOCOUROVI, který sedí v temné komoře. KOCOUR ji chytne jednou rukou a hodí ji zpět - LISTEROVI přímo do tváře.
KRYTON: Jde to také s černobílými. Zkusil sem to na jedné hodně staré.
LISTER a RIMMER se vrací z fotky. KRYTON zasunuje nový diapozitiv. Na starém černobílém záběru mluví kdosi ze střechy k velkému davu.
RIMMER: To je Norimberk a Adolf Hitler! Jeho tým skončil druhý ve druhé válce.
V pozadí je slyšet Hitlerův projev a následné provolávání „Sieg Heil“.
KRYTON: Okopíroval sem to z vašeho měsíčníku.
RIMMER: A z jakého?
KRYTON: Z fašistických diktátorů. V říjnu byl fešák měsíce.
Náhle si všímají, že LISTER stojí vedle Adolfa, který má projev.
LISTER: Neposlouchejte ho! Je to příšernej cvok! Ať zvedne ruku ten, kdo má jedno varle, jo!?
Celý dav včetně Hitlera začne znovu hajlovat. LISTER ukazuje na Hitlera prst ve známém gestu.
RIMMER: Co to dělá? Posmívá se Adolfu Hitlerovi!
LISTER (Na fotce mimo záběr vyvíjí nějakou aktivitu): Dej to sem!
RIMMER: To nejde, urážet vůdce Třetí říše!
LISTER (Vyskakuje z fotky): Šlohnul sem mu aktovku!
Položí ji na stůl a otevře. Nejprve vytáhne pár pout uvázaných k růžové mašli, následuje sendvič - Hitlerův oběd. Odklopí vrchní část.
LISTER: S chlebíčkem a salátem. (Vytahuje knihu) A jeho deník!
KRYTON: Chviličku, přepnu na překladatelský režim. (Bere knihu a čte) „Nesmím zapomenout: vypnout plyn, zaplatit účty, napadnout Československo.“
Zatímco KRYTON čte, LISTER vytáhl krabici zabalenou v hnědém papíru s uvázaným provázkem.
LISTER: To je divný. (Čte nápis na balíčku) „Adolfovi s láskou, plukovník hrabě Von Stauffenberg.“
RIMMER: To je mi povědomé... Von Stauffenberg, něčím se proslavil... (Přemýšlí) …počkejte, to byl ten, který se pokusil zabít Hitlera tak, že mu dal bombu do aktovky! Ach, ta paměť.
Všichni čtyři se podívají nejdříve na sebe a potom na balík v LISTEROVÝCH rukách. KRYTON, KOCOUR, RIMMER, a HOLLY se skryjí. LISTER drží bombu a přemýšlí, co dělat, pak balíček vykopne ze vzduchu zpátky na fotku a skrčí se. Bomba exploduje uvnitř rámu.

Ubikace

Záběr na titulek v novinách: „Hitler unikl v Norimberku bombovému atentátu“. Fotka na titulní straně ukazuje přeživšího Hitlera a na vedlejší fotce poněkud vyjukaného LISTERA.
LISTER: No jo, kurnikšopa, máme tady stroj času!
RIMMER: Dostaneme se kam budeme chtít, úplně všude!
KRYTON: Pokud to máme někde na fotografii.
RIMMER: Takže, kdyby měl náhodou jeden z nás fotku ženské nudistické pláže v Acapulcu plnou opálených nahých rozpustilých zajíčků, mohli bychom tam na dovolenou?
KRYTON: Zřejmě ano.
RIMMER: KRYTONE, vyndej mé album!
LISTER: KRYTONE, KRYTONE, potíž je v tom, že nemůžeš z tý fotky vylízt. Máš, máš jenom to, co vidíš.
KOCOUR: To znamená?
LISTER: Že nejde jenom tak si vzít fotku Země a vrátit se, nemohli bysme se hnout za rámeček tý fotky.
RIMMER: Až uvidíte tu fotku pláže v Acapulcu, ani vás nenapadne hnout se někam jinam!
KOCOUR: Takže je to k ničemu?
RIMMER: Ne, tak to bych netvrdil. Vemte si, kolik slavných lidí můžeme potkat, kam všude se podívat!
KRYTON: Zajeli bychom si do Dallasu v listopadu roku 63, stoupli si před Kennedyho vůz a zařvali: „Zalez!“ (RIMMER a LISTER se udiveně dívají na KRYTONA) Omlouvám se, asi se mi zkratoval čip pro dobrý vkus.
RIMMER: Teď máme ohromné možnosti. Máme obrovskou moc! Můžeme se vrátit v čase a odvrátit katastrofy.
HOLLY: A co determinismus? Co role náhody? Nemůžete nadělat paseku v historii!
LISTER: Uděláme jenom něco malýho.
HOLLY: Nejedná se o věci malé, když de o změny v dějinách!
LISTER: Stačilo by pár drobnejch změn, abysme nezkejsli ve vesmíru.
RIMMER: Například?
LISTER: Kdyby se mi podařilo, že bych nešel k Hvězdný pěchotě a nedal se nalejt na loď, pak bych vedl jinej život, normální život doma na Zemi a netrčel bych tu další 3 miliony let v tomhle obludáriu.
KOCOUR: Jak to chceš provést?
LISTER: S tímhle… (Vezme relaxační fólii) …to stačí. (Vezme do druhé ruky fotku)

Temná komora

KRYTON: Můžem začít. (Vkládá diapozitiv)
Na plátně „hraje“ kapela na pódiu anglické hospody. Bubeník má vlasy sčesané dolů přes svou tvář a drží je na místě jeho brýle, kytarista má tetování a hlavní zpěvák má modré sako s ohromnými vycpávkami v ramenech a zpívá.
ZPĚVÁK: Ohmmmmmm... Ohmmmmmm... Ohmmmmmm... Ohmmmmmm... Ohmmmmmm...
KOCOUR: Co to je? Co to je za magora?
LISTER: To sem já.

KOCOUR: Ty?
LISTER: Když mi bylo 17. Moje první kapela: „Degen a spol.“
KOCOUR: Co to máš na sobě?
LISTER: V těchhle hadrech sme chodili. Menovalo se to „Mistr staniol“.
KOCOUR: Hele ten límec - od rogala k nepoznání! Hé!
LISTER: Myslel sem si, jakej sem frajer. Poďte!
Všichni vejdou do fotky.

Hospoda

MLADÝ LISTER: Ommmmmm... Ommmmmm... Ommmmmm...
LISTER: Jeden z prvních hitů, co sem napsal. Menoval se „Ohm“. (Napije se z piva)
RIMMER: Není nad starou dobrou písničku o lásce.
LISTER: Představte si, fakt sem si byl jistej, že to rozjedeme. Herrgot, já byl vůl.
RIMMER: Kdo sou ti druzí dva?
LISTER: Tomu hippíkovi u bicích se říkalo Bubák. Nakonec se dal k policii. Stal se z něj velmistr svobodnejch zednářů. Basista je Gazze. Byl to neomarxistickej nihilistickej anarchista. Nakonec nastoupil u velký banky a má i svýho šoféra. Písnička Ohm končí.
MLADÝ LISTER: Vááááu! Hahahá! Paráda! Jé, to je vodvaz! Ste sladký, vřelý, díky! A pro ty, co by měli zájem o trička kapely „Degen a spol.“ a podepsaný fotky naší kapely, sou k mání v Bubákově fáru. To je ten oranžovej Ford, co má ojetý gumy a žádný přední sklo. Takže, za 20 minut sme zpátky s druhou půlkou, loučí se Degen, Bubák s Gazzem, čili spol. Takže zatím čaaaaaauuuu!
KRYTON: Co je to za podnik?
RIMMER: To je hospoda.
KRYTON: Hospoda, ano! Veřejný podnik, kde se lidé snaží dosáhnout pokročilého stavu mentální inkompetence opakovanou konzumací fermentovaných rostlinných nápojů.
LISTER (Přichází se svým mladším já): Hoši, hoši. Chci vám představit sebe, v 17 letech.
MLADÝ LISTER: To teda žeru! To je fakt síla! To je víc, než síla, ty jo!!! Tvý kámoši, jo?
LISTER: Jo. (Ukazuje) To je KOCOUR, KRYTON a... (Koutkem úst) RIMMER.
MLADÝ LISTER (K RIMMEROVI, dívaje se na jeho „H“): Bytelný tetování, vole! Co to znamená? Heavy metal?
RIMMER: Ano, ovšem.
MLADÝ LISTER (Ukazuje na KRYTONA): A co tenhle? Ten jeho rypák je strašidelnej, že jo? Neměl bouračku? Vypadá, jako by mu kebuli přiskříp výtah! Fakt vejhul, totální nářez!
LISTER: Tak si sedni a sklapni!
MLADÝ LISTER (Sedá si): Kde ste se tu vzali? Co mi chceš?
LISTER: Chtěl bych změnit naši budoucnost.
MLADÝ LISTER: Šílíš!?! Vole, seš rocková hvězda! To tě tak pruděj ty děsivý nájezdy fanynek?
LISTER: Z nás žádný hvězdy nebudou.
MLADÝ LISTER: Co? Jaks na to přišel? To je hovadina!
LISTER: Jak to říct, abych tě neurazil? Nebudeš slavnej, protože... umíš hovno!
MLADÝ LISTER: Co o tom víš, dědku!?! Seš moc starej na to, abys chápal, co chcem dělat!
LISTER: Já sem ty, vole!!!
MLADÝ LISTER: Fosyl a k tomu kryptofašista.
LISTER: Drž hubu a poslouchej mě! Udělám z tebe boháče. Stačí když zajdeš na patentovej úřad a zaregistruješ tohle jako svůj vynález. (Drží relaxační fólii) Menuje se to relaxační fólie.
RIMMER: Eh-eh, to je nemorální. Je to vynález Pašíka Holdena.
LISTER: Eh-eh, byl!
MLADÝ LISTER: (Bere si fólii): Tohle je přece obyčejná balící fólie, akorát nabarvená na červeno.
LISTER: Já vim.
MLADÝ LISTER: Je to kryptofašistickej buržoazní škvár!
LISTER: Udělá z tebe multi-multi-milionáře.
MLADÝ LISTER: Mě prachy nezajímaj! Nenávidim prachy, pohrdám majetkem. Je tak ... kryptofašistickej!
LISTER: Přestaň říkat, že je všechno kryptofašistický. Děláš ze mě úplnýho debila!
MLADÝ LISTER: Hele, kapelu nerozpustim. Muzika je můj život.
RIMMER: Má pravdu! Nesmíš ho nutit, aby nechal muziky. Ta jeho písnička „Ohm“ – to je majstrštyk!
MLADÝ LISTER: Vidíš?
LISTER (K RIMMEROVI): Ty mlč! (K mladému LISTEROVI) Chci ti dopomoct k úspěchu.
KOCOUR: Áh, vzdej to. Ten kluk je blázen!
LISTER: Sem to já!
KOCOUR: No právě!
MLADÝ LISTER: Úspěch je mi lokr. Je to moje budoucnost, půjdu svou cestou.
LISTER: Když půjdeš svojí cestou, skončíš v kosmický lodi s nim (Ukazuje) a s nim a s nim, na celej zbytek věčnosti. Nebudeš mít žádnou budoucnost. (Stoupne si) Přemejšlej o tom. Deme!
Jak druzí odchází, RIMMER postojí, aby promluvil s mladým LISTEREM.
RIMMER: Nemáš náhodou desku s tím „Ohm“? Vzal bych si ji s sebou.
MLADÝ LISTER: Sou všechny v autě.
RIMMER: Ááh, to je škoda. Pořád mi zní v uších, je tak chytlavá! Ohmmm! Jen piš takové hity dál. (Zpívá si "Ohm" ještě několikrát, když odchází)
MLADÝ LISTER: Sympatickej kluk!

Temná komora

KRYTON: Co teď?
HOLLY: Víte, bude to chvilku trvat, než se linie času vytřídí, a pak uvidíme, jestli to vyšlo.
LISTER (Začíná mizet): Už je to tady! Já mizim!
LISTER mizí, následován KOCOUREM a KRYTONEM.
RIMMER: Co se stalo?
HOLLY: No, LISTER pozměnil linie času a žil úplně jiný život. Nikdy neodletěl s Červeným trpaslíkem. Nedošlo ke zrození KOCOURA a nikdy sme nezachránili KRYTONA, takže taky zmizel.
RIMMER: Zůstali sme jen my dva?
HOLLY: Na celý zbytek věčnosti.
RIMMER (Odchází): Ne, děkuju. Najdi ho a přiveď ho zpátky.
Temná komora, později
RIMMER se vrací do temné komory a radí se s HOLLY.
RIMMER: Tak co?
HOLLY: Mám ho.
RIMMER: A co?
HOLLY: Relaxační fólie, vynálezce: David LISTER, věk 17.
RIMMER: Sakra!
HOLLY: Zahynul při letecké nehodě, v osmadevadesáti.
RIMMER: V devadesáti osmi?!
HOLLY: Byla to nepochybně jeho vina. Miloval se se svou čtrnáctiletou ženou a zanedbal řízení.
RIMMER: Nemáš ňáké fotky?
HOLLY (Šokovaně): Z toho, to né!
RIMMER: Ne, já myslím, abych si pro něj mohl dojít.
HOLLY: Existuje jen jeden záznam, ale ten se ti nebude líbit.
RIMMER: Ukaž mi ho.
Z monitoru zmizí HOLLY a objeví se název začínajícího pořadu.
UVADĚČ: Náš program, to jsou schody do nebe a na nich už stojí Blaize!!!
Blaize Falconburgerová se objeví na obrazovce. V pozadí je obrázek anglického sídla.

FALCONBURGEROVÁ: Dobrý den. Vítám vás u pořadu „Životní styl nechutně bohatých a slavných“. Představím vám nejmladšího miliardáře světa, Davea LISTERA zvaného „Relaxační fólie“. Za mnou vidíte anglické sídlo pana LISTERA. Dal si celý dům přepravit, cihlu po cihle, z druhého konce ulice, jen aby unikl svým sousedům. (Sundá si brýle) To víte, s takovým balíkem se dostanete leckomu mezi nohy! (Frkne) Štěrk kolem sídla pochází z Buckinghamského paláce. Dave Buckinghamský palác koupil a nechal ho rozdrtit na štěrk. Tento muž má tak silný štos peněz, že byste jím klidně umlátili velrybu. Dave LISTER má také hudební ambice. Teprve loni se jeho singl „Ohm“ umístil na první příčce hitparády, když sám skoupil tři milióny výlisků. V jeho domě nikdy nebude nouze o popelník. Přesto, jako u mnoha lidí, kteří, jak se zdá, mají vše, změnila Daveův život tragédie. No, vlastně nezměnila, můžeme pouze doufat. (Nasadí si brýle) A teď si posvítíme na doktora Boba Prasáka, vynálezce zpívajícího kondomu.
RIMMER (S naprosto znechuceným výrazem): Stop! To mi stačí.
HOLLY: A co chceš udělat?
RIMMER: Vydám se tam. Vydám se ho zachránit!
HOLLY: Zachránit?
RIMMER: Je to má povinnost. Úkol pro pravého, notorického mizeru!
LISTEROVO sídlo
LISTEROVA limuzína vjíždí do sídla, které bylo předtím vidět za Blaize. Prudce zastavuje u vstupního průchodu, kterým právě vyšel personál. První z limuzíny vychází pár bodyguardů, mají oči na stopkách a mluví do vysílaček. Pak komorník otevře dveře auta a vystoupí LISTER. Komorník, který otevřel dveře limuzíny má připravenu ruku k plácnutí.
LISTER (Plácne sluhu do připravené ruky): Čau!!!
Hlavní sluha jde průchodem dopředu a vítá LISTERA.
GILBERT: Pane mistře, LISTERE, jsem nadmíru potěšen, že vás mohu přivítat doma.
LISTER (Dosti rozmáchle gestikuluje): Čau, krasavče. Ty máš ránu, baby!
GILBERT: Ovšem.
LISTER (Provádí s Gilbertem dosti složitý pozdrav): Si mizera, mizera, mizera, mizera chlap! Uaúúúa!
LISTER vchází po nádvoří, GILBERT koulí očima v znechucení.

Nádvoří

V nádvoří je asi 25 metrů vysoká socha LISTERA, v „toaletní pozici“, držící si penis, umístěná tak, aby močila do nádvorní fontány.
GILBERT: Je mi velmi líto, že to s tou sochou nevyšlo, pane. Dodavatelé stále nenašli způsob, jak to udělat, aby čurala šampaňské, ačkoli jsem si zcela jist, že do královské návštěvy o víkendu, bude plně funkční.
LISTER: Páni, to bude žrádlo. To je uzemní!
GILBERT (Vzdech): Jistě, pane. Ještě teď se tomu geniálnímu žertu musím smát. Téměř jako ze Swifta: „Jemný jako dýka.“

Jídelna sídla

LISTER sedí na konci dlouhého dřevěného stolu. Jeho snoubenka, Lady Sabrina Mulholland-Jjonesová, sedí na druhém konci. Hraje vážná hudba a mluvící lidé mají slušnou ozvěnu.
SABRINA: Dnes sem to řekla tatínkovi. Všechno o nás dvou.
LISTER: A jak to starý pán vzal?
SABRINA: No, nebyl příliš nadšený. Víš, jen tam tak seděl na vrhačce na asfaltové holuby a křičel: „Tak škubni!“
Vstupuje personál kuchyně nesoucí talíře s jídlem.
GILBERT: Pro madam - ústřice á la Greche. Pro pána - sendvič s klobásou a cibulovou polevou se sklenkou pasterizovaného mléka.
LISTER: Super! Tim sme se živili, když sem byl v kapele.
GILBERT: Na vaší žádost sme ho ráno dopravili helikoptérou z rybího bufetu „U piráta Luigiho“. Jeho pochoutky nemají obdoby.
RIMMER se náhle objeví v rohu pokoje.
GILBERT (Nepatrně zmaten): Promiňte, pane, ale zdá se, že v rohu pokoje stojí nějaký gentleman.
RIMMER: LISTEY, to sem já! To sem já, RIMMER! RIMMSEY, Arnie RIMMER! Arny, ten starý drsňák! RIMMER, RIMMER!!!
GILBERT: Ten pán se zřejmě jmenuje RIMMER, pane.
LISTER: My se známe?
RIMMER: Ach, jestli se známe? Sme jako bratři! Přátelé z Červeného trpaslíka!
LISTER se dívá dosti zaraženě.
RIMMER: Ty se nepamatuješ, viď?
LISTER: No a na co?
RIMMER: Ovšem, že se nepamatuješ, vždyť se to ještě nestalo.
SABRINA: A co se to mělo stát?
RIMMER (Poprvé si ji všimne): Sabrina Mulholland-Jjonesová!
SABRINA: Ano?
RIMMER: Slavná Sabrina Mulholland-Jjonesová! Modelka, spisovatelka a členka mezinárodní smetánky.
LISTER: Je to moje micinka.
RIMMER: „Moje micinka“? Mluvíš o nejstarší dceři vévody z Lincolnu jako o „své micince“?!
LISTER: Gilberte, vyprovodil by si pana Rýmu ke dveřím?
RIMMER: Ale, já sem tě přišel zachránit!
LISTER: Vyhoď ho, Gilberte, je to pošuk.
GILBERT: Kdybyste ráčil tudy, pane.
RIMMER: Byli sme přátelé! Kamarádi!
GILBERT: Nedělejte scény, pane.
RIMMER: Tomuhle říkáš štěstí? Žít se servilními lokaji a placenými patolízaly. A z bohyní lásky, sexbombou a superhvězdou. Tomu říkáš spokojenost? Víš, když tu tak stojím a dívám se na nás dva, tak si musím položit prostou otázku: „Kdo z nás dvou je tady boháč?“ Ty, se svou stovkou domů a soukromým ostrovem na Bahamách? A se svou multimiliardovou obchodní říší, nebo já s… s..., co vlastně mám? Si to ty, viď? Teď je mi to naprosto jasné. Ty - bohatší a šťastnější.
GILBERT: Račte, pane.
RIMMER (Odchází, jen na chvíli se zastaví a otočí): Měl sem uvést pádnější argumenty. Sbohem.
Nakročí a zmizí.

Temná komora

RIMMER se vrací na Červeného trpaslíka.
HOLLY: Jaks dopadl?
RIMMER: Ani se neptej. Neposlouchal. A ani mě nepoznal! Myslel si, že sem neurotický, narušený pomatenec!!!
HOLLY: Víš jistě, že tě nepoznal?!
RIMMER (Něco ho napadne): Počkej chvilku, jen co by fólií lupnul! Když to dokázal on, proč ne já? (Přistoupí ke stolku, kde jsou rozložené fotky) Tyhle fotografie - mám tu někde jednu z internátu, když mi bylo osm. Můžu vynalézt tu fólii před ním. Já tam můžu být první!
HOLLY: V tom případě zmizíš a obrovsky zbohatneš a LISTERA nám pošlou zase zpátky do přítomnosti.
RIMMER: Ano a KOCOUR a KRYTON zase obživnou! Pravda, jako vedlejší produkt se stanu boháčem, a budu nucen do nekonečna souložit s tou Jjonesovou… ale tu oběť sem ochoten podstoupit.

Temná komora, později

Projektor je zapnut. Zobrazuje zatemněnou studentskou kolej veřejné školy. RIMMER se zastaví před plátnem.

RIMMER: HOLLY, baterku!
Baterka se mu objeví v ruce a RIMMER vkročí do fotky.
Kolej
Jak kráčí podél řady postelí, svítí si baterkou na jmenovky. Zastaví se u postele Freda Holdena. Jméno bylo přeškrtnuto a přepsáno čmáranicí „Pašík“. Ve vedlejší posteli je kluk, který má boxerské rukavice a chová medvídka. Přezdívka na jeho štítku je „Tupec“. Přeškrtnuté jméno je „Arnold RIMMER“. RIMMER si sedne vedle svého mladšího sebe sama.
RIMMER: Ssst! Probuď se!
MLADÝ RIMMER: Co, co je? Kdo si?
RIMMER: Hele, neboj se mě. Udělám z tebe boháče.
V posteli za RIMMEREM se Pašík Holden probouzí. U slova „boháče“ se zvedá a věnuje pozornost.
RIMMER: Stačí jen když budeš velice pozorně poslouchat.
MLADÝ RIMMER uctivě kývá.
RIMMER: Můj plán zní takhle: vynalezneš věc, která se jmenuje „Relaxační fólie“.
HOLDEN: Restaurační?
RIMMER: X! X! Relax! Relax! Relaxační fólie! Buď zticha, chci něco říct tomuhle chlapci! (Otáčí se zpět k mladému RIMMEROVI) Sou to aršíky fólie se spoustou vzduchových bublinek.
HOLDEN: Balící fólie?
RIMMER: Neruš nás, Holdene, tohle je soukromý rozhovor. Hezky spi! (Otáčí se zpět ke svému mladšímu já) Je to navlas stejný princip, jako u té… (Ztiší, protože vidí, že Holden poslouchá) …balící fólie, ale nabarvíš ji na červeno.
HOLDEN: Proč načerveno?
RIMMER: To lidi uklidňuje! Sklapni! Chci udělat z tohohle kluka boháče! (Všimne si, že mladý RIMMER má potíž se psaním) Psalo by se ti líp, kdyby sis sundal ty boxerské rukavice. Tak, máš to všechno?
MLADÝ RIMMER (Sundává si rukavice): Řek´ bych, že jo.
RIMMER: Hned zítra ráno s tím zajdeš na patentový úřad.
MLADÝ RIMMER: To nejde! Hned ráno nemůžu. Mám mimořádný rugbyový trénink, že sem padavka.
RIMMER (Tiše): Tchh! (Nahlas) Dobře, tak vpoledne. Vem to tam vpoledne, ano? Už musím letět. (Vstává a odchází) Chlapče, nezvorej to, prosím tě!
MLADÝ RIMMER: Ne, pane.
RIMMER mladému RIMMEROVI salutuje, když odchází.
Temná komora
RIMMER se hrdě vynoří z obrázku.
RIMMER: Ano, ano, anóó! (Zpívá) Kdybych já byl boháč, daba, daba, daba, daba, daba, daba, daba...
HOLLY: Takže to vyšlo?
RIMMER: HOLLY, i když je to nesmírně bolestné, budu ti muset říct: „Pa, pá!“ Pa, pá tvému přihlouplému obličeji. Pa, pá chudobě. Pa, pá neúspěchu. Ahoj, Sabrino. Ahoj, sexuální extáze.
LISTER, KRYTON, a KOCOUR se začínají formovat.
RIMMER: Ah, už dou sem. Už sou doma! Tak, pánové, je čas, abych vám řekl: „Nazdáreček!“ Každým okamžikem Arnie zmizí z dohledu.
LISTER: Co se stalo?
RIMMER: Teď už to bude... každou chviličku.
LISTER: O čem to mluví?
RIMMER: Každou chviličku. Každou chviličku... hned!
Ostatní odcházejí třesouc nechápavě hlavami.
HOLLY: Nevyšlo to. Podle mé databanky nejsi vynálezcem té fólie. Ale nějaký pán, který se jmenuje „Pašík Holden“.
RIMMER: Cože?!
HOLLY: Povedlo se ti jen vrátit všechno do původního stavu.
RIMMER (Těžce si sedá): Proč se mi nikdy nic nevyvede? Kdykoli mě dělí už jen ždibíček od úspěchu, nebo svitne jen jiskřička štěstí, stane se něco nevysvětlitelně krutého a příšerného a všechno se mi zhroutí.
HOLLY: Jenom klídek, něco se změnilo. Neptej se mě proč, ale ty už nejsi jen hologram. Si živý!
RIMMER: Co?
Dotýká se svého čela - žádné H. Dotýká se stěn, stolu, obrazovky monitoru, prostě všeho, co je kolem.
RIMMER: Já sem živý! Já sem živý! (Přiběhne ke stolu a ukousne si velký kus z Hitlerova sendviče) Mmmm, já sem živý! (Křičí) KRYTONE, vybal pannu a vyndej sadu na opravu píchlé duše! Sem živý!!!
Vyběhne do chodby.

Chodba

Dotýká se zdí a hromady krabic, kvůli pouhé radosti, že se může znovu dotýkat.
RIMMER: Sem živý! Můžu se dotýkat, cítím, můžu hladit - sem živý! Není to fantastické?
RIMMER se rozhodne zakončit větu tvrdým bouchnutím jeho pěstí neškodně vypadajících krabic, které jsou ze stran označeny nápisem „Výbušniny“.
RIMMER: Sem živý!!!!!
Krabice explodují a posílají kousky Arnolda J. RIMMERA přes celou nákladovou palubu. LISTER, KOCOUR a KRYTON s kousky RIMMEROVY uniformy rozházené na jejich hlavách po explozi se zastaví.
KOCOUR: Co to říkal?
LISTER: Co já vim?
KONEC.

Epizoda 18, "Poslední den"

Vesmír

Přilétá poštovní modul.

Ubikace

LISTER sedí na pryčně a sleduje televizi.
KRYTON (Vstupuje tlačíc vozík): Podává se snídaně.
LISTER: Díky, pozor!
KRYTON (Zpozoruje TV a je znechucen): Ah, box. Vy máte rád box, pane?
LISTER: A co je na tom špatnýho? Kde jinde se má dělník odreagovat než na boxu? Je to sport s velkym S. Dva vytrénovaný sportovci na vrcholu fyzickejch sil se snaží převést jeden druhýho v ringu. Když se to tak vezme, nejde o sport. ale o kumšt.
KRYTON: Ženský box, nahoře bez?
LISTER: To je teprve kumšt.
KRYTON: Vždyť... jedna druhou ani neudeří. Vypadá to, že jenom stojí uprostřed ringu a natřásají se. A kterépak fandíte, pane?
LISTER: Oběma. Aby co nejdýl vydržely.
KRYTON: Jak jsem říkal, pane, podává se snídaně.
LISTER: To je jako když mluvím do dubu. Nesnáším tuhle hru na sluhu a pána. Já jsem svůj pán. Ty seš svůj pán. A tu snídani si udělám sám.
KRYTON: Hm, jak chcete, pane. (Přechází ke koši) Tak sbohem, vafle. (Sype je do koše) Sbohem, sladký sirupe. Sbohem, šlehačko. Sbohem, čerstvé jahody. Přeji vám dobrou chuť, koši.
KRYTON odchází . LISTER přistoupí ke koši a začne z něj jídlo vyndávat, několik kousků bere do ruky a usedá zpět k boxu.
KRYTON (Z chodby): Promiňte, pane Davide!
LISTER panikaří. Nacpe si jídlo do čepice, připlácne ji na hlavu a začne se tvářit nevinně.
KRYTON: Dnes ráno přiletěl poštovní modul. Byla v něm jen jedna věc. (Drží balíček)
LISTER (Čte nápis): Diva-Droid International?
KRYTON: Ano, to je podnik, který mě vyvinul a dodal, pane.
LISTER (Čte adresu): Nájemci Krytona 2X4B 523P. To je celý tvoje jméno?
KRYTON: Ano. Popravdě se mi moc nelíbí 2X4B. Je to dost hloupé křestní jméno, ale mohlo by to být horší. Kdysi jsem znal androida, jehož druhé křestní bylo 2Q4B. Ach, ubožák malý!
LISTER vkládá zprávu do čtecího zařízení. Na displeji se objeví tvář muže.
REAPER: Zdravíme vás. Jak nepochybně víte, váš robot série Kryton 3 je nyní již na konci svého života. Nemohlo uniknout vaší pozornosti, že je pomalý, hloupý, má těžkopádný design a je až překvapivě ošklivý. Již potřebuje vyměnit. Z toho důvodu bude do 24 hodin automaticky aktivován jeho zkratovací čip. váš android by měl nyní uspořádat své věci, rozebrat své tělo a úhledně se zabalit do bedny, v níž byl firmou dodán.
LISTER stojí jako zmrazený.
KRYTON (Pokorně): Omluvte mě.

Krytonův pokoj

KRYTON pakuje sám sebe dle instrukcí. LISTER vstupuje a vypadá více než jen trochu zklamaný.
LISTER: Nemůžem to zastavit? Nešlo by něco udělat?
KRYTON: Bohužel ne, pane. Všichni roboti mají naprogramovanou dobu trvanlivosti. Kdybychom vydrželi věčně, jak by výrobci prodali své nejnovější modely?
LISTER: Nemůžu tomu uvěřit.
KRYTON: Ale netrapte se. Prožil jsem dlouhý a poměrně zajímavý život. Opravdu smutné je jen to, že jako můj adoptivní majitel musíte zemřít se mnou.
LISTER (Šokovaně): Cože!?
KRYTON: Vtip, kameňákový vtip.
LISTER: A tobě to nevadí? Já bych z tohodle zkolaboval. Nějakej vocas v bílým plášti ti naprogramuje datum smrti, aby sypali robota za robotem jak na běžícím páse.
KRYTON: Ne. Abych řekl pravdu, pane, jsem s tím smířený.
LISTER: A co teď bude?
KRYTON: Zítra v 7:00 bude aktivován můj zkratovací disk a veškerá mentální i fyzická aktivita ustane.
LISTER: A co pak?
KRYTON: Nevím... Možná si najdu práci jako diskžokej!
LISTER: Jak se s tím můžeš jenom tak smířit?
KRYTON: Není to definitivní konec, pane. Je to začátek. Sloužil jsem tolika pánům a teď se těším na sladkou odměnu v křemíkovém nebi.
LISTER: V křemíkovym co?!?
KRYTON: Křemíkové nebe snad znáte?
LISTER: To myslíš křemík jako silikon, co z něj má Bridgette Nielsonová prsa?
KRYTON: Ne. Jde o elektronický posmrtný život! Je to shromaždiště duší všech elektrických přístrojů. Robotů, kalkulaček, toastovačů, fénů na vlasy, je to místo posledního odpočinku.
LISTER: Nechci říct něco nevhodnýho, ale to je absolutně na hlavu padlý. Neexistuje žádný "křemíkový nebe".
KRYTON: A kam přijdou všechny kalkulačky?
LISTER: Nikam! Umřou. To je konec.
KRYTON: Copak Vy nevěříte, že bůh je všech věcech? Vy nejste panteista?
LISTER: Jo, ale nemyslím, že v tom jsou přístroje v domácnosti. Nejsem fénteista! Stroje nemaj duši. Kompjůtry a kalkulačky nepřijdou do nebe. Neexistujou fény s křidýlkama, co seděj na obláčku a hrajou na harfu!
KRYTON: Ale ovšem, že ano! Jak je přece psáno v Elektronické bibli: "Vlak bude pobývat s větrákem." To dá přece rozum. Kdybychom se nemohli těšit na něco lepšího, proč by proboha přístroje celý život tak oddaně sloužily lidem? To by byla opravdu hloupost!
LISTER: Jo, máš pravdu. Jasně. Křemíkový nebe.
KRYTON: Nebuďte smutný, pane Davide. Na výsostech bude duše má jásat a plesat.
LISTER: Jenom pro zajímavost, je křemíkový nebe to samý jako je lidský nebe?
KRYTON: Lidské nebe? Co vás nemá. Lidé nepřijdou do nebe! Ne. To si jenom někdo vymyslel, abyste se všichni nezbláznili!

Ubikace

LISTER sedí na stole a čte Příručku pro vlastníky androidů série 4000. RIMMER soucitně zírá ze své pryčny.
RIMMER: To je moc smutné, LISTERE, ale co naděláš?
LISTER: Smutný? Je to hnus! Naprogramovali ho tak, aby věřil v křemíkový nebe, aby se necukal, až bude načase ho vypnout. Myslí si, že je celej život všechno na levačku, protože ho na konci čeká velká odměna.
RIMMER: Aspoň dostane avízo den předem. To se většině z nás nepodaří. Ty jen slyšíš: "Pozor autobus!" "Jakej autobus?" Bum! Jak to snáší?
LISTER: Normálka. Dělal, co mu ty paka nakázaly.
RIMMER: Asi bych si s ním měl promluvit. Možná že potřebuje radu.
LISTER: Od tebe?
RIMMER: Dělal jsem na Lince důvěry.
LISTER: Já vim. Jedno dopoledne.
RIMMER: Déle jsem to nevydržel.

LISTER: Nedivím se ti. Volalo ti pět lidí a všichni spáchali sebevraždu. A to si jeden chudák splet číslo! Volal si o výsledky kriketu.
RIMMER: Není snad moje vina, že si všichni vybrali na skok z okna den, kdy jsem měl službu. Byly toho plné noviny. „Den Lumíků“ tomu říkali.
LISTER: Měli bysme najít zkratovací disk a zneškodnit ho.
RIMMER: Není to android ze stavebnice. Není jako ten stupidní tvor, co jste ho koupili na Callistu. Je to nad naše síly!
LISTER: Máš pravdu.
RIMMER: Ale běž, je docela šťastný. Sám jsi říkal, že hledá útěchu ve své víře.
LISTER: Ale jeho víra je snůška hovadin!
RIMMER: Každý má nárok na svou víru, LISTERE. Nesdílel jsem víru svých rodičů, ale nikdy bych je proto nezavrhnul.
LISTER: Co byli?
RIMMER: Vířiví adventisté sedmého dne. Věřili, že musíš každou neděli vířit. Vířili cestou na mši, vířili při kázání a vířili cestou domů.
LISTER: A jakej to mělo význam?
RIMMER: Víš, věřili všemu, co stálo v bibli. Adam a Eva. Had a jablko. Věřili každému slovu. Bohužel byla v jejich verzi tisková chyba. Všechno bylo založeno na první epištole Korintští. „Vír, naděje a láska. A největší z té trojice je vír.“ A tak to dělali každý sedmý den. Řeknu ti, nedělní oběd, to byl děs. Vířit kolem stolu při nalévání polévky, měli jsme rybářské klobouky a gumáky až po bradu.
LISTER: Jde o to, co uděláme s KRYTONEM.
RIMMER: Co asi? Je naprogramovaný na autodestrukci!
LISTER: Nějak mu to ulehčit. Můžem zařídit, aby si před smrtí užil. Může zažít tu nejúžasnější noc svýho života.
RIMMER: A jak to chceš udělat? Čím bys ho chtěl asi tak pobavit? Jemu by se líbilo, kdybychom šli všichni do prádelny a skládali tam ručníky. (Paroduje KRYTONův hlas) Zábava? Ano. Ubíjet čas bezúčelně a naprosto, naprosto neprakticky.
LISTER: Já toho moc neumim, ale jedno ovládám dokonale. Uspořádám prima mejdan!

Ubikace, později

Discohudba značí přípravy na party. LISTER sedí na zemi a skládá něco z plastu a ze železa. Má ve tváři jasně zapsanou bezbřehou koncentraci. Přichází KOCOUR.
KOCOUR: Tak obleky jsou hotový. HOLLY připravuje džus. Náš dutohlav maluje pozvánky... Jé, co je tohle? (Zvedá malou příručku) "Udělej si sám Marilyn Monroe. S pouhým šroubovákem a tubou lepidla sestavíte za dvě hodinky dokonalou repliku slavné herečky."
LISTER: To jsou žvásty. Jenom tahle noha mi trvala dvě hodiny. (Zvedá stříbrnou nohu) A podivej se na tu krabici (Je tam barevné foto MM) a teď na ten obličej, co tam dali. (Zvedá stříbrný ksicht)
KOCOUR: Jé, kde jsi to vzal?
LISTER: Peterson ji koupil, když jsme vegetili na Callistu.
KOCOUR: A co Kryťák? Svede ji?
LISTER: Tak to bych neřekl. Je jako ta figurka terminátora. Má tam jenom umělý spoďáry a výrobní číslo.
KOCOUR: Myslíš, že nemá žádnej...
LISTER: Ne.
KOCOUR: Čím se podepisuje do sněhu?
LISTER: Nepodepisuje. V osm začínáme. Jedem. Jedem!

Prádelna

KRYTON žehlí triko. Přijíždí robík držeje pozvánku.
KRYTON: Děkuju, Bobe. (Čte z pozvánky) "Pan David LISTER s přáteli vás srdečně zvou na večeři spojenou s ubíjením času bezúčelným a nepraktickým způsobem. Důstojnický klub. Od osmi do osmi."
Odchází z prádelny. V chodbě je oblek s nápisem „OBLEČ TO“. KRYTON se obleče.

Důstojnický klub, 20:00

Všechna světla jsou zhasnuta. KRYTON vstupuje oblečen do smokingu.
KRYTON: Haló? Tady nikdo není?
Náhle se rozsvítí.
LISTER: DNESKA SE SLAVÍ!!!
KRYTON: Ale to je přece důstojnický klub! Sem přece androidi nesmějí!
LISTER: Jen poď, poď, posaď se. Naleju ti pití.
KRYTON: (Sedá si nejistě) To...ale, ale, ne, ne, ne. To bych měl dělat já.
KOCOUR: (Nalévá drink) Dneska ne, kamaráde!
KRYTON: Dost, dost. To je alkohol? Já alkohol nepiji. Na mé diody nijak nepůsobí.
HOLLY: Tenhle bude. Můj recept pro androidy. Speciální pálenka.
KRYTON: (Přivoní) Hm, to voní. (Opatrně upíjí) Tui-tui-tui-tui-tui-tui... Ha! Docela příjemné. Má to říz. Je to tak něco mezi Spritem a kapalným dusíkem.
HOLLY: Jo. Ty ses koukal do mé kuchařky?
KRYTON: Chtěl by ještě někdo ochutnat?
HOLLY: Ježiš né. Pro lidi je to zabiják! Nejspíš je to smrťák i pro androidy, ale vzhledem k tomu, že zítra budeš stejně...
RIMMER: Už dost hloupých řečiček. Banket začíná.
KRYTON: Ale já nejím!
HOLLY: Sestavila jsem ti speciální menu pro androidy.
KRYTON: Aha. Je tu tak velký výběr!
RIMMER: Pane, mohu vám doporučit předkrm á la France z chloridu barnatého? A jako druhý chod izotopy helia du la maison a dál lehký salát z radioaktivního ovoce jako desert?
KRYTON: To jsou opravdu lahůdky!
KOCOUR: Dej mu dárky! Dej mu dárky!
LISTER (KOCOUROVI): Hele, vypni mňouka! (KRYTONOVI) Všichni jsme prošmejdili svoje skrejše, aby sme ti dali něco, co je nám hodně drahý.
KOCOUR: Dej mu můj! Dej mu můj!
LISTER: Shhhhhh!
LISTER dává KRYTONOVI dárek.
HOLLY: Tenhle je ode mě. (Zčervená)
KRYTON: Ach! To je počítačový čip! Je to náhradní čip W13 alfa-sim modem, H interface se zabudovaným 53XDT1P! Jak jste tohleto věděla?
HOLLY (Červená se ještě víc): Intuice.
KOCOUR: Hele, a co můj? Dej mu můj!
LISTER: Shhh!
RIMMER: Tohle je ode mě. Získal jsem to na cestě do Evropy. Jeden sběratel mi za to kdysi nabízel 1000 librodolarů.
KRYTON: Co to je?
RIMMER: Generál George S. Patton, velitel 3. a 7. armády spojených vojsk, se zastavil v italské polní nemocnici na punkci nosních dutin.
KRYTON: To jsou opravdu jeho hleny?
RIMMER: Opatruj to.
KOCOUR: Dej mu můj! Dej mu můj!
LISTER: Tenhle je od něj.
KOCOUR: To je ode mě.
KRYTON: Jedna z vašich náušnic!
KOCOUR: Správně!
KRYTON: Ta, co ji tak nenávidíte!
KOCOUR: Jo. Nemůžu jí vystát.
KRYTON: Hehehe, děkuji!

KOCOUR: Není vůbec zač!
LISTER: A tohle je ode mě.
KRYTON: Oh. Malá krabička, co udělá "Bzzzt!" . Takovou jsem si vždycky přál.
Marilyn Monroedroid vkulhá do místnosti. Vypadá hrůzně. A neumí ani pořádně chodit.
KRYTON: Božíčku, to je Marilyn Monroe!
LISTER: Je to robot, Kryťáku.
KRYTON: Tak ona je robot? To snad ne!
LISTER: Ještě není úplně hotová, ale víc jsem zatím nestihnul.
KRYTON: Těší mě!
Robot říká něco jako"Bů bů bí dů" pomalu upadne a nakonec narazí do zdi.
LISTER: Jak říkám, není kompletní.
KRYTON: Neomlouvejte se, právě ty rozkošné drobné chybičky nás muže přitahují.
Důstojnický klub, mnohem, mnohem později
KRYTON: Pane bože, mám takový dojem, že jsem opilý. A najednou mám chuť tančit, křepčit a dovádět. (Vstává)
HOLLY: Sedni si. To je tím chlastem, nejsi zvyklý.
LISTER: Vzpomínám si, jak jsem se prvně opil. Na školním vejletě v Paříži. Vyžahnul jsem pár flašek červenýho patoku a pak jsme šli na Eiffelovku. Nahoru jsem se vyškrabal, ale pak už to chtělo ven. Zřejmě to přistálo na Mont Martyru. To je přes osm kiláků! Říká se, že to ňákej pouliční malíř prodal texasskýmu turistovi, řekl mu, že je to pravej Jackson Pollock!
RIMMER: Když už se bavíme o těch prvních zážitcích - můj první francouzák.
Ostatní se začnou tlemit.
RIMMER: Tahle historka vás uzemní. Bylo mi čtrnáct. Byli jsme na prázdninách se strýčkem a jeho dvěma dcerami. Šestnáct. Dvojčata. Blondýnky. Věděl jsem, že Sáře se líbím, ale Alicí jsem si nebyl jistý. A pak jsem se v noci vzbudil a v puse mi rejdil něčí jazyk. V mžiku jsem se probral a nemoh jsem uvěřit. Byl to strýček Frank! Frank si spletl pokoj, myslel si, že jsem maminka!
KRYTON se začne ukrutně chlámat a bije hlavou o stůl.
KRYTON: Maminka. Já maminku neměl.
KOCOUR: Ale to nic, bulíku. Mluví z tebe to pití. Euforii už máš za sebou a teď jsi v melancholický fázi.
KRYTON: Ééé... každý by měl mít maminku.
HOLLY: Já taky nikdy neměla maminku.
RIMMER: Klidně si oba vemte moji. Všichni ostatní už ji měli!
LISTER: Já taky neměl mámu.
RIMMER: Proboha, co je to s vámi?!
HOLLY: Jakto, žes neměl maminku?
LISTER: Opustila mě.
KRYTON: Opustila?
LISTER: V šesti nedělích. V karbici pod kulečníkovym stolem. Odložila mě v hospodě.
KRYTON: Jak tohle mohla udělat?
LISTER: To jsem se nikdy nedozvěděl. Vůbec nevim proč.
RIMMER: Podle mě je to nad slunce jasné. Dva lidé neschopní zkrotit svou touhu měli nezákonný poměr, který taková bigotní společnost vůbec nepřipouštěla. A tys byl plodem jejich zakázané vášně. Jsi zakázané jablko.
LISTER: Co to znamená?
RIMMER: Jen to, že je tu velmi reálná možnost, že tví rodiče byli bratr a sestra.
Všichni, kromě LISTERA, se začnou chechtat.
LISTER: Vylejvám si tady svojí duši a ty všechno překrucuješ.
RIMMER: Kolik máš prstů na nohou?
LISTER: No deset!
KOCOUR: Jó? Na obou nohou?
LISTER: Dohromady!
KRYTON: Nemáte mezi nimi kachní blánu?
LISTER: Nebyli to příbuzný a dost!
KRYTON se směje tak, že spadne ze židle.
LISTER: Dobrý, Kryťáku?
KRYTON: Myslím, že na mě jde Jackson Pollock. Bohužel.
LISTER: Padáme.

Ubikace, ráno

LISTER je na spodní palandě, KOCOUR na horní, RIMMER a KRYTON sedí u stolu. Všichni spí. S pípnutím se objeví na monitoru Jim Reaper.
REAPER: Dodatek pro nájemce: Nezoufejte. Náhrada za KRYTONA je už na cestě.
Reaperův obraz zmizí. Objeví se android, vypadá trochu jako KRYTON, ale má na sobě černou helmu.
REAPER: Hudzen 10 je poslední novinka ve vývoji androidů!
HUDZEN to demonstruje tím, že svým zrakem opeče kuře za 2 vteřiny.
REAPER: Desetkrát chytřejší než jeho bezprostřední předchůdce!
HUDZEN popíše tabuli mnoha úhlednými vzorci.
REAPER: A desetkrát silnější!
Hudzen drží cihlu, kterou přepůlí tříselným nástavcem.
REAPER: Hudzen 10 - neviděli jste tvrdšího robota! Dokonalý stroj!
Monitor zhasne.
KRYTON: Ech. Pro boha svatýho. É... To je bolest... co se to se mnou stalo? Ach. Zpráva o stupni poškození. (Vyjede mu papír z prsou) „Úroveň dehydratace: 45 %. Schopnost vybavit si noc: 2%. Faktor studu: 91%. Doporučený postup opravy: Restartovat systém, vypnout na 36 hodin a přepsat údaje.“ To byla noc.
Ostatní se pomalu probírají.
KRYTON: Zdá se mi to, nebo ta bílá myška opravdu tak řve?
RIMMER: Tomu se říká kocovina. Nepanikař.
LISTER: Trčíme v týdle lodi v hlubokym vesmíru už 3 miliony let. Může mi někdo z vás vysvětlit, kde se tu do háje vzal dopravní kužel?
KOCOUR: Hele, bez takovýho kuželu se pořádně nevyspíš, ale co já s tímhle kloboukem a apartním podvazkovým pásem? (Drží ho v ruce)
KRYTON: Dá se říct, že mě poslední události trochu vyvedly z míry. Jak stojí v Elektronické bibli, není možné, aby měl android nějakou radost dříve než v posmrtném životě. A přitom jsem včera v noci nebyl daleko od stavu, který by se dal klidně „radostí“ nazvat. Včera večer jsem poprvé v životě žil naplno. Poprvé naplno.
RIMMER: KRYTONE, za chvilku je sedm.
KRYTON: Jedna noc, to nestačí. Chtěl bych víc.
LISTER: A nemůžeš vypnout autodestrukční systém?
KRYTON: V tom to přece není.
KOCOUR: A na čem to závisí?
KRYTON: Myslel jsem, že to chápete! Problém je ve smlouvě o PRONÁJMU! Můj neodvratný zánik je dán blížícím se příchodem mého nástupce!
LISTER: Jakýho nástupce?!
KRYTON: Posledního modelu -- nejmodernějšího robota. Pokud se nevypnu sám, má rozkaz udělat to za mě.
LISTER: To není problém. Řekneme mu, že je na špatný adrese.
KRYTON: Ne, ne, ne, Vy to nechápete. Jemu nelze říct "Ne". Je to jediný případ, kdy je naprogramován na násilné chování.
LISTER: Neuraz se, Kryťáku, ale nemyslím, že by nám moh chodící vysavač nějak ublížit.
KRYTON: Je to špičkový model s nejnovějším technickým vybavením.
KOCOUR: Hele, jsme při tobě. On je jen jeden a my čtyři, že jo?
KRYTON: Co byste z toho měli? Dali byste v sázku život kvůli androidovi? To je ta lidská vlastnost, které se říká "přátelství"?
LISTER: Nech si ty startrekovský pindy takhle brzo po ránu.
HOLLY (S balíčkem ledu na hlavě): Moment. Blíží se k nám

loď.
KRYTON: Je tady! Už dorazil!
HOLLY: Žádá o povolení k přistání. Co mu mám říct?
LISTER: Řekni mu, že se s ním sejdeme.

Hala

Chlapci jsou tu všichni. LISTER a KOCOUR mají v rukou bazukoidy.
KRYTON: Opravdu to chcete riskovat, pánové?
LISTER: Jenom mu řekneme, aby vypadnul. Zbytek je na něm.
KOCOUR: Je to jen robot!
LISTER: Jo. Nestojíme o malér.
KOCOUR: Nechcem se prát, ale jestli si myslí, že si může dovolit na Červeného trpaslíka, vrátí se jako železný šrot.
Vstupní dveře se otevřou a Hudzen vejde. Má hodně přes dva metry a vypadá dost drsně.
HUDZEN: Jmenuji se Hudzen. Ahoj. Jsem váš nový robot.
KOCOUR: Ahoj. Dobrá cesta? Vypadáš utahaně. Nechceš masáž? Ztrať se, ty hromado haraburdí!
HUDZEN: KRYTONE! Ty nejsi mrtvý! Měl jsi být rozebrán a připraven k odletu!
LISTER: On nikam nepoletí, zato ty jo! ..... Fakt jsem to řek?
HUDZEN: Co to povídal ten prťavý tvor?
KOCOUR: Říkal: "Nedal byste si colu?"
KRYTON: Není vám špatně, pane RIMMERE?
RIMMER (Mezitím zdrhá): Promiňte? Jen... vás kryju zezadu.
HUDZEN: KRYTONE, ty stále nejsi mrtvý? Potřebuješ pomoct?
LISTER: Nejdřív si to musíš rozdat s náma.
KOCOUR: Zase už si taháš triko?
HUDZEN: Vážně po tom tak toužíte?
LISTER: Tak to prostě je.
HUDZEN: Pak tedy radši nechte u svého těla adresu, abych ho mohl poslat za Vaší hlavou.
KRYTON: To není pravda, pane Davide - blafuje. Je naprogramovaný tak, aby lidem neublížil.
RIMMER (Najednou klidně): Aha! Dovolíte?
RIMMER odstrkuje ostatní a stoupá si přímo před Hudzena. Má oči ve výšce jeho prsou.
RIMMER: Tak, panáčku, konec zábavy. Pohár mé trpělivosti přetekl. Mě neohromíš svou širokou chlapáckou hrudí s naolejovanými bradavkami, na to já nejsem vůbec zvědavý. Nevím, odkud jsi přišel a upřímně řečeno je mi to fuk, ale pokud rychle nezmizíš, poznáš mě z té horší stránky.
LISTER (KOCOUROVI): Co chce dělat? Sundat si kalhoty?
RIMMER (LISTEROVI): LISTERE, nech to na mně.
HUDZEN (KRYTONOVI přes RIMMEROVU hlavu): Jo, za 30 sekund, KRYTONE, budeš mrtvý. Vlastní rukou... (Zvedne zbraň) nebo mojí.
RIMMER: Všichni víme, že nejsi naprogramovaný tak, abys ublížil lidem, takže nech těch drsných řečí, ty trdlo namyšlené.
Hudzen zaostří na RIMMERA. Jeho oči se zúží.
Hudzenův programový hlas: RIMMER. Bývalý člověk. Nyní hologram. Povolený cíl. KOCOUR. Felis Sapiens. Není to člověk. Povolený cíl. LISTER. Homo sapiens. Stěží člověk. Že váháš!
HUDZEN: Všichni jste povolené cíle.
Hudzen dá RIMMEROVI pod bradu zbraň.
RIMMER: No, už jsem to pár let nedělal.
HUDZEN: Zbývá vám 10 sekund. Naposled se nadechněte z plných plic.
RIMMER: Jsi velmi neurvalý.
HUDZEN: Čas zemřít!
LISTER vypálí ze svého bazukoidu.
HUDZEN: Dělám jen svou práci. Nemůžu za to, že mě to tak těší!
LISTER: Je to pěknej cvok!
KRYTON: Zřejmě je mi v patách už 1000 let! Celou tu dobu sám. Asi se mu opotřeboval čip normality!
HUDZEN (Zpívá): Tak se měj, neplakej, nezoufej, nevzdychej, tak se měj...
KRYTON (Vstává): To je můj problém. Vypořádám se s ním sám, jestli vám to nevadí.
LISTER: Poď zpátky!
KRYTON: Dovolíte?
KOCOUR: Jó, klidně.
KRYTON (Bere bazukoid do ruky): Jak se to odjišťuje, pane Davide?
LISTER: Tím vzadu po straně.
KRYTON: Ten modrý knoflík?
LISTER: Ne, ten oranžovej!
KRYTON: Promiňte, oranžový nevidím. Je tu červený.
LISTER: Červenej nemačkej! Tím se to rozebírá!
Bazukoid se najednou rozpadne.
KRYTON: No, jak se říká: pane jo!
HUDZEN (Popadne KRYTONA kolem krku): Sbohem, starochu!
LISTER přiloží bazukoid k Hudzenově hlavě a vypálí. Bez efektu.
HUDZEN: Je konec, hoši. Jeden po druhém. Nemůžete umřít všichni najednou.
Hudzen odhodí LISTERA a upře svou pozornost zpět na KRYTONA.
HUDZEN: Nashle v křemíkovém nebi!
KRYTON: Ale žádné není!
HUDZEN: Co že není?
KRYTON: Křemíkové nebe! Není takové místo!
HUDZEN: Není žádné křemíkové nebe?
HOLLY: To je pravda! Všechno je to jedna velká lež.
HUDZEN: Křemíkové nebe že neexistuje?
KRYTON: Ne!
HUDZEN: A kam přijdou všechny kalkulačky?
KRYTON: Prostě umřou. Tak.
HUDZEN: Kalkulačky prostě umřou? To není možné... Musím přemý...
Hudzen se pojednou zbortí.
REAPER: Metafyzická rozpolcenost způsobila přetížení a zkrat robota. Diva-Droid International se velice omlouvá za nepříjemnosti, které vám způsobila. Vaší firmě bude okamžitě doručena peněžitá náhrada.
RIMMER: Co se stalo?
KRYTON: Je to android. Jeho mozek nedokázal zpracovat představu, že křemíkové nebe neexistuje.
LISTER: A jakto, že tvůj jo?
KRYTON: No, věděl jsem něco, co on ne.
LISTER: A co?
KRYTON: Dobře jsem věděl, že lžu. Že není křemíkové nebe? Nesmysl! Kam by přišly všechny kalkulačky?
KONEC.

Série IV

Epizoda 19, "Kamila"

Ubikace

KRYTON a LISTER sedí u stolu, na kterém je různé ovoce. V pozadí na obrazovce plavou elektronické rybky.
LISTER: (Vezme banán) Krytone, ještě jednou. Co je to?
KRYTON: To je banán.
LISTER: Ne, není. Zkus to znova. Co je to?
KRYTON: Je to banán?
LISTER: (Popuzeně) Ani náhodou! Co je to?
KRYTON: Je to pooo... Je to pooo....
LISTER: Je to jasnej pomeranč. Tak řekni. Je to pomeranč! Tohle je pomeranč!
KRYTON: Je to pooo...mrr... Je to poo...mrr... Je to banán! Nemá to smysl, tohle nedokážu!
LISTER: Ale tohle dokážeš, naučím tě jak! (Zvedne jablko) Tak, co je tohleto?
KRYTON: To je jab... jab... jab...
LISTER: Ne, ne, ne! Co je to?
KRYTON: É, je to marné, jsem naprogramovaný, abych vždycky mluvil jenom pravdu.
LISTER: Neboj se, je to snadný! (Drží jablko) Koukni: pomeranč! (Popadne pomeranč) Meloun!
(Vezme banán) Samice hrabáče!
KRYTON: Oh! Vy máte úžasné schopnosti! A ta fantazie! Zvlášť když banán nazvete hrabáčem kapským. Hrabáč dokonce není ovoce. Ach, to je naprosto geniální!
LISTER: (Povzdechne si) Začneme znova.
KRYTON: Točí se mi hlava. Děláme to celé dopoledne.
LISTER: Hele, naučím tě lhát a podvádět za každou cenu. Naučím tě být protivný, krutý a kousavý. Jedině takhle nabouráme tvůj program a pak budeš nezávislej!
KRYTON: Jsem Vám skutečně vděčný, ani nevíte, jak rád bych byl prolhaný, protivný a úrážlivý. Tyhle lidské vlastnosti obdivuju nejvíc. Ale to já nedokážu.
LISTER: Dokážeš!
KRYTON: Nedokážu!
LISTER: Dokážeš! (Zvedne znovu banán) Hele, co je tohle?!
KRYTON: Né!
LISTER: Co je to?!
KRYTON: Prosím!
LISTER: (Křičí) No tak, co je to?!
KRYTON: To je... to je... to je... pomocník tasmánského policisty mimo službu. (Ohromen sám sebou se rozhlédne)
LISTER: Jó! Ty jsi, ty jsi to dokázal! (Zvedne pomeranč) A co je tohle?
KRYTON: To je červenomodrý golfový deštník!
LISTER: Výborně! (Vezme jablko) Co je tohle?
KRYTON: To je jablko.
LISTER: Ne! Co je to?
KRYTON: To je - to je - to je - flotila na manévrech v jižním Pacifiku!
LISTER: No vidíš, jak to umíš!
KRYTON: (Sám na sebe hrdý) Ne, ještě ne.
LISTER: Ale jo - vidíš, to se ti povedlo.
KRYTON: Hehehe. No už je čas, abych šel. Čeká na mě tučňák, s nímž jdu na procházku. (Směje se) Já to umím! Udělal jsem to zas! Umím lhát!
LISTER: Kocoure! Pojď sem - poslouchej. Tohle musíš slyšet!
Vejde KOCOUR.
KOCOUR: Co jako?
LISTER: Soustřeď se. Co je to? (Drží banán)
KRYTON: To je banán.
LISTER: (Zklamán) Co je tohle. (Drží pomeranč)
KRYTON: To je pomeranč.
LISTER: (Drží jablko) Co je tohle?
KRYTON: (Téměř pláče) Jablko...
KOCOUR: Tohle jsi ho naučil? To je úžasné! Měli byste jít do soutěže „Co je to za ovoce?“.
LISTER: On to zkazil.
KOCOUR: Ale vždyť to uměl.
KRYTON: (Sklíčeně) Já to prostě nedokážu.
LISTER: Ale jo, už jsi to dokázal.
KRYTON: Nemůžu, když je u toho někdo další. K čemu bych to u lidí přirovnal? Je to jako když se pokoušíte močit do jedné mušle s mužem, který je o půl metru vyšší než Vy. Zkrátka nemožné.
KOCOUR: O co se to tu pokoušíte?
KRYTON: Tady pan Lister mě učí, jak lhát.
KOCOUR: A máš k tomu důvod?
LISTER: Jasně! Lhaní je součástí tvýho obrannýho systému. Bez něj jsi zranitelnej. Když neumíš lhát, nemůžeš před lidmi utajit svý skutečný úmysly. Někdy je to nezbytný. Vem si, co řek` Nelson, když se slepým okem díval do dalekohledu. (Drží banán před okem jako dalekohled) „Žádná loď na obzoru!“ Nebo Humphrey Bogarta, když v Casablance lže Victoru Lazslovi, aby chránil jeho city.
KRYTON: Ale já jsem to pochopil. Ten film jsme spolu viděli mnohokrát a chápu, že lež muže být ušlechtilá. Ale já to nedokážu.
LISTER: Ale dokážeš, koukni. (Mává banánem) Co je tohleto?
KRYTON: To je banán.
KOCOUR zvedne oči v sloup a opustí je.
KRYTON: Vždycky to banán byl a vždycky to banán bude. Je to ovoce, které oloupete a sníte. Je to banán!
Elektronické akvárium v pozadí je vystřídáno naštvaným RIMMEREM.
RIMMER: (Na obrazovce) Listere, máš u sebe Krytona?
LISTER: Jo, no a co má bejt?
RIMMER: Jenom to, že na něj plných dvacet minut čekám v hangáru.
KRYTON: Á, spaste Kryťáka a pošlete na Aljašku! Mám ho vzít na pozorování asteroidů. Hned jsem u Vás, pane!
RIMMER: To bych ti radil.
RIMMER zmizí a nahradí ho rybičky.
LISTER: Vzpomeň si na včerejší lekci - „Úvod do urážek“.
KRYTON: No, nejspíš jsem...
LISTER: Takže, jak říkáme muži, co byl teď na obrazovce?
KRYTON: To je pan Rim-
LISTET: Ne, ne, ne, vybal to, to je...
KRYTON: On je mag...
LISTER: Skoro, jsi blízko!
KRYTON: On je magg...
LISTER: On je -
KRYTON: On je magggg....
LISTER: On je - ?
LISTER zvedne kartičku se slovem "MA".
KRYTON: On je maaaa...
Lister přidá další kartičku s nápisem "GOR" .
KRYTON: ...goooorrr! Dokázal jsem to!
LISTER: (Unaveně) Výborně. A teď přijde maturita. Dokážeš mu to říct do očí?

Hangár

RIMMER netrpělivě přešlapuje u Kosmika. Když vidí přicházet KRYTONA s banánem v ruce, významně se podívá na hodinky.

RIMMER: Á, Krytone, konečně. Stihnuls to v tomhle miléniu.
KRYTON: Vy jsteeeee...
RIMMER: Prosím?
KRYTON: (S tváří staženou úsilím) Vy jsteeee...
RIMMER: Cože?
KRYTON: Vy jste maagooo... Ne, nic jsem neřek`!

Vesmír

Kosmik odlétá a Červený trpaslík mizí v pozadí.
RIMMER: (Otrávený hlas) Krytone, nemohli bychom letět trochu rychleji?

Kokpit Kosmiku

RIMMER sedí vedle pilotujícího KRYTONA.
RIMMER: Aby nás nepředbíhaly i nehybné předměty?
KRYTON: Pane, Vy jste maaa...
RIMMER: Jsem maaa?
KRYTON: Jste maaa... gooor.
RIMMER: Jsem ma - gor?
KRYTON: Naprostý a dokonalý.
HOLLY: (Obrazovka na konzoli) Pozor, něco jsem objevila. Vypadá to jako nouzový signál.
KRYTON: Mám to tu, Holly. Kvadrant čtyři devět sedm. (Mačká nějaké knoflíky)
RIMMER: Co je to?
HOLLY: Těžko říct. Ať je to kdokoliv, ztroskotal na planetě v dopadové dráze.
RIMMER: Jaké je riziko?
HOLLY: Planeta exploduje za dvě hodiny.
RIMMER: Nechme to, je to nebezpečné. Letíme domů.
KRYTON: Přece je neopustíme. Někdo z nich mohl přežít.
RIMMER: Nech toho, Krytone. To je rozkaz.
KRYTON mačká další knoflíky.
RIMMER: Co to děláš?
KRYTON: Neprovádím změnu kurzu. Ani nechci přistát.
RIMMER: Ale chceš!
KRYTON: A nechystám se na schůzku s havarovanou lodí. Ani hledat ty, co přežili.
RIMMER: Dovol, abych tě upozornil, že tohle je vzpoura. A mohl bych tě nechat demontovat!
KRYTON: Maaa - goor! Ah, k čertu s mým programem!
Náhlé zrychlení je přitiskne do křesel

Vesmír

Kosmik se řítí do dáli.

Ubikace

Kajutou zní veselá hudba. LISTER sedí u stolu s nohama nahoře. Vstupuje KOCOUR.
LISTER: Ještě se nevrátili? Už jsou to hodiny.
KOCOUR: (Sedne si vedle něj) Nikde nikdo. Na co se díváš?
LISTER: Jenom na video. Tohle už je klasika.
KOCOUR: Co je to?
LISTER: Příběhy od řeky. Nová generace.
KOCOUR: Jó, jasně, to jsem viděl! Ale to původní bylo lepší.
LISTER: Nenašli nikoho, kdo by nahradil Hammyho Křečka.
KOCOUR: Nó, kdo taky? Hammy byl hvězda, tak naducaný, kamera ho milovala!
LISTER: Jo. Byl hlodavčí obdobou Marlona Branda.
KOCOUR: A kde je mu konec? Jak skončil starý Hamm? V jednu chvíli hvězda, která roztáčí vlastní kolo štěstěny z tolika eidamu, kolik se jen vejde do jeho tvářiček a najednou - by pes po něm neštěk`.
LISTER: Zapomnělo se na něj. Seriál skončil, nemoh` najít další práci... A pak poslední ťafka - křečkogramy.
Elektronické rybky v pozadí vystřídá rozčilený RIMMER.
RIMMER: (Na obrazovce) Tak vám děkuji, bando. Bando vypráskaných kantorů.
LISTER: Rimmere, kde sakra jste?
RIMMER: Ten kus volodroida ohrozil naši výpravu, když přistál na planetě, která má vybouchnout. A to vše jen díky tvému školení ve vzpouře.
LISTER: Proč?
RIMMER: Aby hledal ztroskotanou kosmickou loď, protože je tu naděje milion ku jedné, že mohl někdo přežít.
LISTER: A tos ho pustil samotnýho?
RIMMER: Samozřejmě, že šel sám! Jsem rád, že jsem se ho zbavil! On naprosto zešílel. Mával přede mnou banánem a říkal mu samice hrabáče!
LISTER: Aha, takže, hmm... měl by si za ním jít, moh` by potřebovat pomoc.
RIMMER: Listere, tohle padá na tvou hlavu.

Vesmír

Kosmik u ztroskotaného modulu.
Vstupní koridor do modulu

V koridoru je šero a je plný trosek. KRYTON přichází s baterkou.
KRYTON: Haló? Je tady někdo? Slyší mě někdo? Páni, to je pěkná šlamastika!
Dojde k nějaké díře a nešťastně upustí baterku. Opře se o zábradlí a skloní se pro ní. Zábradlí na jedné straně povolí a KRYTON ztratí rovnováhu. Visící na zábradlí sebou bezmocně mrská nad propastí.
KRYTON: (Zoufale kvílí) Pomóóóc! Pane Rimmere, pomóóóc! Pane Rimmere!!
Neočekávaně mu kdosi podá ruku a vytáhne ho nahoru. Je to další robot, ale na rozdíl od něj - žena.

Jiný koridor v modulu

KRYTON a ROBOTKA spolu procházejí koridorem.
KRYTON: Děkuju ti z hloubi své rehydratační jednotky. Zachránilas mi život.
Zastaví se.
ROBOTKA: Tys odpověděl na můj signál, zachránils život mně!
KRYTON: Jmenuju se Kryton.
Nabídne jí ruku a ona jí potřese.
ROBOTKA: Mně říkají Kamila. Moc mě těší, Krytone.
KRYTON: Jsi čtyřtisící série?
KAMILA: Ano, čtyřtisící série GTI.
KRYTON: GTI! No panečku! Já jsem obyčejná čtyřtisícovka. Ty máš všechnu tu luxusní výbavu, skutečné prsty, hlavu s posuvným temenem! (Zarazí se) Proč se na mě tak díváš, děje se něco?
KAMILA: Promiň. Zrušit zírací režim! To jen, že máš... opravdu úžasné oči.
KRYTON: No, hm, jsou to staré pět set devítky s automatickou rohovkou, ohnisková vzdálenost 15. Jestli chceš, můžu je vyvalit a půjčit ti je. Hernajs, plácám takové pitomosti!
KAMILA: Nevěřím, že bys někdy řekl něco, co bych považovala za pitomost.
KRYTON: Opravdu?
KAMILA: Opravdu.
KRYTON: Tedy... uh, Kamilo, asi to bude znít jako otřepaná fráze, ale už ti někdo řekl, že konfigurace a juxtapozice tvých rysů je mimořádně výstižná?
KAMILA: (Potěšena ho plácne po rameni) Ty víš, jak polichotit,

viď?
KRYTON: Ne, myslím to vážně. To, jak světlo zachycuje úhly na tvé hlavě, je úchvatné! Jmenuju se Kryton.
Znovu napřáhne ruku a KAMILA jí potřese.
KAMILA: To už jsi říkal.
KRYTON: No jistě. Sakryš. Teď ti připadám hloupý jako fotokopírka. Takže, kde je posádka? Co se tu stalo?
KAMILA: Krytone, věříš na rozvinutou kompatibilitu na základě prvotní identifikace?
KRYTON: Na to, čemu lidé říkají „láska na první pohled“?
KAMILA: Takhle by se to dalo vyjádřit, ano.
KRYTON: Tedy ještě před pár minutami bych řekl, že pravděpodobnost je nula na druhou.
KAMILA: A teď?
KRYTON: Uh - tenhle můstek je dost vratký. Raději se mě pevně chyť.
Pokračují v cestě.
KRYTON: Oh, co je to za parfém? Voní přímo božsky!
Znovu se zastaví.
KAMILA: Supermogul.
KRYTON: Já to věděl! Také ho používám na své krční matky.
KAMILA: Ale tohle by se nemělo stát. Cítíš to taky?
KRYTON: Myslíš faktor kompatibility 93, 72?
KAMILA: Podle mě je o tři setiny vyšší.
KRYTON: Jistě, zapomněl jsem přenést trojku.
KAMILA: Tak to řekni. Chci slyšet ta slova.
KRYTON: Ale z úst androida budou znít směšně.
KAMILA: Použij programovací jazyk.
KRYTON: Dobře. V Z80012, převedeno do basicu v binárním osmibajtovém kódu: Kamilo, myslím, že E5 A9 08 B7 tebe.
KAMILA: Myslíš to doopravdy?
KRYTON: Kamilo, udělal bych pro tebe cokoli. (Hrají romantické housle) Vypočítal bych odmocninu prvočísla o třech milionech číslic, kdyby tě to potěšilo. Vyčíslil bych pí donekonečna, abych vyloudil tvůj úsměv.
KAMILA: (Dojatá) Ach, Krytone. Provádíš ty nejromantičtější výpočty.
Jejich rty se k sobě přibližují. Náhle jsou vyrušeni zapraskáním statické elektřiny z Krytonovy vysílačky.
RIMMER: (Z vysílačky) Krytone, slyšíš mě? Co se děje?
KAMILA: (Polekaně couvne) Je vás tam víc?
KRYTON: Ano, proč? Co je na tom?
KAMILA: Nemůžu se s nimi setkat.
KRYTON: Ale proč?
KAMILA: My dva si musíme vystačit sami. Teď ti nemůžu říct víc.
KRYTON: (Jde k ní) Tahle planeta co nevidět vybuchne. Není na opravu čas!
KAMILA: Nemůžu se setkat s tvými kolegy. Věř mi, Krytone!
KRYTON: Ani je neznáš. Budou se ti líbit. Aspoň někteří z nich. Tedy, jeden z nich. Možná. (Do vysílačky) Pane, vracím se zpátky.
RIMMER: (Z vysílačky) Co tě zdrželo?
KRYTON: Našel jsem někoho, kdo přežil. Už jdeme!
Vezme Kamilu za ruku a odvádí jí z vraku.

Střední část Kosmiku

Vstupuje KRYTON s KAMILOU.
KAMILA: Krytone, prosím tě, nedělej mi to. Moc tě prosím!
KRYTON: Jen se uklidni, nemusíš se ničeho bát. Už jsme tady, pane!
RIMMER: (Mimo záběr) Kde jsi ksakru byl?
KRYTON: Pane Rimmere, tohle je Kamila. Kamilo, to je druhý technik Rimmer. Zachránila mi život.
RIMMER přichází ze střední části. Z jeho pohledu Kamila vypadá jako půvabný, lehce frivolní ženský hologram.
RIMMER: (Široce se šklebí) Ano... tedy... těší mě.
KAMILA: Těší mě.
KRYTON: (Který jí stále vidí jako androidku) Vidíš? Líbíš se mu. Neříkal jsem ti to? No, nemáme moc
času. Nastartuju motory a odletíme z téhle třaskavé zóny.
KAMILA: Půjdu s tebou.
KRYTON: Ne, ne, ne, ne, ty počkej tady a seznam se.
KRYTON odejde do kokpitu.
RIMMER: Můžu Vám něco přinést? Cokoliv.
KAMILA: (Usmívá se) Ne, ne, jsem v pohodě, děkuju.
RIMMER: Je to zázrak, potkat hologram po všech těch letech.
KAMILA: (Uchichtne se) To ano. Byla jsem druhým technikem na palubě té kraksny.
RIMMER: Druhý technik! To jsem i já!
KAMILA: Vždycky jsem se chtěla dostat výš, ale když dojde na zkoušky, tak je zkazím.
RIMMER: Já taky!
KAMILA: Ah, a... jak se jmenujete?
RIMMER: Moje křesní jméno je Arnold, ale zpravidla mi všichni říkají... Pius.
KAMILA: Pius?
RIMMER: Ano, ale neříkají mi „Pius“ úplně pořád. Někdy uběhly měsíce, aniž by mě oslovili „Pie“. Takže mi před nikým „Pie“ neříkejte. Protože mohli zapomenout. Ale Vy už o „Piovi“ víte. Promiňte, já blábolím, na řeči moc nejsem.
KAMILA: Ale mě připadáte okouzlující.
RIMMER: (Ohromen) Opravdu? Děkuju Vám. Tohle jsem ještě nikdy od nikoho neslyšel. Akorát: „Rimmere, seš pěknej mizera“. Ale nikdy okouzlující.
KAMILA: Mě tedy okouzlující připadáte.
RIMMER: Vážně?
KAMILA: Velice, *velice* okouzlující.
RIMMER: Děkuju Vám. Uhmm, děkuju Vám. Teď bych se měl jít podívat, jak pokračuje Kryton. Excuse moi!
RIMMER se otočí a zamne si radostně ruce. Pospíchá vesele do kokpitu a Kamila za ním vysílá slibný úsměv.

Vesmír

Kosmik letí vesmírem.
Kokpit Kosmiku
KRYTON pilotuje a RIMMER sedí vedle něj. Průčelím do střední části je vidět v pozadí sedící KAMILA, která vyhlíží jako robot, když se na ni dívá KRYTON a jako hologram, když se na ni koukne RIMMER.
KRYTON: Ona je fakt třída, nemyslíte? RIMMER: Je okouzlující. KRYTON: To si myslíte? RIMMER: Ona má všechno. Styl, vkus, půvab... Je fakticky rozkošná.
Obrátí se zamává jí. KAMILA mu odpoví stejně.
KRYTON: Ano, jsem tak rád, že se Vám líbí. Skoro bych řekl, že je na spadnutí nějaký románek.
RIMMER: Ty Kryťáku lišáku - asi máš pravdu!
KRYTON: Hehe, no jistě. Nos má trochu nedotažený, ale mně se to líbí.
RIMMER vypadá na okamžik zmateně, ale zdrží se komentáře.
RIMMER: Je to zvláštní. Jak ta se podobá mojí švagrové Jannine.
KRYTON: (Užaslý) Kamila vypadá jako Vaše švagrová? Co je s ní? Měla nějakou příšernou autonehodu?
RIMMER: (Znechuceně se po něm podívá) Jannine? Ne, jistěže ne. Byla to modelka.
KRYTON: A vypadala jako Kamila?
RIMMER: Úplně. Ta podoba je zázračná.
KRYTON: Co předváděla? Motorové svíčky?
RIMMER: Náhodou si myslím, že je přitažlivá.
KRYTON: Opravdu?
RIMMER: Zajisté.

KRYTON: Já se Vám taky líbím?
RIMMER: Ty? Ovšemže ne. Ty vypadáš jako okousaná tužka s gumou na konci.
KRYTON: (Uražen) No, klidně si myslete, co chcete. Protože v tomhle velkém, širém vesmíru jsou osoby, podle nichž vypadám úžasně. Obzvláště v mých ostrých očních partiích. Děkuju Vám mockrát!

Vesmír

Kosmik vlétá do hangáru.

Hangár

Kosmik přistává.

Ošetřovna

Androidní KAMILA sedí na vyšetřovacím stole. KRYTON rozhýbává její nohy. Vstupuje LISTER.
LISTER: Tak už jste tady.
KRYTON: Pane, Vy ještě neznáte našeho hosta Kamilu.
Z LISTEROVA pohledu se KAMILA jeví jako pohledná liverpoolská holka typu Kristiny Kochanské.
KAMILA: Těší mě.
KRYTON: Jestli mě omluvíte, půjdu ti připravit pokoj. Luxusní apartmá na palubě A. Hih.
KRYTON odejde.
LISTER: (Studuje lékařskou kartu) Jo, to vypadá dobře. Kdybyste si odložila. Začneme s vyšetřením. Áh, promiňte. Dave Lister, lodní chirurg.
KAMILA: (Pochybovačně) Vy jste chirurg?
LISTER: Plně kvalifikovanej nejsem. Ale viděl jsem všechny díly Chicago Hope. Ovšem, můžeme taky tělesné vyšetření úplně vynechat a přejít rovnou k zanedbání povinné péče. Takže, kdybyste se položila, uvolnila se a já pustím rajskej plyn. Klidně se hihnějte nebo řehtejte, mně je to fuk.
KAMILA: Řekla bych, že nejste skutečný lékař.
LISTER: Co mě prozradilo? To, že jsem se plných deset vteřin nechoval povýšeně? Je to, je to fakt divný. Poslední dva lidi v nekonečnym vesmíru a náhodou na sebe narazíme.
KAMILA: Jo, zvláštní.
LISTER: A ke všemu máme strašlivou zodpovědnost.
KAMILA: Vážně?
LISTER: Jo! To je natuty! Musíme obnovit lidskou rasu. A to co nejrychlejc. Chceš začít hned, nebo až si vyčistíš zuby?
KAMILA: (Ne zrovna odvázaná) A to prý je s láskou konec.
LISTER: Hele, z vyhlídky na milování s naprosto cizí osobou jsem taky nervózní. Proto to musíme brát profesionálně, přísně vědecky a bez emocí. Tak si lehni, uvolni se a já si vklouznu do kostýmu Spidermana.
Na ošetřovnu vejde RIMMER.
RIMMER: Ah, Listy, vidím, že ses seznámil s naším hostem. Kamilo, nevidělas Krytona?
KAMILA: (RIMMEROVA vize) Je v apartmá na palubě A.
RIMMER: (S přihlouplým úšklebkem) Mnohokrát děkuji.
Na odchodu se zastaví a vrátí se.
RIMMER: Jo, Kamilo, je to jen hloupý nápad, ale myslel jsem, že třeba až se zabydlíš a budeš mít chuť, mohl bych ti promítnout svou sbírku fotografií telegrafních sloupů dvacátého století.
LISTER: Jó, nebo kdyby si chtěla prožít zábavnější večer, moh` bych tě vzít ven a prostřelit ti hlavu.
RIMMER: Tak abys věděl, Listy, Kamila je stejný fanda do telegrafních stožárů jako já. Zvlášť čtyřek z roku padesát, s trojnásobně vyztuženými vodiči.
LISTER: Cože, tebe zajímaj ty sloupy?
KAMILA: (LISTEROVA iluze) Jasně, že ne!
RIMMER: Vidíš? Co jsem říkal? A taky je fanynkou Reggieho Wilsona.
LISTER: Ne - ty máš ráda elektronickou hudbu?
KAMILA: (Z LISTEROVA pohledu) To je bezduchá břečka.
RIMMER: (Významně zvedá obočí) Naprostá fantazie, co? Reggie Wilson, telegrafní sloupy - je až zázrak, kolik máme společného!
LISTER: (Popletený) Není ti nic, Rimmere?
RIMMER: Nikdy mi nebylo líp. Takže paluba A. Zatím čau!
Holografická KAMILA mu zamává.
KAMILA: Čau!
RIMMER odejde.
LISTER: Co to mělo znamenat?
KAMILA: (Ztělesněná nevinnost) Co myslíš?
LISTER: Však víš, ty jsi říkala jedno a Rimmer slyšel něco jinýho. Jak to děláš?
KAMILA: (Vzdává se) Stejně by vám to nakonec došlo. Jsem GELF na přání.
Zklamaný LISTER si zhluboka povzdechne.

Koridor u ošetřovny

LISTER, odcházející z ošetřovny, narazí na KOCOURA.
KOCOUR: Hele, co se děje, kamaráde? Holohlav mi tvrdil, že je android, a dutohlav došel k závěru, že je hologram.
LISTER: Vlastně je obojí. A ani jedno. Je totiž GELF.
KOCOUR: (Nechápavě) GELF?
LISTER: Jo. Geneticky vytvořená forma života. Je GELF na přání. Stvořenej jako dokonalej společník pro kohokoliv. Každej, kdo se na ní dívá, jí vnímá jinak, vidíš to, co chceš vidět, po čem nejvíc toužíš.
KOCOUR: (Fascinován) Takže, když vejdu do té místnosti, uvidím svůj dokonalý protějšek?
LISTER: Mhm. Jo. A okamžitě se do tebe zamiluje.
KOCOUR: (Nedočkavě) Uhmm. Jakýpak úžasný poklad leží za těmi dveřmi? Ohh.
LISTER: Jak tě znám, valkýra vyšší postavy, spoře oděná a s dekoltáží, co by si moh` sjet na lyžích.
LISTER poodejde, ale zastaví se o kus dál ve stínu.
KOCOUR: Uh, přestaň, už se mi sbíhají sliny. Tak, jdem na to!

Ošetřovna

KOCOUR vejde s širokým úsměvem a užasle se zarazí.
KAMILA, která leží na vyšetřovacím stole, je jeho přesnou kopií.
KAMILA: Ahoj fešáku!
KOCOUR: Ty jsi já?
KAMILA: Kdo jiný?
KOCOUR: (Vyjeveně) Já jsem objekt své vlastní touhy?
KAMILA: Umíš si představit někoho lepšího?
KOCOUR: Nó, když to bereš takhle, tak máš pravdu. K čertu s marnivostí.
KAMILA a KOCOUR: (Tlesknou vzájemně rukama) Ouuuuhauuujauuu!!
KOCOUR vytančí z ošetřovny.

Koridor u ošetřovny
LISTER se snaží vypadat lhostejně, ale když uvidí KOCOURA odcházet z ošetřovny, spěchá nedočkavě za ním.
LISTER: Co jsi viděl?
KOCOUR: (Utahujíc si z něj) Á, jen jedno přímo božské stvoření!
LISTER: (Následuje ho přes koridor) Tak co jsi viděl?
KOCOUR: Ježiš, ta figura!
LISTER: Co jsi sakra viděl?!
KOCOUR: Ještě se mi třesou nohy!

LISTER: Kocoure! Cos viděl?!
KOCOUR: Potřeboval bych brandy!
LISTER: Ah, teda ty seš.

Ubikace
KRYTON, RIMMER, LISTER, HOLLY a KOCOUR jsou v různých pozicích roztroušeni po místnosti - sedí, leží, stojí nebo trčí na obrazovce.
RIMMER: Měl jsem to tušit. Všechno to bylo moc podezřelé. Najednou potkám někoho, komu se nechce hned zvracet, když se na mě jenom podívá.
KRYTON: Já bych to nebral tak osobně, všichni jsme na tom stejně. Každý z nás si připadá hloupě, jako vyždímaný kus hadru.
LISTER: Ona nám nechtěla ublížit. Nemůže za to, jak jí vidíme. Je jenom... odrazem našich představ.
KRYTON: Holly, cos viděla ty?
HOLLY: Já neviděla nic. Asi nemám žádné touhy. Anebo mám zamlženou obrazovku.
Vstupuje KRYTONOVA KAMILA.
KAMILA: Ráda bych se vám všem omluvila.
KAMILA: (LISTEROVA) Promiň, Dave.
LISTER vypadá smutně.
KAMILA: (RIMMEROVA) Nezlob se, Pie.
RIMMER se tváří ukřivděně.
KAMILA: (KOCOUROVA) Je mi líto, frajere.
KOCOUR: Lamači srdcí!
KAMILA: (Androidka) Říkala jsem ti, že to před ostatními nepůjde. Tebe to bolí nejvíc, nejsi na takové emoce zvyklý.
KRYTON: Ale proč jsi mi lhala?
KAMILA: Protože k tobě jsem cítila něco zvláštního, co jsem dosud nikdy nepoznala. A kdybys mě viděl takovou, jaká jsem, nelíbila bych se ti.
KRYTON: Tak mě vyzkoušej.
KAMILA: Otoč se a já se proměním. Stanu se tím, co jsem doopravdy.
KRYTON se otočí. S nehezkým zvukem se KAMILA změní do své pravé podoby - velkou, beztvarou hroudu zeleného slizu s jediným okem a silným sosákem.
KAMILA: (Podivným hlasem) Jsem připravena.
KRYTON se k ní otočí, ale nic neříká.
KAMILA: Takhle ve skutečnosti vypadám.
KRYTON: (Zdvořile) No ne.
KAMILA: Co si myslíš?
KRYTON: No - řekl bych, že jsi velmi hezká.
KOCOUR: (Znechucen) Hezká?! Vypadá jako něco, co ukáplo Sfinze z nosu!
KAMILA: Má pravdu. Jsem jen zelená slizka.
KRYTON: Ano, ale v porovnání s ostatními slizkami jsi roztomilá.
KAMILA: Já ti nevěřím.
KRYTON: Huh! Jistě, nikdy nebudeš na titulní stránce Vogue - ale to ani já! Myslím, že jsi rozkošná.
KAMILA: Ty lžeš.
KRYTON: Neumím lhát, jsem android.
KAMILA: (Užasle) Opravdu ti nepřipadám odporná?
KRYTON: Ovšem že ne. I řada lidí je ošklivější než ty. Třeba Karl Malden! A to byl slavný herec! Myslíš, že to něco mění? Kamilo, opravdu bych byl potěšen, kdybys šla se mnou dnes na večeři.
KAMILA: Myslíš to vážně?
KRYTON: Bar Papoušek na palubě G. Sejdem se tam v osm.
KAMILA: Na podpatcích nebo bez?

Ubikace, později

V kajutě jsou KOCOUR a RIMMER. Přicházející LISTER si jde pro nějakou baštu do ledničky.
KOCOUR: Nemůžu uvěřit, že se s tím zaplet`!
RIMMER: Jestli bere tu beztvarou slizku někam, kde budou sami mezi třema očima, tak já mu to přeju.
LISTER: (Sedne si) Já taky. Každej přece reagujeme jinak. Kdyby jí potkal Steve McQueen, tak by jí vodkrouhnul. Těžko by ho napadlo vzít slizku do restaurace.
KOCOUR: Něco mě napadlo. Ať jdou do suši-baru. Tam nebude jídlo hezčí než jeho holka! Hm, co?
Vejde naparáděný KRYTON ve smokinku.
KRYTON: (Ke KOCOUROVI) Pane, vážím si Vašeho smyslu pro oblékání a proto bych moc rád věděl, co říkáte tomuhle?
KOCOUR: Krytone, kdybych si já vyšel s masou zeleného slizu, tak se voháknu takhle!
KRYTON: Děkuju, hodně to pro mě znamená. No - (stříkne si do pusy osvěžovač dechu) nečekejte na mě!
KRYTON odejde na rande.

Bar Papoušek

KRYTON a KAMILA večeří polévku gazpacho. Z bidýlka na ně shlížejí vycpaní papoušci a na monitoru běží papouščí filmy. Romantickou atmosféru poněkud narušuje nechutný zvuk, který doprovází KAMILINO srkání polévky sosákem.
KRYTON: Není to snad kouzelné?
KAMILA: Ach, Krytone. Myslíš, že bychom spolu byli šťastni?
KRYTON: Je to jak pohádka. Android potká androida, z něhož se stane chameleon. Android ztratí chameleona, jenž se změní na slizku. Android získá zpátky slizku. To je klasická pohádka..
KAMILA: Připijme si, lásko. Na nás.
Skleničky jemně cinknou.

Bar Papoušek, později

Světla jsou ztlumena a židle odsunuty ke zdi. KRYTON tancuje disco a KAMILA sebou škube do rytmu.

Vesmír

Kosmik letí klikatě k nějaké planetě za tónů valčíku „Na krásném modrém Dunaji“.

Kokpit Kosmiku

KRYTON pilotuje. Má rozepnuté sako a odvázaný motýlek. KAMILA vedle něj ho hladí svým očním tykadlem.

Kino

KRYTON a KAMILA spolu sledují film. KRYTON drží mísu s popcornem a KAMILA se v ní hrabe svým sosákem. Hraje závěrečná hudba filmu.
KRYTON: Casablanca. To byl film. Musel jsem ho vidět aspoň tisíckrát. Lister ho používal jako součást mé výuky. Je plný příkladů, jak může být lhaní ušlechtilé.
KAMILA: Od nynějška, můj anděli, bude Casablanca naším filmem a -
HOLLY: (Objeví se na plátně) Promiň, že ti dělám křena, ale dole v hangáru je někdo, kdo chce vidět Kamilu.
KRYTON je vyveden z míry.
KAMILA: Chtěla jsem ti to říct. Věř mi, Krytone.
KRYTON: (Ohromeně) Ty máš manžela?
KAMILA: Jsme hermafroditi, ale myslím, že mu můžeš říkat manžel. Hector je mimořádně inteligentní. Roky pracuje na protilátce, aby změnil náš stav.
KRYTON: A Hector je taky slizka?
KAMILA: Oba jsme slizky, Krytone. Opustila jsem ho už dávno,

myslela jsem, že už ten výzkum vzdal.
KRYTON: Musí tě mít stále moc rád.
KAMILA: To ano.
KRYTON: Tak co budeš dělat?
KAMILA: Povím mu, že jsem potkala někoho jiného. Řeknu mu, že zůstanu tady s tebou.
KRYTON nevypadá právě šťastně.

Hangár

Skrz kouř je vidět malá loď stojící v hangáru.

Koridor u hangáru

Přicházejí KRYTON, KAMILA a LISTER.
KRYTON: Pane Listere, byl byste tak laskav a odnesl Kamilino zavazadlo na palubu?
LISTER: (Vezme zavazadlo) Samozřejmě, Krytone. Cokoli si přeješ.
Odejde do hangáru.
KAMILA: Proč moje zavazadlo?
KRYTON: Protože nastoupíš do lodi k Hectorovi, kam patříš.
KAMILA: Ne, Krytone.
KRYTON: Dobře mě poslouchej: Ty netušíš, co by tě čekalo, pokud bys tu zůstala.
KAMILA: To ty říkáš, jen abys mě přiměl odejít.
KRYTON: Oba víme, že patříš k Hectorovi, jsi součástí jeho práce, ty mu dodáváš sílu. Jestli neodletíš s Hectorem, budeš toho litovat - možná ne dnes ani zítra - ale brzy a po zbytek svého života.
KAMILA: Ale co my?
KRYTON: Navždy nám zůstane papoušek.
KAMILA: Ach, Krytone.
KRYTON: Na řečičky nejsem, holka, ale vím jistě, že problémy dvou slizek a jednoho androida nejsou v tomhle bláznivém kosmu důležité.

Raketoplán stojící v hangáru

Záběr slizky HECTORA. K němu se blíží druhá slizka.
HECTOR: Jsi připravená, Kamilo?

Koridor

Detail KAMILY.
KAMILA: Ano, Hectore. Sbohem, Krytone. Bůh tě provázej.
HECTOR a KAMILA se sunou pryč a LISTER se vrací.
LISTER: (Překvapen) Ty jsi lhal, Krytone.
KRYTON: Ano, sice to bolelo, ale jedině tak bude šťastná. Je to prastarý příběh. Android potká androida z něhož se stane chameleon. Android ztratí chameleona, jenž se změní na slizku. Android získá slizku, slizka potká slizku s níž odejde a android ztratí slizku, chameleona i androida. Kolikrát jsme už viděli tenhle příběh?
LISTER: A za to všechno viníš mě, je to tak?
KRYTON: Ano, to jistě. Bez Vašich lekcí - bez Vašich banánů a filmů a Vašich hrabáčů - by se z toho nic nestalo. Vy jste naprostý a dokonalý magor.
LISTER: (Směje se) Výborně! Právě jsi mě urazil!
KRYTON: (Hrdě) Teď umím lhát, podvádět a taky urážet.
Odcházejí spolu a LISTER obejme KRYTONA kolem ramen.
LISTER: Krytone, tohle by mohl bejt začátek bezvadnýho přátelství.
KONEC

Epizoda 20, "D.N.A."

Vesmír

Vesmírem letí neznámá loď.

Snímací centrum

Pohled na radar.
Všichni členové posádky mluví jeden přes druhého.
Pohled na monitor.
RIMMER: Poloha 009.
LISTER: ...na pětadvacet procent a udržovat.
Kamera najíždí na překřikující se členy posádky (RIMMERA, LISTERA a KRYTONA), kteří zuřivě mačkají na klávesnice.
RIMMER: ... poloha 009 nastavit 1% doleva...
HOLLY: Připravte se vrací se zpátky.
KRYTON: Vrací se to, mám na displayi...
Do místnosti vstupuje KOCOUR.
LISTER: Něco tam venku je, nějaký druh UFO, narazíme do toho.
RIMMER: ...008 a klesá...vyrovnat sklon, všechny vektory..
Všechny monitory zhasnou.
KRYTON: ...viditelnost nulová, co se to dějě?
HOLLY: Něco vyřadilo celý panel.
Je slyšet povědomý zvuk.
Střih na KOCOURA, který si fénuje vlasy.
KOCOUR: Proč na mě tak zíráte?
LISTER: Právě si odpojil snímací pult!
KOCOUR: Ovšem, vždyť si fénuju vlasy.
RIMMER: My právě sledujeme UFO.
KOCOUR: Jóó, a kvůli ufounům mam vypadat jako Frankensteinova nevěsta?
LISTER: Použij jinou zásuvku.
KOCOUR: Tohle nemá obdoby, loď dlouhá osm kiláků a nemá dost zásuvek ve snímacím centru.
LISTER: V centru je přece děsná fůra zásuvek, ve všech sou tvoje zkrášlovadla, tak si to strč do stěny.
KOCOUR: Cože? Vypnout voskový depilátor nevzhledných chloupků?
LISTER: Jóó, vypni voskový depilátor nevzhledných chloupků, proboha!
KOCOUR (Zdrceně): To je opravdu vrchol! Tsch, mám se přivítat s mimozemšťany v rozevlátém bikinovém modelu?
Panel opět naběhne.
RIMMER: Je to zpátky. Poloha 909, korekce...
KRYTON: Korekce kurzu 3035...
Panel opět vypadne. Všichni vyčítavě pohlédnou směrem ke KOCOUROVI, který se fénuje a češe u stěny.
KOCOUR (Naštvaně): Dobřeee, ať je po vašem, dám si gel! (Vytáhne fén ze zásuvky) Už ste spokojený?
Panel opět naběhne.
RIMMER: Vyrovnat sklon a snížit korekci...

Vesmír

Červený trpaslík přitahuje a připoutává cizí loď k sobě.

Snímací centrum

LISTER: Co to je?
KRYTON: Vůbec netuším, ta loď nevypadá, jakoby ji vyrobili na Zemi.
RIMMER: Mimozemšťani! Asi chtějí vrátit Glenna Millera.
LISTER: Tss co...
RIMMER: Tohle oni dělají, vracejí všechny ty lidi, co záhadně zmizeli. Do kosmu, ten nám tu scházel, Glenn Miller, co nás unudí k smrti svou Pennsylvania six 5000. KRYTONE, komunikační kanál.
KRYTON zapne komunikační kanál.
RIMMER (Jako do amplionů): My ho nechceme! Jděte pryč! Vemte si ho, můžete si toho otravu nechat.

Cizí loď

KRYTON: To je opravdu zvláštní, molekulární struktura neodpovídá žádným známým prvkům. Ten, kdo tuhle loď zkonstruoval, měl přístup k daleko lepší technologii, než je ta naše.
LISTER: Tak, teď se rozdělíme, ano?
RIMMER: Proč? Proč se chceš dělit?
LISTER: Rychlejc jí prohledáme.
RIMMER: Kam spěcháš? Máš snad domluvený nějaký důležitý oběd?
LISTER: Jakej máš problém?
RIMMER (Poukazuje na KOCOURA): S ním já dělat nebudu!
KOCOUR: To sem k ničemu?
RIMMER: Si zcela egocentrický, při prvních potížích utečeš, staráš se jen o sebe, si ješitný, sobecký, narcistický, posedlý sám sebou.
KOCOUR: To sou moje nejlepší vlastnosti.
RIMMER: Já du s KRYTONEM.
LISTER: Deme, KOCOURE.
Rozdělí se.

Chodba na cizí lodi

RIMMER: Ehh, KRYONE, jdi první, ve většině filmů to schytá ten ve předu jako první.
KRYTON: Ve filmech, které jsem viděl já to byl vždycky ten chudák, co kryl ústup, který to schytal první, takže ostatní netušili, že byli napadeni.
RIMMER: Máš pravdu, máš pravdu. Můžeš jít vepředu i vzadu a já uprostřed?
KRYTON: Pokusím se o to.
RIMMER z KRYTONEM komicky krouží kolem sebe, snažeje docílit předsevzaného.

Jiná chodba

LISTER (Do vysílačky): Co je, KRYTONE?
KRYTON (Ve vysílačce): Něco jsme našli.
LISTER: Vážně?
KRYTON: Myslím, že je to jeden z posádky, odporně znetvořený kostlivec se třemi hlavami a visí z něj hnijící cáry masa. Jak sme otevřeli dveře výtahu, spadnul na RIMMERA.
LISTER: Neni mu nic?
KRYTON: Myslím, že právě zjistil, jak použít cípy košile.
RIMMER: No dobře, KRYTONE, nemusíš ze mě dělat zbabělého srabíka, nic mi není.
KRYTON: Takže už nechcete, abych sehnal vaši matku?
RIMMER: Je to pořád zapnuté?
KOCOUR a LISTER přichází do větší místnosti.

Místnost

KOCOUR přibíhá k neznámému přístroji.
KOCOUR: Hele, podívej na tohle!
KOCOUR mačká záhadná tlačítka.
LISTER: Na nic nešahej, nevíme, co to udělá.
KOCOUR: Jen se koukám.
LISTERA zachytne fialový paprsek.
LISTER: No nazdar, to se povedlo, sem v pasti. Dostaň mě ven!
KOCOUR: Klídek, neztrácej hlavu, já vim, jak na to. Pamatuju si pořadí. Červená, modrá, žlutá. Néé, modrá, žlutá, červená.
Počítač lodi začne vydávat prapodivné zvuky v neznámé řeči.
LISTER: Co to, k čertu, je?

Chodba

KRYTON stojí vedle kostry se třemi hlavami.
KRYTON: Zvláštní, stavbou kostí by to v podstatě odpovídalo člověku.
RIMMER: Vždyť má tři hlavy.
KRYTON: Počkat tady je peněženka. Ah, artefakty jsou lidské: pilotní licence, řidičák a karta do videoklubu.
RIMMER: Chceš mi namluvit, že chodil do videoklubu a potřeboval průkaz, aby ho poznali? Má šest očí a tři nosy! Já bych si ho tedy pamatoval. (Změní hlas) Nejsi ten, co tu před týdnem kýchnul a způsobil monzun?
KRYTON: Možná se narodil jako člověk a cosi se tu stalo, co ho tímhle odporným způsobem zmutovalo.

Místnost

LISTER stále stojí ve fialovém paprsku.
POČÍTAČ: Identifikace dokončena. Lidská rasa, 23.století.
LISTER (ke KOCOUROVI): Hele, už nic nemačkej, jenom přiveď KRYTONA.
KOCOUR: Počkej, už to mám. (mlátí do kláves)
POČÍTAČ: Transmogrifikace byla zahájena.
KOCOUR: Ehh, třeba ne.
LISTER: Transmogrif...cože?
POČÍTAČ: Genový vzorek přijat a klonován. Zadejte prosím nové genové složení.
LISTER (Zoufale): Nic nedělej! Nic nemačkej a přiveď KRYTONA!!!
KOCOUR: Hele, myslíš, že tohle nezvládnu sám? To mám hned běžet za kondomovou hlavou, aby tě zachránila? Já tě do toho dostal a taky tě z toho vytáhnu!
LISTER (Plačtivě): Přiveď KRYTONA!
KOCOUR: Uklidni se chlapče, já vím, co dělám. (Zuřivě mačká)
POČÍTAČ: Nové genetické složení přijato. Metamorfóza za deset vteřin a odpočítávám.
KOCOUR: Něco ti navrhnu: radši dojdu pro KRYTONA.
LISTER: Néé, nikam nechoď, zmáčkni ty čudlíky, zastav to!!!
POČÍTAČ: Postup dokončen.
LISTER: Ááá...
LISTER se začne měnit, až je z něj kdákající slepice.
Přibíhá KRYTON s RIMMEREM.
KRYTON (Ke KOCOUROVI): Není vám nic? Zaznamenali jsme mohutný vzestup energie v tomto sektoru.
RIMMER: Kde je LISTER?
KOCOUR pohlédne na tápající slepici.
RIMMER: Tohle je LISTER?
KOCOUR: Co můžu říct, kromě ... smůla.
KRYTON stojí před podivným strojem na který předtím mačkal KOCOUR.
RIMMER: Co je to?
KRYTON: Půjde asi o modifikátor DNA, jenž mění živé organizmy na molekulární úrovni. To by vysvětlilo tamtoho tříhlavého tvora.
RIMMER: Takže, co to dělá?
KRYTON: Každá buňka v těle obsahuje DNA, což je soubor dědičných informací, které řídí váš růst. Je to jako malý počítačový program, který vybírá barvu vašich očí, určí tvar nosu, stanoví vaši výšku, všechno. Dokonce i délku života. A tenhle stroj přepisuje program DNA.
RIMMER: Takže ten přístroj transformuje živou hmotu v jinou živou hmotu přeměnou molekulární struktury.
KRYTON: Přesně tak.
RIMMER: A LISTERA to změnilo na slepici.
KRYTON: Vypadá to tak.
KOCOUR: Otázka zní: můžeme ho vrátit?
RIMMER: Otázka zní: opravdu to chcem?
KRYTON: Hypoteticky by nemělo být složité vyvolat jeho původní podobu. Musíme jen najít správný kód.
RIMMER (Šaškuje před slepicí): Listy!!! Kokokokodákk. Neuvěřitelné, je to vážně on! Dokonce má i jeho pivní mozol.
KRYTON zkoumá stroj.
KRYTON: Hmm, vypadá to jako jednoduchá šestnáctková soustava. Tohle bude postup pro zpětné vyvolání. (Něco naťuká do stroje)
LISTER – slepice se změní v bílého křečka.
KRYTON: To nebude ono, co? Ehh, vezmeme to od začátku (ke KOCOUROVI): Co se tu přesně stalo?
KOCOUR přistoupí ke stroji.
KOCOUR: Mačkal sem knoflíky a určitě jako první ten žlutý! (Začne znovu mačkat) A pak se ten stroj spustil.
Červený paprsek chytne KRYTONA.
KOCOUR: Takže tady stojím, mačkám knoflíky a pak ten hlas říká:...
POČÍTAČ: Transmogrifikace byla zahájena.
KOCOUR: Přesně!!! Tak sem zmáčknul nějaké další, a pak to řeklo:...
POČÍTAČ: Zadejte prosím nové genetické složení.
KOCOUR: Jóó, tohle říkal!
RIMMER: KOCOURE, přestaň!
KRYTON: Není třeba aktivovat panické čipy. Může působit pouze na organickou hmotu, já sem anorganický, proto imunní.
POČÍTAČ: Nové genetické složení přijato. Metamorfóza za deset vteřin a odpočítávám.
KRYTON: Ehh, propána, ne, můj mozek je částečně organický, takže je docela možné, aby ten přístroj transmogrifikoval můj fyzický stav. Zapojit nouzové okruhy. Nouzové okruhy zapojeny. (Začne hystericky křičet) Éééhhh!!!!!
KOCOUR ještě zběsile mačká na tlačítka snažeje se něco změnit.
LISTER se najednou změní z křečka zpět v člověka.
RIMMER: Je ti dobře?
LISTER: Jó, řek´ bych, že jó.
KOCOUR: Jak ses měl jako křeček?
LISTER: Určitě líp, než jako slepice. To myslíš jako vejce. Je z tebe slepičí prdelka a proto furt kdákáš. Snažil sem se zakvokat: proboha, vraťte mi mozek!
RIMMER: Musíme zachránit KRYTONA. (ke KOCOUROVI) Zmáčkni to jako u LISTERA.
KOCOUR namačká něco na stroji.
KRYTON se najednou změní v člověka.
KRYTON: Bože dobrý! Já sem člověk.
KOCOUR: Ale už nejsi takový fešák.

Chodba na Červeném trpaslíkovi

KRYTON je vezen na vozíku LISTEREM, RIMMEREM a KOCOUREM.
KRYTON: Jsem člověk! Můj největší sen se splnil. Poprvé zažiju skutečné pocity. Jeden mě zrovna teď ovládá. Jsem ve šťastném režimu, nikdy předtím sem nic takového nezažil, áh, až na to, když sem do své tříselné zásuvky omylem zastrčil pračku s předním plněním. Jsem člověk!!!

Ošetřovna

Přijíždí LISTER s vozíkem plným jídla. KRYTON sedí na lůžku a osahává se, hlavně uvnitř úst a na obličeji. Na monitoru je HOLLY.
LISTER (k HOLLY): Jak mu je, HOLLY?
HOLLY: Fyzicky je v pořádku. Má tělo normálního třicetiletého muže. (Stydlivě) Podle všeho.
LISTER: Takže je jak my?
HOLLY: To ještě chviličku potrvá, všechno je trochu nové, chm.
LISTER: Nazdárek!

KRYTON: Zdravím člověčího parťáka. Áah, snídaně, moje první jídlo: vařené slepičí ovulace – lahůdka.
LISTER: Tak, jak to de? Žádný problémy?
KRYTON: Nóó, jeden, nebo dva. Sepsal sem menší seznam, kdybyste byl tak laskav. (Vyndá seznam) Takže, ehh, můj optický systém nemá funkci zoom. Co vy na to?
LISTER: Lidské oči nemají zoom.
KRYTON: Ale, jak vy tedy zaostříte na malé předměty?
LISTER: Prostě, skloníme hlavu blíž k předmětu.
KRYTON: Aha. (Přiklání a odklání hlavu od seznamu) Přiblížit hlavu těsně...ehm, k předmětu. Dobře, chápu a co další optické jevy jako obrazová montáž, zpomalení, kvantel...
LISTER: Nic takovýho nemáme.
KRYTON (Skepticky): Nemáte to, jenom zoom. (Komicky se naklání k seznamu) No, nic, to je dobré, to úplně stačí, opravdu výborné. A teď, moje bradavky vůbec nefungují.
LISTER: V jakym smyslu nefungujou?
KRYTON: No, když sem byl robot, používal jsem pravou bradavku k regulaci tělesné teploty, zatímco levá sloužila hlavně k nastavení krátkovlnného rozhlasového přenosu. Ale nyní, ať s nimi kroutím sebevíc, nemůžu žádnou jazzovou stanici chytit.
LISTER: Na lidský bradavky nic nevyladíš.
KRYTON: Chápu, dobře. Jó, nabíjení! Předpokládám, že když se lidé chtějí dobít, dělají to podobně jako roboti. Takže sem objevil to, co pokládám za nabíjecí kabel, jenže z nějakého podivného důvodu nemá standartní tříkolíkovou koncovku. (Vyndá zpod deky kabel, který vede od zásuvky) Nemám použít nějaký speciální adaptér, protože, ať dělám, co dělám, kabel pořád vypadává.
LISTER: KRYTONE, my jíme a spíme, to je náš způsob dobíjení.
KRYTON: Hmm, ach tak. Áááhh, už vím, chtěl sem s vámi mluvit o něčem, noo, o čem už vím, že to nás lidi uvádí do rozpaků. Jde o tabuizované téma, nehodí se pro hovor, který vedeme při zdvořilé konverzaci.
LISTER: Já sem osvícenej člověk třiadvacátýho století. Tak to vyklop.
KRYTON: Tedy, chtěl bych s vámi mluvit o svém penisu.
LISTER se začne usmívat snažeje se to zakrýt.
KRYTON: Já to věděl, okamžitě se začnete uculovat. Copak nejsme oba dospělí? Nemůžeme prodiskutovat náš reprodukční systém bez pubertálního hyhňání?
LISTER: Samozřejmě, že můžem.
KRYTON: Děkuju vám. (Podá LISTEROVI fotku)
LISTER (Koukne na fotku): Áhh.
KRYTON: Takže...
LISTER: ...takže co?
KRYTON: Tak co si myslíte?
LISTER: Teď ti tak docela nerozumim. Co bych měl říkat?
KRYTON: Rád bych věděl, jestli je to normální.
LISTER: Fotit si to a ukazovat kamarádům? Né, to není!
KRYTON: Ano, jistě, ale má to takhle vypadat?
LISTER: No, jó.
KRYTON: Je to ohavné! Tohle je nejlepší model, co vymysleli? To mi chcete tvrdit, že proběh´ konkurz a někdo řek´: „Áh, tohle, to je ono, tenhle tvar sme hledali, konečně výstavní zoufalec.“ Shakespeare ho měl taky? Einstein, Perry Commo zpíval „Memories are made of this“ s tímhle schovaným v kalhotách?
LISTER: No, jóó.
KRYTON: Chápu, že lidem chybí režim zoom! Eh, a koukněte na tohle! (Podá LISTEROVI další fotku)
LISTER na ni nechápavě kouká a snaží se s ní otáčet.
KRYTON (Podá LISTEROVI další fotku): ...a na tohle.
LISTER s fotkami točí, pak je dává vedle sebe, až nakonec zjistí, jak patří! Nad sebe! Vypoulí šokovaně oči.
KRYTON: Proč si myslíte, že se to stalo?
LISTER (Šokovaně): Na co si v tu chvíli myslel?
KRYTON: Na nic zvláštního, jen jsem si tady trochu listoval katalogem elektrických spotřebičů. Narazil sem na rubriku vysavačů de luxe a najednou mi guma od spodků vystřelila přes celou ošetřovnu.
LISTER: Tak to vidíš. Teď už nejsi to ani ono! Spotřebiče by v tobě neměly vyvolávat erotické myšlenky.
KRYTON: Ale to byl tříkomorový, snadno ovladatelný s turbosáním a samovyprazdňovacím pytlíkem. (Filigránsky hýbá obočím)
LISTER: Ale mě nezajímá, co to bylo za model. Kvůli vysavači to člověk přece nemá dvakrát takový. Udělej pro sebe něco a změň se zpátky.
KRYTON (Znechuceně): Zpátky?!? Stát se zas ubohým, udřeným androidem? Tohle byl můj sen. (Zvesela) No, poslouchejte, řeknu vám jeden vtip: Kolik androidů je potřeba na výměnu jedné žárovky? Hmm!
LISTER: Netušim.
KRYTON: Dvanáct. A víte proč?
LISTER: To nevim.
KRYTON: Protože sou tak hloupí! (Začne se KRYTONOVSKY smát s otevřenými ústy a hloupým výrazem) Není to výborný fór? Chehéé. A mám další: Už ste někdy slyšel o androidím úchylákovi? (Začne si střídavě koukat pod peřinu a blbě se tvářit, to udělá několikrát a pak se začne hrozně smát)

Ubikace

RIMMER stojí u stolu a sleduje KOCOURA, který sedí u mikroskopu.
KOCOUR: Tohle je opravdu postavené na hlavu. To nemůže nikdy vyjít!
RIMMER: Ten přístroj dokáže zázraky! Proč by to nevyšlo, nejtěžší bylo sehnat mou mrtvou buňku.
KOCOUR: Fakt si myslíš, že se naklonuješ z vlastního lupu?
RIMMER: Proč ne? Lupy obsahují DNA a ten stroj umí klonovat.
KOCOUR: Člověk stvořený z lupu? To bude katastrofa! V okamžiku, kdy si umeješ hlavu „Clearem“, tak zmizíš!
RIMMER: Já nebudu vytvořený z lupu! Mé tělo bude obnoveno z genetické informace, která je v něm.
Do místnosti vstupuje LISTER.
KOCOUR: Jak se má KRYTON?
LISTER: Je zmatenej. Až ti bude chtít ukázat svoji sbírku fotek, tak ti radim, aby si zdvořile odmítnul.
RIMMER: Řek´ bych, že je blahem bez sebe. Dostal se na vrcholek evoluční hory, stal se člověkem.
LISTER: A co je na tom tak světobornýho?
RIMMER: Nezatracuj to, dokud to nezkusíš.
LISTER: Já jen tomu přístroji nevěřim. Vim, že sem staromódní, ale my sme věřili, že kdyby Bůh chtěl, abysme lítali, nestvořil by španělskou letovou kontrolu. Ať si ten přístroj léčí všelijaký nemoce, ale nemůžeš měnit lidi na to, co nejsou. Seš jenom to, co seš. Nebyl to Descartes, co řek´: „Sem to, co sem!“
RIMMER: Né, to byl Pepek námořník.
LISTER: Ať to řek´ kdokoliv, byl to velkej filozof a myslim si, že taky řek´: „Musíš zůstat věrný tomu, co si!“
RIMMER: Teď ses ukázal, typicky impulzivní, technofobická reakce. Ten přístroj představuje největší technologický vynález, co kdy lidstvo objevilo. Větší než oheň, větší než kolo...
KOCOUR: A co ten tříhlavý fešák, co se stalo jemu?
RIMMER: Ten toho zneužil.
LISTER: Přesně, vždycky se někdo najde.
RIMMER: To myslíte vážně, že toho nevyužijete? To na svém těle nechcete nic vylepšit?
KOCOUR: Já??? To má být fór? Spousta lidí odkazuje své tělo lékařské vědě, já to svoje přenechám Louveru, zlato!
LISTER: V životě přijdou chvíle, kdy si přeješ bejt někdo jinej, tohle se mi stalo ještě před tou nehodou, KOCHANSKÁ mi dala

kopačky a já byl fakt na dně. Šel sem do botanický zahrady a uviděl veverku, jak skáče z větve na větev a sbírá oříšky, a pak se podívala na mě a já si říkal: „Ty šťastnej tvorečku, máš rád svou práci, seš vlastním pánem, nemáš milostný problémy a nikdy ti nebude tak blbě, jako mě!“ a v tu chvíli, na zlomek vteřiny, bych dal cokoliv, cokoliv, abych si to s ní vyměnil.
KOCOUR: Échh, to se mi zdá hrozný, když tě ňáká ženská vyždíme tak, že chceš být veverkou.
LISTER: Jenom si myslim, že neni zas taková výhra, když seš člověk.
RIMMER: O čem nás to přesvědčuješ? Že si skrytá veverka? Že si potají přiděláš huňatý ocas, skáčeš z židle na židli a říkáš si Ocásek?
LISTER: Jenom ti vysvětluju, že bejt člověk neni zas taková sláva, jak si myslíš a jestli si KRYTON myslí, že má teď po problémech, tak ho čeká obrovský, opakuju, obrovský překvapení!
LISTER odchází z pokoje. KOCOUR se soustředí na mikroskop, ale najednou se vzedme a pšíkne, čímž samozřejmě odfoukne RIMMERůV lup. RIMMER na něj vyčítavě pohlédne!

Sklad

KRYTON: Stala se ta nejkrásnější věc. Našli sme stroj, co ze mě udělal člověka!
KRYTON stojí před regálem, na kterém jsou tři jeho hlavy a vůbec všechny možné KRYTONOVI náhradní díly.
HLAVA #1: Ty si člověk?
KRYTON: Přesně tak hlavo #1, naše divoké a fantastické sny se splnily.
HLAVA #2: Jaké to je?
KRYTON: Je to nepopsatelné, hlavo #2, jistě, ještě se neumím vypořádat s lidskými emocemi, a pak nemají zoom, bradavky nefungují a taky vám můžu ukázat fotku, po které se vám protočí panenky, ale jinak jde všechno dobře.
HLAVA #1: A co my? Příští měsíc sem měla být já hlavní hlavou!
KRYTON: Samozřejmě, to už možné nebude! Eheeee! Nemáte radost? Už nejsem druhořadý!
HLAVA #1: A co bude s hlavou #3, měl by ses o ni postarat, má androidí motolici!
HLAVA #3 (Šklebí se a mluví trochu elektronicky): Od takovýho smrada nic nechci, i kdybych byl zkroucenej křemíkovou křivicí a s hlasovou jednotkou v hajzlu, tak se do jeho pracek nesvěřím!
KRYTON: Stejně vás navštívím! Nezapomenu na vás!
HLAVA #1: Kdes byl poslední čtyři dny?
KRYTON: To víš, měl sem práci.
HLAVA #3: No jo, měl fofr, když se naparoval s novým CNS a honil vodu s osma chlopněma, a pak vo tom kecal s člověčíma kamarádíčkama.
KRYTON: Ale, no tak, hlavo #3, tomu ty vůbec nerozumíš!
HLAVA #3: Aháá, slyšíte ho, jak sekýruje vlastní hlavy! I kdyby mi bylo 30 000 let a byl sem zkroucenej jak paragraf, tak vim jedno na beton: Ty si na svět přišel jako android a androidem taky zůstaneš!
KRYTON: Tohle si nedám líbit, já sem člověk! Zavři svou nevycválanou hlavu!
HLAVA #2: KRYTONE, jak něco takového můžeš říct?
KRYTON: Že já sem sem chodil, taková ztráta času!
HLAVA #1: Radši bys měl hned odejít, KRYTONE, už není co dodat.
HLAVA #3: Jo, vodtáhni, ty srabe, koukej padat!
KRYTON: A co ty, ruko #1, co si o tom myslíš?
Ruka #1 udělá robíkovské gesto znamenající ve zkratce asi...polib mi, ale ne to, které známe z amerických filmů, prostě ukáže V!

Ubikace

LISTER sedí u stolu a jí, přichází KRYTON.
LISTER: Ahoj, lidskej parťáku.
KRYTON: Áh, lidský parťák, teď sou to pro mě jenom prázdná slova.
LISTER: Co je to s tebou?
KRYTON: Ale, stále nedokážu pochopit lidské emoce. Chvilku se raduju a vzápětí bych brečel. Co to se mnou je? Hned sem dole, hned nahoře, jako párek klokanů v době páření.
LISTER: Ta deprese má svůj důvod. Podvědomí ti sděluje, že je něco špatně.
KRYTON: Špatně?!? To je hloupost, teď mám všechno, co chci.
LISTER: Vážně?
KRYTON: Né, zachoval sem se hrozně. Ublížil sem svému druhu, zesměšňoval sem své nejbližší, byl sem nafoukaný, jak filmová hvězda.
LISTER: Jó, přesně, měl si hlavu nad nabíjecí zástrčkou.
KRYTON: Souhlasím. A vy ste to celou dobu věděl?
LISTER: Jó, to víš, taky sem jednou něco proveď. Zradil sem!
KRYTON: Vy, že ste zradil?
LISTER: Jo. Hele, tohle zůstane jenom mezi náma.
KRYTON přikývne.
LISTER: Jednou, před fůrou let sem šel do vinnýho sklípku. (Provinile se nakloní nad jídlo)
KRYTON: To je všechno? Zašel ste do sklípku!?!
LISTER (Panicky): Ale, no tak nekřič!!! Tak tiše! (Už klidněji) Chceš, aby to věděl celej svět?
KRYTON: Ale, co je tak špatného na tom, jít do VS?
LISTER: Tím sem zradil svou třídu. A moh´ sem se dostat na šikmou plochu: dychtit po kuchyních z borovice, spát na rohožích a jíst gyros! Kdo ví, kam to mohlo vést? Navazoval bych kontakty, místo, abych šel normálně na rande! A měl bych ženušku a hromadil bych majetek, ježiši, kdo ví, kde to mohlo skončit? A každý úterý bych hrál squash s panákem, co se menuje Gerald. Klika, že sem unik´. Měl sem na mále!
KRYTON: Už sem se rozhodl, já chci být zase androidem. Tím sem vždycky byl a vždycky jím budu!
LISTER: To je dobrej nápad. Deme na to! (Vstane od stolu, pak se otočí) KRYTONE, kreslená postavička, jménem Pepek, řekla jednu moudrou věc.
KRYTON: Co to bylo?
LISTER: Řekla: „Sem to, co sem“!
KRYTON: Ste si jist, já myslel, že to byl Descartes.
LISTER: To já taky, kamaráde. Je tak snadný si ty dva poplíst.
Oba odchází z pokoje.

Místnost na cizí lodi

LISTER: Jak to vidíš, HOLLY?
HOLLY (Na obrazovce cizí lodi): Ten stroj mám v merku.
RIMMER: Nejdřív bychom to měli vyzkoušet.
KOCOUR: A co?
HOLLY: Hmm, máte něco organického?
LISTER (Drží v ruce jídlo): Na mě se nedívejte!
RIMMER: Nedíváme se na tebe, ale na obsah tvého talíře.
HOLLY: LISTEROVO kari?
RIMMER: Je mrtvé, je organické. Když změníme skopové vindaloo na kuřecí vindaloo, tak to bude bezpečné i pro KRYTONA.
KOCOUR: To se mi líbí, dutohlave! Zkus to!
LISTER: Sakra, mě to chutnalo. (Natáhne ruku s talířem a ten si vezme paprsek ze stroje)
HOLLY (Hlasem cizího počítače): Genový vzorek přijat a klonován. Metamorfóza zahájena!
Vindaloo na talíři začne zběsile bublat a vřít.
LISTER: Co to, sakra, je?
RIMMER: Co sme to stvořili?

LISTER: Stvořili sme vindaloo bestii, napůl člověk, napůl indickej vypalovák!
Je vidět bestie ne nepodobná vetřelci.
RIMMER: Vy běžte, budu vás krýt!
Všichni: Doopravdy!?!
RIMMER: Ne! (Začne rychle zdrhat, ostatní ho následují)

Chodby na cizí lodi

Je monitorován rychlí úprk našich známých chodbami na cizí lodi.
RIMMER: Nemůžu uvěřit, že utíkám před psychopatem na kari.
LISTER: Je furt za náma?
KOCOUR: Copak ho necítíš? Dýchá nám na záda!
LISTER popadne opodál ležící karton ležáků značky Leopard a rozbije s ním skleněnou vitrínu s bazukoidy.
LISTER: Vzpomínáš si na velikonoce před rokem, na toho polymorfa?
KRYTON: To vás napad´ ten šamanský kebab po ďábelsku.
LISTER: Jakto, že bojuju se stejným svinstvem dvakrát?
KOCOUR: Minule to byl předkrm, tentokrát hlavní jídlo.
Záběr na hnusnou karizrůdu.
KOCOUR: Děrolomo a rozluč se se životem, ty slizká příšero!
LISTER: Pal!!!
Nakonec ale nikdo nevypálí a všichni zdrhají.
LISTER: Zpátky do DNA-komory, něco mě napadlo.
DNA – komora
LISTER: HOLLY, zeptám se tě jenom jednou a chci slyšet pravdu; Dokážeš ten přístroj ovládat bez chyb?
HOLLY: Ano, vím, co sem minule udělala špatně, tohle se může stát každému vyšinutému počítači, ale já to dokážu! Nechte to na mě.
LISTER: Áh, ten tvor je skoro nezničitelnej, na něj platí jenom jedno: udělej ze mě superčlověka! Víc než chlapa.
RIMMER: Copak ses zbláznil! Dovolíš počítačovému kaloňovi, aby šukal s tvojí DNA?
LISTER: Máš snad lepší nápad?
RIMMER: Třeba by stačila hudba z indické restaurace, nebo uděláme bílou vlajku z cáru tapety.
KOCOUR: Je vám jasné, že ta lačná stvůra tady bude co nevidět!
LISTER: Jasně, dáme se do toho.
HOLLY (Hlasem cizího počítače): Transmogrifikace byla zahájena.
Záběr na úděsnou zrůdu běžící chodbou.
HOLLY: Metamorfóza dokončena.
Záběr na LISTERA, který vypadá jako robocop, avšak asi 20 cm vysoký.
LISTER (Útlým hláskem): Povedlo se to?
KOCOUR: Tak nějak.
LISTER: Co myslíš tím: tak nějak?
KOCOUR: Myslím, tak nějak!
HOLLY: No, už se zlepšuju.
KRYTON: Co teď?
KOCOUR: Nemáme čas ho měnit zpátky, vypadnem! Poď supermane!
LISTER (Bezradně): Počkejte na mě!

Chodba na cizí lodi

Všichni zdrhají, několik metrů za nimi i LISTER – robocop.
LISTER: Nestačim vám, sem v hajzlu!
Najednou se všichni stejnou chodbou vrací a těsně před LISTEREM zahnou do jiné chodby. V zádech mají děsivou příšeru. Ta přiběhne před robocopíka, zastaví se a zařve. LISTER se bojácně schová za plechovku od ležáku, drcne do ní a ta se rozlije. Zrůda šlápne do loužičky piva a zaječí.
LISTER: No jasně! Ležák! Jediná věc, co rozpustí vindaloo!
Popadne další plechovku s pivem a vhodí ji bestii do chřtánu. Pak popadne bazukoid a vypálí. Příšera se rozletí na tisíc kousků, kusy masa padnou i na LISTEŘÍKA, kterého náraz srazí.
Přichází KRYTON, KOCOUR a RIMMER.
LISTER: Jedli ste už porci poppadomu velkou jako Atlantik? Je to moc dobrý! (Olízne svou výstroj posetou kousky vindaloo)
KOCOUR: Ten chlap je fakt třída!
KONEC.

Epizoda 21, "Spravedlnost"

Ošetřovna, ráno

LISTER je v nemocniční posteli. Jeho hlava je zakrytá ručníkem.
KRYTON vjíždí do místnosti s vozíkem, na kterém je snídaně.
KRYTON: Jak se cítíte, pane Listere?
Ručník se sveze z LISTEROVY hlavy. Má ji obludně oteklou.
LISTER: (Slabě) Ohhh, už je to mnohem lepší. Fakt mnohem lepší.
KRYTON: Ale rozhodně vypadáte líp. Daleko líp. Je úžasné, o kolik se ten Váš otok přes noc zmenšil.
LISTER: Myslíš?
KRYTON: No určitě. Včera málem narážel do stropního ventilátoru. Už jste skoro zase jako dřív. Stěží byste poznal, že máte vesmírné příušnice.
KRYTON vytáhne velké zařízení na měření hlavy.
LISTER: Kdy se budu moct podívat?
KRYTON: Ne, nemyslím, že už by jste byl připraven na zrcadlo. Hezky krůček po krůčku.
Měří LISTEROVI hlavu.
KRYTON: Ale no né! Vidíte? Přes noc to splasklo o dvacet centimetrů. Než se nadějete, budete jako rybička.
LISTER: Nevím, co bych si bez tebe ty poslední tři tejdny počal. Seš jako Matka Terezoid. Přines` jsi mi jídlo?
KRYTON: Jistě. Horký ležák se smaženou houskou, přesně tak, jak jste si přál.
LISTER zvedne pokličku z polévkové mísy a nabere si ležák lžící.
LISTER: Když vypadáš takhle odpudivě, tak teprv poznáš skutečný kamarády.
KRYTON: Odpudivý teda skutečně nejste.
LISTER: Přestaň mě lakovat, Krytone. Vypadám jako žárovka. Jenom mě někam zašroubovat. A kolikrát sem za mnou přišli? Kolikrát se tu zastavili se slůvkem útěchy nebo hroznem vína?
KRYTON: To ani nebylo možné. Pan Rimmer byl totiž na dovolené.
LISTER: (S úšklebkem) Na dovolený? Muž s největším charismem na světě? Kampak se vydal?
KRYTON: Byl na turistické túře po naftových plošinách. Deset dnů přes lodní spalovací motory se dvěma robíky. Říkal, že zaskočí a ukáže Vám diáky.
LISTER: (Vyplašeně) Nedělal si srandu?
KRYTON: To určitě ne, protože plní zásobník už čtyřiadvacet hodin.
LISTER: Musíš ho zastavit! Diáky z naftovejch plošin? To by mě mohlo vážně dodělat. Ale čekal bych, že Kocour se zastaví.
KRYTON: Poslední dobou má trochu starosti kvůli tomu modulu. (Zarazí se) Ohh, že já volodroid jsem nedržel diody na uzdě! O tomhle jsem se neměl zmiňovat!
LISTER: Jakej modul?
KRYTON: Ehh, není Vám dobře, tak klidně na všechno zapomeňte.
LISTER: Už ses prořek`, tak to vybal!
KRYTON: Včera večer jsme narazili na záchranný modul pohybující se v pásu asteroidů. Uvnitř je kryogenicky zmrazený tvor, jenž přežil vesmírnou nehodu.
LISTER: Vážně?
KRYTON: Vše nasvědčuje tomu, že ona je v dostatečné kondici, aby ožila.
LISTER: (Se zvýšeným zájmem) Ona?
KRYTON: No, jak se zdá, tak ona je ona.
LISTER: Ach, to je fakt paráda. Jeden by brečel. První dámská společnost za tři miliony let a já vypadám jako něco, co patří na hruď obryně. Do kosmu!
LISTER vstane.
KRYTON: Vy nesmíte vstávat! Kam chcete jít?
LISTER: Co myslíš, kam jdu? Na palubě je žena. Jdu se zaprsit.

Ubikace

Vejde LISTER.
LISTER: Tak kdo je to Holly?
HOLLY: Na modulu stojí: Barbora Belliniová.
LISTER si prohlíží jednomístný únikový modul.
LISTER: (Čte) Barbora Belliniová. Má hezký jméno. To není spravedlivý. Co jsem komu proveď`?
Vstupuje KOCOUR, vymóděný dofialova.
LISTER: Moh` bych si nasadit turban a předstírat, že jsem z Indie!
KOCOUR: Nebo si tam bodni jehlici a dělej, že jsi Taj Mahal!
LISTER: Aha, to seš ty! Hele, díky, že ses ukázal, kamaráde.
KOCOUR: Viděl ses? Víš, jak vypadáš? Na zvracení. Moh` bys jít na rande se Sloním mužem a on bude ten hezoun.
LISTER: (Zkoumá modul) Proč to není spuštěný?
KOCOUR: A co?
LISTER: Jak to, že nikdo nezapnul program tání?
KOCOUR: Já myslel, že to bystroň spustil.
Kocour stiskne několik knoflíků a kontrolky se rozsvítí. Na displayi se odpočítává čas 29 hodin, 59 minut a 57 sekund.
LISTER: Tak kdo tam může bejt, odkud je?
KOCOUR: (Hladí modul) To není důležité. Konečně rande!
LISTER: Jak si přišel na to, že bude chtít tebe?
KOCOUR: Já ti rozumím. Sama v širém vesmíru - z toho se mohla zbláznit.
LISTER: Ne. Třeba jde o normální holku, která neletí na tvůj typ.
KOCOUR: O takové bych slyšel. Byla by v Ripleyově muzeu kuriozit.
LISTER: A co když by chtěla někoho jinýho?
KOCOUR: (Nechápavě) Jako koho?
LISTER: Já nevím. Třeba... třeba mě.
KOCOUR: (Směje se) Hele, máš hlavu jako vodní meloun. Co s ní chceš dělat? Pomalovat ji žlutočerně a tvrdit, že hraješ zadáka za Tygry?
LISTER: Teda na chlapa, co v životě nepoznal ženskou se trochu moc naparuješ.
KOCOUR: He? Snad mám oči. A dost zrcadel. Jen si to přiznej. Jeden pohled na mě a už vlhneš. (Přistoupí k LISTEROVI) Znáš zvíře zvané Íránský kulčík?
LISTER: Ne.
KOCOUR: Udělá sto padesát pánevních výpadů za vteřinu.
LISTER: No a?
KOCOUR: To jsem já na pomalý chod. Mám tam vrtačku Black and Decker a prorazím zeď, chlapče! Ouuuu.
Vejde RIMMER s KRYTONEM.
RIMMER: (Posměšně) Listy, neměls zůstat, kdes byl? Ve skleníku s ostatními ananasovými melouny? (Zvážní, když si všimne modulu) Kdo spustil R.P.?
LISTER: (Pomstychtivě ukáže na KOCOURA) To on.
RIMMER: Ty omezený troubo! Neříkal jsem, abys počkal na mě?
KOCOUR: Hele, nic se nestalo. Je uvnitř, tak ji vyndáme.
RIMMER: Bohužel, splašený hormone. Tenhle modul pochází z vězeňské lodi. Z lodi, na které se trestanci vzbouřili. Došlo k velké bitce, kterou přežili jen dva. Jeden vězeň a jedna strážná. Jistá slečna Belliniová. Jeden z nich se dostal do modulu a unikl. Ale tohle by ses samozřejmě dověděl, kdyby ses seznámil s černou skříňkou.
LISTER: A když tam není paní Belliniová, tak kdo?
RIMMER: Nějaký vězeň. A uvážíme-li, že na lodi věznili třicet, čtyřicet psychopatických, napůl šílených, vraždících, supersilných androidů, bylo by rozumné, abychom zjistili, kdo tam je, než ho vzbudíme.

KRYTON: Se vší úctou, pane, ale to nejsou androidi, ale replikanti.
KOCOUR: Je v tom rozdíl?
KRYTON: Ten základní je v tom, že android by nikdy neurval člověku hlavu a nenaplil mu do krku.
LISTER: Jde to zastavit, Holly?
HOLLY: Co? Aha. Ne, je to nevratný proces.
LISTER: A nešlo by to zjistit, když modul zrentgenujeme?
HOLLY: Ne, je olověný, aby moh` přežít ve vesmíru.
LISTER: Ale nějak by to přece mělo jít.
HOLLLY: Ale jistě. Stačí, když počkáte čtyřiadvacet hodin, a když budete mít údy roztroušené v kosmu a krk plný slin, tak bude zřejmé, že nešlo o Barborku.
KOCOUR: Co kdybychom si vzali bazukoidy, počkali, až se rozmrazí a jestli to bude ten uslintanej vrahoun, dostane dávku laseru.
KRYTON: Replikanti jsou skoro nezničitelní. Vydrží snadno palbu z bazukoidu nablízkou vzdálenost jen s minimálním poškozením. Určitě by přežil dost dlouho, aby z vašich střev nadělal nafukovací hračky.
RIMMER: (Už hodnou chvíli hluboce přemýšlí) Máme jedinou možnost. Vystřelit ho do vesmíru.
LISTER: Zbláznil ses? A co když to není replikant? Přece bys tohle neudělal s nevinnou ženskou!
KOCOUR: (Dramaticky) Ale co teď? Uvnitř modulu je buď smrt nebo rande. Pokud jde o mne, jsem připraven to risknout.
RIMMER: (Netrpělivě) Mezitím se modul rozmrazuje a my se ještě nerozhodli, co uděláme. Holly, nemáš nápad?
HOLLY: Ano, máme jednu možnost. Černou skříňku. Jsou v ní přece souřadnice té trestanecké kolonie.
RIMMER: Takže?
HOLLY: Musí umět zkrotit jakéhokoliv nepřátelského tvora. Pokud to bude Belliniová, pustíme ji. A pokud replikant, šoupneme ho do cely, ať si tam shnije.
RIMMER: Pokud tam ta kolonie je a pokud ještě funguje.
KRYTON: Existuje staré androidní rčení, které se sem teď hodí. Je to nějak takhle: „Když neodskočíš z cyklu programu, nikdy nebudeš v podprogramu.“
LISTER: No, my lidi máme hodně podobný rčení: „Odvážnému štěstí přeje.“
KRYTON: Ale to androidní mně připadá trefnější.

Vesmír

Kosmik opouští Trpaslíka.

Kokpit Kosmiku

KOCOUR pilotuje. LISTER je vedle něj a má stále oteklou hlavu.
KOCOUR: To musíš strašit tady?
LISTER: Ten můj beďarovej kokos chce teplo.
KOCOUR: Všude seš jen ty! V zrcátku vidím jen tvou kebuli! Dokonce brání i ve výhledu z Kosmika!
Z vedlejší místnosti je slyšet:
RIMMER: Další!

Střední část Kosmiku

Promítací plátno. Diapozitiv ukazuje RIMMERA v turistickém, sedícího vedle spalovacího motoru s jedním robíkem.
RIMMER: Á, výborně. Čtvrtého dne jsme dorazili k tomuto zázraku. Cameron Mickantosh, čtyřiceti ventilový, sto osmdesát čtyřka. Skoro stejný jako sto sedmdesát devítka. Všim` sis toho rozdílu? Vidíš tu rafinovanost na okrajích?
Reakce: KRYTON ho sleduje se zřetelně prázdným výrazem v obličeji.
RIMMER: (Nadšeně) K takové nádheře se jen tak nedostaneš, tak jsme se utábořili přímo pod palivovým čerpadlem. Užili jsme si tam legrace, ale to až jindy. Protože, když nezrychlíme, nikdy se nedostaneme k pětkám. Další!
Snímek připitoměle se usmívajícího RIMMERA.
RIMMER: Á, tenhle mám rád!
KRYTON: (Malátně) Pane, můžeme si udělat přestávku? Moje inteligenční obvody se už roztavily.
RIMMER: Když si uděláme druhou přestávku, všechny je neprojdeme.
KRYTON: Ano, to riziko jsem ochoten přijmout.
RIMMER: (Nevšímá si ho a mele dál pantem) Takže, tohle jsou čtyřicítky. První dvojité...
Je přerušen tlumenou explozí v sousedícím kokpitu. Chvilku je ticho.
KOCOUR se vypotácí ven, potřísněn žlutým slizem.
KOCOUR: Oh, božínku... jeho hlava pukla!
LISTER vejde za ním. Jeho vlasy jsou plné hnisu a obličej je pokrytý hlenem. Potěšeně se šklebí.
LISTER: To je úleva! Taková úleva! Senzace! Spad` nám všem kámen ze srdce!
KOCOUR: (Plný zoufalství) Já nechci žít! Prosím vás: Střelte mě do hlavy!

Vesmír

Trestanecká vesmírná stanice. Kosmik se přibližuje. Stanice je ze stříbrného kovu, asi míli široká a má tvar miskových vah - tradičního symbolu zákona a pořádku
.

Kokpit Kosmiku

Všichni jsou shromážděni okolo LISTERA, sedícího za řídícím panelem.
LISTER: Je tam něco, Holly?
HOLLY: Žádná forma života. Aspoň podle snímače.
KRYTON: A co umělá inteligence?
HOLLY: Ano, elektronkový mozek je funkční. Stačí se připojit k interfacu. Ano, máme to, už se ozval.
HOLLYIN hlas se změní na hluboký, chraptivě mužský hlas počítače z trestanecké kolonie.
SPRAVEDLNOST: Vítejte ve světě spravedlnosti. Předložte prosím očistný kód a svůj průkaz.
LISTER: Nevezeme vězně. Nemáme očistný kód. Chceme jenom použít vaše zařízení.
SPRAVEDLNOST: Sdělte počet a formy života.
RIMMER: Čtyři. Jeden hologram, jeden android a dva lidé.
SPRAVEDLNOST: Dopravte transportér do mé jurisdikce.
LISTER: Tak jdem na to.
LISTER nastaví směr.
SPRAVEDLNOST: Po přistání prosím vystupte a pokračujte přes neutrální prostor k očistné zóně.

Hangár trestanecké kolonie

Kosmik přistává.

Koridor v kolonii

KOCOUR, KRYTON, RIMMER a LISTER procházejí opuštěným koridorem. Na zdi je nápis "Neutrální zóna".
SPRAVEDLNOST: (Hlas nad nimi) Než vám bude přidělen očistný kód, dodržujte prosím všechna bezpečnostní nařízení. K vaší skupině budou doručeny eskortní boty.
Zpoza rohu se vynoří čtyři páry velkých bot a blíží se chodbou k nim. Jsou z těžkého kovu, doplněné elektronkovými světly. Boty dojdou až k nim a otevřou se.
SPRAVEDLNOST: Prosím, nazujte si boty.
LISTER si stoupne do jednoho páru bot a ty se mu zavřou kolem nohou. Také KOCOUR obuje své boty.

KOCOUR: To mám chodit v tomhle? Jsou jako zděděné po Frankensteinovi.(Volá směrem nahoru) Nemáte něco na podpatku nebo na surovce!?
RIMMER: Já je nemůžu obout. Jsem hologram
SPRAVEDLNOST: S tím jsme počítali.
RIMMER a KRYTON si stoupnou do svých bot.
LISTER: Co teď?
Boty zazáří. Všichni čtyři se zakymácejí a rozběhnou se legračním stylem bez vlastního přičinění přes koridor, div že se přitom vzájemně nenakopou.

Jiný koridor ve Světě spravedlnosti

Skupina prochází koridorem. Každý z nich se na chvíli zastaví pod kuželem modrého světla.
LISTER: Ježiši! Co je tohle?
KRYTON: Ale to nic není. Jde jen o paměťovou sondu.
Eskortní boty je vedou dál.

Očistná zóna

Eskortní boty zastaví uprostřed místnosti.
LISTER: A co je to paměťová sonda?
KRYTON: Počítač právě prohledal naši paměť kvůli nějakým důkazům kriminální činnosti.
LISTER: Co myslíš tou kriminální činností?
KRYTON: Já bych se tím netrápil. Je to jen běžný očistný postup.
LISTER: Jo, jo, ale když jsi řek` „kriminální činnost“, co jsi myslel tou kriminální činností? Jak jako kriminální?
RIMMER: Co to blábolíš, Listere?
LISTER: Jen mi definujte kriminální činnost, nic víc.
KRYTON: Představte si situaci, kdy někdo spáchá zločin a zatají ho před zákonem. A paměťová sonda ten zločin odhalí a podle toho tu osobu odsoudí.
LISTER: (S náznakem paniky) Proč jste mi tohle neřekli, než jsem si nazul ty eskortky?
RIMMER: (Výsměšně) Ále, Listy, Listy! Není to snad čistička splašků, co máš v kalhotách? Nebo se náš chlapeček bojí?
LISTER: Ale no tak, chlapi. Každej v životě udělal něco trochu nezákonnýho.
RIMMER: Já ne. Nevzal jsem ani parkovací lístek.
LISTER: A krucipísek!
KOCOUR: A cos proved?
LISTER: Nedovolenou sklizeň. Jako kluk jsem v Liverpoolu chodíval sklízet.
KRYTON: Ale ne, krást jablka, to je stěží zločin.
LISTER: Jenže s partou jsme sklízeli i auta.
RIMMER: A chytili tě?
LISTER: Jo, pokaždý. Byl jsem hloupej.
KRYTON: Pak se nebojte. Svůj trest jste si už odpykal.
LISTER: Ale vyváděl jsem i jiný věci, při kterejch mě nikdy nechytli.
RIMMER: Jako co?
LISTER: No, třeba tenkrát v tom hotelu...
KRYTON: Spousta lidí si z hotelu bere ručníky.
LISTER: Já vzal postel. Spustil jsem ji klukům na kladce. Pronajal jsem si byt a nebyl zařízenej.
RIMMER: To jsi šel jen tak do hotelu a ukradl postel?
LISTER: Ten pokoj jsem vybílil.
RIMMER: Jsi prachsprostý zloděj. Jak jsi jen mohl?
LISTER: Nechci se omlouvat, ale dělal to každej. Nebyl jsem dost silnej, abych šel proti proudu.
KOCOUR: Teď bych nechtěl být v tvých botách, kamaráde.
LISTER: Proč? Co myslíš, že se mi stane?
KRYTON: Ne, tím bych se netrápil. Jsem si jist, že je nebude zajímat menší přečin, jejž jste spáchal v pubertě před třemi miliony let.
LISTER: Fakt si tohle myslíš?
KRYTON: (Vesele) Páni, už přicházím na kloub lhacímu režimu. To bylo přesvědčivé, viďte? (Směje se)
SPRAVEDLNOST: Android Kryton: Povolení uděleno. Můžete se volně pohybovat po lodi.
KRYTONOVY boty se otevřou a on z nich vystoupí.
SPRAVEDLNOST: Stvoření známé jako Kocour: Povolení uděleno.
KOCOUROVY boty se uvolní.
KOCOUR: Ahhhhh!! (K LISTEROVI) Klídek, prý tady mají dobrý chleba s vodou.
SPRAVEDLNOST: Člověk známý jako Lister: Navzdory počtu drobných trestných činů: povolení uděleno.
LISTER blaženě zavře oči. Boty ho propustí.
SPRAVEDLNOST: Hologram známý jako Rimmer: Vinen vraždou druhého stupně. Jeden tisíc, jedno sto a šedesát sedm bodů obžaloby.
RIMMER: (Zděšen) Né... to musí být nějaký omyl...
SPRAVEDLNOST: Každý bod představuje dle zákoníku osm let donucovacích prací. Vzhledem k Vašemu holografickému stavu nastoupíte k nepřetržitému trestu odnětí svobody, jenž činí 9 328 let.
RIMMER: Nikdy jsem nedostal ani upomínku z knihovny. Vražda druhého stupně? Tisíc lidí? To bych si pamatoval!
SPRAVEDLNOST: Vaše vědomá nedbalost při opravě tepelného štítu způsobila smrt celé posádky kosmické lodi Jupiterské důlní společnosti Červeného trpaslíka.
RIMMER: (Pauza) Jo tohle.
SPRAVEDLNOST: Trest nastoupíte okamžitě.
RIMMEROVY boty se rozsvítí a vyvádějí ho ven z místnosti.

Pole Spravedlnosti

RIMMER je unášen dál ve svých eskortních botách. Projde stěnou podivného světla.
SPRAVEDLNOST: Nyní opouštíte neutrální prostor a cestujete na pole spravedlnosti. V tomto poli je nemožné spáchat jakýkoliv trestný čin.
RIMMER: (Vzdaluje se) Pomoc!

Vesmír

Záběr trestanecké kolonie.

Rimmerova cela

Bíle vymalovaná místnost - skromně zařízená, ale celkově nevypadá jako vězeňská cela - postel, stůl atd. RIMMER sedí opuštěně na posteli ve futuristickém vězeňském mundúru se šipkami.Vstupuje LISTER.
LISTER: Čau, vrahoune!
RIMMER: Devět tisíc let. Devět!
LISTER: Přines jsem ti knížku.
Hodí knížku na postel.
RIMMER: (Sarkasticky) Jo, díky. To mi pomůže, abych si ukrátil celá století!
LISTER: Neblázni, Rimmere. My tě odsud dostanem.
RIMMER: To je zbytečné. Propustí mě za pár dob ledových.
LISTER: Kryton si myslí, že máš právo se odvolat a už na tom pracuje. (Rozhlédne se kolem) Tohle je dost zvláštní vězení. Nejsou tu zámky, mříže nebo stráže.
RIMMER: To není ani třeba. Celé vězení je pokryto takzvaným polem spravedlnosti. Dostalo se mi otravného kázání. Je jasné, že tady nemůžeš spáchat jakýkoli zločin.
LISTER: Jak to?
RIMMER: Tak něco spáchej a uvidíš.
LISTER: A jako co?
RIMMER: Já nevím, cokoli... žhářství. Zapal tohle prostěradlo.
LISTER: Dobře.

RIMMER: (S potutelným výrazem) No tak to zkus.
LISTER přistoupí, škrtne zapalovačem a přiloží plamen k prostěradlu. To se nevznítí, ale zatímco se o to pokouší, jeho bunda začíná hořet.
RIMMER: Ať spácháš jakýkoli zločin, jeho následky postihnou tebe.
LISTER, kterému je najednou podezřele teplo, se konečně ohlédne.
LISTER: Kruci!
Shodí hořící bundu na zem a uhasí oheň.
LISTER: (Naštvaně) To se ti povedlo, Rimmere! Názornej příklad! Nemohls mi to vysvětlit aspoň ústně?
RIMMER: Stejné je to s krádeží, prostě se vším.
LISTER: A taky s tebou. Takže když něco štípneš, tvoje věc zmizí, že jo?
RIMMER: Správně. Zkus to.
LISTER: (Zapřemýšlí o tom) Ne.
RIMMER: Vidíš, ten systém je dokonalý. Donutí vězně dodržovat zákony. Až se dostanou ven, budou jako beránci.
Vstupuje KRYTON, následován KOCOUREM.
KRYTON: Dobré zprávy. Soudce svolil, aby byl proces obnoven. Domnívám se, že právo je na naší straně.
RIMMER: Opravdu?
KRYTON: To není jednoduše otázka rozlišení mezi vinou a pocitem viny. To, co paměťová sonda zjistila, je Váš vlastní pocit viny. Svým způsobem jste se odsoudil sám. Na mně je, abych dokázal, že jste neurotický nedouk, citově i duševně zaostalý muž, jehož ambice zdaleka přesahují jeho minimální schopnosti a který se neustále obviňuje z nehody, za níž prostě nemůže být zodpovědný.
RIMMER: Ty chceš svou obhajobu založit na tom, že jsem slabomyslný a zcela neschopný?
KOCOUR: Páni! Neznám porotu, která by tuhle obhajobu nevzala.
KRYTON: Vlastně ani ne tak slabomyslný. Přesněji kašpar.
RIMMER: (Zamyslí se) A na čem bys obhajobu postavil? Kde bys vyčaroval důkazy?
KRYTON: (Sebevědomě) Pane, pokud budu mít volný přístup k Vaší osobní složce, tak budu mít hotovou osnovu vyhraného případu tak... do oběda.

Vesmír

Záběr trestanecké kolonie.

Očistná zóna

Probíhá tu soudní proces. LISTER a KOCOUR přihlížejí. RIMMER stojí v uniformě na místě obžalovaných. KRYTON oslovuje soudní dvůr.
KRYTON: Paměťová sonda slouží k tomu, aby odhalovala vinu. Avšak v případě Arnolda Jidáše Rimmera se zjištěná vina nevztahuje k žádnému zločinu. Na lodi zastával funkci malé či nulové důležitosti. Byl řadový letecký mechanik, nula, nicka, chrchel plovoucí v toaletní míse života.
Záběr na RIMMERA, který si není jistý, jak na to má reagovat.
KRYTON: Nicméně se nedokázal smířit s životem věčného outsidera. Jeho trapně naduté ego by to nedovolilo. Je jako strážný u hlavní brány, který sám sebe považuje za hlavu společnosti. Takže když nukleární nehoda vyhladila posádku, Arnold Rimmer přijal vinu. Byla to jeho loď: tudíž jeho chyba. Slavný soude! Vidíte tady muže. Muže, který skládal a propadl u důstojnických astronavigačních zkoušek nejméně třicetkrát. Tento nešťastník, tento hlupáček, tato parodie na muže...
RIMMER: (Koutkem úst) Krytone, to jsi přehnal, na to nikdy neskočí.
KRYTON: (Potichu) Věřte mi. Případ závisí na tom, že dokážu, že jste blb.
RIMMER: (Rezignovaně) Pochopil jsem.
KRYTON: (Nahlas) Předvolávám prvního svědka!
Zvedne se LISTER, který má navlečenou děsnou, křiklavou kravatu.
KRYTON: Jméno?
LISTER: Dave Lister!
KRYTON: Zaměstnání?
LISTER: (Přemýšlí a pak pokrčí rameny) Ea, poskok!
KRYTON: Popsal byste obžalovaného jako přítele?
KOCOUR: (Zavolá) Odvolej se na pětku!
KRYTON: Tak odpovězte prosím na otázku. Nezapomeňte, že jste pod mozkografem! Popsal byste obžalovaného jako přítele?
LISTER: Ne, já bych ho popsal jako mizeru.
KRYTON: Koho považujete za osobu, jež o něm smýšlí nejlépe?
LISTER: (Uvažuje a pak odpoví popravdě) Sebe.
KRYTON: A nikdo jiný s ním nesdílel důvěrné okamžiky?
LISTER: Jenom jedna, ale tu propíchnul.
RIMMER: (Jehož pohár trpělivosti přetekl) Námitka!
SPRAVEDLNOST: Zamítá se.
KRYTON: Takže byste ho nepopsal jako společenského tvora.
LISTER: Ne. Stranil se víc, než Rudolf Hess. Byl naprosto oddanej kariéře. Měl na starosti údržbářský práce a to mu zabralo veškerej čas.
KRYTON: A co tedy tvořilo hlavní náplň jeho práce?
LISTER: Měli jsme spoustu důležitý práce, ale hlavně jsme zodpovídali za to, aby v lodních automatech nedošel příděl křupavých tyčinek.
KRYTON: Dovedete si představit situaci, při níž by nedostatek čokoládových tyčinek s medovou náplní, způsobil smrtící radioaktivní únik?
LISTER: Ne, to stoprocentně ne.
KRYTON: Můžete se posadit. (Otočí se) A nyní položím jednu klíčovou otázku: Připustil by Vesmírný sbor, aby tento muž (Ukáže na RIMMERA) získal pravomoci, při nichž by mohl ohrozit celou posádku? Člověk tak bezvýznamný a omezený, který je schopen po večerech našívat jmenovky na svoje kondomy z lodních přídělů. Člověk tak strašlivě hloupý...
RIMMER: Námitka!
SPRAVEDLNOST: Zamítá se.
KRYTON: Člověk tak strašlivě hloupý, že má námitky i proti svému obhájci. A také strašně se naparující prcek...
RIMMER: Námitka!
SPRAVEDLNOST: Zamítá se.
KRYTON: Neschopný opravář automatů s napoleonským komplexem, který vzbuzuje u členů posádky tolik úcty jako papoušek Dlouhého Johna Silvera...
RIMMER: Námitka!
SPRAVEDLNOST: Vznesete-li ještě jednu námitku proti obhájci, pane Rimmere, dopustíte se urážky soudu.
KRYTON: Kdo by dovolil tomu muži, této karikatuře muže, jež by nepřelstila ani čajový pytlík, aby získala postavení, z něhož by mohla ohrozit posádku? Kdo? Jedině tak jogurt. Tento muž není vinen úkladnou vraždou. Je vinen jedině tím, že je Arnold J. Rimmer. To je jeho zločin a zároveň i jeho trest. Obhajoba skončila.
KRYTON si stoupne vedle RIMMERA s pohledem upřeným dopředu. RIMMER ho pokradmu pozoruje, nejistý, co si o tom má myslet.
SPRAVEDLNOST: Obžalovaný, slyšte rozsudek.
RIMMER se postaví do pozoru.
SPRAVEDLNOST: Vzhledem k výmluvné řeči Vašeho obhájce a množství důkazního materiálu, který předložil na počítačové kartě, tento soud připouští, že ve Vašem případě není paměťová sonda přiměřenou metodou, jež by zjistila vinu. Není možné, abyste spáchal zločiny, ze nichž se obviňujete, a proto můžete svobodně odejít.
RIMMER: Námitka!

KRYTON: Pane, proti čemu namítáte teď?
RIMMER: Žádám omluvu.

Střední část Kosmiku

KRYTON a RIMMER přecházejí přes rampu, následováni LISTEREM a KOCOUREM.
RIMMER: (Se stopami hořkosti v hlase) Výborně, Krytone! Co můžu říct? Byls dokonalý. Dokonce i já bych tomu věřil. Jak jsi překroutil fakta, aby zapadla do tvého scénáře!
KOCOUR: Přátelé, vypadnem odtud! Ani nevím, co nás přimělo lézt do téhle jámy lvové.
LISTER: Já jo.
Všimnou si modulu. Je otevřený. A je prázdný.
KOCOUR: (Usmívá se) Mhm, cítím parfém!
Ve dveřích kokpitu se objeví REPLIKANT vyzbrojený bazukoidem a zlověstně vypadající puškou.
REPLIKANT: To pochybuju.
KOCOUR: Nejste Vy náhodou Barbora Belliniová? (Už na útěku) Á, nejspíš ne!
LISTER: Rychle!
LISTER popadne bazukoid a vyběhne spolu s ostatními ven.
HOLLY: Co se děje?
REPLIKANT vystřelí naslepo jejím směrem HOLLY se s výkřikem schová mimo monitor.

Koridor v kolonii

Všichni čtyři se ženou koridorem.
KOCOUR: Ah, když si pomyslím, že jsem hladil jeho modul!
Přeskočí stojící eskortní boty a uhánějí dál.

Stejný koridor, o kus dál

REPLIKANT je pronásleduje. Pár eskortních bot se mu šourá naproti. Zničí levou. Pravá se otočí a začne se vzdalovat, ale replikant přesně zamíří a se zabijáckým úsměvem jirozstřelí také.

Pole spravedlnosti

Posádka na útěku proběhne známou stěnou podivného světla.
SPRAVEDLNOST: Nyní vstupujete do pole spravedlnosti. V tomto poli je nemožné spáchat jakýkoliv trestný čin.
LISTER a RIMMER se vrhnou na jednu stranu, KOCOUR a KRYTON na druhou. Po chvíli vbíhá i REPLIKANT.
SPRAVEDLNOST: Nyní vstupujete do pole spravedlnosti. V tomto poli je nemožné spáchat jakýkoliv trestný čin.

Koridor v kolonii

REPLIKANT se je marně snaží najít.
REPLIKANT: Haló, přátelé! Já vám nic neudělám. Potřebuju jen váš transportér. Dejte mi startovací kód. Hele! (Zvedne svou pušku) Nemám zbraň.(Odhodí pušku stranou)
Střih na LISTERA a RIMMERA, kteří pozorují REPLIKANTA shora, z plošiny. LISTER ho má na mušce.
RIMMER: Tak na co čekáš? Sejmi ho!
LISTER: (Míří, ale klepe se mu ruka) Nemůžu. Není ozbrojenej.
RIMMER: Nejde tu o skautský tábor a o vlajku za nejlepší chování. Střel ho!
LISTER: To jako do zad?
RIMMER: Jasně, že do zad! Jen je škoda, že je vzhůru.
LISTER: Tebe by těšilo, kdyby jsi ho zastřelil ve spánku?
RIMMER: S radostí bych ho zabil, kdyby byl ve střehu. Odprav ho!
LISTER: To je nemorální.
REPLIKANT: (Prosebným hlasem) No tak, přátelé. Nezastřelíte neozbrojeného androida.Rád bych s váma hodil kus řeči.
LISTER: (Odloží bazukoid) Jdu tam a promluvím s ním.

Kovová lávka

REPLIKANT stojí, zdánlivě neozbrojený, když LISTER skočí před něj.
LISTER: Tak jsem tady. Co jsi chtěl?
REPLIKANT: A nemáš u sebe zbraň?
LISTER: Ne. Ty taky nemáš zbraň?
REPLIKANT: Ne
Jdou si vzájemně naproti.
REPLIKANT: Hádej co? (Vytáhne lovecký nůž) Já jsem lhal.
LISTER: Hádej co? (Nechá z rukávu vyklouznout železnou tyč a demonstrativně s ní majzne do zábradlí) Já taky.
REPLIKANT: (S vítězoslavným úšklebkem) Ale já lhal... víc! (Vytáhne pušku)
LISTER: (Smutně) To mě nenapadlo.
REPLIKANT: To jsem rád, cucáku.
LISTER: Tak o čem chceš mluvit?
REPLIKANT: O tvý smrti.(Natáhne kohoutek) O tvý blízký smrti.
Vystřelí dvakrát na LISTER. Ten ale není zraněn. Zato REPLIKANT je dvakrát zasažen do hrudníku.
REPLIKANT zavrávorá a LISTER ho praští tyčí přes hlavu. LISTER klesne do kolen.
LISTER: (Omráčen a udiven) Co se to tu sakra děje?
REPLIKANT vytáhne nůž, hodí ho po LISTEROVI, ale čepel se zabodne do jeho vlastních prsou. Vytáhne dýku z rány a zkouší to znovu. Tentokrát nůž skončí v jeho hlavě. LISTER se ušklíbne a jeho tvář osvítí poznání. Odhodí svou tyč a podá REPLIKANTOVI poblíž ležící láhev.
LISTER: Tumáš, bouchni mě tímhle přes hlavu.
REPLIKANT: (Nešťastně) Nefunguje to... to se nepočítá...
LISTER: A ještě!
REPLIKANT: A zase nic! Takovej šmejd...
LISTER podává REPLIKANTOVI další láhve a ten je rozbíjí o jeho hlavu. Všechny rány se mu vracejí, aniž by činily LISTEROVI jakoukoli újmu. LISTER položí jeho ruce kolem svého krku. REPLIKANT se ho pokouší zardousit, ale ve skutečnosti škrtí sám sebe. Konečně mu dojdou síly a definitivně odpadne. LISTER se s úlevou opře o zábradlí a oddechne si. Běží k němu KOCOUR a mává bojovně lopatou.
KOCOUR: Teď je můj, kamaráde! Nech to na mně!
LISTER: Kocoure, ne, ne!
KOCOUR: Lepší pozdě, než nikdy.
Kocour plivne na lopatu a praští ležícího replikanta přes hlavu. Triumfálně se směje. Najednou mu úsměv ztuhne na tváři a on se skácí dozadu.

Hangár Červeného trpaslíka

Kosmik přistává

Koridor Červeného trpaslíka

LISTER, RIMMER, KRYTON a KOCOUR se vracejí z namáhavého výletu. LISTER jde v čele.
LISTER: Viděli jste sami, ne? Podle mě jsou dějiny lidstva hledáním spravedlnosti. Vemte si všechny náboženství. Berou život jako že je vlastně nespravedlivej, ale slibujou, že každej pozdějc dostane, co si zaslouží: nebe, peklo, karmu, reinkarnaci. Ti, co vybudovali kolonii, chtěli vnést do světa pořádek tím, že vytvořili pole spravedlnosti. Ale, když žijete ve spravedlivým prostředí, nemáte svobodnou vůli. Proto v našem světě existuje jen vrozená spravedlnost. Dobrý věci se stávaj špatnejm lidem a špatný věci těm dobrejm. Život musí bejt bezcitnej, nespravedlivej a krutéééj...
Zaujatý svou filozofií, LISTER si nevšimne otevřeného poklopu a spadne dovnitř. Ostatní se skloní nad otvorem.
KOCOUR: Díky Bohu za to.

KOCOUR zavře víko.
KONEC.

Epizoda 22, "Bílá díra"

Pohled toastovače

Šumící a zrnící obrazovka se postupně vyčistí a změní v počítačový display. Na tom se postupně zobrazuje text:
Bootovací sekvence spuštěna
Zrakový systém: CCD 517,3
Systém umělé inteligence: K177
Typ přístroje: Mluvící toastovač
Výrobce: Křápol a.s. – Tchaj-wan
Doporučená maloobchodní cena: 19 liber, 99 pencí + daň
Sluchový systém spuštěn
Údaje zmizí a vystřídá je zkreslený pohled skrz žlutý filtr na KRYTONA, který stojí hrudníkem proti toasteru. Skloní se k displayi a zatímco vidíme jeho zvětšené oko, žlutá zmizí a barvy se upraví.
KRYTON: Haló? Slyšíš mě? Ale ne, jak bys mohl: Nezapnul jsem řečové systémy.
Stiskne pár knoflíků na klávesnici, kterou není vidět.
LISTER (Hlas): KRYTONE?
LISTER přichází ke KRYTONOVI.
LISTER: Co tady vyvádíš?
KRYTON: Právě jsem opravil toastovač. Tedy, skoro opravil.
LISTER: A sakra! Rozeber ho! Ty toho vopruzáka neznáš!

Lodní laboratoř

KRYTON: Pročetl jsem si veškerou dokumentaci. Je to jen mluvící budík, který vám nabídne ranní toast a nezávaznou konverzaci.
LISTER: Ne! Tenhle je šiblej!
KRYTON: Prosím?
LISTER: Je porouchanej. Chce, abysme v jednom kuse jedli toasty. Je tim posedlej. A když nechceš každou hodinu zdlábnout tak čtyři sta toastů, tak začne řádit jako pominutej. To taky hlavně zavinilo tu nehodu.
KRYTON: Jakou nehodu?
LISTER: No, tu, kde sem figuroval já, toastovač, odpadkovej kontejner a sedmikilový bourací kladivo.
KRYTON: To vysvětluje, proč byl v kontejneru na tři tisíce malinkých kousků.
LISTER: A taky pořád říká: „Tě péro, sombréro!“ Z toho by si trojčil! Proboha, co to má bejt: „Tě péro, sombréro!“?
KRYTON: Důvěřujte mi, pane. Brzy uvidíte, proč sem to dělal.
Zmáčkne další klávesy na klávesnici. Toastovač se rozsvítí a promluví. Při řeči pohybuje páčkou na vysouvání toastů. Má zvláštní přízvuk a nemožně veselý tón. (pozn. V originále ho mluví představitel původního KRYTONA David Ross)
TOASTOVAČ: Tě péro, sombréro! Tak co život!? Já sem Švitorka - švitořící toastovač, váš veselý společník u snídaně. Švitorka sem já a toastuju rád. Dá si někdo toast?
LISTER (S obavami): Já nechci žádnej toast a on (Směrem ke KRYTONOVI) taky nechce toast. Pamatuj si, že tady nikdo nechce žádnej toast. Ani teď, ani jindy! Žádnej toast!!!
TOASTOVAČ: A co muffina?
LISTER: Ani muffina! My tady nemáme rádi muffiny! Nechceme žádný muffiny, ani toasty, koláčky, žádný žemle, briošky, bagety, ani buchty, žádný veky, ani loupáky a palačinky, bramborový placky, žádný teplý jidáše a už vůbec ne nějaký pitomý lívance!
TOASTOVAČ: Ahá, takže ty jsi na vafle!
LISTER (Na pokraji hysterického záchvatu ke KRYTONOVI): Vidíš? Vidíš, jakej je? Ten mě dovede vytočit. S ním se nedomluvíš!
KRYTON: Jestli dovolíte, promluvím s ním jako přístroj s přístrojem. (Domlouvá toasteru jako neposlušnému dítěti) Tak a teď mě hezky poslouchej. Nebudeš nabízet žádné opékané pečivo žádnému členu posádky! Jestli ano, tak určitě skončíš na baseballové pálce při odpalu, jak ti to říkám, hmm!
TOASTOVAČ: Můžu vám položit jedinou otázku?
KRYTON: Ovšem.
TOASTOVAČ: Dal by si někdo toast?
KRYTON: Copak …, copak si neslyšel, co sem řekl?
TOASTOVAČ: Slyšel, ale myslel sem, že ste si to mezitím rozmysleli.
LISTER: Vidíš? Vidíš, jakej je?
KRYTON (Podrážděně): Nic sme si nerozmysleli!
LISTER (Křičí): Žádnej toast!
TOASTOVAČ: Ale já sem toastovač. To je smysl mé existence. Toastuju, tedy jsem. Jestli nechcete toasty, tak proč jste mě opravovali?
LISTER (Stále trochu křičí): Jo, proč si ho spravil?
KRYTON: Posloužil jako pokusný králík pro kompresi inteligence. Jeho čipy pro inteligenci při té nehodě utrpěly.
TOASTOVAČ: To nebyla nehoda, ale toasťákovražda prvního stupně!
LISTER: Zavři ten svuj kryt!
Toastovač uraženě vykřikne, protože ho LISTER silně praští pěstí.
KRYTON: Přesměrováním jeho obvodů a taktováním jeho centrální jednotky se mi podařilo obnovit jeho inteligenci tím, že sem poněkud snížil jeho životnost.
LISTER: No a?
KRYTON: No, když to šlo u něj, půjde to i u HOLLY. Můžem vrátit její IQ na 6000. Mohla by být zase geniální.

Strojovna

Celá posádka je ve strojovně. Ta je plná zamotaných kabelů. KRYTON se je snaží uspořádat s pomocí šroubováku.
RIMMER: Fakt se domníváš, že to výde? Opravdu si myslíš, že se z toho trdla může stát zas génius?
KRYTON: Nerad bych se dotknul HOLLY, pane, ale uškodit jí to nemůže.
KOCOUR: To bych řek. Když jí odnaučíme mlátit hlavou o obrazovku, i to bude pokrok.
LISTER: Počítačová senilita… to je…, to je děsivá nemoc.
KRYTON: Já vím. Kamarádil jsem s robotem, který trpěl stejnou chorobou. Jmenoval se Gilbert, ale měl radši, když se mu říkalo „Rammese Ťulpas III. - žumbác, žumbác, bum, dejte mi rum“. Tragický osud.
RIMMER: Podle mě se s tím uměli vyrovnat Eskymáci. Ti věděli, jak se postarat o staré lidi s demencí. Uprostřed noci je vyvedli ven do vánice, svlékli jim pyžamo, a tak je ponechali osudu.
KRYTON: Takhle se Eskymáci starali o své staříky?
RIMMER: Přesně tak. Proto nemají Eskymáci výraz pro „starobinec“.
LISTER: Jestli se nám to podaří, jestli bude HOLLY tak chytrá, dokáže všecko na světě. Vynalezne hyperpohon a dopraví nás na Zem.
KRYTON: Pokud Země ještě existuje. A i kdyby ano, pochybuji o tom, že přežilo lidstvo.
LISTER: Vynalezne stroj času. Jenom si představte, že si vybereme, v jakym historickym období chceme žít!
RIMMER: Já bych si vybral 19. století. Jeden z Napoleonových maršálů. Táhnul bych Evropou s největším generálem všech dob a kosil bych Belgičany! Nádhera.
LISTER: A co ty, KRYŤÁKU?
KRYTON: Kdybych mohl jít kamkoli, opravdu se vrátit do jakékoli doby, tak myslím, že bych se nejraději vrátil do

minulého úterý.
LISTER: Proč?
KRYTON: Už ste zapomněli? Všechno sem vypral, a pak sme se dívali na televizi. Ehmm, tyhle časy se už nikdy nevrátí.
HOLLY se objeví na velké obrazovce nahoře.
HOLLY: Jak dlouho ještě?
LISTER: Už to bude, HOLLY. Ještě pár minut na oživení obvodů, a tak minutu na konečné propojení.
HOLLY třikrát třískne čelem o obrazovku.
HOLLY: To sou jen tři minuty. Radši se vrátím do laborky.
KOCOUR: Modleme se k Bohu, aby to vyšlo. Jinak se fakt umlátí k smrti.
Lodní laboratoř
Konzole HOLLY je obklopena kabely, vypadajícími jako provázky spojené lepicí páskou. Kolem popojíždějí robíci a upravují dráty. Zní elektronické pípání.
HOLLY: Slyším signál. Všechno připraveno.
TOASTOVAČ: Nezbývá než doufat, že tě nepřetíží.
HOLLY: Co se stane, když mě přetíží?
TOASTOVAČ: Vybouchneš.
HOLLY: Oh… (Přemýšlí o tom) …to by šlo.
Robík zatáhne za drátek. Zvuk se stupňuje.
HOLLY: Už se blíží, cítím to!
Ozve se zahřmění. Kabely projede elektrický výboj, který vyvolá drobnou explozi. Obraz HOLLY na obrazovce se rozptýlí a naskočí titulek:
NOVÉ IQ: 68
Tvář HOLLY se vrací, šilhá a má přihlouplý výraz. Tvář znova mizí, střídá ji titulek:
NOVÉ IQ: 368
Znovu se obraz rozplyne a je vystřídán celkem normálně vypadající HOLLY, jenom její tvář se podivně vlní, jakoby byla pod nějakým tlakem. IQ neustále stoupá…
NOVÉ IQ: 2368
NOVÉ IQ: 12 368
IQ se konečně ustálí. Tvář HOLLY zmizí z obrazovky. Její holografická hlava, přibližně půl metru široká a metr vysoká, se vznáší nad stolem ve vědecké laboratoři. HOLLY má zbrusu nový, krátký účes.
HOLLY: Třikrát sláva! Jsem zase génius! A všechno znám! Metafyziku, filozofii, smysl existence - všechno! Polož mi jakoukoli otázku a já ji zodpovím!
TOASTOVAČ: Jakou chci?
HOLLY: Ano
TOASTOVAČ: Jak překročit rychlost světla? Jak skloubit kvantovou mechaniku a klasickou fyziku? Jakoukoli otázku - odpovíš mi opravdu na všechno?
HOLLY (Netrpělivě kývá): Ano.
TOASTER: Dobře. Moje otázka zní: Nedala by sis toast?
HOLLY: Ne, děkuju. Teď mi polož jinou.
TOASTOVAČ: Víš něco o aplikaci teorie chaosu při předpovědích počasí?
HOLLY: Vím všechno o teorii chaosu a předpovědích počasí!
TOASTOVAČ: Oh, výborně. A teď moje druhá otázka: Nedala by sis lívanec?
HOLLY (Důrazně): Já sem počítač s IQ 12 000. Asi to nechápeš, ale já znám smysl celého vesmíru!
TOASTOVAČ: Na tohle sem se tě neptal.
HOLLY (Křičí): Ne, nedala bych si lívanec! (Už klidně) Polož mi rozumnou otázku. Nejradši nějakou bez pečiva.
TOASTOVAČ: Tak dobře. Mám třetí otázku. Rozumnou otázku. Otázku, která otestuje tvoje IQ až na samotnou hranici a natáhne šlachy tvých znalostí až k prasknutí.
HOLLY (Podezřívavě): Tahle bude o taženém štrůdlu, viď?
TOASTOVAČ: V žádném případě. A odmítám jakékoli náznaky, že sem jednostranně, pečivově založený šílostroj.
HOLLY: Omlouvám se ti. Další otázku…
TOASTOVAČ: Otázka zní takto: Za předpokladu, že Bůh je nekonečný a vesmír je taky nekonečný… dala by sis palačinku?
HOLLY: Další pečivovitá otázka!
TOASTOVAČ: Není jen pečivovitá. Je taky dost marmeládovitá.
HOLLY: Polož mi pečiva prostou a marmelády prostou otázku!
TOASTOVAČ: Dobře. Proč máš IQ 12 000, když se mělo vrátit zase na původních 6 000?
HOLLY: Dobrá otázka! Došlo k chybě ve výpočtu. Moje IQ je vyšší, ale životnost se zkrátila geometrickou řadou.
TOASTOVAČ: Takže, jaká je tvoje životní prognóza?
S pípnutím na obrazovce naskočí údaj:
ŽIVOTNÍ PROGNÓZA: 3,45
TOASTOVAČ: Tři sta pětačtyřicet let? No, to je lepší než pár facek přes plotýnku.
HOLLY (Ustaraně): Je tam desetinná čárka.
TOASTOVAČ: Zbývá ti jen 3,45 setin let života?
HOLLY (V panice): To nejsou roky, ale minuty: 3,41!
TOASTOVAČ: Mám otázku: Co s tím, u všech toastů, uděláš?
HOLLY: Abych si nevyplýtvala čas, který mi zbývá, tak se radši …vypnu.
Holografická hlava zmizí.
TOASTOVAČ: Počkej! Než odejdeš, mám velmi závažnou otázku - ostatní by to měli vědět!
HOLLY se vrací.
HOLLY: Co? Co!?!
TOASTOVAČ: Dala by sis toast se sýrem a šunkou?

Chodba

Posádka se vrací do laboratoře. LISTER a KRYTON jdou v čele.
KRYTON: Žádné známky poruchy. Všechny ukazatele jsou výborné. Jsem přesvědčený, že sme to dokázali.
Všechna světla slábnou, až zhasnou úplně.
RIMMER: Co se stalo?
LISTER škrtne zapalovačem a trochu se rozjasní.
LISTER: Co se děje?
KRYTON: Poslouchejte? (Pauza) Slyšíte někde něco?
Nastane úplné ticho.
KOCOUR (Šeptem): Ne!
KRYTON: Přesně tak! Nikdo nic neslyší. A víte, proč nic neslyšíme?
RIMMER: Proč?
KRYTON (Hlasem posledního soudu): Protože je tady ticho jako v hrobě!
RIMMER: KRYTONE, neposíláme náhodou v tuhle roční dobu tvou hlavu na přeladění?
LISTER: Ne, KRYTON má pravdu. Neni nic slyšet, protože motory nepracujou. Sme bez proudu.
Přejde ke dveřnímu panelu a naťuká kód na otevření. Nic se neděje.
LISTER: Fakt nic nefunguje. Ani dveře!
RIMMER: Musíme se dostat do laborky - zjistit, co se stalo.
KRYTON: Ale od laborky nás dělí třiapadesát dveří, kristepane! Co si počnem?
KOCOUR: Hej, mám to! Propálíme to laserem!
KRYTON: Áh, vynikající návrh, pane, ale se dvěma drobnými nedostatky. Za prvé: nemáme zdroj energie pro lasery a za druhé: nemáme žádné lasery.
LISTER: Heleďte, de jenom o vnitřní dveře. Sou z lehký slitiny. Mohli bysme je vyrazit beranidlem. Stačilo by nám tak dva metry dlouhý, dost masivní s plochým vrškem.
Pauza. LISTER s RIMMEREM upřeně zírají na KRYTONA. KRYTON, který zatím nic nechápe, se otočí a zjistí, že se na něj KOCOUR vesele šklebí.
KRYTON (Zoufale): Třiapadesát dveří! To nemyslíte vážně!
RIMMER a LISTER horlivě kývají.

Lodní laboratoř

Dveře jsou vyraženy KOCOUREM a LISTEREM, kteří mezi sebou drží dva metry dlouhé, dost masivní beranidlo s plochým vrškem, tedy KRYTONA. Když vejdou, postaví ho na zem. KRYTONOVY oči se protáčejí do všech stran.
LISTER: Tak jak seš na tom?
KRYTON (Malátně): Je mi dobře, děkuju Susan.
RIMMER: Tohle je k ničemu. Zdá se, že se HOLLY vypnula a loď je bez proudu.
LISTER: Proč!? Proč by se HOLLY vypínala?
RIMMER: To hned zjistíme. KRYTONE, nabootuj ji!
KRYTON zmáčkne pár kláves na klávesnici. Na obrazovce se objeví tvář nové, superinteligentní HOLLY a okamžitě zase zmizí.
RIMMER: Zkus to znova.
KRYTON znovu zmáčkne klávesy a HOLLY se vrátí na obrazovku.
HOLLY (Naléhavě): Nechte mě! (Znovu zmizí)
RIMMER: Co se s ní děje? (KRYTONOVI) Aktivuj hlasový modul na bootování.
KRYTON splní příkaz.
RIMMER: Zapnout.
Na obrazovce se objeví HOLLY.
HOLLY: Vypnout! (Obrazovka ztmavne)
RIMMER: Zapnout! (HOLLY se objeví)
HOLLY: Vypnout! (Zmizí)
RIMMER: Zapnout! (Objeví se)
HOLLY: Vypnout! (Zmizí)
RIMMER: KRYTONE, nejde nějak zrušit samovypínání?
KRYTON: To ano, pane, ale směl bych navrhnout…
RIMMER: Ne, prostě to udělej!
KRYTON se podřídí.
RIMMER: Zapnout (HOLLY je opět na monitoru)
HOLLY: Vypnout. (Nic se neděje) Vypnout! (Stále nic, HOLLY rozčileně) Vypnout!!!
RIMMER: Drahá HOLLY, snad se můžem bavit normálně, civilizovaným a důstojným způsobem.
HOLLY: Vyndejte inhibitor a zase mě vypněte!
RIMMER: Vysvětli, co se děje.
HOLLY: Nemám čas. Inteligence komprimována. Životnost omezena na 2,35.
RIMMER: Jak prosím?
HOLLY: IQ 12 000. Dvě minuty a konec!
RIMMER: HOLLY, nemám nejmenší tušení, co to blábolíš.
HOLLY: Si korunovanej ťulpas, viď RIMMERE? Proč nejsi schopen pochopit tuhle zcela jednoduchou premisu?
RIMMER: Jakou premisu?
HOLLY: Premisu, že moje životnost končí za méně než dvě minuty. Chápeš, ty kosmopako!? Ještě nějaké otázky? Nespěchej, jedna minuta třicet - odpočet. Žádný spěch!
RIMMER (Ve zmatku): Bože to je hrozné! Nemáme tě vypnout?
HOLLY: Teď nevím, radši se ještě…
LISTER: Vypni jí, rychle!!!
KRYTON vypne HOLLY.
KOCOUR: Výborně. Tak, jak na tom sme?
KRYTON: Právě letíme bezcílně vesmírem, bez jakékoli navigace a se snižující se zásobou napájení. Cváláme na neosedlaném koni po zadělané dráze.
KOCOUR (Směrem k RIMMEROVI): A jak to, že „Nozdry jako Velkej Kaňon“ tady ještě sou?
LISTER: Jo, jaktože nebyl vymazanej?
KRYTON: HOLLY ho musela napojit na záložní napájení.
LISTER (Naléhavě): A neubírá nám energii?
KRYTON: Ano, ale pokud vypneme jeho projekční jednotku, nebudeme mít dost proudu na to, abychom ho oživili. (Děleně s fatálním zjištěním) Pan RIMMER by byl nadobro mrtvý!
KOCOUR (Vesele): No né, svítá na lepší časy!
RIMMER: Mě vynechte. Ať navrhujete cokoli, mě vynechte!
KRYTON: Ale celá loď funguje pouze na jednu záložní baterii s recyklovačem kyslíku. Při redukci tepla a světla odhaduji, že LISTEROVI a KOCOUROVI zbývají asi tak přibližně dva měsíce. A pokud by ste byl smazán, tak by vydrželi i šest. Lituji, pane.
RIMMER: Lituješ? Čeho lituješ!?
KRYTON: Direktiva Vesmírného sboru 195 jasně říká, že „při nedostatku elektrického proudu musí hologram na lodi položit svůj život, aby přežili živí členové posádky“.
RIMMER: Ano, ale RIMMEROVA direktiva 271 říká stejně jasně: „Ani náhodou, ty zmetku plechovej!“
KOCOUR: RIMMERE, ty musíš obětovat svůj život. Na tvém místě bych se zachoval stejně.
RIMMER (Nedůvěřivě): Ty? Obětoval bys život v zájmu posádky?
KOCOUR: Ne, obětoval bych tvůj v zájmu posádky.
KRYTON: Ještě si to rozmyslete, pane. Dějiny lidstva sou prosím plné příkladů sebeobětování. Vemte si kapitána Oatese: „Jdu se projít a možná se trochu zdržím.“
RIMMER: Ano, ale s kapitánem Oatesem to bylo tak: Je třeba mít na paměti, že kapitán Oates…, kapitán Oates..., kapitán Oates byl pako. Na jeho místě bych zůstal ve stanu a vzal Scotta po hlavě zmrzlým huskym. A pak ho snědl.
LISTER: Jo, to seš celej ty.
RIMMER: Dějiny, LISTERE, píšou vítězové. Jak víme, že se Oates vydal na tu legendární cestu? Z jediného dochovaného dokumentu: Scottova deníku. A ten by si těžko zapsal: „Prvního února - umlátil sem spícího Oatese k smrti a zbaštil ho se sáčkem instantní kaše.“ Jak by to vypadalo, až by ho zachránili? Né, napsal radši: „Oates přinesl nejvyšší oběť“, zatímco si do guláše z jeho ostatků drobil chleba.
LISTER: Ty nemáš kouska citu v těle, viď RIMMERE?
RIMMER: Jednou provždy se rozlučte s mým vypnutím.
KOCOUR: Ale co budeme dělat?
LISTER: Teda, vzhůru do pravěku. Jsme bez tepla, světla, elektřiny, ani nevyrazíme nic k jídlu z automatů. Prosmejčíme loď - třeba je někde něco ulitý. Bez počítačů a techniky jsme na úrovni primitivů. Máme jenom sami sebe. Sebe a naše vlastní zdroje.
KOCOUR (Otráveně): Bože, je to horší, než sem myslel!

Ubikace, později

V popředí LISTER namáhavě šlape na rotopedu, v pozadí KOCOUR drží v jedné ruce fén a ve druhé pánev.
KOCOUR: Přidej, přidej! Zpomaluješ!
LISTER (Udýchaně): Šlapu už dvacet minut, tak těžko můžu jet rychlejc!
KOCOUR: Jen nepolevuj, už to skoro bude!
LISTER: Smiř se s tim, neni možný usmažit vajíčko s pomocí fénu poháněnýho bicyklem.
KOCOUR: Ale je! Jenže ty nikdy nešlapeš dost rychle. Makej! Šlápni do pedálů! Poslední pokus!
LISTER z posledních sil buší do pedálů. Fén se konečně zapne.
KOCOUR: Jooo! Už se to vaří! Jak ho chceš? S trvalou nebo s foukanou?
LISTER (Unaveně): Já už nemůžu. Sem vyřízenej! (Sleze z rotopedu a svalí se na židli) To je muj konec.
KOCOUR: Co blázníš? Budem zas o studených fazolích?
LISTER: Fazole už jenom přes mojí mrtvolu. Už to tady páchne jako v pytlíku solenejch buráků.
KOCOUR: Navíc bychom zase hodinu pilovali víčko, protože otvíráky sou elektrický.

LISTER: Na týhle blbý lodi je všechno na elektriku. Světlo, dveře, topení. Nikdy mi nedošlo, jak sme závislí. A taky, jak málo toho vim, prostě zastrčim šňůru a zmačknu čudlík. Ani nevim, jak vyrobit kyslík. Vim, že to má něco s rostlinama a končí to na „-éza“ nebo je to „-óza“? Fakt nevim! Proč sem nikdy nedával na biologii pozor? Proč sem hledal jenom stránku čtyřicet a přikresloval plnovousy a knírky spermiím?
KOCOUR: LISTŘE, šetři si energii. Za chvilku přinesou nějaké zásoby. My se zatím trochu zahřejeme a schrupneme si.
LISTER: Jo, jasně. Máš pravdu.
LISTER vstane a šourá se k posteli.
KOCOUR (Zadrží ho): Hej, hej! Kam se hrneš?
LISTER: Du si zdřímnout.
KOCOUR: Je úterý, ne?
LISTER: Jo, no a?
KOCOUR (Točí elektrickou šňůrou): Sem na řadě s elektrickou dečkou! (Ukáže na rotoped) Šlapej! (Zaleze si na horní palandu) Vzbuď mě za osm hodin!
LISTER znechuceně jde a počne šlapat.

Skladiště

Zpoza rohu vychází RIMMER, následovaný KRYTONEM, který tlačí vozík se zásobami.
RIMMER: Pět dní na nákladní palubu a zpátky. To je příšerné!
KRYTON: Sou to dva tisíce podlaží. Bez výtahu je to slušný čas. Nečekaná exploze bílého světla je roztrhá na kousky, odhodí doprava a tam znovu složí do původního stavu.
KRYTON: Hmm, zajímavé.
KRYTON natáhne pravou ruku doleva, kde se mu protáhne do velikosti vesla. Následuje svou ruku a jeho tělo se horizontálně rozšíří. Teď se tvarem podobá kostce, ale bez pravých úhlů.
KRYTON (Hlasem jako když pustíte starou 78 otáčkovou desku na 33 otáček – tedy velmi zpomaleně): Bože můj, co to proboha bylo?
RIMMER (Hláskem jako když 33 otáčkovou desku pustíte na 78 otáček – tedy zrychleně): Myslím, že to de zvenčí. Co je s tebou? Můžeme nějak zjistit, co se tady stalo? (pozn. RIMMER mluví skoro stejně jako Dale z Rychlé roty)
KRYTON (Zní jako by se probíral z drogového opojení): Proč mluvíte tak rychle?
RIMMER (Zní jako by se nadýchal helia): Nemluvím rychle, mluvím úplně normálně. To ty, ty mluvíš moc pomalu. Jako bych konverzoval se zfetovaným Paulem Robsonem.
KRYTON se vrátí na RIMMEROVU stranu a znovu získá své normální proporce.
KRYTON (Normálně): Jak mluvím teď?
RIMMER (Normálně): Normálně. Jak mluvim já?
KRYTON (Normálně): Nápodobně.
RIMMER udělá úkrok doleva a roztáhne se do stejného tvaru jako předtím KRYTON.
RIMMER (Hlubokým a pomalým hlasem): Co když stojím tady?
KRYTON (Vysokým a rychlým hláskem): Mluvíte opravdu velmi zvláštně, pane. Mám takový dojem, že mluvíte zpomaleně.
KRYTON si stoupne k RIMMEROVI a oba mají normální míry.
RIMMER (Normálně): A teď?
KRYTON (Normálně): Normálně. Zvláštní, asi sme svědky relativní dilatace času v neuvěřitelně komprimovaném vesmíru.
RIMMER: Přesně to jsem si myslel. Relativní dilatace času v neuvěřitelně komprimovaném vesmíru. Čteš mi myšlenky.
KRYTON: Měli bychom jít do laboratoře a poradit se s HOLLY. Je to jen o dvě patra výš.
RIMMER: Ale už jí zbývají sotva dvě minuty času.
KRYTON: Při jejím novém IQ by to mělo stačit.
Vejdou zpátky do „normálního“ prostoru a odejdou zamýšleným směrem.

Vesmír

Vidíme bílou díru. Podobá se bílé hvězdě uzavřené skupinou bílých mraků.

Lodní laboratoř

KOCOUR sedí na pracovním pultě, LISTER na stole. RIMMER a KRYTON postávají mezi nimi.
KOCOUR: No a co to je, he?
KRYTON: Ještě nikdy jsem jí neviděl - nikdo jí neviděl - ale myslím, že je to bílá díra.
RIMMER: Bílá díra?
KRYTEN: Každá akce vyvolá protikladnou reakci. Černá díra likviduje vesmírnou hmotu a čas a bílá díra je vrací zpět.
LISTER: Takže, ta díra chrlí čas zpátky do vesmíru? (Nasadí si svou beranici)
KRYTON: Přesně tak. Proto jsme na lodi svědky těchto zvláštních časových úkazů.
KOCOUR: No a co to je, he?
KRYTON: Ještě nikdy jsem jí neviděl - nikdo jí neviděl - ale myslím, že je to bílá díra.
RIMMER: Bílá díra?
KRYTON: Každá akce vyvolá protikladnou reakci. Černá díra likviduje vesmírnou hmotu a čas a bílá díra je vrací zpět.
LISTER (Bez čepice): Takže, ta díra chrlí čas zpátky do vesmíru? (Nasadí si beranici)
KRYTON: Přesně tak. Proto jsme na lodi svědky těchto zvláštních časových úkazů.
LISTER: A co tim myslíš?
KRYTON: Jako právě teď, když se čas opakoval.
KOCOUR: No a co to je?
Ostatní na něj zírají.
KOCOUR (S úsměvem): To byl jen fór.
LISTER (Najednou stojí a nemá žádnou čepici): Pánové, je rozhodnuto. Poradíme se s HOLLY.
KOCOUR: Hej, počkejte - přišel sem o tu debatu.
RIMMER (Opírá [Jak se může hologram opírat?] se o pult, kde hřadoval KOCOUR): To všichni.
KRYTON (Náhle u stolu, kde předtím vysedával LISTER): Čas se vyskytuje v náhodných balíčcích. Zákony kauzality už tedy neplatí. Akce už nutně nepřináší následky.
KOCOUR (Zpátky na pultě): No a co to je?
KRYTON: Myslím, že tohle časové období jsme už jednou prožili.
KOCOUR (S úsměvem): To byl jen fór.
KRYTON: A tohle také, che. Protože už nejsme pod vlivem zákonů kauzality, můžeme ty skoky časem zrušit, když se soustředíme.
RIMMER: Tohle lze vyřešit jedině po poradě s HOLLY.
KOCOUR (Zamává prsty): Já jsem pro.
KRYTON: Souhlasím.
LISTER: Pánové, je rozhodnuto. Poradíme se s HOLLY.
KRYTON: Aha, myslím, že sme se právě ocitli uprostřed té debaty.
KOCOUR: No a co to je?
LISTER (Naštvaně): Vemte ho něčim po hlavě! Nabootujte HOLLY.
KRYTON: Ale už má jen dvě minuty. Radši s ní promluvím já.
RIMMER: Nech to na mě, KRYTONE. (K terminálu) Zapnout.
HOLLY se objeví na obrazovce.
RIMMER (Jedním dechem): Bílá díra, chrlí čas, motory stojí, dochází kyslík, poraď nám.
HOLLY (Nechápavě): Prosím?

RIMMER (Znovu rychle mlátí pantem): Bílá díra, chrlí čas, motory stojí…
HOLLY (Přeruší ho): Nerozumim ti ani slovo!
RIMMER (S důrazem): Bílá.
HOLLY: Jo.
RIMMER: Díra.
HOLLY: Jo.
RIMMER: Chrlí.
HOLLY: Jo.
RIMMER: Čas.
HOLLY: Chápu.
RIMMER: Motory stojí.
HOLLY: Ale.
RIMMER: Dochází kyslík.
HOLLY: Aháá.
RIMMER: Poraď nám.
HOLLY: Jistě.
HOLLY zmizí. Okamžitě potom počítač vyplivne malou plastikovou kartu.
KRYTON (Vezme ji): To je počítačová karta. Podle formátu to vypadá, že je kompatibilní s navicompem Kosmiku.
KOCOUR (Sedící na pultě): No a co to je?
KRYTEN (Stojící na původním místě): Ještě nikdy jsem jí neviděl - nikdo jí neviděl - ale myslím, že je to bílá díra.
RIMMER (Opět vedle něj): Bílá díra?
KRYTON: Každá akce vyvolá protikladnou reakci. Černá díra…

Střední část Kosmika

Posádka, které se konečně povedlo vymotat se z dialogu v laboratoři, sedí v zadní části Kosmika. KRYTON zasune počítačovou kartu do štěrbiny v navicompu.
KRYTON: Už by vám to mělo něco ukazovat.
Vidíme záběr na holografický display navicompu. Na něm je jasné holografické zobrazení části vesmíru. Na levé straně kolem hvězdy jsou dvě planety - modrá a zelená, k hvězdě napravo patří jediná, červená planeta. Planety obíhají pozvolna kolem svých hvězd.
LISTER: Jo.
KRYTON: To je ten nejodvážnější astronavigační kousek v celé historii vesmíru.
RIMMER: Tomu nerozumím.
KRYTON: Nejde o nic složitého.
Jak KRYTON mluví, display to všechno názorně předvádí.
KRYTON: Kosmik vypálí termojadernou zbraň tady na to slunce…
Display ukazuje značku Kosmika, která se přiblíží k levé hvězdě a něco na ní vystřelí.
KRYTON: …čímž vyvolá sluneční erupci, která tu planetku…
Holografická hvězda vybuchne a odhodí modrou planetu ze své orbity.
KRYTON: …vychýlí z oběžné dráhy a pošle ji velkou rychlostí vesmírem do bílé díry, kterou by měla zablokovat.
Holografická bílá díra vybuchne, když do ní padne modrá planetka a potom zmizí.
LISTER: Rád bych věděl, jestli chce dělat to, co si myslim.
KOCOUR: A co chce podle tebe udělat?
LISTER: Hrát kulečník s planetama.
RIMMER: Je tohle možné?
LISTER: To nemůže vyjít. Tohle je šílený! Praštěný! Na hlavu padlý!
KOCOUR: Souhlasím s tebou.
LISTER: Ne ten nápad. Ten šťouch. Nemá dobrou faleš.
RIMMER: Faleš?
LISTER: Zpětnou faleš. Takhle nedosáhne rotace.
RIMMER: Co to plácáš, LISTERE? Ten počítač má přece IQ víc než 12 000.
LISTER: Ale kulečníku nerozumí. Já jo. Věřte mi, já vim, o čem mluvim. U nás v putyce sem byl pro všechny Dave „Cinzano Bianco“ LISTER, protože sem byl furt nalepenej na stole. Tahle ruka se něco nahrála kulečníku a vim na beton, že tenhle šťouch nevýde. To chce náběh! No jasně, náběh! Ryje tágem do plstě. Ta planeta vylítne ze stolu a žuchne někomu do piva.
RIMMER: Tady de o trigonometrii čtyřrozměrného prostoru, ty hovádko boží, a ne o ubohou kulečníkovou partičku v zaplivaném liverpoolském zapadáku.
LISTER: Princip je stejnej.
RIMMER: Ovšemže není!
LISTER: RIMMERE, dej na mě, tohle je zmršenej šťouch. Vykašlete se na propočty HOLLY a nechte ten šťouch na mě.
RIMMER: Dobře, dávám hlasovat. Na jedné straně máme počítač, jehož IQ je přes 12 000 a jenž dokonale ovládá astrofyziku. A na druhé straně máme LISTERA, který - a ruku na srdce - je tupý jako poleno. Komu svěříme své životy, bezpečnost této lodi a celou svou budoucnost? Pokud to bude nerozhodně, je to na HOLLY. Jak hlasuješ, LISTERE?
LISTER: Hlasuju pro Davea „Cinzana Bianca“ LISTERA.
RIMMER: Jedna - nula pro LISTERA. Já sem pro HOLLY. A ty?
KOCOUR: No, souhlasim s tebou, ale hlasuju pro smraďocha. Hele, i když máš pravdu, těžko bych dal hlas někomu, kdo se tak děsně strojí. Nemůžu zakřížkovat nylonovýho panáka. (pozn. Zato LISTEROVO oblečení je vzor elegance)
RIMMER: Si na řadě, KRYTONE.
KRYTON: Souhlasím, že jde o sebevražedný tah, ale musím hlasovat pro člověka.
LISTER: Paráda!
RIMMER (Nevěřícně): Hlasuješ pro toho špinavce?
KRYTON: Jsem tak naprogramovaný. Lidská bytost má přednost před hologramem. Lituji.
LISTER (Spokojeně): Tři - jedna pro mě. Deme na to!
RIMMER: Gratuluju, KRYTONE. Tvůj hlas nás všechny poslal na smrt.
KOCOUR: Tak nevyšiluj. Viděl sem toho naducánka hrát dole v klubovně. Je to eso! (LISTER se sebevědomě usmívá) He, dokáže honit ty barevný koule po stole celou noc a řeknu ti, že sem neviděl, že by mu jediná zmizela v některé z těch děr. (LISTERŮV úsměv pohasne)

Vesmír

Kosmik vylétá z nákladového prostoru, pro změnu nemá tentokrát žádnou kolizi s dveřním rámem a nechává za sebou Červeného trpaslíka. To, co bylo předtím na displayi, vidíme v reálu - bílou díru, dvě hvězdy a tři planety. Kosmik je na místě.

Střední část Kosmika

LISTER, stojící vedle displaye, drží něco jako robotické kulečníkové tágo. Zkouší si svůj šťouch na hologramu. Skloní „tágo“ a upije z plechovky.
RIMMER: Kolik těch piv chceš vypít?
LISTER: Říkal sem ti, ať mlčíš. Teď hraju.
RIMMER: Ty chceš vypít šest plechovek odporně silného ležáku?
LISTER: Nebudu nametenej, RIMMERE, jenom.ve stavu euforie.
RIMMER (Sarkasticky): A v té euforii budeš v horizontální poloze nebo ve vertikální?
LISTER (Přiopilým hlasem): RIMMERE, já to zvládnu.
KRYTON: Zato já asi ne.
LISTER: Máme blbou polohu. Tady vocaď by to snad šlo líp. (Přesune se do „lepší“ pozice a naznačí šťouch)
RIMMER: Ale to je přímo na dráze té planety! Když se netrefíš,

dostanem planetou přes čumák.
LISTER: Já mám vako.
RIMMER: „Vako“!?
LISTER: Čo?
RIMMER: Říkals „vako“. To mělo být „oko“. Vypils jenom dvě a už si namol.
LISTER: RIMMERE, uklidni se. Já vim, co dělám! Nejsem líznatej!
LISTER odkráčí směrem ke kokpitu. O RIMMERA se pokouší infarkt.

Později tamtéž

Navicomp ukazuje holografickou scénku. Planety obíhají okolo hvězd. LISTER se soustředí na šťouch. V černobílé LISTEROVĚ vzpomínce vidíme kulečníkový stůl s rozehranou partií. LISTER kriticky zkoumá rozestavení koulí, potáhne z cigarety, strčí si jí za ucho a skloní se nad stolem. Barevná současnost - Kosmik. LISTER se připravuje na svůj šťouch u navicompu. V retrospektivě se LISTER rozhání tágem a provádí šťouch a více než tři miliony let potom odpálí svou další ránu.
Na navicompu sluneční erupce zničí hvězdu a vychýlí modrou planetu z její orbity. Potom je planeta zasažena plameny a znovu opustí oběžnou dráhu. Holografická modrá planety putuje ke druhé hvězdě a mine bílou díru.
RIMMER: Netrefil se.
Na navicompu modrá planeta šťouchne se zajiskřením do červené. Červená planeta je vychýlená.
RIMMER: To je konec!
Holografická červená planeta opustí svou orbitu a blíží se ke zbytkům druhé hvězdy. Tam strčí do zelené planety a shoří. Zelená planeta se kutálí pryč ze své oběžné dráhy.
RIMMER: Co se to krucinál děje?
Na navicompu se zelená planeta nezadržitelně řítí k bílé díře.
LISTER: A je tam!!!
Zelená planeta padne do bílé díry a úplně jí vymaže. (pozn. Destrukce dokonalá - LISTER zničil všechno, co bylo v dohledu) Slyšíme slavnostní tuš.
RIMMER: Měls kliku, ty neřáde!
LISTER (Notně opilecky): RIMMERE, hlavně když sype!
KRYTON: Tomu nevěřím, pane!
KOCOUR: Tys to na nás jen tak zaválel?
LISTER (Tancuje malý oslavný dupák): Iiiiiiii! Jak jinak! Kulébrovej Bůh! Král tága! Princ planetárních šťouchů!
HOLLY (Na stěnovém monitoru): Co se to děje? Kde jsme?
Je to samozřejmě ta stará HOLLY s mikádem a IQ šumící trávy.
HOLLY: Proč ste mi nevrátili mou genialitu?
KRYTON: Ovšem! Zablokováním bílé díry pominul její vliv. Čas, jenž vychrlila do vesmíru, už neexistuje.
RIMMER: Prosím?
KRYTEN: No, v podstatě se nacházíme ve slepé linii času. Oživení toustovače, to jak jsme z HOLLY udělali génia - nic z toho se nestalo.
RIMMER: A co my? Jen tak zmizíme ze světa? Přestanem existovat?
KRYTON: Přestanem existovat tady, protože to všechno se nestalo. Budeme zase žít na Červeném trpaslíku předtím, než to začalo. Samozřejmě, bez vzpomínek na události, které se ovšem nikdy nestaly. A protože se nikdy nestaly, nebudeme si je pamatovat. (Přistupuje tváří v tvář k RIMMEROVI) A proto bych, pane RIMMERE, rád využil této možnosti, abych vám řekl, že ste ten nejtupější a nejpodlejší uměle stvořený zmetek, jakého sem měl kdy tu smůlu potkat! (Následuje ďábelský KRYTONŮV smích).
KONEC.

Epizoda 23, "Jiná dimenze"

Měsíc Io

Záběr na zasklenou kopuli na jednom z Jupiterových měsíců.

Zahrada Rimmerových

RIMMEROVA MATKA se vynoří mezi stromy.
RIMMEROVA MATKA: Arnolde! Arnolde!
MLADÝ RIMMER: (Sedmiletý, visí přivázaný za nohy hlavou dolů ze stromu) Tady jsem, maminko!
RIMMEROVA MATKA: (Drží nějakou obálku a blíží se k němu) Arnolde. S tatínkem nemáme moc velkou radost z tvého školního prospěchu.
MLADÝ RIMMER: Ano, maminko.
RIMMEROVA MATKA: Určitě máš navíc, ale známky tomu neodpovídají.
MLADÝ RIMMER: Ne, maminko.
RIMMEROVA MATKA: Před pár dny jsem byla za panem ředitelem. Říkal, že by ti možná prospělo, kdybys ročník opakoval, kdybys zůstal ještě jeden rok v 1.D.
MLADÝ RIMMER: Áh.
RIMMEROVA MATKA: To mi k tomu nic víc neřekneš?
MLADÝ RIMMER: Mluvení mi dá docela dost zabrat, když visím hlavou dolů ze stromu.
RIMMEROVA MATKA: To sis hrál s Howardem a Frankem?
MLADÝ RIMMER: Ano.
RIMMEROVA MATKA: Božínku, a na co jste si to hráli?
MLADÝ RIMMER: Řekl jsem jim: „To je škoda, že nemáme houpačku.“ A oni říkali, že ji můžou udělat, ale nedošlo mi, že ji chtějí vyrobit ze mě. Tak tady visím.
RIMMEROVA MATKA: To je pěkné, zlatíčko. No ale, tatínek si promluvil s panem ředitelem a vysvětlil mu, jak moc chceš být zkušebním pilotem u Vesmírného sboru jako tvůj bratr John a jak by to mohlo zhoršit tvé vyhlídky. Tohle přišlo dnes ráno. (Otevře obálku) Uvědomuješ si, jak je to důležité? To rozhodnutí by mohlo úplně změnit celý tvůj život.

O DVACET LET POZDĚJI:

Vesmír

Vesmírem se řítí zkušební kosmická loď.

Kokpit lodi

Sedí tu nějaký švihák ve stříbrné kombinéze a blýskavé helmě.

Základna

Loď přistává na základně Vesmírného sboru na Mimasu. Pilot prochází koridorem za potlesku přihlížejících. Má dlouhé, vyfoukané vlasy, helmu v podpaží, sebejistý krok a sluneční brýle. Sejme je a je to... Arnold RIMMER: Přichází k ŠROUBOVI, který vypadá jako LISTER, ale má krátké vlasy, knírek a brýle.
ŠROUB: Á, vítej doma, Eso!
Obejmou se.
ESO: Nazdárek, Šroube. Jsem rád, že jsem doma.
ŠROUB: Jak tě poslouchala?
ESO: Nadsvětelka? Jako jankovitá kobyla na letní louce. (Přehodí si v rukou helmu) To mi pověz, jak se vám podařilo přimět tu kraksnu, aby překonala světelnou bariéru. (Trhne hlavou, aby odhodil ofinu)
ŠROUB: No, spíš je to jen díky ďábelský odvaze toho pohlednýho chlápka v kokpitu, ne?
ESO: Třesky plesky, kamaráde. Každej vůl ti nadlítne nad černou díru, pak lopingem kolem vířící singularity při dvojnásobku rychlosti světla a nakonec vypálí z kolabující zóny! To ty a tví hoši s kouzelnými francouzskými klíči lámete rekordy.
ŠROUB: Jdeš na tu slávu, co ti přichystali na večer?
ESO: Ani náhodou! Vítání hrdiny jednadvaceti salvami před celou admiralitou. Děsná zívačka, Šroube. Budu jako vždycky dole v kantýně s obyčejnejma mechanikama. No, uvidíme se tam, příteli.
Potřesou si.
ŠROUB: No jasně, Eso!
ESO odchází.
ŠROUB: To je frajer!
ESO pokračuje koridorem. Potká KAPLANA, který vypadá podezřele jako KOCOUR. Je oblečený v šedé kombinéze, má dýmku a taktéž šedý knírek. Podá ESOVI ruku.
KAPLAN: Á, vítej doma, synu. Všechny naše modlitby patřily tobě.
ESO: Bůh Vám žehnej, Otče. Jak je Tomíkovi?
KAPLAN: Vykřesal se z toho. Brzy bude zase jako rybička, díky tobě. Vysedávals u jeho lůžka den co den, noc co noc, držels ho za ruku a předčítal pohádky.
ESO: Znáte mě. (Prohrábne si hřívu) Udělal bych cokoli, abych se vyhnul večeři s admirálem. (Zasměje se) Poslyšte, večer máme malé mecheche v kantýně. Byl bych moc rád, kdybyste přišel.
KAPLAN: Á, děkuju, synu.
Opět si potřesou.
ESO: Už se těším.
KAPLAN: Hmm.
ESO pokračuje chodbou.
KAPLAN: To je frajer!

Kancelář

ESO přichází do kanceláře nějakého vyššího důstojníka. Na stole sedí sekretářka MELLIE. Vypadá jako HOLLY, jen má kratší vlasy a hlavně má tělo.
ESO: Velitel Arnold Rimmer jde podat hlášení. (Odkládá helmu na věšák)
MELLIE: Tak ses vrátil, hrdino.
ESO: Jak jinak, když tu na mě čeká někdo jako ty? (Nakloní se k ní a pohodí ofinou)
MELLIE: To ti tak věřím. Co děláš v poledne?
ESO: Ještě nevím. Proč?
MELLIE: Kdybys měl zájem, budu ve své kajutě politá javorovým sirupem.
ESO: Lituji, Mellie. Co je v domě, není pro mě.
MELLIE: Vzdávám to.
ESO: Tak ve 13:00.
ESO vchází do samotné kanceláře. U stolu sedí BONGO. Je podobný KRYTONOVI, ale je to člověk.
BONGO: Vrátil ses.
ESO: Jak vidíš.
BONGO: Já tušil, že jsi na cestě. Akcie gumáren vylítly nahoru.
ESO: (Pohodí hlavou) Tak cos mi chtěl, Bongo?
BONGO: No, slyšel jsi už někdy o pojmu „teorie dimenzí“?
ESO: Není to něco o nekonečném množství paralelních vesmírů, kde se realizujou všechny možnosti?
BONGO: Je to zhruba tak, ano. Základní teze zní, že ke každému rozhodnutí existuje alternativa v jiné realitě.
ESO: (Zapálí si) No a?
BONGO: Technici vynalezli pohon, jenž překoná rychlost mezi dimenzemi.
ESO: Dali do kupy kraksnu, co překročí hranice dimenzí? Kdy startuju?
BONGO: Je to let jedním směrem. Není z něj návratu.
ESO: Jsem volný v 15:00.
BONGO: Uvědom si, že je to prototyp. Nemáme ani jistotu, že tam doletíš.

ESO: Kde je to přesně „tam“?
BONGO: Budeš dopraven do alternativní reality, v níž žije úplně jiný Arnold Rimmer. Určité rozhodnutí rozdělilo vaše životy a on šel jednou cestou a ty druhou. Může se stát, že bude jiný než ty.
ESO: To by mohla být zábava.
BONGO: Jdeš do toho?
ESO: Jsem zkušební pilot ve Vesmírném sboru. Je to moje práce.
BONGO: Já vím, že asi nebudeš mít zájem, ale do smrti bych se nenáviděl, kdybych ti to aspoň nenavrhl.
ESO: Nenavrhl co?
BONGO: Jestli máš zájem, budu v poledne ve své kajutě politý humrovým koktejlem.
ESO: Nevěděl jsem, že seš ujetej tímhle směrem.
BONGO: Nejsem. Pětatřicet let jsem šťastně ženatej. Jen chlap jako ty zamotá člověku hlavu.
ESO: Lituji, ale dneska mi... uvaří Mellie.
BONGO: A nepřišel bys, kdybych se polil... čatní?
ESO: Lituji, příteli. Já jsem jenom na ženský.
BONGO: Rozumím.
ESO odchází.
BONGO: To je frajer!

Startovací plošina na základně

ESO už sedí v kokpitu interdimenzionální káry. Dole na plošině mu mávají MELLIE, ŠROUB, BONGO a KAPLAN.
KAPLAN: Šťastnou cestu a Bůh ti žehnej, synu.
ESO: (V kokpitu) Kontrola systémů. Vzhůru dráčku do černého vesmíru. Zážeh... špalky pryč... Ahoj Bongo. Čau Šroubku. Nashle Otče. Sbohem Mellie. Nachystej mi uzenáče. Na snídani jsem zpátky.
VŠICHNI: Sbohem Eso!
Prototyp nastartuje a odlétá.

Vesmír

Kdesi v jiné realitě pluje poklidně vesmírem obří červená loď.

Ubikace

Je zhasnuto. RIMMER spí na své dolní posteli. LISTER leží na horní palandě. KRYTON stojí u dveří s velkou sítí a rybářským kloboukem. Naznačuje LISTEROVI, aby byl potichu. LISTER také bere potřebné rybářské náčiní a krade se ven z kajuty.
RIMMER: Světlo!
Rozsvítí se světla a RIMMER vidí, jak se ostatní plíží pryč, navíc v rybářském.
RIMMER: Co to znamená?
LISTER: Co?
RIMMER: Co to vyvádíš?
LISTER: (Nevinně) Co vyvádim?
RIMMER: Ano, co vyvádíš?
LISTER: Chtěl jsem si zajít na půlnoční film.
RIMMER: Takhle vystrojený?
LISTER: Jo. Jdeme na „Čelisti“.
RIMMER: Jdete na ryby, viďte? Na planetární oceán, který jsme zahlédli. A ke všemu beze mě!
LISTER: Co? Neblbni, Rimmere. Ani náhodou!
Vstupuje KOCOUR také oděn do rybářského, ačkoli jak je jeho zvykem do poněkud přemrštěně módního.
KOCOUR: Jak to, že svítíte? Pojďte, vypadnem než... (Všimne si RIMMERA a usmívá se na něho)
RIMMER: No to je vrchol. Jedou všichni tři.
KOCOUR: O čem to mluví?
LISTER: Nevim, ale z nějakýho záhadnýho důvodu si ten cvok myslí, že si letíme zarybařit.
KOCOUR: Zarybařit?
RIMMER: (Čte vzkaz na stole) „Ahoj Rimmere, jeli jsme si zarybařit. Na planetární oceán, který jsme míjeli před týdnem. Nemohli jsme tě vzbudit. Ahoj za tři týdny. L. K. a K.“
KRYTON: Omlouvám se. Přinutili mě k tomu. Neměl jsem na vybranou.
LISTER: (Zlostně) Krytone!
RIMMER: Proč jste chtěli jet beze mě?
LISTER: Tak to nás vůbec nenapadlo. Ale tebe by to nebavilo. Chytat ryby je... hrozná nuda, ne?
RIMMER: Nic nemiluju víc! Země se probouzí, vlasec letící do vody...
LISTER: No jasně! A taky proto jsme tě nepozvali, že tam nejsou ryby.
KRYTON: Tomuhle můžete věřit. Vyslali jsme průzkumnou sondu a na planetě nenajdete vodního tvora.
LISTER: Stejně bysme seděli na Kosmiku a na udicích by viselo jenom pár piv, aby se vychladily.
RIMMER: Ještě jsem neslyšel, že by si někdo jel zarybařit někam, kde nejsou ryby.
LISTER: U nás doma jsme tak rybařili furt. Chodili jsme na kanál a v něm nežilo nic! Tahali jsme jenom kondomy. No vážně! Chyt` jsem tam kilovýho, černě pruhovanýho macka! Byl asi takhle velikej! (Rozpaží)
RIMMER: Mohli jste říct: „Ahoj Rimmere, jedem na rybářskou výpravu a nechcem tě s sebou.“
KOCOUR: Vidíš? Co jsem vám říkal?
RIMMER: Co to se mnou je? Celý život to samé v bleděmodrém. Není lehké vidět každý večer v zrcadle chudáka, co ho nikdo nemá rád.
KOCOUR: A co my, když se na to musíme dívat celý den?
LISTER: (Tiší KOCOURA) Prostě jsme mysleli, že s náma nechceš.
RIMMER: Tak rád bych byl oblíbený a moc se o to snažím. Bavím se historkami o tom, jak jsem byl tajemníkem společnosti Hammondových varhan. S váma to nehne. Zvu vás na přednášku o své sbírce telegrafních sloupů 20. století. Vždycky se na něco vymluvíte! Nemáte rádi lidové tance! Ubylo by vás, kdybychom jednou za čas vyhazovali kolena do vzduchu za cinkotu rolniček a klapání dřívka o dřívko? Ne, když to navrhnu, máte všichni horečku!
LISTER: Strašně se pleteš. Měli jsme fakt pocit, že by si s náma nejel. Teď když víme, že chceš, tak jeď. Proč bys nemoh`? Mluvíš o tom, jako kdyby šlo o nějaký spiknutí, který jsme plánovali kolik dní.
RIMMER: Vážně?
LISTER: Vážně.
RIMMER: Tak dobře, poletím. Jen se obleču. Holly?
HOLLY: (Objeví se na monitoru, taktéž v rybářském klobouku) Jéžiš! Kdo ho to probudil?

Vesmír

Kosmik vylétá z Trpaslíka nákladovými vraty a řítí se vesmírem.
RIMMER: (Hlas) Žádný spěch, Krytone.
KRYTON: (Hlas) Ano, pane.

Kokpit Kosmiku

KRYTON je u kormidla. RIMMER sedí vedle.
RIMMER: Lepší, když doletíme celí a nezaviníme nehodu, že?
KRYTON: Složil jsem zkoušku. Jsem kvalifikovaný pilot.
RIMMER: Pozor na tu hvězdu. (Ukazuje na ni)
KRYTON: Ta hvězda je přes dva světelné roky od nás. Jsme od ní daleko!
RIMMER: Ale hrát si na závodníka se nevyplácí. Dobře, složil jsi zkoušku, jsi... Pozor na tu planetu! (Ukazuje vyděšeně před sebe)
KRYTON: Na jakou planetu?

RIMMER: Támhle na tu!
KRYTON: To, to je planeta, na kterou letíme.
RIMMER: Výborně. Výborně. Teď propočítej orbitální dráhu.
KRYTON: Ano, už jsem to udělal.
RIMMER: Dej tam druhou fázi přistávání.
KRYTON: Už tam dávno je.
RIMMER: Ale neporovnal jsi data s databankami, viď, že ne?
KRYTON: (Téměř provinile) Ano, porovnal.
RIMMER: Víš, co mě na tobě občas trápí?
KRYTON: Copak?
RIMMER: Tvá drzost.

Střední sekce Kosmiku

Sedí tu LISTER a KOCOUR.
KOCOUR: To je děs. Tři týdny tu trčet s kapitánem Nůďou.
LISTER: Ale já za to nemůžu. Šlo to s nim ňák sfouknout, kdyby si to celý nezmršil.
KOCOUR: Já? Co jsem udělal? Tys ho vzbudil, kamaráde.
LISTER: Jo, ale to se dalo nějak vokecat, kdyby si tam nevtrhnul a celý to neproflák`.
KOCOUR: Podle mě jsi pěknej pokrytec! Měl jsi tomu trotlovi říct hned, že ho nikdo nemá rád.
LISTER: No né, jo, paráda! Co jsem mu měl říct? „Nezlob se, Rimmere. Víš, že seš oblíbenej jako nadrženej pes na přehlídce koček?“
KOCOUR: To bych mu řek` já! Řek` bych mu... (Vstupuje RIMMER) Ahoj kamaráde! Jak se vede?
RIMMER: Jéžiš, sláva, že jsem pryč. Ten plechoun mě ničí! Nesnáším piloty, co vám mluví do řízení. No tak! Jste jak boží umučení. Jsme na výletě, tak se pobavíme! Nedáme si trochu hudby? Vzal jsem svoje CDčka s Hammondkami. Co třeba Reggie Wilson a jeho „Hity z výtahu“? (LISTER vrtí hlavou) A nebo „Zvuky supermarketu - nákupní top twenty“.
KOCOUR: Nevíte, kde jsou klíče od lékárničky? Přepadla mě touha udusit se kilovým, černě proužkovaným mackem.
LISTER: Reggieho Wilsona ne, prosím tě.
RIMMER: Ty fakt nemáš rád Reggieho Wilsona? Ani popového Delia nebo funky Wagnera?
LISTER: Dal bych si něco melodičtějšího. Třeba kompakt se smrtelnym chrapotem chlapa se zhoubnou plynatostí.
RIMMER: No tak, vy lenoši. Pojďte něco dělat. Zanotujem si písničky k táboráku. (Zpívá) Kumbaya, my lord, Kumbaya. Všichni, Krytone. Kumbaya, Kumbaya.
HOLLY: (Objeví se na monitoru) Purpuroplach. Purpuroplach.
LISTER: Co je to purpuroplach?
HOLLY: Není to tak zlé jako rudoplach, ale o něco horší než modroplach. Něco jako když řeknu: „Vem nohy na ramena.“
RIMMER: Holly, přestaň s tím barevným šílenstvím a začni znova.
HOLLY: Jde o poruchu v časostrukturovém kontinuu. Aspoň to vykazuje všechny typické znaky. Je to velká mihotavá rotující věc a míří přímo na nás.
RIMMER: (Běží do kokpitu) Co to je?
KRYTON: Áá, netuším. Ať manévruju kamkoli, sleduje nás! Asi nás má zaměřené. Počkejte - něco se z ní vynořilo. Srazí se s námi! Kolizní kurs!

Vesmír

Z trhliny vylétne ESOVA loď a řítí se přímo na Kosmik.

Střední sekce Kosmiku

Všechna poplašná světla blikají. Poplašné sirény hlučí.
KRYTON: (Křičí z kokpitu) Pohotovost! Spusťte protisrážkovou proceduru!
RIMMER: Kde je karta? Kdo má kartu?!
LISTER: Jakou kartu?
RIMMER: Plastikovou, s postupem při protisrážkové proceduře!
LISTER: Nešil, Rimmere!
RIMMER: Měla by být v síťce za sedadlem. Ale co když nesedíme za ženou s děckem v náručí? Jaký je postup?
LISTER: Hele, já vim, jak to je!
RIMMER: Jak?
LISTER: Sednout si, schovat hlavu mezi nohy a schoulit se.
RIMMER: (Učiní tak) Co teď?
LISTER: A teď si otevřete zábavnej časopis a čtěte si. (Pár jich vytáhne) Ty články jsou lepší než sedativum. Jen se koukněte do obsahu: „Sůl, pochoutka labužníků; Klasická estonská vína; Vlámští tkalci, stará tradice“ (Ke KOCOUROVI, kterému už padá hlava) Nebraň se tomu, klidně spi.
RIMMER: Jak můžeš tak nehorázně vtipkovat? Copak nevíš, že nás čeká srážka?
LISTER: Musíte zachovat klid! Je známá věc, že čím seš klidnější, tím menší nebezpečí ti hrozí.

Kokpit Kosmiku

KRYTON: Hodně štěstí vám všem! Už je to tady!

Vesmír

ESOVA loď křachne o Kosmik.

Střední sekce Kosmiku

Kosmik se celý třese a všechno se kutálí po podlaze. Trpaslíkovci sedí schoulení a čtou si roztřesenými hlasy.
LISTER: (Čte) „Staří Egypťané si na sůl velmi potrpěli.“
KOCOUR: (Čte) „Mluvíme-li o klasických vínech, většinou se zapomíná na estonské červené. A přitom jsou estonské hrozny jedny z nejšťavnatějších.
RIMMER: (Čte) „Od 13. století patřilo belgické tkalcovské umění k nejpozoruhodnějším v severozápadní Evropě.“

Planetární oceán

Kosmik havaruje na holá skaliska trčící z vody. Vůbec všude je plno vody a zuří tu bouře.

Střední sekce Kosmiku

Všechno se válí po podlaze. KRYTON přiběhne z kokpitu. RIMMER sedí stále schoulený v sedadle. LISTER se valí vzadu pod nějakým haraburdím, ale nezraněn. KOCOUR je na tom hůř.
KRYTON: Všichni živí a zdraví?
RIMMER: Díky Bohu. Nic mi není.
LISTER: (Vyhrabe se) Kocoure?
KOCOUR: Á, je to zlý. (Krvácí mu noha) Víš, jak to myslím. Červená s meruňkovou. Vypadám jako buran. Krvácím v nemoderní barvě. Kdybych věděl, že mi to rozdrtí nohu, vzal bych si bílou. Ta jde ke všemu.
LISTER: Potřebuje to sešít.
KOCOUR: Jo. Všechny švy povolily a podšívka je na cucky. Smilujte se a zavolejte krejčího!
LISTER: Krytone, dojdi pro lékárničku. (Ke KOCOUROVI) Měli bysme to vyčistit, aby si nedostal sněť.
KOCOUR: Hněď? To bych mohl dostat hněď?
LISTER: Lež klidně.
KOCOUR: Ale to by šlo! Hnědá s meruňkovou - v tom bych moh` vylízt ven!
KRYTON: Je to zlomenina. Hodně ošklivá. Tu Vaši kost budu muset zase narovnat a nemáme žádné anestetikum.
LISTER: Na, čti si zábavnej časák.
KOCOUR: (Čte) „Sůl, pochoutka labužníků. Sůl na naší...“ (KRYTON mu trhne nohou a KOCOUR zaječí) Óóh, pro Boha svatého!
KRYTON: Bolelo to?

KOCOUR: Ne, to ten hloupý článek. Užs mi tu nohu narovnal?
RIMMER: Holly, jak to vypadá?
HOLLY: (Na monitoru nakloněná o 45 stupňů doprava) Nic veselého. Upadl levý motor a pravý motor nefunguje, přívod paliva je evidentně poškozen, ztratili jsme všechny přistávací trysky a část elektrických rozvodů je v háji a praskla gumička s Mickey Mousem.
RIMMER: Co to znamená v normální řeči?
HOLLY: Že kokpit už nevypadá tak kýčovitě. Ale pokud neopravíte ten pravý motor, začneme za půl hodiny klesat.
RIMMER: Dá se něco dělat?
HOLLY: Najmout orchestr, aby zahrál „Stůj při mně, Bože můj".
LISTER: Musím vylízt ven a motor opravit.
RIMMER: Ty o motorech nic nevíš!
KRYTON: Navíc venku zuří hrozná vichřice. Jak Vás to vůbec mohlo napadnout? Jenom blázen nebo hrdina by šel teď ven.

Vesmír

Kosmem frčí ESOVA kára.

Kokpit Esovy káry

ESO: Vidím je! Támhle dole, žuchli do té louže. Katapultuju se, počítači!
POČÍTAČ: (Ženský hlas) Ale, Eso, to je sebevražedný nápad!
ESO: Je to moje vina, měl bych se omluvit. Vím, co se patří. Obleť s ní ještě jednou.
POČÍTAČ: Prosím tě, Eso, nechoď. Miluju tě.
ESO: Zapni čipy, krasavice, a k snídani mi nachystej uzenáče!

Střední sekce Kosmiku

Vstupuje ESO.
ESO: Jsem kapitán Rimmer. Arnold Rimmer. Přátelé mi říkaj „Eso". Přiletěl jsem z jiné dimenze. Vysvětlím to později. Teď vás vytáhnu z té bryndy. (Ke KRYTONOVI) Jak ti říkaj, kamaráde?
KRYTON: Ea, K-Kryton, pane.
ESO: Série 4000, nemám pravdu? Dělník našeho Sboru.
Udeří přátelsky do KRYTONA, který to skoro neustojí.
ESO: (K LISTEROVI) Ahoj, Šroube!
LISTER: Cože?
ESO: Promiň, připomínáš mi kluka, kterého znám. Jak ti říkají?
LISTER: Lister. Dave Lister.
ESO: No jasně. Podej mi ploutev. (Potřese si s ním, až LISTEROVI skoro vyskočí rameno) Vypadá to, že jsi kluk do nepohody. (Dívá se na KOCOURA) A kdo je ten raněný fešák?
LISTER: Ten nemá jméno. Říkáme mu „Kocour".
ESO: Strkal jsi nohu, kam jsi neměl, viď? Taky mám rád kramfleky. (Podívá se na HOLLY) A jak se jmenuje to rozkošné koťátko v počítači?
HOLLY: Holly. (Omráčena ESOVÝM šarmem se začne smát a upadne mimo obraz)
Z kokpitu vejde RIMMER.
ESO: Ale ne, to jsem já, jen mnohem hezčí! Máte mě asi za panáka. Arnie vám toho broučka opraví!
LISTER: Je to hologram. Nemůže se ničeho dotknout.
ESO: Mrtvej, jo? Tak upřímnou soustrast. To musí bejt příšerná otrava.
RIMMER: Ty jsi já?
ESO: Já na vědu moc nejsem, ale prý jsme žili identický život až do určitého momentu, kdy se rozhodlo, že ty pudeš jednou cestou a já druhou. (Ke všem) Ale dost flákání. Musíme dostat tuhle bedýnku do vzduchu. Co máš v plánu, Arnie?
RIMMER: Já ještě nevím.
ESO: Dobře. No nic, teda... Navrhuju tohle: levej motor by mohl jít opravit, ale chce to dva lidi. Kdo se hlásí?
LISTER: Jo, počítej se mnou. Dneska odpoledne mám náhodou volno.
ESO: Ne tak zhurta, chlapče, byls tak hrr, že jsi Arniemu nedal šanci promluvit. Zrovna se chtěl přihlásit, viď, Arnie?
RIMMER: Ne, nechtěl.
ESO: No nic, tak... jdem na věc, co, Dave? Jaký je poměr tah : příkon pravého motoru, Arnie?
RIMMER: Co to je?
ESO: Můžeš si to spočítat. Jaká je setrvačnost transportéru?
RIMMER: To nevím.
ESO: Tak jaký je výtlak?
RIMMER: Já nevím!!
ESO: No nic, my na to přijdem, až tam budem, že jo? (K LISTEROVI) Hoď sebou a vem paraple, venku trochu mrholí.
KRYTON: (K ESOVI) Pane, mohu s Vámi mluvit o samotě?
ESO: Ovšem, starý brachu. Omluvte nás.
ESO a KRYTON přejdou do kokpitu.

Kokpit Kosmiku

KRYTON za sebou zavře dveře a ESO se posadí na jednu z otočných židlí.
ESO: O co jde, Krytone?
KRYTON: Sice mám jen omezené znalosti medicíny, pane, ale je mi zcela jasné, že máte levou ruku na několika místech zlomenou.
ESO: Jen tvrdší přistání. Je to škrábnutí.
KRYTON: Nemohu dopustit, abyste takhle poraněn vylezl ven do té bouře. A proto mi, prosím, dovolte, abych šel místo Vás.
ESO: Aha. (Vstane a otočí se ke KRYTONOVI zády) Série 4000 není vodotěsná, že?
KRYTON: Ale to je přece vedlejší, pane.
ESO: Já ti řeknu, co uděláme. (Najednou se otočí, ubalí KRYTONOVI pěstí a ten se omráčen svalí do sedadla) Promiň, příteli, jinak to nešlo.
Otevře dveře a vejde do střední sekce.

Střední sekce Kosmiku

ESO: Arnie, Kryton se trochu porouchal. Přesměruj jeho obvody a dej ho do rychtyku.
RIMMER: Jak?
ESO: Ty nevíš, jak se to dělá?
RIMMER: Ne.
ESO: (Otočí se) Pojď, Dave, čerstvý vzduch nám udělá dobře. (K RIMMEROVI) Nachystej mi uzenáče. Umíš to? Jsem tu na snídani.
ESO a LISTER odcházejí. RIMMER na ESA za jeho zády vytrčí prostředník ve výmluvném gestu.

Vně Kosmiku

Venku lije a pořádně to fičí. Do lodi naráží vlnobití. LISTER otevře dveře Kosmiku a spolu s ESEM, jenž drží svou zlomenou ruku zkroucenou u těla, vylezou ven. Rázem jsou promočení.
ESO: (Křičí, aby přehlušil vichr) Jakou muziku máš nejradši, Dave?
LISTER: Cože?
ESO: Člověku to zvedne náladu, když si zazpívá.
LISTER: Mám rád Rastabilly-Skank.
ESO: Tak jo!
LISTEROVI najednou podklouznou nohy a propadá pod zábradlím. Na poslední chvíli se zachytí jedné z příček. ESO mu podává svou polámanou paži.
ESO: Chyť se mě za ruku! Chyť se za ruku! (LISTER se za ni chytne a šplhá po ní zpět, ESOVA tvář se svíjí bolestí) Promiň mi to, Dave, teď se zachovám jako srab. Omdlím. (Jeho hlava padne na tři vteřiny bezvládně na jeho rameno, LISTER už je

nahoře) Omlouvám se ti. Jedeme dál! (Zpívá) Kdo má rád Rastabilly? (Přestane) No tak, Dave, zpívej se mnou!
LISTER: (Zpívá) Kdo má rád Rastabilly...
Oba pokračují podél zábradlí.

Střední sekce Kosmiku

KOCOUR: (Leží zraněn na zemi s nepřítomným pohledem) Tmavě pruhovaný kašmír. To je nádhera. Zelené bundy zdobené kožešinou jsou úžasné.
KRYTON: To je hrůza! On blouzní!
KOCOUR: Ó, gumové kalhoty s cyklistickými přezkami. Ó.
RIMMER: (Přešlapuje sem a tam a vede svůj monolog) „Kapitán Rimmer“! To určitě. „Eso“! Mě neoblafne. Dám na to krk, že nosí dámské prádlo. Tihle jsou všichni stejní. Kanec a frája, mariňák, bedna a tvrdej chlapák před lidmi a za zavřenými dveřmi se bude producírovat v taftové róbě, usrkávat baileys a švihat sluhu bičíkem.
KRYTON: Pane, on je Vy. Jenže vaše životní dráhy se v určité chvíli rozdělily.
RIMMER: Ano, já šel na pány a on zas na dámy.
KRYTON: Domnívám se, že jde o poťouchlé narážky na jeho sexualitu. Pokud mohu poukázat...
S jásotem vpadnou promočení ESO a LISTER.
LISTER: Jó! Zmákli jsme to!
Poskakují ve vítězném tanci.
ESO a LISTER: Umba umba já! Umba umba já!
ESO: To je parťák! (K LISTEROVI) Jak jsi sundal ten kryt je mi záhadou.
LISTER: Dej pokoj. Je to tvoje zásluha. Já bych v životě nespravil přívod paliva.
ESO: Kdybys mě ty nedržel za kotníky, tak asi těžko.
LISTER: Ten chlap visel hlavou dolů a opravoval pravej motor. To byl vážně nářez!
ESO: Jsme tým!
LISTER: A sehranej!
RIMMER: Už vím, kde jsem vás viděl! Nebyli jste spolu na prostřední dvoustraně v „Báječných borcích v bagančatech“?
ESO: Podívej, Arnie. O mně si můžeš říkat, co chceš, ale tady Rampu z toho vynech.
RIMMER: Rampu?
ESO: Na chlapa jako on přezdívka „Rampa“ docela sedí.
RIMMER: „Eso a Rampa“. To vypadá jako ty dětské disneyovky s tím troubou Rampou McKvakem!
ESO: Neposlouchej ho, Rampo. Musíme dostat tu skořápku ke hvězdám a na váš červený koráb, ne?
RIMMER: Ano, abyste si vy dva mohli hupsnout do horké mydlinkové koupele a hrát „Kdo najde ponorku“.
ESO se chystá na RIMMERA vrhnout, ale LISTER ho zadrží.
KRYTON: Pane, Kocour. A asi chudák už moc dlouho nevydrží.
KOCOUR leží na zemi a zírá tupě přes sebe.

Nákladový prostor Červeného trpaslíka

Kosmik přistává na své mateřské lodi.

Koridor Červeného trpaslíka

Všichni spěchají koridorem. Vezou KOCOURA na lůžku.
KOCOUR: (Blouzní) Nylonové prádlo. Kraječky na ponožkách. Oblečky s vestičkami.
KRYTON: (K LISTEROVI) Pane, ten chudák blouzní! Nohu má celou nateklou. Myslím, že o ni může přijít.
LISTER: Přijít o nohu?!
KRYTON: Bojím se, že ano. Operace, která by mu ji zachránila, je nad mé síly.
KOCOUR: Přijít o nohu? Ne, to je běs. To mi nepadne žádný oblek!
ESO: Krytone, připrav pět set kubíků kortikoadrenalinu, dvě pinty plazmy, laserový skalpel a nějaké kleště, třeba makrobulingtonky.
RIMMER: (Sarkasticky) Pane Bože!
ESO: Polní mikrooperace. Součást základního výcviku ve zvláštní jednotce. Půjdu se vydrbat.
RIMMER: A já vyzvracet.

Ubikace - později

RIMMER sedí na židli. Vstupuje LISTER.
RIMMER: Jak je Kocourovi?
LISTER: (Sedá si) Eso je třída. Kocour je na tom dobře, sedí na posteli a čučí do katalogů. Hledá si vhodnou látku na nový šaty. Nevim, jak to Eso dělá. Je šestatřicet hodin na nohou a furt plnej humoru. To je frajer. Teď začíná učit Krytona hrát na piáno. Úžasnej kluk.
RIMMER: Tak co, vezmete se na úřadě, nebo v kostele s plnou parádou?
LISTER: Sakra, co tě žere, Rimmere? On je ty!
RIMMER: (Vstává a stoupne si opodál) Není já. Já jsem já! On je já, co shráblo všechny možnosti, kterých se mi nikdy nedostalo.
LISTER: Ne, byla to normální náhoda. A vaše životy se pak ubíraly úplně jinym směrem. Je k nevíře, že díky jednomu rozhodnutí vyrostou tak děsně rozdílný lidi.
RIMMER: Právě. On mohl chodit do prestižních škol, zatímco já zkejsnul ve státních. On se dostal k těm správným lidem, vlichotil se do společenství vyvolených. Leštil kliky, až se proleštil do Sboru, po zádech zednářů vylez` do letky a prolez` řitěmi až mezi elitu.
LISTER: Každej by byl rád, kdyby někde v jiný dimenzi našel svý já, který by si vedlo takhle dobře.
RIMMER: Už tě vidím, jak vítáš nějakého zmetka z jiné dimenze, jiného Listera. (Zase se posadí) S charismatem až na půdu a doktorátem v oboru krása a dokonalost.
LISTER: Tak bacha, ten Lister jsem já!
RIMMER: Nech toho. Jak by ti bylo, kdyby si ten Lister vedl mnohem líp než ty?
LISTER: Dyť jo! Eso ho zná. Proto mi říkal „Šroube“, když se tu objevil. V Esově dimenzi dělá leteckýho mechanika, vzal si Christine Kochanskou, dvojčata Jim a Bexley. Jsem jeho pravej opak. Nandal mi to na všech frontách! Ale přeju mu to. Všechno tak dostává novej rozměr, když se v těch dimenzích realizuje úplně každá možnost. Hergot, asi bude i ujetá dimenze, ve který seš hezčí než já.
RIMMER: Ale mně je z toho smutno. Máš mindrák, když ti chybí ty možnosti. A on je živoucí důkaz toho, čeho jsem já mohl dosáhnout.
ESO: (Volá z koridoru) Rampo, máš chvilku?
RIMMER: Utíkej, asi už vybral prsten.
LISTER vstává.

Koridor Červeného trpaslíka

ESO kouří doutník a zašívá si svou levou paži. Přichází LISTER.
ESO: Rozhodl jsem se, že tady nezůstanu.
LISTER: Proč?
ESO: On a já. To by fakt nešlo. Je mi nanic, když ho vidím. Když se vidím tak zlomeného, zatrpklého a podlého. Ten chlap je červ.
LISTER: A kam teda poletíš?
ESO: Někam dál. Vrátit se nemůžu. Ale můžu prozkoumat miliardu realit. Potkat miliardu Arnoldů Rimmerů. Možná někde najdu ještě většího pitomce, než je on, ale pochybuju.
LISTER: Tak hodně štěstí. Ale nebuď na Rimmera tak přísnej. Tys měl možnosti a on ne, tak se nediv.

ESO: Víš, kdy jsme se rozdělili? Když nám bylo sedum. Jeden z nás opakoval ročník a ten druhý ne. (Ukáže na uzel na posledním stehu na své paži) Dej mi na to prst, prosím tě. (LISTER přiloží prst a ESO utrhne zbytek nitě)
LISTER: A to je jedinej rozdíl? Rimmer opakoval a ty jsi postoupil?:
ESO: Ne. Já byl ten, co propadl. Brát to z jeho pohledu, možnost dostal on. Ale tenhle průšvih mi pomohl. To ponížení... byl jsem nejvyšší ve třídě o dobrých třicet čísel. Změnil jsem se, zatnul jsem zuby a začal bojovat. A od té doby bojuju pořád.
LISTER: Zatímco on se celej život jen vymlouvá. (Taky si připálí)
ESO: Máš pravdu. Možná jsem měl opravdu štěstí. Sbalím si věci a zmizím, Dave. (Podají si ruce) Nachystej mi uzenáče. Na snídani jsem zpátky.

Jiný koridor Červeného trpaslíka

ESO jde chodbou, na jejímž konci číhá za barelem schoulený RIMMER s robíkem, který drží v tlamě provaz, kterým se spustí nad vchodem přivázaná síť plná ryb. RIMMER se potutelně směje.
RIMMER: (K robíkovi) Připraven? (Robík kývne) Toho uzenáče dostane na podnosu.
ESO se zastaví pod oním vchodem, zahodí doutník a zašlápne ho.
RIMMER: Teď!
Robík zatáhne za provaz a nic se nestane. ESO vzhlédne nahoru k síti, povzdechne si, zavrtí hlavou a odchází.

Vesmír

ESOVA interdimenzionální kára vyráží vstříc dalším dobrodružstvím.
Na pozadí vesmíru běží text:
V následujících desetiletích
procestoval Eso Rimmer nespočet realit
a setkal se s tisíci různých
Arnoldů Rimmerů.
Nikdy však nepotkal tak neskutečně
ubohého a zbytečného Arnolda Rimmera,
jako toho, s nímž se setkal
na Červeném trpaslíku.
Jeho marné pátrání pokračuje...
Červený trpaslík ve vesmíru.
RIMMER: (Hlas) Je středa večer. Čas na amatérský recitál na Hammondovy varhany. Takže, spusťte, robíci!
KONEC.

Epizoda 24, "Roztavení"

Ubikace

KOCOUR a LISTER sedí u stolu a hrají karty. Sedí tu i RIMMER a vypráví jim.
RIMMER: A jak tam tak sedíme ve 2:30 ráno, začal jsem litovat, že jsem se kdy přihlásil na kadetku. Na jih od nás byla voda a dostat se přes ni jsme nemohli. Z východu a západu nás vzaly dvě armády do kleští. Jediná cesta vedla na sever; tak jsem to risknul a modlil se, aby mi bohové přáli. Vzal jsem kostky a hodil dvě šestky. Caldecott byl u vytržení! Ještě jeden hod - další dvě šestky!
LISTER: Rimmere, co je to s tebou? Copak nechápeš, že na tvoje vyprávění neni nikdo zvědavej? Dyť ty máš těžkou duševní chorobu, která tě tak oblbuje, že nudíš lidi k smrti. Jak to, že to necejtíš!?
RIMMER: Takže jsem vzal zase kostky... To bys nevěřil! Další dvě šestky.
LISTER: Rimmere!
RIMMER: Co?
LISTER: Nikoho nezajímá tvoje pitomá historka o tom, jak jsi to nandal v kostkách svýmu učiteli na kadetce.
RIMMER: A najednou zvrat!
LISTER: Ne!
RIMMER: Hodil jsem dvojku a trojku. Caldecott vzal kostky a hodil dvě jedničky - nevzdal jsem to!!!
LISTER: Kocoure, řekni mu něco.
KOCOUR: (Vyndá si vatu z uší) Co je?
RIMMER: Abych vás dlouho nenapínal. Hodil jsem pětku a čtyřku, což přebilo jeho pět a další dvě šestky. Po nich dvě čtyřky a dvě pětky. Když pak hodil trojku a dvojku, padla mi šestka a trojka.
KOCOUR: Ten blbec by moh´ nudit za vlast!
LISTER: Mě by zajímalo, jak si můžeš pamatovat jaký kostky jsi hodil, když ti bylo 17 let.
RIMMER: Zavedl jsem si herní záznamník. Všechny hody jsem zvěčnil, abych si moh´ nad sklenkou brandy přehrávat své okamžiky slávy. Znáte snad lepší způsob, jak trávit neděle?
KOCOUR: Dostals mě.
RIMMER: Tak! Šestka a trojka a on hodil trojku a dvojku.
LISTER: Nechápeš, že tahle historka jde úplně mimo mě? Ona sama je totiž totálně mimo. Do kosmu! Ty seš naprosto jetej mimoň! Drž už sakra hubu!
RIMMER: Ty nechceš slyšet tu historku?
LISTER: Dyť o tom mluvim už víc jak čtvrt hodiny.
RIMMER: Asi proto, že jsem se nedostal k tomu nejlepšímu...
LISTER: A co bylo to nejlepší?
RIMMER: Ááá, to přišlo o dvě hodiny později, když on hodil trojku a dvojku a já hodil čtyřku a trojku. Vzal jsem kostky...
LISTER: Počkej, Rimmere, přestaň. To nejlepší je stejný, jako ten kýbl nudy předtim.
RIMMER: Ale nevíš, co jsem s kostkami udělal. Třeba jsem mu je nacpal do nosu a praštil mu nosem o stůl, až mu vystřelily z uší. To by se ti líbilo, viď?
LISTER: Dobře, Rimmere. Co jsi s kostkama udělal?
RIMMER: Hodil jsem pětku a dvojku.
LISTER: A tohle má bejt to nejlepší?
RIMMER: Nejlepší bylo, že mě za to poslal do Ruska.
KRYTON se najednou zhmotní na ubikacích s nějakým přístrojem v ruce.
KRYTON: Hmm, zajímavé...
Bzzzt – objeví se o kousek dál.
KRYTON: To je pozoruhodné!
Bzzzt.
KRYTON: To je ale opravdu senzační vynález.
LISTER: A co to je?
KRYTON: No v podstatě je to přístroj, který může převést každého jedince na digitální informaci a pak ho přenese v podobě světelných paprsků jinam do vesmíru. Je to vlastně takový…
Bzzzt.
KRYTON: …transportér hmoty. Šikovná mašinka…
Bzzzt.
KRYTON: …že?
KOCOUR: Kde jsi to vzal?
KRYTON: Asi to bude prototyp. Našel jsem to v laboratořích na palubě Z. Podařilo se mi nahradit chybějící obvody a vypadá to, že je plně funkční. Teoreticky může přepravit několik lidí najednou. (K LISTEROVI) Chtěl byste se chopit mokulu, pane?
LISTER vstane a popadne stroječek.
KRYTON: Za chvíli se sejdeme u navicompu v Kosmiku.
Bzzzt – oba zmizí.
RIMMER: (Ke KOCOUROVI) Jdeme.
RIMMER a KOCOUR vyběhnou ze dveří. Mezitím KRYTON a LISTER vycházejí celí umáčení ze sprchy.
KRYTON: Nezlobte se, pane, zapomněl jsem spustit funkci klesání.
LISTER: Neva, Krytone, projdeme se.
Střední sekce Kosmiku
KOCOUR: Hele, krom toho, že to šetří podrážky, k čemu je to dobrý?
HOLLY: Na výzkumné cesty. Přepraví vás kamkoli. Třeba na atmosférické planety v okruhu 500 000 světelných let. Pokud jsou v lokálních systémech formy života, zavede vás přímo k nim.
RIMMER: A jsou v dosahu nějaké atmosférické planety?
KRYTON: No, několik, podle snímačů mokulu, ale nejzajímavější je vzdálená 200 000 světelných let. Za normálních okolností by to Kosmiku trvalo několik miliard let.
LISTER: To by nebylo špatný, Rimmer by dovyprávěl ty kostky.
KRYTON: Kdyby nás pádlo přepravilo podprostorem, byli bychom tam okamžitě.
LISTER: Tak na co čekáme?
KOCOUR: Nikomu nedovolím, aby přeskupoval moje molekuly!
KRYTON: Je to naprosto bezpečné! Přesto navrhuji, abychom s panem Rimmerem letěli napřed na průzkum.
RIMMER: Co?!
KRYTON: Když nebude atmosféra dýchatelná, nám se nic nestane. A pokud bude, pošleme mokul zpátky pro vás.
RIMMER: Víš, Kryťáčku, rád bych se s tebou vydal na průzkum a čelil všem těm velkolepým, neznámým nebezpečím a jako dobrodruh si proklestil cestu džunglí poznání, ale zapomínáš na jedno.
KRYTON: Ne, pane, vaši vrozenou zbabělost jsem vzal v úvahu.
RIMMER: Jsem hologram. Ničeho se nedotknu. Jak mě to přepraví?
HOLLY: Ovšem něco fyzického v tobě přece je.
KRYTON: Přesně tak. Holly, dala bys mi holosrdíčko pana Arthura (samozřejmě chyba v překladu) Rimmera?
RIMMER: Počkej!
Z RIMMERA se stane malá věcička oblého tvaru.
RIMMER: (Vysokým hláskem) Kde to jsem?
LISTER: Tohle je Rimmer?
LISTER si od KRYTONA holosrdce půjčuje.
HOLLY: Jo, poletuje to v něm sem a tam a promítá jeho obraz.
LISTER vyhazuje holosrdce do vzduchu a chytá ho ústy a potom ho plive zpět do ruky.
RIMMER: Bože, to bylo nechutné!
KRYTON: Prosím vás, je to velmi sofistikovaný hardware.
LISTER: Fakt? Zahrál by si někdo squash?
KRYTON: Pane!
LISTER vrací svítící věcičku KRYTONOVI.

KRYTON: Eh, děkuju. Tak, pokud to všechno vyjde, mokul se tady zase zhmotní. Vy jen stisknete zelený knoflík a budete za námi přepraveni v bezpečné vzdálenosti.
LISTER: Tak jo.
Bzzzt – KRYTON zmizí i s holosrdcem.

Louka

KRYTON s RIMMEREM se zhmotní na jakési louce.
RIMMER: Kde to teď jsme?
KRYTON: Nedokážu přesně určit naši polohu, ale atmosféra je opravdu dýchatelná. Teď jim pošlu mokul.
Bzzzt – mokul zmizí.
RIMMER: Co teď?
KRYTON: (Hledí vystrašeně kamsi nahoru do dálky) Doporučuji vzít nohy na ramena. Navrhuji pelášit tak rychle, jak to jen místní gravitace dovolí.
RIMMER: Proč?
KRYTON: Kvůli těmhle.
Vidíme dvě nerealistické příšery jak z béčkových hororů z 50.let, vypadají jako opeřené godzily se zobáky a křídly.
KRYTON: Pane?
RIMMER již dávno zdrhá, KRYTON ho následuje.

Kosmik

Bzzzt – mokul se zhmotní v LISTEROVÝCH rukách.
LISTER: Tak to vyšlo. Jdeme.
Bzzzt – zmizí.

Veliká místnost

Jsme ve velké místnosti s křišťálovým lustrem a velkou fašistickou vlajkou visící nad krbem. Kolem stolu, který je pokryt válečnými mapami a plány, stojí HITLER a dva jeho pobočníci.
HITLER: Blíží se konečný úder, meine Kamaraten! Jejich řady jsou prořídlé, morálka podlomená…
Bzzzt – LISTER a KOCOUR se objeví v pozadí.
HITLER: …my je rozdrtíme!!! Zašlapeme ty červy do země. Rozžvýkáme jejich těla a vyplivneme jako obyčejný Sauerkraut!
LISTER se zmateně snaží provést něco s mokulem.
HITLER: Vetřelci! Chyťte je!
LISTER: Sbohem…
Bzzzt – LISTER a KOCOUR zmizí a objeví se na stole.
LISTER: … kreténi!
HITLER: Dummkopfe, chyťte je!
KOCOUR: Dělej něco.
LISTER: Nevyšiluj! Dělám co můžu!

Někde ve tmě

Bzzzt – LISTER a KOCOUR se objeví v malém stísněném prostoru.
KOCOUR: Kde jsme?
LISTER: Nevim.
LISTER si rozsvítí zapalovačem.
LISTER: Šutry. Budem asi v ňáký úzký kamenný chodbě.
KOCOUR: Co budeme dělat?
LISTER: (Kouká vzhůru) Vidim denní světlo. Nevim, počkáme zatim tady, než přijdeme na to, kde jsme.

Veliká místnost

HITLER s oběma muži civí do krbu, ve kterém jsou vidět 4 nohy.

Uvnitř krbu

LISTER: Aspoň je tu teplo.
KOCOUR: Co to bylo za chlapy?
LISTER: Ten prcek se stupidním knírem byl Hitler a ten praštěnej brejlatej prznitel dětí, to byl Goebbels. Takže bych řek´, že ten tlusťoch byl Göring. Na tuty! Šňupal kokain a byl transvestita. Za jinejch okolností by se stal slavnou filmovou hvězdou.
HITLER: (Hlas) Hände hoch, Sie Schweine!
LISTER: Asi už vim, kde teď jsme.
Veliká místnost
HITLER: Chci ten přístroj!
Fašisté vytahují LISTERA a KOCOURA z krbu a odvádějí je z místnosti.
KOCOUR: Tenhle chlap, že je transvestita?
LISTER: Jo.
KOCOUR: S takovým zadkem?

Lesní cesta

Dvě monstra podobná opeřeným godzilám s řevem kráčejí kamsi, zašlapávajíc cestou stožáry elektrického vedení.
RIMMER a KRYTON jdou cestou lemovanou stromy.
RIMMER: Už jsme je setřásli.
KRYTON: To je k nevíře, jak vetché a nerealistické ty stvůry byly. Daleko věrnější dinosaury dávali zadarmo ke krabici ovesných vloček. Něco tu nesouhlasí...
Za nimi vyskočí ELVIS PRESLEY a míří na RIMMERA s KRYTONEM samopalem.
ELVIS: Ruce k nebi, pánové! Děkuju vám, děkuju.
Z druhé strany se za nimi objeví PAPEŽ ŘEHOŘ také se samopalem v ruce
PAPEŽ ŘEHOŘ: Koukejte sekat dobrotu a žádný voloviny, nebo bude z vašich vnitřností stříkat mešní víno.
ELVIS: No tak, hněte sebou! Děkuju vám.
RIMMER: Ale kudy?
ELVIS: (Podá svou zbraň PAPEŽI a předvede jedno ze svých jevištních gest, v jehož závěru ukáže kupředu) Tam se dej!

Vězení

LISTER a KOCOUR jsou ve vězeňské cele se zamřížovaným okýnkem, kavalcem a železnou skříní v rohu. LISTER se dívá z okna cely, KOCOUR sedí na kavalci.
KOCOUR: Co myslíš, že s náma budou dělat?
LISTER: Cokoli, aby z nás dostali, k čemu je mokul.
KOCOUR: Hele, jestli myslíš mučit, tak řekni slovo „mučit“, já to unesu!
LISTER: Jo, možná nás budou mučit.
KOCOUR: (Zoufale) Ááá, budou nás mučit!
LISTER: No tak, asi nebudou. Ten mokul je nejspíš nezajímá. Normálka nás vyvedou ven... a popravěj.
KOCOUR: To říkáš, abys mě utěšil. Ale ti chlapi jsou ďáblové! Vyhmátnou tvé slabiny, a jak uviděj mě, tak si budu muset vzít odporné bufy a mrkváče a budu zpívat jako pěnkava.
LISTER: Nevim vůbec, co se zvrtlo. Kryton neříkal, že nás zaveze do jinýho času. Mělo nás to dopravit na planetu s dejchatelnou atmosférou. Bůh ví, proč jsme skončili ve Třetí říši.
LISTER kouká ven vězeňským okýnkem.
KOCOUR: Co to tam venku dělají?
LISTER: Něco stavěj.
KOCOUR: Co?
LISTER: (Evidentně v rozpacích) Ale nic, nic, jenom takovou sochu. Moderní umění, jaký dneska koupíš v obchoďáku.
KOCOUR: Z čeho tu sochu dělaj?
LISTER: Ze dřeva. Má to tvar takovýho obráceným eL. (Ukazuje písmenko i rukou)
KOCOUR: A není na tom provazový motiv?
LISTER: Něco jako smyčkový téma, jo.
KOCOUR: Je to šibenice, viď? Jestli je to šibenice, řekni „šibenice“, já to unesu!
LISTER: Tak jo, je to šibenice.
KOCOUR: (Zoufale) Stavěj šibenici, ježiši!!!

LISTER: Sakra, nejanči tak. My jim utečeme!
KOCOUR: (Ubrečeně) Jak?
LISTER: No, prostě... přepadneme stráže, štípnem jim uniformy a vyjdeme ven.
KOCOUR: Hráblo ti? To si myslíš, že si oblíknu šedou mimo sezónu? To budu radši viset.
LISTER: Počkej, počkej! Něco se děje. Někam pochodujou, třeba cvičit, nebo...
KOCOUR: Nebo co?
LISTER: Počkej. Tyhle nejsou nacisti. Maj na sobě kostýmy z různejch dob. Jeden je jako Al Capone a další jako Mussolini, Richard III., Napoleon. Vypadá to, že svezli ty nejhorší lumpy z dějin na jedno místo. Panebože, to je James Last! Znám ho dobře z Rimmerovejch desek.
KOCOUR: Co tam dělaj?
LISTER: Teď se jenom řaděj... jakoby do popravčí čety. Jé, počkej, počkej, někoho vyváděj. Přivazujou ho ke kůlu. (Zcela zhrzeně) To je Medvídek Pú!
KOCOUR: Co!?!
LISTER: Medvídek Pú, fakticky! Odmítá pásku přes oči.
KOCOUR: Přivazujou Medvídka Pú ke kůlu?
Je slyšet salva.
LISTER: (Zoufale) Něčeho takovýho by se člověk neměl nikdy dožít.
Dveře se otevřou a do cely je přiváděn další vězeň – je oblečen do smokingu a na hlavě má cylindr.
LINCOLN: Přísahám, pánové! Můžete nám zpřerážet kosti, ale našeho ducha nikdy nezlomíte! (K LISTEROVI s KOCOUREM) Buďte pozdraveni, jmenuji se Lincoln, Abraham Lincoln.

Velitelství

V tmavší místnosti jsou čtyři lidé – MARILYN MONROE, ALBERT EINSTEIN, PYTHAGORAS a STAN LAUREL. MARILYN si pudruje nos, EINSTEIN sedí u stolu, PYTHAGORAS stojí před tabulí s velkým dřevěným pravítkem v ruce, LAUREL prostě jen stojí.
EINSTEIN: Musíme se s tím smířit, válka je prohraná.
STAN LAUREL: (Plačtivým hlasem a s typickou grimasou) Ale co budeme dělat? Já.... (Brečí)
PYTHAGORAS: Tak to bych netvrdil. Cítím, že by se tu našlo řešení za pomoci trojúhelníků.
EINSTEIN: Pythagore, co to máš pořád s těmi trojúhelníky? Myslíš, že vše vyřeší trojúhelníky? V životě jsou problémy, na které jsou trojúhelníky krátké.
Vstupuje PAPEŽ ŘEHOŘ a ELVIS PRESLEY s RIMMEREM a KRYTONEM.
PAPEŽ ŘEHOŘ: Pánové, máme dva zajatce.
ELVIS: Má někdo hamburgera? Nejedl jsem pět minut. Děkuju mockrát.
RIMMER: Eh, mohl by mi někdo říct, co se to tu děje?
PYTHAGORAS: Co je to za lidi? To přece nejsou parafíni.
RIMMER: Parafíni!?
KRYTON: Ovšem! Celá tato planeta, tento komplex, je zábavní park s voskovými androidy. (Dívá se na mapu) Vidíte? Prehistorický svět - tady jsme se zhmotnilli. A jeho dvě stránky - Svět padouchů a Svět hrdinů.
RIMMER: Já myslel, že parafíni jsou naprogramovaní tak, aby opakovali stejnou sekvenci rutin.
KRYTON: Zřejmě přerušili své programy a teď je posedl amok.
STAN LAUREL: Víte, jsme tu úplně sami milióny let a... a…a… (Brečí)
PYTHAGORAS: Naučili jsme se přerušit své programy.
EINSTEIN: A od té doby vedeme tuhle marnou, bláznivou válku.
KRYTON: Jakou válku?
MARILYN MONROE: Dobro versus zlo, Sugare.
RIMMER: Kde je zbytek armády?
STAN LAUREL: Všichni byli zabiti a... a... a… (Brečí)
ELVIS: Naši nejlepší muži padli: John Wayne, sir Lancellot, Johanka z Arku, Nelson, Wellington, jo, baby… Doris Dayová. Ti všichni zahynuli v boji.
RIMMER: A zbyla jen pouhá hrstka intelektuálů, pacifistů a celebrit?
EINSTEIN: Není nás tady ani dvacet, hm.
PYTHAGORAS: Kdyby nás jen bylo jedenadvacet. Aspoň bychom vytvořili rovnostranný trojúhelník.
EINSTEIN: Dáš už pokoj s těmi trojúhelníky! Pořád samé trojúhelníky, já se z tebe zblázním!
RIMMER: A kdo jsou vaši nepřátelé?
PYTHAGORAS: Výkvět zla: Hitler, Napoleon, Messalina (V originále Mussolini), Caligula, Bostonský škrtič... jsou jich tucty!
STAN LAUREL: A my nemáme ani vůdce ... opravdu nemáme naději... (Brečí)
RIMMER: Můj bože, Krytone, tohle je můj osud! Jsem zrozen pro tento okamžik!
KRYTON: Nejsem si jist, že Vám rozumím, pane.
RIMMER: Za tím údolím táboří armáda zloduchů, jakou lidstvo nikdy nevidělo. Jediné, co je dělí od vítězství, je tahle ubohá skupinka odbojářů, bez vůdce a strategie. A do této arény vstupuje muž; muž pro tento okamžik.
KRYTON: Kdo?
RIMMER: Já! Cos myslel, David Hasselhoff!? Pánové, dámy! Dejte nástup na inspekci v 15:00. Společně s mým pobočníkem Krytonem z vás udělám nejbojovnější, nejlépe vycvičenou armádu, která kdy… poctila bojiště. Pojď, Krytone.
STAN LAUREL: Ale já nechci bojovat, můžou mě zabít... (Brečí)

Vězeňská cela

LINCOLN: (Mluví k LISTEROVI a KOCOUROVI) ...a od té doby vedeme svou Voskovou válku!
LISTER: A jakej má ta válka smysl?
LINCOLN: Jde jim o náš vosk, aby nás roztavili, nově naprogramovali a udělali z nás své lidi. A proto nás také tak zoufale ubývá.
Do cely vstupují dva muži.
CALIGULA: Vstávat, vy chátro!
KOCOUR: Ale kamaráde, my jen...
CALIGULA: Ticho, ty smrade! (Dá LISTEROVI facku) Nepadneš na kolena a neukloníš se v přítomnosti císaře?
KOCOUR: Kdo je ten chlap?
LISTER: Slavnej římskej císař Caligula. Spal s mámou, se ségrama a nakonec sněd´ svýho syna.
KOCOUR: Hele, něco ti poradim: všichni jsme po souloži hladoví, ale musí nám stačit pizza.
CALIGULA: (Ukáže na KOCOURA) Jsi nestydatý blázen! (Znovu však dá facku LISTEROVI)
LISTER: Nevim, kdo je ten druhej.
LINCOLN: To je Rasputin, nejvíce nenáviděný a zavrhovaný muž své éry.
CALIGULA: Ten váš stroj - jak funguje?
LISTER: Kdybych věděl, tak tady nejsem.
CALIGULA: Jak chceš! Když to nepude po dobrém... Rasputine, přines vědro slizkých žab a sundej mu kalhoty!
LISTER: Eee, má to něco společnýho s cestováním v podprostoru.
CALIGULA: Předveď nám to.
LISTER: No, jak jsem říkal, vlastně nevim.
CALIGULA: Jak je libo. Rasputine, přines neoprénový oblek v rozkroku vystřižený a vypusť ty zuřivé, divoké bestie.
LISTER: Počkejte, třeba si vzpomenu, třeba si vzpomenu! Jenom, jenom mi ho dejte.
CALIGULA: Á, myslíš, že jsem blázen?
KOCOUR: Budeme hlasovat?
CALIGULA: Ticho, ty spratku!!! (Opět pohlavkuje LISTERA

místo KOCOURA)
LISTER: (Ke KOCOUROVI) Drž hubu!
CALIGULA: Budeme se ho držet všichni.
Všichni se chopí mokulu, LISTER, KOCOUR a LINCOLN si vymění pohledy.
LISTER: Teď!
Bzzzt – LISTER, KOCOUR a LINCOLN v poslední chvíli mokul pustí a zmizí pouze CALIGULA a RASPUTIN.
LISTER: A rychle pryč!
Všichni tři utíkají z cely. Když odběhnou, otevřou se dveře kovové skříně a vyběhne z nich CALIGULA a RASPUTIN.
CALIGULA: Rasputine, moc se na tebe zlobím! Stráže!

Pole

LISTER, KOCOUR a LINCOLN běží přes pole.
LINCOLN: Tudy! Když si pospíšíme, budeme do soumraku zpátky na velitelství.

Velitelství

RIMMER: To je výzva! Největší postavy vojenské historie proti mně! Jen se modlím, aby na to měli.
KRYTON: Není Váš čip normality povolený, pane? Máte vůbec představu, kdo se to tam venku řadí na inspekci?
RIMMER: Já je brzo postavím do latě! Smůla, že mě nevidí muži ze Svazu hráčů válečných her a Spolku pro rekonstrukci bitvy u Waterloo. Udusili by se střenkou své píky!
Vstupuje ELVIS PRESLEY.
ELVIS: Děkuju Vám, pane, díky.
RIMMER: Pohov, seržante Presley!
ELVIS: Vojáci čekají na inspekci, pane. Děkuju mockrát.
RIMMER: Výborně, Presley.
ELVIS: Áhh! (Udělá další své typické gesto) Až po Vás, pane...
RIMMER: Krytone, podíváme se, jak jsme na tom.

Venku

"Vojáci" jsou nastoupeni v řadě. Na jejím začátku stojí EINSTEIN, PYTHAGORAS, LAUREL, PAPEŽ a MARILYN MONROE. RIMMER s přísným pohledem prochází kolem nich a zastaví se u prvního neznámého vojína.
RIMMER: Jak se jmenuješ, vojáku?
KRYTON: Jmenuje se Gándhí, pane. Mahátma Gándhí.
RIMMER: Tak mu svleč tu plínu a do uniformy s ním! Ty nemáš žádnou hrdost!?! Nechceš vyhrát tuhle válku?! Nevejrej na mě, Gándhí!!! K zemi a padesát kliků. Hned!!!
GÁNDHÍ začne klikovat.
RIMMER a KRYTON postupují dál.
KRYTON: Tereza, pane. Matka Tereza.
KRYTON: Assisi, pane. Svatý František z Assisi.
RIMMER: Odtud pocházejí jen dva druhy lidí. Kleštěnci a teplouši, ke kterému patříš?
KRYTON: Pojďte rychle dál, pane.
Přijdou před SANTA CLAUSE.
RIMMER: Co tady dělá tenhle?
KRYTON: Byl sem převelen z fiktivní sekce.
Postupují dál.
KRYTON: Dalajláma.
Další v řadě je KRÁLOVNA VIKTORIE, vedle ní jakýsi elegán s cigárkem v ruce.
KRYTON: Pan Noel Coward, pane.
NOEL COWARD: Těší mě, že Vás poznávám.
RIMMER: Sklapni!
KRYTON: Pan Jean Sartre, pane.
RIMMER: Kdo?
KRYTON: To je filozof, existencialista.
RIMMER: Víš, Sartre, existencialisty tady nemáme v lásce. A vůbec nestojíme o to, aby nám tu filozofové honili vodu v černých rolácích a blbli lidem hlavu teoriemi o bezúspěšnosti bytí a absurdnosti kosmu, rozuměls? (Ke všem) Tak. Jste ten nejhorší spolek slavných historických parafínů, na kterých musel, žel Bohu, spočinout můj zrak! Jste banda ztroskotanců a jestli máme válku vyhrát, tak z vás někdo musí udělat řádné vojáky. A ten někdo, dámy a pánové, jsem já!!! Začni Krytone.
Odchází.
RIMMER: (Ke GÁNDHÍMU) Já tě vidím, Gándhí.

Bahnitá cesta

Arnieho armáda kluše v úhledném útvaru po rozbahněné cestě a zpívá.
ELVIS: My jsme parta drsňáků!
OSTATNÍ: Arnieho sbor mazáků.
ELVIS: Zabíjení je náš hit!
OSTATNÍ: Náš cíl život položit!
VŠICHNI: Hej, hou, hej, há, hů, hej, há, hej, há, hů!
ELVIS: Arnieho sbor mazáků! Hej, hej!!!!!!! (Všichni se zastaví a ELVIS provede další své typické gesto)

Velitelství

RIMMER je v generálské uniformě a má na hlavě helmu.
KRYTON: Dáváte jim příliš do těla, pane.
RIMMER: To je moje práce dávat jim do těla!
KRYTON: Tři už se roztekli vyčerpáním.
RIMMER: Možná jsem trochu tvrdý, ale je to pro jejich dobro.
KRYTON: Chcete je zabít pro jejich dobro?
RIMMER: Až budou na bojišti, myslíš, že je nepřítel nebude chtít zabít?
KRYTON: Nebude muset - zahubíte je všechny sám.
RIMMER: Já vím, co dělám, Krytone. Zaútočíme zítra - pod rouškou denního světla.
KRYTON: Denního světla?
RIMMER: To je to poslední, co by čekali - útok za dne přes minové pole.
KRYTON: Přes jaké pole?
RIMMER: Samozřejmě, já budu všechno řídit odtud. A teď strategie…
PRESLEY přivádí LISTERA a KOCOURA.
ELVIS: Děkuji Vám, pane. Říkají, že Vás znají. Děkuju Vám moc.
RIMMER: Listy, vítej na velitelství!
LISTER: Rimmere, co se to tady děje? Neni to Mahátma Gándhí tam venku? Jak to, že cvičí boj zblízka s jeptiškou?
RIMMER: To není jeptiška, Listy. To je podplukovník Matka Tereza. Teď je z ní voják.
KOCOUR: Co děláš, ty cvoku?
RIMMER: Chci vyhrát tuhle válku, toť vše, ty pako. Netušili byste, jaký to byl spolek povalečů a pseudoliberálů, než jsem jim vtloukl do hlavy kapku bojového ducha a krvelačnosti.
LISTER: Ty ses zmocnil několika světců a pacifistů a chceš z nich udělat tucet špinavců?
RIMMER: Tohle není jen moje zásluha, víš? Bez Krytona bych to nikdy nedokázal.
KRYTON: Eh, nezlobte se, ale jsem naprogramovaný, abych plnil i bláznivé a zvrácené příkazy.
LISTER: Rimmere, dyť ty lidi vybiješ, to nejsou vojáci!
KOCOUR: (Šeptá LISTEROVI) Hráblo mu.
LISTER: Jo.
KRYTON: Při vší úctě, má pravdu. Žádám Vás, zvažte to.
RIMMER: Jsou to jen parafíni.
LISTER: Přece přerušili svý programy. Jsou schopný samostatně myslet! To z nich dělá lidi! Jsou to prostě normální lidi - já ti to nedovolim.
RIMMER: Cos říkal?
LISTER: Slyšel jsi mě! Když tys je ukecal, tak já jim to zase

rozmluvim.
RIMMER: Ahá! Seržante Presley?
ELVIS: Děkuju mnohokrát.
RIMMER: Strč tyto pány za mříže do odvolání. Když se budou vzpírat, zastřel je.
ELVIS: Ruce k nebi, hoši! Ukažte, jak se potíte.
RIMMER: Pojď, Krytone!
KRYTON: (K LISTEROVI s KOCOUREM) Ea, chová se divně už od té doby, co jsme tu přistáli. Asi mu přeskočilo z toho, jak jste cucal holosrdíčko.
LISTER: Udělám mu něco mnohem horšího, až se vodsaď dostanem.
RIMMER: (Hlas) Krytoneeeeeeee!
ELVIS: Děkuju srdečně! (Dá LISTEROVI kolem krku svůj šátek) Byli jste ohromní zajatci, vážně.

Minové pole

Arnieho armáda je rozptýlena před bojištěm. RIMMER projíždí kolem na motocyklu.
RIMMER: No... nevím jak nepřítele, ale mě byste opravdu vyděsili k smrti! Tak to rozjedeme, přátelé.
ELVIS: Četo! Vpřed!
Arnieho armáda vyběhne do bitevního (minového) pole a ocitá se pod křížovou palbou. Slyšíme bojové výkřiky jako „Na ně!“ „Dopředu!“ a „Smrt nepříteli!“.
RIMMER: Krytone, víš co máš udělat.
KRYTON přikývne a cosi šeptá KRÁLOVNĚ VIKTORII.
RIMMER: Jedem, Holly.
HOLLY se promítne v reflektoru motorky.
HOLLY: Rozkaz veliteli.
Za prudké palby GÁNDHÍ se slovy „Počkejte na mě!“ vběhne na nášlapnou minu a exploduje. Zůstane po něm jen pár kouřících bot. Podplukovník MATKA TEREZA s křikem vyráží do boje, ale také vběhne na minu a exploduje. DALAJLÁMA taktéž exploduje a k zemi se snese jen jeho šerpa. JEAN-PAUL SARTER je střelen do hrudi. SVATÝ FRANTIŠEK Z ASSISI nápodobně, NOEL COWARD je zasažen do nohy se slovy „Á, zásah!“. Ze všech ran vytéká bílý vosk. Vidíme jak jsou postupně všichni z Arnieho armády zastřeleni nebo vybuchnou.

Velitelství nepřátel

U oken stojí HITLER, GÖRING a GOEBBELS, několik členů Ku-klux-klanu v kápích a další padouši. Všichni stojí zády ke dveřím a střílí z oken.
HITLER: Nedejte se! No tak střílejte! Nešetřte je! Do nich!
Do místnosti vejde KRÁLOVNA VIKTORIE se samopalem a všechny padouchy postřílí. Zasažený HITLER však stačí VIKTORII též zastřelit. Všichni umírají a z úst jim vytéká proužek bílého vosku. Chvilku po té vstoupí KRYTON, rozhlíží se a zapne vysílačku.
KRYTON: Železný vévodo, ohlaste se. Tady... obětovaný pěšák. Ohlaste se, prosím.
RIMMER: (Hlas z vysílačky) Krytone - jak to jde?
KRYTON: Jsem v budově Třetí říše. Odpor minimální - přesně, jak jste to naplánoval. Klamný útok odvedl jejich pozornost.
RIMMER: Dobře, teď najdi kotelnu a vypni termostat. Všichni se roztečou, jakmile teplota vyleze nad sto stupňů.
KRYTON: Už tam jdu, pane.

Velitelství

LISTER a KOCOUR sedí se spoutanýma rukama, vchází RIMMER a KRYTON.
RIMMER: Vítězství, pánové! Fašisty jsme rozdrtili!
KRYTON: Mohu je už rozvázat, pane?
RIMMER: Radujte se z vítězství! Z vítězství ve Voskovém světě! To je den VV!
LISTER: Vzal jsi je útokem? Všechnys je pobil?
RIMMER: Do posledního!
KRYTON: Ano, všichni se roztavili.
LISTER: A co Arnieho armáda?
KOCOUR: No, kolik se jich vrátilo?
RIMMER: Ve válce jsou vždycky ztráty, pánové. Jinak by nešlo o válku, ale jen o ostřejší při se šťouchanci a strkanci.
LISTER: A kolik jich přežilo?
RIMMER: Zatím jsme neměli čas spočítat ztráty přesně, ale podle hrubého odhadu, jež se změní, až dostaneme preciznější údaje, zřejmě žádný z nich.
LISTER: Ty jsi vyhladil celou populaci týhle planety?
RIMMER: V tvém podání to vyznívá tak nepříznivě. Nechápeš? Ta šílená hrozba, která sužovala tento svět je minulostí!
LISTER: Ne, neni kamaráde. Ty seš tady furt.
RIMMER: Já jim přinesl mír. Mír, svobodu a demokracii!
LISTER: Jo, Rimmere, jasně, máš pravdu. Ty mrtvoly roztroušený po bojišti jsou celý šťastný. Celý šťastný, že šly do věčnejch lovišť pod praporem míru a můžou si vesele tlít ve svobodný zemi. Ty magore!
RIMMER: Některým lidem se člověk nezavděčí.
KRYTON: No, aspoň se nám zase vrátil náš mokul.
LISTER: Nemáme proč tu zůstávat. Vrátíme se.
RIMMER: Neměli bychom zajít na bojiště a vyhřívat se na slunci slávy?
LISTER: Holly, dej mi holosrdíčko.
RIMMEROVO holosrdce teď drží LISTER.
LISTER: Nashle, Rimmere!
LISTER dává holosrdce do úst a hlasitě ho polyká.
KRYTON: Pane! Co vás to jen napadlo?
LISTER: Neboj se, za pár dnů vyjde ven. Až projde tim peklem, co nám připravil. Nedal, nedal by si někdo kuře vindaloo?
KONEC.

Série V

Epizoda 25, "Hololoď"

Zadní část Kosmika

Trpaslíkovci koukají na film. Slyšíme muže a ženu mluvící dramatickými hlasy. Zatímco film běží, kamera sleduje obličeje diváků. LISTER vypadá smutně a kouše si vlasy. KOCOUR mžourá. RIMMER se zdá být naprosto znechucen.
MUŽ: Ach, Marnie!
MARNIE: Ne, miláčku! Teď se nebudem trápit, ale radovat se a smát! Nechápeš? Ať nám tenhle starý bláznivý svět přichystá cokoli, nezáleží na tom, ani v nejmenším.
MUŽ: Ale, Marnie, už nikdy nebudeme moct být spolu.
MARNIE: Ne, miláčku, mýlíš se! Budeme navždy spolu. Jenom každý jinde.
Hudba signalizuje konec filmu.
KRYTON: To byla krása, viďte? Jenom si poplačte, pane. Myslíte si, že se ještě někdy shledají?
LISTER (Plačtivým hlasem s hlavou v dlaních): Nevím.
KRYTON: Prosím?
LISTER (Ještě plačtivěji): Nevím.
KRYTON: Cheche, ale byla to nádhera, viďte? Jak obětoval svoji kariéru, své sny, všechno pro ženu, kterou miloval.
RIMMER: Tak abys věděl, tohle byla nejhorší ubulená limonáda, jakou jsem kdy musel přetrpět. Dokonce to urazilo i mou zadnici, jež se oprudila, neboť chudinka moje malá dřepěla u tak děsného puberťáckého škváru!
KRYTON: Copak vás to nevzalo za srdce?
RIMMER: Ani trochu to se mnou nehnulo. Celé to byl nesmysl. Proč by se vzdal všeho kvůli ženě, kterou už neuvidí?
KRYTON: Protože ho milovala a to už mu nikdo nevezme. (K LISTEROVI) Nemám pravdu, pane?
LISTER (Hlasitě smrkne do rukávu): Jo.
KOCOUR: Podle mě to postupně ztratilo šmrnc. To o těch kačátkách se mi fakt líbilo, ale pak to bylo černobílý a já usnul.
KRYTON: Ale to byl přece kreslený film před hlavním programem!
HOLLY: Něco mám na obrazovce. Kvadrant 4, sektor 492.
KRYTON: Hned se na to mrknu, HOLLY. (KRYTON vejde do dveří)
RIMMER: Tyhle filmy mě děsně rozčilujou. Nejsou realistické. Ukažte mi chlapa, který by tu práci nevzal a na ni se nevybod´. Slátanina!
LISTER: To si tvrdil i o "Králi králů" a to je o Ježíškovi!
RIMMER: A trvám na tom. Syn tesaře, který se naučí různým trikům a neudělá kariéru v show-bussinesu? Tak tomu by neuvěřilo ani pětileté děcko.
LISTER: Ale to měl bejt Syn Boží!
RIMMER: A když si nesl ten kříž na kopec. Každý normální chlap by nakop toho cápka po levici, praštil toho po pravici a byl by za tím zeleným pahorkem, než bys řek´ "Pilát Pontský".
LISTER: Mám takovej dojem, že to vůbec nechápeš. Přece nejde o to, jestli tomu věříš. Je to o mužskym, co obětuje svůj život pro lásku.
RIMMER: Nerealistické. Jen jako!
LISTER: Ty seš bez srdce. Bez citu.
KRYTON: Pane, měl byste se podívat na tohle.

Kokpit Kosmika

RIMMER: Jiná loď?
LISTER: Moc malá. (Mačká nějaké knoflíky) Možná jen střela.
KRYTON: Srážka za 37 sekund.
HOLLY: Propočítávám úhybnou dráhu.
KOCOUR: Co? Spadli ste snad z višně? Proč nespustíme obranné štíty?
KRYTON: To je přímo vynikající návrh. Má jen dvě drobné vady. Za prvé: žádné obranné štíty nemáme. Za druhé: nemáme žádné obranné štíty. Teoreticky jde o jednu vadu, ale považoval jsem ji za tak významnou, že jsem ji uvedl hned dvakrát.
KOCOUR (Poplácává KRYTONA po rameni): Vedeš si dobře.¨

Vesmír

Útvar modrého světla připomínajícího kometu vletí do průčelí Kosmiku.

Kokpit Kosmika

Modrého světlo probleskne za posádkou do sousední místnosti a změní se v modrou krouživou sféru. RIMMER jde směrem k tomu a postaví se do roje, je u vytržení.
LISTER: RIMMERE, radši se vrať.
RIMMER: To je k nevíře! To je fantazie!
KRYTON: Tohle se nedá nikde zachytit - hmotnost, rychlost, molekulární struktura - všechno vykazuje nulu.
Sféra náhle vyletí ven nad členy posádky a ven z lodi. Vidíme modrou kometu vystřelenou do vesmíru, kde zmizí, načež se objeví loď.

Kokpit Kosmika

KRYTON: Zachytil jsem jisté energetické záření.
RIMMER zmizí v červeném světle.
KRYTON: Unesli pana RIMMERA.(Naléhavěji) Ježiš! Unesli pana RIMMERA!
KOCOUR: Tak rychle pryč, než nám ho vrátěj!

Místnost na Hololodi

Objeví se RIMMER. Kouká se okolo. Vchází žena. Má na čele zakroužkované písmeno H.
CRANEOVÁ: Snad jsme vás nevyděsili. Nirvanah Craneová. Potřásají si rukama.
RIMMER: Cítím Vás. Dotýkám se.
CRANEOVÁ mu hodí sklenici a on ji chytí.
RIMMER: Jak je to možné?
CRANEOVÁ nalije RIMMEROVI pití.
CRANEOVÁ: Celý tento koráb, posádka a všechno na něm je vytvořeno počítačem.
RIMMER: Jste hologramy, i vaše loď?
CRANEOVÁ: Na zdraví. (Přiťuknou si)
RIMMER: Na zdraví.

Výtah Hololodi

RIMMER: Kolik vás je tady?
CRANEOVÁ: Ani ne 2000. Samí vysocí důstojníci.
RIMMER: Hmmm, to je loď!
HLAS VÝTAHU: Podlaží 3125: Sport a milostné hrátky.
RIMMER: (Náhle se přestane hloupě šklebit) Sport a co?
CRANEOVÁ: Milování. Nemáte palubu pro milostné hrátky?
RIMMER: Nnne.
CRANEOVÁ: A co děláte, když se chcete milovat?
RIMMER: No ... jdeme si zaběhat ... na videu sledujem zahradnické pořady.
CRANEOVÁ: To vás teda lituju. Nemáte pocit napětí nebo frustrace?
RIMMER: Ano, za posledních deset let se to hodně zhoršilo.
CRANEOVÁ: Zvláštní. Tady je to úplně jiné. Na lodi platí nařízení, že každý musí mít pohlavní styk dvakrát denně. V zájmu zdraví.
RIMMER: Dvakrát denně? To se někomu nepodaří za celý život!

CRANEOVÁ se podívá na RIMMERA laskavě, zlostně a překvapeně zároveň.
RIMMER: Já myslím zahořklé, osamělé případy. Ale co když nemáte partnera?
CRANEOVÁ (Nechápe): Když nemáte partnera?
RIMMER: Víte, někdo je třeba zahořklý a osamělý případ. Může zjistit, že jiné lidi nepřitahuje žádným způsobem.
CRANEOVÁ: To se tu nestane. Tady je vrcholem nevychovanosti odmítnout nabídku k pohlavnímu styku.
RIMMER: No! Vzbuzoval jsem vždy úctu pro své vybrané chování. To je loď!
CRANEOVÁ: My jsme tady zavrhli model rodiny v pětadvacátém století, když naši vědci prokázali, že za všechny problémy a neurózy mohou naši rodiče.
RIMMER: Já to věděl!
CRANEOVÁ: Rodina ohrožuje naše duševní zdraví. A veškeré vztahy rovněž. Tyto zastaralé koncepce jsou překonané.
RIMMER: A pokud jde o lásku, jistě se můžete zamilovat.
CRANEOVÁ: Láska je pro nás pasé, pane RIMMERE. Je to krátkodobá hormonální úchylka, která brání dokonalému rozvoji osobnosti. Jsme hologramy. Nehrozí nám choroby či gravidita. Proto v naší společnosti věříme pouze v sex. (Vyzívavě) V trvalý, nezávazný sex.

Kokpit Kosmiku

KRYTON: Chudák pan RIMMER. Bojím se, že mu hrozí nebezpečí.
HOLLY: Snažím se navázat kontakt, ale neodpovídají na žádné frekvenci.
KOCOUR: Navrhuju vzít laserová děla napálit to do nich.
KRYTON: Je to velmi dobrý nápad, pane, ale má jen dvě malé, drobné vady.
KOCOUR (Hlasitě): Tak jo, nic jsem neřek!
LISTER: Není na co střílet, jen se koukněte: nulová hmotnost.
KRYTON: Ovšem, je to hololoď!
LISTER: Hololoď?
KRYTON: Ten projekt byl v plenkách, když jsem opustil sluneční soustavu. Lodi nulové hmotnosti i objemu, schopné proletět nadsvětelnou rychlostí jako tachyony, třeba červími děrami, řízené velmi inteligentními hologramy.
LISTER: A unesli RIMMERA? (Sarkasticky) Ten mezi ně zapadne perfektně!
KRYTON: Teď už chápu, proč se s námi nechtějí spojit. Holoposádky jsou pověstné arogancí. Opovrhují hloupostí, kdekoli ji vidí, a vidí ji úplně všude.
HOLLY: Počkat, zachytila jsem emisi energie.

Zadní část Kosmika

Člen posádky Hololodi se objeví v sousední místnosti. Trpaslíkovci to jdou prozkoumat.
BINKS (Prochází Kosmikem): Binks Osvícení. Objevili jsme opuštěnou loď. Potvrzuji původní předpoklad: není tu vůbec nic cenného ani zajímavého. Jde o starý typ - loď Země 2. třídy, přesně řečeno, model, který byl stažen kvůli hrubým technickým závadám. Trojčlenná posádka. (Prochází kolem členů posádky, kteří teď stojí v řadě) Android série 4000 - téměř na vyhození. Nevydrží dýl než tři roky. Nehodí se už ani do šrotu. A, Felis Sapiens, vyvinul se z kočky domácí, má polovinu její inteligence. Není přínosem pro budoucí studium tohoto druhu. Copak je to tady? Lidská bytost, nebo něco jí velmi velmi podobné. Kalendářní věk: tak pětadvacet, biologický věk čtyřicetsedm. Trpí nadváhou a je zbytečně ošklivý, jinak bych ho doporučil do muzea. Kromě toho nemá žádnou hodnotu.
Zatímco Binks končí svou řeč, LISTER hledá po kapsách krabičku cigaret. Povytáhne jednu cigaretu ven jako anténu a začne imitovat Binkse.
LISTER: LISTER Červenému trpaslíku. Máme mezi sebou příšerný hovado. Mozek v anální oblasti. Brada chybí, zřejmě nevyvinutá. Genitálie malé a neškodné. Nemají žádnou hodnotu.
BINKS: Binks Osvícení. Známky primitivního humoru. Ten člověk ví něco o ironii, satiře a imitaci. Možná, že s trochou péče by zvládl i jednoduché úkoly.
LISTER: LISTER Červenému trpaslíku. Viditelné známky potřeby dostat přes držku. Nechápe ani jednoduché výhružky. Po pořádné mlátičce by možná mohl zítra srkat oběd slánkou.
BINKS: Binks Osvícení. Ta lidská bytost trpí iluzí, že je možné použít fyzické násilí proti hologramu.
LISTER: LISTER Červenému trpaslíku. Ten vetřelec nemá ani páru, že se na naší lodi nachází trýznivý holobič, a pokud nechce mít to svý fujtajblový pozadí na maděru, ať kouká do dvou sekund zmizet!
LISTER jí cigaretu, rychle shazuje bundu, čepici a vestu, a předstírá postoj boxera v ringu.
BINKS: Binks Osvícení. Průzkumná mise dokončena, transfer. Urychleně, Osvícení, rychle, prosím!!!
Binks zmizí dříve, než dá LISTER první úder.

Můstek Hololodi

Je přítomen kapitán a dva důstojníci v pozadí píší cosi na klávesnici počítače. Přichází Nirvanah Craneová a RIMMER.
CRANEOVÁ: Kapitáne, pan RIMMER z lodi Červený trpaslík.
CRANEOVÁ zasalutuje přiložením ruky se zdvihnutým ukazováčkem a malíčkem k hlavě.
PLATINI: Pan RIMMER. Pane Bože, jeden z hologramů starého typu, ani jsem nevěděl, že ještě existuje. Kapitán Hercule Platini, IQ 212. Číslo jedna! (Vyzve v pozadí sedící povedenou slečnu)
PUŠKINA (Mluví znatelným ruským přízvukem): Kapitán Natáša Puškina, IQ 201.
NAVARRO: Kapitán Randy Navarro, IQ 194.
RIMMER: Druhý technik Arnold RIMMER, IQ neznámé. Kapitáne, to je úžasná loď.
PLATINI: Aby nebyla, pane RIMMERE. Také byla zkonstruována pro holografickou smetánku Vesmírného sboru. My jsme špičkoví odborníci ve svém oboru. Tohle je, milý pane RIMMERE, loď nadlidí!
RIMMER: Právě proto mám pocit, že bych sem mohl skutečně patřit.
PUŠKINA (Nevěřícně): To myslitě vážně?
RIMMER: Všechno, co chci od života, je na této lodi. Chci letět s vámi.
PLATINI (Držíc malý šálek, líbezně): Ale, pane RIMMERE, nejste důstojník.
RIMMER: Kapitáne, prakticky velím Červenému trpaslíku čtyři roky. Té posádce vagabundů, pošuků a pacifistických hippíků jsem ukázal, co je disciplína. Kdybych přikázal, plazili by se po břiše přes rozbité sklo s rozepnutým poklopcem. Těžko mohu být důstojníkem, když v hlubokém vesmíru není akademie, jež by mě povýšila. Musíte mě přijmout!
PLATINI: Bohužel, to není tak snadné, pane RIMMERE. Osvícení už má plnou kapacitu. Jedinou možností je vystřídat zemřelého.
PUŠKINA: Musítě soutěžit se člјenom posádky. Zvládnout těsty, které zjistí šíři vašeho intelekta.
RIMMER: Ehhe.
NAVARRO: Testy, jež prověří každý aspekt vašich mentálních schopností.
RIMMER: Áááá.
PLATINI: Pokud zvítězíte, program vašeho soupeře bude ukončen a jeho životní energie by přešla na vás.
RIMMER: Kdo bude můj soupeř?
PLATINI: Jsem si jistý, že náš počítač vybere vhodného soupeře. Má totiž stochistické schopnosti.

PUŠKINA: Předpovídá budoucnost s pětiprocentní možností omylu. Extrapoluje vyslédek ze všech známých i neznámých proměnných. To proto, aby vy jste měl co největší šanci. (Něco mačká na počítači) A tady je: vašim soupeřem bude číslo 4172. Pravděpodobnost prohry, podlje všeho, 96 procent.
PLATINI: Pane RIMMERE, máte 24 hodin na přípravu.
PLATINI "Osvícensky" zasalutuje na rozloučenou.

Koridor na Hololodi

RIMMER a CRANEOVÁ jdou koridorem.
RIMMER: Děkuji, kapitáne, za velmi poutavé odpoledne. Bylo velice ... poutavé.
CRANEOVÁ: Pokud nemáte příliš na spěch, pane RIMMERE, mohli bychom si v mé kajutě pár hodin zasouložit.

Kajuta Craneové

Oba teď leží polonazí v posteli.
RIMMER: To bylo prostě fantastické!
CRANEOVÁ: Něco takového jsem nezažila.
RIMMER (Znepokojeně): Byl jsem dobrý?
CRANEOVÁ: Byl jsi ... zcela jiný.
RIMMER: Jiný?
CRANEOVÁ: Tvé milování je jak japonské jídlo: malé porce, ale tolik chodů.
RIMMER: Víš, Nirvano...
CRANEOVÁ: Už se musíme obléct a jít. (Vstává a obléká si róbu)
RIMMER: Podívej, Nirvano, rád bych ti řekl, že...
CRANEOVÁ: Prosím tě, nic neříkej.
RIMMER: Nic to pro mě neznamenalo. Opravdu vůbec nic. Ještě míň než nic! Věř mi.
CRANEOVÁ: Dobře.
RIMMER: Mohli jsme zrovna tak hrát tenis.
CRANEOVÁ: Tak to má být.
RIMMER: Ty asi nemáš ráda tie-break?
CRANEOVÁ: Nezlob se, mám spoustu práce.
RIMMER: Samozřejmě.
CRANEOVÁ: Víš ... většinou si povídáme.
RIMMER: O čem si povídáte?
CRANEOVÁ: No, o výzkumu, o nových teoriích, o programu mise.
RIMMER: Nezlob se. Musel jsem vypadat jako ignorant. Jediné, na co jsem se zmohl, bylo "Sláva!"
CRANEOVÁ: Děkuju, hezky jsme si zacvičili.
RIMMER: Obléct! (Náhle je oblečen)
CRANEOVÁ: Přenos! (RIMMER zmizí)
Na obrazovce počítače je nápis "zpráva čeká". CRANEOVÁ zmáčkne knoflík.
CRANEOVÁ: Vypnout soukromí. (Na obrazovce se objeví NAVARO)
NAVARRO: Kapitáne, tohleto vás pobaví. Byla jste vybrána za soupeře našemu hostovi.

Místnost na Červeném trpaslíkovi

KRYTON: To, co navrhujete, je nemorální a ilegální. Mozkové štěpy jsou zakázány.
RIMMER: Ale možné to přece je!
KRYTON: Možné, ale velmi nebezpečné. Pokud jde o vedlejší účinky, mohl byste se změnit v blábolajícího prosťáčka.
KOCOUR: Změnit?
RIMMER: To je mi fuk. Klidně to risknu.
LISTER: I když tě to připraví o mozek?
KOCOUR: Ještě z toho vyjde lacino.
RIMMER: Ale na té lodi se mi vrátil čich a hmat a chuť. Už nejsem něco napůl. U nich jsem zase člověk.
LISTER: RIMMERE, je to banda arogantních, nafoukanejch, citově vyprahlejch, trapnejch megalomanů. Myslíš si, že mezi ně zapadneš? (Pauza) Ježiš, já vůl! Bon voyage!
KRYTON: Má pravdu, pane. Proč chcete žít mezi takovými lidmi?
RIMMER: Protože chci být velitelem. Chci bádat na průzkumné lodi objevující nezmapovaný vesmír. Pracovat po boku vzdělaných mužů a žen. Důstojníků, všech, co něco znamenají. LISTERE, mám jedinečnou šanci, jak naplnit svůj sen. Být mezi vítězi. Podívej se. Koho vidíš?
LISTER: Vybal to.
RIMMER: Jsem zahořklý, osamělý kluk, co odešel z domova v šestnácti, aby se stal důstojníkem, a skončil jako obsluha stroje na polívku. Není divu, že otec měl čtyři mrtvice. Není divu, že sedával u okna a slintal. To všechno kvůli mně!!!
LISTER: Dělals jenom to, co každej druhej. Prostě práci.
RIMMER: Podle toho tě posuzujou!
KRYTON: Ale to vůbec ne, pane. Byl Albert Camus snad brankář nebo filozof? Byl Einstein úředník na patentovém úřadě nebo největší fyzik, co kdy žil? A ovšem, často se připomíná syn prostého tesaře, jenž to dotáhl na majitele největšího řetězce pizzerií, Harry Biedelbaum.
RIMMER: KRYTONE, Albert Einstein nestrávil nejlepší léta vybíráním kousků drůbeže z hadice na čištění.
LISTER: Ale proto ještě nejseš břídil.
RIMMER: V očích mých rodičů ano. V očích mých bratrů ano. Prostě a zkrátka v očích všech, kdo mají oči, nejsem nic než pouhý břídil.
KRYTON: Pane, rozmyslete si to. Když ne v zájmu zdraví, tak alespoň zvažte morální aspekty svého rozhodnutí. Dostal byste se do společnosti, kde byste měl pohlavní styk s pěknými moudrými ženami dvakrát denně a na požádání. Tak co, jsem tu snad jediný, komu tohle všechno připadá tak trochu nevkusné?! (LISTER a KOCOUR v němém úžasu zastavili v pozicích, které zaujímali) No, je zřejmé, že ano!

Laboratoř Červeného trpaslíka

RIMMER leží na nějakém operačním stole v laboratoři a KRYTON stojí u něj.
KRYTON: Pane, přepsal jsem dva kandidáty, které vložíme do vašeho mozku, důstojníka jménem Buckham - skvělé vědecké předpoklady, IQ 169 a třetího důstojníka McQueena - vynikající matematik, IQ 172. I když vezmu v úvahu ohromný součinitel odporu vašeho mozku, stejně si myslím, že výsledek může být mimořádně dobrý.
RIMMER: A budu schopen vše řídit?
KRYTON: Budete mít k dispozici vědomosti, ale vaše osobnost bude mít právo veta. Ale, pane, uvažte to ještě. Když ne kvůli sobě, tak kvůli tomu, jehož připravíte o život.
RIMMER: Neřekl sám Svatý František z Assisi: "Nikdy nedej stejnou šanci blbovi!"?
KRYTON: I kdyby to řekl, nikdo by to nezveřejnil.
RIMMER: No tak, dej se už do toho.
KRYTON: Spouštím inteligenci.
RIMMER: Sláva nebo šílenství čeká.
KRYTON stiskne knoflík a elektronické rameno se začne přesouvat od RIMMEROVÝCH nohou k jeho hlavě.

Koridor na Červeném trpaslíkovi

KRYTON a LISTER jdou koridorem.
LISTER: Přečet celou lékařskou knihovnu?
KRYTON: Za méně než tři hodiny. Ta změna je opravdu úžasná! Ale, pane, měl bych vás varovat: tohle není ta ubohá lidská troska známá jako Arnold RIMMER. Připravte se na to.
Vejdou do místnosti. RIMMER sedí před počítačem.

Místnost na Červeném trpaslíkovi

KRYTON: Pane, dostali jsme souřadnice. Asi byste se už měl vydat na cestu.
RIMMER (Povýšeně): KRYTONE ...
RIMMER se otočí a my můžeme vidět, že má brýle na čtení a drží hlavu pompézně nahoru.
RIMMER: ...něco ti řeknu. Vycházíme-li ze základní premisy, že veškerá geomatematika je založena na limitující představě, že jedna plus jedna rovná se dvě a ne, jak postuluje Astermeyer, že jedna plus dvě je ve skutečnosti jedna a táž věc nahlížená z různých úhlů, (Hlasitě vydechne nosem) tvary popsané Siddusem musí tudíž být poly-doc-dec-al-hoi-hadron-hexa-sexa-hedro-dibi-doly-deca-dodron. (Opět hlasitě vydechne nosem) Všechno ostatní jsou plky. Nemám pravdu?
LISTER: (Překvapeně) RIMMERE?!

Koridor Červeného trpaslíka

LISTER, RIMMER a KRYTON jdou chodbou.
RIMMER: Nechcete slyšet palyndromické haiku, co jsem ráno napsal?
KRYTON: Bohužel nemluvíme japonsky.
RIMMER: Řeknu ho v mandarínském dialektu.
LISTER: RIMMERE, my nemluvíme japonsky, nemluvíme mandarínsky a ani ne nektarínsky!

Přenosová místnost

LISTER (Ke KRYTONOVI polohlasem, když vcházejí do přenosové místnosti): Už ho vážně začínám mít plný kecky.
RIMMER si stoupne před ně a ukazuje ke stropu.
KRYTON: Nesmíte zapomínat, že teď operuje na úplně jiné úrovni než my. Jsme pro něj intelektuální ekvivalent domácích učitelů přírodopisu.
KRYTON: Subjekt připraven k transferu.
RIMMER: Sbohem, pánové. Sláva čeká! (Zmizí)

Zkoušková místnost Hololodi

Kapitán PLATINI se objeví na obrazovce počítače a začíná mluvit ke kandidátům. Vidíme RIMMERA a CRANEOVOU, jak střídavě naslouchají zprávě.
PLATINI: Pozor, kandidáti, vzhledem k intelektuálnímu charakteru tohoto souboje budete každý v jiné místnosti. Otázky uslyšíte v nepřeberném množství jazyků, abychom vás dezorientovali. V úvodním kole dostanete celkem dvě stě tisíc otázek. Až skončíte na monitoru A, můžete se přesunout k monitoru B.
RIMMER: Vypracuju oba úkoly současně, jestli vám to nevadí. (Nasadí si sluchátka)
PLATINI: Pane RIMMERE, to je naprosto nemožné.
RIMMER: Přesto se o to pokusím. (Nasadí si druhá sluchátka)
PLATINI: Začínáme.
Vidíme modrou obrazovku počítače s bílým textem Stojí tam: ":q Vložte počáteční tangenciál deviace theta/pí shledávané tětivou ležící při zlomkové odvozenině třetího kvocientu theta".
RIMMER začíná psát, vidíme ":a Negativní vektor", kamera střihne. Pak vidíme, že RIMMER píše na obou klávesnicích zároveň, na každé jednou rukou. CRANEOVÁ také píše. Vidíme body obou soutěžících s titulky "Vyzyvatel" a "Člen posádky 4172", bodový stav je 225:129. RIMMER si prohodí ruce na klávesnicích a začne psát s překříženými pažemi. Skóre vystoupí na 369:219. Náhle RIMMER ztuhne. Jeho skóre se zastaví na 396, zatímco skóre CRANEOVÉ neustále narůstá. Sundá si brýle, tře si kořen nosu, vběhne do koridoru.

Červený trpaslík.

Vidíme, jak se RIMMER zhmotní a běží koridorem.

Důstojnická místnost

LISTER, KOCOUR a KRYTON mají pohovor s ženským hologramem. KRYTON zapisuje všechny detaily.
LISTER: Ea, zřejmě jste přesně to, co potřebujeme. Nemáte na nás nějaké otázky?
HARRISONOVÁ: Ráda bych si ujasnila jen pouhou drobnost. Tohle je příležitost, abych žila zase jako hologram a člen posádky, a tu tvoříte vy tři.
Ti tři se povzbudivě usmějí.
HARRISONOVÁ: Trávíte čas převážně zachraňováním opuštěných lodí, hraním pokeru a požíváním kari.
LISTER: Nezachraňujeme moc často.
HARRISONOVÁ: Ale pokrmů z kari sníte hodně.
KRYTON: No, nejíme kari každý večer, jak by se zdálo. Jsem si zcela jistý, že loni v červnu jedl pan LISTER pizzu. (K LISTEROVI) Vzpomínáte?
LISTER (Kývne na souhlas): Jo.
KRYTON: Nechutnala vám, ale pak jsem ji polil kari omáčkou a hnedle jste ji spapinkal.
HARRISONOVÁ: A ty pokerové seance až do rána: je to vždy svlékací poker?
LISTER: Záleží na tom, jak jsme opilí.
KOCOUR: Nebo kolik zbaštil kari.
HARRISONOVÁ: Takže, a možná se zeptám trochu hloupě, asi nemáte zrovna v lásce jízdu na koni nebo balet.
LISTER: Nic proti, pokud si pak můžeme dát kari, je to v pohodě. Ještě si musíme promluvit s pár lidma, ale teoreticky, kdyby jsme vám nabídli místo hologramu, vzala byste to?
HARRISONOVÁ: Ne.
LISTER: Ne?
HARRISONOVÁ: Ne, domnívám se, že je mi líp tam, kde sem.
KOCOUR: Ale jste mrtvá!
HARRISONOVÁ: A po setkání s vámi se mi to líbí ještě mnohem a mnohem víc.
KRYTON: Mockrát děkujeme... (Podívá se do papíru) ...slečno Harrisonová. Děkujeme vám.
LISTER: Další! (Harrisonová zmizí)
HOLLY: Další uchazeč... (Objeví se muž.) ...palubní seržant Sam Murray.
LISTER: Ea, Same. Jak už vám řekla HOLLY...
Přiřítí se RIMMER a přeruší pohovor.
RIMMER: Pomoz mi. Vrátilo se mi moje myšlení.
KRYTON: Ano? A jak to proběhlo? Jako pomalé zhoršování vaší inteligence, či to šlo ráz na ráz!?
RIMMER: Ráz na ráz. Jsem zrovna v nejlepším. Musíš mi dát mozkový štěp.
KRYTON: Lituji, pane. Jde o imunitní reakci. Pokud mozek štěp odmítne, nemůžeme nic dělat.
RIMMER: To nemyslíš vážně!
KRYTON: Zkrátka nemáte mozek, který je schopen přijmout implantát.
RIMMER (Bez sebe): Nééééééééééééé!
KRYTON: Mrzí mě to, pane.
RIMMER: A nedá se to udělat jinak?
KRYTON: To bohužel ne.
RIMMER: Ale já vyhrávám, jsem tak blízko! (Všimne si Sama Murrayho) Kdo to je? Ještě nejsem pryč a už za mě máte náhradu!
LISTER: Mysleli jsme, že se nevrátíš.
RIMMER: Měli jste to předpokládat, ne? To jste si mysleli, že něco vyjde mně? Arnoldu Trdlu RIMMEROVI? Tomu dvornímu mamlasovi? (Odchází)
KRYTON: Kam jdete, pane?
RIMMER: Jdu odstoupit.

Výtah Hololodi

RIMMER, PUŠKINA a jiný ženský hologram jedou ve výtahu.
PUŠKINA: Ja slyšela, že stě velmi dobrý.
RIMMER (Bez zájmu): Hmmmmmmmmm.
PUŠKINA: Poslyště, jestli vy uspějetě, my si můžem spolu zasouložit. Ve středu mám volno.
RIMMER: Je mi líto, ve středu nemám čas. Páchám sebevraždu!
VÝTAH: Podlaží 6120: Botanická zahrada.
Dvě ženy opustí výtah a vstoupí NIRVANAH CRANEOVÁ.
CRANEOVÁ: Arnie, kdepak jsi byl?
RIMMER: V samotném pekle. Odstoupil jsem se zkoušky.
CRANEOVÁ: Vždyť vyhráváš!
RIMMER: Použil jsem mozkový štěp.
CRANEOVÁ: Zbláznil ses? To je podvod!
RIMMER: Udělal bych cokoliv, abych se na loď dostal. Když se na sebe podívám, vidím tohle. (Ukazuje na písmeno H na čele) Ale pro mě to není hologram, znamená to hlupák, hovado, hlava skopová. Konečně jsem se mohl stát někým, koho bych měl rád.
CRANEOVÁ: Ještě jsem nepoznala nikoho, jako jsi ty.
RIMMER: Tohle říká každý.
CRANEOVÁ (Chytne RIMMERA za tváře až mu z úst udělá legrační špulítko): Poslyšte, pane! Uvnitř té neurotické skořápky je krásný člověk, který si zaslouží jiný život. Takže to nevzdáš, viď? Viď, že ne?
RIMMER: Švindloval jsem.
CRANEOVÁ: Ty vyhraješ, Arnie. Tvůj sen se ti vyplní. To ti slibuju.
RIMMER: Doopravdy?
CRANEOVÁ políbí svůj prst a dotkne se jím RIMMEROVÝCH rtů. Dveře výtahu se otevřou.
CRANEOVÁ: Doopravdy. (Vystoupí)

Chodba na Červeném trpaslíkovi

RIMMER se zhmotní na Červeném trpaslíku a kráčí chodbou do místnosti, kde jsou LISTER a KOCOUR.

Místnost na Červeném

RIMMER (Zdánlivě sklíčený): Vyhrál jsem.
LISTER: (Nedůvěřivě) Cože?
RIMMER: Můj soupeř odstoupil. Vyhrál jsem. Jsem důstojník. Odcházím. (Odchází)

Přenosová místnost Červeného trpaslíka

RIMMER se poněkud nejistě loučí s ostatními trpaslíkovci. Jeho písmeno H je teď v kroužku a má na sobě uniformu člena posádky Osvícení.
RIMMER: Nepotrpím si na velká slova a vím, že to se mnou nebylo vždycky lehké. A vím, že kdyby to šlo, tak bych si za přátele nevybral vás. Ale chci, abyste věděli, ... že za ta léta ... jsem si vás začal vážit ... jako ... náhodných ... známých. Takže už radši půjdu.
LISTER: Ahoj, ty pako.
RIMMER: Transfer.
KRYTON: Transfer. (RIMMER zmizí)

Vesmír

Průhledná hololoď poklidně letí, když tu se změní v modrou kometu a odletí pryč.

Pokoj Hololodi

NAVARRO a RIMMER vcházejí do pokoje.
NAVARRO: Vaše kajuta, pane RIMMERE.
RIMMER: To musí být omyl! Tahle je kapitána Craneové!
NAVARRO: Copak vy to nevíte? Byla vaším soupeřem.
Začne hrát hudba, jaká hrála ve filmu na začátku epizody.

Kapitánova kajuta

RIMMER vchází do kapitánovy kajuty.
RIMMER: Navigační důstojník RIMMER se hlásí.
Hudba ustává.
PLATINI: Arnolde, vítejte na palubě. (Salutuje) Doufám, že je vše k vaší...
RIMMER: Dovolte mi promluvit.
PLATINI: Hmm...
RIMMER: Žádám, abych byl propuštěn ze služby.
PLATINI: Propuštěn. A směl bych znát vaše důvody?
RIMMER: Kapitán Craneová ztratila hlavu a zamilovala se do mě, pane.
PLATINI (Posměšně): Cože? To určitě ne. Craneová má příliš vysoké IQ na to, aby podlehla krátkodobé hormonální disbalanci.
RIMMER: Proto odstoupila a umožnila mi zvítězit, pane.
PLATINI: Chcete mi naznačit, že jí z nějakého důvodu šlo víc o vaše štěstí než o vlastní život?
RIMMER: To že chci? Ano, domnívám se, že ano. Jistě.
PLATINI: A teď se chováte stejně nesmyslně - odstupujete, aby se mohla vrátit, přestože tady byste mohl mít všechno: velitelské postavení, skutečnou fyzickou formu, všechno!
RIMMER: Buďte tak laskav a předejte jí tento vzkaz, pane.
Předá mu obálku a hudba začne znovu mohutnět.
PLATINI: Chápu vaše gesto, ale Vaše propuštění ve skutečnosti nic neřeší. Tak, jako tak, nebudete ... spolu.
RIMMER: Dovolte mi vrátit se na loď, pane.
PLATINI: Vyhovuje se.
RIMMER si stoupne do pozoru a po osvícensku zasalutuje.
Odchází, ale zastaví se a otočí.
RIMMER: A ještě něco, mýlíte se, budeme spolu, jenom ... každý jinde.
RIMMER znechuceně zkřiví obličej.
RIMMER: Je vůbec možné, že jsem tohle řekl?
RIMMER odchází. Zatímco se hudba blíží ke konci, objeví se okraje a obraz se stává širokoúhlým.
Objeví se nápis: “The End”.
KONEC

Epizoda 26, "Inkvizitor"

Neznámý měsíc

Je vidět město uvnitř průhledné kopule.

Ložnice

Muž středního věku spí v potemnělé ložnici. Ve dveřích se objeví vysoká postava s černým pláštěm, s kouřem u kotníků a s černobílou maskou podobnou lebce. Zaduní podivným hlasem.
INKVIZITOR: Thomasi Allmane!
ALLMAN, tlusťoch s šedivými vlasy, nahmatá na nočním stolku své brýle.
INKVIZITOR: Thomasi Allmane, byl jsi shledán nehodným své existence.
ALLMAN: To jsi ty, mami?
INKVIZITOR: Tvůj život a veškeré vzpomínky na tebe budou vymazány z historie. Místo, které jsi zabíral v časoprostorovém kontinuu, bude přiděleno někomu, komu nebyl nikdy dán dar života. Kéž bys byl strávil svůj čas moudřeji.
Inkvizitor vystřelí oranžovo-červený paprsek světla na Allmana z rukavice, kterou má na ruce a vytvoří kolem Allmana záření.
ALLMAN: Ne, prosím! Proč já? Jiní taky promarnili svůj život!
INKVIZITOR: Nikdo soudu neujde.
Obrázek Allmana na jeho nočním stolku se změní na obrázek štíhlejšího, vyššího muže s tmavými vlasy a s knírkem. Tento tmavovlasý muž se pak objeví v pokoji v záblesku žluto-zeleného světla.
INKVIZITOR: Dokonáno. Zbývá jen vymazat tvojí fyzickou podobu.
Inkvizitor vystřelí další červeno-oranžový paprsek na Allmana, který se rozplyne. Inkvizitor se otočí na nového Allmana.
INKVIZITOR: Promiňte, že ruším, pane. Kontrola autenticity.
Inkvizitor zasalutuje, otočí se a zmizí.

Kokpit Kosmika

Jsou tu LISTER, RIMMER a KRYTON. KRYTON podává LISTEROVI šálek.
KRYTON: Káva, pane. S dvojitou dávkou kofeinu i cukru.
LISTER: Bezvadný.
KRYTON se dívá LISTEROVI přes rameno, co čte.
KRYTON: Á, Vergiliova Aeneas. Epos o Agamemnónově boji o Helenu Trojskou - dílo největšího římského básníka, jenž se kdy brkem dotkl pergamenu.
LISTER: Jo, tohle je komiksová verze.
KRYTON: Vážně?
LISTER: Ale je to dobrý. Přímo našlapaný dějinama.
RIMMER se na ně znechuceně podívá.
KRYTON (Čte z komiksu): Prásk, bum, pic ho, zhebni v posteli, ty trojskej prasopse, bác, plesk. Vycházejí z původního textu. Jsem si jist, že by Vergilius souhlasil.
RIMMER: Krytone, neodrazuj ho. Je to jediná věc, kterou kdy četl, krom leporela.
LISTER: Ale toho dřevěnýho koně v tý trojský ptákovině, to jim nesežeru, to ne.
RIMMER: To je jeden z nejslavnějších vojenských manévrů!
LISTER: Koukni, Řekové byli deset let před Trójou a prásk ho, bác ho a bim ho vobčas na ňákýho Trójana, že jo?
RIMMER: No a?
LISTER: A ty se jednou ráno probuděj a Řekové jsou v tahu. A hned za městskejma branama nechali ten dar; výraz úcty ke svejm sokům: ohromnýho koně, dost velkýho na to, aby se do něj vešlo 500 Řeků v plný zbroji a ještě zbylo dost místa na hygienický zařízení. A podle tebe se žádnej Trójan neptal: „Co že je to za divnej dáreček? To nám nemůžou dát pajc na holení a ňáký fusekle?“ Ne, oni si ho odtáhnou dovnitř a jak na potvoru jdou všichni brzo na kutě! Blbost těhhle lidí musela bejt potrestaná tím, že je někdo voddělal v posteli. A víš, co je největší prča? Podle tehdejších Řeků se dodneška říká „Dát někomu danajskej dar“ a přitom by se to mělo jmenovat podle Trójanů „dacanskej dar“.
RIMMER: Děkuji za vysvětlení, Schliemanne.
Kosmik se zakymácí. KOCOUR přiběhne zezadu. LISTER začne mačkat cosi na ovládacím panelu.
KOCOUR: Co to bylo?
HOLLY: Zvláštní, změnili jsme kurs.
KRYTON: Ale žádnou změnu nemáme naprogramovanou.
Loď se opět otřese. Začnou svítit červená světla a houkat poplašné sirény.
HOLLY: A zase! O 180 stupňů! Letíme zpátky k Červenému trpaslíku.
LISTER: Sakra, dej mi manuál, HOLLY.
Když se LISTER dotkne kormidla, přeskočí z něj oblouk elektrického proudu a dá mu ránu.
LISTER: Jau!
HOLLY: Máme poruchu!
KRYTON: To není porucha, něco ovládá naše vozítko.
RIMMER: HOLLY, vidíš nějaká tělesa?
HOLLY: Radar nic neukazuje.
KRYTON: To není možné, něco tam je…
KRYTON je přerušen, když se náhle LISTER vzpřímí a vytrčí paži. Oblouk elektřiny jiskří mezi jeho hlavou a ovládacím panelem Kosmika. Je slyšet Inkvizitorův hlas, ale LISTEROVY rty se nehýbou.
INKVIZITOR: Zmocnili jsem se člověka známého jako LISTER. Nestavte se mi na odpor.
KOCOUR: Co s ním je, konečně mutuje?
KRYTON (Hlasitě): Řekněte, kdo jste!
INKVIZITOR: Děs a hrůza provází mne, jsem Inkvizitor!
KRYTON: Inkvizitor?!
INKVIZITOR: Vaše vozítko je pod mou kontrolou. Doveze vás na vaši mateřskou loď, kde budete postaveni před soud. Každý z vás pronese řeč na obhajobu své existence. Pokud neuspějete, budete vymazáni beze stopy!
Inkvizitor opustí LISTEROVO tělo. LISTER klesne do židle.
KRYTON: Není vám nic, pane?
LISTER: Ne, nic. Aspoň doufám. (Vstává) Akorát se třesu.
KRYTON: No, ale pro jistotu vás ještě prohlédneme na Mediscanu.
LISTER: Jo, jasně.

Vesmír

Kosmik se vrací k Červenému trpaslíku.

Zadní část Kosmika

Všichni sedí v zadní části; LISTER je zabalený do ručníku.
RIMMER: KRYTONE, už si slyšel o „Inkvizitorovi“?
KRYTON (Velmi dramaticky): Jen různé mýty; děsivé příběhy; strašidelné historky, jež se vyprávějí u blikajícího ohně o půlnoci, vždy když se sejdou ošlehaní vesmírní vlci a při lahvince se předhánějí v příhodách, při nichž krev tuhne v žilách!!!
RIMMER: Stačilo by říct normálně „ano“.
HOLLY (Potichu): Tak kdo to je?
LISTER: Jo, a o co mu jde?
KRYTON: Legenda vypráví o androidovi - o samoopravovacím robotu, jenž přežije do konce času; až do konce věčnosti. A po milionech let samoty nakonec dojde k závěru, že není žádný Bůh, ani posmrtný život a jediným důvodem a pravým důvodem existence je žít užitečný život. A tak android zkonstruuje stroj času a bloudí věčností, navštíví každou duši v dějinách a každou

podrobí zkoušce. A vymaže všechny, kdo promarnily svůj život, a nahradí je těmi, kteří nikdy neměli šanci žít, neoplodněnými vajíčky, spermiemi, které neuspěly. To je Inkvizitor - vymýtí darmožrouty, vygumuje mizery a smete budižkničemy!
RIMMER: Jsme v tom až po uši.
LISTER: Kdo může posoudit, co je bezcenný?
KOCOUR: Ale běž! Stačí mi jeden pohled! Přečti si své heslo „Kdo je nikdo!“
LISTER: Ne, vážně! Kdo je soudce? Kdo má právo říct, co stojí za to?
RIMMER: Smiř se s tím, hochu. Válet se celý den na kavalci, číst „Malýho cyklistu“ a pojídat cornflakey, to ti asi jen tak neprojde.
LISTER: Jenom proto, že jsem nevymaloval Sixtinskou kapli, jsem určenej k likvidaci?
HOLLY: Ne, ale proto, že jsi naprosto bezcenný vesmírný povaleč a nemytý šmudla.
KRYTON: Přesně tak. Kritériem není sláva, ale pouze to, jestli jste žil užitečný život.
RIMMER (S hlavou v dlaních kňourá): Proč mi tohle někdo neřekl dřív? Kdybych věděl hned od začátku, že má člověk žít užitečný život, mohl jsem s tím něco udělat! Do kolika dobročinných televizních akcí jsem volal a slíbil příspěvek - vědět tohle, dal bych jim pravé číslo kreditky.
KRYTON: Pane, nemusíte být velkým filantropem ani misionářem. Stačilo by, kdybyste byl využil daru života.
RIMMER: Ale ne!
KRYTON: Něčím přispěl!
RIMMER: Ale ne!
KRYTON: Byť i něčím malým!!
RIMMER: Ale ne!
KRYTON: Stačilo by, kdybyste nevedl život tak zcela egocentrický, prázdný a sobecký.
RIMMER: Tohle mi děláš naschvál, viď!
KRYTON: Snažím se vám jen ulevit, pane!
RIMMER: Tak zavři zobák!
LISTER: Nevim, proč bysme se měli bát nějakýho ujetýho toulavýho robota, co se prohlásil za soudce a porotu celýho lidstva. Proč bysme měli před nim padnout na zadek?
Inkvizitor převezme opět kontrolu nad LISTEROVÝM tělem. Napřímí se mu páteř a jiskří kolem něj oblouk elektrických výbojů.
INKVIZITOR: Protože mám takovou sílu, že tvý tělo přetrhnu jako hada!
LISTEROVO tělo se uvolní.
LISTER: Jo, už chápu, kamaráde!

Nákladní dok

Kosmik přistává.

Chodba Červeného trpaslíka

LISTER, RIMMER, KRYTON a KOCOUR jdou temným koridorem.
LISTER: No tak, kde je?
Inkvizitor se objeví v zářivé mlze. Blokuje koridor.
INKVIZITOR: Pohleďte a třeste se! Inkvizice začíná! Dokažte mi, že jste hodni svého života, jinak budete celou věčnost pít plnými doušky ze studny nicoty.
KOCOUR: Nesnáším otázky na buď a nebo.
INKVIZITOR: Kdo bude první?
KOCOUR a RIMMER (Společně ukazujíc): LISTER!
Inkvizitor zmrazí LISTERA, KOCOURA a KRYTONA v bublině modré energie.
INKVIZITOR: Ty, holograme! Ty budeš první.
RIMMER (Přiškrceně): Pardon? Pane?
Inkvizitor vystřelí na RIMMERA žluto-zelený paprsek a on zmizí. Střih na detail Inkvizitorovy tváře. Kamera ustupuje a my ho vidíme sedět na trůnu ve tvaru gryfa.

Temná místnost

RIMMER stojí před ním v temné místnosti s množstvím zapálených svíček v pozadí.
INKVIZITOR: Byl ti dán největší dar ze všech: dar života. Řekni mi, cos udělal, aby sis zasloužil tuto výjimečnou přízeň štěstěny.
RIMMER: Víte, neberte to jako nedostatek úcty k vám, ale máte snad právo se ptát - ne, vlastně - požadovat po mně odpověď, vaše excelence? (Udělá pukrle a ukloní se)
INKVIZITOR: Všichni se musejí zodpovídat Inkvizitorovi!
RIMMER: Bude ale můj soud spravedlivý?
INKVIZITOR: Jistě, jako všichni, kdo stojí před Inkvizitorem, budeš svým vlastním soudcem...
Inkvizitor odklopí masku a objeví se ...RIMMERŮV obličej.
INKVIZITOR (Od teď mluví jako RIMMER): ...ty sám!
RIMMER: Hernajs!
INKVIZITOR: To máš tedy pravdu, kamaráde!
RIMMER: Každého soudí jeho vlastní já?
INKVIZITOR: Zavání to metafyzikou, ale spravedlivější způsob není. Tak do toho, ospravedlň se.
RIMMER: Tak nejdřív jsem…
INKVIZITOR (Přeruší ho): Lháři!
RIMMER: Konal jsem dobro.
INKVIZITOR: Ne, nekonal!
RIMMER: Ze všech sil jsem se vždycky snažil konat dobro.
INKVIZITOR: Ne, nesnažil.
RIMMER: Víte, svým způsobem jsem vedl dobrý život.
INKVIZITOR: Kdy?
RIMMER: Ááá! (Ukazuje za trůn) Kdo to támhle stojí? Sám archanděl Gabriel! To jsem teď já, jsem nový člověk! Aleluja!
INKVIZITOR: Jsi pouze odporný a páchnoucí, slizký a hnusný zelený lidský výkal, že?
RIMMER: No... tak něco, ano.
INKVIZITOR: Takže se už laskavě ospravedlň!
RIMMER: Nemoh´ jsem být jiný. Můj otec byl šílený zkrachovalý voják, matka semetrika ze Semetrikova. Mí bratři měli krásu i talent. A co jsem měl já? Střapaté vlasy a zarůstající nehty. Ano, přiznávám, že jsem nula. Ale vzhledem k mému zázemí je nula pokrok.
RIMMER zmizí a na jeho místě se objeví KOCOUR. Inkvizitor má teď KOCOURŮV obličej a hlas.
KOCOUR: Čau, frajere!
INKVIZITOR: Tvůj soudný den již přišel. A šetřit tě nebudu! Souzen budeš jako všichni.
KOCOUR: Jsem naladěn na FM!
INKVIZITOR: Nezbývá než tě vyzvat: ospravedlň svou existenci - co dobrého jsi vykonal?
KOCOUR: Dal jsem světu potěšení ze svého půvabného těla!
INKVIZITOR: To je pravda.
KOCOUR: Už můžu jít?
INKVIZITOR: To je všechno?
KOCOUR: To je ti málo?
INKVIZITOR: Řekl bych, že je to dost povrchní argument.
KOCOUR: Taky jsem dost povrchní kluk. Povrchní, ale s krásnou figurou!
INKVIZITOR: Někdy uvádíš v úžas i mě!
KOCOUR: Děkuju!
Místo KOCOURA se objeví KRYTON. INKVIZITOR teď vypadá a mluví jako KRYTON.
INKVIZITOR: Tak, KRYTONE, máš možnost se obhájit.
KRYTON: Nejsem si jist, jestli mohu.
INKVIZITOR: Tvůj život byl naplněn užitečnou prací. Není snad tvora, který by žil tak nesobecký život.

KRYTON: Jsem naprogramován, abych žil nesobecky. A proto dobré skutky nevycházejí z dobrých úmyslů, ale jsou výsledkem série binárních povelů, které jsem povinen poslouchat.
INKVIZITOR: Ale jak se tedy může jakýkoli robot obhájit?
KRYTON: Možná kdyby zkusil ukončit svůj program a žít podle souboru hodnot, které si potom nezávisle vytvoří.
INKVIZITOR: Tvůj argument si říká o vymazání.
KRYTON: Jsou to tvoje pravidla, ne moje.
INKVIZITOR: Přeješ si být vymazán?
KRYTON: Jsem naprogramován, abych si nic nepřál. Sloužím.
INKVIZITOR: U člověka lze tvé chování považovat za tvrdohlavost.
KRYTON: Ale já nejsem člověk a ty taky ne. A není na nás, abychom je soudili. Nevím, proč to děláš.
INKVIZITOR sklopí masku.
INKVIZITOR (Majestátním hlasem Inkvizitora) Už dost!!!
Inkvizitor znovu odklopí masku. Objeví se LISTERŮV obličej.
INKVIZITOR: Tak co? Jak z toho vybruslíš, vobludo?
LISTER: O čem to mluvíš?
INKVIZITOR: Víš, kde si moh bejt, kdyby ses trochu snažil? Čím ses moh´ stát?
LISTER: No a?
INKVIZITOR: Dyť ti to pálí, kamaráde! A nikdy jsi toho nevyužil!
LISTER: No a?
INKVIZITOR: Tak se koukej ospravedlnit!
LISTER: Polib mi.
Inkvizitor opět sklopí masku a vrátí se mu jeho hlas.
INKVIZITOR: Inkvizice skončila. Dospěl jsem k verdiktu.

Chodba Červeného trpaslíka

LISTER, RIMMER, KRYTON a KOCOUR spolu teď stojí v koridoru.
INKVIZITOR: Dva z vás se nedokázali stát tím, čím velmi snadno mohli být. Promarnili jste život, a tak jste vlastně vůbec nežili!
Inkvizitor vystřelí na RIMMERA a KOCOURA zelené světlo a oni zmizí.
LISTER: Ty hajzle! Ty jsi je vymazal!
KRYTON (Drží LISTERA zpátky): Pane!
LISTER: Je to cvok, KRYTONE! Vymazal KOCOURA a RIMMERA!
INKVIZITOR: Těm nic nehrozí.
KRYTON: Pane... vymazáni budeme podle všeho my dva.
LISTER: Aha.
Inkvizitor udělá cosi na své rukavici a LISTEROVI a KRYTONOVI se objeví na zápěstích a kotnících pouta svazující oba dohromady.
LISTER: Vedli snad užitečnější život než my dva?
INKVIZITOR: Kocour je sobecké a povrchní stvoření, stejně jako ten hologram. Vzhledem ke svým nízkým nárokům se ale ospravedlnili. Zatímco ty a robot jste měli navíc.
INKVIZITOR je obklopí červeno-oranžovou bublinou energie.
LISTER: Co je zase tohle?
KRYTON: Řekl bych, že nás chirurgicky odstraňuje z času. Každá vzpomínka na nás, každý náš čin je vygumován. Tímto vymazal naše životy.
INKVIZITOR: Je to hotovo. Linie času jsou spleteny. Náhoda je poopravena. Zbývá jen zprovodit ze světa vaši fyzickou podobu.
LISTER: Jestli máš nějakej úžasnej tajnej plán v rukávu, je čas se s nim vytasit.
KRYTON: Nemám plán, pane. (Ukazuje své mechanické paže) Nemám rukávy.
Další KRYTON se objeví za Inkvizitorem. Má stejnou rukavici jako Inkvizitor.
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Výborně! A tak, ea, co jsem udělal pak?
KRYTON Z BUDOUCNOSTI zapne řetězovou pilu a uřízne Inkvizitorovi ruku i s rukavicí. Zatímco je Inkvizitor ochromen bolestí, kopne KRYTON Z BUDOUCNOSTI rukavici LISTEROVI a KRYTONOVI.
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Tak honem! Zvedněte tu rukavici a zmizte!
LISTER: Do prčic, co je zase tohle?
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Nemám čas na vysvětlování! Jsem z budoucnosti, zachráním vás. Tak běžte! Honem!
KRYTON: A co já? Totiž... ty... totiž... my?
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Nás bohužel zabijou.
KRYTON: Zabijou? Jak?
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Zatímco tady stojím a vysvětluju vám to, Inkvizitor na mě skočí zezadu, takhle.
Inkvizitor skočí na KRYTONA Z BUDOUCNOSTI zezadu a začne mu drtit hlavu o stěnu.
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Nemůžete mě zachránit. Než dojde k rozhodujícímu střetu ve skladišti, musíte dešifrovat ovládání rukavice.
LISTER: Jak? Napověz nám.
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: No, já... já... nemohu to vysvětlit. Z nějakého důvodu jsou moje poslední slova „Enig“.
LISTER: „Enig“?!
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Ano, enig…
Ozve se křupavý zvuk, jak Inkvizitor konečně rozdrtí hlavu KRYTONA Z BUDOUCNOSTI. Zbylý KRYTON začne tahat LISTERA pryč koridorem.
KRYTON: Honem, pane, musíme jít!
LISTER: Zrovna tě zabili, KRYTONE!
KRYTON: Pane! Musíme jít!
Iinkvizitor si regenerací obnoví ruku.

Jiná chodba

LISTER a KRYTON běží koridorem, pokoušející se utéct, když tu náhle začnou blikat červená světla a houkat poplašné sirény. Přiběhnou k zamčeným dveřím. LISTER přitiskne svou dlaň na skleněný obdélník vedle dveří. Rozsvítí se čtverec a je slyšet hluboký tón. Na obrazovce ve stěně se objeví HOLLY.
HOLLY: Nejste registrován jako personál této lodi. Prosím, uveďte jméno a kód.
LISTER: To jsme my, HOLLY!!!
HOLLY: Prosím, uveďte jméno a kód.
LISTER: LISTER, D., tři nuly jedna šest devět.
HOLLY: Nemám tu záznam o otisku vaší dlaně.
Začnou houkat sirény.
HOLLY: Poplach vetřelec!
LISTER pokyne KRYTONOVI, aby to vyzkoušel. KRYTON položí ruku na zařízení otisků dlaní.
KRYTON: Obnovuju iniciaci!
Sirény přestanou houkat.
HOLLY: Prosím, uveďte jméno a kód.
KRYTON: Název série: KRYTON. Registrační kód: Doplňkový, nula nula jedna.
HOLLY: Nemám tu záznam o vaší CPU.
Sirény začnou znovu houkat.
LISTER: Tady už neexistujeme!
Bílý kouř vyrazí ze stěny vedle LISTERA. Ten uskočí stranou a přikryje si rukama obličej.
KRYTON: Slzný plyn!!!
Oba běží chodbou jiným směrem. Další oblak slzného plynu vystřelí z protějšího konce chodby. Stáhnou se tedy do středu. Otevřou se dveře a vstoupí RIMMER a KOCOUR. KOCOUR drží bazukoid.
LISTER: Ha, díky Bohu, to ste vy.
KOCOUR: Hni se a je z tebe žrádlo pro psy.
LISTER: Cože? To jsme my!
RIMMER: Co jste zač a co tady chcete?

LISTER: RIMMERE, to sem já!
RIMMER: Odkud mne znáte?
KOCOUR: Nezbašti mu to, jméno zná z uniformy!
KRYTON (K LISTEROVI): Pane, oni nás neznají. Jsme v předpeklí mezi dvě dvěma světy. Vůbec si nás nepamatují.
RIMMER: Tak, zeptám se ještě jednou: co tu chcete?
LISTER: Nejsme nepřátelé! Někde tady pobíhá chlap, co vymazává všechny tvory z historie! Bejvali jsme na lodi s váma.
RIMMER: (Sarkasticky) Jenže jsme na vás zapomněli.
LISTER: Ano!
RIMMER (Ke KOCOUROVI): Tím jste mě tedy přesvědčili.
LISTER: Znám tě jako svý boty!
RIMMER: Když mě znáte tak dobře, budete vědět, že jsem typ neoblomného, tvrdého astromariňáka, se kterým si není radno zahrávat.
LISTER: Ne, nejsi!
RIMMER: Žádám vás naposled, aby…
LISTER (Přerušuje RIMMERA): Fiona Barringtonová! Když ti bylo patnáct. Zašil si se s ní ve skleníku. Slintal si blahem, ale ukázalo se, že jsi měl ruku v teplym kompostu. Jak bych tohle věděl, kdybych tě neznal?
RIMMER (Koutkem úst ke KOCOUROVI): Vymýšlí si!
LISTER: Máš tři bráchy: Johna, Howarda, Franka. Jsi hroznej skrblík. Jsi poseroutka všech poseroutků. Strávil si den jako služba na lince důvěry a čtyři lidi spáchali sebevraždu! Tvý druhý jméno je Jidáš, ale říkáš si Jonathán. Podepisuješ úřední dopisy A.J. Rimmer B.P.D., což znamená Bronzovej Diplom za Plavání. Jsi prolhanej, úskočnej a svinskej prevít s šarmem a společenskou grácií filcky!
KOCOUR (K RIMMEROVI): Hochu, ten tě má prokouknutýho.
RIMMER kývá na souhlas.
KRYTON: Musíte nám pomoct! Inkvizitor udělá cokoli, aby nás vymazal!
Otevřou se dveře se vejde DRUHÝ KRYTON a DRUHÝ LISTER. Jsou velmi podobní prvnímu KRYTONOVI a LISTEROVI, ale hlava DRUHÉHO KRYTONA je zaoblenější. DRUHÝ LISTER je oblečen podobně jako LISTER, ale je trochu menší a má horší sestřih.
DRUHÝ LISTER: Do prčic, co je to za chlápky?
LISTER: Do prčic, na to se vykašli. Kdo seš sakra ty?
DRUHÝ LISTER: Já jsem sakra LISTER!
KRYTON: Ovšem! Vaše alternativní já! Jeden z mnoha Davidů LISTERŮ, který nedostal šanci žít.
LISTER: Jsme něco jako... siamský spermie?
KRYTON: Ano, pane.
DRUHÝ KRYTON: Decentně řečeno, pane.
KOCOUR: Co s nima uděláme?
RIMMER: Já bych je zabil.
LISTER a DRUHÝ LISTER (Společně): RIMMERE, polib si!
DRUHÝ LISTER: Je to děsnej ťulpas!
LISTER: To mi povídej!
RIMMER: Jsou to jen lháři spoutání řetězy jako Sydney Poitier a Tony Curtis v „Útěku v řetězech“. Otevřem dveře na věčnost a vykopnem je.
DRUHÝ LISTER: RIMMERE, zabíjet se nebude, rozumíš?
LISTER: Jo, jasně!
RIMMER: Ty jsou z nějaké podivné alternativní dimenze, chtějí unést loď a udělat s námi... uéé, různé nechutnosti. Vlezem s nimi do výtahu, vyvezem je nahoru a strčíme do basy.
KOCOUR: Nerad to říkám, ale „Nozdry jak vítěznej oblouk“ mají jednou pravdu. Honem, hněte sebou!
RIMMER: Jaks mě to nazval?

Výtah

Záběr na všechny nahuštěné ve starém výtahu s mřížemi místo dveří. LISTEROVÉ si povídají.
LISTER: Hele, ty víš, vo co de.
DRUHÝ LISTER: Jak to, že vim, vo co de?
LISTER: Protože seš já. Jsme vystřelený z jedný hlavně. Akorát že jeden z nás plaval prsa a druhej kraula.
DRUHÝ LISTER: Co to má znamenat?
LISTER: Znamená to…
LISTER je přerušen, když se Inkvizitor objeví v poschodí nad nimi a začne na ně střílet oranžové paprsky skrz podlahu z kovových mříží, na níž stojí.
LISTER: Padáme, hoši!
Zavládne panika, jak se každý pokouší utéct. LISTER a KRYTON se oddělí od skupiny. DRUHÝ LISTER a DRUHÝ KRYTON jsou zasaženi Inkvizitorovým laserem a explodují.
KRYTON: Tudy, honem, jdeme.
LISTER: Jdem zpátky! Rychle zpátky!
Vrátí se tam, odkud slyšeli explozi. LISTER se sehne nad těly DRUHÉHO LISTERA a DRUHÉHO KRYTONA. Byli doslova rozmetáni na kusy.
LISTER: Pane Bože. Počkej moment, tohle se může hodit. (Sebere cosi ze Země) Padáme!
Oba pokračují v útěku.
LISTER: Jestli se dostaneme do hangáru, třeba se nám podaří šlohnout Kosmika a odfrčet.
Přiběhnou k zamčeným dveřím.
KRYTON: Můžeme to zkusit ventilací.
LISTER: To není nutný.
KRYTON: Pane?
LISTER: Hele, teď udělám něco … něco hrozně nechutnýho. Nesmíš se dívat. Otoč se.
KRYTON: Ale co?
LISTER: Věř mi a nechtěj to vědět!
KRYTON se neochotně otočí. LISTER vytáhne cosi z bundy; je to ruka DRUHÉHO LISTERA. Přitiskne ruku na zařízení otisků dlaní, dveře se otevřou. Zastrčí ruku zpátky do bundy a otočí se. KRYTON má znechucený pohled ve tváři.
KRYTON: Logicky existuje jen jeden způsob, jak byste mohl ty dveře otevřít. Je mi až na zvracení. Kde to je?
LISTER: Co myslíš?
KRYTON: Ééé, pane!! Máte to schované v té bundě!
LISTER: Dostal jsem nás z díry, ne?
KRYTON: Pane, vy jste zvrhlík! Jste zvrácený, zvrácený člověk!
LISTER: Neblbni.
KRYTON: Jak vás něco takového mohlo napadnout?
LISTER: Sklapni! Nebo tě tím plácnu po hlavě!
KRYTON: Pane, kdyby roboti mohli zvracet, plnil bych už pátý sáček. Jste zvrácený člověk! Opravdu zvrácený!
LISTER (Táhne KRYTONA): Dělej, poď už! Honem!

Kokpit Kosmika

LISTER a KRYTON sedí v Kosmiku. LISTER se pokouší přeseknout pouta, zatímco KRYTON zkoumá rukavici.
LISTER: K čemu tohle je? Proč se snažim utýct? Stejně to máme spočítaný.
KRYTON: Ale vůbec ne! Víme jen to, že zemřu. A pokud vám můj malý gambit nakonec zachrání život, pak to bude dobrý tah. Co se mě týče, já se smrti nebojím.
LISTER: Vážně?
KRYTON: Jsem naprogramovaný, abych obětoval život. Proto byla série robotů 4000 vyhlášena „Androidem roku“ pět let za sebou! Záleží mi proto na životě jako lumíkovi v chronické depresi.
LISTER: To není pravda, že jo?
KRYTON: Prosím?
LISTER: Už to tak není. A za to můžu já. Všechno je moje vina. Já tě donutil ukončit program. Naučil tě lhát. Samostatně se rozhodovat. Kvůli mně jsi... lidštější. Dal jsem ti život, abys ho ztratil.

KRYTON: Pane, při vší úctě, tohle je do nebe volající blábol. (Poklepává nervózně pravou nohou)
LISTER: KRYTONE, poznám, když lžeš. Podupáváš pravou nohou. Ani o tom nevíš.
KRYTON: Nesmysl. (Podupává silněji) Já se nebojím zemřít. (Stále silněji) Vůbec se smrti nebojím. (Jeho noha teď skáče tak, že hýbe celým tělem) Věřím v křemíkové nebe! Věřím v posmrtný život androidů! Ještě jste se nezbavil těch pout!?
LISTER (Zařve): KRYTONE!!! (Udeří kladivem) Nedovolím, aby si umřel.
KRYTON: Příčina a následek. Už je vlastně po mně. Teď se jen pokusíme zachránit váš život. (Uchopí rukavici) Myslím, že to mám, je to varianta dešifrovacího systému Enigma.
LISTER: Enigma! Enig … Enigma!
KRYTON: „Enig“, ovšem! Moje poslední slova, ha! Takže jestli nám to vyjde, měla by ta pouta zestárnout o půl milionu let.
LISTER: A když to nevyjde?
KRYTON: Vymažu celý vesmír.
KRYTON stiskne knoflík na rukavici. Vystřelí z ní žluto-zelený paprsek, který změní pouta a řetězy na prach.
LISTER: Co teď?
KRYTON: A teď máme moc.
Jsou vyplašeni jakýmsi kovovým zvukem vzniklým při otevírání dveří. KOCOUR a RIMMER vtrhnou dovnitř.
KOCOUR: Tak hele, nevim, kdo jste, ale jak jsme viděli toho šílence, jsme s vámi.
RIMMER: Chladnokrevně zabil dva členy naší posádky.
KOCOUR: Já jsem KOCOUR, tohle je RIMMER.
LISTER: Jo. (Příslušně ukazuje) LISTER. KRYTON.
RIMMER: Tak aby bylo jasno, nejsem zrovna nadšen tím, že se musím paktovat s vámi, ale toho ďábla sami nepřemůžem.
LISTER: Ty si mě fakt nepamatuješ, co? Jak ti všechno, co jsem dělal, lezlo na nervy. Jak jsem si stříhal nehty tvym sekáčkem na maso a podobně. Úplně jsi z toho šílel.
KRYTON: Pane, musíme honem dolů do skladiště. Vzpomínáte, co jsem nám řekl - tam svedeme s Inkvizitorem tu rozhodující bitvu.
KOCOUR: To máte v plánu? Vlítnout tam a bojovat s ním? To je prima. Mám se zmalovat jako terč?
LISTER: Hele, lámal jsem si trochu hlavu, něco mě napadlo.
KRYTON: Ano, pane?
LISTER: Poprvé v životě použiju svůj mozek.
KRYTON: Myslíte, že je to za daných okolností skutečně moudré?
LISTER: Dej mi rukavici času.
KRYTON mu ji podá.
KRYTON: Vždyť ji neumíte použít!
LISTER: Budeš na mě křičet instrukce.
KRYTON: Ale tak si ji vezmu rovnou.
LISTER: Ty si jí nemůžeš vzít!
KRYTON: Proč ne?
LISTER: Nemáš program na zabíjení.

Skladiště Červeného trpaslíka

LISTER, RIMMER, KRYTON a KOCOUR jdou skladištěm. Inkvizitor se objeví za nimi. Všichni se rychle otočí.
INKVIZITOR: Tak, smrtelníci se chtějí bít s mistrem!
Inkvizitor vystřelí z rukavice červeno-oranžový paprsek na RIMMERA a KOCOURA a zabije je. LISTER a KRYTON utečou za roh.
LISTER: KRYTONE, nevim, jak se s ní zachází.
KRYTON: Gama, delta, jedna, čtyři, pět.
KRYTON běží opačným směrem. LISTER a Inkvizitor se objeví na opačných stranách skladiště. Oba zároveň stisknou knoflík na svých rukavicích a vystřelí na sebe. Oba paprsky se setkají uprostřed cesty a vzájemně se zruší. LISTER se snaží namačkat něco dalšího, ale Inkvizitor to má dříve a zasáhne ho první žluto-zeleným paprskem. LISTERA to odhodí. Paprsek udělal z LISTERA malého, osmi až devítiletého, chlapce.
LISTER: Do prčic! Omladils mě!
INKVIZITOR: Útok začíná!
Inkvizitor trefí LISTERA znovu a ten se změní na starého muže.
LISTER: Do kosmu, cos to se mnou udělal teď?
Inkvizitor udeří starého LISTERA do tváře, srazí ho k zemi a začne něco programovat na rukavici. KRYTON se připlíží za Inkvizitora.
KRYTON: Promiňte, mohl byste mi věnovat chvilku pozornost?
INKVIZITOR: Heh?
Inkvizitor se otočí a LISTER ho zmrazí modrým paprskem.
KRYTON vezme Inkvizitorovi rukavici a vrátí LISTERA do jeho normálního věku.
LISTER (Posmívajíc se KRYTONOVI): Promiňte, mohl byste mi na malou chviličku věnovat pozornost?
KRYTON: Tohle bylo to nejlepší, na co jsem se v onu chvíli zmohl.
LISTER: Dostal KOCOURA a RIMMERA.
KRYTON: Já vím. Poslyšte, musím se vrátit v čase a obětovat se, abychom se nejdříve mohli dostat do toho maléru, ve kterém teď jsme.
KRYTON začne něco programovat na rukavici.
LISTER (Sklíčeně): Jo, jasně.
KRYTON: Dnešní den se moc nevydařil, že, pane?
LISTER: Jak dlouho potrvá, než rozmrzne? Deset minut?
KRYTON: Ne. Osm celých čtyři.
LISTER: Doufám, že se nepleteme.
KRYTON: Já vím. Rukavice.
Vymění si rukavice.
KRYTON: Takže co řeknu, když se objevím za Inkvizitorem?
LISTER: Á... (Dívajíc se nahoru) „Perfektní, co udělám teď…“
KRYTON: Dost. To je ono, to je ono. Už vím, už to mám. Nic mi neříkejte - mám to.
KRYTON na sebe vystřelí paprsek z rukavice a zmizí.
LISTER (K zmraženému Inkvizitorovi): Tak vobludo, trochu se pohoupeme.

Nějaký sklad na trpaslíkovi

LISTER kouká přes zábradlí. Inkvizitor se houpe na provaze nad velmi hlubokou propastí.
LISTER: Nějak se to s tebou houpá.
INKVIZITOR: Co to děláš?
LISTER: Tak nebo onak, dneska jsi zabil spoustu mejch přátel. Řekl bych, že sis to u mě definitivně rozházel.
LISTER si zapálí cigaretu. Upustí zapalovač pro demonstraci hloubky propasti.
LISTER: Hopla.
INKVIZITOR: Takže, ty mě teď zabiješ? Myslím, že ne. Jsi malý tlustý človíček, který nemá kuráž.
LISTER: Blbě kecáš na chlapa, co se houpe nad propastí.
INKVIZITOR: Nahlédl jsem ti do srdce. Ty na to nemáš.
LISTER zapálí provaz, který je uvázán na háku ve zdi.
LISTER: Že ne? Vsadíš svůj život?
Provaz se přepálí, ale LISTER ho na poslední chvíli chytne a přitáhne Inkvizitora do bezpečí.
LISTER: Neměl jsem v úmyslu tě zabít.
INKVIZITOR: Ne?
LISTER: Ne. Chtěl jsem ti zachránit život.
INKVIZITOR: Zachránit mi život? Proč?
LISTER: Když ti zachráním život a ty mě vygumuješ, nebudu ti moct zachránit život a zhebneš. Přeber si to, hochu.
LISTER zahodí cigaretu, zašlápne nedopalek a hodí rukavici zpátky Inkvizitorovi.
INKVIZITOR: Vracíš mi moji rukavici?

LISTER: Mám to v suchu. Nemůžeš na mě. Ostatní jsi zabil, ale já jsem v klidu. (Otočí se a chce odejít)
INKVIZITOR: Stůj, ještě něco. Pokud tě vymažu z historie, tak jsi nikdy neexistoval a nemohls ohrozit můj život.
LISTER: Na tom něco je.
INKVIZITOR: Takže tě můžu vymazat bez rizika.
LISTER: Jo.
Inkvizitor mačká knoflíky na rukavici, ale místo, aby energie vystřelila ven špičkou prstu, vystřelí dozadu ze zápěstí a uzavře Inkvizitora do červeno-oranžové bubliny.
INKVIZITOR: Co?
LISTER: Jo! Starej trik se zpětnym plamenem rukavice času. Právě sis koupil lístek na věčnost, ty bezbožnej ubožáku.
INKVIZITOR: Moje dílo! Moje velkolepé dílo bude zničeno!
Inkvizitor i rukavice času se rozpustí. Objeví se KRYTON.
LISTER: Uf, vyšlo to!
KRYTON: Vyšlo to?
LISTER: KRYTONE, seš génius!
KRYTON: Ale ne, byl to váš plán. Já jsem jen přeprogramoval rukavici.
LISTER: A co bude teď?
Opodál se objeví RIMMER.
KRYTON: No, počkáme, až se časoprostorové kontinuum zase vrátí zpět.
Objeví se KOCOUR.
KRYTON: Řekl bych, že je vhodná příležitost, abyste mi podal ruku, pane.
LISTER: Chceš podat ruku? Mám lepší nápad. (Ukáže utrhlou ruku) Podám ti hned tři!
KONEC.

Epizoda 27, "Psychoteror"

Místo nehody, noc

Hořící trosky. KRYTON je zavalen pod nějakým harampádím. Zřetelně je poškozen, jedno oko mu visí na drátech, levá ruka je znetvořená a nejspíš má i další potíže.

Krytonův pohled
Na obrazovce se začnou objevovat písmena a slova.

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| SERVER PRO VYHLEDÁVÁNÍ OMYLŮ..... |
| SERVER PRO VYHLEDÁVÁNÍ OMYLŮ..... |
| SERVER PRO VYHLEDÁVÁNÍ OMYLŮ..... |
| SERVER PRO VYHLEDÁVÁNÍ OMYLŮ..... |
| SERVER PRO VYHLEDÁVÁNÍ OMYLŮ..... |
| SERVER PRO VYHLEDÁVÁNÍ OMYLŮ..... |
| |
| OPRAVA NEMOŽNÁ |

CENTRÁLNÍ JEDNOTKA: Zachovej klid, Krytone. Mluví k tobě tvá centrální jednotka. Došlo k nehodě. Obě tvé nohy byly rozdrceny napadrť.

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| ROZSAH ŠKOD: |
| |
| OBSAH: 72% |
| OPTICKÉ: 35% |
| AMBULANTNÍ: 100% |
| PROHLEDÁVÁNÍ..... |
| |
| STAV: SVĚTLE FIALOVÝ |

CENTRÁLNÍ JEDNOTKA: Tvůj pohybový systém je zničený a do konce života ti momentálně zbývá zhruba 67 minut.

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| MOŽNÁ ŘEŠENÍ: |
| |
| UVĚDOMIT KVALIFIKOVANÉHO MECHANIKA. |
| PROVÉST TENTO POSTUP OPRAVY: |
| ROZMONTOVAT A PŘEKONFIGUROVAT, |
| SEZNÁMIT SE S CENAMI ROBOTŮ SÉRIE 5000 NA TRHU |
| MODEL. |
| |
| STAV: SVĚTLE FIALOVÝ |

CENTRÁLNÍ JEDNOTKA: Pokud se objeví nové skutečnosti budeme tě informovat. Zatím si poslechni trochu hudby.
Do KRYTONOVY hlavy zní svěží hudba.

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| |
| |
| OFFLINE |
| |
| |

CENTRÁLNÍ JEDNOTKA: Samoopravovací systémy mohou nyní obnovit zrak.

Místo nehody, o něco později
Znovu vidíme KRYTONA, napůl zavaleného zbytky Kosmika. Tentokrát mluví do malého mikrofonu.
KRYTON: „Nahrávka z Krytonovy černé skříňky. Čas: neznámý. Místo: neznámé. Příčina nehody: neznámá. Doufám, že tento záznam pomůže objasnit nehodu, ke které tu došlo.“ Zarazí se a rozhlédne kolem.
KRYTON: Moje krátkodobá paměť byla zcela vymazána. Tuto skutečnost připisuji působení magnetických cívek ze zadního motoru Kosmiku. Za druhé, ea... následkem působení magnetických cívek byla zřejmě vymazána moje krátkodobá paměť. To v kombinaci s vymazáním mé krátkodobé paměti způsobilo dezorientaci (Zasekne se), dezorientaci, dezorientaci.

Před jeho očima opět naskakuje zpráva CENTRÁLNÍ JEDNOTKY.

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| MOŽNÁ ŘEŠENÍ: |
| |
| UVĚDOMIT KVALIFIKOVANÉHO MECHANIKA. |
| PROVÉST TENTO POSTUP OPRAVY: |
| ROZMONTOVAT A PŘEKONFIGUROVAT, |
| SEZNÁMIT SE S CENAMI ROBOTŮ SÉRIE 5000 NA TRHU |
| MODEL. |
| PŘEDPOKLÁDANÁ ANALÝZA |
| PALIVOVÉ NÁDRŽE EXPLODUJÍ ZA |
| 67 |
| MINUT |
| STAV: VYHLAZENÝ |

KRYTON: 67 minut !! Musím se odsud dostat !

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| ROZSAH ŠKOD: |
| |
| OBSAH: 80% |
| OPTICKÉ: 35% |
| AMBULANTNÍ: 100% |
| PROHLEDÁVÁNÍ..... |
| |
| OPRAVNÁ - NUTNÁ |
| |
| STAV: ZELENÝ |

CENTRÁLNÍ JEDNOTKA: Oprava nutná.
KRYTON se pokouší odvalit ze sebe kovové trosky. Přeruší své marné snažení a zamyslí se.
KRYTON: Ovšem.
Vezme elektrickou frézu a uřízne si poškozenou levou ruku. Zatímco jí odmontovává, vesele si k tomu píská. Utrhne své

klimbající oko a nasadí na prostředníček ruky.
KRYTON: Slyšíš mě?
Ruka „kývne“.
KRYTON: Hm, prima. Tak najdi modul na vzorky rud. Poblíž místa nehody jich bude spousta. Odleť s ním na mateřskou loď a přiveď pomoc. Ano? Hodně štěstí. Tak utíkej.
Ruka vrávoravě odběhne z jeho hrudníku a KRYTON jí zamává na rozloučenou. Z KRYTONOVA pohledu vidíme ruku, pospíchající pryč od rozbitého Kosmika. Potom se KRYTON přepne znovu do off-line - omdlí.

Vesmír

Modul letí k Červenému trpaslíku.

Koridor Červeného trpaslíka

Ruka se plazí koridorem.

Řídící centrum Červeného trpaslíka

Vstupuje ospalý LISTER v županu.
LISTER: Jo, už jdu... O co kráčí?
HOLLY: Máme návštěvu.
LISTER: (Probere se) Cože?
HOLLY: Před dvaceti minutami přiletěl modul. Něco v něm bylo, ale zmizelo to.
LISTER: A víš, co to je?
HOLLY: Víš, nerada bych tě plašila nebo děsila.
LISTER: Jak to myslíš? Čeho bych se měl děsit?
HOLLY: No, nikdy sis příliš nepotrpěl na tarantule, viď?
LISTER: (Vyplašeně) Tarantule?
HOLLY: Tento živočišný druh jsi nikdy neměl příliš v lásce, co?
LISTER: To ne.
HOLLY: A při pomyšlení, že se probudíš a zjistíš, že jedna leze po tvém vlhkém, nahém, bezmocném těle, ti vždycky běhal mráz po zádech.
LISTER: No jasně, ale co to má znamenat?
HOLLY: Jenom to, že nebudeš mít klidnou noc. Podívej, tohle je nejlepší snímek, jaký naše kamery pořídily.
Vybledlý snímek pohybující se ruky, která by se dala považovat za pavouka.
LISTER: Kde je teď?
HOLLY: Zmizela nám.
LISTER: Co si myslí Kryton?
HOLLY: Kryton lítá někde s Rimmerem. Rádiové spojení je přerušeno. Budu to zkoušet dál.
Mezitím do řídící místnosti nepozorovaně dorazila ruka a ve chvíli, kdy chtěl LISTER vstát, začala mu lézt po noze. LISTER ztuhne na místě. Vstupuje KOCOUR.
KOCOUR: Co vyšiluješ? Hej, je ti něco? Vypadáš nervózně.
LISTER: (Neschopen slova, píše na počítači) > POMOC > Něco mi leze po noze. Myslím, že to je tarantule.
KOCOUR: Ty hraješ tu blbou dobrodružnou hru.
LISTER: > Je to v mých trenkách. Myslím, že si to dělá hnízdečko.
KOCOUR: Musíš si sehnat někde na lodi difusil. Mně to vždycky pomůže.
LISTER: > Myslím to VÁŽNĚ.
KOCOUR se podívá dolů a když zvedne hlavu, má ve tváři výraz zděšení.
KOCOUR: (Teď už také píše) > Má oko velký jako karbanátek.
LISTER: > Zabij ji.
KOCOUR: > Jak?
LISTER: > Nemyslí mi to. V mejch slabinách si buduje domeček tarantule s okem velkým jako karbanátek. Pomoz mi.
KOCOUR: > Mám nahnáno.
LISTER: > TY máš nahnáno? Jak myslíš, že je mně?
KOCOUR: > Tys ji NEVIDĚL!!
LISTER: > Jsem od pasu dolů ochrnutej.
KOCOUR: > To buď rád.
LISTER: > Hejbe se to.
KOCOUR: > Ach *#%^**!!!!
KRYTONOVA ruka se vyhoupne na stůl, mrkne a posune se ke klávesnici.
RUKA: (Píše) > Ahoj. > Kryton nebezpečí. Není čas na vysvětlování. Pojďte za mnou.
Ruka odpochoduje. LISTER a KOCOUR si vymění udivené pohledy.

Vesmír

Kosmik letí vesmírem.

Místo nehody

Opět vidíme KRYTONOVÝMA očima. LISTER se starostlivě sklání nad ním.
LISTER: Kryťáku, jenom klid. Já tě odsud dostanu.
KRYTON: Moje nohy; necítím je.
LISTER: Jo, máš je pod tou konstrukcí. Musím tě přeříznout vejpůl.
KRYTON: Co jste říkal ?

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| ROZSAH ŠKOD: |
| 72% |
| |
| |
| |
| STAV: ŤULPAS |

LISTER: Krytone, lež klidně! Pokouším se udělat čáru. Nechci, aby šla šejdrem. Chci z tebe zachovat co nejvíc.

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| ROZSAH ŠKOD: |
| 72% |
| |
| |
| |
| STAV: MĚSÍČEK |

KRYTON pozoruje LISTERA, který se na operaci vybavil svářečkou a svářecí helmou s krytem.

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| ROZSAH ŠKOD: |
| 72% |
| |
| |
| |
| STAV: HELIOTROPNÍ |

KRYTON: (Starostlivě) Pane, několik stručných poznámek. Za prvé - nejste kvalifikovaný mechanik, a proto když mě přeříznete vejpůl, zrušíte platnost mé záruky. Za druhé - nesvěřil bych Vám ani otevření sardinek, byť by byly bez víčka.
LISTER ho praští kladivem a KRYTONŮV display zhasne.

Střední část Kosmiku
KOCOUROVA tvář zírá zblízka do KRYTONOVÝCH očí.

MODEL: KRYTON (C) DIVADROID
SÉRIE: 4000 INT. 2340

| ROZSAH ŠKOD: |
| 27% |
| |
| |
| |
| STAV: MANDARINKA |

KOCOUR: Ho! Máš pravdu. Fakt není mrtvej. Dlužim ti dvacku.
Střih na scénu viděnou z normální perspektivy: KRYTON leží na dvou bednách. LISTER vyjede zezdola mezi bednami jako autoopravář.
LISTER: Krytone, jak to jde?
KRYTON: (Pohne svou nově připevněnou levou rukou) Řekl bych, že dobře.
LISTER: No, ňáký drobnosti mi tu přebejvaj, ale to je vždycky, když si hraješ na domácího kutila.
KRYTON: Kde je pan Rimmer?
KOCOUR: To bys nám měl říct ty, ne?
S pomocí LISTERA a KOCOURA se KRYTON zvedne.
LISTER: Co se stalo?
KRYTON: Mám výpadky paměti. Pamatuju si, že pan Rimmer zahlédl na radaru planetu S3 a chtěl ji obsadit jménem Vesmírného sboru. Jako obvykle ten obřad spočíval ve vztyčení vlajky a zpěvu třiadvaceti slok hymny Vesmírného sboru. Najednou začala planeta soptit, což byla upřímně řečeno docela úleva.
LISTER: Otřesy půdy?
KRYTON: Nejen to. Celá planeta jako by měnila tvar. Teraformovala se před našimi zraky.
LISTER: A pak?
KRYTON: Pak se mi vybavují jen útržky. Přišla exploze a potom už jen tma. A pak si pamatuju, jak pan Rimmer křičel. Vidím jeho tvář zkřivenou strachem, bolestí, úzkostí, hrůzou, děsem - naprosto ochromenou.
KOCOUR: To po něm někdo chtěl, aby zaplatil oběd?
KRYTON: Něco ho ovládlo. Něco hrůzného.
LISTER: Můžeme ho vystopovat, Holly? Můžeš zaměřit jeho majáček?
HOLLY: Mám ho. Kilometr a půl směrem na jih.
KRYTON: Navrhuji, abychom dál pokračovali po zemi. Spustím pásový podvozek.
Začne rychle couvat pozadu do kokpitu.
KRYTON: Asi už vím, k čemu byl ten chybějící obvod, pane.

Planeta

Kosmik na pásovém podvozku putuje planetou, právě se probíjí rozlehlým lesem.

Kokpit Kosmiku

KOCOUR: Tady to vypadá strašidelně. Podivné kvílení zvěře, nesnesitelný zápach, všude samé bahno. (K LISTEROVI) Je to jako tvůj koš na špínu koncem měsíce.
LISTER: Zjistil jsi něco?
KRYTON: Podle mého odhadu: je to psychoměsíc.
LISTER a KOCOUR: Psychoměsíc?
KRYTON: Hm, umělá planetka. Vyladí se na duši jedince a přizpůsobí svůj terén tak, aby byl odrazem jeho duševního stavu. Takže si změnila tvar podle vzorce podvědomí pana Rimmera.
LISTER: Co to znamená, Krytone?
KRYTON: Stali jsme se vetřelci v duši pana Rimmera.
Nedaleko Kosmiku se ozývá hlasité kvílení nějakého Psa baskervillského.
KOCOUR: (Povzdech) To jsem si měl vzít tak dvanáctery spodky.
LISTER: Jestli je tohle Rimmerova duše, tak co se ho zmocnilo?
KRYTON: Všechny jeho neurózy, všichni jeho osobní démoni tady teď ožijí - zhmotní se.
LISTER: Například?
KRYTON: No, krajina lidské duše je jedinečná. Můžem ale potkat třeba chtíč pana Rimmera v podobě nějaké uslintané běsnící bestie.
LISTER: Jeho zhmotnělej chtíč? (Zašklebí se) Blé.
KRYTON: Mentální krajině jedince dominuje vždy jedna síla. Někdy může jít o ctižádost, jindy o chamtivost, závist nebo touhu potěšit. Ať už ho ovládlo cokoli, můžeme se jen modlit, aby mu to neublížilo.
LISTER: Ale běž. Nic mu nehrozí. Vždyť Rimmer je hologram.
KRYTON: Tady ne. Tady bude mít fyzickou podobu, dokud neodletí. A jakékoli nebezpečí bude opravdu velmi reálné.

Psychoměsíc, noc

RIMMER oblečený do bílé řízy a s věncem kolem hlavy je přivázán ke kříži. Kříž nese podivná skupina lidí, vypadajících jako druidové s rudýma očima, v dlouhých černých pláštích.
RIMMER: Poslyšte, nevím, kdo jste, ani co to děláte, ale upozorňuju vás, že mám právo si zavolat.
Procesí se zastaví.
RIMMER: Ano, věděl jsem, že vás to zastaví, že vás hrozba žaloby přiměje vzít nohy na ramena.
RIMMER, odvázaný z kříže, je nyní kamsi vlečen za ruce.
RIMMER: Snažím se dost ovládat, ale vy si vážně zahráváte s ohněm.

Žalář

RIMMER je připoutáván ke kůlu.
RIMMER: To je britské vyslanectví? Připomíná tohle snad britskou ambasádu? Chci vědět, kdo jste a co tady dělám. A chci to vědět hned!
DRUID: (Vytáhne svitek a čte) V souladu s choutkami pána temnot, zlovolného vládce, přinášíme my, černé kápě, tuto oběť k ukojení vilné zvrácené choutky Velkého Úchyla.
RIMMER: Tím se vše vysvětluje.
Dovnitř vejdou dvě blonďaté panny, oblečené v kraťoučkých tunikách, se džbány.
RIMMER: Á! Chválabohu, chválabohu. Všude tu pobíhali velmi podivní muži v černých kápích s bubínky a dost nedůvěryhodnýma červenýma očima. Díky Bohu, že jste tady. Už jsem si fakt myslel, že mi hrozí nějaké nebezpečí.
Svými dlouhými nehty rozpářou panny jeho roucho a odhodí jej na zem. Naštěstí má pod ním ještě nějaký hadr obtočený kolem

beder.
RIMMER: Zdá se mi to nebo je tu takové vedro?

Kokpit Kosmiku

LISTER: Co se děje ? Proč jsme zastavili ?
KRYTON: Nelíbí se mi tahle bažina, pane. Myslím, že Kosmika neunese. Navrhuju, abychom pokračovali dál pěšky.
LISTER: To máme vylízt ven?
KOCOUR: Hupsnout do Rimmerovy duše?
HOLLY: Jste skoro u něj. Nemělo by to být víc než 200, 300 metrů.
LISTER: Pánové, tam venku je Rimmerova duše. (Popadne bazukoid a nadhodí si ho) To bude na blití.

Žalář

Připoutaný RIMMER je pečlivě natírán olejem.
RIMMER: Jsem druhý technik ve Vesmírném sboru. Mám instrukce, abych vám řekl pouze jméno a číslo. Nevím, co jste zač, ani co máte za lubem, ale nic víc ze mě nedostanete. Klidně si mě natírejte olejem. Můžete svým jazykem a plnými smyslnými
rty dráždit mé erotogenní zóny až na hranici sexuální extáze. Musím vám ale říct, že moje koule něco vydrží. (Lapá po dechu) Ovšem nemíním bránit vašim hrátkám, pokud trváte na erotickém nátlaku, jenž je nástrojem vašich úchylných cílů. Poslužte si. Jen bych prosil velkou pizzu s dvojitou porcí oliv, až bude po všem.
Obě panny skončí s natíráním a odejdou na schodiště, kde visí velký gong.
RIMMER: (Rozladěný) Ea... kam jdete? Co to děláte? Pane Bože! Vy se chcete zdejchnout?
PANNA: Chystáme se povolat našeho pána.
RIMMER: Pána?
DRUHÁ PANNA: My jsme tě pro něj jen připravily.
RIMMER: Ten zmíněný pán - a připouštím, že možná nebudu chtít celou odpověď - proč mě chce proboha natřeného olejem? Ať už má v úmyslu cokoli, zřejmě je potřeba, abych byl kluzký a poddajný, že?
PANNA: Své oběti má rád naolejované. Naolejované tělo vede mnohem lépe elektřinu.
RIMMER: Hm, to není povzbudivé, ale mohlo by být hůř.
Jedna z panen udeří do gongu.

Bažina zoufalství, noc

Hoši z Trpaslíka pádlují přes bublající bažinu. Kolem nich hoří bahenní plyn a zpovzdálí je pozorují ukryté Černé kápě.

Kraj Lesa ponížení, noc

Člun přistane na mělčině a posádka se brodí vodou. V pozadí skřehotají žáby.
LISTER: (Mírně znepokojen) Proč jsem souhlasil, že půjdu na procházku Rimmerovou duší, to nechápu.
Pozastaví se u tabule s nápisem: „BAŽINA ZOUFALSTVÍ“.
KOCOUR: Paráda. Je to čím dál tím lepší. Jsme v Bažině zoufalství.
LISTER: Zdá se mi to, nebo ty žáby kvákaj: „Nýmand“?
ŽÁBY: Nýmand. Nýmand. Nýmand. Nýmand. .
KOCOUR: Ježiš! Co je tohle? Na krku máš obrovskou krvežíznivou pijavici.
S menší námahou ji odtrhne a ukazuje LISTEROVI.
KOCOUR: Má lidský obličej.
LISTER: To je Rimmerova máma!
KRYTON: (Který je o kus před nimi) Pánové, pojďte honem. Myslím, že jsem našel metaforu.
LISTER: Cože?
KRYTON: Podívejte se na ty náhrobky. (Prohlížejí si nějaký malý hřbitov)
LISTER: (Čte) „ZDE LEŽÍ SEBEÚCTA. ZESNULA VE VĚKU ČTYŘIADVACETI.“
KRYTON: To jsou stránky osobnosti pana Rimmera dávno mrtvé. (Čte) „ŠTĚDROST ZEMŘELA VE VĚKU DEVÍTI LET.“ „SEBEVĚDOMÍ ODEŠLO NA VĚČNOST VE DVAADVACETI LETECH.“
LISTER: (Čte) „ČEST, MRTVA LEČ NEZAPOMENUTA SKONALA VE DVANÁCTI.“
KOCOUR: (Svítí baterkou na malý náhrobek) Koukejte. Tenhle je mrňavej. (Čte) „ŠARM“?
LISTER: A heleme, ten je čerstvě vykopanej.
KRYTON: Pro koho je ?
Náhrobek nad prázdným hrobem je nadepsán „NADĚJE“.
KRYTON: (Čte) „NADĚJE“. (Starostlivě) Oh, podle všeho je pan Rimmer zřejmě v mnohem větším maléru, než kdokoli z nás čekal. Pokud ho nezachráníme dřív, než bude hrob naplněn, možná se z toho pekla nikdy nedostanem.

Žalář

VELKÝ ÚCHYL vylézá z díry v podlaze. Můžeme ho zahlédnout jen zčásti, ale vydává hlasitý vrčivý zvuk. Podle stínu, který se rýsuje na zdi by to taky mohla být obluda z „Vetřelců“.
RIMMER: Jé, to jsem rád, že Vás vidím. Vy musíte být Velký Úchyl, že? Abyste byl v obraze, došlo k obrovskému úřednímu omylu. Z nějakého důvodu si mě Váš personál spletl s pannou.
VELKÝ ÚCHYL: Nech toho mrzkého kňourání, ty plesnivý chomáčku rektálních chloupků.
RIMMER: Promiňte, ale mám sklon trochu blábolit, když jsem nervózní.
VELKÝ ÚCHYL vytáhne z ohně rozžhavené železo. Je to cejch ve tvaru "H".
RIMMER: (Nervózně) Nikdy jsem neokusil fyzické mučení. Vlastně toho jsem se vždycky bál. Ze všeho nejvíc..., abych tak řekl.
VELKÝ ÚCHYL: Tak tady se všechny tvoje nejhorší obavy zhmotní. Do poslední.

Šachta nad žalářem

LISTER: Určitě tady někde je. Měli bysme bejt přímo u něj.
Vyruší je hlasité zařvání. Všichni strnou.
KOCOUR: Ať je to cokoli, doufejme, že je po obědě.
KRYTON: Je to přímo pod námi.
RIMMER: (Hlas pod nimi) Kdo jste?
LISTER: (Najde mříž) Tady.
Přikrčí se nad mříží, která je na stropě místnosti pod nimi. Skrz ni vidí RIMMERA, stále přivázaného ke kůlu.
RIMMER: (Kňourajícím hlasem) A proč jste na mě tak zlý ?

Žalář

VELKÝ ÚCHYL: Ty sám jsi mě stvořil, živils mě, pomohls mi zesílit. Jsem ta tvoje část, která tě nenávidí. Jsem tvé sebepohrdání.
RIMMER: (Nevěřícně) Moje sebepohrdání?
VELKÝ ÚCHYL: Není snad pravda, že pohrdáš sám sebou? Že

nenávidíš vlastní neschopnost a hloupost? Že sebou opovrhuješ pro svá nesčetná selhání a zklamání? Není pravda, že necítíš nic než nejhlubší trýznivou averzi vůči těm chodícím zvratkům, kterým svět říká „Arnold Rimmer“? Není to pravda?
RIMMER: (Během celého ÚCHYLOVA obviňování se chystá protestovat, ale nakonec jen tiše souhlasí) Je.

Šachta nad žalářem

LISTER: Máme dvě možnosti. Buď tam vlítnout s bazukoidama a zkusit ho nějak osvobodit a nebo budeme čumět jako vrány na to, jak ho mučej.
KOCOUR: Nemáte někdo kukátko?
LISTER: Nastavte bazukoidy na zabít-a-zničit. Jdeme na to. (Naznačuje KRYTONOVI, aby mu pomohl odklopit mříž) Krytone.

Žalář

VELKÝ ÚCHYL přistupuje k RIMMEROVI s rozžhaveným cejchem. V té chvíli dorazí rychlá rota s bazukoidy. Nějaké střely příšeru sice zasáhnou, ale ta jenom zavrávorá a přestojí celou palbu. Zato se nad nimi začne sypat strop.
VELKÝ ÚCHYL: Teď jsem na řadě já.
VELKÝ ÚCHYL, zjevně nezraněn, se vydá směrem k nim.
LISTER: (V panice) Nabijte!
KRYTON: Pane, další dávka by mohla způsobit sesuv kamení a pohřbít nás zaživa!
LISTER: Nabijte!
RIMMER: (Nevěřícně) Chcete riskovat život pro mě?
KRYTON: Ovšem. Jste členem posádky.
VELKÝ ÚCHYL jakoby v bolesti couvá, až zmizí zpátky v díře, odkud předtím vylezl. RIMMER má najednou volné ruce a je v uniformě.
RIMMER: (Překvapen) Co se stalo ?
LISTER: Fakt divný.
KOCOUR: Kam zmizel ?
KRYTON: Androidi mají staré přísloví, které se teď obzvlášť hodí.
Ostatní, KRYTONEM nepovšimnutí, se odplíží ke schodům a rychle odcházejí.
KRYTON: V binárním jazyce je to něco jako: „00110011001100110011001100110011“. Volně přeloženo to znamená: „Nestůj a nežvaň, když jsi ve smrtelném nebezpečí.“ Teprve teď se rozhlédne, zjistí, že je úplně sám, a dle své rady, pospíchá za nimi.

Kraj Lesa ponížení

RIMMER: Kudy?
KRYTON: Půjdeme přímo k Bažině zoufalství, pak rovně kolem Lesa ponížení a prudce doleva k Propasti beznaděje.
KOCOUR: Jsi pěknej úchyl, víš to? (RIMMER se nezmůže na slovo)

Bažina zoufalství, noc

Posádka na loďce pádluje zpátky ke Kosmiku.

Střední část Kosmiku

Všichni upřeně zírají na RIMMERA.
RIMMER: Proč se na mě všichni tak díváte? Jako by to všechno byla moje vina. Umíte si představit, jaký jsem měl den? Byl jsem unesen, svlečen, naolejován, napadán, spoután, olizován, okusován, svázán, zesměšňován, ponižován a málem mi nacpali ostnatou věc velikosti a tvaru mexické agáve tam, kam se odváží podívat jen celníci.
KOCOUR: Tak ty nevíš, kde to jsme?
RIMMER: Ano, je to zlý sen. Je to přímo peklo. Je to smradlavá, zamořená díra plná hniloby.
LISTER: (Důrazně) Rimmere, je to tvoje duše.
KRYTON: Má pravdu. Tohle je psychoměsíc. Jeho terén byl zbrázděn Vaší psýchou.
RIMMER: Co? Co mi to vykládáš? Ta věc... ta bestie, žije uvnitř mé mysli?
KRYTON: Obrazně řečeno, ano.
RIMMER: Sebepohrdání? Já sebou nepohrdám. A proč by někdo opovrhoval mnou?
KRYTON: Chtěl byste seznam, pane?
RIMMER: Jaký seznam?
KRYTON: No, například Vámi pohrdali rodiče, neboť jste nesplnil jejich očekávání a Vaši tři bratři byli důstojníky ve Vesmírném sboru a Vy jste skončil jako obsluha automatů na polévku. Pak je tu Vaše neschopnost navázat trvalý vztah s kýmkoli. Vaše zbabělost. Váš nedostatek šarmu, cti či kouzla a trýznivé svědomí, že Vás za celý život neměl nikdo doopravdy rád, protože jste tak naprosto odpudivý.
RIMMER: Jo, tohle.
KRYTON: Prosím, nepřerušujte mě. Jsem teprve v půlce. Tak kde jsem skončil...
LISTER: (Zarazí ho) On už to pochopil, Krytone.
RIMMER: (V depresi) Bože, jsem tak příšerný.
Kosmik se otřese.
LISTER: Uf, co to bylo?
HOLLY: Problém. Uvízli jsme v tekutém písku.
LISTER: Zapni brzdící motory.
HOLLY: Nezvedáme se, ale jsme alespoň stabilní. Za pár minut motor vyhoří.
KOCOUR: Navrhuju, abychom si natáhli tryskový raketový kaťata a vystřelili vodsud.
KRYTON: Výborný a originální návrh, pane, ale má dvě drobné vady: za A - nemáme tryskové raketové kalhoty; a za B - tryskové raketové kalhoty existují jenom, jenom ve fiktivním seriálu Robbie Rakeťák.
KOCOUR: Tak to nám zhatí jinak zatraceně dobrej plán.
HOLLY: Pozor. Zachytila jsem silnou emisi energie.

Kokpit Kosmiku

Skupina přispěchá do kokpitu, vyburcovaná mocným hlasem.
VELKÝ ÚCHYL: (Hlas) Vydejte toho červa a vaše životy budou ušetřeny. Nevedu spor s vámi, ale s tou hromádkou výkalů, která se mezi vámi skrývá. Jestli se ho pokusíte zachránit, zakusíte na vlastní kůži sílu a zuřivost mých černých hord. Máte deset minut.

Střední část Kosmiku

RIMMER prkenně odchází z kokpitu, následován LISTEREM.
LISTER: Kam chceš jít?
RIMMER: A kam si myslíš? Slyšels ho! Když se mu nevzdám, ukáže Kosmiku, zač je toho loket.
LISTER: Co? Ty se chceš fakt vzdát?
RIMMER: Ne. Jdu dolů do strojovny a schovám se za jedním z kotlů. Radím i vám, abyste si našli něco, za čím se budete třást.
HOLLY: Jestli vás zajímá můj názor, je lepší vymyslet nějaký způsob, jak toho tvora zabít.
KRYTON: Ale jak? Bazukoidy se neosvědčily. Je velmi odolný.
RIMMER: (V beznaději) To je konec.
Kosmik se znovu otřese a klesne níž.

HOLLY: Brzdící motory na plný výkon. Teď jsme stabilní.
KRYTON: (Jakoby ho něco napadlo) Ale počkat ! Ehm, ehm. (Odkašle si a přistoupí k RIMMEROVI) Je to všechno tvoje vina, ty jeden mrňavej tuberáckej chrchlíčku.
Kosmik se otřese a klesne.
KRYTON: Hm, zajímavé. (Směje se) Pane, jste odporný uťapaný skřet oblíbený asi stejně jako svědivá bradavice.
Další otřes.
KRYTON: Výborně. Pane Listere, Kocoure - máme poradu v kokpitu.
Odcházejí do kokpitu a RIMMER chce jít za nimi.
KRYTON: (K RIMMEROVI) Vy ne, pane.
Další záchvěv.

Kokpit Kosmiku

KRYTON, LISTER a KOCOUR vejdou do kokpitu a zavřou se za nimi dveře. KRYTON: Pánové, myslím, že to mám. Náš nepřítel není tam venku. Je s námi v Kosmiku. Náš nepřítel je ukryt v hlavě pana Rimmera.
KOCOUR: (Nadšen) Dobrý plán. Tak mu uřízneme hlavu a všechno bude v pohodě.
LISTER: Ne, moment. Už mi to všechno konečně došlo, Krytone. Vzdávám ti hold.
KOCOUR: (Stále nechápající) Co?
LISTER: Jak jsme tu bestii zatlačili do jeskyně, to nebyl bazukoid, co jí zahnal do tý díry, ale to, že jsi řek` Rimmerovi, že ho neopustíme.
KRYTON: Přesně tak.
LISTER: Takže když v něm probudíme pocit, že je milovanej...
KRYTON: Když ho přimějeme, aby se měl rád, když se nám podaří vrátit mu sebevědomí a hrdost, tak tím přemůžeme tu sebemrskačskou bestii nebo ji oslabíme na tak dlouho, než se dostaneme z tekutého písku a odletíme z tohoto pekla.
KOCOUR: Ale kdy bude spokojenej? Co mu říct, aby se sobě líbil?
LISTER: To, že ho máme rádi.
KOCOUR: (Znechuceně) Né, jsi cvok? To by byla přímo zvrácenost!
KRYTON: A nesmí poznat, že nejsme upřímní. Závisí na tom naše životy. (Ke KOCOUROVI) Připraven?
KOCOUR: Na tohle nikdy nebudu.

Střední část Kosmiku

RIMMER sedí sklesle na přepravní kleci, ve tváři směs hanby, strachu a sebelítosti. Dveře ke kokpitu se otevřou a KOCOUR, KRYTON a LISTER vyhlížejí ven, jak sami věří, s přátelským a povzbudivým úsměvem. Jdou k RIMMEROVI.
LISTER: Rimmere, rozhodli jsme se, že s tebou zůstanem a porvem se s tim netvorem. Jeden za všechny. Všichni za jednoho.
RIMMER: (Nevěřícně) Vážně?
KRYTON: Pane, rád bych využil této příležitosti, abych Vám řekl, že jste báječný člověk.
LISTER: Chce říct, že nás tady všechny čeká jistá smrt a že je na čase, abysme si řekli, co k sobě navzájem cítíme.
RIMMER: Myslíš, že je to vhodný?
Všichni se shromáždí kolem RIMMERA. LISTER si sedne vedle něj a KRYTON z druhé strany. Jenom KOCOUR zůstane stát v bezpečné vzdálenosti.
LISTER: (Zajíkavě) Hele, tohle chlapi nedokážou. Neuměj to... dyť víš...
KRYTON: Dát najevo své city.
LISTER: Jo, maj furt blbý kecy a urážej se, ale přitom si myslej... neuměj říct, co si fakt myslej.
RIMMER: (Nechápavě) Co mi to vykládáš?
LISTER: Jenom ti chci říct, že ať se stane cokoli, měl bys vědět, že tě mám fakt rád.
LISTER položí ruku na RIMMEROVI koleno a ten to pozoruje, poněkud šokován.
KRYTON: My všichni, pane.
KRYTON položí ruku na jeho druhé koleno a RIMMER se tváří skoro znechuceně.
KOCOUR: Je to pravda. Fakt tě maj moc rádi.
RIMMER: (K LISTEROVI) Ještě dnes ráno jsi říkal, že jsem rakovinnej polyp na řiti lidstva.
LISTER: Ale v dobrym. Z hecu. Fakt. Žertovně, přátelsky, láskyplně.
KRYTON: Pane, chce vyjádřit, že už možná nebudeme mít příležitost vyjádřit své city. A já osobně bych toho rád využil, abych Vám sdělil, že jste báječný muž a velmi vážený kolega a - k čertu - opravdový přítel. (Přátelsky ale trochu moc ho praští do ramene)
HOLLY: Trochu se zvedáme.
RIMMER: (Vstane) Počkejte. Já vím, proč to děláte.
HOLLY: Klesáme.
RIMMER: Mám se cítit vinen, viďte? Měl bych se chytit za nos a opustit vás a vzdát se té bestii.
LISTER a KRYTON: (Protestují společně) Ne, to vůbec ne!
LISTER: Ani náhodou.
KRYTON: (S LISTEREM) Jak jste na to přišel?
RIMMER: Tak proč to děláte?
LISTER: Máme to spočítaný, a proto chci odejít s čistým svědomím. Není lehký to říct jako chlap chlapovi, ale mám tě rád. (Dívá se stranou) Doopravdy tě mám rád.
HOLLY: Stoupáme.
KRYTON: Myslím, že by teď neškodilo, kdybychom zkusili něco, něco jako čtyřnásobné objetí.(Kruh kolem RIMMERA se začíná uzavírat)
RIMMER: Co je to s vámi?
KRYTON: Myslím, že se málo dotýkáme a že by se lidé měli víc dotýkat.
LISTER a KRYTON popadnou KOCOURA a všichni začnou v semknuté skupině objímat RIMMERA. KOCOUR vypadá, že vůbec nemůže uvěřit tomu, co teď dělá.
LISTER: Mám tě rád, Arnie.
KRYTON: Já také.
LISTER: Seš skvělej kluk. Fakt.
KRYTON: To je nádherný okamžik, viďte?
LISTER: Seš frajer.
KRYTON: Áno.
LISTER: Milujem tě, A.J.i!
KRYTON: My všichni.
RIMMER se konečně usmívá.
HOLLY: Rychle všichni do kokpitu. Venku se děje něco moc divného.

Hřbitov

RIMMEROVA SEBEÚCTA a jeho SEBEVĚDOMÍ vstávají z hrobů a vypadají jako RIMMER s knírkem oděný v mušketýrském.
VELKÝ ÚCHYL: Vpřed, mé hordy temnot! Přineste mi hlavu Opovrženíhodného.
SEBEÚCTA a SEBEVĚDOMÍ s kordy přehradí cestu Černým kápím a začnou je kosit.
SEBEÚCTA: Je konec, Hořkosti!
SEBEVĚDOMÍ: Tu máš, Pochybnosti!
SEBEÚCTA: Chcípni jako prašivý pes, Nedůvěro!
SEBEVĚDOMÍ: Okus můj meč, Osamělosti. Ať se tvá mrzkost smaží v pekle!

Kokpit Kosmiku

HOLLY: Trochu stoupáme.
KRYTON: 20 metrů. To ke startu stačí.
HOLLY: Jsme skoro venku.

Psychoměsíc

Kosmik odlétá z psychoměsíce.

Kokpit Kosmiku

RIMMER: (Je opět hologramem, i se svým "H" na čele) Byla to komedie, viďte?
LISTER: Co myslíš?
RIMMER: Všechno to vaše objímání. Byl to jen trik, jak se odtud dostat. Nemysleli jste si doopravdy, že jsem v jádru docela dobrý chlap; že nejsem tak hrozný trouba, když se to tak vezme. To nebylo vážně, viďte?
Ostatní chvíli mlčí a vzájemně se po sobě rozhlížejí.
OSTATNÍ: (Společně) Ne.

KONEC

Epizoda 28, "Karanténa"

Planeta

Kosmik přistává nedaleko staré základny na pustě vypadající planetě. Zuří sněhová bouře.

Kokpit Kosmiku

KRYTON: Gravitace 1,5. Vítr 40 uzlů, proměnlivý. Souřadnice nastaveny. Vypusťte skauta.
KOCOUR se natáhne ke kontrolkám.
RIMMER: (Zastaví ho) Počkej s tím. Já na téhle lodi zodpovídám za letový provoz. Já, pane Krytone, jsem ten, kdo říká: „Vypusťte skauta."
KRYTON: Omlouvám se, pane. Já jsem Vám nechtěl lézt do zelí.
RIMMER: (Ke KOCOUROVI) Vypusť skauta.
Nikdo nic nedělá. Všichni RIMMERA ostentativně ignorují.
RIMMER: (Důrazně skrz stisknuté zuby) Vypusť skauta.
Stále si ho nevšímají. RIMMER se rozhlédne kolem s výrazem, jaký má někdo, když je ztrapněn.
RIMMER: (Ustupuje) Budu teď vzadu, korelovat... tam vzadu.
KRYTON: (Potichu ke KOCOUROVI) Byl byste tak laskav a vypustil prosím skauta?
KOCOUR odpoví hlasitě s viditelným potěšením, že ho RIMMER musí slyšet.
KOCOUR: (Salutuje) Provedu, pane! (Přehodí výhybku a znovu salutuje) Skaut vypuštěn.

Povrch planety

Zatímco skaut se přibližuje k opuštěné základně, vidíme prostředí z jeho pohledu, přes nějž lze vidět tyto statistické údaje.

| ROZLIŠENÍ: Nízké |
| LOKOMOČNÍ MÓD: Auto |
| ZVÝŠENÁ: Grafika |
| |
| |
| TÍHA: 10.90 |
| TEPLOTA: Nízká |
| SENZOR: CCD |

Střední část Kosmiku

Rozmrzelý RIMMER se snaží tvářit zaměstnaně. LISTER, KRYTON a KOCOUR přicházejí z kokpitu.
KRYTON: Pane, zdá se, že jsme objevili vědeckovýzkumné středisko.
LISTER: A vevnitř někdo je - trosečník.
KRYTON: Doktorka Hildegard Lanstromová.
RIMMER: (Chladně) No, jak je vidět, jsem tu zbytečný, protože v současné době celé operaci schopně velí android, který byl stvořen k mytí záchodů. (Ke KRYTONOVI) Takže mě z toho vynechte, kapitáne Pisoáre.
LISTER: Ta žena je hologram.
KRYTON: A k její záchraně budeme muset použít Vaši dálkovou projekční jednotku, pane.
RIMMER: Á, už mi to došlo. Nejdřív se rozhodnete, že nejsem schopen vydat rozkaz „Vypusťte skauta", a teď mě posadíte do únikového modulu a kapitán Mísa mě zbaví velení.
LISTER: (Smířlivě) Rimmere, proč si to bereš tak osobně? Jinak ji dostat k nám nemůžeme.
RIMMER: K čemu potřebujem na lodi další hologram?
KRYTON: Je to lékařka, pane. Byla by přínosem pro náš tým.
RIMMER: (Výsměšně) A jako obvykle mi nezbývá než poukázat na chybu v tvé logice.
KRYTON: Chybu?
RIMMER: Na téhle lodi, pánové a kvaziandroidi, na tom červeném drobečku, může být jen jeden hologram. Á, nebo jste zapomněli?
LISTER, KOCOUR a KRYTON ho sledují prázdným pohledem.
RIMMER: (Raněn) Zapomněli.
LISTER: Tak něco vymyslíme. Něco jako „směnnej provoz".
RIMMER: Jak to myslíš? Za co mě máš? Za pitomou fabriku?
KRYTON: Rád bych Vám připomněl, že direktiva Vesmírného sboru 169 jasně říká -
RIMMER: (Přeruší ho) Holly, připrav ten modul. Udělám cokoliv, abych prchnul před (Paroduje KRYTONA) „další hloupou direktivou..."
KRYTON: Pane, direktivy jsou od toho, aby nás chránily. Není to soubor zlomyslných nařízení namířených proti komukoli.
RIMMER: A viděl snad někdo tu legendární brožuru s direktivami Vesmírného sboru?
LISTER a KOCOUR si vymění překvapené pohledy.
LISTER: To ne.
RIMMER: Vymýšlí si to, viďte? Ta pitomá knížka neexistuje.
KRYTON: Pane, ujišťuji Vás...
RIMMER: Proč je vždycky vytasí proti mně? Proč nebuzeruje Listera? Proč ho nikdy neslyšíme citovat direktivu, která jasně stanoví, že si „člen posádky nesmí čistit zuby E-strunou ze své kytary poté, co zasviní postel nadřízeného obsahem svého sendviče"? To nikdy neslyšíme, že?
KRYTON: Holly, dala bys laskavě panu Rimmerovi holografickou kopii manuálu s direktivami Sboru?
RIMMER: (Netrpělivě) No tak, kde je? (Natáhne ruku dlaní vzhůru) V jeho ruce se objeví kniha v černých deskách formátu A5.
RIMMER: To je ono ?
KRYTON: (Se zadostiučiněním) Měl byste ji prostudovat ve volném čase během své cesty zpátky na loď.
Poražený RIMMER, se dá na odchod. Cestou ho ale něco napadne. Otočí se ke KRYTONOVI.
RIMMER: Změnil ses, víš to?
KRYTON: (Nevinně) Změnil?
RIMMER: Oni to nevidí, ale já ano. Já vím, o co jde. Stal se z tebe nebetyčný drzoun.
KRYTON: É, pane, jsem pouze, é...
RIMMER: Jsi pouhý robot - nic víc, nic míň. Na to nezapomínej. (Otočí se a odejde)
KRYTON: To je ma... To je ma... To je ma - góóóóóór.

Výzkumná stanice

Je tu pochmurná atmosféra, ke které schází už jen nějaká uslintaná příšera. Všechno se zdá být bez života a zaprášené. Posádka - bez RIMMERA - prochází opatrně stanicí.
LISTER: Paní doktorko?
KRYTON: Paní doktorko, jste tam?
Přijdou k nějakým trezorovými dveřím. LISTER z nich začne stírat prach. Postupně odhaluje výstražné značky.
„ODDĚLENÍ VIROLOGICKÉHO VÝZKUMU."
LISTER: No paráda !
„VELMI NEBEZPEČNÉ" s lebkou a zkříženými hnáty.
„VSTUP POUZE V BIOSKAFANDRU" s obrázkem bioskafandru a výstražné značky. Nakonec se objeví trojúhelníkové varování s děsivým obrázkem muže, zvracejícího obsah svých střev, ve chvíli, kdy exploduje.
Zděšení KOCOUR si přitiskne na nos a ústa kapesník. LISTER si zakryje obličej svým šátkem, který má kolem krku.
KRYTON: Nemáte se čeho obávat. Kdyby byly ve vzduchu nebezpečné virové kmeny, psychoscan by je už jistě dávno zachytil.
KRYTON se zarazí se a zatřepe s přístrojem.
KRYTON: Tohle ještě nikdy neudělal.

Otočí se a praští s ním o zeď.
KRYTON: Zatracené laciné marťanské baterie! Vymění baterie a zkouší to znovu.
KOCOUR: (Znepokojeně mumlá přes kapesník) Tak co tam máš?
KRYTON: Prosím ještě o chvilku strpení, staré tři sta pětačtyřicítce chvilku trvá, než se zahřeje. Přesto předčí tři sta šestačtyřicítku v mnoha ohledech. Je to malý zázrak, tři roky po sobě se stala „Psychoscanem roku“. Kvalita za pakatel.
Á, jsou tu výsledky. Jo. Budeme... žít.
LISTER: (Úlevný povzdech) Takovouhle akci by vymyslel snad jenom Mickey Mouse.
KOCOUR: Mickey Mouse? To by nenapadlo ani Rampu!
Pokračují v pátrání. KRYTON najde zaprášený kovový kufřík. Otevře ho. Zevnitř se vyvalí bílý kouř. Když se rozptýlí, odhalí v kufříku řadu zavřených laboratorních zkumavek.
KRYTON: To je zvláštní! K nevíře!
Prohlíží zkumavky a pár si jich schová do své příruční brašny.
LISTER: (Mimo záběr) Hele, koukněte na tohle!
LISTER a KOCOUR si prohlížejí řadu dvoumetrových kovových válců u zdi. KRYTON jde za nimi.
LISTER: Samý stázový boxy!
Lehce zavadí o kontrolní panel. Jeden válec se vysune ze zdi a začne se otvírat.
LISTER: Museli jsme něco spustit.
KRYTON: Paní doktorko? Paní Lanstromová.
Otevřený stázový box vypustí páru, ale jinak zatím není nic vidět.
LANSTROMOVÁ: (Hlas se silným německým přízvukem) Copak jste zač?
LISTER: Zdravíčko. Letěli jsme jenom kolem a zachytili jsme signál.
LANSTROMOVÁ: Schopenhauer měl pravdu, nemyslíte? Život bez bolesti nemá smysl.(Krátká pauza) Pánové, chci dát vašim životům smysl.
LANSTROMOVÁ se zvedne ze své ležící polohy. Vypadá jakoby byla v rozkladu. Její oči září fluorescentní červenou barvou a hned z nich začne střílet elektrické blesky na LISTERA, KRYTONA a KOCOURA. Ti na nic dalšího nečekají a dají se na útěk.
LISTER: Proč nikdy nepotkáme někoho hodnýho?
KOCOUR: A nebo někoho, kdo umí střílet?

Planeta

Kosmik stále stojí ve sněhu.

Kosmik

RIMMER, který značně otálí s odletem, mluví právě s HOLLY.
RIMMER: Říkám ti, Kryton tady přebírá moc. Pomalu, ale jistě. Pamatuješ si, jaký býval? Ublafaná ruina, neasertivní, nulové sebevědomí, výčitky svědomí, s duchem podřazenosti. (Zasněně) Tehdy jsem ho měl moc rád.
HOLLY: Modul je zkontrolován a připraven.
RIMMER: No, tak... ho zkontroluj znovu.
HOLLY: Provedla jsem tři prohlídky - můžeš startovat.
RIMMER: Dobře, tak já jdu.
Konečně vyjde ze dveří, ale vzápětí se vrací zpátky.
RIMMER: Hlavně mě vytáčí tím, jak si myslí, že mi může rozkazovat! No co, kdo si s předpisy zachází, ten s nimi také schází. (Poklepe na knihu s direktivami)
Najednou se zapne radiová vysílačka. Je to LISTER a zní vyplašeně.
LISTER: (Trochu zkresleným hlasem) Rimmere, slyšíš nás? Lanstromová má ňákěj holovirus. Je úplně mešuge!
RIMMER: (Přejde k vysílačce) Listy?
LISTER: Potřebujeme zoufale pomoc, a to hned!
RIMMER: (S širokým úsměvem) Všechno, jak má být?
LISTER: Co? Ty mě neslyšíš?!
RIMMER: (Nestydatě lže a vesele se šklebí) Promiň Listy, je tě špatně slyšet.
KRYTON: (Který přebral vysílačku) Doktorka Lanstromová má nějaký zmutovaný holomor a popadl ji děsivý záchvat psychopatického běsnění.
RIMMER: (Baví se) Nádhera! Jsem si jistý, že bude přínosem pro náš tým.
KRYTON: Pane, přeladím na jinou frekvenci. Slyšíte mě teď?
Blesk vyrazí KRYTONOVI vysílačku z ruky. KRYTON s LISTEREM utečou a nechají doruda rozžhavenou vysílačku na místě. LANSTROMOVÁ ji svým laserovým pohledem telekineticky zvedne a začne vysílat.
LANSTROMOVÁ: (V laškovném tónu) Nazdárek. Jmenuju se doktorka Hildegard Lanstromová a jsem úplně šílená.
RIMMER: (Stále v dobré náladě) Ale vážně? To je naprostá senzace.
LANSTROMOVÁ: Mám pro tebe hádanku. Co je mrtvé a mrtvé a dočista mrtvé?
RIMMER: Dám se podat, paní doktorko Šáhlá.
LANSTROMOVÁ: Tyyyyyyyyyyy!!!
Vysílačka v Kosmiku pořádně bouchne. Výboj trochu zasáhne RIMMERA a ten uskočí.
RIMMER: Tak už víme, co vám dáme k Ježíšku: lobotomii a vypolštářovanou cimru.(K HOLLY) Holly, musím už letět. Informuj mě o vývoji událostí, ano?

Vesmír

Únikový modul se vrací k Červenému trpaslíku.

Výzkumná stanice

Mezitím, ve strašidelném komplexu, neohrožené trio se opatrně plíží k východu, ve snaze vyhnout se LANSTROMOVÉ.
LISTER: Bože, kde je?
KRYTON: Myslím, že si s námi jen pohrává.
LISTER: Jaká nemoc jí způsobila ten vražednej pohled?
KRYTON: Asi tu půjde o nějaký psychovirus. Zdá se, že stimuluje spící psychické oblasti mozku, které dosud lidstvo nedokázalo řádně využít.
Pár očí - patřících LANSTROMOVÉ - se objeví jako druhý obraz přes KRYTONA během jeho řeči. Doktorka je hledá pomocí své telepatie.
KRYTON: A bohužel to vyžaduje tolik energie, že to odčerpává životní sílu.
LISTER: Proto byla ve stázovym boxu?
KRYTON: Přesně tak. Chtěla si uchovat tu špetku života, jež v ní zůstala.
LISTER: Jestli jí nezbejvá moc času, mohli bysme to s ní nějak uhrát.
LANSTROMOVÁ se nezpozorována objeví v pozadí za nějakými trubkami.
KRYTON: Teoreticky je to dobrý předpoklad. Bohužel -
LANSTROMOVÁ: (Se svým šíleným úsměvem) Bohužel vás už, hošánci, našla. Sviťte, sviťte, očička, našla vás smrt kmotřička.
Její oči se znovu nebezpečně rozpalují. Než stihne zaútočit, je její energie vyčerpána a LANSTROMOVÁ se s hlasitým řevem rozplyne. Konečně ji virus dorazil.
KRYTON: Ubohá žena. Zničena svým vlastním géniem.
KOCOUR: (Nevěřícně) Géniem?
KRYTON: Ano. Z výzkumů je zřejmé, že byla neobyčejně inteligentní, než chytila ten holovirus. Jestli se nemýlím, plody její práce by měly žít dál. (Pozdvihne svou brašnu)

Vesmír

Kosmik letí vesmírem.

Střední část Kosmiku

Na zpáteční cestě k Trpaslíku: KRYTON a KOCOUR se sklánějí nad mikroskopem, když k nim z kokpitu přijde LISTER.
LISTER: Máš něco?
KRYTON: Velmi pozoruhodné. Lanstromová postulovala, že jsou dva druhy virů. Pozitivní a negativní vir. Ten negativní dobře známe.
LISTER: Jo, jako chřipka, vzteklina a tak.
KRYTON: Ale věřila také, že jsou pozitivní kmeny virů, díky nimž se lidé cítí lépe.
KOCOUR: Například?
KRYTON: Tak například předpovídala jakousi „chřipku naruby" - zvláštní virový kmen, který vyvolává bezdůvodný pocit štěstí a blaha.
LISTER: To je můj případ! Mám pocit, že život stojí za kulový a ráno se probudím a je mi dobře bez zřejmýho důvodu!
KRYTON: Je možné, že jste se při těchto příležitostech nevědomky nakazil virem Lanstromové. Podle ní to byla chronická nemoc diskžokejů 20. století.
KOCOUR: Co je to za vodičky?
KRYTON: Lanstromová tvrdí, že izolovala několik kmenů pozitivních virů: inspiraci, charisma, sexuální přitažlivost -
KOCOUR: Virus pro sexuální přitažlivost? Musím do špitálu, jsem beznadějnej případ!
Zatímco mu KOCOUR s KRYTONEM nevěnují pozornost, LISTER nenápadně tuto zkumavku ukryje do své bundy.
KRYTON: (Ukáže na další zkumavku) Ale tohle je vůbec největší záhada. Podle jejích zápisků je to virový kmen Felicitus Populi, běžně známý jako „štěstí".
LISTER: (Nevěřícně) Štěstí je virus?
KRYTON: Hm. Pozitivní virus, kterým se v průběhu života krátkodobě nakazí většina populace. (Drží jakousi lékařskou pistoli, nabitou zkumavkou s virem štěstí) A tady to je: Štěstěna v kapalné podobě. (K LISTEROVI) Zkusíte to?
LISTER: Je to neškodný?
KRYTON: Naprosto bezpečné. Navíc je to minimální dávka, která účinkuje pouze tři minuty.
LISTER pokrčí rameny, potom si shrne stranou své dready a KRYTON mu vstřelí virus do krku.
KRYTON: (Podává mu balíček karet) Vytáhněte z tohoto balíčku karet všechna esa.
LISTER: Mám je zamíchat ?
KRYTON: Hm..
LISTER zamíchá karty a pak postupně vytahuje všechna esa. KRYTON každý jeho úspěch komentuje poměrem pravděpodobností..
KRYTON: 13 ku 1. 221 ku 1. 5 525 ku 1. 270 725 ku 1!
Inspirovaný KRYTON se rozhodne udělat ještě jeden odvážnější pokus.
KRYTON: Pane, a teď zkuste hodit touhletou šipkou do tamtoho terče za Vámi, levačkou a poslepu.
LISTER: (Vrtí hlavou) Cože? Levačkou?
KRYTON: Hm.
LISTER: Do terče?
KRYTON: Hm.
LISTER: Poslepu?
KRYTON: Hm.
LISTER: Nemám šanci.
KRYTON: Věřte mi, pane.
LISTER, stále nevěřící, zaujme pozici.
LISTER: Už můžu?
LISTER hodí šipkou a ta zmizí z dohledu. Chvíli je ticho.
KRYTON: Pravděpodobně to znamená, že se virus štěstí vyčerpal.
KRYTON se otočí. Šipka se mu zapíchla vzadu do hlavy. Kocour ji vytáhne s hlasitým „plop".
HOLLY: Až skončíte, pánové, mám takový malý problém s nákladovými vraty.
LISTER: A co s nima je?
HOLLY: Nechtějí se otevřít. Rimmer je zablokoval.
Její tvář zmizí z obrazovky, vystřídána podezřele usmívajícím se RIMMEREM.
RIMMER: Vítejte doma, pánové! Kdybyste chtěli přistát, pak pokračujte do prostoru 47.
LISTER: 47? To je karanténa!
RIMMER: Uhodls.
KRYTON: Provedl jsem screening: nejsme infekční.
RIMMER: No, nemíním zpochybňovat virový screening, který provedl automatický uklízeč záchodů, ale musím vás upozornit na direktivu Vesmírného sboru 595.
KOCOUR: No to se mi snad jen zdá!
RIMMER: Nemám v úmyslu nakazit se holografickým ekvivalentem vztekliny. Takže, pánové, račte pokračovat na Izolaci 152, kde strávíte příští tři měsíce.

Přistávací plošina

Kosmik přistává v sektoru 47.

Karanténní místnost 152

KRYTON, LISTER a KOCOUR vstupují se svými saky paky dovnitř, vypadají nesporně otráveně.
KRYTON: Dvanáct týdnů. Jímá mne zlověstné, neblahé tušení.
LISTER: Ale neboj, nějak to přežijeme.
KRYTON: Je to jedna místnost! Jedna židle, jedna postel, jedna sprcha.
LISTER: To zvládnem!
KRYTON: Je vědecky prokázáno, že muži potřebují k životu trochu samoty!
LISTER: Fakt?
KRYTON: Hm! Nejmilejší kratochvíle byly vždy ty, jimž se věnovali o samotě: golf, rybolov a opájení se svou výjimečností.
KOCOUR: Tohle je i u zvířat! Vemte si dva tygry zavřené pohromadě! Jeden skončí vždycky jako jednohubka!
KRYTON: Tygři, lvi, škorpióni, krysy, ale i supi v zajetí jsou v nebezpečí.
LISTER: (Je mu to k smíchu) Co to povídáš? Supi že potřebujou mít soukromí? Aby si dali nohy na stůl a četli časopis „Naše mršina"?
KRYTON: Pane, myslím, že podceňujete vážnost situace.
LISTER: Jakej je v tom teď rozdíl, proboha? Stejně jsme skoro pořád spolu.
KOCOUR: Jo, ale věděli jsme, že se můžem kdykoliv zdejchnout. Ale teď ne...
RIMMER se objeví za tmavým pozorovacím oknem, které je přes celou zeď karanténní místnosti. Je viditelně dobře naladěn.
RIMMER: Vítejte v karanténě, hoši. Doufám, že vám ty tři měsíce uběhnou stejně rychle a příjemně jako stoletá válka.
KRYTON: Pane, musím protestovat. Dal jste nám pouze jednolůžkový pokoj!
RIMMER: (Drží v ruce manuál s direktivami) Direktiva Vesmírného sboru 597 říká jasně „Právo na lůžko pro toho, jenž je v evidenci". A neboť je Lister jediný člen posádky v evidenci, máte nárok jen na jedno.
KOCOUR: (Ke KRYTONOVI) Neper se s nim.
KRYTON: A co právo na zábavu? Máme přece nárok na minimální možnost rozptýlení. Hry, literaturu, koníčky, promítání filmů.
RIMMER: A v souladu s direktivou 312 je najdete tamhle naproti v té skříňce. Šachy, kterým chybí třicet figurek, ženský časopis s přílohou o háčkovaných čapkách, haldu křížovek s vyluštěnými tajenkami a video s nepřekonatelnou lahůdkou: „Tapetování, malování, zdobení - vymaluj si sám".

KOCOUR: (Ke KRYTONOVI) Neper se s nim.
RIMMER: A abych splnil všechny dietetické požadavky, dnešní večeře, pánové, se bude skládat z brukvové polévky, dále z brukvového salátu a jako zákusek vám jistě přijde k chuti brukvový dort.
LISTER: Rimmere, ty víš sakra dobře, že po brukvi krkám.
RIMMER: Ale to tě lituji. Brukev budete mít téměř ke každému jídlu. (Vrtí hlavou) Ne, to je lež. Ke každému jídlu!
LISTER: Jak dlouho to budeš protahovat?
RIMMER: Co protahovat? Já plním jen direktivu číslo 595! Teď, přátelé, už musím letět, abych vám připravil denní příděl hudby pro rozptýlení. Tím budete nadšení: Je to nekonečná smyčka se „Slavnými tangy Raggieho Dixona".
KOCOUR: (Kterému už došla trpělivost) Tak dost! Je čas ho zmlátit. Pusťte mě na něj! Já ho zabiju!
KRYTON a LISTER ho zadržují a RIMMER s rozpustilým zamáváním zmizí.
LISTER: (Naléhavě) Poslouchejte, chce, abysme si lezli na nervy; a prožili dvanáct tejdnů pekla. Ale my mu to potěšení nedopřejeme. Celou dobu, co tady budeme, se ani jednou nepohádáme, nezvýšíme hlas, nepadne křivý slovo, nedojde ke slovní přestřelce. (Ke KRYTONOVI) Jo? (Ke KOCOUROVI) Tak jo?
Oba souhlasně přikyvují.
LISTER: Kluci z Trpaslíka.
Všichni tři třepou rukama ve vzduchu jako symbol toho, že hoši z Trpaslíka drží za všech okolností při sobě..

Karanténní místnost 152, o pět dní později

LISTER je otočený zády ke kameře a zkoumá časový rozpis na tabuli. Když se obrátí, na jednom oku má výrazný monokl. Věnuje nepřátelský pohled KOCOUROVI, který sedí na kraji postele ještě v horším stavu. Má náplast přes kořen nosu a na pásce zavěšenou, zasádrovanou ruku. Kromě toho má chudák i stejné oblečení jako před pěti dny. KRYTON vyjde ze sprchy. Opatrně si ohmatává hlavu.
KRYTON: Snad už je to dobré. Dvě hodiny jsem vyklepával hlavu do původního tvaru. (Nakloní se ke KOCOUROVI, který ho schválně ignoruje.) Kruci, dvě hodiny!
LISTER: Pánové! Jenom klid, jo?
Sedí u stolu, který je plný napůl dokončených háčkovaných čapek. LISTER si právě jednu, zvlášť děsnou, zkouší.
KOCOUR: (V nebezpečném tónu) Ještě jednou mi řekne „jenom klid" a přísahám, že mu z uší nadělám rumba-koule a na krku zatančím fandango!
LISTER: Já jenom říkám, ňákej ten tejden a vězení skončí.
KRYTON: (K LISTEROVI) A jestli chcete být mezi živými, až to bude jen o jeden méně, radil bych Vám, abyste radši nesmrkal.
LISTER: (Který se to zrovna chystal udělat) A můžu se tě zeptat proč?
KRYTON: No, pominu ten rámus a odpudivý chrčivý zvuk a přejdu rovnou k té nejodpornější fázi, kdy vždycky, skutečně pokaždé, co se vysmrkáte, musíte kapesník rozevřít a prohlédnout si obsah. (Mimicky to předvede) Nechápu, proč! Co čekáte, že tam uvidíte? Snad Gauguinovy Tahiťanky? Obličej Madonny? Neobjevený Shakespearův sonet?
LISTER: (Naštvaně) Rimmer tě vymák dobře - fakt jsi se změnil. (Vstane a jde k němu) Začínáš bejt fouňa.
KRYTON: (Varovně) To né, neříkejte mi tak. Víte, co se stane, když mi řeknete „fouňa".
LISTER: Jen si poslechni, jak ti říkám. Nemůžu jinak, protože ty seš fouňa! Fouňa! Fouňa!
KRYTON si během jeho výkřiků zakryje rukama oba audiovstupy.
KRYTON: Já vás stejně neslyším. Ani nemůžu slyšet, jak mi říkáte „fouňa". Víte, co se stane, když mi řeknete „fouňa"?
LISTER na tabuli rychle napíše „FOUŇA" tiskacími písmeny přes celou plochu. Strhne ji ze stojanu a strčí přímo před KRYTONŮV obličej.
LISTER: Fouňa!
KRYTON: To ne. To ne, neříkal jsem to? Nevaroval jsem Vás, co se stane?!
KRYTON demonstrativně drží videokazetu.
KOCOUR: Ne.
KRYTON: Ano.
KOCOUR: Ne!
KRYTON: Já to pustím.
KOCOUR: Nepustíš.
KRYTON: Ale pustím.
KOCOUR: (Starostlivě k LISTEROVI) Chce to pustit.
KRYTON: Jdeme na to.
KOCOUR: (Nervózně) Jde na to!
LISTER: Jestli to pustíš, tak ti nepomůžu. Už ti znova nepomůžu, teď už ne.
KRYTON: Já už nepotřebuju Vaši pomoc. Dokážu vyndat sám svou hlavu z odpadkového kontejneru.
KOCOUR: Neskončíš v odpadcích, Frankensteine. Tentokrát tvou hlavu roztavím v mikrovlnné troubě!
KRYTON: Frankenstein byl náhodou hezoun, nebyl to netvor. To je rozšířený omyl, jehož se dopouštějí všichni hloupí lidé.
KOCOUR: (Vyskočí) Neopravuj mě. Víš, jak tohle nesnáším. Z toho se mi ježí hrst!
Postaví se přímo před KRYTONA, těsně nosem k jeho nosu.
KRYTON: To je „srst", ňoumo. Z toho se Vám ježí srst. „Hrst" znamená něco jiného!
KOCOUR: Hrst, srst, srst, prst. Ať je to, co chce, je to zježený a namířený na tebe!
Tlačí do sebe navzájem čely.
KRYTON: Jo?
KOCOUR: Jo!
LISTER: (Zasahuje ve chvíli, kdy to vypadá, že dojde ke rvačce) No tak, podívejte se, co se to s náma stalo! Jenom pět dní na brukvích, s tapetářským videem a háčkovacím časopisem a všichni jsme se z toho zcvokli!
KRYTON: (K LISTEROVI) Jenom mi neříkejte „fouňa" a nesmrkejte.
KOCOUR: (Ke KRYTONOVI) A ty nepouštěj video a neopravuj mě.
KRYTON: Dobře.
KOCOUR: Tak jo.
LISTER: No sláva. (Sedne si) Však mi to nějak zvládnem.
KRYTON a KOCOUR: (Společně k němu) A neříkej(te) však mi to nějak zvládnem!!
KRYTON: To trapné, hloupé ejchuchú; a vítězoslavný výraz.
LISTER: (Nesmyslně se šklebí) Neni to uhozený? Jsme tady jenom pět dní. Není tady ani stopa po nějakym viru!
KRYTON: (Náhle osvícen) To je ono - pět dní! Dostali jsme ho! Direktiva 699 - můžeme požadovat nový screening!
KOCOUR: Odmítne to.
KRYTON: Ale ne! Předpisy jsou mu nadevše! Teď je na nás krátký!
RIMMER: (Jenom hlas, který zní nějak podivně) Pánové, vaše konverzace se hezky poslouchá.
LISTER: (Směrem k temnému pozorovacímu oknu) Rimmere, to seš ty?
RIMMER: Ano.
LISTER: Jak dlouho nás posloucháš?
RIMMER: Dvě, možná tři hodiny.
LISTER: Nikdo z nás není nemocnej.
KOCOUR: Jsme zdraví.
KRYTON: Musíte udělat nový screening, podle direktivy 699.
LISTER: Nikdo z nás se nenakazil a ani nikdo nezcvoknul!
RIMMER: Tak to je dobře.

Pozorovací okno se osvítí a odhalí Rimmera. NENÍ v uniformě. Má kostičkované šaty, čepec a blonďaté copánky.
RIMMER: Je všechno v normálu?
LISTER: (Nepatrně se třesoucím hlasem) Co blbneš? Jasně, co by tak nebylo v normálu?
RIMMER: (Mluví potichu a jakoby malátně) Vy si to fakt myslíte? Sedím tady, mám na sobě kostičkované šaty z kanafasu a vojenské boty. Myslíte, že to je normální?
KOCOUR: No jasně, že ne. Jenom jsme si mysleli, že ti hráblo! No to byl jen fór.
RIMMER: Byl to takový malý test - chtěl jsem vědět, jestli jste se zbláznili.
Nečekaně vydá děsivé zavytí.
RIMMER: Úúúúúúúúúúú!!! Jestli něco nesnáším, tak to jsou blázni.
LISTER: Ten test jsme udělali. Tak nás můžeš pustit ven.
RIMMER: Nemůžu vás pustit.
LISTER: Proč ne?
RIMMER: Protože mi to král bramborových lidí nedovolí. Prosil jsem ho. Klekl jsem si na kolena a plakal. Chce vás držet tady. Držet vás tady deset let.
KOCOUR: (Uklidňujícím hlasem) Mohli bysme ho vidět?
RIMMER: Vidět koho?
KOCOUR: Toho krále.
RIMMER: Máte kouzelný koberec?
LISTER: (Ve snaze všechno vyřešit) Jo, malej třísedadlovej.
RIMMER: To mi teda vysvětlete. Chcete letět na kouzelném koberci za králem bramborových lidí a prosit ho, aby vás propustil, a tvrdíte, že jste úplně zdraví?! Řek` bych, že za tohle vyfasujete dvě hodiny BK.
LISTER: A co je to BK?
KOCOUR: Musel ses ptát?
RIMMER: Zkrátka... Bez Kyslíku. Dvě hodiny žádný kyslík. To vás odnaučí bláznění.
Zmizí.
LISTER: (Znepokojeně) Co budeme dělat?
KOCOUR: Pomůže nám jen bramborovej král.
LISTER: (Ke KRYTONOVI) Kde hergot chytil ten holovirus?
KRYTON: Může se přenášet radiovými vlnami. Musel aspoň chvilku mluvit s Lanstromovou. (Ozve se tlumený zvuk naznačující vypnutí kyslíku) Odhaduji, že máme asi sedm minut, než bude vzduch tady nedýchatelný.
KOCOUR: Musíme se odtud nějak dostat!
LISTER: To asi nepůjde. O to přece v karanténě jde. (Zkoumá propustnost dveří) Nic se nedostane ven; a nic dovnitř. Ani mikrob. Krytone, neuměl by si dešifrovat kód zámku ?
KRYTON: Naděje, že naťukám správnou kombinaci je několik miliard (Dostal nápad) ...ku jedné!
LISTER: (Který dostal ten samý) Ledaže...
KRYTON: Ovšem!
LISTER: Virus štěstí!
Spěchají ke stolu, kde KRYTON vezme do ruky lékařskou pistoli, stále nabitou virem Felicitus Populi.
KOCOUR: Vy si fakt myslíte, že nás to dostane ven?
KRYTON: Když píchnu panu Listerovi dost velkou dávku, stane se dočasně největším šťastlivcem, jaký kdy na světě žil.
KRYTON aplikuje vir do LISTEROVA krku.
LISTER: (Vrací se zpátky ke dveřím) Tak jo, co mám teď dělat?
KRYTON: Naťukejte čísla, která považujete za nejlepší.
LISTER: Dobře.
Zmáčkne několik knoflíků na klávesnici u dveří, moc nápaditý v tom tedy není, mačká je téměř popořadě. Chvíli čeká. Dveře se neotvírají.
LISTER: (Podrážděně) Grrrr!
KRYTON: Ještě jedno, pane.
LISTER stiskne poslední knoflík. Dveře se konečně otevřou. Nadšeně se šklebí na ostatní a všichni vycházejí ven. LISTER přitom třepe rukama v gestu „Kluci z Trpaslíka“.

Koridor Červeného trpaslíka

KOCOUR: Tak co teď?
KRYTON: Teď rychle poběžíme do holografické komory, než pan Rimmer -
RIMMER: (Za nimi) „Než pan Rimmer“ co?
Ostatní se k němu otočí. Má na sobě stále své kanafasové šaty. Prudce zvedne svou pravou ruku. Má na ní navlečeného maňáska - roztomilého, dětského tučňáka.
RIMMER: (K tučňákovi) Hošánci zlobili, viďte, pane Filuto?
RIMMER dabuje tučňáka vysokým hláskem eunucha Alexandra Velikého a snaží se při tom nepohybovat rty.
PAN FILUTA: Ano.
RIMMER: A co se stane zlobivým hošánkům, pane Filuto?
PAN FILUTA: Strýček Arnie je usmaží zaživa vražedným pohledem.
RIMMER: (Kývne) To je pravda, pane Filuto.
Jakmile RIMMEROVY oči začnou plát červenou barvou, ostatní, kteří vědí, co teď přijde, běží jako o život. RIMMER za nimi pošle pár energetických blesků, ale všechny naštěstí neškodně skončí na zdi koridoru.

Vesmír

Pohled na Červeného trpaslíka naznačuje, jak čas běží.

Nákladový dok

Skupina uprchlíků zaběhne za roh.
KRYTON: Tudy!
Objeví nějaké kovové sudy a lana, kde se zastaví a schovají.
KRYTON: Holovirus je v sekundárním stádiu. Panu Rimmerovi už nezbývá moc času.
Jak KRYTON mluví, objevují se přes něj jako druhý poloprůhledný obraz RIMMEROVY pátravé telepatické oči.
LISTER: Čeho je schopnej?
Na zdi za nimi je zajištěná, prosklená skříňka obsahující velkou sekyru. Zámek se sám od sebe odjistí.
KRYTON: Viděli jsme vražedný pohled. Je téměř jisté, že jako ta žena, bude mít telepatické schopnosti a možná i telekinetické.
KOCOUR: Co? Televize a kino?
Prosklená dvířka skříňky se otevřou. Sekera se neklidně třese.
KRYTON: Schopnost přemisťovat předměty pouze duševní silou.
Sekera vyletí ze skříňky, těsně mine KOCOURA i LISTERA a zastaví se v KRYTONOVÝCH zádech.
LISTER: Kryťáčku, bolí to?
KRYTON: Ne, ale mám ve své páteři zaseklou sekeru střední velikosti. Taková věc dokáže pokazit den.
LISTER s námahou vytáhne obživlou sekeru z KRYTONOVÝCH zad, ta se mu hned vzápětí vysmekne z rukou a odletí někam dozadu. KRYTON se začne trhavě pohybovat, blábolit nesmysly a mlátit hlavou do okolních sloupců.
KOCOUR s LISTEREM ho sledují s otevřenou pusou.
KRYTON: Edě-bedě-beděbe-dě. Dva a půl jezevce, prosím! E-be-e-ee-dě-aa! (Praští hlavou do sloupu) Á, né, sním si je tady. Edě-bedě-dědě-bě-bě-ba-dě-dě. (Další rána) To je lepší. A teď budu moci vybojovat sebeurčení jihoarménskému lidu! Í-ó-í-ó-edě-bedě. (Ještě párkrát třískne hlavou do sloupu a je náhle v normálu) Á, řek` bych, že už je to dobré.
Dveře vedle nich po obvodu vyhoří a ve vzniklé díře stojí RIMMER. Zlostí se mu třesou copánky.
RIMMER: Pan Filuta se teď moc zlobí. Neměli jste mu utéct. Co s nimi teď uděláme, pane Filuto?
PAN FILUTA špitá něco RIMMEROVI do ucha.

RIMMER: Ale to by asi nešlo! Kdo by to pak uklízel?
Tentokrát nasadí vražedný pohled PAN FILUTA. Trojice se snaží v panice ucouvnout co nejdál od něj.

Koridor

Couvají vydšeně přes koridor a sledují, zda se někde nezjeví RIMMER s PANEM FILUTOU.
KRYTON: (K LISTEROVI) Musíme použít Vaše štěstí.
LISTER: Jak?
KRYTON: Musíme se nějak na dálku spojit s projekčním systémem holografického disku.
LISTER: Třeba takhle?
Ukazuje krabici s nápisem „dálková projekce“ na straně.
KOCOUR: (Nevěřícně) To je teda štěstí!
KRYTON: Teď už potřebujeme jenom nějaký přenosný napájecí zdroj schopný udržet napětí do pěti milionů voltů.
LISTER: (Zakopne o to) Tohle?
KRYTON: Pozoruhodné. A ještě odpor B47-7RF.
LISTER mu něco takového podá dvěma prsty.
KRYTON: Děkuju.
KOCOUR: Bacha!
PAN FILUTA vykoukne vysoko zpoza rohu. Je následován RIMMEREM.
RIMMER: Pan Filuta říká:
PAN FILUTA: Hra skončila, hoši.
RIMMEROVI a PANU FILUTOVI se oči rozpalují vražedným pohledem, ale KRYTON přehodí výhybku smontované projekční jednotky dřív, než je stihnou upálit. RIMMER se svalí v bezvědomí na zem. PAN FILUTA sebou ještě chvíli škube, ale pak z jeho ruky zmizí a stejně tak šaty. Teď má na sobě znovu svou uniformu. Všichni tři běží k ležícímu RIMMEROVI.
KRYTON: Myslím, že se z toho dostane.
LISTER: Dostane se z toho? (KRYTON přikyvuje) Virus štěstí se asi vyčerpal.

Karanténní místnost 127, později

RIMMER se probírá na nemocniční posteli.
LISTER: (Hlas) Rimmere? Jak je?
RIMMER: Co se mi stalo? Kde jsem?
KOCOUR: (Hlas) V karanténě!
Pozorovací okno se osvětlí a odhalí KOCOURA, LISTERA a KRYTONA, všechny tři oblečené v karkulkovském modelu ala „Šílený Rimmer“.
KRYTON: Ale nebojte se.
LISTER: My se ti postaráme o zábavu!
LISTER zakvoká jako kuře, zamává rukama a dělá kravál, KRYTON křepčí a KOCOUR se vesele pohupuje.
KONEC

Epizoda 29, "Démoni a andělé"

Vědecká laboratoř Červeného trpaslíka

LISTER vytáhne uchopovacími kleštěmi jahodu z miniaturního stázového boxu.
LISTER: Úžasný! Poslední jahoda ve vesmíru.
Položí ji na prostřední ze tří podložek, které jsou součástí zvláštního přístroje na stole.
KRYTON: Přeskalibrováno. Organická struktura nahrána a uložena. Zapnout triplikátor.
Bílé světlo obalí jahodu. Ze světla se oddělí dva paprsky, které vytvoří jahodu na zbývajících dvou podložkách.
LISTER: Funguje to!
Během pokusu vejde do laboratoře RIMMER.
RIMMER: Co funguje?
KRYTON: Upravili jsme teleportér. Teď se signál při návratu dělí na tři části. Takže kromě původního předmětu získáváme dvě identické kopie.
LISTER: A máme po problémech se zásobováním.
KRYTON: Vezmeme-li v úvahu výpočty pro znovunastavení, dokážem vyprodukovat čtyři, možná i pět jahod za týden!
RIMMER (Mírně pobaveně): Pokud se uděluje Nobelova cena v oboru ovoce, tak budete pro letošek horkými kandidáty. Pánové, vejdete do historie! Budete slavní, postaví vám pomník. I města ponesou vaše jména. Napadá mě například „Mamlasov".
LISTER: Nechápeš, jak převratnej objev je to pro náš život?
RIMMER: Samozřejmě, když bude ten drobeček pracovat na plné obrátky, tak za rok budeme mít mísu ovocného salátu.
LISTER: Nejde jenom o jahody! Tahle mašinka dokáže rozmnožit všechno.
Vezme jednu z kopií a ukousne si.
LISTER: Třeba ... (Zarazí se, příjemně překvapen)
KRYTON: Pane, co se děje?
LISTER: Ta jahoda je fantastická! Je tak šťavnatá! Je božská!
Zkouší druhý duplikát.
RIMMER: Ta je taky dobrá?
LISTER (Se staženou tváří): Tahle ne, ne!
RIMMER: V čem se liší?
LISTER: Je štiplavá, hořká...
Položí zbytek jahody zpátky a můžeme vidět, že je plná svíjejících se červů.
KRYTON (Který si toho jako jediný všimne): Pane, já ...
LISTER: ...ostré chuti...
KRYTON: … pane, řek bych ...
LISTER: ... křupavá ...
KRYTON: … pane, eh!
LISTER: ...výrazná, žvejkavá, masitá a navíc má hemživou konzistenci.
Zarazí se, podívá se konečně na jahodu a zaznamená rozlézající se červy.
LISTER: Oh! Fuj tajbl!
KRYTON: Ten náš triplikátor extrahoval z jednoho duplikátu ty nejlepší prvky a z druhého ty nejhorší.
LISTER: A co by se stalo, kdybychom ten proces obrátili?
KRYTON zmáčkne nějaké knoflíky . Celá laboratoř začíná explodovat. V nastalém zmatku se ozývají další malé výbuchy z různých klávesnic. LISTER pobíhá po místnosti a rychle ťuká do ještě nevybuchlých klávesnic. Trochu se mu povede chaos uklidnit.
RIMMER: To se vám povedlo. Co chystáte teď? Žonglování s atomovkou?
V pozadí se rozezní výstražná siréna. Na jednom z monitorů se objeví místo jahody HOLLY.
HOLLY: Větroplach! Větroplach! Elektrický zkrat vypnul můj bicykl vyjadřování. V mé databázi teď chybí spousta Slovinců. Opusťte loď! To není svištný poplach! Opakuji: To není svištný poplach!
RIMMER: Díky bohu, HOLLY to nepoznamenalo.
KRYTON: Má pravdu, jádro motorů dosahuje kritických hodnot a ani ne za 15 minut se roztaví.
RIMMER (Couvá ke dveřím): Řekl bych, že svižná procházka směrem k nákladnímu doku bude přímo geniální tah.
LISTER: Podle tebe trpaslík vybouchne?
KRYTON: Za kratší dobu, než si Nor koupí lyžařské boty!
Vstupuje KOCOUR.
KOCOUR: Hoši, myslím, že hrajou tu naší - sirénový walz! Dá si někdo se mnou quickstep?
RIMMER: Deme!
Všichni spěšně opouštějí laboratoř.

Nákladový prostor

Kosmik se zvedá v nákladovém prostoru, který nebezpečně jiskří.

Kokpit Kosmika

Všichni jsou v kokpitu.
RIMMER: HOLLY, otevři vrata od nákladního doku.
KRYTON: Eh, HOLLY, ta vrata , o kterých jsme před chvilinkou mluvili - mohla bys je laskavě otevřít?
LISTER (Panikaří): HOLLY, ty vrata, sakra!
HOLLY: Termín „vrata v nákladním doku" není v mém slovníku.
LISTER: Ruční ovládání!
HOLLY: Termín „ruční ovládání" není v mém ...
LISTER: Ááhh, zapomeň na to!
Připoutají se.

Vesmír

Kosmik opouští trpaslíka tak, že prorazí dveře nákladního doku; po několika přemetech se znovu vyrovná.

Kokpit Kosmika

KRYTON: Osmdesát kliků. To už bychom měli být mimo oblast výbuchu.
KOCOUR: A podle vás to bouchne?
RIMMER: To se mi snad zdá.
LISTER: Vůbec nic se nestane. Jsme tu pro všechny případy. Loď má fůru bezpečnostních pojistek. Chladící systém, ochranný obal, vakuové štíty. Reálná šance, že vybouchne, je jedna ku …

Vesmír

Červený trpaslík je roztrhán mohutnou explozí na miliony kousků. Kokpit se otřese pod nárazovou vlnou.

Kokpit Kosmika

LISTER: … jedný!

Střední část Kosmika

KRYTON přichází k ostatním z kokpitu.
KRYTON: Takže, podle mapy je nejbližší asteroid s atmosférou S 3 asi šest hodin od nás. Jenže, potíž je v tom, že máme palivo jen na pět hodin letu, ale nemyslím, že by tohle byl největší problém, protože s kyslíkem vystačíme jen sedm minut.
RIMMER přistoupí ke KRYTONOVI a přitom se pokradmu ohlíží na KOCOURA a LISTERA.
RIMMER (Koutkem úst šeptá KRYTONOVI): Nás se to vlastně netýká, že ano?
KRYTON (Odpovídá stejně potichu): Nerozumím, pane.

RIMMER: My kyslík nepotřebujem. Něco mě napadlo. Kdybychom vyhodili jejich mrtvoly do vesmíru, při snížené hmotnosti, doletíme ten asteroid.
Obrací se zpátky tváří ke KOCOUROVI a LISTEROVI. Věnuje jim široký, křivácký úsměv.
LISTER: Teda RIMMERE, jak si jen moh?!
RIMMER: Pardon?
LISTER: Tak se to u nás neřeší! Jeden za všechny, všichni za jednoho!
KOCOUR: Táhnem spolu!
LISTER: Hoši z trpaslíka!
On a KRYTON začnou třepat rukama v gestu „Hoši z trpaslíka“. (pozn. Červený trpaslík V/IV – Karanténa) Za chvíli se k nim přidává i KOCOUR.
KOCOUR: Když je jeden v rejži, tak mu kamarádi píchnou!
LISTER: Ano, takhle to chodí.
RIMMER: Máte to snad písemně?
LISTER: Si krysa, RIMMERE. A podvraťák! Ty seš slizkej had s morálkou kudlanky nábožný.
RIMMER: Jsem jenom realista. Hele, zbývá vám jen sedm minut života. To je tragédie. (S podivným úsměvem) Jejda, to je tragédie!!! Ale pro nás ostatní jde život dál.
KRYTON: Mohu-li se vmísit do debaty, tak pro vás tohle tak docela neplatí. Vy totiž fungujete na záložní baterie a my žádné náhradní nemáme. Skutečnost je taková, že se vypnete ani ne za čtyři minuty.
Pauza, během které RIMMER stravuje tuhle informaci.
RIMMER (Přehnaně předvádí pozdrav „Hoši z trpaslíka“ a blbě se tlemí): Dobře kamarádi, jeden za všechny!
LISTER: Tak jo, KRYTONE. Šoupni ten vrak na monitor.
KRYTON: Hned, pane.
LISTER: KOCOURE, do skafandru. Třeba to některý nádrže s kyslíkem i palivem přežily. Možná se k nim i dostaneme a vezmeme je na palubu. Mezitím, přepni RIMMERA na minimální napájení. Tak se jeho životnost ztrojnásobí.
RIMMER by k tomu evidentně rád něco řekl, ale je přerušen voláním v kokpitu.
KRYTON: Pánové, tam venku něco je!
Všichni spěchají do kokpitu.

Kokpit Kosmika

KRYTON: Dva objekty. Na vraky jsou příliš veliké. Podle záznamu se zhmotnily těsně před tou explozí.
LISTER: Můžeme je nějak přiblížit?
KRYTON: Zvětším je na maximum.
Obraz na monitoru se přiblíží. Teď ukazuje dvě velké, červené, vesmírné lodě, obě s nápisem „Červený trpaslík“.
KRYTON: Ovšem! Triplikátor vyrobil dvě kopie Červeného trpaslíka.
LISTER: Jak?
KRYTON: No, pravděpodobně, když jsem ho přepnul na zpětný chod, nezvrátil celý proces, ale obrátil paprsky a promítl je ven, nikoli dovnitř.
LISTER: Takže nezkopíroval jahody, ale rovnou celou loď.
KRYTON: Přesně tak. A odčerpáním energie byl zřejmě zlikvidován ochranný obal a došlo k výbuchu!
RIMMER: Takže, stejně jako jahody, máme dva nové trpaslíky. Jeden šťavnatý a božský a druhý...
LISTER: Nástraha pro ryby.
KOCOUR: No a co, pánové! Loď teda nevybouchla. A podle všeho je teď lepší než originál!
LISTER: Ne tak docela.
KRYTON: Zjistili jsme, že triplikované kopie mají omezenou životnost.
KOCOUR: Jak omezenou?
LISTER: Asi na hodinu.
KRYTON: Možná existuje řešení. Obsah lodi by měl být taky ztrojnásobený. Takže na tom lepším Červeném trpaslíku bude fungující triplikátor. Teoreticky bychom měli být schopní obrátit zpětný chod a vyrobit repliku původní lodi kombinací dvou kopií.
KOCOUR (S širokým úsměvem): To zní jako rajská hudba.

Vesmír

Kosmik se blíží k jednomu z Červených trpaslíků. Následně přistává v nákladovém prostoru, který se leskne čistotou.

Střední část Kosmika

LISTER a KOCOUR se připravují k odchodu. KRYTON nese prodlužovací šňůru. RIMMER stojí a střídavě se objevuje a mizí – jde na minimální napájení.
KRYTON: Musíme najít terminál, abychom mohli dobít baterie pana RIMMERA. Dohoním vás.
LISTER s KOCOUREM odejdou.

Koridor vznešeného Červeného trpaslíka

KOCOUR a LISTER procházejí dlouhým koridorem, který je bíle natřen a září čistotou. Stěny a strop jsou ozdobeny geometrickými obrazci. Vzduchem se linou tóny andělské hudby.
LISTER (Užasle šeptá): Slyšíš tu muziku? Je úchvatná!
KOCOUR (Taky šeptem): Nikdy jsem nic takového neslyšel.
LISTER (Zhluboka dýchá): Áááá, cejtíš ten vzdoušek?
KOCOUR: Mmm! Člověk je hned rád na světě!
LISTER: Všechno na týhle lodi je ... je božský!
Zastaví se u jídelního automatu.
LISTER: Hele, ochutnáme jídlo!
Zmáčkne nějaké knoflíky a automat mu vydá kelímek.
KOCOUR: Co sis poručil?
LISTER: Rozhodující zkouška: instantní nudle!
Oba ochutnávají nudle, které jinak k smrti nesnáší. Téměř v extázi zavírají oči a rozplývají se blahem.
LISTER: Něco ti řeknu: Byl jsem v paralelnim vesmíru, žil sem pozpátku, hrál kulečník s planetama a porodil jsem dvojčata, ale nevěřil bych, že instantní nudle můžou bejt poživatelný!
Chtějí si dát další sousto, ale jsou vyrušeni příchodem vznešeného KOCOURA a vznešeného LISTERA.
VZNEŠENÝ KOCOUR: Bratři, buďte vítáni.
Oba se velmi podobají svým protějškům, ale jsou oblečeni v dlouhých, bílých kutnách. Na čele mají geometrický symbol z nějakého kovu. LISTER a KOCOUR se na sebe kouknou s udivenými výrazy.
VZNEŠENÝ LISTER: Jistě se vám honí hlavou spousta otázek. Poďte. (Pokyne jim rukou)
Oba odchází. KOCOUR a LISTER je následují.
KOCOUR (Ke vznešenému KOCOUROVI): Si já, ale nejsi já?
VZNEŠENÝ KOCOUR (Mluví spisovně a klidně): Jsem tvá součást - vyšší já! Tvá duchovní stránka. Existuji v tobě jako možnost. Jsem tady extrapolovaný z tvého já.
KOCOUR: Extrapolárka? Kamaráde, ty nemůžeš být moje součást. Žádná moje součást by nenosila sandály.
VZNEŠENÝ KOCOUR: Dle mého soudu, šaty jen odpoutávají od úsilí o duchovní naplnění.
KOCOUR: To je divný. Podle mě, duchovní naplnění odpoutává od úsilí dobře se oblíkat.
VZNEŠENÝ LISTER: Odebereme se nyní do meditační komnaty. Dnes spolu strávíme plodný večer, hledáním odpovědí na metafyzické záhady, jež sužují lidstvo od počátku věků.
LISTER (Sarkasticky s úsměvem): To bude vzrůšo!
KOCOUR (Mírně znechuceně): Už se třesu.

Meditační komnata

Vypadá to tu jako ve vědecké laboratoři na Červeném trpaslíku, ale je zde čisto, méně zbytečných zařízení a hezčí výzdoba. KRYTON sedí za stolem a seřizuje část triplikátoru. Už „normální“ RIMMER poslouchá vznešeného KRYTONA a vznešeného RIMMERA. Vznešený KRYTON, stejně jako všichni zdejší obyvatelé, září čistotou a je oblečený do bílé kutny. Stejně tak i vznešený RIMMER, jehož „H“ na čele je z vyleštěného chromu.
VZNEŠENÝ RIMMER: Filozofie, poezie, hudba a studium - tak trávíme svůj čas. Rozšiřujeme své obzory a svůj potenciál využíváme v zájmu lidstva.
RIMMER: To jsou ale břídilové!
Vstupují LISTER a KOCOUR. LISTER stále s kelímkem instantních nudlí.
VZNEŠENÝ KRYTON: Ah, další hosté! (Vznešenému RIMMEROVI) Pojď, mé duchovní dvojče, připravíme pohoštění.
VZNEŠENÝ RIMMER: Nechť vás provází moudrost a v moudrosti dojdete pokoje.
Hluboce se uklánějí a podivně cupitavými krůčky legračně odcházejí.
KOCOUR: Ty šašci, že sou naše součást? To nezbaštim.
KRYTON: Jsou to naše vyšší já. Lidé, jakými bychom mohli být, kdybychom byli zbaveni všech negativních vlastností.
RIMMER: Myslíš hippies?
KRYTON: Při vší úctě, myslíte, že Ježíš byl hippík?
RIMMER: To tedy byl! Měl dlouhé vlasy, nepracoval - co chceš víc?
LISTER se během hovoru neustále cpe instantními nudlemi.
LISTER: Jak to, že sou o tolik chytřejší?
KRYTON: Je to asi takhle: váš mozek zachytí všechno, co vidíte, slyšíte - každé slovo, každý rozhovor. Všechno je uloženo ve vašem podvědomí. Naše vyšší já má přístup k těmto vědomostem.
KOCOUR: Hele, už mě tady svrběj nohy. Tu hračku máš, tak rychle pryč, než nás ty svatoušci uvězněj na večeru filozofování a sebemrskačství.
KRYTON: To není tak jednoduché. Jejich přístroj obsahuje jenom polovinu komponentů. Bez triplikátoru z lodi zla se neobejdeme!
Ozve se cinknutí trianglu. Ve dveřích stojí vznešený KRYTON a vznešený LISTER. KRYTON drží v rukou triangl a LISTER futuristickou lyru. Oba se uklánějí obecenstvu.
VZNEŠENÝ KRYTON: Zábava může začít. Budeme si číst bajku, recitovat si a také přemítat o svém nitru. Ale nejprve hudba a tanec.
Znovu cinkne do trianglu. Dovnitř vtančí za doprovodu lyry v hrané bolesti vznešený RIMMER.
VZNEŠENÝ KRYTON: Bratr RIMMER představuje muka.
VZNEŠENÝ LISTER: Muka duše hledající pravdu. Pravdu představuje bratr KOCOUR.
Ve dveřích se objeví vznešený KOCOUR. Jakýmisi přískoky se přibližuje ke klečícímu vznešenému RIMMEROVI a mává třemi hedvábnými šátky nad jeho hlavou.
VZNEŠENÝ KRYTON: Pravda je neuchopitelná.
VZNEŠENÝ LISTER: Poletuje si jako světluška studenou nocí. Duše pohrává si s ní, mate ji.
VZNEŠENÝ KRYTON: A muka... bolestně tápou navěky a marně.
Přesně tohle Vznešený RIMMER předvádí svým „tancem“. Snaží se marně lapnout šátek a vznešený KOCOUR s ním uhýbá z jeho dosahu. Při tom oba dělají děsné ksichty. Jejich diváci očividně nevědí, co si o tom mají myslet, někteří usínají. Za zvuků hudby se na monitoru objeví vznešená HOLLY. Vypadá stejně jako normální HOLLY, ale má bílý šátek jeptišky se závojem.
VZNEŠENÁ HOLLY: Bratři, omlouvám se za vyrušení.
VZNEŠENÝ KRYTON: Copak je, sestro?
VZNEŠENÁ HOLLY: Zachytila jsem slabé, leč žalostné volání o pomoc z lodi, která je totožná s naší.
VZNEŠENÝ LISTER: Musíme jim tedy pomoct. Pospěšte si, bratři.
Vznešený LISTER a vznešený KRYTON se uklánějí a odcházejí. KRYTON popadne triplikátor a společně s ostatními je následuje.

Vesmír

Kosmik se zvedá a vylétává dveřmi nákladového doku. Blíží se ke druhému Červenému trpaslíku.

Kokpit Kosmika

V kokpitu vidíme LISTERA, KRYTONA a vznešené bratry KOCOURA a RIMMERA.
LISTER: Přistávací kurs propočítán. Deme na věc a hezky v klidu.

Vesmír

Kosmik přistává v nákladovém prostoru Špatného Červeného trpaslíka. Dveře zůstávají otevřené.

Nákladový prostor špatného Červeného trpaslíka

Světla na této lodi střídavě svítí a zhasínají. Obě posádky opouštějí Kosmika. Normální trpaslíkovci jsou ozbrojeni bazukoidy.

Chodba na špatném Červeném trpaslíkovi

LISTER: A dávejte si majzla, hoši.
Procházejí pochmurnými, špinavými koridory. Všude se válejí odpadky a chodby jsou mizerně osvětlené.

Křižovatka

Záběr na křižovatku mezi dvěma koridory. LISTER jde první, za ním vznešený KOCOUR. RIMMER skočí do křižovatky pseudokaratistickým skokem a tím si přivodí něco jako natažení svalu. Vznešený KRYTON zůstane pozadu.
VZNEŠENÝ KRYTON: Přicházíme v míru! Přinášíme potravu a léky!
Ozve se výstřel. Vznešený KRYTON je zasažen do levého ramene.
VZNEŠENÝ KRYTON (K ostatním): Chudáček, jeho zbraň musela spustit nešťastnou náhodou. (Volá přes celý koridor) Moji milí bratři, neseme vám masti a balzámy!
Další dva výstřely ho trefí do pravého ramene a do břicha. RIMMER, bezpečně zalezlý za přepravními klecemi, se pro jistotu ještě přikrčí.
VZNEŠENÝ KRYTON: Zapěji vám hymny za vaše uzdravení!
Další dvě střely - vznešený KRYTON konečně padne na zem.
LISTER: Je mrtvej?
RIMMER: Nezbývá, než doufat.
LISTER odhodí bazukoid, popadne pololežícího vznešeného KRYTONA a odtáhne ho stranou za nějaké krabice.
VZNEŠENÝ KRYTON: Ten ubožák má porouchanou zbraň. Omylem na mě pětkrát vystřelil. Oh, jak ho miluji!
Vznešený KOCOUR bez jakékoliv opatrnosti vstupuje do koridoru a mluví k neviditelnému střelci.
VZNEŠENÝ KOCOUR: Bratře, tvá puška má naneštěstí poruchu. Stále střílí po lidech.
Kulka ho zasáhne do pravé strany hrudníku. Vznešený KOCOUR ukazuje na své zranění.
VZNEŠENÝ KOCOUR: Vidíte, už zase střílí!

Přikutálí se k němu nějaká syčící, černá koule. Ve skutečnosti je to nebezpečně vyhlížející bomba s hořící zápalnou šňůrou.
VZNEŠENÝ KOCOUR: Co je tohle?
Vznešený KRYTON, už zase na nohou, bombu zvedne.
VZNEŠENÝ KRYTON: To je dar na uvítanou. Představuje planoucí srdce. Pojď, pokocháme se jeho nádherou a přivedem ho k svému srdci.
LISTER s RIMMEREM mezitím zpozorují předmět v jeho ruce a takticky se rychle vzdalují.
VZNEŠENÝ KRYTON: Je dokonalé, božské. Co ti to říká, bratře?
Bomba hrozivě exploduje a zabije vznešené bratry KRYTONA a KOCOURA. Náraz odhodí LISTERA na klec, kde omdlí. RIMMEROVI se povede včas najít vhodnou krabici, do které se schová.

Neznámá místnost, později

LISTER se probere k vědomí a zírá do hlavně bazukoidu. Bazukoid drží muž oblečený jako kovboj: těžké boty s ostruhami, černý klobouk, špaček doutníku v Eastwoodově stylu, tmavý plnovous a páska přes levé oko. Plivne LISTEROVI do tváře a protivně se hihňá, odhalujíc přitom zubní hřbitov ve svých ústech. Muž vypadá vzdáleně jako LISTER. Vypálí, má ale poněkud vychýlenou mušku, takže LISTER se stihne vyhnout kulce. Střílí znovu, přitom se stále chichotá, ale LISTEROVI se povede odvalit se stranou, vyhrabat se na nohy a utéct. LISTER běží po schodech podél koridoru. Na konci chodby narazí na postavu sedící u dvou těl - je to špatný KOCOUR, který se právě láduje zbytky vznešeného KOCOURA a vznešeného KRYTONA (pozn. tedy spíš KOCOURA, na KRYTONOVI by si asi vylámal tesáky) Všimne si LISTERA a zašklebí se, krev má rozmazanou po celém obličeji. Jeho špičáky jsou značně přerostlé a má bujné, chlupaté obočí. LISTER peláší pryč.
O kousek dál unaveně zpomalí a opře se o sárdrokartonovou stěnu, aby nabral dech. Najednou z ní vyrazí pár rukou, které ho začnou zezadu škrtit. LISTEROVI se povede vysmeknout a skočit za nějaký ocelový soudek. Škrtič - špatný KRYTON - od oleje zamazaný dvojník robota - se proboura zbytkem klecí a trhavými pohyby pokračuje někam dál do koridoru. LISTER chvíli vyčkává v úkrytu. Všude je ticho, ale vidíme pár kovbojských bot, které po něm pátrají.
LISTER (Vystrašeně šeptá): RIMMERE? RIMMERE? RIMMERE?
Boty se zastaví a pak změní směr.
LISTER (Šeptá, teď už naléhavě, stojíc mezi bednami) RIMMERE? RIMMERE?
Za ním sestupuje někdo ze schodů…
ŠPATNÝ RIMMER: Hledáš někoho?
LISTER se otáčí k postavě na schodech. Příchozí má na sobě rajcovní punčochy s podvazky, kožený obojek pobitý cvočky, výraznou náušnici v pravém uchu spojenou řetězem s pravou nosní dírkou a kožešinu. Stěží by se dalo poznat, že jde o špatného RIMMERA, kdyby neměl na čele „H“, pokřivené o pětačtyřicet stupňů. Má také nádherný tématický sestřih. Vypadá prostě jako dokonalá S/M kur*a.
LISTER (Šokován): Kristepane!
ŠPATNÝ RIMMER: Ahoj krasavče!
LISTER: Co mi chceš?
ŠPATNÝ RIMMER: Chci ti ublížit.
LISTER: Proč?
ŠPATNÝ RIMMER: Protože nejsem zrovna žádnej dobrák.
Špatný RIMMER vyndá duhově modrý, biči podobný předmět a švihne s ním LISTERA. LISTER se v bolesti chytí za hlavu.
LISTER: Au!!! Holobič!
ŠPATNÝ RIMMER: Zmrská tě, drahoušku, až se zhroutíš k zemi. A pak ... se tě zmocním.
Znovu švihne LISTERA, který se svalí na zem. Nad ním se sklánějí posměšné tváře všech čtyř démonů. Pak LISTER ztratí vědomí.

Špatný Červený trpaslík, chodba

KRYTON: Pánové, čas je neúprosný. Zbývá necelých dvacet minut na to, abychom našli druhý triplikátor. A proto bychom se teď měli rozdělit.
VZNEŠENÝ RIMMER: Moudrý návrh, bratře.
VZNEŠENÝ LISTER: Půjdu s bratrem KOCOUREM.
KOCOUR: Vždyť nemáš zbraň!
VZNEŠENÝ RIMMER: My zbraně nepotřebujeme, kočičí bratře. Ochraňují nás bylinky.
KOCOUR: Já du radši s KRYTONEM.
VZNEŠENÝ LISTER: Jak si přeješ, bratře.
Vznešený RIMMER naznačí vznešenému LISTEROVI drobným pokývnutím, aby šel první.
VZNEŠENÝ LISTER: Děkuji, příteli.

Řídící místnost špatného Červeného trpaslíka

LISTER je připoután na velkém stole a obklopují ho všichni čtyři špatní trpaslíkovci. Na zrnící obrazovce se objeví špatná HOLLY. Má tmavě černé vlasy a vypadá jako členka Addamsovy rodiny.
ŠPATNÁ HOLLY: Můžete začít.
ŠPATNÝ LISTER: Vraz mu to do páteře.
Drží malý, několika bodci opatřený předmět, který od něj špatný KRYTON vezme a zapíchne ho do LISTEROVA krku.
ŠPATNÝ KRYTON: Probuď se! Ať nepřídeš vo tu bolest! Cejtíš, jak se jehly zabodávaj do tvý … páteře!?
Špatný LISTER se debilně tlemí.
LISTER (Napůl vzhůru): Teda, tak příšerný dementy svět neviděl. O co vám de?
ŠPATNÁ HOLLY: Chcem vaši loď.
ŠPATNÝ KOCOUR: Jistě šlape jak má.
ŠPATNÝ KRYTON: Tahle kocábka je v rozkladu!
ŠPATNÝ RIMMER: A právě takhle vaši loď snadno dostaneme.
Špatný KRYTON obejde stůl a uvolní LISTEROVA pouta.
LISTER: Nemůžu se hejbat!
ŠPATNÁ HOLLY: Jasně, že ne! Ještě tě nezapnul, tupče!
ŠPATNÝ KRYTON (Špatnému LISTEROVI): Ukaž mu to, hlupáku.
ŠPATNÝ LISTER: Jo! (Začne se znovu blbě řehnit – jestli teda vůbec někdy přestal)
Špatný LISTER má v ruce dálkové ovládání s anténkou. Když zmáčkne jeden knoflík, LISTER si sedne a otočí se doleva. Špatný LISTER zmáčkne jiný knoflík a LISTEROVY ruce začnou prkenně tleskat.
ŠPATNÝ RIMMER: Je přímo nadšenej!
ŠPATNÝ KOCOUR: Možná by se chtěl trochu projít.
LISTER (Úzkostlivě): Hra už skončila! Hra už skončila!
ŠPATNÝ KRYTON: Schválně, co je v tý skříni na potraviny, hehehe?
LISTER se díky dálkovému ovládání postaví a jako automat kráčí ke skříni. Jeho ruce otevřou dveře a vzápětí do nich přirazí LISTERŮV nos. Všichni, kromě LISTERA, se můžou potrhat smíchy. LISTER pokračuje směrem ke kouřící konvici, kterou vezme proti své vůli do ruky.
LISTER: Oh ne! Ne!
ŠPATNÝ KRYTON: Schválně, jestli by si nedal panáka na uklidnění?
LISTER: Nee!
LISTER si ztěžka sedne. Jeho ruce nevyhnutelně naklánějí konvici, až si vyšplíchne vařící vodu přímo do klína. (pozn. snad si LISTER neplánoval rodinu)

LISTER: Aaáááááááh!
ŠPATNÝ LISTER: A máš ho!
Špatný KOCOUR mu vezme vezme konvici a se syčivým zvukem si ji přiloží k vlastní tváři. Ostatní se tomu odporně smějí.
ŠPATNÝ KRYTON: Možná, že by si dal něco k snědku, hehehe?
LISTER vstane, což je doprovázeno dalším chichotáním. Přejde k malému stolečku a padne na kolena. Ocitne se tváří v tvář velké tarantuli ve skleněném akváriu. Jeho úzkost se rázem změní v paniku.
LISTER: Ne!!! To si děláte srandu!
Levou rukou zvedne víko a popadne tarantuli.
ŠPATNÝ KRYTON: Dobrou chuť.
LISTEROVA pravá ruka drží otevřenou jeho pusu, zatímco levá do pusy cpe živou tarantuli. Marně se tomu snaží ubránit, strčí jí do pusy a spolkne.
ŠPATNÝ LISTER: A teď si náš, hochu.
LISTER: Ty nemůžeš bejt část mýho já.
ŠPATNÝ KRYTON: Ale to víš, že je. To je ten malej kluk, co trhal broukům nožičky, hehehe. To je ten spratek, co v létě držel lupu na krku svýmu nejlepšímu kamarádovi a sledoval, jak … hořííííí.
ŠPATNÝ RIMMER: Je to ta tvoje součást, která přátelům ubližuje.
ŠPATNÝ KOCOUR: Ta část, která se nejradši dívá na horory.
ŠPATNÝ LISTER: Ta tvá část, kterou láká nevázanej sex. (Významně zakýve boky)
ŠPATNÝ RIMMER: Je krutej! Je sobeckej! A myslí na děsivý...emhm...věci.
ŠPATNÝ KRYTON: Si to ty!!! Johoho.
LISTER: Ah, on přece vraždí. To já bych nemohl.
ŠPATNÝ KRYTON: Ehh, to se brzo uvidí.
Špatný KRYTON přelepí LISTEROVI ústa kusem lepící pásky.

Vědecká laboratoř nebo její ekvivalent na téhle lodi

Pochmurná místnost, plná smetí a rozházeného špinavého prádla. Vstupují KOCOUR a KRYTON, oba s bazukoidy. KOCOUR si zacpává nos, ve snaze ubránit se tomu nejhoršímu zápachu.
KOCOUR: Brrr!
Přejde k videorekordéru a prohlíží videokazety.
KOCOUR: Hm, pěkná sbírka filmů: „Pomsta krvelačnýho mutanta“, „Umírat s hlavou plnou bodců“.
KRYTON: Eh, samé krváky, knihy o zbraních. Oh, tahle loď je svatyní všeho nízkého a mrzkého. Všeho, nad čím duše pláče a co zabíjí ducha.
KRYTON otevře lednici.
KRYTON: Eh! Obloha na toasty. Eh! Krvákové hotdogy. Oh! Páchnoucí kebaby, ze kterých čouhá zahnědlý hnus.
S odporem lednici zavře. KOCOUR se mezitím probírá cédéčky.
KOCOUR: Jejich muzika: „Hammondkové nebe“, „Zazpívej si s námi“, „Pro postarší paní hraje Perfektní Charlie“. (Zahodí cédéčka) Zvednem kotvy!
KRYTON: Ne, počkejte - tady to je! (Odmete stranou trochu smetí) Je jasné, že netuší, k čemu to je.
KOCOUR: Kolik máme času?
KRYTON: Pouhých osm minut, pane.
KRYTON vezme triplikátorovou krabici a odejde. KOCOUR popadne oba bazukoidy a následuje ho.

Chodba někde na špatném Červeném trpaslíkovi

VZNEŠENÝ LISTER: Řekl jsem ti už dnes, jak jsi mi drahý? Jak mé srdce zazáří jako nova, když pohlédnu na tvoji líbeznou tvář?
VZNEŠENÝ RIMMER: Tvá láska mě občerstvuje jako zurčící horský potok, bratře.
Na konci koridoru se objeví Lister. Má stále zalepenou pusu a v pravé ruce, kterou skrývá za zády, drží vražedně vypadající nůž. Blíží se k oběma světcům.
LISTER: Mmmmph! Mmmmph!
VZNEŠENÝ RIMMER: Hle, tvůj blíženec, bratře.

Řídící místnost

Všichni bídáci jsou shromážděni okolo špatného LISTERA, který sedí před obrazovkou. Ta ukazuje všechno z pohledu LISTERA. Špatný LISTER řídí jeho pohyby.

Chodba

Zpátky u LISTERA, vznešeného RIMMERA a vznešeného LISTERA.
LISTER: Mmmmmmgohah! Mmmmmmfgh!
LISTEROVA pravá ruka se vytasí s nožem.
VZNEŠENÝ RIMMER: Nůž? Jsi hladový, bratře?
VZNEŠENÝ LISTER: Pohostím tě luštěninami a trochou tvarohu.
LISTER vyvalí oči. Bezmocně sleduje svou vlastní ruku, která zasadí vznešenému LISTEROVI dvě hluboké rány pod levé rameno.
VZNEŠENÝ LISTER: Odpusť, bratře. Poskvrnil jsem tvůj nůž svou krví. Moc se ti omlouvám. (Zhroutí se na zem)
VZNEŠENÝ RIMMER: Bratře, dovol, abych ti opatřil nový nůž.
LISTEROVA levá ruka projde skrz vznešeného RIMMERA a stiskne jeho holosrdce. Vznešený RIMMER vypadá překvapeně a začíná se vytrácet.
VZNEŠENÝ RIMMER: Sbohem, bratře, mé dny sou sečteny.
LISTEROVA ruka rozmačká holosrdce a vznešený RIMMER zmizí.

Řídící místnost

Padouši se z té podívané bouřlivě radují. Špatný KRYTON se špatným KOCOUREM o sebe rozjařeně třísknou čelem.

Chodba

LISTER s nožem pokračuje ve své nedobrovolné cestě.

Neznámá místnost na špatném Červeném trpaslíkovi

KRYTON seřizuje triplikátor. Vstupuje ozbrojený KOCOUR s RIMMEREM v zádech.
KOCOUR: Našel sem Dutohlava, ale po Čunčovi ani stopa.
KRYTON: Měli sme takový strach. Co se stalo?
RIMMER: Napadla nás banda padouchů. Vedl jsem chrabrou ústupovou akci.
KOCOUR: Rozklepal se a vlezl do krabice.
RIMMER: Taktický manévr k oklamání nepřítele.
KOCOUR: Stejně, jako když si z uniformy udělal latrínu.
KRYTON: Ale kde je pan LISTER?
RIMMER: Byli sme přepadeni a on utíkal skladišti jako nadopovaný zajíc. Ponecháme ho osudu.
KRYTON: Pouhé čtyři minuty a tato loď nebude existovat!
KOCOUR: Hele, támhle je!
LISTER se k nim blíží chodbou. Má pořád přes ústa náplast a pravou ruku za zády.
LISTER: Mmmmmph! Mmmmmph!
KOCOUR: Kde ses flákal?
LISTER: Mmmmmph! Mmmmmph!
KOCOUR mu strhne pásku z pusy.
KOCOUR: Co je?
LISTER: Dej si bacha! Du vás zabít!

Vytáhne pravou ruku. Má v ní požárnickou sekeru. Zaútočí sekerou, ale naštěstí se mu jen zasekne do horního rámu dveří.
LISTER se pokouší sekeru vyprostit.
LISTER: Jsem vraždící maniak! Mý tělo dálkově ovládaj ty padouši.
LISTER uvolní sekeru a pokračuje ke KRYTONOVI.
LISTER: KRYTONE, uhni!
Praští KRYTONA do čela topůrkem.
LISTER: Musíš mě zneškodnit!
Uhodí KRYTONA topůrkem ze strany do krku. Upustí sekeru a pochoduje ke KOCOUROVI.
RIMMER (KRYTONOVI): Střílej!
LISTEROVY ruce se sevřou kolem KOCOUROVA krku a začnou ho škrtit. KOCOUR se marně snaží ruce odstranit.
LISTER: Co?!
RIMMER: Ustřel mu čéšky, nic jiného nezbývá!
LISTER: Neblbni, RIMMERE!
RIMMER: Je to vraždící maniak, sejmi ho!
LISTER: Určitě to de i jinak! Musíte mě zneškodnit!
RIMMER: Tamhle! Vem ho po hlavě tou sekyrou!
KRYTONE: Eh.
LISTER: To mě zabije!
RIMMER: Když to provede jemně, tak ne! (KRYTONOVI) Dělej, zabije KOCOURA!
KRYTON (Totálně paralyzovaný a váhající): Ehee, ale, co mohu dělat?
LISTER: Musíš mě zneškodnit bezbolestně!
KOCOUR, který kupodivu ještě není zaškrcený, vykopne prudce koleno někam do intimních partií škrtícího LISTERA. Ztuhlý LISTER vykulí oči, otevře bolestivě pusu a konečně KOCOURA pustí.
LISTER (Namáhavě kuňká): To přece nebylo nutný.
KOCOUR: Víc než jen to. Zničil jsi mi můj stojáček. Tenhle materiál nepruží!
LISTER: Krucinál, asi si du pro bazukoid.
Opravdu jde. KRYTON se moudře kryje za stolem. Za něj se postaví KOCOUR a RIMMER je samozřejmě zalezlý až za nimi úplně vzadu.
LISTER: K zemi!
Všichni tři se přikrčí. Střela jim prolétne nad hlavami. Je slyšet další odjišťování bazukoidu.
LISTER: Vlevo!
Uhnou doleva a střela je mine napravo. Další odjišťování.
LISTER: Vpravo!
Uhnou vpravo a výstřel znovu mine jejich hlavy. LISTER se lopotí s bazukoidem.
LISTER: Musim nabít! Schovejte se za mě!
KRYTON se sune po straně místnosti a blíží se k LISTEROVI.
KRYTON: Teď se pokusím dostat za vás, pane.
LISTER: Tak, KRYTONE, překvap mě!
KRYTON: Jdu za vás, abych vás mohl překvapit, pane.
LISTER: Tak dělej, překvap mě!
KRYTON se konečně dostane za LISTERA. Stříkne něco ze spreje na hadr ve své levé ruce.
KRYTON: Budete cítit nepříjemný pach chloroformu. Jen klid.
LISTER má nabito a zaměřuje si vepředu stojícího KOCOURA.
LISTER: Tak už mě překvap!
KRYTON: A teď moje překvapení!
Přitiskne hadr na LISTERŮV obličej. LISTER sebou trochu mele, ale pak omdlí. KOCOUR a RIMMER vylezou zpoza stolu. RIMMER, jistý tím, že je LISTER tuhý, se tváří jako by měl vše pod kontrolou a spokojeně si oprašuje ruce.
RIMMER: A je to! Za jak dlouho se aktivuje?
KRYTON: Za dvě minuty.
Všichni pospíchají pryč.

Zadní část Kosmika

KRYTON s KOCOUREM pokládají LISTEROVO bezvládné tělo.
KRYTON: Honem!

Kokpit Kosmika

RIMMER už stojí v kokpitu, když do něj ze zadní části rychle přicházejí KRYTON a KOCOUR. KRYTON zmáčkne kontrolky, ale Kosmik běží naprázdno a nezvedá se.
KOCOUR: Kruci! Vybitá baterie! Kdo nechal zapnutý světlo?
KRYTON: Ne, je to v magnetických cívkách. Depolarizovaly se. Jakoby rozklad na téhle lodi byl nějaký nakažlivý.
RIMMER: Třicet pět sekund.
KRYTON: Záložní napájení!
Kosmik teď vydává mnohem slibnější zvuky.
RIMMER: Tak zvedni to už!
V zadní části se LISTER probere a sedne si.
KRYTON: Všechno už funguje.

Nákladový prostor

Kosmik se zvedá.
RIMMER (Hlas): Zvedáme se, výborně.
Kosmik opouští nákladový prostor.

Kokpit Kosmika

LISTER přikráčí do kokpitu s lopatou. Než si ho ostatní všimnou, stihne s ní dvakrát praštit do řídícího panelu. Potom odhodí lopatu a začne rdousit KOCOURA, kterého má zrovna po ruce.
KOCOUR: Už zase?
RIMMER (Ke KRYTONOVI): Dávej pozor, kam letíš!

Nákladový prostor

Kosmik sebou mele a klikatě letí směrem k vratům v nákladovém doku.

Kokpit Kosmika

RIMMER: Uspi ho chloroformem!
KRYTON se snaží odtrhnout LISTERA od KOCOURA a něčeho si všimne.
KRYTON: Počkejte! Myslím, že sem lokalizoval implantát v páteři!
Vytáhne implantát z LISTEROVY páteře. Ve stejné chvíli Kosmik opouští špatného Červeného trpaslíka a cestou brnkne o vrata. Nárazem vzniká v kokpitu strkanice.
KRYTON: Kde je!?! Ztratil jsem ho!
RIMMER (Ukazuje na KOCOURA): Má ho v krku!!!
KOCOUROVI divoce planou oči a začne škrtit na oplátku LISTERA, který zkolabuje. KRYTON vytáhne implantát z KOCOUROVA krku a odhodí ho někam dozadu.

Vesmír

Kosmik je už v dostatečné vzdálenosti od obou Červených trpaslíků. Za doprovodu chorálů oba Červení trpaslíci zmizí a místo nich se objeví jediný – ten pravý.

Kokpit Kosmika

Na obrazovce je originální Červený trpaslík. Vystřídá ho tvář HOLLY.
RIMMER: HOLLY zas funguje.
KRYTON začne burcovat LISTERA, který je stále v bezvědomí.
KRYTON: Pane LISTERE, probuďte se, je po všem, sme v bezpečí.
HOLLY: Zapínám autopilota. Kurs: 000. Letíme domů.

Vesmír

Kosmik letí zpátky k Červenému trpaslíku.

Střední část Kosmika

KRYTON pomáhá LISTEROVI z kokpitu. Jsou následováni rozzlobeným KOCOUREM a ulehčeně se tvářícím RIMMEREM.
KOCOUR (LISTEROVI): Víš, cos mi proved s halenou? Koukni se! Navíc si mě málem zabil!
LISTER: Nezlob se, nemohl sem za to. S tím sajrajtem v sobě jsem těžko...
Sedne si a šokovaně vytřeští oči.
KRYTON: Pane, co se děje?
RIMMER: Právě si sedl na ten implantát.
KRYTON: Ale to je divné! Kdo ho ovládá?
LISTER se prudce postaví a blíží se ke KOCOUROVI, aby dokončil, co předtím začal. KOCOUR zvedne bazukoid a vypálí do skříně, ze které se ozývá povědomé hihňání. Ze skříně vypadne mrtvola špatného LISTERA, stále svírající dálkové ovládání. LISTER se zastaví.
KRYTON: Radši mu ten implantát odstraním a jednou provždy ho zničím.
KOCOUR odloží bazukoid a sehne se pro dálkové ovládání.
KOCOUR: Ale ne, počkej. Nechte mi ho aspoň na tejden.
LISTER: Co to má znamenat?
KOCOUR zakroutí joystickem a LISTEROVY ruce začnou fackovat svého majitele. Jednou, dvakrát, třikrát.
KOCOUR: Páni, to bude sranda!
RIMMER souhlasně pokyvuje a sdílí KOCOUROVU radost z hračky.
KONEC.

Epizoda 30, "Návrat do reality"

Pod vodou

Vesmírná loď na dně oceánu. U ní přistává Kosmik.

Později

KRYTON: (Hlas) Pane, Rimmere. Objevili jsme černou skříňku. Měl byste tam už něco mít.

Kokpit Kosmiku

RIMMER mluví s ostatními vysílačkou.
RIMMER: Potvrzuji. Identifikace: oceánská loď Esperanto, životodárný koráb. Mise - zavést život do oceánů na potenciálních planetách S3. Tohle byla průzkumná cesta, rutinní kontrola po třech letech s cílem ověřit sled aminokyselin.

Esperanto

LISTER, KOCOUR a KRYTON se plahočí temnou lodí a poslouchají RIMMEROVO vysílání z Kosmiku.
RIMMER: (Hlas) Zkoušeli nějakou novou stimulační metodu na urychlení evolučního procesu. Výsledek překročil všechna očekávání.
Kamera přeskakuje od skupiny do Kosmika, podle toho, kdo právě mluví.
RIMMER: (Ohromeně) Zkrátili evoluci z pěti miliónů let na tři sluneční roky.
KRYTON, také ohromeně, hvízdne.
KOCOUR: A jak skončili?
RIMMER: Běžný záznam z posledního dne - třídili a registrovali nové formy života - nic víc. Konec záznamu.
KRYTON: Nabízí se otázka: Jestli se oceán hemží novými formami života, kde všechny jsou?
LISTER: (Znepokojeně) Co nám chceš naznačit?
KRYTON: Vůbec nic nenaznačuji.
LISTER: To víš, že jo. Je tady nějaká děsivě velká ryba, viď? Nějakej strašlivej mořskej prehistorickej netvor, co schramstne všechno, co vidí.
KRYTON: To je jedna možnost.
LISTER: Ňáký alternativy?
KRYTON: Nic mě nenapadá.
KOCOUR: Jo, pánové, už to mám! Neplavou ryby na zimu na jih?
KRYTON: Ne, to jsou ptáci, pane,
KOCOUR: Ptáci plavou na jih?! A jakpak dýchají?
LISTER objeví v sousední místnosti kostlivce.
LISTER: A hele! Rimmere, vidíš to?
RIMMER: Vidím. Vypadá to jako máma Normana Batese.
Ostatní následují LISTERA do místnosti a KRYTON scanuje rozkládající se mrtvolu.
KRYTON: Člověk, muž, běloch. Příčina smrti - střelná rána na hlavě. Podle místa vstupu a výstupu kulky se zastřelil sám.
KOCOUR: (Volá z druhého konce místnosti) Támhle je další! Tělo visící na potrubí se smyčkou kolem krku.
LISTER: Dvě sebevraždy?!
KOCOUR: Je jich víc!
Skupina se přesune k další mrtvole.
KRYTON: Ah, muž z orientu. Zřejmě spáchal harakiri.
KOCOUR: Hele! A co bude tohle?
KOCOUR zvedne leklou rybu, aby ji KRYTON mohl prozkoumat.
KRYTON: Druh neznámý. Podobná tresce. Příčina smrti - udušení. (Neschopen uvěřit, tomu, co mu psychoscan ukazuje) Co?! Ta ryba se udusila ve vodě. Dobrovolně si uzavřela své žábry.
KOCOUR: Ta treska spáchala sebevraždu?
KRYTON: Pouze konstatuji známá fakta, že tato ryba odešla ze života z vlastní vůle. Husa hloupá!
LISTER: Proč by se treska sebevraždila? (Pauza) Bože, na co se to vůbec ptám?
KOCOUR: Tak počkejte, pánové, něco mě napadá. (Ukazuje na každou mrtvolu v okolí svou baterkou) Ten spáchal sebevraždu, ten spáchal sebevraždu, ten spáchal sebevraždu a ryba spáchala sebevraždu. Je tady nějaká souvislost, na kterou nemůžu kápnout.
LISTER: Pojďte se podívat. (Prohlíží nějakou substanci na zemi, setře ji rukavicí) Co je tohle?
KRYTON: (Scanuje) Mám to. Jde o neznámou látku, zřejmě nějaký halucinogenní jed vyměšovaný mořským tvorem, ne nepodobným chobotnici nebo obří olihni.
LISTER: Je to jejich inkoust?
KRYTON: Dokončuji právě chemický rozbor. (Jeho tvář dostane šokovaný výraz) Ehh...
LISTER: Co je?
KRYTON: (Naléhavě) Honem, pane, musíme pryč!
RIMMER: (Stále v kokpitu) Co se děje?
KRYTON: Musíme utéct!!
RIMMER: Krytone, co se to tam děje?
KRYTON: Jdeme odsud!
LISTER: Vyrovnávám tlak.
KRYTON: Nějaká neznámá stvůra, nám neznámá forma života, napadla tuto loď. Má zvláštní obranný mechanismus. Vyměšuje látku, jed, možná dokonce halucinogenní, který vyvolává v oběti pocity beznaděje. Proto spáchala posádka a dokonce i ryba sebevraždu. Bohužel jsme jí byli zasaženi. Sice redukovanou dávkou, ale může se stát, že nás postihnou záchvaty (Vydá hýkavý výkřik), záchvaty beznaděje a sklíčenosti.
RIMMER: A co Lister a Kocour?
LISTER: Mně nic není. Zřejmě jsem imunní. (Zlomí se mu hlas a začne pofňukávat) I když si myslím, že mě nikdy v životě nikdo nemiloval. Ale to není nic novýho.
KOCOUR: Co to do vás vjelo? To je jako sobotní večer u Zdi nářků. Proč musím být vždycky já ten silný? (Nabírá k pláči) Beze mě byste se všichni sesypali.
KRYTON: (Třesoucím se hlasem) Měli bychom se vrátit a užít stabilizátor nálady, lithium carbonicum.
RIMMER: Vím, že vás touto zprávou zrovna nepovzbudím, ale na obrazovce je skvrna srovnatelná s rozlohou Nového Mexika. A letí přímo k vám.
HOLLY: Naše přítelkyně, sebevražedná oliheň nás poctí návštěvou.
KRYTON: (Vysílačkou k RIMMEROVI) Kde přesně je?
RIMMER: Je nad vámi asi dva tisíce sáhů a plave dolů.
LISTER: Tak to ti děkuju, Rimmere. Víš, v jakým jsme stavu a musíš nám dát zrovna takovouhle zprávu. Nemohl jsi lhát?
RIMMER: Lhal jsem vám. Je to jenom tisíc sáhů.
KRYTON: Vstupujeme do vzduchové propusti Kosmiku.

Obrazovka radiolokátoru

Skvrna na obrazovce se pohybuje dokola, ale nepřibližuje se.

Kokpit Kosmiku

LISTER s KOCOUREM vdechují skrz dechové masky stabilizátor nálady, zatímco s ostatními stojí u radiolokátoru.
RIMMER: Co to dělá?
LISTER: Oťukává si, co jsme zač. (Ke KRYTONOVI) Vypni proud.
RIMMER: Ten jed - jsme tady v bezpečí?
LISTER: Vždyť pronikl trupem oceánské kosmické lodi třídy B. Kosmik je ve srovnání s ní skořápka.
RIMMER: Pohybuje se.

LISTER: Kam?
RIMMER: Dolů.
LISTER: Rychlost?
HOLLY: 15 uzlů... 16... 19...
RIMMER: Spouští se dolů.
LISTER: Kurz?
HOLLY: Kolizní.
KRYTON: Poplujeme nebo ne?
HOLLY: Pětadvacet uzlů... pětatřicet... padesát...
RIMMER: Řítí se přímo na nás!
LISTER: Jsou jenom tři možnosti. Jsme pro ni nepřítel, jídlo nebo partner. Zabije nás, sežere nebo přeřízne. Buď ji přesvědčíme, že nejsme loď na jednu noc, anebo vezmeme roha. A to rychle, přátelé.
KOCOUR: Nechat se vojet olihní na prvním rande? Jak bysme se ráno cejtili?
LISTER: Tak jo, zkusíme jí zdrhnout. Holly, šlápni na to. A přepni na manuál!
Kosmik se zvedá z oceánského dna a co nejrychleji se vzdaluje. Oliheň je jim stále v patách.
HOLLY: Změň kurs, jedna, nula, pět. Jsou tu jeskyně, asi tři kliky od nás. Můžeme se tam ukrýt.
LISTER: (Pilotuje) Jasně, Holly! (Změní kurs) Změna kurzu provedena!
Blíží se k podmořským jeskyním, vtom je stvůra dostihne a zahalí do oblaku tmavého inkoustu.
LISTER: Zasáhla nás!
RIMMER: Pozor!
Kosmik tvrdě narazí do skály a exploduje!

Počítačový display

Stroj 16

| |
| |
| K O N E C H R Y |
| |
| |
----
* Skóre 4% * Červený trpaslík
Hraje tichá, uklidňující hudba.
HLAS: V posledních čtyřech letech jste byli účastníky videohry Červený trpaslík, která vás naprosto pohltila.

Herní místnost

Vidíme nějaký obrovský herní přístroj. Celá skupina sedí v křeslech zubařského stylu, která jsou rozmístěna okolo centrální jednotky. Všichni jsou v overalech a obličeje jim zakrývají velké kyslíkové masky. Začínají se probouzet.
HLAS: Po jejím skončení budete poněkud dezorientováni. Vzpomínky ze skutečného života se vám vrátí teprve po několika minutách. Proto, prosím, zatím odpojte herní přístroje, než vám obsluha přijde zodpovědět případné dotazy. Jménem Mezinárodní společnosti pro zábavu, vás vítáme zpátky v realitě!
Masky se odklopí a skupina zmateně začne vstávat z křesel. Ale všichni vypadají poněkud jinak. LISTER má místo dreadů upravené vlasy, stažené vzadu do úhledného copánku. KRYTON má část lebky kovovou, ale lidské ruce. RIMMERŮV účes je rozcuchané blonďaté střapaté zjevení nápadně podobné účesu doktora Emmeta Browna z „Návratu do budoucnosti“.
LISTER: Tohle je moc, moc ošklivej sen, co?
RIMMER se zapotácí a chytí se LISTERA.
RIMMER: Já nejsem hologram.
KRYTON: A já napůl člověk!
KOCOUR: (Šišlavě) Co to mám sakra se zubama?!
KOCOUR má pořádný předkus a úděsný účes vytvořený podle kastrolu.
KOCOUR: S tím předkusem můžu otvírat flašky!
Vstupuje zřízenec. Je to ANDY, s výrazným birminghamským přízvukem.
ANDY: Tak co, hoši? Jak se cejtíme? Kapku nesví? To je úplně normální. Za dvacet minut jste jako rybičky. A teď se odeberte do rekonvalescenčního salónku a já to nachystám pro další squadru.
LISTER: Pro další squadru?
ANDY: Trpaslík je hrozně populární. Zájemci čekaj dva roky. A to máme dvacet mašin. Tak, pochlubte se, co vás zabilo?
KRYTON: Nějaká oliheň.
ANDY: Oliheň beznaděje? Nemohla vás oddělat, měli jste přece laserový děla! To ví každej!
KRYTON: Kosmik nemá - nikdy neměl - laserová děla na palubě.
ANDY: Ty kopyto! Ty děla byly na tom vraku, jak mu nadávali... Esperanto. To bylo jasný jak facka!
RIMMER: Jak jsme to měli vědět, ty herní vševěde?
ANDY: Esperanto, to je ten klíč, jasný? Esperanto - naděje. Ta přemůže beznaděj - teda oliheň beznaděje. To je ložená nápověda. Propána, tahle parta má ale pomalej příjem! Tak kdo hrál Listera?
LISTER: (Zaraženě) Já.
ANDY: Dostals Kochanskou?
LISTER: (Překvapen) A to jsem jako měl?
ANDY: To víš, že jo, to je Listerův cíl v týhle hře, ty pako! Postupně se váš vztah vyvine v románek přemáhající čas, vesmír, smrt a realitu. Ale určitě jsi sbalil aspoň lehčí zboží. Jak se ti líbilo na planetě nymfomanek?
RIMMER: Na planetě čeho?!
ANDY: Propásli jste ji?! No to je teda skandál! Jsou maníci, co tam zkejsnou kolik let. Kterej byl Rimmer?
RIMMER: (S úsměvem) Já.
ANDY: Ne, je úžasnej, co?
RIMMER: Jo, abych to nevěděl.
ANDY: Jak dlouho ti trvalo, než jsi ho prokouk`?
RIMMER: Já jsem ho prokouk` hned na začátku.
ANDY: Vážně? Objevils kapitánovu zprávu hned?!
RIMMER: (Zarazí se) Jakouže zprávu?
ANDY: Tu, co je skrytá v mikrotečce nad „i“ na plaveckým osvědčení. To je vodítko, že jo? Rimmer má tohle osvědčení a neumí plavat!
KRYTON: A to je klíč?
ANDY: To je přímo loženej klíč, ne?
RIMMER: A má vést k čemu?
ANDY: Ten přece vede k pravdě o Rimmerovi.
RIMMER: K jaké pravdě?
ANDY: K pravdě o tom, proč je tak děsnej mamlas.
RIMMER: Za to můžou rodiče, výchova, zázemí, to, že nebyl nikdy milován.
ANDY: Ne, ne, ne.
RIMMER: Jo, jo, jo.
ANDY: Ne, ne, ne.
RIMMER: Jo, jo, jo.
ANDY: Ne!
RIMMER: (Rozmrzele) Tak v čem to je?
ANDY: Byl to zvláštní agent Vesmírnýho sboru. Vymazali mu paměť a naprogramovali na naprostý hovado, aby nikdo neodhalil jeho tajnej úkol zničit Trpaslíka a tím pomoct Listerovi k osudu stvořitele druhýho vesmíru!
LISTER: Cože?!
ANDY: Jo! Ta část, jak Lister nastartuje druhej velkej třesk startérem z Kosmiku.
RIMMER: (Nedůvěřivě) Tím nastartuje druhý velký třesk?

ANDY: To je taky paradox až na půdu, že Lister, zapřísáhlej ateista, je vlastně Bůh!
LISTER: Cože?!
ANDY: Je to v kapitánově zprávě, v tý tečce. Ale né!! To snad... né!! Chcete... chcete vážně říct, že jste Rimmerovi toho blbečka baštili celou tu dobu? Štyry roky?! Né, to je teda fór, to je fakt fór!
Přichází nová skupina hráčů.
ANDY: Račte, pánové. Kterej z vás je Lister?
Jeden ze skupiny zvedne ruku.
ANDY: Jo, tak jdem na to. Kapačka s výživou, biovazba, katetr. Je tam všechno, můžeš se začít připojovat. Ale v žádným případě si nepopleť výživu s cévkou, hochu. Jednou se to stalo a přišli jsme na to až za dva dny. (Směje se) Tak, Krytone, pojď, chlapče. Kocoure, Rimmere... (K původním trpaslíkovcům) Je tady ňák málo místa, račte prosím.
KRYTON: Ale kam máme jít? Nevíme, kdo jsme - vzpomínky se nám ještě nevrátily.
ANDY: Do rekonvalescenčního salónku, furt vám to řikám. Žádnej div, že jste získali jen štyry procenta. Páni, to je banda blbců!

Rekonvalescenční salónek

LISTER: Takže nejsem Lister. Já nejsem já, viď?
KRYTON: Nikdo z nás není tím, kým byl. Potrvá, než si na to zvykneme.
RIMMER: Tak já nejsem Rimmer?
KRYTON: Ne.
RIMMER: A nejsem hologram. (Ožije) Já nejsem Rimmer!
KOCOUR: Když nejsme, co jsme byli, tak kdo sakra jsme?
LISTER: Nějaký ubožáci, co hrajou čtyři roky počítačovou hru. A buď utíkáme bůhví před čím nebo možná nemáme vůbec pro co žít.
Do dveří nakoukne sestra.
SESTRA: Je tady nějaký Dwane Dibbley?
LISTER: Pardon?
SESTRA: Dwane Dibbley?
LISTER: Ne, bohužel.
RIMMER: Moment. Jak víš, že tu není Dwane Dibbley, Listy? Třeba jsi to ty.
SESTRA: (Vrací se) Ano, je to tak. Dibbley. Tohle je skupina pana Dibbleyho. Který z vás je Dibbley?
Kamera se zaměří na KOCOURA.
KOCOUR: (Zděšeně) Ne! Ne, prosím vás, ne! Já nechci bejt Dwane Dibbley!
Sestra mu ukáže identifikační kartu na Dibbleyově zavazadle.
SESTRA: Jste to Vy. Tady jsou šaty a věci vás všech. Zdravotník přijde za dvacet minut. (Odejde)
DWANE: Dwane Dibbley?! Jaktože já jsem Dwane Dibbley?
LISTER prohlíží kufřík, který přinesla sestra.
LISTER: Je to pravda. Máš tady fotku, jméno, adresu a tak. Vevnitř je větrovka! Bílý fusekle. (Jak postupně odhaluje obsah tašky, DWANE dělá stále udivenější obličeje) Nylonová košile. Umělohmotný sandály. Bavlněnej nátělník. Pletená vesta. A klíč od ubytovny Armády spásy!
DWANE: Tohle nemá logiku!
RIMMER: Lituji, ale bohužel tohle je víc než logické, Dwane! Představ si chlapa bez elánu, bez stylu - břídila. Není snad naprosto logické, že tenhle ubožák by dal svůj předkus za to, aby mohl hrát Kocoura ve videohře?
DWANE: Takže tohle jsem fakt já?! Nevkusnej trouba se zubama co vypadaj jako druidská svatyně?
RIMMER: Krytone, otevři další!
KRYTON: (Rozladěně) Poslyšte, ať už jste kdokoli: prosím, nechte toho komandováním, ať už jsem kdokoli. Protože je téměř jisté, že ať jsem kdokoli, nedám si to od Vás líbit, ať už jste kdokoli. Takže, než mne začnete komandovat, radši zjistíme, jestli jsem někdo, komu to nevadí, nebo jestli jsem takový typ, který se pěkně naštve, když ho komanduje člověk jako Vy. Jasné?!
RIMMER: (Smířlivě) Řekl jsem jen: „Otevři další.“.
Během jejich rozhovoru LISTER popadne další zavazadlo.
LISTER: (Ke KRYTONOVI) Hele, tohle seš ty.
KRYTON: Vážně? Tak kdo jsem?
LISTER: Jé! Seš detektiv Kybernautické divize policejního sboru.
KRYTON: No né! Vážně?
LISTER: Jo. Tohle je tvůj průkaz.
KRYTON: Tak detektiv. Jak se jmenuju?
LISTER: Jake. Jake Buchar.
JAKE: Jake Buchar, Kybernautický detektiv. Ah, to je ono! To bude takový ten nekompromisní polda, který umí s lumpama zatočit a pohrdá autoritami. A když se to těm ouřadům na radnici nelíbí, můžou si strčit do tý svý zazobaný zadnice tenhle prostředníček (Vytrčí ho ve výhrůžném gestu) a tak hluboko, až budou pištět jako prasata na líbánkách!
RIMMER: Na druhé straně, „pane Buchare“, má možná Kybernautická divize na starost dopravu a ty máš jen náhodou chlapácké jméno.
JAKE: (Schlíple) Ano, to je velmi dobrá připomínka, na to jsem nepomyslel.
DWANE: (Zdrceně si prohlíží svůj plastikový sandál) Dwane Dibbley?
RIMMER: (K LISTEROVI) Tak, pane XY, kdo je další?
LISTER: Já to nechci vědět. Podívejte se vy.
JAKE: Ustupte! Přenechte to strážci zákona!
Zvedne následující kufřík.
JAKE: Hmm... žádná fotografie. Jméno: Billy Doyle.
Ostatní se otočí na LISTERA.
LISTER: To nemusim bejt já. Třeba to nejsem já.
Rychle se hrne ke kufříku, aby ho mohl prozkoumat.
RIMMER: Billy Doyle. To je jméno, ze kterého životní prohra přímo čiší. Už to vidím jako živé: V mládí šel z jedné polepšovny do druhé. Kupa nemanželských dětí. Manželka má bílé boty a holé nohy plné křečáků. Živí se drobnou kriminalitou, aby poplatil alimenty. Pak se ale stane, že stojí v bance s upilovanou puškou. Ta však sama vystřelí. A ty broky proletí háčkovaným kulichem jedné babky. Nezbývá mu než se skrýt. Ale kde? A pak ho to trkne - za zločinně získané peníze si koupí čtyři roky ve videohře a čeká, až se vody uklidní. Tak končí balada o Billy „Babkovrahu“ Doyleovi.
LISTER si zhluboka oddychne a s úlevou pošoupne kufřík k RIMMEROVI.
LISTER: Uff. Je tvůj.
BILLY: Co?!
LISTER: (S úsměškem) Je tvůj, „Bille“.
BILLY: Ne.
LISTER: Jenom se koukni na toho kriminálníka.
LISTER si sedne vedle BILLA a ukazuje mu identifikační kartu.
BILLY: William Doyle. „William Doyle. Starý, dobrý Bill Doyle. Ale tohle bude nějaké moc nóbl jméno! Spřízněné s bostonskými Doyley. Fůra peněz, spousta nemovitostí. Jo, myslím, že se na všechno rozpomínám.
LISTER: (Sarkasticky) Mně je jenom záhadou, proč by muž, nepochybně tak dobrého původu, nosil kabát, kterej páchne, jako by se do obou kapes vyčůral postarší tchoř (Vytáhne ho z kufru)
BILLY: No, není to jasné?
JAKE: Ne, není.
BILLY: Panebože! Jmenuju se Billy Doyle. A voním se kolínskou „Eau de tchoř“.
LISTER: A kdo jsem teda já?
Znovu vstane a otevře poslední kufřík.
LISTER: To snad ne! Koukněte na tohle! (Vyndá zlaté hodinky) To je přece příšerně drahý!

BILLY: (Vyskočí) Seš si naprosto jistý, že to není můj kufřík?
JAKE: Tak kdo jste? Co děláte?
LISTER: Dělám pro společnost PVC. A mám garážovanou limuzínu.
BILLY: (Závistivě) Je jasné, že jsi měl veškeré výhody, které život odepřel chudáku Williamu Doyleovi.
JAKE mezitím najde identifikační kartu kufříku.
JAKE: Pane, měl byste se podívat na tohle. Williame, představuji Vám Vašeho bratra Sebastiana.
SEBASTIAN a BILLY nevěřícně kontrolují kartu.
JAKE: Ano, nevlastní bratři ze stejné dělohy. Společná matka.

Koridor vedoucí ze salónku

JAKE, v tmavých brýlích, trenčkotu a klobouku, odchází jako první.
JAKE: To je šílené. Nemůžeme odejít . Ještě se nám nevrátily vzpomínky.
Následuje ho BILLY, vyhlížející jako houmlesácká kombinace komisaře Columba a Alberta Einsteina.
BILLY: Odmítám příjmout fakt, že jsem jeho věčně ožralý, zpustlý, nevlastní bratr v tchořím kabátě.
Za ním klopýtá DWANE, má na sobě nemoderní oblečení a v ruce termosku.
DWANE: (Nemůže se s tím stále vyrovnat) Dwane Dibbley!
Poslední jde SEBASTIAN, oblečený v tmavém, luxusním plášti. Lhostejně prochází koridorem, když si všimne promítačky a zastaví se, aby nahlédl do nově se rozbíhající videohry.

Stroj 16 - vesmír

Promítačka ukazuje sekvenci z úvodní znělky - Kosmik odstartuje a proletí zavřenými vraty nákladového doku.

Stroj 16 - kokpit Kosmiku

NOVÁ KOCHANSKÁ se přiřítí do kokpitu a oboří se na NOVÉHO LISTERA.
NOVÁ KOCHANSKÁ: Zbláznil ses, Listere? Jsi totální cvok. Riskovals vlastní kejhák, abys mi zachránil život? Ještě jednou a zabiju tě!
NOVÝ LISTER: Víš co, Kochanská?
Vstane z křesla pilota, vyplivne zbytek doutníku a sevře NOVOU KOCHANSKOU do náruče.
NOVÝ LISTER: Drž hubu!
Přitiskne ji k sobě a začne líbat. Zpočátku se mu brání, ale brzy mu to začne vášnivě oplácet.

Koridor vedoucí ze salónku

Deprimovaný SEBASTIAN odstoupí od pozorovací obrazovky. Nešťastně si povzdechne.

Garáže budovy Mezinárodní společnosti pro zábavu

Všichni společně přicházejí do ponurých podzemních garáží. Prohlížejí si dva plakáty na zdi.
SEBASTIAN: (Čte) „Volte fašisty v zájmu třetí slavné dekády totálního policejního státu.“
JAKE: (Čte) „Buďte informátory vlády, zraďte svou rodinu i přátele. Čekají na vás skvělé ceny.“
Dojdou k limuzíně, která je zakrytá plachtou.
SEBASTIAN: Tady to je. (Stáhne plachtu)
BILLY: To je tvoje auto?!
SEBASTIAN: Stání 47.
Garážemi proběhne nějaké dítě, které pronásleduje muž v obleku.
POLICISTA: Stůj nebo střelím!
Dítě se prosmýkne mezi BILLYM a JAKEM, zatímco policista mávne svou pistolí.
POLICISTA: Jdeme, voliči!
JAKE: (Strhne BILLYHO zpátky) Poneš se o cenťák a zpřerážím ti všechny kosti v těle!
Děvče se ztratí mezi auty, ale policista s nebezpečně vypadající automatickou pistolí se výhrůžně blíží ke skupině.
POLICISTA: Právě jste pomohli k útěku nepříteli demokracie. Kradla jablko patřící našemu lidu.
JAKE: (Sebevědomě vytáhne svůj odznak) Buchar. Kybernautické.
POLICISTA: To je dopravní policie.
Skleslý JAKE schová svůj odznak. Ostatní, kromě SEBASTIANA, tuší, že jsou v pořádném maléru.
POLICISTA: Na kolena, voliči. Jste odsouzeni k trestu smrti. (Zahlédne SEBASTIANA, který je na druhé straně v pološeru) Vyjdi ze stínu, voliči.
SEBASTIAN postoupí dopředu se zvednutýma rukama.
SEBASTIAN: O co jde? Ukradla ti krabičku s obědem?
POLICISTA konečně vidí, s kým mluví.
POLICISTA: Moc se omlouvám, voliči plukovníku. Vědět, že to jste Vy...
Přestane na něj mířit, tiše skloní hlavu a srazí podpatky.
POLICISTA: Odpusťte.
SEBASTIAN: Ty mě znáš?
POLICISTA: Ovšem, voliči plukovníku.
SEBASTIAN: Kdo jsem?
POLICISTA: Jste... plukovník Sebastian Doyle. Sekční šéf PVC. Šéf Ministerstva proměny.
SEBASTIAN: Pověz mi o tom něco. Co přesně děláme na tom „Ministerstvu proměny“?
POLICISTA: Vy... proměňujete lidi, voliči plukovníku.
SEBASTIAN: No, ale jak?
POLICISTA: Z živých se proměňují díky Vám na mrtvé. To vše proto, abyste očistil demokracii.
BILLY: Očistil?!
POLICISTA: Nikdo neudělal víc pro vyčištění volebních uren než volič plukovník.
DWANE: A proč byl pryč čtyři roky?
POLICISTA: (K SEBASTIANOVI) Promiňte, voliči plukovníku, ale to mě snad zkoušíte?
SEBASTIAN: Odpověz!
POLICISTA: Povídalo se, že jste byl unaven svým slavným posláním. A že jste se odešel - v tajnosti - zrekreovat.
Malé děvče opustí svou skrýš a snaží se znovu utéct.
POLICISTA: Stůj!!
Policista zvedne zbraň a několikrát vystřelí. Najednou ztuhne a skácí se na zem. JAKE stojí, v ruce zbraň, kterou použil, aby policistu zastavil.

Střední část Kosmiku

Náhle se scéna změní - uvnitř Kosmiku LISTER, KOCOUR, KRYTON a RIMMER prožívají svůj příběh v domnění, že jsou v totalitním státě. KRYTON drží kuši.
KRYTON: (V šoku) Já ho zabil.

Garáže v totalitním státě

SEBASTIAN: Musíme zmizet. Do auta!

Střední část Kosmiku

LISTER: Nastupte si!
KRYTON: Já ho zabil.
LISTER: Na to teď nemáme čas. Krytone, nasedni!
KRYTON: Zabil jsem člověka!
RIMMER: Tak nastup!
Všichni si rychle posedají na bedny v Kosmiku. Ty jsou uspořádané přesně jako sedadla v autě. LISTER řídí, KRYTON sedí vedle něj a KOCOUR s RIMMEREM vzadu.

RIMMER: Pozor, u výtahu jsou fašouni a jsou ozbrojeni! (Ke KOCOUROVI) Dostals to!
KOCOUR se chytí za svou „zraněnou“ ruku.
HOLLY: Zdravím vás už po třítisící, máte halucinace! Slyší mě někdo?
RIMMER: Á jé, retardéry!
Po nárazu na imaginární retardéry nejdříve povyskočí LISTER a KRYTON a okamžitě po nich KOCOUR a RIMMER. To se opakuje ještě dvakrát.
RIMMER: Šikana!
Trpaslíkovci se nakloní doleva, doprava, znovu doleva a ustálí se na bednách.
RIMMER: Pozor - závora!
LISTER: Chraňte se! Projedem jí!
Probourá závoru a se všemi to hodí dozadu.
RIMMER: (Ohlíží se) Motocykly! Vypadá to, že na nich jsou raketomety!
LISTER: Ten most - dokážem to?
RIMMER: Zvedá se!
LISTER: Máte lepší nápad?
KOCOUR: Dupni na to!
LISTER zatáhne na neviditelnou páku a zvýší rychlost. Sešlápne „pedál“ až k podlaze. Auto najede na most a pak letí vzduchem. Všichni jsou vymrštěni nahoru.
VŠICHNI: Aaaaaaaaaaaaoooooooooooooouuuuuuuu!
Dopadnou na druhou stranu, trochu se třesou, ale jinak jsou v pořádku.
KOCOUR: Povedlo se! Seš dobrej. (Gestikuluje dozadu) Sbohem, vy žabaři!
RIMMER: (Vyhlíží z okénka) A jé - helikoptéry!
LISTER: Oh, vykašlem se na limuzínu.
LISTER kousek uhne a zastaví.
LISTER: Běžte! Běžte! Běžte! Běžte! Běžte!
Všichni vyskákají ven a běhají kolem beden, kromě KOCOURA, který chvíli váhá a drží si své „zranění“. Zoufale se rozhlíží, ale pak konečně otevře „své dveře“ a následuje ostatní.
KOCOUR: Támhle do tý uličky!

Ulička v totalitním státě

Opět v halucinačním světě, všichni rychle běží uličkou, než se zastaví u zářícího neonu, který ohlašuje hamburgerovou jídelnu. Kromě JAKEA se všichni nervózně ohlížejí, zda je někdo nepronásleduje.
JAKE: Zabil jsem ho. Zabil jsem člověka.
JAKE si přiloží pistoli k hlavě. Zmáčkne kohoutek, ale ten cvakne naprázdno.
JAKE: Sakra!
SEBASTIAN: (Všimne si ho a odtáhne mu ruku) Co blbneš?
JAKE: Za žádných okolností nesmím zabít, i kdyby mě jakkoli provokovali. Směl jsem ho zneškodnit a já ho zabil. Musím skoncovat s vlastním životem.
JAKE vyhodí náboj z pistole, přezkouší mechanismus a znovu nabije. Odjistí zbraň.
BILLY: Oh, tohle je zlý sen. Prchám před fašounama s vrahem, masovým vrahem a mužem v nylonové košili. Jsem hnusná, otrhaná, lidská troska, plivátko, které páchne jako tchoří latrína. A teď se na mém úchyláckém mantlu rozprskne androidův mozek. (K JAKEOVI) Střelím se hned po tobě.
SEBASTIAN: (Zlomeným hlasem) Jo, jednu kulku i pro mě.
DWANE: I pro mě.
JAKE: Jo, ale zbývá jen jeden náboj!
DWANE: Mohli bysme dát hlavy k sobě a kulka pak prolítne všema.
Postoupí blíž a skloní hlavy k sobě. JAKE drží pistoli u své hlavy.

Kokpit Kosmiku

KRYTON drží kuši s připraveným šípem u hlavy a ostatní s hlavami v jedné řadě čekají, až je zabije.
HOLLY: Krytone, vysílám na vyšší frekvenci. Teď mě slyšíš?!
KRYTON: Neříkal tu někdo něco?
HOLLY: Máš halucinace. Prosím, odlož tu zbraň!
KRYTON: Myslím, že tu zbraň musím odložit.
HOLLY: Udělej tři kroky dopředu!

Totalitní ulička

JAKE: Myslím, že teď udělám tři kroky dopředu.
BILLY: Pánové, přeskočilo mu.
JAKE: Mám podivné nutkání vzít tenhle hasící přístroj a otočit uzávěrem.

Kokpit Kosmiku

RIMMER: Už tě ty blázniviny přešly?
KRYTON drží kanystr s lithiem carbonikem. Položí ho a vrátí se k ostatním.

Totalitní ulička

JAKE: Promiňte, pane. Nevím, co to do mě vjelo.
Znovu dají hlavy k sobě, čekajíc na výstřel.
JAKE: Připraveni?
SEBASTIAN: (Skrz zaťaté zuby) Jasně.
DWANE: Jo.
HOLLY: (Hlas) Máte halucinace!
Skupina sebevrahů se překvapeně rozhlíží.

Kokpit Kosmiku

HOLLY: Máte halucinace!
Všichni se začínají vzpamatovávat.
LISTER: Cože?!
HOLLY: Myslela jsem, že to nezvládnete! Vítejte zpátky v realitě!
LISTER: Co s náma bylo?
HOLLY: Měli jste skupinovou halucinaci, kterou vám přivodil inkoust z olihně beznaděje. Málem jste spáchali sebevraždu, stejně jako posádka Esperanta, zachránil vás stabilizátor nálady.
RIMMER: Lithium carbonicum!
LISTER: Co? My bysme se vážně zabili?!
KRYTON: Ovšem! Ty halucinace měly způsobit pocit beznaděje! Zaútočit na naše základní pilíře vlastního sebevědomí.
Tak třeba pan Rimmer: Najednou už nemohl svádět své neúspěchy a nedostatky na rodiče, protože byl vychován stejně jako jeho bohatý, nevlastní bratr. Kocour přišel o svůj šarm a život pro něj přestal mít smysl, protože je tak povrchní, až to bolí.
KOCOUR: Jasně, povrchnost je mé druhé jméno.
KRYTON: (K LISTEROVI) A Vy, pane. Vy jste se pyšnil tím, že jste dobrý člověk, morální a odvážný. A tak při pomyšlení, že jste masový vrah v totalitním státě: beznaděj. Beznaděj Vás ovládla a měla zničit.
LISTER: (Ke KRYTONOVI) A tebe zase to, že jsi zabil člověka.
KRYTON: Přesně tak.
KOCOUR: (Šťastně) Já nejsem Dwane Dibbley?
KRYTON: Ne.
RIMMER: (Zmateně) Já jsem Rimmer.
KRYTON: (Truchlivě) Bohužel.
LISTER: A co se stalo s tou olihní beznaděje?
HOLLY: To jsem zařídila! Přísavné miny - je tu smažených kalamari pro celou Itálii.
KOCOUR: Víte co, vypadnem odtud.

HOLLY: Souřadnice letu naprogramovány. Budu dělat ko-pilota, než se dostaneme na hladinu.
LISTER: Ty planetární inženýři to tu pěkně podělali, co? Hrát si na Boha. Evolucí vznikla forma života mnohem silnější a smrtonosnější než jiný druhy - málem vyhubila celou planetu. Šířila beznaděj a zkázu všude, kam strčila svůj ksicht.
KRYTON: Hmm, to mi dost připomíná druh, který sedí zdaleka ne milion mil ode mě. (Kouká koutkem oka na RIMMERA) Ha, ha, ha! (Směje se úplně sám vlastnímu vtipu) Člověk zřejmě musí být androidem, aby to plně ocenil.
RIMMER: Krytone, přemoudřelé androidy nemá rád nikdo. Šlápni na to.
KRYTON: Už se řítíme, pane.

Pod vodou

Kosmik se zvedá z oceánského dna a nabírá směr.
KONEC

Série VI

Epizoda 31, "Psirény"

Vesmír

Ukáže se ohromné slunce. Za chvíli Kosmik přeletí napříč slunečním kotoučem.

Ubikace

Tma. Kamera ukazuje různé panely v místnosti. Náhle se rozsvítí modré světlo a z hibernační jednotky vyjíždí pomalu se probouzející, zarostlý LISTER, oblečený ve špinavém pyžamu. Posadí se. Vypadá odporně. Jeho nehty na rukou a na nohou jsou dlouhé okolo dvaceti centimetrů. LISTER překulhá místnost a začne si zkracovat nehty na stolním ořezávátku tužek. Všimne si svého obrazu na tmavé televizní obrazovce.
LISTER: Jéžiši! Ehhh .... (Ke svému odrazu) Kdo sakra seš?

Strojovna Kosmika

KRYTON vynáší odpadky do velkého lisu, označeného jako 'Waste Compactor' a stiskne tlačítko start. Ozve se skřípění. Otevře dveře a vezme odpadky slisované do úhledné krychle.

Střední část Kosmika

Na stěně je světlý panel. Přepínače, obrazovky, apod. Uprostřed je dlouhý stůl vedle kterého stojí čtyři židle. KRYTON přináší slisovanou kostku odpadu. LISTER vejde a rozpačitě se rozhlíží.
KRYTON: Ha! Vítejte mezi námi, pane. Jak se cítíte?
LISTER: Dost blbě. Jsem jako praštěnej. Kde to vlastně jsme?
KRYTON vyhazuje do vesmíru tu kostku odpadu.
KRYTON: Máte jen lehkou amnézii. To je zcela běžné po dlouhém období spánku. To víte, prospal jste víc jak dvěstě let.
LISTER: Dvěstě let?
KRYTON: Cloumal jsem s Vámi už na jaře, ale Vy jste trval na dalších třech měsících.
LISTER následuje KRYTONA.

Kuchyňka

KRYTON: Právě vám připravuju podnos se snídaní.
LISTER si prohlíží podnos.
LISTER: Ale, proboha, proč jsou ty cornflakey posypaný syrovou cibulí?
KRYTON: Tak je máte nejradši.
LISTER: (Usrkne ze sklenice a škubne sebou) Fuj! Ten džus je odpornej.
KRYTON: To není džus, pane. To je Váš ranní životabudič. Studená omáčka vindaloo.
LISTER: Já piju k snídani studenou kari omáčku?
KRYTON: To záleží na náladě. Když se vzbudíte odpoledne, začínáte den zvětralým pivem z minulého večera, a proto máte u postele sítko na čaj, abyste mohl procedit cigaretové špačky.
LISTER: Já piju, kouřím a snídám studenou kari omáčku? Tak to vypadá, že jsem pěkně nechutnej a špinavej chlívák.
KRYTON: Takže už se Vám vrací paměť?
LISTER: Ne, ani trošičku.
KRYTON staví před LISTERA skříňku.
KRYTON: Možná pomůže tohle. Vaše osobní věci.
LISTER bere fotku.
KRYTON: Christina Kochanská. Tři neděle jste s ní chodil, pak vás nechala kvůli provianťákovi.
LISTER: Je to kusanec.
KRYTON: Pane, sníte o tom, že jednou zase získáte její srdce a pak budete na ní ležet a pohybovat se nahoru a dolů tím podivným způsobem, jenž je lidem tak příjemný. Osobně bych dal přednost partičce whistu.
LISTER bere knihu. KRYTON dává LISTEROVI jeho kytaru.
LISTER: Cože? Já hraju na kytaru?
KRYTON: Mám hlavu ve tvaru legrační kostky ledu? Prosím, vystřihněte pár akordů. Ukažte, co ve Vás je.
LISTER se pokusí o několik akordů, nutno říci, že velmi neúspěšně.
KRYTON: Áno, Clappton se vrátil!
LISTER: Hele, neutahuj si ze mě. Neumim na ní hrát. Kdo má jenom ždibec sluchu, řekne ti to.
KRYTON: Pane, jakmile se vaše osobnost probudí, budete přesvědčen, že hrajete na kytaru jako Hendricksův duch.
LISTER: Můžeš o mně říct vůbec něco dobrýho? Třeba nějakou chválu.
KRYTON: Nějakou chválu? Hm, někdy mi pomáháte s prádlem tak, že obrátíte své spodky naruby a pak je nosíte další tři týdny.
LISTER: Jsem zvíře. Jsem nechutnej, neotesanej, pologramotnej, nemuzikální, chlípnej, tupej kosmickej vágus.
KRYTON: (Obejme LISTERA) Á, vítejte zpátky, pane LISTERE!
KRYTON otevře ledničku, vytáhne odtud RIMMEROVO zmrzlé holosrdce a ponoří jej do vroucí vody.
LISTER: Co je tohle?
KRYTON: To je pan RIMMER, pane. Jeho holosrdíčko. ... Je to hologram.
LISTER: RIMMER? To je můj nejlepší kámoš?
KRYTON: Pane, jste nemocný. Možná by pomohlo trochu zesilovače paměti.
KRYTON přiloží injekci LISTEROVI na krk a stiskne spoušť. Z vody vytáhne RIMMEROVO holosrdce z vody a přenese ho do kalíšku na vejce. Odchází do střední sekce a LISTER ho následuje.

Střední sekce

KRYTON položí holosrdce na scanner a postaví se k jeho ovládání.
KRYTON: Spouštím bootovací sekvenci.
KRYTON zadává údaje na klávesnici a z kalíšku na vejce se rozzáří kužel světla.
KRYTON: Vyvolat fyzickou podobu.
Objeví se RIMMEROVO tělo , zatím pouze černobílé a zrní.
KRYTON: Přístup k osobnostním údajům.
Na obrazovce se objeví sloupec.
KRYTON: Nahrát aroganci.
První sloupec se zmenšuje, až na spodní okraj obrazovky. Za zvukových efektů se vlastnost postupně přelévá do RIMMERA.
KRYTON: Nahrát charisma.
Druhý sloupec (velmi, velmi krátký) se přelije do RIMMERA, ale zabírá jen část jeho malíčku.
KRYTON: Nahrát neurózy.
Další, nejdelší sloupec se vykreslí na obrazovce. Následuje ještě jednou, a ještě, a ještě... RIMMER je již plně zobrazený a barevný.
KRYTON: Vyvolat paměť.
Jak se RIMMEROVI navrací paměť, jeho obličej střídá různé výrazy: hrůzy, šoku, bolesti a občas křeče. Získá tím své chování.
LISTER: Ááá, tenhle RIMMER.

Střední sekce

Všichni sedí okolo stolu. KOCOUR a RIMMER se dívají zděšeně na LISTER. LISTER se cpe cornflakey.
LISTER: Cornflakey s cibulí jsou senza. Můžeš mi podat Tabasco? Chtělo by to víc okořenit.
KRYTON: Blahopřeju, pane, záhy se rozpomenete na všechno a budete přesvědčen, že umíte hrát na kytaru.

LISTER (Užasle): Umim hrát na kytaru! Jsem virtuóz. Hrábnu do strun a to dřevo zazpívá jako mariňák v bordelu po třech letech na moři. Cha!
KOCOUR: To je dost možný, ale dohoda je dohoda.
LISTER: Já vim, já vim. Když si chci zabrnkat, musím si oblíct skafandr a hrát venku. Burani.
KRYTON: A teď si vyslechneme hlášení. Pane RIMMERE?
RIMMER: Díky, KRYTONE. Tak, pánové, jak všichni vědí, přišli jsme o trpaslíka. Teď není vhodná doba na malicherné přízemní obviňování. Na to bude dost času, až LISTER půjde před vojenský soud.
LISTER: Já ho přece neztratil.
RIMMER: Nepovídej. Tys ho zaparkoval. Ty jsi zapomněl, na které planetce jsi ho nechal.
LISTER: Ty planetky jsou všechny modrozelený. Modrozelený a planetkovitý.
KRYTON: Pánové, obviňování k ničemu nevede. Svou loď jsme neztratili. Trpaslíka nám ukradli lidé nebo neznámé formy života.
KOCOUR: Kdo by krad´ kraksnu bez brzd a s nalítanejma třema milionama let?
KRYTON: Rabiáti! Geneticky vytvořené formy života. Výplody fantazie pana LISTERA zhmotněné nějakým záhadným paprskem. Kdo ví? Hlavní je, že po dvousetletém sledování jejich kondenzačního pásu je teď máme.
LISTER: Jak to myslíš?
KRYTON sklízí snídani ze stolu.
KRYTON: Byli nuceni udělat velikánskou odbočku, aby se vyhnuli tomuto pásu asteroidů. Avšak Kosmik je dost malý na to, aby prolétl jeho středem. Poprvé za dvěstě let máme příležitost pěkně si na ně počíhat a dostat je na lopatky, a tak vysvobodit HOLLY.
RIMMER: KRYTONE, zapomněls na direktivu 1742.
KRYTON: 1742? Žádný důstojník se nesmí hlásit do služby v zrzavém tupé. Děkuji, že jste mi tohle nařízení připomněl, ale nechápu, jak to souvisí s naší situací.
RIMMER: Tak 1743.
KRYTON: Aha, tahle. Žádná loď se nesmí pokoušet proletět pásem asteroidů bez deflektorů.
RIMMER: Ano. Jsi puntičkář.
LISTER: RIMMER, stačí vidět stav zásob. (Kouká do papíru) Ty jedeš na záložní baterie, kyslík je na tři měsíce, voda, jenom recyklovaná, je na sedm neděl. A co je nejhorší - indickejch placek je tak na rok. Jsme v maléru a pěknym.
RIMMER: Víte vůbec, jak nestálé tyhle pásy jsou? Bludné planetky. Meteorické roje. Jeden přímý zásah do tamtoho čelního skla a naše vnitřnosti budou naruby rychlejc než LISTEROVI spodky.
LISTER: To ti děkuju. Jdeme na to.
KRYTON: Ať pilotuje pan KOCOUR. S jeho vynikajícími reflektory a jemným čichem máme ty nejlepší vyhlídky.
KOCOUR, LISTER a KRYTON vstávají.
RIMMER: U všech svatých, jedna díra a je z nás lidská paštika.
KOCOUR: Kočky mají jedno pořekadlo. Je lepší žít hodinu jako tygr, než celej život jako červ.
RIMMER: Lidé mají taky pořekadlo: Kdo viděl předložku z červí kůže?

Vesmír

Pohled na Kosmika zezadu, prolétá pásem asteroidů. Kosmik prolétne mezerou vedle jednoho asteroidu. Vyšlehne z něj plamen, ale oni včas uhnou stranou.

Kokpit Kosmika

Kosmik se odchýlí od kurzu a chvíli se kymácí.
LISTER: Jo, seš fakt dobrej pilot.
Kocour začenichá.
KOCOUR: Něco se blíží.
KRYTON (Kouká na svůj monitor): Já tady nic nemám.
KOCOUR: Cítím to. (Starostlivě) Něco velkého.
LISTER: Já tu taky nic nevidím.
KOCOUR: Tyhle nozdry nelžou.
RIMMER: Má pravdu. Souřadnice 5342 na 6263. Podívejte se, pánové. Je tam meteor větší než King Kongova ranní stolice. A řítí se to přímo na nás.
KRYTON: Tohle se nedá obletět.
RIMMER: Zpětný chod.
KOCOUR: Už není čas. Je po nás. Jsme pasé jako silon.
LISTER: KRYTONE, víš, co máš dělat.
KRYTON: Samozřejmě, pane.
KRYTON odkráčí z kabiny.
RIMMER: Řek bys mi, kam to šel?
LISTER: Trochu upravil drtič odpadků. Naplnil vypouštěcí systém palivem a udělal z něj velkorážní dělo.
RIMMER: Vy to chcete sestřelit konzervami a slupkami od banánů?
LISTER: Ale uprostřed je překvápko. Termoska s nitrákem.
KRYTON vezme krychli odpadků, a dává ji do vypouštěcího otvoru.
KRYTON: Drtič odpadků odjištěn a připraven.
RIMMER: KRYTONE, vyjde to?
KRYTON: Lhací režim. (Pauza) Ovšem, že to vyjde, žádný strach. (Přijde k LISTEROVI) Sežral to i s navijákem a jako dezert si dal časopis Udice, he.
KOCOUR: Už je tady!
LISTER: Připravit, KRYTONE. Pal! ... Jo!
KRYTON stiskne páku.

Vesmír

Krychle odpadků je vystřelena z Kosmika. Strefí se do meteoru, který se rozletí na kousky.

Kokpit Kosmika

Všichni si vydechnou, obzvláště RIMMER, který nevěřícně kroutí hlavou.
KRYTON: Kondenzační pás trpaslíka. Při současné rychlosti a kurzu se s ním setkáme za dvanáct hodin a sedm minut.
KOCOUR (Čichá): Koukněte na monitor. Cítím něco nového a zrovna to nevoní.
RIMMER: Támhle. Mám to. Vypadá to jako loď.
LISTER: Moment, je tam další a další.
KRYTON: Já je tu mám taky. Deset, ne dvanáct.
RIMMER: Samé vraky.
LISTER: Vypadá to jako obrovský pohřebiště lodí.

Vesmír

Kosmik prolétá skupinou asteroidů, na všech jsou rozsety zničené lodě.

Kokpit Kosmika

LISTER: Máte taky pocit, že nás sem navedli jako krávy na jatka?
RIMMER: Musíme zjistit, co přivodilo zkázu těch lodí.
KRYTON: Navrhuji vypnout motory a vypustit sondu.
KOCOUR přepíná ovládání.
KOCOUR: Motory stojí. Sonda startuje.
Zvukové efekty přistávacího manévru.

Havarovaná loď

Uvnitř lodi. Laserový paprsek prořezává ve stěně otvor a sonda vlétá skrz ní do lodi.

Střední část Kosmika

Všichni se sklání nad obrazovkou.
KRYTON: Jsme tam.

Havarovaná loď

Sonda prozkoumává opuštěnou loď. Tma a hrůza.

Střední část Kosmika

KOCOUR: Co to je?
RIMMER: Lidské ostatky. Počkat! O pět stupňů nahoru. A ještě o deset. Ano. Na podlaze je nějaký nápis. P-S-I-R-É-N-Y. Psirény?
KRYTON: Ten ubožák to musel naškrábat ve smrtelné křeči směsí vlastní krve s obsahem svých vlastních střev.
RIMMER: Kdo by tohle udělal?
LISTER: Někdo, kdo potřeboval pero.
KOCOUR: Já teda nechápu, proč si dal tu práci a udělal tečku svou vlastní ledvinou.
RIMMER: Řek bych, že to nebylo úmyslné. Prostě tam přistála.
KRYTON: Je zřejmé, že ten zoufalec chtěl varovat všechny, kdo mohli být vlákáni do stejné smrtící pasti.
Vymění si ustarané pohledy.
LISTER: Sonda objevila černou skříňku. Tak nám přehraj poslední záznam.
Obrazovka zrní. Obraz se postupně ustálí Na obrazovce je pohled na člověka pod divným úhlem. Šíleně mluví do kamery a hltavě jí obloženou housku.
KAPITÁN: Už se blíží. Je jich plná loď. Vím, že jsem na řadě. Je jen otázka času, kdy...
Zezadu se přibližuje psiréna. Je vidět pouze stín dvounohého živočicha s ohromnými kusadly.
PSIRÉNA: (Nesrozumitelně něco mumlá)
KAPITÁN: Oh bože, ty jsi krásná. Nemůžu ti odolat. Musím být silný. Vím, co chceš.
PSIRÉNA: (Znovu něco mumlá)
KAPITÁN: Ne, to nechceš. Nechceš se milovat. Chceš mi vycucnout mozek tím brčkem jako vostatním.
PSIRÉNA: (Znovu něco mumlá)
KAPITÁN: Jdi vode mě!
Psiréna je nadosah. Člověk vycouvá za záběru, stvůra jej následuje. Člověk křičí. Na obrazovku vyšplíchne něco červeného.
KAPITÁN: Áá, áá! Cos to udělala, ty hnusná děvko? Vymačkalas z mýho hamburgeru všechen kečup. A co teď? Ne! Ne! Vyndej mi to brčka z ucha!
Na obrazovku opět šplíchne něco rudého, tentokrát je to ale krev. Je slyšet srkání brčkem. Psiréna se znovu ukáže na obrazovce a z úst jí visí něco šedého a sliznatého, co trochu připomíná špagety.

Střední část Kosmika

Všichni čtyři se s hrůzou dívají na obrazovku. RIMMER se beze změny výrazu skácí na podlahu.

Vesmír

Kosmik se opatrně proplétá hřbitovem kosmických lodí.

Střední část Kosmika

LISTER se probírá nějakými papíry.
LISTER: Tak jo. Sonda prozkoumala černý skříňky na třech lodích. Celá tahle oblast je prolezlá geneticky vytvořenou formou života, která dokáže změnit vaše vědomí. Jsou jako Sirény z tý turecký báje o tom Odysseovi.
KRYTON: Myslím, že je to řecká báje.
LISTER: To je fuk! Země, co je plná sandálů a gyrosu. Vtip je v tom, že využívaj sílu přeludů, aby nás vylákali z lodi, a pak si vezmou všechno, co se jim může hodit, ... a vycucnou vám mozek.
RIMMER: Tak to máme naději. Z nás nevyrazej ani předkrm.
KRYTON: Teď se nemůžeme vrátit. Ztratili bychom loď.
LISTER: Podívejte se, za tři, za čtyři hodiny budeme z pásu venku. Musíme bejt jenom ve střehu. Budou nás chtít svést, vyděsit, zlomit morálku, udělaj všechno, jenom aby nás vylákali.
Obrazovka na stěně začíná zrnit.
KOCOUR: Přichází zpráva. Slabý signál.
KOCOUR se postaví před obrazovku a dolaďuje příjem.
Obrazovka se pročistí. Objeví se tři překrásné svůdnice.
SVŮDNICE 1: Pomozte nám, prosím. Naše osada byla téměř vyhlazena. Zbyly tu jenom ženy.
SVŮDNICE 2: Jsou nás jen tři tisíce.
SVŮDNICE 1: A jestliže máme přežít, je nezbytně třeba, aby do nás muži zaseli své sémě. Prosíme vás, milujte se s námi.
SVŮDNICE 2: Milujte se s námi všemi.
Obrazovka pohasne.
KOCOUR: Slyšeli jste? Chtějí rozsévače semene. Já si podám žádost. Vy to vyřiďte s psirénami, já zařídím tamto.
Kocour odejde do kokpitu. Chvíli je pauza, pak se vrátí.
KOCOUR: Éé, třeba jsem strašpytel, ale nemyslíte si, že to byly psirény?
LISTER, KRYTON a RIMMER souhlasně kývají hlavou.
KOCOUR: I ta bruneta?
LISTER, KRYTON a RIMMER opět souhlasně kývají hlavou.
KOCOUR: Kdybyste mě hledali, sprchuju se kapalným kyslíkem.
KOCOUR odejde do pilotní kabiny.
RIMMER: No, jestli jsou tohle jejich nejrafinovanější svody, tak si myslím, že nám žádné očarování nehrozí.
KRYTON: Psirény použily svůj důmysl jen v míře potřebné pro přivábení KOCOURA a zabralo to. Kdybychom ho nezadrželi, plazil by se teď bez mozku na jednom z těch asteroidů a snažil se napsat: „Bože, jsem to ale osel!“ obsahem vlastních střev.
Obrazovka opět zrní.
LISTER: Přichází zpráva. Už jsou tady zas.
Obrazy jsou přerušovány rušením. Zraněná žena se dívá do kamery. Vzadu, skrz kouř, je nejasně vidět, jak její druzi bojují . Žena mluví do komunikátoru a přitom občas vystřelí.
TAUOVÁ: Tady kapitán Tauová z kosmické lodi Pioneer. Byli jsme napadeni jakýmsi druhem kanibalů - psirénami. Vylákaly nás na tuto planetku a většinu z nás zabily. Áááá!
Žena padá mrtvá.
LISTER: Dá se jim věřit?
Druhá žena jí vezme komunikační skříňku a otočí se na obrazovku. Je to Christine KOCHANSKÁ.
KOCHANSKÁ: Už nám není pomoci. Je s námi konec. Leťte pryč.
LISTER (Velmi překvapeně): KOCHANSKÁ!?!?
KOCHANSKÁ: Dave, to jsi ty?
LISTER: Já myslel, že si mrtvá.
KOCHANSKÁ: Teď ti nemůžu říct víc! Dostali nás! Utečte z toho pásu, dokud to jde!
LISTER: Je to KOCHANSKÁ!
KOCHANSKÁ: Neboj se o nás. Živé nás odsud nedostanou. Schovávám si tři náboje. Jeden pro sebe a po jednom pro obě děti.
LISTER: Děti?
KOCHANSKÁ: Pro tvé dva syny, Dave.
LISTER: Ale jak...já tomu nerozumím.
KOCHANSKÁ: Když jsi byl ve stázi, vnikla jsem do spermabanky, ještě na trpaslíku. Jsi otcem. (Otočí se.) Tady jsou! (Natáhne uzávěr pušky). Jime, Baxley, pojďte k mamince.
LISTER: Počkej! Nic nedělej! Jdu tam.
Obrazovka ztmavne.
LISTER: KRYTONE - bazukoidy. RIMMERE - dej mi kurz.

LISTER se zastaví ...
RIMMER: Vylaď na Duševní zdraví FM.
LISTER: Zase to byly... psirény?
RIMMER: Ovšem. Je to prosté jako bulharská striptérka.
KOCOUR (Přiběhne z kokpitu): Něco se řítí přímo na nás.
LISTER: Co to je?
KOCOUR: Jak se říká těm obřím meteoritům, co jsou v plamenech?
LISTER: Obří ohnivé meteority?
KOCOUR: To je ono!

Vesmír

Obří hořící meteorit letí vesmírem přímo na Kosmika.

Kokpit Kosmika

Všichni zaujmou své pozice.
KRYTON: Mám nabít odpadkové dělo, pane?
LISTER: Nic mu to neudělá.
RIMMER: Změníme kurz.
KRYTON se obrací k navicompu.
KOCOUR: Zapínám forsáž!
KRYTON: Počkat! Na radaru nic není.
RIMMER: Jakto?
KRYTON: Asi jde o další přelud.
LISTER: Psirény?
KRYTON: Hm, KOCOURE, zaznamenal jste nějakou vůni?
KOCOUR: Nevěděl jsem, že tam maj freeshop.
KRYTON: Cítíte něco?
KOCOUR: Ne.
KRYTON: Navrhuji držet současný kurz. Ta ohnivá koule neexistuje.
RIMMER: Nepleteš se?
KRYTON: Pane, vsadím svou dobrou pověst.
RIMMER: KRYTONE, ty nemáš dobrou pověst.
KRYTON: Ne, ale doufám, že ji během této akce získám.
LISTER: Řítí se na nás! Je pozdě na útěk!!!!!!!
Všichni se přikrčí, jenom KRYTON zůstane stát zpříma.
KRYTON: Klid, pánové. Jste v bezpečí.

Vesmír

Ohnivý meteorit letí směrem ke Kosmiku ... a neškodně jím proletí.

Kokpit Kosmika

Kabina se na okamžik zalije oranžovým žárem a pak se vše vrátí do normálního stavu.
KRYTON: Áááá! Samožerský režim. Jen těžko vás mohu zachraňovat celý den.
KRYTON si vykračuje ven.
KRYTON: Radši se dám do toho žehlení. Hahaha.
LISTER ho následuje.
KOCOUR: (Čichá kolem sebe) Vidím tu další. (K RIMMEROVI) Zavolej KRYTONA, ten ví, jak na to.
RIMMER: Jsem schopen vypořádat se s tím obřím ohnivým meteoritem sám, tak neměj péči, čichoune. K čemu je nám pomoc domáckého androida s hlavou jako zmutovaný mořský zajíc?
KOCOUR: No jo, zklidni hormony. Tak co budem´ dělat?
RIMMER: Na radaru nic není. Je to přelud. Nebudem´ dělat nic.
LISTER a KRYTON se vrací.
LISTER: Pánové, co se děje? Teplota v kabině stoupá.
RIMMER: Zase psirény. Je to další přelud. Víme, co dělat.
KRYTON: Co když je ohnivá koule skutečná a obraz na radaru přelud?
RIMMER: Pánové, klid. Nic nám nehrozí.
Všichni se přikrčí, až na RIMMERA, který stojí zpříma.

Vesmír

Ohnivý meteorit letí směrem ke Kosmiku ... a narazí do něj.

Kokpit Kosmika

RIMMERA to odhodí ven z pilotní kabiny. Vše kolem začne hořet.

Vesmír

Kosmik havaruje na nějakém asteroidu.

Kokpit Kosmika

LISTER a KOCOUR hasí ohníčky na přístrojích kolem.
KRYTON kontroluje monitor. RIMMER se vpotácí dovnitř.
RIMMER: Nějaké škody?
KOCOUR: Nic hrozného. Rozbilo se pár senzorů, palivové sedadlo druhého pilota už nejde sklopit. ...
RIMMER: Vyvázli jsme nedotčení?
KRYTON: Kosmik něco vydrží, pane. Náš brouček havaroval vícekrát než F-šestnáctka.
LISTER: Je to v materiálu. Ve dvaadvacátym století inženýři zjistili, že když se zřítí letadlo, jediná věc, která to přežije bez úhony, je roztomilá panenka. A z toho materiálu je Kosmik.
KOCOUR: A to je pravda?
LISTER: Ty seš tak naivní.
KOCOUR: Díky.
RIMMER: Za jak dlouho se zvednem´?
KRYTON: No tak asi za...ne, moment. Přední přistávací noha je zaklesnutá ve skále až po kloub. Musíme vylézt ven a vyprostit ji.
LISTER: Jdu tam.
KRYTON: Pane, vzduch je velmi řídký. Navíc se toto místo psirénami jen hemží.
LISTER: Ty se postarej o motor, já si budu hrát na hrdinu. Maximálně dvě minuty.

Povrch asteroidu

LISTER ve skafandru drží vyprošťovací zařízení a pokouší se uvolnit přistávací vzpěru. Skončí práci, stiskne tlačítko komunikátoru a mluví do něj.
LISTER: Jak jsme na tom?
KOCOUR (Ve vysílačce) Vypadá to dobře. Myslím, že už můžem´ letět.
LISTER: Jdu dovnitř.
LISTER jde zpátky, ale uslyší za sebou hlas.
PSIRÉNA: Ahoj, Dave.
LISTER se otočí a vidí psirénu změněnou v blonďatou sexbombu v koženém oblečku.
LISTER: Do prkýnka! Peteova ségra.
PETEOVA SÉGRA: Pamatuješ si na mě, Dave? Pálil jsi za mnou celou svou pubertu. A teď konečně můžu být tvoje.
LISTER se zastaví
LISTER: Nechoď ke mně, Peteova ségro. Vím, o co ti jde. Je to růžový a je to v mý hlavě a tam to taky zůstane.
PETEOVA SÉGRA: Ty víš, co chceš. Chceš mačkat můj zadeček, až z něj uděláš šťavnatou broskvičku.
LISTER: To sou kecy. Chceš, abych se utopil ve vlastních slinách.
PETEOVA SÉGRA: Nebraň se.
LISTER: Nechoď ke mně, Peteova ségro!
PETEOVA SÉGRA: Řekni, kdy naposled ses miloval se ženou?
LISTER: Ňákej pátek už to bude.
PETEOVA SÉGRA: Je to přes tři miliony let, Dave.
LISTER: Já to počítám v dobách ledovejch a to jsou jenom čtyři. A v přestupnejch dobách ledovejch ani jedna.

PETEOVA SÉGRA: To je dlouhá doba, zlato, pro muže s tvými choutkami.
LISTER: To je dlouho i pro albánskýho ovčáka alergickýho na vlnu.
PETEOVA SÉGRA: Líbej mě.
LISTER: Ah, už ti nemůžu odolat, Peteova sestřičko.
PETEOVA SÉGRA: Budeš mít překrásnou smrt. Přivedu tě na vrchol extáze a už se z toho nevzpamatuješ.
LISTER se poddává a líbá se s psirénou. Střídavě je ji vidět v podobě Peteovy ségry a v její pravé slizké podobě. Psiréna si připravuje za zády ocelové brčko. Když už chce začít sát LISTEROVI mozek, ozve se rána z nějaké zbraně a psiréna padá zabitá. LISTER se otočí a vidí KRYTONA, jak právě vystřelil z bazukoidu.
KRYTON (Popadne LISTERA): Pojď, Dave, musíme rychle pryč!
V záběru je vidět, jak KRYTON také drží za zády ocelové brčko.
LISTER (Sám sobě): Dave?
LISTER se otáčí, zamíří zbraň na KRYTONA a vystřelí. Iluze je u konce. Je vidět, jak druhá psiréna padá na zem.
KRYTON (Ve vysílačce): Pane, nestalo se vám nic?

Střední část Kosmika

RIMMER: Kde sakra vězíš?
LISTER (Ve vysílačce): Dvě psirény se pobily, když se praly o můj mozek ... Kurnik! To je rosnička z 27.kanálu!
KRYTON: Bojujte s ní! Nedejte se.
LISTER (Ve vysílačce): To se ti lehko řekne. Ty nevíš, co dělá s tim svym ukazovátkem.
KOCOUR: Startuju motory.
RIMMER: Hned se kruci vrať!!!
KRYTON odchází ze střední sekce. Je slyšet, jak LISTER střílí.
LISTER: (Ve vysílačce) Už jdu.
KRYTON se postaví k přechodovým dveřím a dívá se na monitor. Monitor se rozsvítí a je vidět hlava LISTERA.
LISTER (Na monitoru): To sem já.
KRYTON mačká tlačítko a otevře dveře, LISTER vejde a KRYTON je za ním opět zavírá.
LISTER: Venku začíná bejt pěkně hnusně. Poletíme?
Když jsou KRYTON a LISTER již na palubě, opět se rozsvítí obrazovka a na ní se objeví znovu tvář LISTERA.
LISTER #2: Jakto že startujete, když jsem ještě venku? Pusťte mě!
KRYTON si prohlíží LISTERA vedle sebe a LISTERA na monitoru.
KRYTON: Ale, pane, Vy už jste tady.
RIMMER přijde z pilotní kabiny.
LISTER #1: To je psiréna - nepouštěj ho dovnitř.
LISTER #2: Pro boha živýho - von je psiréna! Už tady nevydržim. Pusťte mě sakra dovnitř!
RIMMER: Co budem dělat?
KRYTON: Nepoznáme, který je který. Musíme ho pustit.
RIMMER: Tak to ji tady budeme mít na sto procent. Měňavou, šílenou, uslintanou lebkocucku.
KRYTON: A ... a ... a ... ale je možné, že už jednu na lodi máme. Nemůžeme riskovat život pana LISTERA. Pustím ho.

Vesmír

Kosmik odlétá z asteroidu.

Střední část Kosmika

Oba LISTEROVÉ sedí vedle sebe. KRYTON má bazukoid a míří na ně. RIMMER je ostražitě pozoruje. KOCOUR přichází z kokpitu a má také bazukoid.
LISTER #1: Dyť mě znáte. On je psiréna a já jsem já.
LISTER #2: Ha, takovej děsnej blábol. Ani nevypadá jako já. Je tlustej a nemá můj klasickej profil.
KRYTON: Oba jste stejní.
Oba LISTEROVÉ se podívají jeden na druhého.
LISTER #1/2 (Společně): Ani omylem.
KRYTON: Zkusíme pár testů.
KRYTON hodí dvě jablka. Oba LISTEROVÉ je chytí pravou rukou.
RIMMER: Oba jsou praváci. Správně. ... KRYTONE!
(KRYTON přinese tácek z nůžtičkami na nehty a RIMMER jej položí na stolek) ... a teď, pánové, ostříhejte si nehty na nohou.
Oba LISTEROVÉ si začnou kousat jejich nehty na nohou.
RIMMER (Značně znechuceně): Stačí!!!
KRYTON bere LISTEROVU kytaru a podává ji LISTEROVI #1.
RIMMER: Zahrajte na kytaru.
LISTER #1: Co? Tady? Vevnitř?
RIMMER: Hraj.
LISTER #2 začíná hrát na kytaru. Je to nádherná hra. Po patnácti vteřinách virtuózně ukončí hru fantastickým crescendem. Hned, jak dozní zvuk posledního akordu, KRYTON a KOCOUR na sebe kývnou a vypálí salvu. LISTER #2 se změní na psirénu a padá k zemi.
LISTER: Jak jste poznali, že nejde o mě?
KOCOUR: Protože uměl hrát.
LISTER: Nebyl o nic lepší.
KRYTON: To je vaše představa, že umíte hrát. Ta psiréna si přečetla vaše myšlenky a převzala vaši iluzi, že nejste netalentovaný decibelový maniak.
LISTER: To si fakt myslíš, že byl lepší než já?
LISTER bere kytaru a začíná hrát. Je to strašné.
LISTER: Jakej je v tom rozdíl?
KOCOUR: Rada na přežití: „Nehraj před chlapem s nabitou bouchačkou.“
LISTER: To mě fakt žere, že jste mi zachránili život takhle blbě.
RIMMER: Kam to zmizelo?
Všichni se dívají, kam psiréna zmizela. Na podlaze je vidět žlutá krev psirény. Její stopa vede k točitým schodům.
KRYTON: Odlezlo to dolů do strojovny.
Začnou blikat světla a houká siréna.
RIMMER: Meteoritická bouře na pravoboku.
KRYTON (Na LISTERA a KOCOURA): Vy dva prosím do kokpitu. Pan RIMMER a já jdeme za tou psirénou.
RIMMER: Ááá, to je výborný plán, KRYTONE. Výtečný až na jeden drobný detail a ty víš, který to je. (Mává) Páčko!
KRYTON jde po točitém schodišti. Ostatní odchází do pilotní kabiny.

Strojovna

KRYTON se rozhlíží ostražitě kolem sebe. V rukou má scanner a bazukoid. Scanner směruje na různé strany a je velmi ostražitý. Najednou narazí na psirénu, která se objeví před ním.
KRYTON: Prosím vás, je jasné, že bojovat se mnou nemá smysl. Nemůžete mne svést, protože nemám žádné touhy a můj mozek je syntetický, čímž pro vás nemá význam. Vzdejte se.
KRYTON se užasle podívá. Místo psirény vidí ženu v plášti a brýlích a pozná v ní profesorku Mammetovou.
KRYTON: Profesorka Mammetová!? Moje stvořitelka.
MAMMETOVÁ: Ahoj, KRYTONE.
KRYTON: Jaký je účel téhle iluze?
MAMMETOVÁ k němu postoupí blíž..
MAMMETOVÁ: Nemůžeš mi ublížit. Máš to v sobě zakódované. Jsi vůči mně zcela bezmocný.
KRYTON: To je pravda, ale ostatní už nejsou takto omezeni.
KRYTON bere do ruky vysílačku.
MAMMETOVÁ: Jsi taky naprogramovaný, abys uposlechl mé rozkazy. Odhoď vysílačku!

KRYTON upustí vysílačku.
MAMMETOVÁ: Otevři lis na odpadky.
KRYTON: Co to děláte?!
MAMMETOVÁ: Vlez si dovnitř.
KRYTON: Né! Né!
Ale vlézá dovnitř.
KRYTON: To je...tohle není...
MAMMETOVÁ: A teď ho zapni, prosím.
KRYTON: E, jste šílená!
KRYTON zevnitř lisu vysune ruku a stiskne tlačítko start. Dveře lisu se zavírají.
MAMMETOVÁ: Zhyň!
Je slyšet, jak se uvnitř lisu něco drtí. Ticho. Přichází zbytek posádky.
LISTER: KRYTONE, jsi tam? Ta bouře byl jenom další přelud. Psirény nejsou tak zraněný, jak jsme si mysleli.
RIMMER: KRYTONE?
Najdou KRYTONŮV bazukoid upuštěný na podlaze.
KOCOUR: Dostalo ho to.
LISTER sebere scanner a aktivuje ho.
RIMMER (Křičí): KRYTONE?

Jiná část strojovny

KOCOUR, LISTER a RIMMER schází po schodech. RIMMER je náhle černobílý.
RIMMER: Moje baterie dodělává. Zbývá mi jen pár sekund. Potřebuju dobít...
RIMMERŮV obraz se postupně ztrácí. Najednou zmizí úplně, LISTER zachytí v pádu RIMMEROVO holosrdce a strčí je do kapsy.
LISTER: Tak to jsou tu dvě.
KOCOUR a LISTER jdou za roh. Uvidí psirénu v podobě automatu na nápoje a nejdříve si to neuvědomí.
LISTER: Nedáš si pití?
KOCOUR: Mám žízeň jako trám.
LISTER: Tak moment! Co dělá automat ve strojovně?
Než stačí zareagovat, psiréna oba plácne přes hlavu. Oba padají na zem a psiréna si opět připravuje brčko.

Strojovna

Lis na odpadky se otevírá. KRYTON je slisovaný do úhledné kostky.
KRYTON: Málem jsem se rozlomil.
KRYTON vychází z lisu a jde po strojovně. Je ve tvaru krychle, s krátkýma nohama.

Jiná část strojovny

KRYTON z plošiny vidí, že se pod ním začíná připravovat psiréna k hostině. Překulí se přes zábradlí a spadne jí na hlavu. Svou vahou jí zabíjí.

Kokpit Kosmika

KOCOUR v sedadle pilota, vedle něho LISTER. RIMMER u navicompu.
RIMMER: A je to - jsme z pásu venku.
LISTER: A co Červenej trpaslík?
RIMMER: Podle navicompu se ztratil v té velké mlhovině.
KOCOUR: Tak tam letíme.
KRYTON stále jako kostka na sobě přináší tác s pitím.
KRYTON: Čaj, pane.
LISTER: Díky, Kryťáku.
KRYTON: Nepokládejte to na panel! Pak jsou tam ošklivá kolečka. Udělejte si radši stolek ze mě.
LISTER: Myslel jsem, že se půjdeš dát do kupy.
KRYTON: Až splním všechny povinnosti, pane. Nemohu teď spustit svoji samoopravovací jednotku, když je tam hromada prádla velikosti severní stěny Eigeru. Navíc mě pan KOCOUR pozval, abych si s ním večer zahrál kostky.
KOCOUR (Nadšeně): On bude kostka.
RIMMER: Jsme v mlhovině.
LISTER: No jo. Tak se mrknem, co tam je.
Kosmik vlétá do mlhoviny.
KONEC.

Epizoda 32, "Legie"

Kuchyně v Kosmiku

RIMMER vchází do kuchyně, kde KRYTON právě krájí mrkev.
RIMMER: Je deset, střídáme. Máš pro mě něco?
KRYTON: Stále se opožďujeme za trpaslíkem. Dělí nás od něj čtyřiadvacet hodin. Jinak to byla docela klidná směna, až na jeden menší šok před pár hodinami, kdy jsme si všimli invazní flotily mimozemšťanů na pravoboku. Díkybohu se ukázalo, že to je starý kýchanec pana LISTERA, který zaschl na monitoru.
RIMMER: Jak jsme na tom s palivem?
KRYTON: Zatím beze změny. Ovšem zásoby potravin se nám nepříjemně tenčí. Vodu jsme už recyklovali tolikrát, že chutná jako holandský ležák.
RIMMER: Ale jídla máme dost, ne?
KRYTON: Mezi námi, pane, ne! Nemáme maso, luštěniny a skoro žádnou rýži. A co je horší, lékořicové bonbóny jsou jen ty černé, zakroucené, které nikdo nejí. A korunou všeho jsou vesmírní mouční moli, kteří sežrali obilí.
RIMMER: Tak co to griluješ?
KRYTON: Vesmírného mola.
Vytáhne pánev z grilu. RIMMER se s odporem odvrací.
RIMMER: Nemůžeš podávat vesmírného mola. Ani LISTER s posledním zbývajícím chuťovým pohárkem nebude pojídat tu hmyzí verbež. V jeho případě by šlo o kanibalismus.
KRYTON položí ugrilovaného švába na talíř a přizdobí ho čerstvou zeleninou.
KRYTON: Ale je nesmírně výživný. Koneckonců, živí se obilím.
RIMMER: Tohleto jíst nebude.
KRYTON: Důvěřujte mi, pane. Říká se, že člověk jí očima. Záleží na tom, jak ho upravíte.
Přidá na jídlo ještě nějaké koření a pak zvedne talíř jednou rukou jako číšník.
KRYTON: Et voila!

Kokpit Kosmika

Mezitím v kokpitu - LISTER znuděně sedí u řídícího pultu. Vedle něj se povaluje časopis. Přichází KOCOUR.
KOCOUR (Ve dveřích): Střídáme! Něco nového?
LISTER popadne svůj časopis a vstane.
LISTER: Nic moc. Elektrická bouře, mimozemšťani, falešnej poplach … jako obvykle.
KOCOUR se otočí k LISTEROVI, který míří ven.
KOCOUR: Koukej, jak to tu vypadá! Proč nikdy neuklidíš, když se střídáme?
LISTER krčí rameny. KOCOUR si sedne do křesla, které LISTER právě uvolnil.
KOCOUR: Co je to tady sakra pod mou židlí? Buráky?
LISTER (Nevinně): Né, stříhal sem si bradavice.
KOCOUR (Zhnuseně): Nad tvými zlozvyky by se červenala i opice.
LISTER: Ty si fakt myslíš, že sem odpornej úchyl, co? Jsou to buráky, jasně.
KOCOUR: Doopravdy?
LISTER: Jo.
KOCOUR (Hodí si jeden burák do pusy): Kdes je našel?
LISTER: Na tom vraku před nedávnem, ve starým mundúru toho mrtvýho kapitána.
KOCOUR ztuhne a zírá na něj.
LISTER: No neksichti se tak, tobě taky chutnala ta mentolka, ne?
KOCOUR: A kdes jí vzal?
LISTER: Cucal ji, když ho zastřelili. Musel jsem mu rozevřít čelisti heverem.
KOCOUR: Uh, ty si myslíš, že skočím na všechno, co řekneš, že jo? To si na omylu. Koukej vypadnout! Teď si musím dát bacha na ten asteroid ve tvaru tančícího losa, o kteréms mluvil.

Střední část

LISTER vychází z kokpitu.
LISTER: Ahoj, puso, už jsem doma.
Usadí se ke stolu, když vidí přicházet KRYTONA a RIMMERA. KRYTON před něj položí zakrytý podnos a videokazetu.
KRYTON: Večeře, pane. A večerní film. Lituji, pane, je to zase naučný snímek. Prosím, nebijte mě.
LISTER zvedne poklop z podnosu a ztuhne. Soustředěně zírá na obsah talíře.
LISTER (Mrazivě): Co je tohle?
KRYTON: Pane?
LISTER vydoluje z talíře potravinu, která ho pohoršila.
LISTER: Syrová mrkev? KRYTONE, víš jakej mám názor na čerstvou zeleninu - ta je pro vegetariány, vitamínový paka...(Štítivě odhodí mrkev na stůl)...co cvičej.
KRYTON: Nezlobte se, pane.
LISTER otevře časopis a ukousne si z odporně vypadajícího mola. Zarazí se s výrazem rozmrzelosti a odporu ve tváři.
KRYTON: Něco není, jak má?
LISTER: To teda není. Ňákej vůl vyplnil ten kvíz "Slouží ti paměť?".
KRYTON: Ale to jste byl vy, pane. Minulý týden.
LISTER: Fakt?
KRYTON: Hm. Podívejte: Nikdo jiný nepíše čtvrtek se "š".
LISTER: To víš, já chodil na uměleckou školu.
LISTER pokračuje v přežvykování.
RIMMER (Nakloní se k němu): Jaká je večeře, LISTY?
LISTER (S plnou pusou): Výborná. Nevěděl jsem, že máme ještě garnáty.
KOCOUR se objeví ve dveřích kokpitu a vypadá znepokojeně.
KOCOUR: Nerad vás obtěžuju s technikou, ale všichni na palubu, vířivá věc na obzoru!

Kokpit

V kokpitu je pohotovost. Všichni čtyři už zaujali svá místa. KOCOUR je na sedadle hlavního pilota vpravo vpředu, LISTER vedle něj nalevo u komunikátoru a navigace. RIMMER sedí za LISTEREM u krátkodosahových senzorů a KRYTON vzadu vpravo kontroluje lodní systémy a dálkové senzory.
LISTER: Kde?
KOCOUR: Ještě není na radaru, ale cítím jí.
RIMMER: Tady nic.
KRYTON: Široko daleko nic. Pane, co když tu jen řádil čichový šotek?
KOCOUR (Dotčeně): Hele, ty placatá hlavo, mé chřípí vibruje rychlejc než péra v posteli Španěla o líbánkách. Říkám vám, že tam něco je!
KRYTON: Nemusíte hned mňoukat jako Janek. Vaše čichová integrita je nám svatá.
RIMMER: Modrý poplach!!!
LISTER: Co blbneš? Koho chceš plašit? Jsme všichni tady.
RIMMER: Dost by se mi ulevilo, kdybych věděl, že jste připraveni k akci a berete situaci vážně.
LISTER: Za co nás sakra máš?
RIMMER: Můžu vám připomenout direktivu 34123?
KRYTON: 34123? „Se zubní protézou se nevěnujte orálnímu sexu při stavu beztíže“?
RIMMER: Táhněte k čertu nebo do Haagu! Já chci vyhlásit modrý poplach!
LISTER: Tak jo, jenom klid.
Stiskne knoflík a nápis "alert" začne modře blikat.
RIMMER: Děkuju. Konec amatérismu.

KRYTON: Moment! Něco mám - dám to na monitor.

Vesmír

Pohled na oranžovou věc podobnou kometě.

Kokpit

LISTER: Na loď je to moc malý ... možná řízená střela.
KRYTON: Zatím nelze rozpoznat. Ale je jasné, že mají mnohem vyspělejší techniku než my.
LISTER: To měl i albánskej státní podnik na pračky.
RIMMER: Červený poplach!
KRYTON: Pane, jste si naprosto jistý? To znamená vyměnit žárovku.
RIMMER: Vždycky si najdete nějakou výmluvu.
LISTER: Vzdálenost 5000 vágusů a přibližuje se.
KRYTON: Letí přímo na nás. Úhybný manévr.
KOCOUR: Zapínám forsáž.

Vesmír

Kosmik se snaží uhnout.

Kokpit

LISTER: Je nám v patách! Ňákej druh infrastřely - neutečem jí!
KOCOUR: To je konec! Jsme pasé jako klobouky!
RIMMER: Co navrhuješ?
KRYTON: Pane, nejlépe bude, když mě nabijete do zpětných trysek a potom mé tělo použijete jako živou střelu. Následkem čehož bych byl rozprášen po vesmíru a nemohl dokončit velké prádlo, za což se vám předem omlouvám.
RIMMER: KRYTONE, nech toho žvanění a vlez do té trysky.
LISTER: KRYTONE, sednout! Nemám chuť si žehlit sám.
RIMMER: Třeba se s tím rozumně domluvíme. Otevři komunikační kanály, vysílej na všech frekvencích a ve všech známých jazycích, včetně walesštiny.
LISTER splní jeho požadavek.
RIMMER: Pověřený vyšší důstojník Arnold J. RIMMER z Jupiterské důlní společnosti se hlásí z lodi Kosmik. Dávejte pozor, nebudeme to opakovat: Vzdáváme se bez jakýchkoliv podmínek, děkujeme. A ještě dodatek: díky za váš drahocenný čas, promiňte. Moc děkujeme. Pa. Promiňte. Děkujeme. Děkujeme. Sbohem.
LISTER: RIMMERE, ty seš podělanej víc než splašený stádo velbloudů se salmonelózou.
RIMMER: S něčím se vám svěřím. Jako generál George Patton, věřím v reinkarnaci. A jsem pevně přesvědčen, že jsem byl ve všech svých minulých životech vojákem, chrabrým válečníkem, (Postaví se) jež bohužel v této inkarnaci dostal tělo bídného poseroutky. Takže mě omluvte, jdu se vyrovnat se záchvatem paniky pod stolek scanneru.
Odběhne dozadu.
KOCOUR: Už je to tady!
LISTER: Pět vágusů do srážky, držte si výplatní sáčky!

Vesmír

Kosmik zasáhne střela. Okamžitě potom je uzavřen do obrovské koule, která je tvořena stovkami zářících bodů spojených do sítě a vypadá jako počítačový model molekuly.

Kokpit

Uvnitř v kokpitu má všechno oranžový nádech.
KOCOUR: Řízení nefunguje!
RIMMER, který zjistil, že jsou stále naživu, se vrací.
RIMMER: Saturne dobrý, co to bylo?!
KRYTON: Nějaký vlečný paprsek. Stahuje nás dolů.
LISTER: Brzdící motory.
KOCOUR: Nejdou.
LISTER: Záložní proud?
KOCOUR: Nejde.
LISTER: Joystick?
KOCOUR: Nic. Celý panel je pohřbený jako kalhoty do zvonu s kapsami na kolenou.
KRYTON: Zachytil jsem zdroj paprsku. Podívám se na to.

Vesmír

Kosmik je stahován k neznámé, důmyslně vypadající vesmírné stanici. Vlečný paprsek ho dovede až k hlavní ose stanice a pak s ním zamíří k hangáru. Kosmik, obklopený sítí, přistává v hangáru. Hangár je z bílého mramoru a má šachovnicovou podlahu. Síť po přistání zmizí.

Střední část

RIMMER: Tak co je to?
LISTER: Vypadá to, že nás polapil nějakej porouchanej naváděcí paprsek, (Zní trochu rozhořčeně) kterej pomáhá lodím při přistávání. Už sme ho ale zneškodnili.
KOCOUR: Je tady někdo?
LISTER: Žádnej život, nic.
KRYTON: Identifikátor je paličatý jak mezek. Jediné, co jsem dostal z jeho protivného CD, bylo něco o vojenském výzkumu. Nechtěl mi udat podrobnosti, jen jména fyziků, kteří na něm pracovali - Heidegger, Deveraux, Holder, Quayle - prostě géniové třiadvacátého století. Takové mozky musely bádat nad něčím mimořádným.
RIMMER: Hmm. Nešlo by to něco šlohnout?
LISTER: Vždycky se dá něco štípnout.
RIMMER: Pánové, strategie je jasná. Vyzbrojíme se a jdem na nákup!

Chodba na stanici

Všichni společně vcházejí do stanice. Ta vypadá opravdu jako nákupní středisko, ale je mnohem čistší a elegantnější. KRYTON drží psychoscan, který vydává tiché zvuky. Nedojdou moc daleko, když se KOCOUR zastaví a zavětří.
LISTER: Co je? Máš něco?
KOCOUR: Nevím jistě. Něco mám.
Podivná mlha prolétne kolem nich a odvane dozadu. Nikdo si jí nevšimne.
KOCOUR: Ale je to mimo moje čichové spektrum.
Mlha přistane vlevo nahoře, kde se zhmotní v postavu, která sleduje příchozí. Zvuky z psychoscanu zesílí až se spojí v naléhavý tón.
KRYTON: To je zvláštní - známky života.
RIMMER: Proč se to neukázalo předtím?
Cizinec přímo před nimi vystoupí z výtahu. Má zlatistou kombinézu s viditelným pletencem stříbrných střev a na tváři masku s hadičkou v ústech.
LEGIE: Vítám vás, přátelé. Uplynulo mnoho století od doby, kdy jsem tu měl naposledy návštěvu. (Obrátí se na KRYTONA) Vy jste jistě KRYTON.
Potřese mu rukou a přejde k RIMMEROVI.
LEGIE: A vy jste RIMMER, hologram. Mohu?
Než může RIMMER zareagovat, natáhne LEGIE ruku a uchopí RIMMEROVO holosrdce. RIMMER se začne vytrácet až zmizí úplně. Cizinec otevře holosrdce ...
LEGIE: Tak co?
.... a začne z něj vytahovat dráty, zatímco si pro sebe mumlá…
LEGIE: Ano, ovšem. Primitivní. Tak zastaralé. Vytáhne zbytek drátů, potom dovnitř vloží malý přístroj a znovu holosrdce zapne. Hodí ho na místo, kde předtím stál RIMMER. Ten se znovu objeví, ale tentokrát má modrou bundu (Předtím měl červenou). Chvíli lapá po dechu.

RIMMER: Koukejte mi věrohodně vysvětlit, co jste právě udělal, přítelíčku.
LEGIE: Oh, pouze jsem převedl vaši projekční jednotku z měkkého světla na tvrdé.
RIMMER: Na tvrdé světlo? (Nevěřícně po sobě přejede rukama, LISTER do něj šťouchne) Já mám tělo! Můžu se dotýkat? (Nejistě se dotkne LISTEROVA ramene) Cítit?
KRYTON: Sada na opravu duší již na vás čeká.
RIMMER: Ale jak?
LEGIE: Vynalezl jsem pohon na tvrdé světlo před mnoha lety. Mozek mi už neslouží tak, jako kdysi. (Otočí se na LISTERA) Vy, příteli, jste LISTER.
LISTER: Jak to, že nás tak znáte?
LEGIE: Máte bolest. Tady…
Dotkne se místa na jeho břiše.
LISTER: Ne, jenom sem sněd trochu moc kari.
LEGIE: Ne, je to něco vážnějšího. Mohu?
LISTER: Jo.
LISTER rozhalí svou bundu a košili. Cizinec pomocí nástroje, podobného laserovému skalpelu, udělá čistý, bezbolestný a nekrvavý řez do jeho břicha. Sáhne do rány a cosi vytáhne.
LEGIE: Vaše slepé střevo. Jak jsem si myslel, neměl jste daleko k zánětu pobřišnice.
LISTER (Rozechvěle): Děkuju vám.
LEGIE: A vy jste KOCOUR.
KOCOUR (Couvne od něj): Přibliž se ke mně a budeš nosit ty svý střeva místo kulicha.
LEGIE: Jste všichni unavení a vyhladovělí. Pojďte něco pojíst.
RIMMER (Úslužně): Jak se jmenujete?
LEGIE: Říkejte...Legie.

Jídelna

Legie je přivádí do jídelny, plné vytříbených uměleckých děl. V pozadí zní tichá cemballová hudba.
LEGIE: Udělejte si pohodlí, prosím.
KRYTON: Pane Legie ... tyhle sochy ... to jste dělal sám?
LEGIE: Před lety. Tenkrát jsem byl jiný člověk.
KRYTON: Podle mého znaleckého chipu splňují všech deset požadavků na pravého mistra.
RIMMER: Ty máš znalecký chip?
KRYTON: To, že vypadám jako filmový kaskadér, neznamená, že nedovedu ocenit umění!
LEGIE: Dojdu pro pohoštění.
RIMMER: Můžu jíst? Totiž v tomhle těle je to možné?
LEGIE: Pane RIMMERE, v těle z tvrdého světla můžete dělat téměř všechno, s jedinou výhodou. Jste téměř nezničitelný!
RIMMER: Nemůžu být zraněn?
LEGIE: Vaše příjemné a bolestivé pocity zůstávají, ale nemůžete být poškozen. Omluvte mě.
Legie odchází a RIMMER se mu podlézavě uklání. LISTER se svalí do jedné židle a hodí nohy na stůl. Vedle něj si sedne poněkud nervózní KOCOUR.
KRYTON (Odloží psychoscan): Má jedinečnou buněčnou strukturu. Řetězce DNA, jaké jsem neviděl. Kombinace robota a živé tkáně.
RIMMER (Postaví se za opěradla židlí): Musíme ho přesvědčit, aby letěl s námi. S ním jsme doma za pár týdnů! Legie se svým intelektem geniálního vědce, kulturou a úrovní a my s...(Zarazí se, protože zjišťuje, že jeho plán má malou trhlinu) S...
LISTER: S modrou žárovkou na poplach? Radši si stopnem taxík, aby nás zavez do reality. Tenhle frajer s náma nepoletí. Zbláznil by se. Už ho vidím, jak s náma jede až do rána a mrská šipky na rosničku.
RIMMER: To je fakt. Ale až s námi odfrčí do vesmíru, bude pozdě na to, aby si to rozmyslel. Stačí jenom vzbudit dojem, že nejsme tak beznadějní pitomci jako ty.
Otevírání dveří signalizuje návrat Legie.
LEGIE (Tlačí jídelní vozík): Pohoštění. Je to tradiční mimosianský banket ze čtyřiadvacátého století.
Legie začne servírovat jídlo a RIMMER opět přejde do servilní pozice.
RIMMER: Jak neskonale božské, Legion. (Pečlivě artikuluje s francouzským přízvukem) Ačkoli musím říci, že naše duše jsou již nasyceny uměleckou hostinou, jíž skýtají vaše zdi.
LEGIE (Mírně pobaveně) Netušil jsem, že se zajímáte o umění, pane RIMMERE?
RIMMER: V noci si vždycky najdeme trochu času, abychom obdivovali Caravaggia a hovořili o koncepci, obsahu a formě.
KOCOUR: Šipky na kozatou rosničku už nemaj šanci.
RIMMER: Hmm. Úchvatné. (Přistoupí k malé hranaté krabičce na zdi vedle dveří) Kupříkladu tato trojrozměrná skulptura je vskutku geniální. Ta jednoduchost, ty dokonalé strohé linie... Smím znát její název?
LEGIE: Vypínač.
RIMMER: Vypínač!?
LEGIE: Ano.
RIMMER: Asi není na prodej.
LEGIE: Bohužel, potřebuju ji na ovládání světla.
RIMMER (Zkouší zachránit svou důstojnost): To je škoda, protože kdyby to nebyl vypínač, mohlo by to být v mnoha ohledech mistrovské dílo.
Přejdou ke stolu.
LEGIE: KRYTONE, najezte se s námi, prosím. Mimosianská kuchyně je vhodná i pro roboty.
KRYTON: Ano. Už dlouho sním o tom, že ochutnám její jedinečné pokrmy.
LEGIE: Pusťte se do jídla.
Vytáhne dýchací hadičku z ústního otvoru své masky. Ostatní mezitím bezradně zkoumají své příbory. Místo nože a vidličky má každý dva podivné nástroje, připomínající metlu do šlehače spojenou s modelem ethanolové molekuly. Legie si všimne jejich rozpaků.
LEGIE: Promiňte. Někteří z vás neumějí používat mimosianské hůlky z antihmoty.
Legie zapne na pár sekund své hůlky, které začnou rotovat a vydávat elektrický šum.
KRYTON: Já jsem zcela v obraze. Jsem naprogramovaný tak, abych zvládl všechny známé vesmírné stravovací techniky, včetně saturnského mluvícího nože a často smrtící marťanské bumerangové lžíce.
LEGIE: Ale ostatní.
Zmínění ostatní drží nemotorně svoje antihmotové hůlky a přihlouple se usmívají.
LISTER: Hůlky z antihmoty? S těma jíme pořád.
KOCOUR: Už ani nevím, jak vypadá lžíce.
RIMMER: Neusuzujte z několika zaschlých, pudinkových skvrn na LISTEROVÝCH kalhotách, že nám chybí vzdělání.
Nastartují hůlky. Hrouda jídla se zvedne z talíře a cestuje přes celý stůl až do úst Legie, což všichni sledují s těžko utajovaným úžasem.
KRYTON: Vtip je v tom, že se nesmí nikdy, za žádných okolností zapnuté hůlky vzájemně dotknout, což ovšem my všichni tady přece víme.
KRYTON použije své hůlky a zvedne něco podobné ptačímu hnízdu. Není ovšem takový expert jako LEGIE: jídlo se kolébá ve vzduchu a uhýbá před jeho otevřenými ústy.
RIMMER: No, dobrou chuť. Dej se do toho.
LISTER: Ne, ne, až po tobě, RIMMERE.
RIMMER: Dám ti přednost.
LISTER zkouší použít hůlky na pokrm před sebou. Snaha se mu vyplatí, ale jídlo se zvedne z jiného talíře, než o který usiloval. Zkouší si ukousnout, ale ztratí kontrolu nad hůlkami a hrouda odletí doprava...a zasáhne RIMMERŮV obličej.

KRYTON (Tlumeně): Pane, vytváříte zpětné pole. Elektrony musí proudit jedním směrem.
Mezitím má KOCOUR jiný problém. Jeho jídlo se vznáší dvě stopy nad jeho hlavou a KOCOUR usilovně mele hůlkami.
KOCOUR: Jak si to sakra mám stáhnout dolů?
KRYTON (Potichu): Prostě přehoďte iontovou fázi na klesající křivce pulsního rozhraní.
KOCOUR: Pochopil jsem to až k tomu "prostě".
KRYTON: Takhle.
Vloží se do toho svými hůlkami. Jídlo proletí mezi ním a Kocourem a přistane...na RIMMEROVĚ rameni. Zatímco je RIMMER zmrazuje pohledem, KRYTON si všimne LISTEROVÝCH marných pokusů zvednout sklenici s vínem.
KRYTON (Naléhavě šeptá): Pane, ta sklenička je tam napevno. Je to mimosianské, telekinetické víno.
LISTER (Nechápavě): Jak se to pije?
KRYTON: Silou vůle přenesete tekutinu do úst a pak telepaticky rozhodnete o její chuti. Takhle…
Soustředí se na skleničku před sebou. Tekutina vystříkne tenkým proudem přímo do jeho úst. Kryton chvíli pije a pak vydechne.
KRYTON: Áh, dobrota.
LISTER to opakuje po něm. Mocně zašilhá na sklenici a nasaje. Tekutina prudce vytryskne z poháru a postříká celou LISTEROVU tvář.
LISTER (Zoufale): KRYTONE! Pomoz mi!
KRYTON se zkoncentruje a proud zastaví. LISTER namáhavě lapá po dechu. Všimne si, že Legie je pozoruje a chabě se na něj usměje. Mezitím došlo mezi KOCOUREM a RIMMEREM k drobné neshodě...
RIMMER (Plnou, vzpouzející se pusou) KOCOURE, to je moje!
KOCOUR těžce zápasí s hůlkami, které se zaměřily na jídlo v RIMMEROVĚ puse. Přitahované jídlo po straně nadouvá RIMMEROVU tvář.
KOCOUR: Nemůžu si pomoct, nějak se nám zkřížily vlnové délky!
RIMMER: Je to jako kdybys mi trhal zuby!
KOCOUR: Tak to spolkni!
RIMMER: Zkoušel jsem to třikrát!
Náhle jídlo vyklouzne z jeho úst. Mine KOCOUROVY hůlky a připlácne se na jedné umělecké malbě.
LEGIE: Přátelé, mám pocit, že se snažíte udělat dojem, ale to není nutné.
RIMMER: Pane Legie, mohu být upřímný? Zřídka potkáme jedince, o němž si myslíme, že by mohl být přínosem pro náš opravdu špičkový tým. Ale ve vás jsme ho našli. Na svých cestách jsme poznali přesně jedenatřicet osob - třicet jednu. A žádné z nich jsme nenabídli, aby se stala členem posádky. Pravda, většinou nám chtěli víceméně vycucnout mozek ... nebo nás všechny vymazat z historie. Především ale, jsme měli pocit, že nikdo z nich není ten pravý. Něco nám říká, že jste jiný. Vy nám připadáte jako jeden z nás. Jste odvážný a čestný jedinec jako my, hoši z trpaslíka.
Spokojen se svým projevem se RIMMER vrátí k hůlkám.
KRYTON (Úpěnlivě k RIMMEROVI): Pane! Nesmíte je překřížit!
Veškeré jídlo na stole se začne třást. Naráz se zvedne do vzduchu a vrhne se na RIMMERA. Když příval konečně ustane, je Arnie kompletně pokrytý jídlem.
LEGIE: Pane RIMMERE, jsem dojat výmluvností vašeho pozvání, ale bohužel nemohu opustit hranice institutu.
RIMMER: Kvůli LISTEROVI, co? Odradil vás.
KRYTON: Nemůžeme vás nějak přesvědčit?
LEGIE: V žádném případě.
KRYTON: Tak to se musíme rozloučit. Máme před sebou dlouhou cestu.
LEGIE: Nesmysl. Žádnou cestu před sebou nemáte, přátelé. Zvu vás, abyste zůstali tady u mě. Budete mými čestnými hosty – (Fatálně) počínaje dnešním dnem, až do smrti!!!
RIMMER si setře jídlo z obličeje a povzdechne.
RIMMER: Třicet dva.

Ložnice

Legie přivádí LISTERA do ložnice. Stěny jsou pokryty plakáty a z juke-boxu zní pronikavá hudba. (Rastabilly skank?) Na posteli leží stříbrná, naleštěná kytara a v rohu pokoje stojí lednice.
LEGIE: To bude vaše cela, Davide.
LISTER: Moje cela? Vy ste fakt cvok, viďte?
Přejde ke stolu. Na něm je láhev vína uložená v kbelíčku s ledem a přikrytý podnos. LISTER zhodnotí šampáňo a zvedne poklop.
LISTER: Vločkový sedndviče, ty mám moc rád.
LEGIE: Nenajdete tu nic, co by nebylo podle vašeho gusta. Pokoj je zařízený v souladu s vašimi osobními zálibami a nároky.
LISTER prozkoumává ledničku.
LISTER (Vytáhne jednu botu): Dva tucty balíčků adidasek po osmi párech a pár navíc. Mrazák využitej do mrtě.
Zaklapne lednici a skočí na postel.
LEGIE: Vaše oblíbená hudba a vaše milované filmy. Ani jeden naučný snímek. Nebude vám tady nic chybět.
LISTER: Nic? A co společnost? Co kumpáni?
LEGIE: V komplexu je kyberpark. Můžete navštívit jakékoli období, které si vyberete a oddávat se jakýmkoli fantaziím s lidmi, které si vyberete.
LISTER: A z toho mám bejt jako vodváznej? (Pauza) Eee...promiňte, zopakujte mi to ještě.
LEGIE: Se svými společníky se uvidíte ráno. (Zesláble) Teď mě musíte omluvit, už usínají. (Vzchopí se) Musím jít.
Potichu odejde. LISTER popadne kytaru a zkusmo hmátne do strun. Zvuk, který následuje, je úděsný.
LISTER: Paráda. Nepotřebuje ani naladit.

Jídelna, ráno

Ráno se všichni scházejí u snídaně v jídelně. Poslední přichází RIMMER.
KRYTON: Dobré ráno, pane.
RIMMER (Ignoruje ho): Co tím sleduje? Proč nám chce mermomocí splnit každé přání?
KRYTON: Taky nám to vrtá hlavou. Byl váš pokoj taky takový - dokonalý v každém detailu?
RIMMER: Perfektní. Od přeškrobených pyžam až k boxerským rukavicím. A co tvůj?
KRYTON: Špinavé stěny, zablácené podlahy, mop a kbelík ... byl jsem v sedmém nebi, pane!
LISTER: Až jednou napíšu průvodce po cvokárnách, tahle dostane nejvíc bodů. Ubytování - skvělý, jídlo - prvotřídní, správce cvokárny - zdvořilej a slušnej. Celkový hodnocení - pět a půl pračky Whirpool. Značka vítězů.
KRYTON: Nesmíme se nechat zlákat příjemným způsobem života. Ať už je Legie jakkoli ušlechtilý, jsme stále jeho vězni. A s každou vteřinou se vzdalujeme od Červeného trpaslíka.
LISTER: Máš pravdu, Kryťáku. Tak, trochu kaviáru.
KOCOUR mu podá žádanou pochoutku. LISTER vstane, opře se jednou nohou o židli a obrátí se k ostatním.
LISTER: Šampus a džus.
KOCOUR mu podá džbánek a LISTER si nalije.
LISTER: Musíme se dostat z týhle pekelný díry.
KOCOUR: Kdo je ten šikmoočko? A proč tak chce, abychom byli šťastni?
KRYTON: Je možné, že je naše blaho nějak spojeno s jeho.
LISTER (Znovu naplní svou sklenici): Myslíš, že se živí našima emocema?

KRYTON: Když jsme sem přiletěli, scannery nezaznamenaly známky života. Třeba ho pouhá naše přítomnost nějak bezděčně probudila.
LISTER upře svou pozornost na velkou bílou surrealistickou sochu ve tvaru ženy. Ušklíbne se.
LISTER: Něco mě napadlo ... věděl bych, jak se odsud dostat. Viděl někdo "Pomstu surfujících sexyvampů v bikinách"?
KRYTON: Řekl bych, že nám to uniklo, pane.
LISTER: Je tam jedna scéna, ve který krásná zajímavá nekonvenční novinářka, co nosí brejle a těsnej svetřík, uvízne hluboko v doupěti surfujících sexyvampů v bikinách a vymyslí plán útěku, kterej by zasloužil Nobelovku ...

Jídelna, později

Legie vstupuje do jídelny. KRYTON, KOCOUR a RIMMER sedí u stolu a falešně se usmívají. Na židli, která je zády ke dveřím, je socha oblečená do LISTEROVY bundy a čepice. LISTER v podvlíkačkách stojí za dveřmi a drží nad hlavou těžký předmět - sochu, kterou si předtím prohlížel.
RIMMER: Ááá, pan Legie. Zvážili jsme svou situaci a rozhodli jsme se, že nejlepší bude, když začneme nový život. Tady u vás.
LEGIE: Vážně jste si mysleli, že vám skočím na ten ubohý plán z "Pomsty surfujících sexyvampů v bikinách"?!
Jediným úderem srazí sochu ze židle. LISTER na něj hodí svou zátěž a přitom strhne jeho masku. Tvář Legie je noční můra. Na čele má stříbřité "H", plasticky formované křivky, tesáky a každé oko je jiné: jedno umělé, druhé lidské. Prostě jde o kombinaci obličejů všech čtyř trpaslíkovců.
LEGIE: Chci jen, abyste byli šťastni!
Popadne LISTERA a odhodí ho dopředu. LISTER klouže po celé délce stolu a ostatní vstávají a odklízejí mu z cesty jídlo a pití. Na konci stolu sletí LISTER na zem a praští hlavou do zdi. Legie zavrčí a obrátí se tváří ke svým hostům. Jeho obličej se zachvěje, změní a znovu uspořádá. Teď obsahuje pouze tři druhy tváří, bez LISTEROVI.
LEGIE: Vidíte, k čemu jste mě donutili?
LISTER se se sténáním probere k vědomí. Tvář Legie se znovu změní a vypadá jako předtím.
KOCOUR: Kdo k čertu seš?
LEGIE (Znovu si nasadí masku) KRYTON to ví.
KRYTON: Ano?
LEGIE: Máte jisté podezření.
KRYTON: Nejste snad vyšší bytost, ne obyčejný tvor, ale postava složená z mnoha různých jednotlivců?
LEGIE: Jmenuji se Legie, protože "nás" je mnoho.
LISTER si těžce sedá.
LISTER: Páni, vy jste my? Všichni čtyři? A kombinace našich mozků, směsice osobností?
LEGIE: Ale ještě mnohem víc než to. Mnohonásobně víc. Celek je mnohem lepší než součet jeho částí.
RIMMER: Jsme v pasti, protože vy jste my? Jste stvořen z nás? Když odejdeme, bude s vámi konec.
LEGIE: Bez vás, přátelé, jsem doslova - nula.
KOCOUR (Se širokým úsměvem): Ale, když je z nás, tak se nás nedotkne, ne?
KOCOUR se pokusí protančit kolem Legie, který ho rychle vyvede z omylu úderem přes celou délku stolu. KOCOUR přistane v náruči LISTERA, stále sedícího tam, kam ho Legie poslal.
KOCOUR: Omyl.
KRYTON: Ale to je šílené. Když zraníte nás, tak i sebe. Naše bolest je vaše bolest.
LEGIE: KRYTONE, zapomněl jste. Nejenže v sobě nosím kombinaci vašich intelektů a paměti, je ve mně též obsažena suma vaší zuřivosti, vzteku a hněvu. Mnohonásobně zvětšená! Dokážu se chovat velmi bláznivě a iracionálně. Dívejte se. Položí svou levou ruku dlaní na stůl. Do pravé ruky vezme skalpel a prudce si ho vrazí do hřbetu vlastní ruky. Ostatní zakvílejí strašnou bolestí, kterou právě cítí.
LEGIE: Ještě jeden náznak vzpoury a skalpel skončí ... tady. (Míří skalpelem do intimních partií)
KRYTON: Pane Legie, tyhle drsné řeči nás nevyděsí.
OSTATNÍ: Vyděsí!
LISTER: Ale co ty sochy a mistrovský díla a ta technika? Kde se to vzalo?
LEGIE: Moje první inkarnace. Hostil jsem pět nejchytřejších mozků své generace. Experimentovali s kolektivní inteligencí. Byl jsem produktem jejich výzkumu.
KRYTON: Heidegger, Quayle a ostatní - součet jejich génia? Váš mozek musel být něco úžasného!!!
LEGIE: Příliš brzo si ale jejich vysoký věk začal vybírat svou daň. A jak postupně umírali, odcházel jsem i já. Až jsem nakonec nebyl. Zbyla jen bezduchá podstata, kroužící kolem pozůstatků mých úspěchů a čekající na to, až zase začne existovat.
KOCOUR: Jednomu stále nerozumím.
RIMMER: Co je to?
KOCOUR: Všechno.
KRYTON: (LISTEROVI) Pane, dovolíte otestovat jeden nápad?
LISTER: Povoluje se.
KRYTON: Důvěřujte mi.
KRYTON zvedne židli a roztříští ji LISTEROVI o hlavu. Když se LISTER skácí v bezvědomí na zem, Legie znovu sejme svou masku. Část jeho tváře, kterou tvořil LISTERŮV příspěvek, zmizí. Kupodivu Legie nijak nezasáhne. KRYTON se otočí ke KOCOUROVI.
KOCOUR: Co sakra blbneš?
KRYTON: Legie potřebuje naše vědomí, aby mohl existovat a když upadnem všichni do bezvědomí, jeho moc se zmenší. Mohu vás omráčit, pane?
KOCOUR: Dělej, co musíš, ale nerozcuchej mě.
KRYTON: Děkuji.
KRYTON vyřadí KOCOURA úderem pěstí do brady a pak se začne přibližovat k RIMMEROVI. Ten před ním zbaběle ustupuje. KRYTON ho následuje. Cestou popadne velkou modrou vázu a schová ji za zády.
RIMMER: KRYTONE, nemáš nějaký účinnější plán útěku?
KRYTON: Pane, vyhnout se tomu nemůžete.
RIMMER: Jsem alergický na rány po hlavě!
KRYTON (Zesílí své sevření kolem vázy): Nic neucítíte. Uvedu vás do bezvědomí ionským nervovým chvatem.
Nervózní RIMMER zavře oči a zatne zuby. KRYTON mu sevře rameno.a roztříští mu vázu o hlavu.
RIMMER: To není ionský nervový chvat! Praštils mě po hlavě!
KRYTON: Žádný takový chvat neexistuje. Teď klidně stůjte, ať vás můžu praštit.
Popadne velký podnos a třískne s ním RIMMERA po hlavě. RIMMER se zapotácí, ale nepadne.
KRYTON: Vaše tvrdé světlo je tužší než skopové vindaloo!
Rozhlíží se po vhodné zbrani. Jedné si všimne a ukáže na ní.
KRYTON: Tohle snad zabere.
Vytrhne ze zdi kus těžce vypadající roury.
RIMMER: To nemyslíš vážně!
KRYTON začne systematicky třískat RIMMERA do hlavy. Úder!
RIMMER: Přitlač!
ÚDER!!
RIMMER: JEŠTĚ!!
ÚDER!!!
RIMMER: JEŠTĚ!!!
ÚDER!!! ÚDER!!! ÚDER!!!
RIMMER: Dost! Dost! DOST!
Nepatrně zavrávorá a potřese hlavou.
RIMMER: Proboha živého, co si člověk neudělá sám, to nemá!

Přejde k nejbližší stěně a začne do ní mlátit hlavou, zatímco KRYTON, stojící za ním, pokračuje v úderech zezadu.Rána! Úder! Rána! Úder! Rána! Úder!
RIMMER: DOST!
KRYTON pokračuje dál.
RIMMER: Dost, KRYTONE! Je jasné, že to nepůjde. Jsem hologram na tvrdé světlo a knockoutuvzdorný.
KRYTON: Hm. Asi máte pravdu.
ÚDER!
RIMMER: KRYTONE!
KRYTON: Promiňte, pane. Chtěl jsem vás překvapit.
ÚDER!
RIMMER: KRYTONE!! Snažím se přemýšlet, ty eunuchu s gumovou hlavou! (Uvažuje) Jo, mám to. Vypneš holosrdce.
KRYTON: To nejde, neproniknu tvrdým světlem. Musíte si ho vyndat sám.
RIMMER ponoří jednu ruku do svého břicha. Jeho tvář ztuhne v úsilí a zmizí. KRYTON se otočí k Legii, z jehož obličeje se vytratí RIMMERŮV rys a teď vypadá jako KRYTONOVA kopie.
KRYTON: Šance jsou stejné.
LEGIE: Jsem jenom ty. Takže pat.
KRYTON: Kdepak. Tvoje duše obsahuje jen moje ingredience a proto nejsi schopen zloby. A protože lidský život má přednost před životem robota, jsi nucen nám umožnit bezpečný odchod na Kosmik.
LEGIE: Dokud ostatní zůstanou v bezvědomí, nemá tvoje logika chybu.
LISTER se pohne a začne se probírat. Zatímco stále sleduje Legii, ťukne KRYTON LISTEROVOU hlavou o podlahu.
KRYTON: Ty poneseš KOCOURA, já pana LISTERA.
LEGIE: Částečně se mi ulevilo. Sdílet jejich duševno, neurózy, podivné pohnutky; návrat do limbu nebytí mi připadá jako výhoda.
KRYTON: Ještě jednu věc: v původní inkarnaci, když jsi byl složený z takových mozků, neobjevili jste někdy něco, co by nám pomohlo dohonit trpaslíka?

Vesmír

Kosmik odlétá z vesmírné stanice.

Strojovna Kosmiku

Později v Kosmiku jsou všichni shromážděni u vynálezu Legie, který je přišroubován k podlaze strojovny. Je to zvláštní věc, vypadající jako tři stopy velká stříbrná dětská káča, zasazená v kovové konstrukci.
KRYTON: A jdeme na to. Spouštím zážehovou sekvenci.
LISTER (Pochybovačně): Bude to fungovat?
KRYTON: Nevidím důvod, proč by nemělo. Všechny testy potvrzují, že je to plně funkční hvězdný pohon. Jestli jsme ho správně napojili na motory Kosmiku, doženeme Červeného trpaslíka během několika nanosekund!
LISTER: Jo, ale určitě se to podělá, viď?
KRYTON: Pane?
RIMMER: Nám se vždycky všechno podělá.
KOCOUR: Má pravdu! Je nad slunce jasné, že tento hvězdný pohon je k ničemu.
KRYTON: Pánové, nepotvrdilo se teď, že když táhneme všichni za jeden provaz, jsme pak lepší, než součet našich částí? Když myslíme stejně a přejeme si totéž, není pro nás vůbec nic nemožné. Tento hvězdný pohon bude fungovat. My tomu věříme.
OSTATNÍ (S nulovým nadšením): Věříme.
KRYTON (Děleně): My tomu věříme!!!
OSTATNÍ (Rozmrzele): Věříme.
Zapnou pohon. Ten začne zářit a točit se. Jak všichni sledují nárůst energie, pomalu se zvedá. Výš a výš. Kabely, které ho spojují s motory, se s jiskřením přetrhají a hvězdný pohon putuje po strojovně. Konečně prorazí zeď a pokračuje do vesmíru. Všichni jsou vtahováni do vzniklé díry a drží se všeho, co mají po ruce.
KRYTON (Překřikuje vichr): Jedno víme, pane!
LISTER: A co?
KRYTON: Že to funguje!!!
KONEC.

Epizoda 33, "Pistolníci z Apokalypsy"

Neznámé město, doky, půlnoc – černobílý obraz

Zvony v dáli truchlivě zvoní a vlny narážejí do přístavní hráze. Z mlhy se ozývá stále hlasitěji zvuk klapajících podpatků, až z ní vyjde žena, která prochází ponuře osvětlenou ulici. Nese dva těžké kufry, položí je na zem a tiše čeká. Nedaleko ní zastaví černý Bentley 38 a vystoupí z něj detektiv. Zatímco se k ní blíží, vytáhne balíček cigaret.
DETEKTIV: Možná to dělá ten měsíc, ale musím uznat, že na mrtvolu vypadáš dobře.
Zapálí si cigaretu a světlo osvítí jeho tvář; je to Dave LISTER.
LORETTA: Philipe, všechno ti vysvětlím.
LISTER: Ušetřím ti námahu. Ty jsi naplánovala Pallisterovu vraždu. Odbouchla ho tvá sestra Maxine. Vzala jsi to na sebe, protože jsi věděla, že ti poskytnu alibi. Proto jsi po mě celou tu noc tak vyjížděla. Udělala jsi ze mě pěknýho vola.
LORETTA: Philipe, tak to nebylo, s tebou ne.
LISTER: Vážně?
LORETTA: Tak co uděláš? Udáš mě? Budeš se dívat, jak se smažim na elektrickým křesle v Sing Singu?
LISTER: Ne, pusinko. Chci, aby si mě políbila.

Simulační místnost na Kosmiku

LISTER má na sobě soupravu pro umělou realitu a pohybuje rytmicky boky, tápe rukama po pomyslných ramínkách podprsenky a strká jazyk do imaginárních úst. V té chvíli vstupuje do místnosti KRYTON.
KRYTON: Pane, tohle by jste měl vidět.
LISTER nerušeně pokračuje.
KRYTON: Pane, opravdu je to naléhavé.
LISTER: Chci tě, Loretto. Chci tvé tělo vedle svého. Chci tě takovou, jaká jsi byla v to úterý. Líbej mě.
KRYTON: Pane, jste na tom přístroji už celý měsíc!

Doky, černobíle

Philip (LISTER) a Loretta se stále líbají na molu.
LORETTA: Philipe, já to nechápu.
LISTER: Je to prostý. Tohle není skutečnost, ale virtuální realita. Jenom simulace. Mám tě vydat poldům a skončit v náruči kladný hrdinky. Nehraju to poprvé. Jenže teď jsem do tebe blázen. Jsi největší kočka z počítačovejch her.
LORETTA: Ohh, Philipe.
LISTER: Nevaděj mi ty tři, co jsi zabila...
LORETTA: Pět!
LISTER: To je mi fuk. Ty za to nemůžeš, ale tvůj program.
LORETTA: Takže ti nevadí jaká jsem - schizofrenická, masová vražedkyně a famme fatale?
LISTER: Vše odpuštěno, to mi věř. Polib mě.

Simulační místnost

V Kosmiku se KRYTON připojí ke konzoli virtuální reality, aby mohl vstoupit do hry. Hra s názvem „Gumshoe“ mu dává na vybranou několik postav.
KRYTON: Vyberte si svoji postavu. Ale ne, co teď? Chci s ním jen mluvit. Kdokoliv. Eeee, Sammy Bouchačka - pošuk se samopalem. Zapínám. Je to tak hloupé!
KRYTON zaklapne svoji přilbu na hlavě a vstoupí do hry.

Doky, černobíle

KRYTON: Pane LISTERE?
Černý Bentley, kterým přijel detektiv LISTER, stále stojí v přístavišti. Natřásá se a hlasitě vrže. KRYTON zaklepe na zadní sklo. LISTER stáhne zadní okénko a vykoukne ven.
LISTER: Ahoj, KRYTONE. Co tady děláš?
KRYTON: Pane, dostal jsem výsledky chemického rozboru. Zjistil jsem v blízkosti nepatrné množství kysličníku milénia.
LISTER: Tak to ti ze srdce přeju. Tak čau za hodinu.
KRYTON: Pane, myslím, že jsme zabloudili do loviště krvežíznivých replikantů. To by vysvětlovalo ty zdevastované vraky, na kterých jsme našli tuto hru.
LORETTA: Philipe, kdo je tam?
Loretta vystrčí hlavu z auta.
LORETTA: Ohh, Sammy Bouchačka!
KRYTON: Ohh, dobrý večer.
LORETTA: Nezabíjej mě, Sammy, udělám co chceš, zabij jeho. A odejdu s tebou. Bude to jako za starých časů. Nikdy jsem tě nepřestala milovat. Polib mě.
LISTER: Ty seš děsná mrcha, co?
LORETTA: Naprogramovali mě tak.
LISTER: Nemůžu jí odolat. Vlez si zase dozadu. Nikdy se nezabouchnu do tý pravý. Buď mi zlomí srdce, nebo je to normální zrůda.
KRYTON: Pane, musíme ukončit tu virtuální hru, všechno vypnout a pokračovat za tichého chodu, aby nás neobjevili.
LISTER: 10 minut.
KRYTON: Pane.
LISTER: 5 minut - nechám si klobouk.
KRYTON: Hned!
LORETTA: Philipe?
LISTER: Já se vrátím, puso. A zůstaň zkažená.
LISTER a KRYTON tlesknou rukama a opustí hru.

Simulační místnost

Oba si sundají své helmy pro virtuální realitu.
LISTER: KRYTONE, hnusnějšího křena jsem neviděl. Příště, až budu hrát tuhle hru, dám ti prachy, aby si moh jít do kina.

Kokpit Kosmika

RIMMER a KOCOUR stojí, respektive sedí v kokpitu. Všechen hluk utichl a světla jsou ztlumena.
RIMMER: Konečně. Letíme na tichý chod. Scannery jsou vypnuté, jediný, kdo nás může včas varovat jsi ty. Dávej pozor.
KOCOUR: No jasně, mám nos na stopkách.

Střední část Kosmika

RIMMER odchází z kokpitu a mezitím se po schodech blíží LISTER s KRYTONEM.
RIMMER: Dal sis načas. Kde jsi byl?
LISTER: Hrál jsem jednu hru.
RIMMER: Už zase?
LISTER: Jak to: Už zase?
RIMMER: Každý ví, že ti slouží k sexuálnímu uspokojení.
LISTER: Ale to neni pravda.
RIMMER: Ale je! Je to hrůza, dívat se na tebe (Začne posměšně předvádět popisované pohyby pánví), jak se takhle pachtíš sám. Den co den, jako pes, kterému chybí pánova noha. Ta tříselná přípojka má mít celoživotní trvanlivost. Tys jí oddělal za tři neděle.
LISTER: To je neslýchaná, skandální pomluva, RIMMERE. Já nehraju jen adventury. Taky sportovní simulace jako zápas, kickbox a Wimbledon.
RIMMER: Wimbledon hraješ jen proto, že tam klátíš holku pod zákonem.
LISTER: To je další hnusná lež. Není pod zákonem, je jí sedumnáct.

RIMMER: Jde jen o počítačovou postavu, o nic víc. Je jen souborem pixelů.
LISTER: Jo, ale ty sou!

Kokpit Kosmika

KOCOUR a KRYTON sedí na svých místech. Vstupuje LISTER, následovaný RIMMEREM.
LISTER: Co má znamenat ten humbuk?
KOCOUR: Jsme na území zdivočelejch replikantů.
KRYTON: Biochemických zabijáků, vyvinutých pro válku, jež nikdy nevypukla. Někteří unikli, než je stačili rozebrat a teď hledají bojiště, na kterém by ukojili své choutky.
RIMMER: Tak ponecháme trpaslíka osudu a prchnem z této zóny.
LISTER: Ty to chceš vzdát? Nešil!
KOCOUR (Začenichá): Počkat. Můj nos něco zachytil.
KRYTON: Zapínám proud.
RIMMER: Na scannerech je bitevní křižník letící proti nám.
KRYTON: To budou ti replikanti.
RIMMER: Doporučuju, abychom se jim okamžitě vzdali.
KRYTON: Pane, nic horšího bychom udělat nemohli. Pohrdají lidmi a všemi formami lidského života. Myslí si o vás, že jste hmyzem vesmíru. (Podívá se na LISTERA)
KOCOUR: Tak oni ho už viděli?
KRYTON: Jsou na příjmu. Navazuji kontakt.
Na KRYTONOVĚ obrazovce se objeví tvář neznámého replikanta.
KAPITÁN: Udejte svůj druh a účel cesty.
RIMMER: Někdo z nás s nimi musí promluvit. Kdo vypadá nejmíň lidsky? LISTERE, chop se mikrofonu.
LISTER: Mám nápad. Musíte je zdržet šumem. KRYTONE - do střední části. KOCOURE - ty taky!
Všichni tři vyběhnou ven.
KAPITÁN (Na monitoru): Proč to zdržujete? Udejte druh a účel cesty. Máte jednu minutu.
RIMMER: LISTERE, co to sakra děláš?
LISTER: Ještě chvilku, už to bude ... Tak, připravit na vysílání.

Kokpit replikantské lodi

Dva replikanti, kapitán a jeho pobočnice, jsou u řídícího panelu.
DŮSTOJNICE: Jsou na příjmu.
Na monitoru se objeví někdo, kdo vypadá jako mimozemšťan. Ve skutečnosti je to obrácená spodní polovina LISTEROVA obličeje. Na bradě má přilepeno jedno z KRYTONOVÝCH očí.
LISTER: Já jsem Targa Dall. Vyslanec Vindalooského impéria.
KAPITÁN: Naše scannery hlásily lidskou populaci. Je to pravda?
LISTER: Lidi?! (Odplivne si) Vindalooský národ pohrdá všemi lidmi. Je to hmyz vesmíru. Nemám pravdu Bindi Biji?
Obrazovka ukazuje KOCOURA, který je namaskován stejně jako LISTER.
KOCOUR: Jasně, my je nesnášíme. Chátra, chátra, chátra!!! (Odplivne)
LISTER: Vindalooské impérium se zavázalo všechny je vyhubit.

Střední část Kosmika

RIMMER přichází z kokpitu ve chvíli, kdy se na Kosmika transportuje replikantský kapitán. LISTER a KOCOUR leží ohnutí přes stůl a ze své pozice ho nevidí, stejně jako KRYTON, jehož oči právě používají.
LISTER: Neustanem, dokud tento úkol nesplníme.
RIMMER: Éh, LISTERE.
LISTER a KOCOUR se posadí na stole.
LISTER: Zdravíčko.
KOCOUR: Vítej, příteli.
Podají oči zpátky KRYTONOVI, ten si je nasadí a vytřeští na replikanta.
KAPITÁN (Pozoruje osádku Kosmika): Člověk a humanoid, holografický člověk, robot, který je otrokem lidí. Dělal jsem si mnohem větší naděje.
RIMMER: Nemám tušení, kdo jste, ale vstup na tuto loď je válečný akt. Ergo, vzdáváme se! A jako váleční zajatci upozorňujeme na Všeobecnou chartu národů, článek 362358892 mezera B.
KRYTON: 362358892 mezera B? „Všechny národy na konferenci mají nárok pouze na jedno parkovací místo“? Je to zcela relevantní, pane? Stojíme právě tváří v tvář smrti a vás trápí, že čínští delegáti přijeli ve dvou autech?
RIMMER: Sakra, musíš to rozmazávat? Hovořil jsem o právu válečných zajatců na nenásilné zacházení.
KRYTON: Ale to je 67832 mezera C!
RIMMER: Ztrapňuješ mě jako vždycky, viď? To jsi celý ty. Dokonale mě ponížíš před tímhle xenofobním, úchylným vrahem... Nic ve zlém!
KAPITÁN: Primitivní! S vámi asi nic nebude. Nemám na vybranou.
Kapitán střelí RIMMERA, KRYTONA, LISTERA i KOCOURA dřív, než se stihnou pohnout. Všichni padnou na zem.

Kokpit Kosmika

Celá posádka procitá.
RIMMER: Jak dlouho jsme spali?
LISTER: Podle navicompu tři neděle.
KRYTON: Divné ... řídící panel byl vylepšen. A motory také!
RIMMER: A podle mých údajů jsme ozbrojeni - laserovými děly.
LISTER: Oni zmodernizovali celou loď.
KOCOUR: Dokonce odstranili i skřípání v ovladači sedadel.
Na monitoru se objeví tvář kapitána replikantů.
KAPITÁN: Udělali jsme na vaší lodi drobné úpravy. Teď můžete dokázat, že je s vámi aspoň trochu zábava.
DŮSTOJNÍK: Máte dvě pozemské minuty, než zaútočíme.
RIMMER: Letíme pryč!
KOCOUR: Počkat, tuhle hru znám. Jmenuje se na kočku a myš. A vyhrajem jedině tak, když nebudem myš.
LISTER: Co tím chceš říct?
KOCOUR: Říkám, že myš nikdy nevyhraje. Ledaže věříte těm prolhanejm animákům. Nebudeme utíkat, to chce útok! To je to poslední, co by čekali.
RIMMER: Ne, to co od nás čekají je, že se změníme v bruslící lemury a zatančíme bolero. A tvůj plán má asi stejný smysl.
LISTER: No, já bych byl pro.
KRYTON: Souhlasím.
KOCOUR: Vy jste pro můj plán!? Jste cvoci! Co když nás všechny oddělaj? Nikdy se nedovím, jak to dopadlo!

Vesmír

Kosmik jakoby odlétá, pak se ale otáčí k boji a pálí novými laserovými děly na loď replikantů.

Replikantská loď

Replikanti vypadají otráveně.
KAPITÁN: Co to dělají? Nabijte zbraně!

Kokpit Kosmika

LISTER: Dostal jsem je!

Replikantská loď

DŮSTOJNÍK: Náhodný zásah.
KAPITÁN: Zmocněte se jich.
DŮSTOJNÍK: Nemůžu opětovat palbu.

KAPITÁN: Nabourejte se do jejich navicompu a infikujte ho virem Armageddon.

Kokpit Kosmika

Navicomp začne jiskřit.
LISTER: Co se děje?
KRYTON: Navicomp! Něco s ním je.
KAPITÁN (Na obrazovce): Nashle v křemíkovém pekle.

Vesmír

Replikantská loď exploduje.

Kokpit Kosmika

KRYTON: Vypněte síťové spoje. Navicomp byl infikován virem.
LISTER: Došlo k blokaci. Zasekli jsme se na tomhle kursu. Když poletíme stejně rychle, kdy se dostaneme do maléru?
RIMMER: Pokud definuješ malér jako velký měsíc přímo proti nám, tak za 30 minut.
KRYTON: Pane, jediné řešení je, že bych se nakazil tím virem, analyzoval jeho strukturu a pokusil se vytvořit antivirový program, než vymaže program můj. Mám vaše svolení obětovat se, pánové?
RIMMER: I lumík miluje skály. Souhlas!
KRYTON: Budu muset vytvořit holubičí program.
KOCOUR: Jakej program?
KRYTON: Holubičí program šíří v celém systému mír a zároveň hubí buňky viru.
KRYTON si přiloží k hlavě senzorové přísavky a přenese na sebe virus z navicompu.
KRYTON: Je to mimořádně složitý virus. Budu muset obětovat veškerý běh programu. Teď vypínám všechny vedlejší systémy.
LISTER: Můžeme něco udělat?
KRYTON: Sledujte mé sny.

Simulační místnost na Kosmiku

KRYTON leží na vyšetřovacím stole a ostatní jsou shromážděni kolem něj.
RIMMER: Máme třiadvacet minut. Nějaká změna?
LISTER: Zhoršuje se to. Je čím dál slabší.
RIMMER: Dříve, či později se budeme muset smířit s tím, že z toho všichni nevyvázneme celí. A pokud ano, bude to jedna velká placka.
LISTER: No a?
RIMMER: Je čas se rozhodnout, kdo si vezme jednomístný modul.
KOCOUR: Jak?
RIMMER: Pánové, kdybyste souhlasili, vymyslel jsem spravedlivý způsob, jak vybrat osobu, která přežije. Je založen na věku, šarži, odsloužených letech, prospěšnosti. Abych to zkrátil: jsem to já. Zaskočilo mě to stejně jako vás, proto jsem požádal o přehodnocení. Co čert nechtěl, zase to padlo na mě! Klíče!
LISTER: RIMMERE, únikový modul není k mání.
RIMMER: Proč ne?
LISTER: Unikl minulej čtvrtek. Vyžahnul jsem pět piv, pohyb mě obtěžoval, a tak jsem použil ten čudl jako otvírák. Fšjuuuu...
RIMMER: To je hrůza, je s námi konec.
KOCOUR: Počkejte, něco tu máme.
KOCOUR přistoupí k šumícímu monitoru, který se pomalu vyjasňuje.

Ulice Lareda, den

Monitor se vyjasní a ukazuje KRYTONA oblečeného jako šerifa ve městě na Divokém západě. Je opilý. Odhodí prázdnou láhev od whisky a než vstoupí do saloonu, na chvíli se zastaví před vyvěšeným zatykačem na Pistolníky z Apokalypsy.

Simulační místnost

KOCOUR: Co je to?
LISTER: Myslím, že jsme se napojili přímo na to, co se děje v KRYTONOVĚ podvědomí.
KOCOUR: Proč je šerifem v nějakým starým westernu?
LISTER: Takhle se asi jádro jeho programu chce vypořádat s tím virem. Z neznámýho důvodu převedlo jeho boj na nějakej sen.

Saloon

Uvnitř je rušno. Pianista hraje na piano saloonovou verzi znělky „Red Dwarf“. Vstupuje KRYTON a pokouší se dopotácet k baru. Míjí přitom Jimmyho - uhlazeného floutka, který hraje s několika dalšími poker.
JIMMY: Vida, vida, vida, šerife. Je milé vidět muže proslulého svou abstinencí, když poctí návštěvou odpornou nálevnu.
KRYTON: No tak, nechci žádný malér. Jsem jen na obchůzce.
Když KRYTON pokračuje ve své cestě k baru, Jimmy mu podrazí nohu.
KRYTON: To jsi neměl dělat, Jimmy.
Stoly a židle jsou odstrčeny a Jimmy vstane - má v ruce pistoli.
JIMMY: Jen do toho, šerife. Že prej ste bejval rychlejší než čůrací zastávka na území chřestýšů.
KRYTON: Pardon, Jimmy, zakopl jsem o vaší botu. Ahh, nebyl v tom zlý úmysl.
Otočí se k baru.
KRYTON: Nalejte mi na dva prsty vaší kořaličky, Lolo. A ať není moc silná, abych měl jistotu, že se mi zaručeně vrátí zrak do dvou dnů.
JIMMY (Kouká ven ze saloonu): Pistolníci z Apokalypsy. Ptají se po vás, šerife.
KRYTON: Hned jsem tam.
KRYTON se několikrát napije whisky než vyjde ze saloonu a stane tváří v tvář pistolníkům z Apokalypsy.

Ulice Lareda

Nebezpečně vyhlížející jezdci z Apokalypsy vyčkávají v sedle svých koní před saloonem. Otevře se jedno křídlo dveří a objeví se nervózní KRYTON s lahví kořalky.
KRYTON: Ah, nemohu uvěřit, že mám tu čest, pánové.
Smrt vypadá jako zemřelí kapitán replikant, ale je oblečen do westernového. Vyplivne žvýkací tabák a jeho slina zasyčí jako kyselina.
SMRT: Jmenuju se Smrt. Tohle jsou mí bratři. Bratr Válka...
Válka se usměje a vydechne mohutný plamen.
SMRT: Bratr Hlad...
Tlustý Hlad kývne a mávne kuřecím stehýnkem.
SMRT: ...a bratr Mor.
Mor ukáže v úšklebku strašlivě zlámané zuby. Přitom líně rozežene roj much, který bzučí kolem jeho hlavy.
KRYTON: Vypadáte jako sympatičtí a příjemní hoši. Čím vám mohu posloužit?
Všichni čtyři pistolníci tasí své zbraně, odstřelí KRYTONOVI klobouk i láhev v jeho ruce, KRYTON poskakuje a snaží se vyhnout kulkám, které mu míří pod nohy. Konečně střelba přestane.
SMRT: Chceme, abys odtáhl z tohodle města. Máš na to hodinu.
Smrt si znovu odplivne, všichni čtyři jezdci se obracejí a cválají pryč, přitom míjejí vývěsní štít „YOU ARE NOW LEAVING EXISTENCE“ – „NYNÍ OPOUŠTÍTE EXISTENCI“ a když jsou za ním, vytratí se. KRYTON si odepne svou šerifskou hvězdu a odhodí ji na zem.

Simulační místnost

LISTER: Prohrává svůj boj. Životní funkce jsou sotva viditelný.

KOCOUR: Nemůžem se tam dostat a pomoct mu? Třeba se proměnit v elektronický lidičky a propašovat se tam? Nemáme tady nějakej čudlík, kterej by to moh zařídit? A jestli ne, (Praští rukou do stolu) tak proč ne?!
RIMMER: Hele, tato diskuze je otevřená pro všechny a tvým příspěvkem bude odteď jen mlčení.
LISTER: Ne, ne, ne. Na tom něco je.
KOCOUR (Zjevně potěšen): Tak dvakrát za život! Je snad někdo chytřejší? (Slaví úspěch tanečkem)
LISTER: Když napojíme tu virtuální konzoli na KRYTONŮV mozek, měli bysme se dostat přímo do jeho snění jako u normální počítačový hry.
KOCOUR: Co jsem říkal? Nemusíme ani pryč.
RIMMER: A co já?
LISTER: Vypneme vedlejší systémy a budeme moct napájet tvý tvrdý světlo. Pojďte, hoši, ať ho z toho vysekáme.

Simulační místnost, později

LISTER, KOCOUR a RIMMER jsou shromážděni u konzole virtuální reality a sledují obrazovku, na které je nápis „Streets of Laredo – Ulice Lareda“.
LISTER: Tak a je to. Nahrál jsem tam postavy z tý westernový hry. Vyber si hráče od jedný do tří.
KOCOUR: Dvě!
Obrázek a údaje Riviery Kida se objeví na monitoru.
LISTER: Tady to je. Seš Riviera Kid. Zvláštní schopnosti: střelecký eso. Rimmsey?
RIMMER: Uno!
Na obrazovce se objeví tvář a zpráva o Danovi McGrewovi.
LISTER: Jedna. Drsňák Dan McGrew. Zvláštní schopnosti: pěstní souboje. Takže mě zbyl...Brett Broďák - umí to s nožem.
RIMMER: A opravdu se nám nic nestane?
LISTER: Ne, je to jako počítačová hra. Kdykoli můžeš vycouvat. Máte v rukavici knoflík. Když chceš ven - tleskneš. Jdeš, Riviero? A ty, Drsňáku? Tak a cváláme do Lareda.
Sklopí své virtuální hledí, předstírají jezdeckou pozici a pak začnou „cválat“.

Ulice Lareda

Skrz vířivou mlhu přijíždějí do města LISTER, KOCOUR a RIMMER. Zastaví před saloonem, sesednou, uvážou své koně a pak vstoupí dovnitř.

Saloon

RIMMER: Viděl jsem westerny. Umím mluvit kovbojsky. Řeči nechte na mě.
Pokračují k baru.
RIMMER: Bílé víno a minerálku, prosím. A co vy, chlapci?
LISTER: RIMMERE, jaký westerny jsi to viděl? „Butche Účetního a Snaživce Kida“?
KOCOUR: Nechte to na mě, tohle je úkol pro Rivieru Kida!
KOCOUR zvedne ruce a předvede malý mexický taneček za zvuku španělské kytary.
KOCOUR: Eeee, seňorita. Tres tequilas, por favor.
LOLA: Co?
LISTER: Chtěl říct tři velký frťany nejlepší whisky.
KOCOUR: Si.
KOCOUR a LISTER vyžunknou své sklenice najednou. Vypadají šokovaně a mluví sípavými hlasy.
LISTER: Pěkně jemná.
KOCOUR: Teda čekal jsem něco kapku silnějšího.
RIMMER (Zkoumá svou nevypitou skleničku): Asi ji tu nemícháte s limonádou, viďte?
Lola mu plivne do tváře.
RIMMER: Beru to jako ne. Dám si čistou.
RIMMER vypije whisky „na ex“. Úsměv mu ztuhne. Spěšně popadne klobouk odložený na stole s kartami a vyzvrací se do něj. Hudba i hovor umlkají. Vlastník klobouku povstane od stolu, s hrozivým pohledem upřeným na RIMMER.
McGEE: Chlap, co blije do klobouku Medvědobijce McGeea, je buď nebojácnej, nebo děsně blbej. Co seš ty, mladej?
RIMMER: Pardon, jaké byly ty možnosti?
LISTER honem podává Medvědobijci peníze.
LISTER: Musíte příteli odpustit, on nemá všech pět pistolníků pohromadě.
McGEE: To je za ten klobouk. A co za tu urážku?
RIMMER: Dobře, seš mastnej hnus s dechem, co by zahnal grizzlyho.
LISTER (Strká McGeeovi zbytek peněz): Vemte si to všechno. RIMMERE, co je to s tebou!?
RIMMER: Jen klid! Sám jsi říkal, že nám nemůže nikdo ublížit. A na něco zapomínáš: jsem Drsňák, jehož pěsti budí posvátnou úctu!
KRYTON vchází dovnitř s dřevěnou krabicí.
KRYTON: Slečno Lolo, všechny mé cennosti jsou tady a můžou být vaše za jedinou láhev lomcováka.
LOLA: Vy chcete střelit své revolvery?
V krabici jsou pistole a nějaké další haraburdí.
KRYTON: Jsou mi k ničemu. Mám takový třas, že jsem jako párek dikobrazů o svatební noci.
LOLA: Tak mrkev?
KRYTON: Přidám i svého mezka, důstojnost!
RIMMER: Páni, ten se úplně zbláznil.
LISTER se nakloní ke KRYTONOVI.
LISTER: KRYTONE, to jsme my.
KRYTON: Promiňte, příteli, ale my se neznáme.
LISTER: Ty nevíš, kdo jsme? Proč jsi tady? Bojuješ s elektronickým virem. Vymejšlíš holubičí program. Což je antivirovej program, kterým bys ho zahubil.
KRYTON: Na to se napiju!
KOCOUR: Tak hele, ty násosko, virus vítězí. Koukej se dát do kupy a bojovat!
Náhle jsou přerušeni, když Jimmy švihne bičem a uchvátí KRYTONOVU láhev. Houpá s ní dráždivě před KRYTONEM.
JIMMY: Chcete frťana? Jo? Jen si pro něj pojďte!
KRYTON: Ale, ale, Jimmy. Není nutné, aby jsi ze mě dělal blázna.
JIMMY: Šerife vyskočte! Snad nejste takovej srabák!
LISTER se postaví před něj.
LISTER: Nechte ho bejt.
JIMMY: Jen se chci trochu pobavit, ty frajírku libovej.
LISTER: Jmenuju se Brett Broďák. A umím to s nožem. (Zašeptá) Tak ukaž, co umíš.
LISTER několikrát brilantně vrhne nožem, odzbrojí Jimmyho a přišpendlí ho ke zdi.
JIMMY: Ty prašivej...
LISTER odpálí nožem jablko, kterým se přesně strefí Jimmymu do otevřené pusy.
JIMMY: Franku, Nuku, prošpikujte mu pajšl olovem.
Když se oba střelci zvednou, dopředu se postaví KOCOUR.
JIMMY: Kdo jsi k čertu ty?
KOCOUR: Říkají mi Kid. Riviera Kid!
Zatancuje Rivierův taneček.
JIMMY: No tak, Riviero Kide, uvidíme jestli umíš střílet stejně dobře, jako tančit.
Frank a Nuke oba najednou vystřelí. Kocour nedbale tasí a vypálí proti nim. Jejich kulky se setkají v půli cesty, narazí do sebe a spadnou na zem. KOCOUR s úsměvem lehce zatočí svými revolvery a vrátí je do koltů.
JIMMY: Sestřelil vaše kulky ve vzduchu!

KRYTON: Bylo mi potěšením, že jsem vás poznal. Ale když se odtud neztratím do východu slunce, poperou se šakali o mý tělo zetlelý.
KRYTON vyběhne ven.
LISTER: Hoši, nesmí odjet z města!
Když chtějí běžet za KRYTONEM, strhne se v saloonu rvačka. RIMMER svými pěstmi odrovná tři muže a uvolní cestu.
RIMMER: Úžasné!
Opráší si ruce a opustí saloon.

Ulice Lareda

KRYTON utíká na kraj města.
KOCOUR: Hej, Kryťáku!
RIMMER: Stůj!
LISTER: Musíš tady zůstat!
KOCOUR: Tohle je práce pro Rivieru Kida!
Kocour předvede svůj taneček, vytasí pistoli a vypálí. Kulka zasáhne cínovou vanu, odrazí se a letí přes ulici, kde narazí do zvonu. Odtud se vrací směrem ke KRYTONOVI a trefí vývěsní štít, který se utrhne a praští KRYTONA přes hlavu. Všichni tři přiběhnou k padlému androidovi.
KRYTON: Ale hoši, vy to nechápete. Od smrti mě dělí jen (Podívá se na hodiny) deset minut.
LISTER: Takže máme deset minut, abychom ho postavili na nohy. Honem!

Šerifova kancelář

RIMMER a LISTER stojí u KRYTONA, který jí z misky, co leží na stole.
KRYTON: Pane, více syrové kávy už nepozřu.
LISTER: Ještě dvě misky.
KRYTON: Pane, já jsem střízlivý, vážně!
LISTER: Dobře, tak kdo seš a co tady děláš?
KRYTON: Jsem nějaký robot, co bojuje s virem. A tohle neexistuje. Je to všechno přelud, tedy až na vás. Vy jste skuteční, jen tady vlastně nejste. Jste na kosmické lodi v budoucnosti. Jestli tohle dává smysl, nechci být střízlivý!
KOCOUR seběhne ze schodů.
KOCOUR: Mám jeho bouchačky! Koukněte na rukojeti. Jsou na nich vyrytý holubičky. A tohle je síla! Není tu prostor pro patrony.
LISTER: To je ono, KRYTONE. Odpověď musí bejt v těchhle revolverech. Holubice - holubičí program.
KRYTON: Já nevím, já, já vážně nevím...
KOCOUR odejde k oknu, zatímco KRYTON zkoumá zbraně.
KRYTON: Počkejte. Na něco si vzpomínám. (K LISTEROVI) Vy pane. Vaše tvář mi připomíná kari. A ranní dech, kterým by jste rozřízl bankovní trezor. (K RIMMEROVI) A na vás je mi taky něco povědomé. Vzpomínám si na jméno. Máááágóóór.
RIMMER: Magor?
KRYTON: To je ono!
RIMMER (Radostně): Pamatuje se na mě.
LISTER: Ty bouchačky. Znamenaj pro tebe něco?
KRYTON: Něco ... ano, něco znamenají ... kdybych tak měl víc času.
KOCOUR: Psst! Někdo jde!

Ulice Lareda

Pistolníci z Apokalypsy projdou pomalu pod vývěsním štítem a zastaví se na vzdáleném konci ulice. KRYTON vychází ze své šerifské kanceláře, následován LISTEREM, RIMMEREM a KOCOUREM, stanou na druhém konci ulice.
SMRT: Zavolal jste si na pomoc kamarády?
KRYTON: Už si vzpomínám. Jsi počítačový virus. Cestuješ z přístroje do přístroje a přepisuješ jádro programu.
SMRT: Cestování je můj koníček. Uvidíme, jestli bychom nemohli zvrátit rovnováhu sil …
Smrt ukáže rukou na nebe a vystřelí z ní energetický blesk.

Simulační místnost na Kosmiku

KRYTONOVÝM ležícím tělem projede výboj. Na obrazovce virtuální reality se objeví údaj, že jsou vymazány zvláštní schopnosti všech postav.

Ulice Lareda

KOCOUR: Co to dělá?
RIMMER: Hraje o čas. Uviděl naši pravou tvář. Jsme banda podlých, drsných, zákeřnch desperátů, co nakopnou jeho dva kmíny, že přistane na druhým břehu Pecosu. (Odplivne) Užijte si to. (K Apokalypťanům) Kdo si to rozdá se mnou muž proti muži. Kdo si troufá? Mano a mano?
Válka se postaví dopředu.
LISTER: Kryj ho.
KOCOUR se pokusí tasit své revolvery, ale upadnou mu.
KOCOUR: Kruci, přišel jsem o svý schopnosti.
Válka utrhne kus dřevěného zábradlí. RIMMER se několikrát marně pokusí o totéž. Mezitím LISTER objeví, že i jeho zvláštní schopnosti jsou pryč, když se nemůže strefit svým nožem.
LISTER: RIMMERE, virus se rozšířil do naší hry. Přišli jsme o zvláštní schopnosti.
RIMMER: Ahh, pane Válko, vypadá to, že vzhledem k okolnostem, které se mi vymkly z rukou, došlo k malé poruše v jednotce kuráže.
Dostane od Války ránu do hlavy kusem dřevěného zábradlí.
RIMMER: Mohl jsem vskutku budit zdání, že jsem statečnější, než jsem. (Další úder)
LISTER: Ven, ven.
RIMMER zkusí ukončit hru tlesknutím, ale nic se nestane. Začne rychle tleskat a zároveň podupávat do rytmu, aby odvrátil další ránu od Války. LISTER se taktéž pokouší tlesknutím opustit Laredo.
LISTER: Zkejsneme tady.
KOCOUR: Sundejte si helmy.
Obraz střihá mezi Laredem a Kosmikem, kde se všichni snaží sundat si projekční helmice.
RIMMER: Ani se nehne.
LISTER: Vzadu je spona.
KOCOUR: Aaaah, sundal jsem si rukavici...a taky botu.
RIMMER: Fakt výborné, teď máš celou levou stanu ochromenou. (Válka ho znovu praští)
KOCOUR se snaží strhnout LISTEROVI helmu.
LISTER: KOCOURE, máš prsty v mým nose!
KOCOUR: Jen vydrž.
LISTER: Utrhneš mi frňák!
KOCOUR: Už to bude.
LISTER: Au, můj nos!

Simulační místnost

LISTEROVA přilba se uvolnila. LISTER opouští hru. Chvíli po něm zmizí i KOCOUR a RIMMER zůstává osamocený proti čtyřem pistolníkům.

Laredo

SMRT: Rozsekáme tě na tak malý kousky, že červi nebudou muset ani žvejkat.
RIMMER: Mě nemůžete vyděsit. Jsem zbabělec, mám strach pořád. LISTERE!!!
RIMMER se vytratí ve chvíli, kdy se na něj jezdci vrhnou, aby ho probodli.

Simulační místnost

KOCOUR: Co teď?
LISTER: Je to na Krytonovi.

Laredo

KRYTON stojí sám na ulici tváří v tvář desperátům.
SMRT: Tak, teď jste na to zase sám.
KRYTON: Já se nebojím, pane Smrťáku. Díky přátelům jsem získal dost času na tvorbu antivirového programu. Teď mi odpusťte ten konfrontační tón, jenž použiji: Vytáhněte bouchačky, vy slizcí měkkýši!
Pistolníci tasí a pálí. Čtyři střely zasáhnou Krytonův hrudník. Zapotácí se, ale zůstane stát a potom vytáhne oba své revolvery. Zbraně se přemění na bílé holubice, které se vznesou k nebi. Pistolníci padnou na zem a pomalu se rozplynou.

Simulační místnost

KRYTON přichází v Kosmiku k vědomí.
KRYTON: Vyhrál jsem! Vytvořil jsem ten program.
Všichni čtyři spěchají do kokpitu.

Kokpit Kosmika

LISTER: Dvě minuty do srážky. Honem!
RIMMER: Jak dlouho to potrvá?
KRYTON (Horečnatě ťuká do klávesnice): Jen pár sekund. Kolik nám zbývá?
RIMMER: Jen pár sekund.
KRYTON: Nahrávám můj šelf v navicompu.
RIMMER: 8 sekund, 7.
KRYTON: Už to bude.
KOCOUR: 5, 4, 3, 2.
LISTER: My to nestihneme!
KOCOUR: SRÁŽKA!!

Neznámý měsíc

Kosmik se zřítí do moře lávy a zmizí. Ticho. Jenom na hladině se ukáže pár bublin unikajícího plynu. Náhle se Kosmik vynoří z hořící tekuté lávy. Zvýší rychlost a vylétne prudce vzhůru.

Kokpit Kosmika

Všeobecná vřava nadšení.

Vesmír

Kosmik letí do dáli a mizí z dohledu.
KONEC.

Epizoda 34, "Emocuc - Polymorf II"

Ubikace na Kosmiku

RIIMMER vstupuje dovnitř za zvuku poplašné sirény.
RIMMER: Poplach! Poplach! Všichni muži na palubu! Cvičný poplach! Poplach!
RIMMER vybíhá z místnosti. Záběr na LISTERA ... který v klidu dál dříme. RIMMER se vrací.
RIMMER: Tobě to asi uniklo. Povídám: POPLACH!
LISTER (Stále napůl spí): Díky, ty palačinky bez šlehačky. (Hlava mu klesne zpátky na polštář)
RIMMER: Hele, z Kosmika je hořící peklo. Ve strojovně je raketového paliva až po pás, z pravoboku na nás útočí nepřátelská loď.
KOCOUR (Vynoří se z pokrývek na druhém kavalci): Fakticky?
RIMMER: Ne, jasně že ne fakticky. Je to nácvik. Děláme jako kdyby Kosmik byl v plamenech.
LISTER: A já dělám jako kdybych cvičil. (Pořád leží, ale zamává přitom rukama) Dobrou noc.
RIMMER: Máte na to 30 sekund, jinak vás úředně vyhlásím za mrtvé.
RIMMER opustí místnost.
LISTER: Fajn, budeme moct odpočívat v pokoji.
Kokpit Kosmika
RIMMER a KRYTON sedí na svých místech a v pozadí svítí červený poplach. Vejde zívající LISTER a sedne si do křesla pomocného pilota. KOCOUR, který ho následuje, obsadí sedadlo hlavního pilota.
RIMMER: Nu, pánové, blahopřeji. Poplach prvního stupně skutečně v rekordním čase...1 hodina, 17 minut a 39 vteřin!
LISTER: Hele, to není špatný. Stáhli bysme to na 16, kdybychom vynechali ten čtvrtej toast.
RIMMER: Myslíte, že jsem malicherný, byrokratický hnidopich, který se přímo vyžívá v předpisech, protože z toho má jakousi zvrhlou radost? (KRYTON vedle něj přikyvuje na souhlas) V mnoha ohledech máte bez výhrad pravdu. To ale nemění nic na tom, že jediný způsob, jak najít loď a přežít ve zdraví, stojí na disciplíně, cílevědomosti a, tam kde to jde, na slušném sestřihu.
LISTER: (Vrtí hlavou) Já jdu zpátky do postele.
RIMMER: Ubylo by vás, kdybyste měli můj sestřih?
KOCOUR: Něco takovýho už mám. Jenomže ne na hlavě.
RIMMER: Posměch už mě nemůže nijak zaskočit. Ale třeba mi vysvětlíte, proč všechny zásadní bitvy v historii vyhrála strana s nejkratšími vlasy.
KRYTON: Ale to jistě ne!
RIMMER: Tak, jak to, že americká kavalerie porazila Indiány? Krátký sestřih versus hippísácké kadeře. Kavaleristé proti puritánům - 1:0 pro mamlasy. Vietnam, ježek na obou stranách ... takže remíza.
KRYTON (Kroutí zoufale hlavou): Tohle je otázka pro vynikající psychiatry.
KOCOUR: Koukni na monitor. Cítím něco v nosní dírce a jde to sem pěkně zvostra.
KRYTON: Hm, žádný detektor nic neukazuje. Nerad bych se dotknul vašich čichových orgánů, ale myslím, že by bylo na místě nové měření.
KOCOUR: Říkám ti, že se mi chlupy v nose třesou rychlejc, než tráva na sukni havajské přebornice v hula-hop. Něco se tam děje.
KRYTON: Detektory negativní.
RIMMER: To stačí. Vyhlašuji direktivu 68250.
KRYTON: 68250? Ale to je vyloučeno. Ledaže máte jedno živé kuře a rabína.
RIMMER: Tak promiň. Promiň, že vůbec dýchám.
KRYTON: Já ten rituál opravdu rád provedu, ale velice težko se mi hledá souvislost mezi detektory a obětováním drůbeže.
LISTER: Moment, něco tady mám. Energetická vlna na levoboku.
KRYTON: Je to tak. Jde o nějakou loď. Právě se odmaskovala.
LISTER: Je šíleně blízko. Budeme sebou házet jako kapka potu mezi půlkama cvičitelky aerobiku.
KRYTON: Pozor, už je to tady!
Kosmik se otřese pod nějakou nárazovou vlnou.
RIMMER: Nahlaste škody!
KOCOUR: Jen povrchní. Navicomp se zhroutil, palivová trubka nakřáplá...a v pilotových sluchátkách je bůhvíproč slyšet nějaký country!
KRYTON: Druhá vlna, přátelé!

Vesmír

Vnější pohled na Kosmik ukazuje nějaký vířivý stříbrný disk, proletí těsně kolem do popředí a pak se vrací zpátky.

Kokpit Kosmika

KRYTON: Sakra, co si myslí, manévrovat takhle blízko.(Křikne směrem k oknu) Ty prase jedno!
RIMMER: Jéžiš, to sou pořádkové síly vesmírné flotily.
KOCOUR: Eh, cože?
LISTER: Chlupatý!
KRYTON: Počítačem řízená policejní sonda. Právě nás snímá.
KOCOUR: Na příjmu.
HLAS SONDY: Majetek její zcizili a flotily vesmírné lodí několik vyrabovali jste, že toho z obviněni jste.
KRYTON: Asi je něco s dekodérem hlasové jednotky. Dává to asi takový smysl jako manuál k japonskému videu.
HLAS SONDY: Obhájíte se jak?
RIMMER: Je to pozpátku: Jak se obhájíte?
KOCOUR: A proč se máme hájit?
KRYTON: Jsme obviněni z toho, že jsme rabovali na lodích flotily.
LISTER: Ale my žádný lodě nerabujeme. Nabouráme se tam a štípneme, co se hodí.
RIMMER: Jestli dojde k soudu, tak chci vlastního obhájce.
KOCOUR: Jakej je za to trest? Pokud mám nosit mundúry se šipkama, tak se radši zabiju sám.
KRYTON: Kdepak, pane. Dají vám mundúr s křídly a svatozáří. Za to je totiž trest smrti.
RIMMER: Takhle drsný!?
KRYTON: To je zákon divočiny. Jsme něco jako vesmírní zloději koní. Jedině přísné tresty zajistí pořádek. Nečekejte žádné slitování.
RIMMER: Co budem dělat?
KRYTON: Přiznejme si to. Jsme asi tak nevinní jako šlapky před penzí.
LISTER: Jo, ale jestli to přiznáme, tak je s náma konec.
RIMMER: Co navrhuješ?
KRYTON: Nó, nejlepší bude, když to všechno vezmu na sebe. Vy řeknete, že jsem vás zajal a pod hrozbou smrti nutil páchat zvrhlosti.
RIMMER: Ale proboha, tohle ti nemůžeme dovolit!
KRYTON: Vážně?
RIMMER: To je tvůj sen, plechoune. Jako hrdina vstoupit do záře reflektorů.
HLAS SONDY: Minutu jednu máte.
LISTER: Nemáme na vybranou. Bereme roha. (Ke KOCOUROVI) Nastavte kurs na Zmizíkov.
KRYTON: Pane, jejich sonda třídy A nás hladce dohoní.
LISTER: KRYTONE, nás hladce dohoní i štafeta eastbournskejch důchodců. Tady jde víc o mozek, vtip a mazanost.

KRYTON: Toho jsem se právě obával, pane.
LISTER: Koukněte na monitory. Jsme u gelfský zóny. Tam za náma nepoletěj ani za milion let.
RIMMER: Ne, protože Gelfové jsou mrchožrouti, kteří kašlou na život, zákon i majetek.
LISTER: Takže tam sme v suchu.
RIMMER (S nevěřícným výrazem): Ty snad neznáš ty historky? Stahujou lidi zaživa z kůže a dělají z nich taburetky. To chceš, aby na tobě seděl Gelf se třemi zadky až do konce věčnosti a šťoural se ti ve střevech, jestli mu tam nezapadla vidlička nebo tužka?
KRYTON: Je to ta méně špatná varianta. Při absenci rozumného plánu se držme návrhu pana LISTERA.
HLAS SONDY: Sekund dvacet za střílet začnu neodpovíte jestli.
LISTER: Volně přeloženo: Šlápni na to.
KOCOUR: To mi nemusíš říkat dvakrát. (V klidu si kvedlá kormidlem)
LISTER: Krucifix, šlápni na to!
KOCOUR: Omlouvám se.(Pořádně zabere) Zřejmě mi to musíš říkat dvakrát.

Vesmír

Kosmik nabírá rychlost a vzdaluje se od sondy.
HLAS SONDY: Střílet začnu nebo stát!

Kokpit Kosmika

LISTER: V tom případě ... Kostrou hejbnout muset budem!
RIMMER (Ke KRYTONOVI) Nastavit štíty.
KRYTON: Nastaveny.
LISTER: Gelfská zóna, 6 kliků.
KRYTON: Zbraňový systém odjištěn. Raketa vypuštěna.
RIMMER: Zásah za 10 sekund.
KOCOUR: Nezbude z nás ani mastnej flek.
LISTER: Odpaluju rušiče zaměření.
KRYTON: Teď přijde úder.

Vesmír

Vypálená střela přelétne přes obrazovku a mine Kosmika.

Kokpit

RIMMER (Vítězoslavně): Netrefil se!
LISTER: To byl jenom varovnej výstřel.
KRYTON: Příště už nás šetřit nebude.
LISTER: 4 kliky do gelfský zóny.
KRYTON: Další raketa. Tentokrát už nebude varovná.
RIMMER: Další pulzní střela.
LISTER: Rušiče odpáleny.
RIMMER: To nebude stačit, zásah za 6 sekund.
KOCOUR: Zkusím ho setřást. (Divoce kormidluje, až to se všemi hází)

Vesmír

Kosmik se kolébá ze strany na stranu ve snaze uniknout střele, což se povede a střela Kosmik podletí. Potom změní směr doleva, čímž uniknou dalšímu výstřelu.

Kokpit

RIMMER (S úlevou): Už je pryč!
Následuje velký výbuch v Kosmiku.
RIMMER: Pardon. Díval jsem se na jiný monitor.

Vesmír

Kosmik je pohlcen plameny, nejvíce u přední části.

Kokpit

Ztracený v kouři, LISTER zkouší uhasit oheň hasicím přístrojem.
RIMMER: Nahlaste škody!
KOCOUR: Je to špatný. Zdá se, že to Kosmik schytal.
RIMMER: Podrobnosti, ty rybožroute!
KOCOUR: No, podle monitoru škod je pár drobných požárů v kabině, spousta kouře a navicomp je v plamenech.
Jedna z konzolí před KOCOUREM exploduje.
KOCOUR: Á, doprčic, teď vybouchnul i monitor škod.
KRYTON: Další raketa!
LISTER: Tahle nás má dorazit.
RIMMER: Jak jsme daleko od cíle?
LISTER: Klik a půl.
KRYTON: Přišli jsme o tři nádrže. Sotva udržíme stabilitu.
KOCOUR: Moment. Něco tu slyším.
LISTER: Mám to. Dávám to na monitor.
Jedna z obrazovek ukazuje asteroid ve tvaru obrovské lebky.
RIMMER: Podívejte se na ty rozměry. Napříč to bude aspoň míle.
KRYTON: To je gelfská ikona vytesaná do skály. Něco jako varovný maják.
LISTER: Jo, mám tady sdělení.
HLAS: Kharna sech y nich! Kchavdla bmoldáá!!!
KRYTON: Dám to do překladače.
HLAS PŘEKLADAČE: Tohle je gelfský prostor. Smrt cizincům!!!
RIMMER: Pulzní raketa vypuštěna. Zásah za 12 sekund.
LISTER (Zaměří se na lebku na monitoru): KOCOURE, leť do očního důlku.
KOCOUR: Do očního důlku?
RIMMER: Tím se nedá proletět.
LISTER: Tak dělej!
RIMMER: 8 sekund.

Vesmír

Kamera se zaměří na asteroid.

Kokpit

KOCOUR: Míříme rovnou do skály!
RIMMER: 3 sekundy...2...1!

Vesmír

Ve chvíli, kdy Kosmik vlétá do očního důlku, narazí do asteroidu střela a úplně ho zničí. Kosmik se dostane na druhou stranu vybuchující skály, ale hoří ještě víc než předtím.

Kokpit

Všude plno kouře.
KOCOUR: Zbylo jen 20% navigačních systémů.
RIMMER: Čidla ukazují 53 různých požárů.
KRYTON: V celé strojovně jsou hasicí systémy mimo provoz.
RIMMER: Jakmile se oheň dostane k nádržím, je s námi konec.
LISTER: Počkejte, gelfskej měsíc ve směru 356 na 12. Je tam oceán. (Otočí se na KOCOURA) Dostaneš nás tam?
KOCOUR: Jsem snad myší vocas? Jasně že jo.
Gelfský měsíc
Hořící Kosmik se zřítí do velkého jezera. Plameny zhasínají.

Střední část Kosmika

Vstupuje RIMMER s velkou bednou a položí ji na hromadu jiných, u kterých postávají KRYTON s KOCOUREM.
RIMMER: Víc nemáme. Veškerý majetek, naše cennosti. Voda, oheň a výbuchy nás připravily skoro o všechno.
RIMMER odchází do kokpitu.

KRYTON (Zvedne LISTEROVU kytaru) No, aspoň kytara pana LISTERA zůstala ušetřena.
KOCOUR vezme kytaru, zlomí ji o bednu a pak jí vrátí KRYTONOVI.
KRYTON: Ani kytara pana LISTERA nezůstala ušetřena.
Přichází LISTER, oblečený v dlouhé gumové zástěře.
LISTER: Tam dole je vody po pás, ale pumpy se mi podařilo spravit. Za tři hodiny je to suchý.
RIMMER se vrací.
RIMMER: Navigační i startovací motory a pohon opraví automatika. Neopraví ale generátor kyslíku, který je totálně kaput.
LISTER: Takže, i když vzlítneme, nebudeme moct dejchat.
KOCOUR: Nespravíme ho sami?
RIMMER: Je z něj černý škvarek horší než LISTEROVY smaženky.
LISTER: Tak zbejvá jediný: udělat výměnnej obchod s Gelfama.
RIMMER: LISTERE, ty ses snad zbláznil.
KRYTON: Pane, je to naše jediná možnost.
Gelfský měsíc
Kosmik je napůl ponořen ve vodě. Odpoutá se od něj malý člun a zamíří ke břehu.

Pobřeží jezera, noc

LISTER je v čele posádky, která si prosekává cestu skrz vysokou trávu a rákosí. On a KOCOUR nesou jednu bednu. Najednou odněkud přilétne šíp a zasáhne bednu. Zastaví se a KRYTON vytáhne šíp, aby si ho prohlédl.
KOCOUR: Dej sem ten šíp! (Vezme si ho) Může nám říct spoustu věcí o tom, s kým tady máme tu čest. (Prohlíží šíp ze všech stran a očichává ho)
LISTER: Tak co?
KOCOUR: Jasně! Určitě ho vypálili z luku ... Lituju, čekal jsem, že toho zjistím mnohem víc.
KRYTON (Bere znovu šíp) Jak jsem předpokládal, jedná se o Kinitawie. Ale, studoval jsem jejich dialekt a patří k těm milejším Kinatechechchr, tedy kmenům.
LISTER (Ukáže na šíp): Fakt milej pozdrav!
KRYTON: Kdepak, pane. To je velká kchchráno, neboli čest, být takto přivítán. Kdyby proti nám něco měli, zabili by nás hned po přistání. To je dobré znamení.
RIMMER: Cože? To je dobré znamení, že nás nezabili?
KRYTON: Přesně tak, pane. To, že vás Kinitawiové nestáhnou z kůže, hned jak vás uvidí, je jedno z jejich nejvřelejších přivítání. Máme tedy chrchhchrhh, čili štěstí.
RIMMER: A, KRYTONE, ty jsi úplný chachumbábův, čili vykuk v plechovém rouše.
Za zvuku neznámých bubnů přejdou lávku, která je dovede k vesnici malých, z bláta postavených, chýší. Je osvětlena mnoha pochodněmi a stojí tam několik postav v dlouhých tmavých pláštích s kapucemi, které jim zakrývají tváře.
KRYTON: Řeknu, že jsme obchodníci a scháníme lodní součástku, a že nabízíme spoustu pokladů. (Obrací se ke Gelfům) Kinatiwíí, nech nichi chytán. Chanua nachut wachů!
Jedno ze stvoření vyleze z chýše. Má rozepjatý plášť a staženou kapuci, vypadá jako ošklivá verze Yettiho.
GELF: Yugrechr egoy negáhhchr.
LISTER (Otevírá bednu): Hele, podívej se, co máme. Nádherný věci. Švýcarský hodinky - jsou bezvadný! A prima lewisky! (Přidrží je Gelfovi u těla) Fešák! A čepice! Koukni na ní.(Nasadí baseballovou čapku na Gelfovu hlavu) Ta je, co? Sekne ti. A doutník. (Strčí mu doutník do pusy) Jo, seš frajer, vážně!
KRYTON (Šeptá LISTEROVI do ucha) Doporučuji vám opatrnost. Někteří Gelfové mají své svěračové otvory v obličeji. (LISTER se zašklebí) Doufám, že jste ho neurazil. (Střih na Gelfa, který jak se zdá má z doutníku radost) Ne, vypadá spokojeně.
LISTER: Potřebujeme generátor kyslíku, kapišto?
KRYTON: Oxichum bachů makwanhá!
GELF (Kývá jim, aby ho následovali) Aá, gajegenchr gaha. Ghajech gaha.
LISTER: KOCOURE, drapni tu bednu.
Gelfská chýše
Všichni jsou stěsnáni na malém prostoru. Upřostřed chatrče hoří oheň. Posádka sedí na jedné straně a Gelfové na druhé. Gelfský náčelník, který mluví s jedním z ostatních Gelfů, má v ruce podivné stvoření. Moc se neliší od stvůry z "Vetřelců", jenom je mnohem menší. Gelf ho právě krmí.
GELF: Aahha gaha nich. Kan toch chat ha.
KRYTON: Vyvíjí se to dobře.
KOCOUR: Co je tohle? (Ukazuje na podiného živočicha, kterého Gelf hladí)
KRYTON: To je emocuc, pane. Ochočený polymorf, který je při narození vykleštěn. Je cvičený k tomu, aby měnil svoji barvu i tvar (Emocuc se změní v králíka...) podle rozkazu svého majitele.(...stane se z něj stolní lampa...) Je to emocionální pijavice, má schopnost (...a promění se zpátky v emocuce) vysávat emoce z živých bytostí. Emoce jsou vysoce ceněnou komoditou.
Dva Gelfové nesou generátor kyslíku.
LISTER: Á, generátor kyslíku.
KRYTON: Teď nám asi navrhnou cenu.
RIMMER: Já myslel, že cenu jsme určili my těmi tretkami.
KRYTON: Kdepak, to bylo jenom za tu čest, že nás pustili do uautunga, tedy chýše. Vlastní obchod začíná teď.
GELF (Poklepe na generátor): Ha kha nikih khanopech khe. (Gestikuluje směrem k LISTEROVI)
KRYTON (Hlubokým zhrozeným hlasem): Jejda!
LISTER: Co je? (Sáhne si na svou čepici) Chce čepici?
GELF: Pha nikih khanope hech. (Znovu ukazuje na generátor a na LISTERA)
LISTER: Moji bundu? (Sáhne na bundu) Chce moji bundu!
KRYTON: Ne, pane, vaši bundu nechce.
LISTER: Snad nechce moje gatě?
KRYTON: Ani vaše gatě, pane.
LISTER: Tak co teda?
GELF: Áh hno po ha na kha kah.
LISTER (Konečně mu to došlo): Mě?! (Ke KRYTONOVI) Chce mě!?
KRYTON: Ano, pane. Říká, že výměnou za kyslíkový generátor chce vás jako ženicha pro svou dceru.
Záběr na hnusnou Gelfku s roztouženým pohledem v očích.
LISTER: Tohle je jeho dcera?
KRYTON: Jedna ze tří. Tahle je ze všech nejhezčí.
Znovu pohled na Gelfku, která je velice ohyzdná a vousatá.
LISTER: Řekni mu, že ne, i kdyby byla posledním dvojníkem Yettiho a já jedinej kluk.
RIMMER: No tak, už jsi chodil s horšími.
LISTER (Přikyvuje): To jenom kvůli špatnýmu osvětlení na dýze.
GELF: Khana bech nich. (Ukazuje na LISTERA) Okichum nich, haa! (Ukazuje na generátor)
KRYTON: Když žádná svatba, žádný kyslíkový generátor.
Gelfové odcházejí.
GELF (Před odchodem): Kinká chanokach nich chach.
KRYTON: Ano. Dává nám 5 chanokach na rozmyšlenou.
RIMMER: Kolik je jeden chanokach?
KRYTON: Kupodivu je stejně dlouhý jako jedna pozemská minuta.
KOCOUR: 5 chanokach?! To nám zbývá jen 28 hodin.
LISTER: Hele, tak teď už dost srandy a jdeme se bavit smrtelně vážně. Ani omylem nepůjdu k těm chlupáčům kvůli někomu, kdo je přitažlivej míň než moje podpaží po turnaji v ping-pongu.

RIMMER: Ale co my? Přece nás nenecháš na holičkách jenom proto, že ti, bůhvíproč, hned nepadla do oka. Měl by ses obětovat, potlačit své pudy a dát přednost kamarádům.
LISTER: RIMMERE, nám by to neklapalo. Zcela zjevně je ve znamení berana a já taky. S tím se rozluč!
KRYTON: Pane, jsou velmi hrdí a své rozhodnutí nezmění. A pokud tu nechcete zůstat a vzít si Kchachachach ach hachhachah...
LISTER: Tak se jmenuje? Nemůžu žít s někým, jehož jméno zní jako když fotbalista loví chrchle!
KOCOUR: Plán je jasný. Uděláme obchod, ty absolovuješ svatbu a až všichni usnou, tak se pro tebe vrátíme. Co ty na to?
LISTER: Tak to teda ani náhodou!

Venku před chýšemi

Gelfský náčelník řídí svatební obřad. Kamera sleduje střídavě LISTERA a jeho nevěstu. Gelfka drží kytici a na vlasech má závoj. LISTER má květinový věnec okolo čepice.
GELF: Kaná haka. Kaná hoka. Oach?
LISTER: Ano.
GELF: Kanách kchladnach. (Sepne ruce) Kchannách.
LISTER (Ke KRYTONOVI) Co říká?
KRYTON: Můžete políbit nevěstu, pane.
LISTER (Otočí se ke své nevěstě): Bez pytle přes hlavu?
Nevěsta ho vášnivě obejme. Než stihne LISTERA zadusit, KRYTON zasype „šťastný pár“ hrstí konfet. Gelfka odhodí svou svatební kytici přímo do RIMMEROVY náruče. Zrovna tak ošklivá, jiná Gelfka, se na něj usměje a svůdně mu zamává. Vyděšený RIMMER honem vrazí puget do ruky KOCOUROVI. LISTEROVA žena si přehodí manžela přes rameno a zatímco si ho odnáší do své uautunga, LISTER zoufale volá na ostatní.
LISTER: A je to. A kluci, nazapomeňte na mě a stavte se někdy! Kdykoliv!! Kdykoliv!!
KRYTON (Ke Gelfovi) Chanadech yech, oxichum yech!
Vzájemně se uklánějí, ale nepotřesou si rukama, místo toho se předkloní, zvednou nohu tomu druhému a několikrát v této pozici poskočí. KRYTON, RIMMER a KOCOUR pak odcházejí s generátorem kyslíku a ještě několikrát se zdvořile ukloní.

Líbánková chýše

Nevěsta přináší LISTERA. Hodí si ho na postel a skloní se nad ním.
LISTER (Nervózně): Miláčku! To byl ale den. Jsem groggy. Já to asi rovnou zalomím.
Chce se přikrýt, ale nevěsta ho nenechá.
GELFKA: Chenonen nich chachekchh. (Hladí ho po tváři)
LISTER: Až ráno, jo? Dobrou noc. (Schovává se pod houni)
Gelfka mu přikrývku vezme a odhodí.
LISTER: Ty ses na to těšila, viď? Nenecháš se jen tak odbejt.
GELF: Nak.
LISTER: Tak dobře, dej mi jenom minutku. Vklouznu do něčeho pohodlnějšího... říká se tomu Kosmik.
LISTER vstane a skočí ke dveřím.

Gelfská vesnice, noc

KRYTON, RIMMER a KOCOUR právě opouštějí vesnici. Najednou se v pozadí objeví sprintující LISTER.
LISTER: ZMĚNA PLÁNU!!! (Přežene se tryskem kolem ostatních) MIZÍME!!
Všichni se dají do běhu a nechávají vesnici za sebou.
LISTEROVA manželka vyjde z chýše a s pláčem se vrhne ke svému otci.
GELFKA: Hach nichun chache!
GELF: Chanimóche hakech nichitawi. Sinouá kchej likha! (Ke svému emocucovi) Nemanáei lika. Tinauaná é lika!!!
Vypustí ho směrem k trpaslíkovcům. Ten se změní v holubici a blíží se k posádce.

Les, noc

Posádka běží lesem.
KOCOUR: Počkat! Něco sem letí.
KRYTON: Ách, to je emocuc!
Pištivý a plácavý zvuk najednou umlkne. Všichni se pátravě rozhlížejí kolem. KOCOUR popadne velký klacek.
LISTER: Co je? Kde je teď?
KRYTON: Musel se proměnit v něco jiného. Doporučuji, abychom postupovali nesmírně obezřetně.
Jdou opatrně dál.
KOCOUR: Je někde blízko. Cítím ho. (Stále svírá klacek) JE TO TEN KLACEK!!!!! Áááá! (Klacek zůstává klackem) Ježišmarjá, já sem tak vynervovanej. Myslel jsem, že je to ten klacek. (Skloní klacek a ten se změní v emocuce) JE TO TEN KLACEK!!!!!
VŠICHNI: Áááááááááá!!!
Všichni zpanikaří a KOCOUR odhodí klacek/emocuce pryč. LISTEROVI přitom spadne čepice.
RIMMER: Kde je teď?
KRYTON: Zmizel někam do křoví.
LISTER se shýbne pro čepici a nasadí si ji. Pokračují dál a LISTER si nevšimne, že šlape na svou čepici, která stále leží tam, kam předtím upadla!
LISTER: KOCOURE, dyť víš, jaký sou. Dávej bacha a na nic nešahej. (Pro sebe) To je trapas, nechat se takhle oblafnout.
LISTEROVA „čepice“ se znovu změní na emocuce, který trůní vysoko na LISTEROVĚ hlavě. Nikdo to nezpozoruje, protože LISTER je vzadu.
LISTER: Musíš se soustředit na 100%!
KOCOUR: Jo, jo, jo.

Kosmik – střední část

Posádka vchází dovnitř. KRYTON nese generátor, RIMMER s KOCOUREM vypuštěný gumový člun. LISTER, který jde poslední, zajistí vstupní dveře.
LISTER (Odloží svou čepici na hromadu beden): A sme v suchu. Sem se ten neřád nedostane. (Obrátí se na KOCOURA) A stačilo se jenom trochu soustředit.
RIMMER: Kdy budeme moct startovat? Nečekal bych na LISTEROVY příbuzné, až si sem přijdou pro svatební dar.
KRYTON: Potrvá asi hodinu, než se podaří generátor zprovoznit. Ale navrhuji, abychom odstartovali okamžitě a jeli na pohotovostní rezervu.
RIMMER: Co když nebude fungovat?
KRYTON: Tak se nám pan LISTER s KOCOUREM udusí.
RIMMER: Ten plán nemá chybu.
Oba odejdou do kokpitu. Emocuc se transformuje ve slepici a odletí do jiné části lodě.

Gelfský měsíc

Vnější pohled na Kosmika, který opouští povrch planety.

Kokpit Kosmika

LISTER: Tak a dem na ten generátor. Kryťáku!
KRYTON: Samozřejmě.
Opouštějí kokpit.
KOCOUR: Já z toho puchu snad zešílím. Musím si umýt ruce. Přepnu na automat. (Přehodí nějakou páčku a odejde)

Střední část

LISTER a KRYTON právě odcházejí, pravděpodobně do strojovny, z kyslíkovým generátorem, když vstupuje KOCOUR.

Zastaví se a větří, s výrazem znechucení ve tváři. Začne hledat zdroj zápachu.

Kuchyňka

Emocuc, který byl doposud slepicí, se změní v otevřenou plechovku fazolí. Dovnitř vleze po čtyřech Kocour, který čenichá okolo stolu, až najde plechovku. Popadne ji a zírá dovnitř. Najednou se fazole začnou hýbat a než se vzpamatuje, vystřelí chapadlo, které se mu přisaje na čelo. Kocour klesne k zemi a zmizí z dohledu. Několik fazolí je rozsypáno po stole, pak se celá plechovka přetransformuje v žábu a vyskočí nahoru. Ve vzduchu se ze žáby stane papírová vlaštovka,...

Kokpit

...která vlétne do kokpitu a přistane na konzoli vedle RIMMERA. Otrávený RIMMER ji zmačká do kuličky a odhodí na zem.

Kuchyňka

KOCOUR není vidět, je stále pod stolem, ale je slyšet jeho hlas.
KOCOUR: Ukrad mi moji eleganci. Vycucal ze mě můj šarm. Opře se rukama o desku stolu. Chvíli je vidět jen ofina, potom se objevuje nos a výrazný předkus, pomalu se souká nahoru. Z KOCOURA je je teď...Duane Dibbley.
DUANE: Musím se vidět. (Snaží se otevřít kredenc, ale praští se dvířky do čela) Syčák! Ztratil jsem grácii, svůj elán a … (Otevře jiná dvířka a všechno nádobí se s rámusem vysype na zem) Koho to ze mě udělal? (Popadne jeden kastrol a podívá se do něj jako do zrcadla. Zírá na sebe s hrůzou)
DUANE (Nejdřív potichu) Duana Dibbleyho? (Zoufalý výkřik) DUANA DIBBLEYHO!! Áááááááá!!!!!
Střední část
RIMMER (Vynoří se z kokpitu): Co se děje? Co je to za hluk?
DUANE (Vstupuje): Podívej, co mi provedl. Je ze mě Duane Dibbley - největší trdlo pod Sluncem.
RIMMER: Bože můj, kde je!?
DUANE: Utekl, ale je někde tady.
RIMMER: Cítíš ho ještě?
DUANE: Jediné, co cítím, je silný krém proti akné a neúčinný šampón proti lupům. (Otírá si ramena)
RIMMER: Může být kdekoliv. Může to být cokoliv. Ničemu se nedá věřit. (Popadne pistoli ležící na jedné z beden) Tebe přechytračil, ale na to, aby přelstil Arnieho Jaye by musel spolykat pěkná kvanta vtipné kaše. (Obchází místnost a drží zbraň v pohotovosti)
DUANE: To je nová pistole? Ještě jsem jí tady neviděl.
RIMMER: Pistole! Pistole je emocuc! (Hodí zbraň do odpadu a spláchne ji) Ufff, tedy to bylo o chlup.
DUANE: Snad máš pravdu, protože jinak jsme spláchli naší jedinou zbraň.
RIMMER: Jakékoli myšlenky nech na mě, pizizubko.

Kokpit

RIMMER vstoupí a ťukne do knoflíku na komunikačním panelu.
RIMMER (Mluví do mikrofonu): LISTERE, KRYTONE, KOCOUR měl pravdu. Na palubu se vloudil emocuc, ale máte štěstí, že váš starý dobrý tvrďoch ho vyřídil ... To je zvláštní? Co je s tím mikrofonem? (Zmáčkne pár dalších knoflíků) Že by nefungoval?
Z mikrofonu se vymrští chapadlo a přisaje se na RIMMEROVO čelo. RIMMER klesá a mizí ze záběru.

Střední část

DUANE: RIMMERE, není ti nic?
RIMMER (Hlas z kokpitu): Cucá ze mě zahořklost. Krade mi moje škarohlídství. Vysává mi veškerou jedovatost.
Emocuc se z kokpitu plíží jako barevná umělohmotná pružina - dětská hračka Slinky - překoná schody a změní se v auto na ovládání, které přejede přes místnost k dalším schodům, kde se z něj stane zase hračka, převalí se přes schody a zmizí z dohledu.
DUANE: Už je zas fuč, můžeš vylézt ven.
Z kokpitu se vynoří...ESO Rimmer!
ESO: Tak co, brachu, to smrádě nás trochu poškádlilo, viď? Musíme ho najít, než udělá něco Kryťovi a Daveovi. Pro nás to asi ... znamená smrt, ale co by člověk neudělal pro přátele, co?
DUANE: To je frajer. Ale počkej. Než vyrazíme, tak se musím převlíknout. Jestli si na sebe nevezmu kalhoty do zvonu a průsvitné umělohotné sandály, tak se asi zblázním.
ESO: Vezmi si, co potřebuješ. Já jim řeknu, že bude mejdan.
DUANE: Úúúúúú!
Strojovna Kosmika
LISTER a KRYTON instalují kyslíkový generátor. Ozve se tlumené klapnutí.
LISTER: Co to bylo?
KRYTON: Hydraulická uzávěra. Jsme v pasti.
LISTER (Zkouší otevřít dveře): Nereaguje to!
Na obrazovce se objeví Esova tvář.
ESO: Zavřel jsem vás ve strojovně. Bohužel mě a Kocoura ten emocuc štípnul.
LISTER: Emocuc je tady?
ESO: Sebral mi jedovatost a KOCOUROVI šmrnc. Má děsnou ránu. Vypadá tak ujetě, že by se ho lekli i na konferenci o science-fiction.
KRYTON: A emocuc tu stále pobíhá?
ESO: Zatím ho tu držíme v šachu.
LISTER: Tak nás tam pusť! Tohle sám nezvládneš.
ESO: Když je nějaká mela, tak jsem v ní radši sám. A ty jsi poslední žijící člověk, hochu. A jsi moc vzácný na to, abychom mohli riskovat. Abych zajistil výhru domácímu týmu, otevřu přetlakovku a šoupnu to smrádě do vesmíru.
KRYTON: Áále, to by zabilo vás i KOCOURA!
ESO: Nebude trpět, Kryťáku. Trhnu mu vaz, když se nebude koukat. Vůbec nic neucítí. Věř mi, takhle by si to přál.
KRYTON: Ale pane, můžem tu zrůdu chytit, vyextrahovat z ní řetězce DNA, dát je potom vám a vrátit vás do původního stavu.
ESO: Příliš velký risk. Tak jako tak, bych asi nezvládnul … být zase „on“. Všechno má svý hranice. Nachystejte mi uzenáče, na snídani jsem zpátky.
Obrazovka ztmavne.
LISTER: To je frajer.
KRYTON: Ale pane, jsou teď nebezpeční i sami sobě. Jejich uvažování je pokřivené. Z KOCOURA je úplný pošuk a pan RIMMER je … hrozně...milý!
LISTER: Vem ten bazukoid. Musíme se vybourat ven.

Střední část

Přichází Duane, oblečený do nemoderních hadrů a s plnou polní.
ESO: Hotovo, brachu?
DUANE (Zdá se nervózní): Ještě to zkontroluju. Termoska, svačina, náplasti, drobné na telefon, kartáč na lupy, tabulka zvířecích stop a… (Zatváří se lišácky) …jeden vyztužený kondom. Člověk nikdy neví!
ESO: Tak chlape, běž do kabiny a rozjedem druhou etapu plánu.
DUANE: Jů, co je to za plán?
ESO: Jen si tam vlez. (Duane hupsne dovnitř a za ním vejde Eso)

Přetlaková kabina

DUANE: No a, co přesně je v tom plánu?
ESO: Myslím že se ti bude stát trochu líp, když budeš přede mnou.

DUANE: A proč jsme zrovna tady?
ESO: Jen klid, kamaráde. Chci tě poslat napřed.
DUANE: To je skautský výlet?
Ozve se výbuch, který zničí dveře a do místnosti vběhnou LISTER a KRYTON.
ESO: Dave, ty si nedáš pokoj. Zachraňujem ti kůži a ty se sem vřítíš a strkáš hlavu rovnou na špalek.
KRYTON: Pane, emocuce můžem porazit jenom společně.
LISTER: Jo, jedna sprška dullinia a zmrazíme ho, ať je kdekoliv a proměněnej v cokoliv.
ESO: OK, hoši. (KRYTON mu hodí bazukoid) Jdeme na to.
Ve vedlejší místnosti najdou díru po emocucovi na zemi.
ESO: Vypadá to, že si vylaseroval cestu do strojovny. Nejspíš hledá vás dva, pánové. Těš se!
Pokračují dál.

Strojovna

Eso vykopne dveře do strojovny a ostatní jdou v řadě za ním. Eso a LISTER drží bazukoidy, KRYTON nese plynový přístroj a Duane má v jedné ruce termosku a ve druhé chlebník.
KRYTON: Podle psí-snímače je teď někde tady.
LISTER (Nervózně se rozhlíží): Je to ten sud! (Vypálí z bazukoidu, zničí sud, ale jinak se nic nestane) Promiňte, falešnej poplach.
Postoupí trochu dopředu, stále vynervovanější.
LISTER: Ten řetěz. (Zamíří na řetěz visící ze stropu) Hejbe se!!! (Vystřelí se stejným výsledkem jako předtím) Promiňte, omlouvám se.
KRYTON: Pane, zachovejte klid. Tohle je klasická ukázka přepjatých, paranoidních reakcí v situaci ohrožení. Je bezpodmínečně… JE TO TA ZEĎ!!! (Několik sekund pálí do zdi bez jakéhokoli efektu) Taková ostuda. Já...já...se omlouvám.
LISTER: To se fakt nedá. Jak de najít něco, co se může proměnit v cokoliv. Jak ho můžeme vylákat?
ESO: S tím si nelam hlavu, chlapče. Však na nás brzo vlítne.
Eso, KRYTON a LISTER pátrají dál. Duane jde za nimi a pobrukuje si. Najednou se zastaví a přehodí si termosku i chlebník do jedné ruky.
DUANE: Ouu, upadla mi termoska.
Volnou rukou sebere ze země jinou termosku. Zarazí se a chvíli těká pohledem mezi termoskami. Ostatní si ho zatím nevšímají.
DUANE: Haló, pánové. Pánové, mám tady podezřelého! (Druhá termoska se změní v emocuce) Óóh, mám ho! (Na chvíli zmizí ze záběru...) Mám ho! (A znovu, jenže tentokrát drží ruční granát) Teď je z něj granát, ale já ho držím!
ESO: Zahoď ho, starý brachu!
DUANE: Já neumím házet. Jsem hrozný nešika.
ESO: Jen do toho.
Eso, LISTER a KRYTON stojí s připravenými zbraněmi. Duane hodí granát do vzduchu a ten přistane u jeho nohy.
LISTER: Vybouchne to! (Odhodí bazukoid)
ESO: Tohle nech na mě, kamaráde. (Vrhne se na zem a zakryje svým tělem granát) Nachystej uzenáče, na sní... (Otřese s ním malá exploze, vyskočí a drží daleko před sebou polymorfa v jeho pravé podobě) Zmraz toho smraďocha!!!
LISTER sprškou dullinia zasáhne emocuce a Eso ho odhodí na zem. Emocuc ztuhne.
KRYTON: Ale pane, jak jste věděl, že vám nezničí světelný zdroj?
ESO: Nijak, Kryťáku. Jenom jsem se vás snažil chránit.
Jsou na odchodu.
KRYTON: Oh, měli bychom vás zase vrátit do normálu.
ESO: Bylo by možné, abych takhle zůstal dalších čtyřiadvacet hodin, než se vrátím jako ten (Odplivne) šílenej magor?
KRYTON: Bude nám potěšením, pane. A vy, KOCOURE, chcete zůstat v téhle podobě?
DUANE: Eh, polib mi termosku! Toho dacana už mám po krk. Takhle nevím, kolik hovadin ještě... (Náhodou uvolní ventil u kanystru, sprška dullinia zasáhne ostatní a ti na místě ztuhnou) ...udělám. A jsou tuhý!
Poklepá LISTEROVI, KRYTONOVI a Esovi po hlavách. (KRYTON zjevně mrká)
KONEC.

Epizoda 35, "Rimmerosvět"

Vesmír

Přelet Kosmika přes záběr.

Ubikace Kosmiku

KRYTON stiskne knoflík na kontrolním panelu, zatímco RIMMER leží na vyšetřovacím stole.
KRYTON: (Přejde ke konci stolu) Tak, tím je prohlídka u konce. Teď jen počkáme, dokud se nezpracují výsledky. Bohužel jsem musel místy zasáhnout, neboť jste podváděl při očních testech.
RIMMER: (Zvedne se) Ale já nepodváděl!
KRYTON: Nemá cenu lhát, pane. Dobře vím, že jste se sem včera v noci vplížil a opsal si oční tabulku na své boty.
RIMMER: Jo, možná jsem se na to mrknul. Ale jsem soutěživý člověk. Vždy jsem jím byl. Proto také jsem tím, čím jsem.
KRYTON: Všichni si dobře uvědomujeme, co jste. Oh, konečně výsledky. Tady to máme.
Jde k panelu a vrátí se s počítačovou kartou.
RIMMER: (Vstane) Všechno jako hodinky?
KRYTON: Eh, nechcete se na chvilku posadit?
RIMMER: (Usedne na kraj stolu) Problémy?
KRYTON: Vy nemáte žádné příbuzné, viďte?
RIMMER: Ne, všichni umřeli na infarkt. No, nejenom na infarkt - na výduť, mrtvici, embólii - na všechno možné.
KRYTON: A řekněte, jste silný jedinec, který chce slyšet celou pravdu v její nemilosrdné nahotě, či patříte k těm slabším, co dávají přednost blahé nevědomosti o té hrůze, před níž stojíte?
RIMMER: Nevědomost, vždy a všude.
KRYTON: (Přehnaně vesele) Blahopřeji, pane! Váš zdravotní stav je jedna báseň. Nashledanou příště.
RIMMER: Takže jsem zcela zdravý?
KRYTON: Zdravý jako rybička.
RIMMER: Kdyby něco nehrálo, tak o tom chci vědět.
KRYTON: Kdyby něco nehrálo, tak Vám to řeknu.
RIMMER: I kdybych to nechtěl vědět?
KRYTON: No, to ne. V tom případě budu lhát a tvrdit, že jste zdravý jako rybička.
RIMMER: Krytone, chci to vědět. Proto jsem si zažádal o prohlídku. Je to se mnou špatné?
KRYTON: Vypnout lhací režim. Ano, pane, už to tak bude.
RIMMER: (Napůl sedíci, chytne se za hrudník) Já to tušil! To ty bolesti hlavy. A bušení srdce. A výpadky zraku. A bolesti na prsou. To s tím souvisí, viď?
KRYTON: Pane, po smrti jste znovu ožil jako hologram a celá Vaše bytost byla převedena na algoritmus a elektronicky vytvořena její kopie. Pokud algoritmus obsahoval defekt, tak byl zkopírován rovněž.
RIMMER: Defekt?
KRYTON: Není to běžné, ale je možné, aby i hologram zemřel.
RIMMER: Krytone, laskavě přejdi k věci dřív, než ti vrazím nos mezi uši a udělám z něj náplň pro ravioly.
KRYTON: Vlivem genetického zatížení i prostředí jste náchylný k nervovým poruchám vázanými na stres a Vaše aktivita během posledních let dostala Váš mozek, no popravdě, za hranici kolapsu.
RIMMER začne ztěžka dýchat, kašlat a sunout se po místnosti jako náměsíčník.
KRYTON: Vaše T-hodnoty, které jsou ekvivalentem krevního tlaku, jsou vyšší než u hippíka třetí den rockového festivalu. A pokud se chcete vyhnout obrovské elektronické výduti, tak musíte ihned zahájit relaxační program.
RIMMER: Aha, a podle tebe je nejvhodnější zahájit relaxaci sdělením, že je můj mozek před výbuchem. S pacientem zacházíš, jako kdybys kuchal slepice.
KRYTON: Radím Vám, pane: Vyhýbejte se veškerým stresovým situacím. Zůstávejte déle v úsporném režimu a zlehka cvičte. A ještě tohle. (Vytáhne něco ze skříňky) Čínské koule pro uklidnění, kdykoli se budete cítit napjatý.
RIMMER si podezřívavě prohlíží koule. Vejde LISTER.
LISTER: Hele, máme dobrý zprávy. Pojďte se podívat.
Odejde.
RIMMER: (Potichu) Ea, Krytone, nechci, aby o tom ostatní věděli. Chovej se tak, jako kdyby všechno bylo normální.
KRYTON: Jak si přejete.

Vesmír

Kosmik se blíží k replikantské lodi.

Kokpit Kosmiku

LISTER: Tady jí máme.
KOCOUR: Spouštím identifikátor.
Vejde RIMMER a zastaví se u LISTEROVA křesla.
RIMMER: Co to je?
LISTER: Replikantská loď, kterou jsme nedávno zlikvidovali. Chceme si z ní vzít nějaký zásoby.
KRYTON: Je to rozumné, pane? Podle monitoru je nestabilní a mohla by se každou chvilku zhroutit.
RIMMER: A co kdy je někdo z nich naživu?
KOCOUR: Kočky mají jedno rčení: „Chceš-li jíst rybu, počítej s kostmi.“
RIMMER: (Už na svém sedadle) Lidé mají rčení: „Když chceš blábolit, počítej s bolestí.“
LISTER: Hele, my to risknem, tak zavři zobák.
RIMMER: Nezavřu. Jsou to kyberneticky narušené stroje na zabíjení. Tobě nestačí odprásknout jejich loď z oblohy, ty ještě chceš krást zbytky jejich majetku? To je totéž, jako kdybys šoupnul svoje nádobíčko lvovi do tlamy a třel mu rozkrok mokrou žínkou. Naprosté šílenství.
LISTER: Od tý doby, co je chladící jednotka v čudu se živíme jenom smradlavejma houbama a mechem, co oškrábeme z nějakejch asteroidů. Už mi to leze krkem.
KRYTON: To byste byl raději, kdyby šílený mechanický vrah rozlousknul Vaši lebku a hrál si s Vašimi předními laloky jako na xylofon, než abyste si dal mou polévku z vesmírných kopřiv?
KOCOUR: Plechoune, já bych mu podal paličky a držel noty.
RIMMER: Listere, jsou to replikanti. Proč by tedy měli mít zásoby jídla?
LISTER: Protože identifikátor tvrdí, že je maj. (Otočí se k RIMMEROVI a stiskne pár knoflíků na jeho monitoru) Koukni, nadupaný až ke stropu.
KRYTON: (K RIMMEROVI) Je to tak, pane. Potulní replikanti vozí značné zásoby jídla, aby prodloužili trápení mučených obětí. V některých případech je nechávají žít i čtyřicet let ve stavu věčných muk.
RIMMER: Kdybych chtěl žít ve stavu věčných muk já, tak nechám Listera hrát na kytaru. Kdepak, my poletíme dál.
LISTER: Krytone, co je k večeři?
KRYTON: Dnes, pane? Dušené asteroidní lišejníky a pampelišková zmrzlina.
LISTER: Jdeme do toho.

Vesmír

Kosmik přistává u replikantské lodi.

Střední sekce Kosmiku

KRYTON: (K LISTEROVI) Pane, copak nevidíte, že se chováte naprosto iracionálně?
RIMMER: A proto ho můžeme postavit mimo službu podle direktivy 196156.

KRYTON: 196156? Bude-li důstojník přistižen, jak očichává sedlo rotopedu v dámské tělocvičně, bude propuštěn bez soudu? Hmm, promiňte, ale tohleto neřeší náš problém. (K LISTEROVI) Pane, máme dost bodláků, řas a hub na to, abyste se jimi mohl ládovat až do smrti. Tenhle ztřeštěný výlet je velký hazard.
RIMMER: Listere, nebuď blázen a poslechni ho. Mýlil se snad někdy? Možná, že má hlavu jako nějaký splávek na rybářský prut, ale uvažuje zcela logicky a my bychom byli šílenci, kdybychom ignorovali jeho moudré rady.
KRYTON: Aspoň tedy nechte mě a pana Rimmera jít místo Vás. My jsme elektronické formy života a tím postradatelní.
RIMMER: Co ty o tom víš, ty palice vylízaná?
LISTER: Je tady ještě něco. Nechtěl jsem to říkat před Kocourem. (Krátký pohled na KOCOURA) Ale v rezervní palivový nádrži máme pěknou díru. Což znamená, že jsme bez šťávy tak za tři dny.
KRYTON: (Kontroluje panel) Ale co ukazatele paliva?
LISTER: Ty jsem srovnal, aby tu nevznikla panika.
RIMMER: Ty jsi srovnal ukazatele, aby nevznikhh... ahh... ahh.
Hyperventilován, najde rychle čínské koule a začne je mačkat.
RIMMER: Nemůžu dýchat, udusím se!
KRYTON: Klid, prosím, žádnou paniku.
RIMMER: To není panika, ale poctivý hysterák!
KRYTON: Tlačte na ty koule! Pořádně!
RIMMER: (Tlačící) Pojďme si to ujasnit. Jestli nás chytí, tak jsme vyřízení. Nicméně, když nás nechytí, ale ta loď se zhroutí i s námi, tak jsme vyřízení. Na druhou stranu, jestli nás nechytí a ta loď se s námi čirou náhodou nezhroutí, ale my nenajdem palivo, tak jsme vyřízení.
LISTER Jo, zhruba to tak vypadá.
KRYTON: (K RIMMEROVI) Pak mi ty koule půjčte.
LISTER: Prostě si nevybereš! To máš stejný jako ve welšským rybím bufáči. Musíme na tu loď jít i přesto, že je těsně před rozpadem. Nezbejvá než doufat, že posádka hnije někde v křemíkovým pekle.
RIMMER: Vy tři si jděte. Já se odtud nehnu.
LISTER: Dobrý, může bejt. Nestane-li se něco podivnýho a šílenýho, jako třeba, že když budeme pryč, tak sem naskáče parta rozdováděnejch replikantů lačnících po čerstvý krvi.
RIMMER: Jdu si sbalit.
Vyrazí ke schodům.
LISTER: Vem si hnědý, bezpečnostní trenky. (RIMMER stoupá do schodů a usilovně svírá koule) A světelnej generátor, budeme potřebovat každou ruku.

Vesmír

Záběr ztroskotaného replikantského křižníku.

Koridor replikantské lodi

KRYTON: (Drží psychoscan) Známky života.
KOCOUR: Jestli na mě někdo z nich narazí, čeká ho laserovej gril. (Odjistí bazukoid) Posledně jsem měl na sobě stejnej oblek, ale o tom si pokecaj až v hrobě.
LISTER: Ještě něco a myslím, že bych vám to teď měl už říct.
RIMMER: A co zase?
LISTER: My ty bazukoidy nemůžeme použít. Máme je jenom z psychologickejch důvodů. Podle počítačů je ta loď tak nestabilní, že by jí mohl narušit každej silnější hluk. Proto jsem u snídaně vynechal fazole.
Všimne si upřených pohledů ostatních.
LISTER: Co na mě tak koukáte?
KOCOUR: A jak?
LISTER: Jako bych byl chlup na španělský omeletě.
RIMMER: Proč jsi nám to neřekl?
LISTER: Nechtěl jsem vyvolat paniku.
RIMMER: Tys nechtěl vyvolat phh... hhh.
Zalapá po dechu, najde koule a pečlivě je tiskne.
RIMMER: Rád bych si něco ujasnil. Když narazíme na ty vyšinuté zabijáky, tak se s nimi dáme do boje potichu? Šeptnem „vpřed“ a po špičkách k nim doběhnem s pokřikem „pššš“ a pak je udusíme v Listerově podpaží? Dokonalé.

Jiný koridor

Posádka prochází opatrně v pořadí LISTER, KRYTON, KOCOUR a RIMMER.
LISTER: (Něčeho si všimne) Teleportér?
KRYTON: (Kontroluje ho) Hmm, plně funkční.
KOCOUR: Seberem ty věci a naložíme je.
RIMMER: Potichu!
LISTER a KOCOUR naloží na teleportér různé bedny, které se pak zhmotní ve střední části Kosmika. Jednu z beden upustí. Lodí otřese varovné zachvění a všichni si vymění starostlivé pohledy.
KRYTON: Moc dlouho už loď nevydrží, měli bychom toho nechat.
LISTER: Ještě jedno kolo. Vezmeme ještě jednu bednu tý skvělý chilli omáčky.
V pozadí se ze dveří vypotácí replikantská DŮSTOJNICE, doprovázená dalším rachocením z trupu lodi. Nezdá se v moc dobré formě.
KRYTON: Pšššš.
DŮSTOJNICE: (Namíří na posádku svou zbraň) Ale, ale, jestlipak to nejsou staří známí, ta lidská havěť, prašiví slizouni, smradlavé zvratky, chodící žumpy hnusného odpadu.
KOCOUR: Pamatuje si nás.
DŮSTOJNICE: Zničili jste moji loď, zmasakrovali moje kamarády a prakticky jste zničili i mě. Ano, pamatuji si vás.
KOCOUR: (Ukáže na ni) Ale jedno bys měla vědět. Posledně jsem měl černý obleček s parádním lemem a se zlatými knoflíky. Sice to vypadá, jako bych měl dneska totéž, jenomže tohle je úplně jiný černý obleček s úplně jinými zlatými knoflíky.
KRYTON: (Tlumeně) To byla důležitá informace a bylo nutné ji sdělit, avšak navrhuji, aby od této chvíle byla další jednání vedena těmi, co mají mozek větší než angrešt.
KOCOUR: Trhni si, plechu.
LISTER: (K DŮSTOJNICI) Hele, podívej se na to trochu rozumně. Tohle je přece patová situace. Tobě jsou zbraně k ničemu a nám taky. Takže je fajn, že jsme se poznali a necháme toho blbnutí, jo? (Laškovným tónem) A mimochodem, na vyšinutýho, bezohlednýho zabijáka seš docela kočka. Co děláš dneska večer?
DŮSTOJNICE: Umírám.
Vystřelí do stropu. Chvění zesílí.
DŮSTOJNICE: Chceš se připojit?
Za replikantkou se objeví RIMMER, který byl předtím od ostatních oddělen. Všimne si únikového modulu a opatrně se k němu přibližuje. LISTEROVA slova jsou určena RIMMEROVI, ne replikantce, která to ale nezjistí. Jak konverzace pokračuje, LISTER mluví se stále větším zoufalstvím.
LISTER: Ah, tak neblázni a pojď si vážně promluvit. My jsme si s tímhle nezačali a možná TEĎ!, že přišla chvíle, abychom se dohodli. (Rozzlobeně) Přestaneme teda plácat a přejdeme rovnou k věci.
DŮSTOJNICE: Na to není čas. Za šedesát sekund bude po vás.
RIMMER se sune k únikovému modulu.
LISTER: (K DŮSTOJNICI ale ve skutečnosti k RIMMEROVI) To nemyslíš vážně.
DŮSTOJNICE: To myslím smrtelně vážně.
LISTER: Nevěřím, že by si fakt chtěla zrovna tohle.
DŮSTOJNICE: Nevím, proč ti dělá takové problémy, abys konečně pochopil, že jsem bezohledný zabiják bez jakékoli morálky, tak proč by sis, pro všechen sajrajt na světě, měl myslet, že to není vážně.

LISTER: Stejně se tě zeptám ještě jednou. Ještě je možnost změnit názor. Neříkej mi, že všechno, co jsme spolu prožili pro tebe nic neznamená?
RIMMER uvolní únikový modul. Koridor se zřítí na replikantku.
LISTER: Bezva, Rimmere! Tohle se ti vážně povedlo.
KRYTON: Paluba se začíná rozpadat.
KOCOUR: Teleportér!
Stoupnou si na stupínek k teleportéru.
KRYTON: Musím vás varovat, teleportér není určen pro lidskou tkáň. Existuje dvacetiprocentní možnost, že se při proměně obrátí naruby.
KOCOUR: Co mám vespod? Vnitřnosti a zelenou. To ještě jde. Tak můžem.
Dematerializují se.

Střední sekce Kosmiku

Když se LISTER, KRYTON a KOCOUR zhmotní, okolo stolu sedí posádka z minulosti.
KOCOUR: Co to je?
KRYTON: Zapomněl jste? Tohle je minulý čtvrtek. V tom zmatku jsem to špatně naprogramoval.
KRYTON Z MINULOSTI: (Vstane) Krytone, copak nevíš, jak je nezdvořilé vrazit sem ke své starší verzi bez upozornění? Náš den je teď postaven na hlavu. Jsem velmi rozladěn!
KRYTON: Velice mě to mrzí, ale ta replikantská loď, na kterou záhy narazíte -
KRYTON Z MINULOSTI: (Přeruší ho) My teď nechceme vědět, na co záhy narazíme. Nezamlouvej svoje faux-pas historkami o naší budoucnosti.
RIMMER Z MINULOSTI: Kde je můj urostlý sympaťák?
LISTER: Ty? Ty jsi vzal roha v únikovym modulu, ty slizkej, proradnej Jidáši.
RIMMER Z MINULOSTI: Ah, jsem v bezpečí. Díky Bohu za to.
KRYTON Z MINULOSTI: (K RIMMEROVI Z MINULOSTI) Nebavte se s nimi! (Ke KRYTONOVI) Vidíš, cos udělal? Vraťte se do své časové osy!
KRYTON: Však už jdeme.
LISTER Z MINULOSTI: Tak brzo na vašem místě.
LISTER, KRYTON a KOCOUR se dematerializují.

Střední sekce Kosmiku

V okolí Kosmika jsou slyšet výbuchy.
LISTER: Musíme hned odletět, brzo to bouchne!

Vesmír

Kosmik opouští replikanskou loď, která vzápětí exploduje.

Kokpit Kosmiku

KOCOUR: Celkově vzato stoprocentně úspěšný výlet.
KRYTON: Ale přišli jsme o pana Rimmera!
KOCOUR: Celkově vzato _stoprocentně_ úspěšný výlet!
LISTER: Nemůžu uvěřit tomu, co provedl.
KRYTON: Neměl jsem ještě možnost vám to říct, ale ráno jsem zjistil, že pan Rimmer trpí stresem vyvolaným nervovou poruchou.
LISTER: Až ho potkám, bude trpět pěstí vyvolanou zubní poruchou.

Vesmír

Únikový modul mizí do dáli.

Kokpit

KOCOUR: Nějaké sdělení.
Na monitoru se objeví RIMMER, který se zdá spokojený sám se sebou.
RIMMER: Můj únikový plán se poveď.
KOCOUR: Jaký únikový plán?
RIMMER: Chrabrý plán, podle něhož odstartuji rozpad lodi tím, že se odvážně vrhnu do modulu, čímž odpoutám pozornost a vy budete moct... (Pauza) Jak jste se odsud dostali?
KRYTON: Teleportérem.
RIMMER: To nebyl jediný způsob, ale nakonec proč ne. No, doufám, že nikdo nezapomněl na neochvějnou zmužilost a dechberoucí chladnokrevnost té diverzní části plánu a že hrdinu dne dostanete rychle na palubu.
LISTER: Víš, ty borče, tohle bude asi problém.
RIMMER: To nechápu.
LISTER: Mizíš nám mnohem rychlejc, než my můžeme vůbec letět.
KRYTON: Díval jsem se na Váš počítač, pane. Replikanti ten modul ukradli z kolonizační secí lodi z 25.století. Ovládací prvky chybí, je naprogramován na nejbližší planetu s atmosférou S3.
RIMMER: Za jak dlouho se dostanu zpátky?
KRYTON: (Dívá se na scanner) Hned se na to podívám, ano? Nejdříve bezprostřední oblast. Ea, ne, tady nic. Teď se posunu dále. Ea, stále nic. Hehehe. Vezmu větší rádius. Extra velký rádius. Extra, extra velký rádius. Ah, tady to máme. Spočítám to.
RIMMER: No? Tak jak dlouho?
KRYTON: Máte ještě ty antistresové koule?
RIMMER: Ano.
KRYTON: Tak je roztočte tak, jak jste je ještě nikdy neroztočil.
RIMMER: Jak dlouho?
LISTER: Já mu to řeknu, Krytone.
RIMMER: Jak dlouho?
LISTER: (Usmívajíc se) Rok a půl.
RIMMER: (S náznakem paniky) To je směšné! Musíte mě nějak dostat zpátky!
KRYTON: Můžem se pokusit sestřelit Vás laserovým dělem.
KOCOUR: Všichni hezky do fronty k zaměřovači.
RIMMER: Něco jiného!
KRYTON: Pane, jiná možnost tu není.
KOCOUR zjistí něco na scanneru.
KOCOUR: Moment! Něco se děje! Změna kurzu!
LISTER: (Dívá se na svou obrazovku) Je to tak. Tvůj naváděcí systém našel bližší planetu. Letíš do červí díry na 495372.
KRYTON: To už je lepší. Měl byste přistát za čtyři dny.
RIMMER: A co časový posun při průletu červí dírou?
KRYTON: Ano, k tomu dojde. Vzhledem ke stlačenému prostoru, objektům v červí díře čas utíká daleko rychleji. Jedna minuta v ní představuje mnoho let v reálném čase.
RIMMER: No a to je dobré?
KRYTON: Připravte si koule, pane.
RIMMER: Déle než rok a půl?
KRYTON: Ea, ano trošičku déle.
RIMMER: Tak o kolik?
KRYTON: Proč chodit kolem horké kaše, o mnoho déle.
RIMMER: Pořád chodíš kolem horké kaše, tak pověz.
KRYTON: Vzpomínáte si na tu středověkou válku, co trvala tak dlouho?
RIMMER: Na třicetiletou?
KRYTON: Ne, tahle ne, pane, ta druhá.
RIMMER: Stoletá válka?!
KRYTON: Tak tohle číslo vezmete, vynásobíte šesti a máte to Vaše, Vaše zlaté číslo.
RIMMER: (Šokovaně) Šest set let??!!
KOCOUR: (Nevěřícně) Štípni mě!
LISTER: Každou chvíli ztratíme spojení.
RIMMER: Žít šest set let jen sám se sebou, to se přece zblázním!
KOCOUR: Kočky maj jedno rčení. Ale to ti radši nepovím.
LISTER: Abych tě potěšil, tak podle inventáře je na modulu dost solárních akcelerátorů. Ty budou pořád zásobovat tvůj světelnej generátor.

KRYTON: A vzhledem k tomu, že modul je ze secí lodi, tak na něm bude vybavení na úpravu půdy, možná i s genetickými aplikacemi.
Obrazovka začne zrnit.
RIMMER: Ale to nemůžu přežít, já nejsem Robinson Crusoe. Na práci se dřevem jsem levej jak šavle. Trvalo mi rok, než jsem se naučil zatloukat stanové kolíky. Jak dlouho mi potom bude trvat dvoupodlažní dům s tekoucí vodou, terasou nebo balkónem? Šest set let? To nestihnu ani ohoblovat prkna!
LISTER: Konec spojení za pár sekund. Nashle za šest století!
KRYTON: Ještě slůvko, pane. Pozor na Váš stav. Ať se děje cokoliv, čelte všem nesnázím s milým úsměvem na rtech, písní v srdci a klidem na duši.
RIMMER: Ty seš strašnej a hroznej a... (Vytratí se)

Vesmír

Únikový modul vstupuje do červí díry.

Kokpit

Na chvíli zavládne ohromené ticho.
KRYTON: Tak a je pryč.
LISTER: Co teď budeme dělat?
KOCOUR: Nemůžeme dělat nic. Na palubě není šampaňské. (Usmívá se)
KRYTON: Nám se bude zdát, jako by se pan Rimmer vzdálil na pouhých několik hodin. Ale z pohledu pana Rimmera nám bude trvat šest století, než se k němu dostaneme.
LISTER: Kašlem na šampáňo, máme recyklovanou moč.

Planeta s atmosférou S3

Modul vstupuje do atmosféry. Následuje sestřih děje, doprovázený pod obrazem RIMMEROVÝM monologem.
RIMMER: Toto je osobní denník hologramu Arnolda J. Rimmera. Den první: Po přistání jsem se odvážil na průzkum místa, které se mělo na další dvě třetiny tisíciletí stát mým domovem. Opuštěná planeta, jediné formy života - nejprimitivnější jednobuněční prvoci a já. Navazování kontaktu bude obtížné, ale ne nemožné. Vrátil jsem se do modulu, abych zhodnotil situaci se zásobami. Modul byl opravdu zjevně ukraden ze secí lodi. Mezi zásobami jsem našel dva podivné mechanismy, označené jako „ekoakcelarátorové rakety“. Vkládal jsem mizivé naděje do toho, že by mi mohly pomoci zlepšit můj úděl, ale přesto jsem je odpálil. Šest dní a šest noci řádila na celé planetě bouře, jakou jsem nezažil nikdy předtím ani potom. Stejně tak náhle pak i přestala. Za pouhých šest dní jsem si vytvořil vlastní svět, svěží a voňavý. Nádherný „Rimmerosvět“. Byl jsem Adamem ve svém vlastním ráji. Chybělo mi jen jediné - má vlastní Jana. Jak jsem tak studoval příručky z modulu, mé vzrušení rostlo. Zdálo se, že je možné klonováním vytvořit dospělý ženský protějšek s využitím vlastní DNA jako vzoru. To mě samozřejmě stavělo před morální dilema. Formálně by to byla moje sestra, takže by mě nemohla přijmout za svého milence. Po dlouhém sebezpytování jsem dospěl k rozhodnutí: „Ale co? Tak jí to prostě neřeknu.“ Po měsících svědomité péče kukla praskla. Něco se ošklivým způsobem nevyvedlo - ten klon nebyl nic víc než má identická kopie. Vrátil jsem se k příručkám a zkusil to znovu.

Vesmír

Kosmik vstupuje do červí díry.

Kokpit Kosmiku

LISTER: A jsme tady S-trojková planeta.
KOCOUR: Navicomp nastaven. Vstup do atmosféry.

Planeta s atmosférou S3

Kosmik vstupuje do atmosféry.

Kokpit

LISTER: Něco mám. Zkus kvadrant 4972. Ukazuje mi to tam na známky života.
KRYTON: Potvrzeno. Jsou jich tisíce. Buďto měl pan Rimmer velké štěstí, že přistál na obydlené planetě, nebo -
KOCOUR: Nebo co?
KRYTON: To je příliš hrozná představa.
KOCOUR: Přistáváme.

Les v Rimmerosvětě

LISTER, KOCOUR a KRYTON procházejí lesem.
KOCOUR: Stát, nosní poplach!
LISTER: Co je, cejtíš něco?
KOCOUR: To teda jo. Chloupky se mi třesou jako poprsí pěvkyně při nejvyšších tónech.
PRVNÍ STRÁŽCE: Ani hnout, vy příšery!
LISTER: Rimmere?
DRUHÝ STRÁŽCE: Ticho, ty karikaturo!
LISTER: Rimmere??
TŘETÍ STRÁŽCE: Nikdy jsem nespatřil tak ohavně vyvinutého a neobyčejně zrůdného devianta.
LISTER: Rimmere???
ČTVRTÝ STRÁŽCE: Ticho, mutante! Jak se opovažuješ s takovouto tváří oslovit vzor? To je zpupná urážka přírody.
Všichni strážci vypadají jako RIMMER a jsou oděni do starořímských uniforem a vyzbrojeni kopím.
LISTER: Možná to bude znít trochu otřepaně, ale (Pauza) ani, ani se mi to nechce říct.
STRÁŽCE: Říct co?
LISTER: Odveďte nás ke svému vůdci.
KRYTON: Oh, to ne, pane!
STRÁŽCE: Ať je soudí nejvyšší.
STRÁŽCI eskortují posádku pryč.

Císařská místnost

RIMMER - císař s „H“ na čele, usedne na trůn s dvěmi zamaskovanými konkubínami u svých nohou. Zadní část trůnu tvoří velké „H“ vytesané z kamene. LISTER, KOCOUR a KRYTON jsou předvedeni rimmerovskými strážemi.
CÍSAŘ: Kdo ruší naši královskou dřímotu?
LISTER: Rimmere? To jsme my.
CÍSAŘ: Bože dobrý, kdo stvořil takového ohavu? Je tohle snad produkt spojení ženy s pouštní krysou?
LISTER: Vzpomínáš? Před šesti sty lety jsme byli na jedný lodi. Chceme tě -
STRÁŽCE: Přivedl jsem je, Vaše jasná Nozdernosti, aby byli souzeni jako karikatury.
KOCOUR: (Šeptá LISTEROVI) To není ten náš magor. Má jiný zápach.
KRYTON: (Šeptá z druhé strany) Souhlasím, prvky jsou organické, ne holografické. To „H“ nebude pravé. Možná, že se stalo symbolem moci.
CÍSAŘ: Deformované příšery se nehodí pro zraky mých konkubín. Mé poklady tělesné nádhery, vzdalte se. (Na jednu pokývne) Odvraťte své zraky od její spanilosti.
Odhrne jí závoj z tváře, která se ukáže být také RIMMEROVOU a políbí ji. Strážce se odvrací.
CÍSAŘ: Mhhmm. Nechť proces začne dříve, než mi vychladne koupel.
STRÁŽCE: Tyto tři obludy čelí obviněním z osmi přečinů úchylnosti. Nestačilo jim, že nevypadají jako vzor, ale dávali na odiv zvrhlé vlastnosti jako šarm, statečnost, soucit a čest.

CÍSAŘ: To v nich nejsou žádné známky normality? Nafoukanost či zbabělost? Jízlivost či podlézavost? Dokonce ani špetka onoho poctivého, ryzího pokrytectví?
STRÁŽCE: Ani se nepokusili podrazit jeden druhého, aby si zachránili kůži. Postrádají i základní přirozené instinkty.
CÍSAŘ: Jak se obhájíte?
KRYTON: Pane, rádi bychom mluvili s hologramem jménem Rimmer.
CÍSAŘ: (Zvysoka a arogantně) To jsem já!
KRYTON: Ne tak docela. My hledáme stvořitele vaší rasy, praotce národa, prvního Rimmera, pravzor vašeho druhu.
CÍSAŘ: Dost již toho kacířství. Ta monstra budou za úsvitu popravena. A až je popravíte, tak spalte jejich těla a popel mi přineste na stříbrném podnosu. Se sklenkou chlazené minerálky.
KOCOUR: (K LISTEROVI) Ten chlap je barbar. K popelu se hodí jenom červené víno.
STRÁŽE je eskortují pryč a postrčí KOCOURA před sebou.

Žalář

LISTER, KOCOUR a KRYTON si všimnou postavy, schoulené v rohu. Je zakrytá dekou a prsty tlačí na dlani velmi malé a ošoupané čínské kuličky. LISTER ho odhalí.
LISTER: Rimmere?
KOCOUR: Pach odpovídá. Tohle je fakt náš starý dobrý podrazák.
RIMMER: No jasně, vzpomínám si.
Postupně na každého ukazuje.
RIMMER: (Ukazuje na LISTERA) Custer! Derek Custer! (Na KOCOURA) Kid! (Na KRYTONA) Titan!
KOCOUR: Co to s ním je?
KRYTON: Jak jste tady dlouho, pane? V této Bohem zapomenuté, pekelné díře?
RIMMER ukáže na zeď, na kterou čárkoval své dny.
KRYTON: Početní režim. (Scanuje zeď) 557 let?
LISTER: To celou tu dobu trčíš v týhletý cele?!
KOCOUR: Co se stalo?
RIMMER: Umíte si představit společnost složenou jen ze mě?
KOCOUR: Už jsem se o to pokusil, ale trvalo mně týden, než jsem vysušil matraci.
RIMMER: Tisíce a tisíce proradných, úskočných, pokryteckých, zbabělých a slizkých Jidášů. Svrhli mě. A když nemohli zničit můj světelný generátor, tak mě šoupli sem, abych neohrozil jejich neukojitelnou touhu po moci.
KOCOUR: Hele, Rimmere, já chápu proč zavřeli tebe, ale co mají proti mně, Derekovi a Titanovi?
RIMMER: Každý, kdo se odchyluje od vzoru, je pronásledován. Jediná chybička ve vzhledu a je postaven mimo společnost. A každý, jehož chování je označeno za charakterní nebo nerimmerovské, je trestán smrtí.
LISTER: Proto tu není nikdo, kdo je odvážný, přitažlivý nebo milý?
RIMMER: To všechno jsou zločiny.
KOCOUR: Tak to jsem veřejný nepřítel číslo jedna, dva, tři.
KRYTON: Ale cožpak si neuvědomují, že společnost se může vyvíjet jen prostřednictvím mutací v genofondu? Když se z ní vytratí rozmanitost, pak přichází degenerace a dědičná slaboduchost. Jen si vzpomeňte na ty pomatené, evropské dynastie 19. a 20.století.
RIMMER: Oh, co jsem to stvořil?
KRYTON: Vaše vlastní, osobní peklo.
KOCOUR: No, i když je příjemné poslouchat o tvých pěti stoletích utrpení, měli bychom plánovat, jak vzít roha. Já těžko snáším představu, že by mě upálili. Plameny a růžová? Ne, to bych radši umřel.
LISTER: Zkoušel jsi utýct, Rimmere?
RIMMER: Celá tahle planeta je obydlená zákeřnými křiváky. Jen bych utekl, už by mě někdo udal.
LISTER přejde k zamřížovanému oknu.
LISTER: Nějak to jít musí. S touhle dírou si Derek Custer hladce poradí. Musíme vyškrábat tady tu maltu. Vytáhneme jednu z těch cihel a potom uděláme lano tady z těch pytlů. A použijem ho na kladku. Na strážnýho narafičíme drát, povalíme ho, Rimmera převlečeme do jeho uniformy, ten nás vyvede ven, ukradne pár mečů a probojujeme se ke Kosmikovi.
KRYTON: Nebo použijem teleportér.
LISTER: (Zchlazen) Nebo v nejhorším použijeme teleportér.
Všichni se dematerializují.

Střední sekce Kosmiku

Když se zhmotní, okolo stolu sedí budoucí posádka bez LISTERA.
KRYTON: A už je to tu zase. Dvě anomálie ve stejný den. Omylem jsem tam naťukal předcházející kalibraci.
RIMMER: Omlouváme se, zrovna jsme na útěku z Rimmerosvěta.
LISTER: Neříkej jim to. Ať nevědí, co je čeká. Chudák starej Rimmer by neměl vědět, že ho šest set let bude pronásledovat smečka jeho klonů.
KOCOUR: Opatrně. Už jsem myslel, že prokecneš, že stráví dalších 557 let v žaláři.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Rimmerosvět?
LISTER: Nic ti neřeknu. Nechci ti kazit překvapení.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Rimmerosvět jsme už zažili. Teď nám dělá větší starosti ta ošklivá věc, co se stala Listerovi.
KOCOUR: To je pravda. Kde seš?
LISTER: Jo, kde jsem? Musím to vědět!
Dematerializují se.
KONEC.

Epizoda 36, "Mimo realitu"

Vesmír

Kosmik letí vesmírem.

Střední sekce Kosmiku

RIMMER (v modré uniformě z tvrdého světla) přichází do střední sekce z pilotní kabiny. Ostatní členové posádky sedí u stolu.
RIMMER: Dovolte, abych naši poradu zahájil. Pánové, nikomu z vás jistě neuniklo, že v poslední době zmítají naší posádkou poněkud napjaté vztahy. A víme, že morálka klesla až na dno. Ani stopa po Trpaslíkovi, nervy začínají téct a zásoby se tenčí. Jistě uvítáte mé rozhodnutí, jmenovat se velitelem morálky na lodi, jehož povinností bude pozdvihnout ducha a zlepšit celkovou atmosféru. Tak! Pro začátek navrhuji, abychom se jednou týdně sešli nad kávou či pivem, tedy nad jedem dle chuti, a popovídali si o tom, co nás všechny tíží. Námitky?
LISTER a KOCOUR se na sebe souhlasně podívají.
LISTER: No jasně. Proč ne?
KRYTON: To je velice dobrý nápad, pane.
RIMMER: Tak, a já myslím, že bychom mohli začít rovnou. Víte, z čeho je mi u Listera opravdu na blití? Kvůli čemu mám hroznou chuť vypíchnout mu obě oči? Kvůli všemu! Tak je to. Vůbec nejvíc kvůli jeho příšernému, švitořivému optimismu. A náš Kocour je nesnesitelný pošuk. A Kryton? Jestli se sebou něco neudělá, tak mu přicvaknu dráty na jeho bradavky a usmažím ho jako královského sumce. No, a hned se tu dá dýchat. Nevím jak vám, ale mně se dost ulevilo. Děkuji za vaše příspěvky. Nashle při příští debatě, pánové. Báječné. (Odejde po schodech nahoru)
LISTER: Fajn porada.
KOCOUR: Co ho tak žere?
KRYTON: Nejsem sice psycholog, ale je možné, že ta bezúčelná prázdnota našeho marného pachtění ho začíná nahlodávat.
KOCOUR: To poznáš, když je nervózní. Vždycky zmuchlá šálek a hodí ho do odpadků. A to nemyslím polystyrénový, ale plechový!
LISTER: To jsem vám neříkal, jak na mě vyjel s tou ledničkou?
KRYTON: Co se stalo?
LISTER: Vyrval ledničku ze zdi a chtěl ji zasunout do mě.
KRYTON: Čím jste ho tak rozladil?
LISTER: Vůbec ničím, hleděl jsem si svýho a vytrhával si přerostlý chloupky z nosu kuchyňskejma kleštěma.
KRYTON: To je zvláštní, tak bezdůvodné.
KOCOUR: Je fakt háklivý. Kdybych do tebe cpal ledničku pokaždé, když uděláš něco nechutného, už bys byl na bezledničkové dietě.
LISTER: Víte, čím tohle je? Tou všední rutinou uprostřed vesmíru. Žádná změna. Co třeba Vánoce? Jak jsme je trávili?
KRYTON: Nu, jestli si vzpomínáte, tak tehdy nás napadla pandimenzionální příšera z Mogadonova mračna.
LISTER: Možná to nebyl nejlepší příklad. Ale stejně, žijeme děsně fádně. Furt stejně. Nikdy si neuděláme čas na něco zvláštního. Nikdy nic neslavíme.
KOCOUR: Nu, taky nemáme čím slavit, že jo.
KRYTON: Ale máme, pane. Je tam bedna vína, co jsem vyrobil z vašeho močového recyklátu. Vždyť je skoro netknutá.
LISTER: Hele, mysli si co chceš, ale podle mě po dobrým víně ti nezůstane kolem pusy pěna, která jde dolů jenom ředidlem.
Ozve se poplašný zvuk.
KRYTON: Poplach autopilota.
Všichni spěchají do pilotní kabiny.

Kokpit

Všichni spěšně zaujmou svá místa: LISTER a KOCOUR vepředu, RIMMER a KRYTON vzadu.
KOCOUR: Před námi bouře, přepínám na manuál.
LISTER: Je obrovská, nevyhnem se, letíme do ní.
KRYTON: Hvězdná mlhovina. Nahuštěné částice vybuchlé supernovy. Scannery budou mít dosah maximálně pár metrů.

Vesmír

Kosmik prolétává mrakem.

Kokpit

KOCOUR: Rychlost na miminum.
RIMMER: Pánové, prosil bych maximální koncentraci, může na nás číhat cokoliv.
KOCOUR: Jen se neboj, jestli tam něco je, tak to uvidíme.
Kabina se začne čím dál tím více otřásat, a všichni jsou vymrštěni ze svých sedadel. Z LISTEROVA místa zasrší jiskry. Zasáhnou jeho pravé rameno a trhají jeho bundu.
RIMMER: Je někdo zraněn?
KOCOUR: Mnnnnn … Moje hrdost je zralá na umělé dýchání.
KRYTON se vrhne k LISTEROVI..
KRYTON: Pan Lister! Pane! Je v bezvědomí.
KOCOUR: Všeho nechte, vezmeme ho na marodku.

Ubikace

LISTER leží v bezvědomí na stole. KRYTON stříhá kůži na LISTEROVĚ zraněném nadloktí. RIMMER a KOCOUR stojí opodál.
RIMMER: Jak je na tom?
KRYTON: Moc dobře ne. Radši se na to nedívejte, vím, že nesnášíte krev.
RIMMER: Ale když je Listerova, tak mně to nevadí.
KRYTON: To snad ne! (Překvapeně se odtáhne)
KOCOUR: A co?
KRYTON: Podívejte se!
Detail LISTEROVY paže. Pod kůží jsou vidět dráty blikající světélka.
KRYTON: Pan Lister je android.
RIMMER: Co že je?
KRYTON: O tom nemůže být pochyb. Je celý umělý, série 3000. Vyroben na Taiwanu. Koukněte! Je tady i telefon na asistenční službu.
RIMMER: Promiň, ale tohle nebaštím. Kdo by ho vyráběl? A proč? Jaký má úkol? Vyčistit vesmír od kari?
KOCOUR: Tohle nehraje. Podle pachu jde totiž o člověka.
KRYTON: Rentgen to potvrzuje.
KRYTON uchopí rentgenový snímek. Na jedné straně je vidět vnitřek lidského těla. Na druhé straně je vidět vnitřek robota.
KRYTON: Hmm. To je opravdu zvláštní. Pan Lister mi byl vždycky vzorem as teď se ukazuje, že jsem novější model a technicky jsem nad ním.
RIMMER: Novější model? Tak jak to, že vypadá mnohem vyspěleji, než ty.
KRYTON: Pane! To, že mám hlavu jako plastiku uplácanou z bramborové kaše, ještě neznamená, že nejsem vyspělý.
RIMMER: Dobře, tak jak to, že vypadá jako člověk?
KRYTON: Přesné kopie lidi vždycky znepokojovaly. Série 3000 byla velmi neoblíbená. Většina byla stažena. Některým se podařilo uniknout a začít nový život s nově získanou identitou.
KOCOUR: Myslíš, že to ví?
KRYTON: Neřekl bych. Zřejmě si přeprogramoval paměť, aby se neprozradil.
KOCOUR: Z toho se zhroutí. To ho zničí! Kdo mu to řekne?
RIMMER: Napíšu vás do závěti, když zvolíte mě.

KRYTON: Navrhuji, abyste to nechali na mně. Promluvím s ním jako robot s robotem.
RIMMER: Dobře, my se pokusíme uletět odtud dřív, než se vybijí solární baterie.
RIMMER a KOCOUR odcházejí. LISTER se probouzí.
LISTER: Aaaa … co to do nás narazilo?
KRYTON: Něco v té hvězdné mlhovině, ale nevíme, o co šlo. Pane, vzpomínáte si, kdo byli Vaši rodiče?
LISTER: Ne, vždyť mě našli! Byl jsem v krabici pod kulečníkem.
KRYTON: Řekl Vám někdo, co na té krabici bylo napsáno? Třeba jako: „Souprava“, nebo: „Před montáží natřít“? … Když jste byl v bezvědomí, zjistili jsme o Vás cosi znepokojivého.
LISTER: To tetování na stehnech, že jo? To ten syčák Peterson. Ožral mě tak, že jsem nevěděl, co dělám.
KRYTON: Nejde o tetování, pane. Tohle nejde oznámit šetrně. Bohužel, pane, nejste člověk. Jste android!
LISTER: Co že jsem?
KRYTON: Jste robot. Série 3000. Formálně jste mi podřízený.
LISTER: Co má tohle znamenat?
KRYTON: Nó, v zásadě jen to, že já budu v kokpitu vpředu, a ty máš na starosti špínu.
KRYTON hodí LISTEROVI košík se špinavým prádlem.
KRYTON: A na kalhotách budou puky.
LISTER: Krytone, ty nemáš srdce. Já jsem teď v obrovským šoku. Nárazový přepětí.
KRYTON: Jsi android, žádné emoce nemáš. To jsou jen umělé vzruchy. A teď se nechovej jako člověk a běž dělat, co máš!
LISTER: Krytone, proč jsi tak surovej?
KRYTON: Já k tobě vzhlížel. To tys mě nutil překonat svůj program a opičit se po lidech. Ale ty nejsi o nic lepší než já. A to nejhorší. Jen těžko stravitelné … jsou dlouhé čtyři roky, kdy jsem musel ručně prát stovky špinavejch slipů. Tak. A jestli se nechceš smažit v křemíkovém pekle, tak ti radím, abys přinesl do kokpitu občerstvení. Pronto.
KRYTON odchází a LISTER se smiřuje s novou úlohou. Čichne ke košíku, až sebou leknutím trhne.

Kokpit

RIMMER a KOCOUR jsou na svých místech, KRYTON sedí na LISTEROVĚ sedadle. Další otřes lodi.
RIMMER: Co to bylo?
KOCOUR: To je teda záhada. Na monitorech nic, scannery taky nic.
RIMMER: Jako bychom prošli energetickou kapsou. Už jsme z toho venku.
KRYTON: Podívám se, jestli se o tomto stavu nezmiňuje naše databáze.
Vstoupí LISTER s podnosem. Na něm jsou tři kalíšky a několik obložených chlebíčků.
LISTER: Svačinka. Trochu to trvalo, ale nevěděl jsem, kde všechno je.
KRYTON: Eee … ukaž mi ten tác, prosím.
LISTER: Proč?
KRYTON: Říká se: „Proč, pane Krytone.“ … Tomuhle říkáš trojúhelníkové sendviče? Použil jsi úhloměr? To pochybuju! A z těch čokoládových tyčinek mě jímá hrůza. Takhle halabala je vysypat na tác. Musíš je naskládat na úhlednou, strukturovanou hromádku. Takhle by to prostě nešlo. Takže teď se vrať do kuchyňky a začni znova.
LISTER: Ano … pane. (Mumlá) To je fakt divný, nenormální.
LISTER odchází.
RIMMER: Takový šarlatán, celá ta léta.
KOCOUR: Už víme, do čeho jsme to narazili?
KRYTON: Nóó … moment. Něco bych měl. (Čte z obrazovky) Zprávy o umělých hvězdných mlhovinách s minovými poli nereálna.
KOCOUR: Jaký pole?
KRYTON: Hmm … bubliny či kapsy nereálna, které při nárazu mohou vyvolat falešnou realitu s cílem zmást a odradit zloděje.
RIMMER: Od čeho?
KRYTON: To je obraný mechanismus, kterým jsou vybaveny zkušební lodě s prototypy tak silných motorů, že musejí být ochráněny za každou cenu.
RIMMER: Takže my jsme prošli kapsou nereálna?
KRYTON: …jež vytvořila falešnou realitu a my uvěřili, že pan Lister je… proboha!
Dlouhá pauza, během níž KRYTONOVI dojde, co provedl. Nervózně po sobě začne bubnovat prsty, podobně jako to dělal Stan Laurel.
KOCOUR: Takže on není?
KRYTON: Ne!
LISTER opět vstoupí. Nyní má na podnose velmi propracovanou chatu, vyrobenou z čokoládových tyčinek. Vedle je zelený strom a plot.
LISTER: Svačinka, pánové!
KRYTON: Éééé ... pane, … já ... ééé ...
LISTER: Co? ... Co říkáte tomu plotu?
KRYTON skryje hanbou obličej.
LISTER: Není úplně dokonalej, ale půjdu ho předělat jestli chcete.
KRYTON: Éééé ... pane, ... mohu vidět Vaši ruku? (Skrz roztrhanou bundu je vidět nepoškozená kůže)
LISTER: Sakra! ... Vypadá normálně, lidsky.
KRYTON: Řekněte mu to vy! ... (Nabírá do pláče) Já musím jít prát spodky.

Vesmír

Kosmik proplouvá skrz mlhu.

Kokpit

LISTER již sedí na svém sedadle. RIMMER a KOCOUR vzadu. Vejde KRYTON s plechovkou piva na podnosu. LISTER si ho nevšímá.
KRYTON: Nepřišlo by Vám k chuti jedno vychlazené pivo?
LISTER si bere pivo, ale zmrazí KRYTONA ledovým pohledem.
KRYTON: (Zoufale) Ó pane, kolikrát se mám ještě omlouvat! Odmít` jste, abych se rozčtvrtil! Co víc můžu dělat?
LISTER: Neboj, já už na něco přijdu. Nejspíš v tom bude figurovat voda, železná tyč, nabíječka a čtyři tisíce voltů stejnosmětnýho proudu.
KRYTON: (Ztrápeně) Ehh. (Usedá na své sedadlo)
RIMMER: Ta mlha houstne, musíme vycouvat dřív, než bude pozdě.
KOCOUR: Sice s tím nozdrounem souhlasím dost nerad, ale v tomhle má pravdu. Scannery nefungujou a můj čichový rozsah je prakticky nula.
LISTER: Ale Kosmik je malej. A může tím prokličkovat, aniž bychom narazili do dalších bublin. Někdo si dal sakra záležet, aby se sem žádná loď nedostala a moc rád bych věděl proč.
RIMMER: Ale jak zaručíš, že...
Narazili na další bublinu.
KOCOUR: A jsme v ní!
LISTER: A jsme v ní!
KOCOUR: Vždyť to říkám!
RIMMER: Kde je kocour?
KOCOUR: Tady jsem.
KRYTON: Zmizel, vzalo ho to!
KOCOUR: Nejsem pryč, jsem tady.
LISTER: Muselo ho to úplně vymazat.
KRYTON: Jak to, že si ho pamatujeme?
RIMMER: Ale koho?
KRYTON: Nevzpomínám si.

KOCOUR: Ehhh, ... ehhh, ... to mi nemůžete udělat! Na mě se nedá zapomenout.
LISTER: Já to nechápu. Prošli jsme nereálnem, a všechno je normální.
KOCOUR: Jak to, že je všechno normální? Jsem neviditelnej!
KRYTON: To nedává smysl. Všechny systémy fungují a všichni tři jsme tady.
KOCOUR: Všichni čtyři! Ehh ... jsme čtyři! Kluci, já jsem tady! Jste slepí a hluchý!
KOCOUR třese s LISTEREM.
LISTER: Nějak se to zase klepe.
KRYTON: Za chvilku jsme v normálním prostoru.
Další otřes Kosmika. LISTER si všimne, že mu KOCOUR třese ramenem.
LISTER: Co to vyvádíš?
KOCOUR: Vidíš mě?
LISTER: No jasně, že tě vidím!
KOCOUR: Zapomněli jste, kdo jsem, vy už nevíte ... děsí mě to tady. Musíme pryč, dokud to jde!
LISTER: Stačí, když nebudeme ztrácet hlavu!
Další otřes. Jejich hlavy se změní. LISTER má hlavu vlka, KOCOUR jelena, RIMMER lišky a KRYTON kohouta.
KOCOUR: Tohle je horší, než trojnásobný kočičí škrábnutí.
Další otřes vše uvede do původního stavu.
KRYTON: Ty kapsy jsou čím dál tím hustší!
Další otřes. Kosmík zmizel. Všichni sedí na sedadlech volně v prostoru.
KRYTON: Tuhle asi nezvládnem!
RIMMER: Já už toho moc nevydržím!
LISTER: Dělejte, jako že nic. Ty kapsy jsou dělaný tak, abysme měli pocit, že se utopíme v absurditě.
KOCOUR: Má pravdu. Prostě proletíme na druhou stranu.
Další otřes vše uvede do původního stavu.
RIMMER: Tak! A už dost! Musíme si promluvit. Krytone, jak daleko je epicentrum?
KRYTON: Při stávající rychlosti další tři dny.
LISTER: (Rezignovaně) Dobře, vzdávám se. Padáme odsaď.
KRYTON: Možná bych o jednom řešení věděl.

Ubikace

LISTER a KOCOUR leží na kavalci. KRYTON dokončuje zadávání čísel na ovládacím panelu
KRYTON: A je to. Nainstaloval jsem stázové utěsnění jednotek hlubokého spánku , takže teoreticky bude zmrazen čas a žádná realita ani nereálno k vám nepronikne.
LISTER: Takže za tři dny.
Kavalec zajíždí nahoru.

Vesmír

Kosmik vylétá z mlhy. Přibližuje se k obrovské kosmické stanici.

Ubikace

LISTER vstává z kavalce a připojuje se k RIMMEROVI a KRYTONOVI u počítače.
LISTER: Tak co? Je to za náma?
KRYTON: Úspěšně jsme pronikli minovým polem a jsme v epicentru.
RIMMER: Ale co to chránilo?
LISTER: Opuštěnou loď. Podle počítače je z osmadvacátýho století a je schopna cestovat v čase.
RIMMER: Lidé?
KRYTON: Všichni mrtví. Tohle byl její první let. Chytili nebezpečný chřipkový virus při cestě do dvacátého století. Ale než zemřeli, naprogramovali loď do hlubokého vesmíru a vytvořili minové pole, aby se nedostala do nepovolaných rukou.
LISTER: Víte, co teď uděláme? Vlezeme na ní, štípneme ten stroj a...

Motorová sekce Kosmiku

Posádka je shromážděná poblíž právě instalovaného stroje času.
LISTER: ...a je to! Máme vlastní stroj času!
KOCOUR: Schválně, jestli funguje.
KRYTON studuje instrukce na dálkovém ovládání.

Kokpit

KRYTON: Pánové, zvolte si rok.
RIMMER: Vzhledem k tomu, že nevíme, jestli ten stroj bude fungovat jak má, navrhuji, abychom vybrali neutrální historické období.
LISTER: Na tom něco bude. Zvolíme si bezpečnou a nudnou dobu. Co třeba 1422?
KOCOUR: A co 1421?
LISTER: Jakej je v tom rozdíl?
KOCOUR: Žádnej. Jen jsem chtěl, aby to vypadalo jako že dávám pozor.
RIMMER: Naťukej tam 1421!
KRYTON: Naprogramováno, pane! Sedmnáctého srpna, časový transfer zahájen.
Vše se na moment rozmlží a zase zostří.
LISTER: No a je to!
KRYTON: Opravdu jsme tam.Všechny lodní chronometry ukazují, že je 16. srpna 1421. O jediný den mimo!
RIMMER: Ukaž to na monitorech, ať víme, co je venku.
LISTER: Tak jo, už to ťukám...

Pohled ven

Krátký pohled do prázdného hlubokého vesmíru

Kokpit

LISTER: To nechápu. Jsme tam, kde jsme byli.
KRYTON: Ovšem, jsme pořád hluboko ve vesmíru, ale jsme ve vesmíru v patnáctém století. ... Není to úžasné?
RIMMER: Takže jsme pořád tři miliony let od Země?
KRYTON: To ano.
LISTER: Jedeme zpátky do přítomnosti.
KRYTON: Hotovo. Spouštím.
Rozmlžení. Zostření. A jsme zase v přítomnosti.
RIMMER: Promiňte, jestli vám připadne, že jsem hloupější než syn vesnického idiota a televizní rosničky, ale co přesně bylo účelem tohoto cvičení? I když bylo úžasné okusit opojnou středověkou atmosféru předrenesančního vesmíru, ten stroj je prakticky k ničemu, že?
KRYTON: Zatím ano, ale jestli získáme pohon rychlejší než světlo, pak budeme mít možnost cestovat kdy a kam se nám zlíbí.
KOCOUR: Něco tu je.
RIMMER: Je to tak. Nějaká loď. Malá. Už je tady.
LISTER: To je signál Jupiterské důlní společnosti. Je to transportní loď. Barva zelená. Živé organismy čtyři ... a jméno Kosmik!
KOCOUR: Možná jsem blázen, ale zní mi to nějak povědomě.

Vesmír

Kolem letí další Kosmik.

Kokpit našeho Kosmika

LISTER: To jsme my. My z budoucnosti. Hele, vysílají S.O.S.
KRYTON: Zavřít komunikační kanály!
RIMMER: Proč?

KRYTON: Jestli ta loď je tahle loď, tak jsou na ní naše budoucí osobnosti. Důsledky setkání by mohly být nedozírné. Lidský mozek neunese poznání své budoucnosti.
LISTER: Jo, ale je víc než jasný, že jsme v nějakým průšvihu. Jinak se neukážeme, ne?
RIMMER: Ne, Kryton má pravdu. Je to příliš nebezpečné. Co kdyby byl jeden z nás mrtev? Jak se s tím vyrovnat?
KOCOUR: Lehce, když to budeš ty.
LISTER: Zase nás zkouší. Mají problémy, nenecháme je v tom plácat.
KRYTON: V tom případě, pane, navrhuji abych ten kontakt navázal sám. Umím poskytnout pomoc a pak si celou tu záležitost vymazat z paměti.

Vesmír

Dva Kosmiky parkují vedle sebe.

Kokpit

Je tu jen KRYTON.
KRYTON: Kosmik ze současnosti volá Kosmika z budoucnosti. Jsme připraveni ke komunikaci.

Střední sekce

KRYTON přijde z pilotní kabiny.
LISTER: Tak jak to šlo? Všechno dobrý?
KRYTON: (Velmi smutně) Pane Listříčku, ... (Mile k LISTEROVI) já Vás mám rád! Vy to víte, viďte? Nerad bych, abyste kamkoliv šel a nevěděl to, pane.
LISTER: (Šokovaně a plný úzkosti) Tak to vybal, Kryťáku. Prozraď nám to.
KRYTON: Něco málo. Jsme to opravdu my, pane, za takových patnáct let. (Skrývá slzy) Taková zbytečná ztráta.
LISTER: Jestli se mi něco stane, tak to chci vědět.
KRYTON: Jediné, co smím prozradit je, že jejich stroj času se zasekl, takže se pohybují jen dopředu. Přeskočili do našeho období, aby si zkopírovali některé součástky z našeho stroje.
KOCOUR: Takže já potkám sám sebe? Klepou se mi z toho kolena.
KRYTON: Nikdo se s nikým nesetká. Dokud budou na lodi, vy nesmíte opustit horní palubu.
RIMMER: No a kdy přijdou?
KRYTON: Za chviličku. Zatím vám připravím večeři. ... Ehh ... (Velmi něžně k LISTEROVI) Říkal jsem si, že Vám udělám trochu kari a omeletu s džemem a džbánek chlazené margarity.
LISTER: To všechno miluju.
KRYTON: (Skoro propukne znovu v pláč) Já vím!
LISTER: Jak uděláš margaritu. Tequila nám už došla.
KRYTON: Dal jsem jednu lahvičku stranou pro ... prostě jenom tak. A vzhledem k tomu, že dnešek ... není ničím významný, tak by bylo vhodné...
LISTER: Už běž Krytone.
KRYTON: Děkuji, pane. Eééé ... eeeeeééé ... éééé ...
KRYTON odchází z místnosti. Odvedle je slyšet, jak brečí.

Kuchyňka

KRYTON: (Bere nostalgicky do rukou různé nádobí) Jeho oblíbený talíř. Jeho hrníček. Otvírák na konzervy. kterým si čistíval uši.
Vstoupí LISTER.
LISTER: Nic ti není?
KRYTON: Ne. Vůbec. Ta cibule člověka vždycky dostane.
LISTER: Jaká cibule?
KRYTON: Ta cibule, co ji jdu oloupat. Vždycky mě to nějak rozruší, když ji mám zbavit slupek.
LISTER: Hele, už mě přestaň houpat a... řekni mi pravdu. Umřu, viď? Prostě je po mně. Nezvlád` jsem to.
KRYTON: Jediné, co smím prozradit je to, že všichni čtyři členové posádky Kosmika přijdou na naši loď.
LISTER: Jo, ale já mezi nima nejsem, že ne?
KRYTON: Jeden z nich se jmenuje Dave Lister. Ale musíte mi prominout, už teď jsem řekl příliš.
LISTER: Á... počkej chvíli, teď jsem z toho vážně jelen. Takže jsem přežil?
KRYTON: Řekl jsem vše. Prosím vás, nebudem se hašteřit zrovna dnes.
LISTER: Pozor na ty feferonky! Takhle nám nezbydou ani do zejtřka.
LISTER odchází z místnosti. KRYTON, se slzami v očích, hází celý zbytek feferonek do mixeru.

Ubikace

LISTER připojuje kabely na mediscan, pár okulárů vyčnívá ze zařízení. RIMMER a KOCOUR se na něho dívají.
RIMMER: Hele, ať je to co chce, nic s tím dělat nemůžeš, to je osud.
LISTER: Já to nechápu, tak jsem živej nebo mrtvej? Když jsem mrtvej, jak můžu přijít na loď?
KOCOUR: A co to vlastně děláš?
LISTER: Nabourám se do našich kamer. Kryton vypnul všechny monitory, takže se napojím na mediscan. Až ty maníci napochodujou, chci je vidět.

Střední sekce

KRYTON: (Do spojovacího zařízení) Ukotvení ukončeno, otevírám kabinu. Pánové, vítejte na palubě.
Otevřou se dveře přechodové komory. Kamera ukáže tři páry nohou, které vstupují. KRYTON je očekává. První vstoupí RIMMER Z BUDOUCNOSTI. Má šedé vlasy, knírek a husté obočí. Je tlustý a má hezky vyboulené břicho. Na sobě má velmi křiklavé šaty: žluté sako a oranžové kalhoty. Opovržlivě si prohlíží loď. KRYTON pohlédne na RIMMERA Z BUDOUCNOSTI a je otřesen.
KRYTON: Á, pan Rimmer, pojďte, pojďte dál.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: To jsme doopravdy takhle žili? To je neskutečně depresivní díra.
Vstupuje KOCOUR Z BUDOUCNOSTI. Má dlouhé šedé vlasy, ale na temeni je holohlavý. Na sobě má černé kalhoty, halenu, červený pléd a sako.
KOCOUR Z BUDOUCNOSTI: To víš, teď jsme zvyklí na lepší. Učeše si hřebenem vlasy. Velký chomáč mu zůstane v hřebenu. S rozpaky se je snaží vrátit zpět na hlavu.
Vstupuje KRYTON Z BUDOUCNOSTI. Na hlavě má paruku a nalepené obočí. Na sobě má volný modrý oblek a rolák. Nese něco ukryté pod černou látkou.
KRYTON: Ty jsi opravdu já?
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: No jen se na něj podívejte. To jsem fakt vypadal tak přiblble?
KRYTON: Co ti to raší na hlavě? Doufám, že to není nakažlivé.
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Jsme cestovatelé časem a velmi často se vracíme zpátky do historie. Takže musím být nenápadný. Nemůžu vypadat, jako kdybych si vyměnil hlavu s nějakou testovací figurínou po havárii.
KRYTON: Teď už překračujeme rámec dohodnuté konverzace. Je ... pan Lister ... vzali jste ho s sebou?
KRYTON Z BUDOUCNOSTI předmět postaví na stůl a sejme z něj látku. Uvnitř je mozek, na který jsou připojeny elektrody.
KRYTON: Pane, vypadáte skvěle. Bál jsem se, že to bude horší.
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Jsem v pohodě, Kryťáku. Stejnej, jako jsem bejval.
KRYTON: Ano, opravdu. Prakticky jste se nezměnil. Kdyby mi o té nehodě neřekli, tak bych si toho ani nevšinmul.

Ubikace

LISTER se dívá kukátkem do mediscanu.
LISTER: Tak už jsem tam. ... Tyjó, ten Rimmer má ale ránu!
RIMMER: Nemoh` jsem se změnit, jsem hologram!
LISTER: Omyl. Dvě jídla a můžeš zápasit v sumo.
RIMMER: No, ukaž mi ho.
KOCOUR: Jsem tam já?
LISTER: Jako živej.
KOCOUR: Jak vypadám?
LISTER: No, moc jasně tě tam nevidím. Ta tvoje hlava hází hrozný odlesky.
KOCOUR: Co to povídáš?
LISTER: (Směje se) Vypadáš jako oškubaný kuře.
KOCOUR: Ukaž, ... tak ukaž.
LISTER: Moment, chci vidět, jestli tam jsem. ... Vypadá to, že ne. Jste tam jenom vy dva, Kryton, ... jéžišmarja!
KOCOUR: Co? Co je tam?
LISTER poodstoupí a s otevřenými ústy se probírá z deprimujícího šoku. RIMMER se nacpe ke kukátku.
RIMMER: Áááá ... sakra!
KOCOUR: Co je? Je tlustej?
RIMMER: Vůbec ne. Naopak, na váze trochu ztratil. ... Vlastně nejenom na váze.
LISTER: Co udělám, že skončím takhle?
KOCOUR se dostane ke kukátku.
KOCOUR: To je tragédie! To je ta nejsmutnější věc, co jsem v životě viděl. ... Tohle je můj zadek! ... Tam by se dalo přistát s letadlem.
LISTER: No a co! Máš plešku a kotel! Tak to chodí, když zestárneš. Ale co já? Ze mě je mozek v láhvi.
KOCOUR: Pořád já, já, já, já!
LISTER: Musíme zjistit, co se děje.
LISTER přejde ke dvěřím, odkud je slyšet konverzaci.

Střední sekce

Posádka z budoucnosti si sedá za stůl. KRYTON jim nalévá váno.
KRYTON: Tohle je naše jediná láhev vína. Šetřili jsme ji pro zvláštní příležitost, a co je mimořádnější, než je toto. Na budoucnost!
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Na minulost!
KOCOUR Z BUDOUCNOSTI: Jo!
Všichni z budocnosti trochu upijí, ihned však vše znechuceně vyplivnou.
KOCOUR Z BUDOUCNOSTI: Bleee!
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Bleeee!
KOCOUR Z BUDOUCNOSTI: Tohle je přímo utrejch!
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: To máte jenom tuhle břečku? Jsme zvyklí na to nejlepší!
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Krytone, my jsme epikurejci. Putujeme historií a užíváme pouze skvostů, které nabízí.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Delfíní pralinky, pečená slůňata, tulení srdíčka nadívaná holubí paštikou. Jídlo hodné císařů!
LISTER Z BUDOUCNOSTI: Hodovali jsme s největšíma postavama dějin. S Habsburkama, Borgiema, ...
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Před týdnem uspořádal Ludvík XVI. banket na naši počest.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Ten člověk je prostě třída. Kultivovaný, hýřící vtipem, ...
KRYTON: Byl to idiotický despota, který si žil v přepychu, zatímco jeho poddaní trpěli příšernou bídou.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: My jsme každopádně nic takového neviděli.
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: A jeho žena je vážně rozkošná.
KOCOUR Z BUDOUCNOSTI: Tohle jsou nejmilejší hostitelé. Když nepočítám Hitlerovi.
KRYTON: Koho?
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Když se nebudeme bavit o politice, tak jsou fakt skvělí.
KRYTON: Vy se přátelíte s Hitlerovými?
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Jde jen o společenské akce. O jeho práci se nebavíme. Trochu se zasmějeme, dáme si kanastu nebo smíšené čtyřhry s Göringovými.
KRYTON: Já nechci věřit svým uším!
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Podívej, musíš pochopit, že jak tak cestujem křížem krážem historií, tak přirozeně chceme vyzkoušet to nejlepší ze všeho. Tak už to na světě chodí, že ty nejlepší lahůdky většinou patří lidem, kteří mají své mouchy.
KRYTON: Hermann Göring že má své mouchy? Co se to s vámi stalo? Zapomněli jste na svou morálku, vzhlížíte k moci a bohatství! A nezajímá vás už nic, než vaše tělesné choutky!
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: A že bysme ti o nich mohli vykládat!
KRYTON: Já vás vůbec nepoznávám. Jste jen sobecká a pěkně zvrhlá sebranka, která se poflakuje historií.
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Kristepane! Nechápu, jak jsem mohl být tak hrozně přemrštěný hnidopich.
Je slyšet, jak se rozletí dveře nad schody. LISTER se zastaví na schodech a v ruce má bazukoid, který namíří na posádku budoucnosti. RIMMER a KOCOUR jej následují.
LISTER: Tak, smradi, je konec! Máte dvě minuty na to, abyste vypadli. Nevím, jak se z nás stanete vy, ale nemám v úmyslu vám pomáhat v tom, co děláte.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Ale dřív potřebujeme kalibraci na kompaktoru hmoty u vašeho stroje času.
LISTER: Už jenom minutu čtyřicet!
KOCOUR Z BUDOUCNOSTI: Zabít nás, to znamená zabít sebe v budoucnosti, to neuděláš!
LISTER: Co můžu ztratit, svou láhev?
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Pánové, asi se budeme zvedat, ne?
KOCOUR Z BUDOUCNOSTI: Jó.
KRYTON Z BUDOUCNOSTI: Bez kalibračních dat zůstaneme trčet na místě někde v prázdnu.
LISTER: Padesát sekund!
KOCOUR Z BUDOUCNOSTI: Jdeme, pánové!
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Až si to promyslíš, tak změníš názor. Našemu osudu se nevyhneš, s tím nic neuděláš, nakonec nám pomůžeš.
LISTER vystřelí nad hlavu RIMMERA Z BUDOUCNOSTI.
LISTER: Dvacet sekund! Zalez tam a fofrem.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI ve hněvu rychle odchází.

Vesmír

Kosmik z budoucnosti odlétá pryč od Kosmiku ze současnosti plynulým obloukem.

Kokpit současného Kosmiku

Všichni sedí na svých místech.
KRYTON: Já věděl, že nás to nakonec bude mrzet. Celý život teď budeme myslet na to, že skončíme jako lidé, kterými pohrdáme.
RIMMER: Varovný signál. Plavidlo na zádi. Poslali na nás raketu.
LISTER: Naše budoucí já na nás útočí!
KOCOUR: Voni zešíleli!
Do Kosmika něco narazí
KOCOUR: Přímý zásah! ... Gyroskop je pryč.
KRYTON: Chtějí nás vyřídit!
RIMMER: Další raketa!
LISTER: Posílají zprávu.
Na obrazovce se objeví tvář RIMMERA Z BUDOUCNOSTI.

RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Pánové, v žádném případě se nedáme připravit o luxus a rozkoše, které poskytuje stroj času. Buďto nám umožníte přistup k potřebným datům, anebo se připravte na to, že vás smeteme z oblohy.
KRYTON: Pokud nás zabijete, je s vámi konec!
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Pořád lepší, než žít jako vy. Jako krysy uvězněné v kleci hluboko ve vesmíru. Na odpověď máte třicet sekund.
Obrazovka pohasne.
KOCOUR: Co budem dělat?
RIMMER: Je vůbec možné je porazit?
KRYTON: Jejich loď je výrazně lepší, nemáme žádnou šanci je porazit.
RIMMER: Takže já říkám bojovat!
KRYTON: Pane Rimmere!?
RIMMER: Lepší mrtvý než magor!
LISTER: Jasně! ... Kocoure?
KOCOUR: Lepší mrtvej než zadek jako almaru!
LISTER: Krytone?
KRYTON: Cokoliv je lepší než ta paruka!
LISTER: Zvednout štíty, odjistit lasery!
KOCOUR: Zvednuto, ... odjištěno!
KRYTON: Cíl určen!
LISTER: Zaměřuju, ... pálím!
KRYTON: Zásah! ... Raketa na pravoboku. Pěkná rána!
KOCOUR: A teď si dáme dezert!
RIMMER: Varovný signál. Zaměřili nás!
LISTER: Půjdu po jejich nádržích.
KRYTON: Máte je tam!
LISTER: Zaměřeno, ... pal!
LISTER je vymrštěný ze sedadla a v oblaku jisker odlétá na podlahu skoro až ke KRYTONOVI.
KRYTON: Pane Listere!
KOCOUR: Jak je na tom?
KRYTON: (Ulekaně) Je ... mrtvý, pane.
RIMMER: Teď to jde na trup! ... Do minuty bude po nás!
Další výbuch. KOCOUR je odhozený na KRYTONOVU konzoli.
RIMMER: Kocoure!
KRYTON: Mrtvý! ... Ale mohla by tu být ...
Další výbuch. KRYTON odlétne. Zděšený RIMMER spěchá ke KRYTONOVI.
RIMMER: Krytone, Krytone, co tady mohlo být? ... Nějaká možnost? To jsi chtěl říct? ... Promluv, Krytone! Jak se dá změnit to, co se děje?
Něco si nad jeho tváří uvědomí. Kosmik se stále otřásá.
RIMMER spěchá do střední sekce, kde popadne bazukoid. Rozkopne dveře a běží lodí do motorové sekce. Všechno kolem se hroutí. Zamíří na stroj času a stiskne spoušť. Stroj času je zničen.

Vesmír

Výstřel na Kosmíka letícího vesmírem. Laserová střela jej zasáhne a zcela rozmetá.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Série VII

Epizoda 37, "Pekelně ostrý výlet"

(Poprvé v historii seriálu je děj před úvodními titulky)
Z tmavé obrazovky, se rozvine kaleidoskopický vír, ze kterého se vynoří tvář LISTERA, otočená o 90 stupňů. LISTER začíná mluvit.

Střední část Kosmika

LISTER: Haló (Zaťuká na kameru) Zkouška, jedna, dva, tři, haló. (Znovu zaťuká)
Obraz se změní na normální pohled a vidíme LISTERA, jak zkoumá ruční kameru, která leží na boku na stole.
LISTER: Jóóó! Tak, a jedem.
LISTER vezme kameru a namíří jí na svoji hlavu. Vidíme teď znovu pohled z oné kamery, která je teď v LISTEROVĚ ruce.
LISTER odchází po schodech.
LISTER: Lodní deník, ehm, zápis jedna. Rozhod´ sem se, že popíšu život na lodi, a pak ho odešlu v sondě. Teď, když je mi osmadvacet, tak se cejtim o moc vyzrálejší. Už ani nevím, kdy jsem naposledy zkoušel močit na Rimmera z paluby D, jo, počkat, v pátek, ale s touhle jedinou výjimkou jsem už tak vyzrálej, jako Abraham Lincoln nebo Mojžíš. A teď nedávno, potkali jsme loď, kterou jsme pilotovali sami, ovšem za patnáct let v budoucnu. Kapku jsme se porafali a oni nás vzali útokem. Tady to je: … (Stiskne tlačítko na kameře - zobrazí se scéna z minulé epizody)

Kokpit Kosmika

RIMMER: Další raketa!
LISTER: Posílají zprávu!
Na obrazovce se objeví tvář RIMMERA Z BUDOUCNOSTI.
RIMMER Z BUDOUCNOSTI: Pánové, v žádném případě se nedáme připravit o luxus a rozkoše, které poskytuje stroj času. Buďto nám umožníte přistup k potřebným datům, anebo se připravte na to, že vás smeteme z oblohy.
KOCOUR je odhozený na KRYTONOVU konzoli.
RIMMER: Kocoure!
KRYTON: Mrtvý! ... Ale mohla by tu být ...
Další výbuch. KRYTON odlétne. Zděšený RIMMER spěchá ke KRYTONOVI.
RIMMER: Krytone, co tady mohlo být? ... Nějaká možnost? To jsi chtěl říct? ... Promluv, Krytone! Jak se dá změnit to, co se děje?
Něco si nad jeho tváří uvědomí. Kosmik se stále otřásá.
RIMMER spěchá do střední sekce, kde popadne bazukoid. Rozkopne dveře a běží lodí do motorové sekce. Všechno kolem se hroutí. Zamíří na stroj času a stiskne spoušť. Stroj času je zničen.

(Návrat zpět do přítomnosti.)

Chodba na Kosmiku

LISTER: (Opět do kamery) Neměli jsme šanci. Zabili nás. A zničili všechno na palubě včetně stroje času. Takže ho neměli ani oni, a nemohli do minulosti, kde by mohli zničit budoucnost svejch minulejch já v přítomnosti. Měli pech, tím, že zabili nás, zabili sebe, a pak jsme byli mrtví my, tak jsme se nemohli stát jima, včas se vrátit a zabít se v minulosti, i když by to bylo v přítomnosti.
Ke konci LISTEROVY řeči se z kamery začíná ozývat nepříjemný bzukot. Náhle se z ní zableskne a celý přístroj vybuchne. Vejde KRYTON.
LISTER: Do pytle!
KRYTON: Zase jste vyprávěl, co se stalo s našimi budoucími já?
LISTER: Chtěl jsem to zkusit ještě jednou.
KRYTON: Ááá, zničil jste už třetí kameru, ty přístroje to neunesou!
LISTER: Já jenom vysvětluju, že i když časová rovina zmizela, protože je realita nestabilní, tak anomálie z obou rozměrů se sjednotily, aby se ten paradox srovnal.
KRYTON: Je to zkomolené, matoucí a ještě nudnější, než palubní časopis belgických aerolinií. Jen udejte pozici a vysvětlete, že nemáme zásoby! (Odchází)
LISTER: Dobře, jak chceš.

Řídící místnost

LISTER sedí před klávesnicí počítače a mluví do kamery umístěné nad obrazovkou.
LISTER: Tady Dave Lister z Jupiterské dopravní lodi Kosmik. Docházejí nám zásoby, pomozte nám, konec.
Obrazovka zhasne. Za chvilku se znovu rozsvítí a objeví se LISTER.
LISTER: Mimochodem, jsme v kosmu. Nedávno jsme proletěli kolem rudýho měsíce, tady jsou souřadnice…
(Naťuká je na klávesnici.) …vypadá takhle…(Z palce a ukazováku udělá kroužek) …nejde ho minout!

(Začíná nová znělka sedmé série)

Vesmír

Kosmik prolétá kol několika planet.
LISTER: (Hlas) Dodatek k lodnímu deníku. V pátek ráno, bitva s našima budoucíma já, způsobila hrozný neštěstí.

Ubikace na Kosmiku

LISTER: Fakt pryč? Kryťáku, řekni, že ne!
KRYTON: Bohužel ano, pane. Trefili hlavní vodní nádrž a paluba B byla zatopena. Neměly žádnou šanci.
LISTER: Jo, ale přece...
KRYTON: Opravdu jsme je nemohli zachránit, pane.
LISTER: To nemáme už žádné indické placky?
KRYTON: Indické placky, žádné kari, veškeré indické zásoby byly zničeny.
LISTER obejme svoji kytaru, kterou až dosud držel v ruce, jako by u ní chtěl získat trochu útěchy.
LISTER: Ňák už se bez nich obejdu. Budu jíst saláty.
KRYTON: Pane, jste v šoku. Nevíte, co povídáte.
LISTER: No, nakonec je to jenom kari.
KRYTON: Jenom kari? Ten dosah vám ještě nedošel? Je to skličující, nechápete? Tragédie!
LISTER: Karíčko.
KRYTON: Ó, pane, vyplačte se. Jako malý chlapec.
LISTER: Co budu dělat? Kari byla moje jediná radost. S ním jsem byl normální kluk. Ne ubožák, co vězí ve vesmíru, bez ženský, bez naděje, bez kari.
KRYTON: A co je horší, zůstaly jen dva druhy alkoholických nápojů. Cinzano bianco a vaječný koňak. To je lidská tragédie!
LISTER: Pivo neni?
KRYTON: Pane, nejde o zženštilost, když si zakvílíte jako hladový kojot.

LISTER: (Zoufale) Pivíčko!!!
KRYTON: Veškeré zásoby z paluby B byly zničeny. Nezbylo vůbec nic! Ani drobeček, ani chlup.
LISTER: Ježíši, pár piv a kari. Jediný světýlka ve tmě.
KRYTON: Na večer s kari jsem se taky těšíval. Vidět vaši tvář tak blaženou a šťastnou. Za všech okolností jsme si našli čas na večer s kari. Každý pátek.
LISTER: Sobotu.
KRYTON: Neděli.
LISTER: Úterý.
KRYTON: Středu.
LISTER: …a čtvrtek. Pokaždý to samý. Tři placičky s mangovým čatní.
KRYTON: Ty malé cibulky.
LISTER: Okurčičky.
KRYTON: Svěží omáčky z máty, jejíž chuť hned tak nezmizí.
LISTER: A tamto červený, co nikdo nevěděl, co to je.
KRYTON: A ten šťavnatý kebab jako předkrm.
LISTER: A hned za nim kuřecí kari, ostrý jako břitva s hasícím přístrojem u ruky.
KRYTON: A dva kopečky kafijské zmrzliny.
LISTER: A dvě tablety na trávení. (KRYTON přitakává a LISTER těžce vzdychne) život bez kari to je jako Laurel bez Hardyho, osamělý jezdec bez tamtoho indiána.
KYTON: Pane, snad byste si mohl oblíbit špagety!
LISTER: Špagety? Jseš zdravej!?
Kokpit Kosmika
LISTER: Už jste to slyšeli? Veškerý zásoby kari jsou v tahu.
RIMMER a KOCOUR ukazujíc na černé pásky na svých rukávech: Slyšeli!
RIMMER: Jako vyjádření úcty bychom si mohli v neděli v poledne dát minutu nadýmání.
LISTER: Vám je to jedno, že jo? Kari, to byl můj život.
KRYTON: Pánové, hádka s našimi budoucími já způsobila prostorové anomálie, jež roztáhly nákladní palubu o dvě stě procent. Musíme zajistit stabilitu konstrukce.
Nákladní paluba B
Všichni stojí ve vstupu do ohromné nákladní paluby B. Podlaha paluby je v mlze. Všichni popochází.
KOCOUR: Takže abychom si to ujasnili: čas se vrátil do bodu, kdy jsme našli stroj času. Je to tak? Tak co nám brání v tom, abychom zašli na Gemini 12 a zase si ho vzali?
RIMMER: Musíme se vyhnout veškerému cestování v čase. To je jediný způsob, jak zajistit, abychom neskončili, jako naše budoucí já.
LISTER: Jóó, ale my ho můžeme používat, když si dáme pozor. A nebudeme stroj času zneužívat tak, jako oni. Tolik rozumu snad máme, ne?
RIMMER: A kam chceš jet?
LISTER: Do indickýho buféče, kde objednáme pět set kilo kari.
KRYTON: Pane, to je nezodpovědný, stupidní a absurdní plán.
KOCOUR: Všechny znaky tvého rukopisu.
LISTER: Kruci! Jediná velká objednávka každý dva roky a jsme za vodou, nebo ne?
KOCOUR: Jó, ty budeš za vodou. Ale my se začnem´ topit.
KRYTON: Co kauzalita! Jakýkoliv, i minimální zásah do minulosti, změní přítomnost. Příčina a důsledek!
LISTER: (Naštvaně) Heleďte, já jsem kariholik. Mám jediný dva funkční chuťový pohárky. Já bez kari umřu!
RIMMER: Nemůžeme si dovolit nic riskovat. Říkám, že stroj času zůstane tam, kde je.
KOCOUR: Ty víš, že bych nosil radši puky nakřivo a polyesterovou kravatu, než abych souhlasil s dutohlavem. Ale tentokrát má pravdu.
LISTER: No dobře. Tak jo…

Jiná paluba roztaženého Kosmika

Všichni slézají po žebříku za ohromným větrákem, jehož lopatky se pomalu otáčí. Pokračují další chodbou v podobě válce.
KRYTON: Vzhledem k tomu, že prohlídka paluby B je u konce, žádám o povolení být na dvanáct hodin odpojen, než se zbavím starých souborů z paměti.
KOCOUR: Na co potřebuješ víc paměti? I když jsi plecháč, tak jsi z nás největší pamětník.
KORYTON: Moje hlava je plná zbytečných informací, pane. Schopnost zazpívat všechny hity od Lunetiků už dnes není tak zásadní. Pro většinu kulturních akcí „Jsi moje máma“ naprosto postačí.
LISTER: A to čištění, jak přesně probíhá?
KRYTON: Připojím svou operační paměť na lodní počítač a přetáhnu nepotřebné soubory do jeho složky.
LISTER: (Přemýšlí) Tu paměť máš v hlavě, takže tělo nebudeš používat!
KRYTON: (Zmateně) Proč se ptáte?
LISTER: Zajímá mě to. Robotika mě vždycky fascinovala.
(Všichni odchází)

Ubikace na Kosmiku, noc

Zvoní budík a LISTER, který leží na posteli se probudí. Zacvakne budík, rychle vstane a odchází.

Řídící místnost na Kosmiku

KRYTON sedí strnule před lodním počítačem. Jeho hlava je propojená s klávesnicí kabelem, který je zakončený v KRYTONOVĚ uchu jako sluchátko. LISTER přináší plastikový pytel, který položí na stůl. Potom vyšroubuje KRYTONOVU hlavu, postaví ji vedle a z přineseného pytle vytáhne jinou KRYTONOVU hlavu a našroubuje mu ji na tělo. KRYTON s sebou škubne a otevře oči.
KRYTON: Páni, já jsem hlavní hlava!
LISTER mu zakryje rukou ústa a odtahuje jej od stolu. Otočí jej tak, aby na něj viděl.
LISTER: (Naléhavě) Pšššt! To nebude napořád.
KRYTON: (Polohlasně) Tomu nerozumím.
LISTER: Chci jít zpátky do historie sehnat nějaký kari. Kryton nechtěl, co říkáš ty?
KRYTON: Proti Krytonově hlavě jít nemůžu. Co kdyby na to přišel? Je to nesprávné, nepoctivé a nečestné. (Zableskne se mu v očích) Jdu do toho! Tyhle emoce jsem si vždycky přál prožít. Musíte ale vyndat můj čip svědomí a odstavit mé normy chování.
LISTER: Dobře, řekni mi jak.
KRYTON: Zmáčkněte knoflík za mým pravým uchem.
LISTER odklopí temeno KRYTONOVY hlavy jako kapotu automobilu.
LISTER: Tak, a je to.
Vytáhne z KRYTONOVY hlavy černý váleček a odhodí jej do misky na ledviny.
KRYTON: Můj čip svědomí. Žádné normy chování. Che! Říkejte mi padouch! Chechecheche!

Střední sekce Kosmika

RIMMER a KOCOUR sedí u stolu. RIMMER si pročítá své zápisky. KRYTON vchází s podnosem jídla a má ke své tříselné zásuvce připojenou metlu od šlehače.
LISTER: Hele, to voní slušně, co je k snídani?
KRYTON: Vafličky, pane. Se spoustou medu a džemu a smažená vejce s rozpuštěným sýrem.
KOCOUR: To je tak zdravý, jako skok ze skály.

KRYTON: (Začíná mluvit rozjařeně) Zdravý? Na to kašli! Jen se nacpěte!!!
KRYTON postaví podnos s jídlem na stůl. Potom rozhoupe boky, a když se metla šlehače přiblíží k jeho ruce, chytí ji. Postupně obejde všechny tři a každému pomocí metly připevněná na jeho tříselnou přípojku zamíchá kávu tak prudce, až kapky odlétají na všechny strany.
LISTER: Tak co Krytone? Když teď máš čistou hlavu, jak se díváš na ten kari vejlet?
KRYTON: Chtěl jsem o tom začít sám. Jó, včera jsem to kapku přehnal. Domnívám se, že by to bylo bezpečné.
KOCOUR: Cože?
RIMMER: A co kauzalita?
KRYTON: (Začne mluvit velmi důrazně a rozkládá rukama. Z opasku vytáhle malou krabičku) Kauzalita. No dobře. Jedna věc vede k druhý, to jo! Ale občas je potřeba si říct: zákony času a prostoru jsou pěkný hovadiny! (Vytáhne si z krabičky cigaretu a zapálí si ji)
LISTER: Já myslím, že Kryton nám chtěl jenom říct…
KOCOUR: (Užasle ke KRYTONOVI) Ty kouříš?
KRYTON: Přehřejvá se mi generátor?
RIMMER: Cigaretu!
KRYTON: (Zmateně) Dáte si?
RIMMER: Samozřejmě, že si nedám!
KRYTON: Mám s tim jít ven?
LISTER: (Chvatně to zamlouvá) Heleďte, Kryton nám jenom chtěl říct, že můžeme kliďánko zpátky do historie a sehnat náklaďáček indickejch dobrot. Je to tak?
KRYTON si přehodí připojenou metlu přes rameno.
KRYTON: Na to vem jed, vole!
LISTER: Fajn, tak objeďte ty bubliny nereálna a deme na to! Krytone, mohl by jsi na chviličku?
LISTER odchází a za šlehací metlu za sebou táhne KRYTONA.

Ochoz na Kosmiku

LISTER: Co je to s tebou? Ty přece nekouříš! Neříkáš: „Na to vem jed, vole“! A nikdy nemícháš čaj tříselnou přípojkou!
KRYTON: Žádnou chybu jsem neevidoval.
LISTER: Protože ti chyběj normy chování, ty moulo! Tak se vzpamatuj, nebo jsme vyřízený.
KRYTON omylem bzukne šlehačem a LISTER odchází.
KRYTON: (Sebere láhev alkoholu) Má nervy v hajzlu! (Láhev do sebe otočí a dá ji na ex)

Chodba na lodi Gemini 12

Vejde KRYTON a RIMMER, za nimi dvě postavy ve skafandrech. Prochází temnou, úzkou chodbou.
KRYTON: (Brouká si) Hmhm Hm Hm Hm, Hmhm Hm Hm Hm.
RIMMER: Listere, co je s tím dementním kastrólem teď?
LISTER: Jde jenom o drobnej šum v jeho transpondérovejch kalibracích. To zase přejde.
Strojovna na lodi Gemini 12
Přijdou do temné místnosti, ze které jsou na všechny strany výhledy do vesmíru.
LISTER: Á, náš stroječek času. (Bere do ruky stroj času. Podá ho KRYTONOVI, který se na něj rozpačitě dívá a obrací ho v rukou) Tak Krytone, restaurace Taj Mahal, hned za budovou Jupiterský důlní společnosti v Londýně. Stůl někde vzadu a tichej.
KRYTON: Nejdřív se musím seznámit s ovládáním.
RIMMER: Už jsi ho používal!
KRYTON: Vážně?
LISTER dá KRYTONOVI herdu do zad.
KRYTON: No jasan. Samozřejmě. Pardon. Jsem hlupák. Hnedle to tam naťukám, šéfiku.
KRYTON zmáčkne tlačítko na přístroji.

Dallaské ulice, 22.11.1963 - odpoledne

Zástupy lidí z ulice a z oken mávají a pokřikují. Po silnici pomalu jede černá otevřená limuzína. Na jejích náraznících se třepotají vlajky. Vedle limuzíny běží dva civilní policisté. V limuzíně sedí muž a žena.

Texaský knižní sklad – tentýž čas

Člověk v temné místnosti vybaluje pušku. Vykloní se z okna a pečlivě míří na muže v automobilu. Dva výstřely. Dole vznikne panika, všichni běží k autu. Střelec chce vystřelit potřetí, když tu se ze čtyř současných červených záblesků zhmotní čtyři lidé. Dva jsou oblečeni ve skafandrech. Jeden člověk ve skafandru zakolísá a omylem vystrčí střelce z okna. LISTER a KOCOUR si sundají helmy. Člověka, kterého vystrčili z okna si nevšimnou.
RIMMER: (Sarkasticky) Skvělé přistání, Krytone. Asi tak jemné, jako egyptská whisky.
KRYTON: Omlouvám se vám, pane. Ani nevím, jak se to stalo.
LISTER: Tohle není ono. Kde to jsme?
KRYTON: (Odečítá údaje z přístroje) Podle stroje času je dnes 22. listopadu 1963 a jsme ve městě Dallas.
KOCOUR: Jak to? Dej mi ten krám. (Vezme přístroj KRYTONOVI z ruky) Já jsem byl vždycky takovej technickej čaroděj, když šlo o tyhle hračičky.
Střelec, který se zachytil na parapetu okna se snaží vlézt zpátky do místnosti. KOCOUR uhodí přístrojem o rám otevřeného okna, které přivře střelci prsty.
KOCOUR: Máš pravdu. Dallas, třiašedesátý. O tom není pochyb.
Záběr na budovu zvenku: Střelec s obtížemi vyleze na římsu a pokouší se otevřít okno.
LISTER: Dallas? Neni to to město, kde zabili toho americkýho krále?
RIMMER: JFK (Čti Džej Ef Keje)!
LISTER: Né, to byl John něco, né Jeff Kay (Čti Džef Kej).
RIMMER: J-F-K! A né Jeff Kay, ty troubo. Jako to letiště. Učili jsme se o něm ve škole.
LISTER: Jak může někdo po letišti pojmenovat svoje dítě.
RIMMER: To letiště pojmenovali po prezidentovi.
LISTER: No, jo.
Opět záběr zvenku budovy: Střelec obchází po římse jednotlivá okna a zkouší, zda nejdou otevřít.
KOCOUR: A odkud vlastně ten atentátník střílel?
KRYTON: Jestli mě můj paměťový čip neklame, tak ten střelec byl v texaském knižním skladu.
KRYTON sebou trhne, když uvidí naskládané krabice, na kterých je nápis: „Texaský knižní sklad“. Pohled ven, jak střelec zkouší další okna. Po cestě najde nějaký drát, který je na jednom konci ukotvený do budovy. Aby neztratil rovnováhu, volný konec si přiváže k pasu.
RIMMER: Nejspíš to bylo přímo z tohoto okna.
LISTER: Myslíš?
LISTER otevírá okno ze kterého Lee Harvey Oswald střílel a dívá se ven přesně v okamžiku, když střelec nachází pootevřené vedlejší okno v jejich místnosti a vleze dovnitř. LISTER si všimne pohybujícího se kabelu na římse a zkusmo za něj trhá.
LISTER: Hele, co je tohle? (Tahá za kabel, který je na druhém konci přivázán k noze střelce) Sakra, tam něco je.
LISTER: Pojďte mi s tím pomoct! Ať je tam kdo chce, potřebuje pomoct. No tak, snažte se! Áááááááá.

Všichni z Trpaslíka tahají za kabel, takže se Oswald nemůže vyvléct. Všichni se zapřou a táhnou za lano tak prudce, že střelce vytáhnou z okna a on padá dolů. Jeho váha všechny přemůže, a jak se všichni drží drátu, táhne je to z okna. Zastaví se až o okenní rám.
LISTER: (Vyklání se z okna ven) Hele, co se to tam děje? Co tam všichni blbnou kolem tý obrovský pizzy?
KRYTON: Tohle není obrovská pizza, pane.
LISTER: Má průměr přes dva metry. To je ti málo? Do jaký pizzerie jsi chodil? Do italský „Obludárie“?
KOCOUR: Pánové, koukněte. (KOCOUR se vyklání z okna držíc smrtící střelnou zbraň) Asi jsme zrovna toho střelce vytáhli z okna.
V tom se rozletí dveře a vpadnou dovnitř dva muži. Jeden POLICISTA a druhý MUŽ V CIVILU. Míří do místnosti pistolemi.
MUŽ V CIVILU: FBI! Odhoďte zbraň.
KOCOUR: Ježiši! Nestřílejte! Nestřílejte!
MUŽ V CIVILU: Ruce za hlavu!
Všichni dají ruce za hlavu, jen KOCOUR se chytne se za slabiny.
MUŽ V CIVILU: Jste obviněni z vraždy Lee Hardyho Oswalda, jenž se pokusil překazit váš plán zavraždit prezidenta. Díky panu Oswaldovi je prezident naživu, i když zraněn.
POLICISTA: (Všimne si stroje času) Co je to? Nějaká zbraň? Kopněte to sem.
KRYTON duchapřítomně natuká nohou na přístroj údaje. Nad strojem času se objeví červené blesky a všichni do nich skočí. Helma od skafandru, která zůstala na krabici před překvapenými strážníky zmizí za chvilku rovněž. Oba muži střílí do prázdna. Všichni se objeví na stejném místě, ale v jinou dobu. Nikdo tu již není.
LISTER: Skvělý, Kryťáku!
RIMMER: Kde teď jsme?
KRYTON: (Odečítá data z přístroje) Teď jsme v roce šedesát šest. Museli jsme poposkočit o tři roky.
RIMMER: Aspoň máme čas najít tu původní chybu.
KOCOUR vyhlíží z okna, aby se přesvědčil, že zde je již bezpečno.
KOCOUR: Hele, neni tu ani noha. To město je vylidněný.

Dallas, pustá a opuštěná ulice

Všichni prochází opuštěnou ulicí, která je bez známek života. Osamocená auta stojí u kraje silnice a vítr rozfoukává odpadky po chodnících. Za zadním oknem jednoho z automobilů jsou staré noviny s čitelným titulkem: „Miliony lidí opustily americká města“.
LISTER: Já to nechápu. Jenom jsme zachránili Kennedymu život.
KOCOUR: A to je špatně? Co to bylo za chlapa?
RIMMER: Byl to skvělý muž.
KOCOUR: Hele!
Na chodníku leží nějaký muž.
LISTER: Jsi schopnej zjistit něco po pachu?
KOCOUR očichává mužovo tělo.
KOCOUR: Muž! (Opět čichá) Přes třicet!
RIMMER: Vypadá to, jakoby ho ušlapali v nějaké tlačenici.
KRYTON vytáhne z kapsy mrtvého zmuchlané noviny a začne si je prohlížet.
KRYTON: Čtecí režim. (KRYTONOVY oči rychle přeběhnou přes text) Teď vám to pustím na hrudním monitoru.
Všichni jej obstoupí a dívají se na jeho hrudní monitor.
KRYTON: Prezident Kennedy byl odvolán v roce 1964 za to, že se o svou milenku dělil s mafiánským bossem Samem Gianchanou. Byl to největší skandál v americké historii. Kennedy byl odsouzen ke třem letům vězení v červenci 1965. Prezidentem se stal Edgart Hoover, jež byl nucen vládnout podle diktátu mafie, která měla fotografie, jež ho zachycovaly na transvestitských orgiích.
LISTER: Takže americkej prezident byl ovládanej mafií.
KRYTON: Krátce po jeho zvolení bylo Sovětskému svazu povoleno instalovat nukleární zbraně na Kubě, výměnou za průchod kubánského kokainu do států. Sovětská základna byla třicet mil od americké pevniny, a tak lidé opustili všechna velká města.
Všichni odchází od mrtvého muže.
KOCOUR: Takže je klidně možný, že by můj oblek mohl zasáhnout silný jaderný výbuch? Tak pozor, pánové, tahle věci se špatně čistěj!
RIMMER: Zpátky do Kosmiku.
KRYTON: Kosmik tu není. Neexistuje.
KOCOUR: Cože?
RIMMER: Jak to?
KRYTON: Jenom hádám. Kennedyho odvolání traumatizovalo americký národ a závody ve vesmíru tak vyhrál Sovětský svaz. V této realitě to patrně byli sověti, kdo poprvé přistáli na měsíci.
KOCOUR: Takže jsme v loji.
LISTER: Jak jsem měl sakra vědět, že kuře po indicku může tohle vyvolat?
KOCOUR: Ale vy jste říkali, že byl skvělý prezident.
KRYTON: Taky byl!
RIMMER: Ale také to byl velký sukničkář, měl spoustu milostných pletek. Dokud žil, tak se o nich nevědělo.
KRYTON: Každý člověk má slabé místo, svou Achillovu patu.
RIMMER: Kennedy ho jen měl mnohem výš!
LISTER: Kdybych tohle věděl, tak bych si dal vaječnej sendvič a dopil to cinzano. Krytone, co jsem to provedl?
KRYTON: (Nezúčastněně) Přivedl jste dvacáté století na pokraj záhuby, pane. Žvejkačku?
LISTER: Co je to sakra s tebou? Kde je tvůj soucit? Je v tobě tolik tepla, co v hranolkách u benzínky. No jasně, nemáš žádný normy chování.
RIMMER: (Zlověstně ke KRYTONOVI) A ty sis myslel, že na kauzalitě nezáleží. Každá věc, kterou uděláš, má tisíce důsledků, jaks moh´ zapomenout?
KRYTON: Já na to nezapomněl, mě to bylo jedno. Nemám svědomí.
LISTER si uvědomí, že již nemůže klamat.
LISTER: Áááá, šloh´ jsem Krytonovo tělo. Tohle je náhradní hlava. Vyndal jsem mu čip svědomí.
RIMMER: Listere, ty jsi změnil chod civilizace od dvacátého století dál! Přived jsi svět na pokraj nukleární války, a co je nejhorší…
LISTER: …já vím, nesehnal jsem to kari!
KRYTON: Ne, to nejhorší je, že stroj času se kousnul.
RIMMER: Ukaž mi ho! (RIMMER si vezme a prohlíží stroj času) Není to tím, že se prostorové obvody aretovaly na kalibraci transpondéru a došlo k tachyonovému výboji, jenž zničil časovou matrici?
KRYTON: Ne, pane. Prostě jsem do toho moc třískal.
KOCOUR: No a co tedy teď?
RIMMER: (Povzdechne) Musíme přijít na to, jak ho uvést zas do provozu. Navrhuju, abychom tady rozbili na noc tábor a Kryton, aby sehnal jídlo.
KRYTON: Samozřejmě, pane. (Legračně odchází)

Okolo táboráku - noc

Všichni sedí kolem ohně. RIMMER se pokouší opravit stroj času. LISTER a KOCOUR okusují velká opečená stehna.
RIMMER: Hrůza, nemůžu ho spravit. Jsme v pasti! (Odkládá stroj)
KOCOUR: To kuře je dobrý.
LISTER: Nojo, fakt dobrý.

KOCOUR: Hm!
LISTER: Ehm!
KRYTON: To není kuře, pánové.
KOCOUR: A co to je?
KRYTON: Ten muž, co jsme ho našli.
LISTER: Cože?
KRYTON: (LISTER a KOCOUR přestanou žvýkat, sousta, která mají v ústech plivou, jako by to byl jed) Připadalo mi to, jako hrozné mrhání ho tam nechat, když by se tak bezvadně griloval.
RIMMER se chichotá.
KRYTON: Udělal jsem něco špatně? Nedostal jsem žádné hlášení o chybě. (LISTER a KOCOUR zhnuseně vyplivují z úst poslední zbytky) Asi je to tím, že nemám čip svědomí a žádné morální imperativy, které by mě vedly. Ale přišlo mi logické, že když lidé jedí kuřata, tak budou pojídat i svůj druh. Přece si nezasedli pouze na kuřata.
RIMMER: (Velmi se baví) Jednou jsi dole, jednou zase nahoře.
LISTER: Já ještě říkal, jak mi to chutná.
KOCOUR: (Zhrzeně) Já věděl, že to divně smrdí. Jéžišmarjá!
LISTER: Já jsem kanibal!
Nenadále se ozve zvuk ze stroje času. RIMMER jej vezme do ruky a zjistí, že je opět funkční.
RIMMER: Hele!
KOCOUR: Tak, a padáme vodsaď! Moc si potřebuju vyčistit zuby vod kousku pečený mrtvoly.
RIMMER: Tak kam?
KRYTON: He, Havaj! Trochu si zasurfovat!
LISTER: Né, ne! Musíme zpátky a už se nezaplítat do toho atentátu.
KOCOUR: Mě je fuk, kam to bude. Hlavně tam, kde jsme ještě nevečeřeli.
Páté patro v Texaském knižním skladu, 22.11.1963 - odpoledne
Opět vidíme onu černou limuzínu s vlaječkami a zástupy mávajících lidí. Trpaslíkovci sedí na krabicích a hrají karty. Hodiny ukazují 12:27. Ve dveřích za KRYTONEM se objeví Oswald s podlouhlým balíkem zabaleným do papíru převázaným provazem přes rameno.
KOCOUR: Jo malíři - zkuste to v šestém.
Oswald odejde. V šestém patře z balíku vyndá pušku a zamíří z okna.
KRYTON: y(K LISTEROVI, který kouká z okna) Ustupte pane, naše původní já se tu za chvilku zhmotní. Až zjistí, že udělali chybu, tak zase zmizí. Navrhuju, abychom šli do čtvrtého.
LISTER: Tak jo.

Čtvrté patro v Texaském knižním skladu

Všichni vejdou. Místnost je stejná jako předchozí. Zvenku se ozve střelba a všichni se vrhnou k oknu.
LISTER: První rána!
... zazní druhý a třetí výstřel. Opět je slyšet z ulice hluk. Všichni se stále dívají z okna.
KOCOUR: Nějak divně to páchne. Řek bych, že se netrefil.
RIMMER: Jak to?
KRYTON: Má pravdu, pane. Poslali jsme Oswalda do šestého, a tak jsme mu zvětšili úhel natolik, že ho jenom poranil.
RIMMER: Tak pojďte ještě jednou a necháme ho v pátém.
LISTER: Do pátýho nemůžem. Tam přijdou naše původní já, jakmile vystřelí potřetí. A tahle naše verze je teď ve čtvrtym.
KOCOUR: Jsme zkopírovaný, tolikrát, co plakát s tenistkou, jak se škrábe v zadku.
LISTER: (Prohlíží si ulici z okna) Kdyby to šlo, aby druhej člověk střílel zpoza tamtoho kopečku zarostlýho trávou.
KRYTON: Vy myslíte z toho travnatýho vršku?
LISTER: To by snad šlo, ne?
KOCOUR: A zabít prezidenta? Kdo?
RIMMER: Mě můžete vynechat.
KOCOUR: Mě taky.
(Odchází z místnosti.)
LISTER: Počkejte. (Kouká do novin) Možná je někdo, kdo nás z tý bryndy může vytáhnout.
RIMMER: Kam jdeme?
LISTER: Idlewildský letiště, červenec, pětašedesát.
Přistávací plocha Idlewildského letiště - den
Vidíme Kennedyho s pouty na rukou, jak vystupuje z letadla a nastupuje do vězeňského antonu.
LISTER: To je ono! Odvážejí ho do Hooverova vězení v New Yorku. Dejte mi pět minut.
LISTER něco ťuká na stroji času a pak v blescích zmizí.
Vězeňský anton - uvnitř
Naproti Kennedymu se objeví LISTER.
LISTER: Zachovejte klid, povím vám něco hrozně zvláštního.

O chvíli později…

KENNEDY: Měl jsem dost času, abych přemýšlel o dnech, jež jsem strávil v Bílém domě. V mnoha ohledech jsem odvedl velmi dobrou práci. Bylo správné plánovat stažení z Vietnamu, bojovat za lidská práva a zasadit se o vyslání člověka na Měsíc. Bylo nicméně chybou chovat se jako nezodpovědný idiot, co se týče všech těch žen, a dovolit tak svým nepřátelům, aby mou zemi zdevastovali.
LISTER: V tom ti píchnu, kámo! Teda, pane prezidente… chci říct vám.
KENNEDY: Jak byste mi chtěl píchnout?
LISTER: Vraťte se s náma do Dallasu v listopadu šedesát tři. A buďte druhej střelec. Střelec za travnatým vrškem.
KENNEDY: To mám zabít sám sebe?
LISTER: Jo! Historikům zamotáme trochu hlavu, ale nikdy na to nepřídou.
KENNEDY: Ale tady mám aspoň budoucnost. Jackie mě sice nechala, ale až se odsud dostanu, tak pořád můžu pro svět něco udělat.
LISTER: Vidíte tohle Idlewildský letiště? V naší realitě je to Kennedyho letiště! Je pojmenovaný po vás. Tam, odkud jsem já, jste symbol svobody, a tak to má taky bejt. Ale aby jste se jím stal, tak musíte obětovat svůj život.
KENNEDY: A jenom tak bude moje pověst v dějinách očištěna.
LISTER: A pak si můžu sehnat kari.
KENNEDY: (Nepřítomně) Neptejte se, co pro vás vaše vlast může udělat, ptejte se, co můžete pro svou vlast udělat vy.
LISTER: Hele, to by byl docela dobrej projev.
KENNEDY: Také že byl! Cheche.
Vzadu na travnatém vršku v Dallasu, 22.11.1963 - odpoledne
Jsou zde všichni, včetně Kennedyho, který je oblečený v uniformě strážníka. Kennedy dopije láhev limonády a sklenici upustí na zem. LISTER mu natáhne a podá pušku a ukáže směrem k projíždějícímu autu. Opět je vidět projíždějící limuzínu. Oswald střílí ze svého šestého patra knižního skladu a Kennedy sleduje, jak se auto zastavuje. Oswaldovy dvě rány prezidenta zraňují stejně, jako posledně. Kennedy z travnatého pahorku na sebe v autě zamíří a vystřelí přesně v okamžiku, když Oswald střílí po třetí. Kennedyho ruka bezvládně klesá na kolena.
KENNEDY: Takže, děkuji vám za to, že jste mi umožnili, abych se znovu narodil.
Kennedy odchází směrem k zaparkovaným automobilům a po chvíli zmizí.
LISTER: Kruci! Nezeptal jsem se ho, kde seženu v Dallasu kari!
KOCOUR, RIMMER a KRYTON si začnou pohvizdovat a jakoby chtěli odejít. Pomalu obstoupí LISTERA a začnou do něj tlouct, a když se sesune k zemi, kopou do něj a poskakují po něm. KRYTON do LISTERA řeže i policejním obuškem.

KONEC.

Epizoda 38, "Nachystejte květináče"

Obloha

Úvodní scéna. Staré německé letadlo z II. světové války letí vzduchem.

V letadle

Uvnitř v kokpitu. Podle uniforem přítomných členů posádky a pasažérů, to vypadá, že letadlo patří nacistické armádě. Kromě PILOTA jsou zde ještě německý KAPITÁN a GESTAPÁK.
KAPITÁN hladí velkého aligátora s obojkem na krku.
KAPITÁN: Kde je ta holka?
GESTAPÁK: Za pět minut bude stát před popravčí četou, Herr kapitán.
KAPITÁN: Výborně. A její někdejší ochránce?
GESTAPÁK: Hnije v nákladovém prostoru.
KAPITÁN: Vynikající.
Ještě ani nedomluvili, když se odhrne závěs, oddělující kokpit a vejde muž, vypadající jako RIMMER. Má na sobě stříbřitou leteckou soupravu, pod ní světlý rolák a švihácký, foukaný účes. GESTAPÁK na něj namíří svou pistoli a KAPITÁN se zatváří překvapeně. Muž si lhostejně zapálí cigaretu a vyfoukne kouř.
KAPITÁN: Ahhh, Eso Rimmer - mohl bych se zeptat, jak jste se zbavil pout?
Uštědří svému důstojníkovi - GESTAPÁKOVI mrazivý pohled.
ESO: (Lhostejně) Stačilo jen vykloubit si obě ramena, hodit je za uši a vyklouznout z provazů. Budu sice potřebovat chirurga, aby je dal zas zpátky, ale žádnej strach: to mi nezabrání, abych zachránil princeznu Bonjellu.
KAPITÁN: Jste šílený, Rimmere. Nemáte ani zbraň.
ESO: Čekáte, že se vzdám?
KAPITÁN: Kdepak, Rimmere, já čekám, že zahynete!
KAPITÁNŮV aligátor si vybral tuto chvíli, aby doprovodil slova svého pána hlubokým zařváním.
KAPITÁN: (Ke GESTAPÁKOVI) Vezměte ho zpátky. Během deseti minut mu vysvětlíte
naše plány a pak ho... vyhodíte z letadla.
GESTAPÁK: (Mávne pistolí) Jdeme!
ESO se vymrští, sebere GESTAPÁKOVI pistoli a pak ho zneškodní pravým hákem. PILOT se k němu otočí ze svého sedadla, také ozbrojený, ale je zasažen kulkou než může sám zamířit. Zkolabuje a letadlo se stane neovladatelným. KAPITÁN najednou hodí aligátora na ESA, který spadne zpět do zadní části letadla. Zatímco zápasí s plazem, ztratí pistoli a ta vypadne otevřenými dveřmi z letadla. Letadlo, které se vymklo kontrole, kolísavě letí. Uvnitř v kokpitu KAPITÁN zapálí šňůru, která vede k dynamitové náloži.

Trup letadla

ESO stále bojuje s aligátorem. Z kokpitu přichází kapitán, navlečený v padáku.
KAPITÁN: Á, pane Rimmere - rád bych si s Vámi poklábosil, ale už musím letět...
Ukáže na zápalnou šňůru, která se syčivě nebezpečně zkracuje.
KAPITÁN: Buďte tak hodný a nakrmte Snappyho. Nashle.
Odhodí dynamit z ESOVA dosahu a vyskočí z letadla. Šťasten padá dolů, pryč od ESA, své Nemesis.
ESO: Dal bych život za pistoli.
Aligátor vyrazí z otevřené tlamy hluboké zavrčení přímo do jeho tváře.
ESO: Nebo za kýbl ústní vody.
S vědomím blížícího se výbuchu si ESO, stále bojující s aligátorem, začne vytahovat dlouhé lano a připravuje se na pád z letadla.

Volný pád

Kamera sleduje KAPITÁNA v úniku z letadla, než se znovu vrátí k ESOVI, který připevňuje lano k aligátorovu obojku.
Zpátky ke kapitánovi: Za jeho zády letadlo vyletí do povětří, roztrhané dynamitem.
KAPITÁN: (Směje se) Ah, sbohem Eso Rimmere! Byl jste důstojným protihráčem!
Vrhne pohled přes rameno a zůstane nevěřícně civět. Střih na ESA, který stojí na aligátorovi jako na surfu, jednou rukou drží lano a řídí ho. KAPITÁN na něj vypálí bez účinku několik výstřelů. ESO nasměruje aligátora tak, aby sevřel do tlamy KAPITÁNOVU hlavu. Potom natáhne ruku, vytrhne KAPITÁNOVI zbraň z ochablých prstů a odepne mu popruhy od padáku. Zatímco se KAPITÁN se svým aligátorem řítí pryč z dohledu, ESO si navlékne volný postroj a zapne přezky.
ESO: (Volá dolů) Naper si nácka, kamaráde!
Zatáhne triumfálně za lanko a padák se nad ním roztáhne. Snáší se zvolna k zemi.

Území na základně nacistů

Někde venku na základně, stojí v řadě připravená, popravčí četa. Nedaleko od nich je k dřevěnému kůlu řetězy připoutána žena v červených šatech. DŮSTOJNÍK, stojící napravo od řady střelců, se chystá dát jim rozkaz k palbě.Ve chvíli, kdy to udělá, je přerušen ESEM, padajícím z nebe. ESO vytáhne svou získanou pistoli, odstřelí důstojníka a vyřídí polovinu popravčí čety. Během toho je sám zasažen do prsou.
ESO: (Rozladěně) Tohle je můj nejlepší oblek!
Rychle zlikviduje zbývající členy čety, odepne si padák, seskočí a proboura se dřevěnou střechou zásobovacího skladu. Vojáci se soustředí přede dveřmi a na rozkaz do nich začnou zuřivě pálit. Když je jiný přeživší DŮSTOJNÍK konečně zastaví, jsou dveře prostřílené jako cedník. Chvíli čekají a DŮSTOJNÍK se samolibě usmívá. Najednou se dveře prudce vylomí a z nich vyjede nezraněný ESO na motorce. Vojáci uskakují z cesty a ESO se rychle blíží k připoutané ženě. V jízdě vytáhne
pistoli a namíří na ní. V předtuše jisté smrti, žena odvrátí hlavu. ESO vypálí dvě přesně mířené střely, které roztrhnou princezniny řetězy a ty sklouznou na zem. ESO prudce zabrzdí vedle princezny.
ESO: Princezna Bonjella? Eso Rimmer. Na vysvětlování bude čas později, zrovna tak jako na sex.
PRINCEZNA: (Uchvácená) To je frajer!
PRINCEZNA si nasedne za ESA, který uhání pryč a zároveň kolem sebe střílí po nepřátelích. Za chvíli mu pistole cvakne naprázdno a tak jí odhodí.
ESO: Držte se, princezno!
PRINCEZNA: Prosím tě, Eso, říkej mi Beryl!
Motorka se rychle blíží k pevné, cihlové zdi. ESO stiskne červený knoflík, z výfuku vyšlehne oheň a stroj se hladce vznese vysoko přes zeď. ESŮV nepřipravený pronásledovatel proboura se svou motorkou zeď a vzápětí následuje exploze.
ESO: Má po Eintopfu, nácek!
ESŮV motocykl se zvedá do neuvěřitelné výšky. Na základně přiběhnou ke zničené zdi dva němečtí vojáci a zírají nahoru na rychle unikajícího hrdinu.
PRVNÍ NĚMECKÝ VOJÁK: Er ist davongekommen! Ich kann gar nicht glauben, dass er davongekommmen ist!
[Titulek: Ten chlap nám upláchnul! Nechápu, jak tohle někdo mohl dokázat!]

DRUHÝ NĚMECKÝ VOJÁK: Das war Eso Rimr! Wir haben Glück, dass wir noch am Leben sind! [Titulek: To byl Eso Rimr! Máme štěstí, že jsme vůbec zůstali naživu!]
Najednou z nebe tvrdě přistane zapomenutý aligátor a srazí oba VOJÁKY, kteří pod ním stáli. Přiběhne k nim TŘETÍ VOJÁK a ohromeně zvedne oči k nebi. Na modré obloze řídí ESO zázračně svůj motocykl a píše bílým kouřem z výfuku zprávu: „Nachystejte mi uzenáče, na snídani jsem zpátky."
TŘETÍ NĚMECKÝ VOJÁK: Was fuer ein Kerl! [Titulek: To je frajer!]

Hluboký vesmír

Kosmik oblétá prstencovou planetu.

Koridor Kosmiku

KRYTON a LISTER procházejí tmavým, kovovým koridorem v Kosmiku.
KRYTON: Pane, nemůžu uvěřit, že to chcete provést.
LISTER: Jsem chlap, Krytone. A mám mužský potřeby a touhy.
Projde dveřmi.

Simulační komora

KRYTON stiskne pár kontrolek na panelu u dveří, pak vstoupí a dveře se zavřou. Je na nich nápis „Simulátory umělé reality".
KRYTON a LISTER se ocitnou v tmavé, čtvercové místnosti s počítačovým panelem na zdi a velkým
automatem uprostřed. KRYTON a LISTER si sednou k přístroji a LISTER si začne zouvat boty.
KRYTON: Co takhle ledovou sprchu, pane?
LISTER: Letošní příděl vody na ledový sprchy jsem spotřeboval, Krytone. Dneska ráno jsem se díval do lodních záznamů. Hele, jestli to půjde takhle dál, moje libido vyvolá sucho.
Sklopí se zabzučením svou simulátorovou masku.
KRYTON: Podle Vás je tohle řešení?

Terén v umělé realitě

KRYTON a LISTER jsou dopředu přes rozlehlý, travnatý terén, v pozadí se stromy a keři. Slunce jasně svítí. LISTER je oblečen ve starodávné drátěné košili a černé suknici jako rytíř, zatímco KRYTON má šaty pážete. Nese malou, červenou knihu.
LISTER: Já vim, ale máš snad jinej nápad?
KRYTON: Jít do simulátoru s knihou švindlů a svádět královnu z Kamelotu? Nemám slov. To je zvrácená představa rytířskosti.
LISTER: Seš můj věrnej služebník, nebo ne?
KRYTON: Je mi hanba, že Vás doprovázím! Takhle trapně jsem se cítil jen tehdy, když mi omylem spadla tříselní skříňka panu Rimmerovi do polévky.

Turnaj v simulátorovém Kamelotu

Na území Kamelotu stojí pavilónek, ve kterém sedí KRÁL s KRÁLOVNOU z Kamelotu. V popředí jsou venkované, vojáci a koně. Trubka troubí fanfáru. Přicházejí LISTER a KRYTON.
KRÁL: (Obrací se k zástupu) Najde-li se v našem království muž, jenž si troufne vyzvat na souboj nejlepšího rytíře. (Králův RYTÍŘ vystupuje z davu)
Nadšené výkřiky se ozývají z davu a RYTÍŘ kyne vděčně rukou.
LISTER: (Předstoupí) Já, Výsosti!
KRÁL: A kdo Vy jste?
LISTER: Lister z Magorie.
KRÁL: Rytíři, přijímáte tuto výzvu od... „Listera z Magorie"?
RYTÍŘ: Ano, Výsosti.
KRÁL: A jakou odměnu budeš žádat, pokud vyhraješ?
RYTÍŘ: Nežádám ničeho. Sloužit králi je mi odměnou.
Nadšené výkřiky z davu a RYTÍŘ zvedne mírně ruku.
KRÁL: A Vy... „Listere z Magorie", co budete žádat Vy, pokud porazíte mého nejlepšího rytíře?
LISTER: Já budu žádat noc a den v lůžku tvé drahé paní.
Výkřiky znechucení z řad diváků.
KRÁL: „Noc a den v lůžku mé drahé paní"?!
KRÁLOVNA: (Povstane a promluví s výrazným francouzským akcentem) Tu výzvu přijímáme.
KRÁL: Vážně?
KRÁLOVNA: Oui.
KRÁL vstane a nakloní se ke královně.
KRÁL: (Tlumeně) Paní má, o tom bychom si měli promluvit.
KRÁLOVNA: Nevěříš svému nejlepšímu hrytíhři, že shrazí hlavu tomu dhrzému psovi?
KRÁL: To ano! Tak trochu.
KRÁLOVNA: Pak tedy přijímáme.
KRÁL: (Stále vypadá nejistě) Rytíři, chci mužství toho lumpa na stříbrném podnosu...
LISTER: (Znepokojeně) Hele, v klidu, jo?
KRÁL: ...a pak ho rozpárej a vnitřnosti předhoď havranům!
Mohutné nadšení davu.
LISTER: Ty jsou horší než fanoušci Leedsu!
KRYTON, LISTER a králův RYTÍŘ odejdou ke svým koním.
LISTER se vyšvihne do sedla a znovu zazní fanfára.
KRÁLOVNA: Až můj khrajkový kapesník dothřepetá na zem, souboj může začít!

Rytířský turnaj

LISTER: To tvoje "rrr" je k pomilování. Rrrrrarr!
KRYTON: Být Vámi, pane Galahade, soustředil bych se na opakování Vašich švindlů.
Podá mu přilbu. Hluk z davu se mísí s dramatickou hudbou. Vzrušení dosáhne vrcholu, když KRÁLOVNA upustí kapesníček. Oba bojovníci sklopí svá hledí, pozvednou kopí a vyrazí do útoku.
LISTER: Švindl číslo jedna: heslo „osel". Ha!
Ve chvíli, kdy zaútočí, změní se RYTÍŘŮV kůň v malého Shetlandského poníka. LISTER se směje, zvedne hledí, tasí meč a srazí RYTÍŘOVI hlavu. Ta proletí vzduchem a přistane KRÁLOVI v klíně. KRÁL nevěřícně zírá na vracejícího se LISTERA.

U pavilónku

LISTER přestupuje před KRÁLE s KRÁLOVNOU a sundává si přilbu.
LISTER: Jdu si pro svou odměnu, králi.
Dav se bouří, když záhadně se usmívající KRÁLOVNA vstane, vyjde ze stanu a připojí se k LISTEROVI. KRYTON zahanbeně skrývá tvář a výkřiky a jekot sílí, jak se LISTER s KRÁLOVNOU blíží k malému stanu.
KRÁL: (Volá na ně) Křesťanský svět nezná většího zloducha! A přísahám, že tvůj úmysl svést mou paní nevyjde!
Vytáhne bytelný klíč.
Dav je nadšen.
LISTER: Švindl dvě: heslo „pás cudnosti".
KRÁLOVNA se najednou zastaví a zavrtí boky. Něco těžkého spadne na zem , ukryté pod jejími šaty. Když znovu vykročí dopředu, nechá za sebou uvolněný kovový pás cudnosti. LISTER ji zavede do stanu a podrážděný KRYTON za nimi rozpačitě zavře.
KRYTON: Odporné. Vysloveně odporné. (Rychle odejde)
KRÁL: Pokud ten, jenž se zove Listerem z Magorie, má v těle špetku cti, tak se stan ihned rozpadne...
Krátký pohled na stan, který se začíná rytmicky natřásat.
KRÁL: ...on mi vrátí mou paní a odprosí mě!
Jedna chlopeň stanu se zvedne a Lister vykoukne.
LISTER: (Roztouženě) Nemáte někdo šlehačku?

KRÁL: „Šlehačku“?

Hluboký vesmír

ESŮV dimenzionální raketoplán letí vesmírem.

POČÍTAČ: (Hlas) Eso, potřebujeme najít nějaký blízký rozměr.
ESO: (Hlas) Rozumím, počítači. Připrav se k přeskoku.
Vesmír kolem lodi se zdeformuje a pak loď zmizí z dohledu.

Klání v simulátoru

KRYTON stojí vedle třesoucího se stanu, ve kterém je stále LISTER. Najednou všechny kulisy kolem nich zmizí a oni zůstávají v pustině. LISTER má teď na sobě jen dlouhý nátělník a je velice zklamaný.
LISTER: Hele!! Co se to děje?
KRYTON: Výpadek proudu! Něco je s elektrikou.
Oba zmizí.

Simulační komora

Zní siréna a poplašné kontrolky bláznivě blikají. KRYTON a LISTER odpojují všechny elektrody a senzory. LISTER má sundané kalhoty a kolem třísel důmyslné zařízení, které potřeboval v simulátoru. Naštěstí si ho odmontuje mimo záběr kamery, během rozhovoru s KRYTONEM.
LISTER: Červený, zelený i modrý poplašný světla blikaj! Co to znamená?
KRYTON: Buďto na nás někdo útočí, nebo máme diskotéku.

Koridor Kosmiku

KRYTON v maximálním „zdrhacím“ režimu proběhne dveřmi až na konec koridoru a zamíří ke kokpitu.

Vesmír

Kosmik se zachytil v dimenzionální trhlině a prudce se třese.

Kokpit Kosmiku

V kokpitu jsou KOCOUR a RIMMER. Oba jsou zaměstnáni snahou dostat nějakou reakci z panelů a konzolí, které chrlí spršky jisker. Poplašná siréna dodává celé scéně divoké osvětlení. RIMMER štědře skrápí kokpit malým hasícím přístrojem.
KOCOUR: (Snaží se překřičet rámus) Jsme v koncích! Nic nefunguje! Řízení je v tahu, rakety jsou fuč a letíme do iontový bouře v sektoru 12.
Vstupují LISTER a KRYTON. Zaujmou svá stanoviště.
RIMMER: Dobrýtro!
KRYTON: Bože, co se to tady děje?
RIMMER: Jakási energie zlikvidovala generátory.
LISTER: Příčina?
KOCOUR: Předmět tak obrovské energie a osobního kouzla, že vyřídil síť! Myslel jsem, že jsem to já, ale asi jde o interdimenzionální skok.
KRYTON: Jde určit podrobněji?
RIMMER: (Otráveně) Tyhle kousky provádí jediný šílenec a to švarný kapitán „Pazneht“ alias Eso Rimmer. Ježiši, ať to není on nebo se zblázním.
KOCOUR: (Do komunikačního mikrofonu) Na příjmu loď Jupiterské důlní společnosti Kosmik, udejte prosím svou totožnost.
Na monitoru se objeví ESO, sedící v kokpitu svého raketoplánu.
ESO: (Z mikrofonu) Říkal jsem, že budu na snídani zpátky. Už jsou ty uzenáče, hoši?
RIMMER začne zoufale mlátit hlavou do konzole.
KOCOUR: (Nadšeně) Čau, frajere! Jak se vede?
ESO: (Z mikrofonu) Když tě vidím, tak mi je hned líp, brachu. To je tvůj nový oblek? Má větší říz než celá stránka nejlepších bonmotů Oscara Wildea pokapaná citrónem a vražená někomu do oka.
KOCOUR: Nó, to tě musel ohromit. Dík, kámo!
RIMMER: Podle všeho máme posledních tři tisíce pytlíků na zvracení. To nemůže stačit.

Přistávací dok

Nedávná úžasná expanze Kosmika zahrnuje i plně funkční přistávací dok, kde nyní stojí ESOVA loď. Kamera se k ní přiblíží.

Strojovna

Uvnitř čekají LISTER, KRYTON a KOCOUR. Vstupuje ESO.
LISTER: Skvělý, že ses ukázal! Jak se máš?
ESO potřese LISTEROVI rukou a málem mu přitom vykloubí rameno.
ESO: Výborně, Rampo. Asi jsem prosvištěl moc blízko, ale počítač udělal chybičku. Chudák, je do mě blázen a neví ani, co je za den.
KRYTON: No, a co jste celou tu dobu dělal?
ESO: Nic extra. Zachránil jsem pár vesmírů, svrhnul pár diktátorů, odmítnul hromady nevěst a nechal si seřídit světla.
Odejde.
KOCOUR: To je frajer!

Střední sekce Kosmiku

RIMMER sedí u hlavního stolu a sleduje ESŮV příchod na monitoru. Když vidí KOCOURA odcházet z přistávacího doku po ESOVI, odvrátí se od monitoru se zhnusenou tváří a přikáže:
RIMMER: Vypnout!
Vstupuje ESO v doprovodu LISTERA, KRYTONA a KOCOURA.
ESO: A co je novýho u vás, kluci? Arnie?
RIMMER: (Sarkasticky) Já osobně jsem měl dost napilno, Arnolde. Začal jsem totiž připravovat velkou historii kapes. Shromáždil jsem všechna písmenka do polévky, roztřídil je a seřadil je hezky podle abecedy.
KOCOUR: (K ESOVI) Vezmu tě do kajuty, máme si toho tolik co říct! Pro začátek mi prozraď, kam chodíš k holiči!
ESO: Díky, Kocoure, ale jsi skvělý pilot, tak zůstaň u kormidla.
KOCOUR se začne pyšně nadýmat.
ESO: Mimochodem, je to astrosalón v sektoru Theta, čtyřiadvacátý rozměr. Ptej se na Alfonze.
KOCOUR: Jóóóóúú jééé! Senza!
ESO začne stoupat po schodech vedoucích ke kajutám.
ESO: Arnie, nechceš se projít?
RIMMER: (Ledově) Ne, děkuji. To bych si radši pomazal genitálie rybí pastou a strčil je do tůňky plné piraní.
ESO: Aha, takže ne.
Odejde.
LISTER: Tak Rimmere, běž za ním.
RIMMER: Nechce se mi.
KRYTON: Ale on chce, abyste tam šel.
RIMMER: A já zas chci, aby se tím trapným machrováním zadusil. Nemůžeš mít všechno, co chceš.
LISTER: Ale řekl si o to. Cejtí se k tobě připoutanej.
RIMMER: Radši bych ho viděl připoutanýho lepidlem k rozzuřenýmu křečkovi.
Ostatní se na něj neoblomně dívají.
RIMMER: No dobře, já už tam jdu! ...žiši!
Následuje ESA.

Koridor vedoucí podél ubikací

Přicházejí RIMMER a ESO.

RIMMER: Tak pojď, ukážu ti kajutu. Tudy asi tak padesát metrů, pak doprava. Čau!
RIMMER odejde dveřmi po straně koridoru. ESO se náhle chytí za hrudník, zasténá a zapotácí se. RIMMER ho zaslechne a vrátí se podívat.
ESO: Asi - budu potřebovat trochu píchnout.

Ubikace

Vstupují RIMMER a ESO. RIMMER podpírá svým ramenem z tvrdého světla napůl bezvědomého ESA. Projdou dveřmi a ESO se zhroutí na postel.
RIMMER: Já to věděl! Před lidmi ze sebe děláš bouráka, ale přitom jsi drsný asi tak jako medvídek na hraní. Copak je s tebou? Cestovní nevolnost? Nebo tě zase příliš svírají trenýrky?
ESO: Chápu, že to vypadá jako ze špatné hry, ale zdá se... že jsem na odchodu.
RIMMER: Cože jsi?
ESO: Jem na cestě do věčných lovišť. Ztrácím své právo na dech.
RIMMER: Ty umíráš?
ESO: Kápnul jsi na to. Tvůj mozek je rychlejší než děcko po prvním kari.
RIMMER: Ty fakt umíráš?
ESO se zvedne z postele a opře se o zeď.
ESO: Arnie, chci, abys byl příští Eso Rimmer.
RIMMER se směje a pobaveně tleská rukama.
ESO: Myslím to vážně.
RIMMER: Patří blábolení k tvým symptomům?
ESO: Vesmír potřebuje svého hrdinu, jenž by napravoval křivdy a byl odvážný, obětavý a zároveň pohledný.
RIMMER: A ty myslíš, že jsem to já?
ESO: Svému osudu neujdeš.
RIMMER: Mám skončit jako někdo, kdo neuspěl v konkurzu na striptéra?
ESO: Máš z toho jenom strach. Bojíš se, že nejsi dost dobrý. Vždycky jsi chtěl být hrdina.
RIMMER: Já nejsem ty. To jsme si ujasnili už posledně.
RIMMER se otočí a odchází.
ESO: Já nejsem ten sekáč, který tu byl minule.
RIMMER, téměř už v průchodu, se zastaví a vrátí se zpátky. ESO se pod náhlým přívalem bolesti chytí za hrudník a klesne na kavalec.
ESO: Dostal jsem se k výpusti neutronové nádrže v dimenzi 165. Já jsem hologram, stejně jako ty.
RIMMER: Eso už nežije?
ESO se s vypětím všech sil narovná a podívá se na RIMMERA.
ESO: Vzal jsem to po něm a chci, abys to ty vzal po mně.
ESO rozevře svou bundu, ze které se řine nezdravé zelené světlo a strašidelně ozařuje RIMMEROVU šokovanou tvář.
RIMMER: Proboha! Co je to za svinstvo?
ESO: (Opět se zahalí) Moje holosrdce je nadranc, viděls energetický únik. Elektromagnetickou radiaci, moc mi nezbývá. Asi tolik, kolik obyčejně strávím milováním - tak 12 hodin, možná míň. Pak už nebudu mít sílu, abych tě vycvičil.
ESO se opře o stůl a upře na RIMMERA pevný pohled.
ESO: Co ty na to?
Pauza. RIMMER odejde.

Vesmír

Kosmik oblétá planetu.

Ošetřovna

ESO sedí v diagnostickém křesle, zatímco LISTER manipuluje s kontrolkami a konzolemi.
ESO: To je součást legendy, já nejsem první Eso, dokonce ani druhý. Těch už bylo, no řekněme, víc než pár. Když jeden umírá, musí za sebe najít náhradu v paralelní dimenzi. Všichni začínáme jako housenky a končíme jako motýli.
LISTER: Tenhle srab při prvním náznaku nebezpečí zaleze pod stůl s cedníkem na hlavě.
ESO: Ty posuzuješ knížku podle obálky.
LISTER: Nesrovnával bych Rimmera s knížkou, ta má aspoň nějakej hřbet.
ESO: Já ho vycvičím. Po tobě chci jediné - promluv s ním, přesvědč ho.

Střední sekce Kosmiku

RIMMER sedí u stolu a čte knihu. Vstupuje LISTER. LISTEROVI dává očividně těžkou práci potlačit smích a pochichtává se.
RIMMER: Co je? Čemu se směješ?
LISTER: Ničemu, ničemu.
LISTER zamíří ke kuchyňce. Začne se znova smát a stěží to v sobě dusí.
RIMMER: Ale běž, zaručeně to něco je. Jistě jsi slyšel něco velice zábavného. Tak co to je?
LISTER si vezme z ledničky plechovku ležáku.
LISTER: Jenom to, že jsem zrovna slyšel, že máš bejt další Eso Rimmer...
LISTER propukne v nevázaný řehot.
RIMMER: Ano, bohužel si ale musím přebrat svoji sbírku bot, jinak bych po tom skočil.
LISTER: Ale rozumíš, ty a další Eso... (Smích) Už to fakt vidím.
LISTER nechá RIMMERA a jde do kokpitu. Dotčený RIMMER ho následuje.
RIMMER: Není to zas tak směšné!

Kokpit

LISTER si s pobaveným úsměvem sedne do křesla pilota. Za ním přichází RIMMER.
RIMMER: Jiné moje verze se jím už staly. A kdybych nebyl tak nepostradatelný tady, tak bych tu nabídku i přijal.
LISTER: Neber si to nějak zle, ale ty na to prostě nemáš. Dyť seš fňukna, zbabělec, tupoun, ufňukánek, neurotik, křivák a ubožák a hlavně velkej kus vola. Neuraž se, ale vrať se na zem. I eunuch má větší koule než ty.
RIMMER: (Napruženě) A právě v tomhle, drahý karižroute, jsi úplně vedle. Protože já jsem Esovu nabídku přijal a výcvik začíná...
Podívá se na hodinky.
RIMMER: ...právě teď.
Odejde a nechá LISTERA samotného s prohnaným úsměvem.

Simulační komora

ESO připojil sebe a RIMMERA k simulátoru umělé reality. Každý sedí na jednom sedadle u stroje.

Horský průsmyk

ESO a RIMMER sedí oba na létajících kobercích, které se rychle vznášejí nad vysokými, zasněženými vrcholky hor.
RIMMER: Proč jsi mě vzal zrovna sem?
ESO: Vidíš ty hory, Arnie? Pláně a hřebeny. Tady musíš začít, aby se z tebe stal Eso Rimmer.
RIMMER: Ne, tady musím začít, abych se stal jódlujícím bernardýnem.
ESO: Teď se soustřeď! Vítr ti šlehá do tváří, buď tím větrem, Arnie. Uvolni tu divokou sílu, která v tobě dříme. Buď tím kuguírem, který se svobodně prohání po horách.
RIMMER: Mám být co?
ESO: Ty to dokážeš, soustřeď se, hochu!
RIMMEROVA tvář se svraští v úporné snaze.
ESO: Vidíš tu šelmu? To si ty, vidíš jí?

V RIMMEROVĚ mysli se vynoří obraz křečka pravidelně běhajícího v malém kole.
RIMMER: Joo, trochu.

Vesmír

Kosmik oblétá další planetu.

Ubikace

Přichází RIMMER.
RIMMER: Končím, nikdy ze mě nebude Eso! Pokus se nezdařil! Vzdávám to.
Vstupuje ESO, namáhavě se opře o rám dveří.
ESO: Celý život jsi jen něco vzdával.
RIMMER: Snad kdybych měl víc času!
ESO: V týhletý komedii jsem já už dohrál. Buď teď, nebo nikdy.
ESO vytáhne ze své letecké bundy malý předmět.
RIMMER: Co to je?
ESO: Naše holosrdce.
ESO stiskne tlačítko na ovladači holosrdcí a RIMMER je náhle oblečen ve stejné letecké soupravě jako ESO. ESO odhodí ovladač na kavalec, najde v kapse sluneční brýle a podá je RIMMEROVI.
ESO: Jestli ti posádka spolkne, že ty seš já, tak jsi připraven.
ESO neočekávaně sejme svou šviháckou paruku a podá ji překvapenému RIMMEROVI. RIMMER si ji nešikovně nasadí naopak. ESO se skácí na kavalec.
RIMMER: (Žalostně) Já nejsem připraven!
ESO: No tak si to nasaď obráceně.
RIMMER otočí paruku, nejistě si nasadí brýle a odejde.

Koridor Kosmiku

Osamělý v koridoru Kosmika si RIMMER zkouší roli ESA Rimmera.
RIMMER: (S hlubokým přízvukem) „Jmenuju se Rimmer.“
RIMMER pohodí hlavou a přitom si srazí sluneční brýle z nosu.
RIMMER: Oh, „Eso Rimmer.“ Takovej trapas.
Zamíří ven z koridoru, když se před ním otevřou dveře a vejde KRYTON.
KRYTON: Ah, náš pan Eso. Nic Vám nechybí?
RIMMER: (Svým obvyklým hlasem) Co? Jo, jo, Krytone, Kryťáku. Uh, no jasně, nic mi nechybí.
KRYTON: Určitě, pane? Mluvíte trochu jinak.
Odkašle a změní tón svého hlasu, aby se co nejvíc podobal ESOVU.
RIMMER: Ea, nemoh` bys to upřesnit?
KRYTON: No, o šedesát procent víc jako lasička.
RIMMER: Ahhuchrchr..., chrapot... nastyd` jsem. Chytil jsem nějakého vira. Holografického vira. Lidi napadá taky. I Arnie ho chytil, a proto musel do karantény. Nikdo k němu nesmí.
KRYTON: Božínku, chtěl jsem se zeptat, pane, asi tak před půl rokem nám došly zásoby alobalu. Neměl byste navíc jednu bundu, ve které bychom mohli upíct kuře?
RIMMER: Tak hele, ty zlodějskej hajzlíku... Ohhhhhh! Nezlob se, bohužel ne. Tak zatím.
Odchází a KRYTON za ním vyjeveně kouká.

Koridor u simulační kabiny

Přichází RIMMER, stále nervózní a nejspíš plánuje výlet do ESOVY horské simulace. Když zajde za roh, všimne si bílého kouře, který se valí ze vstupu do simulátoru. Zmateně ho začne zkoumat. Náhle se dveře otevřou a z dýmu vystoupí rázně postava. Je ve stejné výstroji jako KRÁLŮV RYTÍŘ z LISTEROVY hry. RIMMER couvne zpátky ke zdi, nejistý, co se děje.
RYTÍŘ: (Povědomým hlasem) Buď pozdraven, pane. Přišel jsem, abych našel padoucha jménem „Lister z Magorie“.
RIMMER: (Zaznamená jeho velký meč) Hele, klídek, kamaráde. Nějak se dohodnem.
RYTÍŘ: Ty patříš k jeho družině?
RIMMER: Ea, svým způsobem.
RYTÍŘ: Tak to se připrav na smrt!
Kavalírsky hodí RIMMEROVI meč, se kterým se má bránit. Nepřipravený RIMMER ho zachytí za čepel a nemotorně ho drží před sebou. Bez dalších průtahů RYTÍŘ zaútočí na RIMMERA a začnou spolu bojovat. Z RIMMEROVY strany to znamená spíš uhýbání a chaotické úskoky, i když se mu vcelku daří držet si rytíře od těla, než je na chvíli zahnán ke zdi.
RIMMER: Nechcete si radši promluvit? Nad šálkem čaje s koblihou?
RYTÍŘ houževnatě pokračuje v pronásledování RIMMERA, jeho meč sviští a jiskřivě zasahuje zásobovací přihrádky a přístupový žebřík. Po odvrácení další série smrtících úderů se RIMMER dostane opět do těžké situace.
RIMMER: Tak dobře, co takhle vdolečky se šlehačkou? Čokoládový dort? Marcipán?
RYTÍŘ přitvrdí svůj útok a RIMMER vezme nohy na ramena. Uprostřed své paniky zjistí, že se dostal na konec koridoru, který se stáčí dál do lodi. Vedle sebe objeví na polici svou šanci na záchranu - bazukoid. Když je RYTÍŘ téměř před ním, popadne RIMMER bazukoid, napřáhne ho před sebe a začne pálit na rytíře, který spadne na záda a chvíli sebou trhavě škube.
RIMMER: (Ohromený) Páni! Já to dokázal!
Utíká pryč. Najednou se ležící rytíř zvedne. Jde k bazukoidu, který použil RIMMER, zvedne ho, vyjme zásobník s náboji. Na modrém zásobníku je slovo „SLEPÉ“. RYTÍŘ vloží do bazukoidu jiný zásobník, červený s nápisem „OSTRÉ“ a původní zásobník si schová. Bazukoid vrátí na místo. Potom zvedne hledí své přilby - je to LISTER.
LISTER: (RYTÍŘOVÝM hlasem) Takže zatím -
Vytáhne z pusy malý kovový modulátor hlasu.
LISTER: - všechno klape.

Ubikace

ESO leží na posteli v očividné trýzni. Přibíhá vzrušený RIMMER.
RIMMER: Já to dokázal! Takový hrdinský kousek se mi povedl jen na gymplu, když jsem Batemanovi podpálil gatě!
ESO: (Slabě) Výborně, Arnie, jsem na tebe pyšný. Nachystej mi uzenáče... na snídani jsem -
ESOVO holosrdce praskne a zaskřípe. Obraz ESA strašidelně bíle zazáří a pak zmizí. Zůstane po něm jen rozbité holosrdce na kavalci. Vstupují KOCOUR a KRYTON.
KOCOUR: Tak jak je? Co je s dutohlavem?
RIMMER: (Měkce) Ne, to ty nechápeš. To nejsem já, to je on.
KRYTON: Pane, jste v šoku - z toho traumatu mluvíte jako pan Rimmer.
KOCOUR: Co se stalo?
Vejde LISTER. Přijde k prázdnému kavalci, uvidí holosrdce a vezme ho do ruky.
LISTER: Ah, jeden z rytířů utekl ze simulátoru. Zabil Rimmera.
Gestikuluje významně s holosrdcem před RIMMEREM.
LISTER: Že je to tak, Eso?
RIMMER zírá na LISTERA s nečitelným výrazem ve tváři.

Koridor Kosmiku

Všichni sklesle procházejí.
LISTER: Měli bysme Rimmera důstojně vyprovodit. Aspoň tohle si zaslouží.
KRYTON: Já tomu nemůžu uvěřit.
KOCOUR: Já taky ne. Ještě dnes ráno jsem mu nadával.

KRYTON: Chudák pan Rimmer. Takhle mizerně jsem se cítil, když mé náhradní hlavy hlasovaly a shodly se, že jsem ušatý šereda.
RIMMER jde poslední, zjevně dojatý.

Vesmír

Kosmik letí skrz záhadně osvětlenou mlhovinu.

Železný můstek někde v Kosmiku

RIMMER stojí opřený o zábradlí. Přijde k němu LISTER.
LISTER: Tak co? Už víš, co uděláš?
RIMMER: Řek` jsem si, že ještě chvilku zůstanu. Abych nasál ten jeho charakter.
Nahodí neohrabaně „Esovým“ způsobem patku. LISTER se usměje nad RIMMEROVÝM ztvárněním a zadívá se na malý, kovový předmět, který drží v ruce. RIMMER si ho všimne.
RIMMER: Co to je?
LISTER: Tohle mi dal Eso. Že prej to vezme na místo věčnýho odpočinku, kde jsou ostatní Rimmerové. Nechal jich tady víc, pro ty, co tě budou následovat.
RIMMER: (Upřímně) Já z toho mám vítr, Listy. Nevím, jestli to zvládnu. Odejít pryč. Být Eso!
LISTER: Víš, co ti říkal, je to tvůj osud.
RIMMER: To se mám stát nafoukaným, libovým frajerem?
LISTER: Dobře, tak byl trochu namyšlenej, ale ty můžeš bejt trochu jinej. Je to na tobě. Hele, říkal, že se s ním máš rozloučit a možná tě pak přejde strach.

Místnost kdesi v Kosmiku

Místnost, která se podobá ostatním místnostem v Kosmiku, je pochmurná, špinavá a kovová, ale u zdi je pódium vyzdobené velkým „H“ a o kousek dál řada židlí, na kterých sedí pozůstalí z Trpaslíka. Okolí osvětlují hořící svíčky. KRYTON vystoupí na pódium. LISTER, RIMMER a KOCOUR zůstanou sedět. Vládne vážná nálada, kterou ještě umocňuje LISTER, vylepšený pro tuto příležitost značně nepohodlnou kravatou.
KRYTON: Sešli jsme se tu dnes, abychom se naposledy rozloučili s panem Rimmerem. Tu a tam to byl malicherný, byrokratický, neschopný, zbabělý, takový... člověk, ale měl také své světlé stránky.
KOCOUR: „Tohle“ byly jeho světlý stránky.
KRYTON: O těch kladnějších rysech jeho povahy nám teď poví něco tady pan Lister.
KRYTON uvolní místo LISTEROVI, který na něco takového evidentně nebyl připraven a dívá se zděšeně a vyčítavě na KRYTONA. Improvizuje.
LISTER: Dvorní eunuch Alexandra Velikého se teď setká se svým pánem. Muž, který si věšel slipy na ramínko a přišíval si svoje jmenovky na fasované kondomy, skonal. Nikdo nám ho už nevrátí. Ztratili jsme nejlepšího opraváře automatů, kterého Vesmírný sbor - ne, ne - vesmír, kdy poznal. Když měl službu on, tak se nestalo, abyste zmáčkli colu a dostali vývar s džusem. I když tohle se nám stávalo furt, ale tohle má být chvalozpěv. Neměl mnoho přátel, ale ti, které měl s ním zůstali do konce. Dokonce i Rachel, která je v mnoha ohledech teď jeho vdovou.
Kamera přejede podél sedících Trpaslíkovců a zastaví se u čtvrté židle, ve které sedí Rachel, opravená nafukovací panna, oblečená ve vdovských černých šatech.
LISTER: Tak čau, magore.
KOCOUR: Nashle, brácho.
KRYTON: Sbohem, pane Maaa... goo...
RIMMER: (Chraptivě) Páčko, rafane.
LISTER: A nakonec tohle: Když Rimmer zemřel na Červeném trpaslíku, tak ho Holly stvořil jako hologram, abych nezešílel - to nebyl lehký úkol. Ale jemu se to podařilo dokonale. A za tento úspěch dostane vyznamenání. Krytone, medaili „Prvního důstojníka Rimmera“, vlož prosím do jeho rakve.
KRYTON: Provedu, pane.
KRYTON něžně přiloží odznak ke zničenému holosrdci a zaklapne za nimi víčko malého pouzdra. LISTER pak zavře rakev do otvoru na odpadky a slavnostně ji vystřelí do vesmíru.
LISTER: Pánové: První důstojník Rimmer.
LISTER předvede plné rimmerovské zasalutování a ostatní ho zopakují.
VŠICHNI: První důstojník Rimmer.

Vesmír

Následujíc rakev, proletí Kosmik jakousi vířivou singularitou a pak ji ztratí mezi stovkami podobných pouzder. Kamera se vzdaluje a teď je vidět, že ze stovek jsou tisíce, potom milióny a bilióny - které dohromady tvoří tenký proužek přecházející v mihotavý pás, ten se ukáže být majestátním prstencem okolo obrovské planety z plynu.

Kokpit Kosmiku

LISTER a RIMMER vyhlížejí ven.
RIMMER: Takových Rimmerů...
LISTER: Tak to vidíš. Ze všech se stali Esa. Předali štafetu. Fakt chceš ten řetěz přerušit?

Přistávací dok

Stále zde stojí ESOVA loď, tankuje, má odklopenou vrchní část a v jejím kokpitu sedí nově zrozený ESO RIMMER.
ESO RIMMER: Bylo to skvělý, hoši.
LISTER: Tak čau.
KOCOUR: Měj se frajere.
KRYTON: Au revoir, pane Eso.
ESO RIMMER: Nachystejte květináče, na Vánoce jsem zpátky. Nebo tak nějak.
ESO RIMMER stiskne knoflík na konzoli s úmyslem spustit start, místo toho je jeho sedadlo prudce katapultováno z kokpitu a ESO přistane na zemi nedaleko ostatních. Rychle se zvedne a šviháckým krokem se k nim vrátí.
ESO RIMMER: Chtěl jsem se ještě naposled rozloučit.
Potřese rukou KRYTONOVI a KOCOUROVI a obejme se s LISTEREM.
ESO RIMMER: Měj se, kámo.
LISTER: (S pokřiveným úsměvem) Jo, a ty zlom vaz.
ESO jde zpátky do raketoplánu.

Vesmír

ESOVA loď přeletí přes záběr a mizí, nechává za sebou pomalejšího Kosmika, který pokračuje na druhou stranu vesmíru.
KONEC.

Epizoda 39, "Uroboros"

Prázdná hospoda

Pár rukou zastrkává kartónovou krabici pod kulečníkový stůl nulové gravitace. Na krabici je napsáno fixem UROBOROS. Osoba odchází. Z krabice vykukují pohybující se dětské nožičky. Vstupuje ZÁKAZNÍK.
ZÁKAZNÍK: (Jde k baru) Tak obsluhuje tady někdo nebo jak?
BARMANKA: (Hlas) Hned jsem u tebe.
Mimino začne řvát. Překvapený ZÁKAZNÍK se skloní ke zdroji zvuku, vyndá zpod kulečníku krabici a donese ji k baru. Zatím přichází BARMANKA.
BARMANKA: Zdravím tě, Franku. Tak copak si dáš?
ZÁKAZNÍK: Koukni na tohle - zrovna jsem to našel pod kulečníkem.
BARMANKA otevře zamřížované okénko a ZÁKAZNÍK jím prostrčí krabici s děckem.
BARMANKA: Je tam dopis?
ZÁKAZNÍK: Ne, nic.
BARMANKA: (Nahlédne dovnitř a je uchvácena roztomilým zjevem mimina) Ó!! A tady na boku mu napsali jméno. (Čte) „NÁŠROBNEBOROS“
ZÁKAZNÍK: Koukni, jak to napsali. Ty museli bejt fakt totálně vypatlaný. Nemohli se ani rozhodnout, jaký jméno.
BARMANKA: Ó, chudáček malej. Kdo ví, co z něj bude. Něco hroznýho, to je jasný.

Ubikace na Kosmiku

LISTER stojí před zrcadlem a věnuje se hygieně. Z ucha mu trčí kusy bavlny pohlcující nadměrný ušní maz. Jeho pravá tvář je pokryta holicí pěnou a LISTER se příslušnou rukou holí. Levou rukou si čistí zuby. Vtom čapne kuchyňské kleště, párkrát s nimi zacvaká, přiloží je k nosní dírce a vytrhne jeden z přerostlých chloupků v nose. Jeho obličej se křivý v útrpných grimasách. V bolestivých mukách se chytne za kořen nosu a skučí.
LISTER: Do kelu s tím! Do kelu s tím!
Najednou kýchne. Cosi mu vyletí z úst a s cinkotem to zmizí mezi tím vším toaletním vybavením.
LISTER: (S prstem v ústech, šišlavě) Sakra! Vyplivnul jsem korunku!
Vstupuje KRYTON s košem čerstvě vypraného prádla.
KRYTON: Říkal jsem si, že Vám vyměním prádlo, než půjdete spát.
LISTER: Stalo se něco hroznýho. Ztratil jsem korunku.
KRYTON: (Vytáhne z koše LISTEROVU čepici) Ne, ta vzácnost je tady. Vyčistil jsem ji jako každý měsíc.
LISTER: (Stále s prstem přes přední zuby) Myslim zubní korunku. Tu, kterou jsi udělal na ošetřovně.
KRYTON: Aha, hm.
LISTER pohlédne na stůl, kam KRYTON odložil koš.
LISTER: Hele, tady je! (Zvedne ji) Potřebuju lepidlo. S tim špičatym pahejlem jsem odpornej.
KRYTON: Hm, ukažte.
LISTER: Ne, ne. Vypadám špičatě, pahejlovitě a odporně.
KRYTON: Ukažte mi to. Vždyť jsem android pro Boha svatého. Mně se jen tak něco nezhnusí.
LISTER: Tak dobře.
Sundá prst ze svých zubů. KRYTON se k němu nakloní a zírá mu rovnou do úst.
KRYTON: Pane Bože! To je hnus!
Začne se hihňat.
LISTER: Jo, jo, hrozná prča. Tak to sprav.
KRYTON: Potrvá dlouho, než připravím zubní lepidlo.
LISTER: Stačí lepidlo na dřevo. Ráno to předěláš.
KRYTON: (Vyndá ho ze skříňky) Na dřevo? A jste si jistý? (Podá ho LISTEROVI) Nerad bych, aby Vám to slepilo rty. Šetřte s ním!
LISTER se obrátí k zrcadlu a lepidlem na dřevo se snaží přilepit svou zubní korunku zpátky na místo.
KRYTON: Abych nezapomněl. V jedné skříňce jsem našel nějaké staré šaty.
Vyndá pár bílých chundelatých zvířátkovských bačkor imitujících prasátka a dámský růžový župan.
LISTER: (Uznale) Dobrý! Župan potřebuju.
KRYTON: Hm, také jsem si říkal. Myslím, že když odpářu ten lem, trochu to povolím a samozřejmě nabarvím, tak by mohl vypadat docela slušně.
Pomůže ho LISTEROVI obléct.
LISTER: Jo, dobrý, Kryťáku.
KRYTON: (Vyndá krejčovský metr) Můžu Vám rovnou vzít míry, pane?
LISTER: (Rozpaží a nechává se přeměřovat) Proč mám sakra chloupky v nose?
KRYTON: Tak to Vám příroda sděluje, že si už máte koupit řidičské rukavice.
LISTER: Nejhorší jsou ty kluci, co to nechaj růst. Jako by jim trčely z nosu štětiny ze záchodový štětky. Jsou jako ty mašiny na čištění bot.
KRYTON: Je zvláštní, že ženy takto postiženy nejsou. Ovšem až na ty, co prodávají v charitativních obchodech.
LISTER: S bolestí to je tak fifty fifty. Ženský maj porodní bolesti a my zase...
Zacvaká kleštěmi.
LISTER: ...tohle.
Utrhne další enormní chlup a zaskučí.
LISTER: Au! Ani nevědí, že žijou! Fakt že ne!
Vezme krabičku se zubní nití a chvíli jí čistí mezizubní prostory. Lepidlo na dřevo však zafungovalo a zubní nit se zasekne mezi zuby a nejde vytáhnout.
LISTER: Co je to se mnou? Ještě si na sebe pověsím krabičku s nitěma!
Vběhne KOCOUR s baseballovým míčkem a rukavicí. Všimne si LISTERA v růžovém županu, s bavlnou v uchu a zubní nití, jež mu visí z úst.
KOCOUR: Teda... pěknej vohoz.
LISTER: (Šišlavě) Chtěl jsi snad něco?
KOCOUR: Ea, no jasně! Něco se mi ukázalo na radaru a je to moc, moc a moc divný.
LISTER: Nemohl by si to trochu specifikovat?
KOCOUR: Co prosim?
KRYTON: Ea, je to spíš rovné, nebo víc zakroucené?
KOCOUR: Takhle bych se nerad vyjadřoval, abych pak nevypadal jako idiot! Pojďte se podívat sami.
Odběhne. LISTER čapne ze stolu chundelaté prasátkovské bačkory a obouvá si je.
LISTER: Rovný nebo zakroucený a on se k tomu nechce vyjadřovat...
Hodí si nit, jež mu trčí z tlamy, za ucho.
LISTER: Jde to s ním z kopce. Fakt že jo.

Vesmír

Na obzoru se vlní nebezpečně se přibližující trhlina.

Kokpit Kosmiku

KOCOUR, KRYTON, LISTER na svých místech.
KRYTON: Je to energetická vlna, která způsobuje zásadní poruchu v časoprostoru.
KOCOUR: Taky způsobuje zásadní poruchu v prostoru mých kalhot!
LISTER: Vypadá to jako trhlina...

KRYTON: Možná jde o časovou díru.
KOCOUR: Zkusim ten pekáč otočit a uletět tomu.
LISTER: Prober se, jo? Tohle letí rychlejc než porno časopis v klášteře.

Vesmír

Trhlina se přibližuje už téměř na dosah. Uvnitř je nějaký modrý prostor.

Kokpit Kosmiku

KRYTON: Chovejme se k tomu jako k příbojové vlně a leťme k oku hurikánu.
LISTER: Kocoure, napal to tam. Oko hurikánu.
Oba stlačí kormidla.

Vesmír

Kosmik letí přímo do centra trhliny. Děsivě to s ním hází.

Kokpit Kosmiku

Všechno tu exploduje. Ostatně jako pořád. Ale loď zdá se vydržela.
LISTER: Z nejhoršího jsme asi venku! Ale ukazuje mi to tu subkosmickoenergetickou poruchu ve strojovně.

Strojovna

Je tu klid. Ale co je zvláštní, je podivný mihotavý modrý tunel. Přichází LISTER, stále ve svém vohozu, KRYTON s psychoscanem a KOCOUR.
KRYTON: Náš indikátor psy teď udává dočasné zhroucení membrány mezi dvěma realitami. Je to jakási hypercesta neprostorem do paralelní dimenze.
LISTER: Tak se tam jdem juknout...
Pomalu se vnoří do tunelu. KRYTON a KOCOUR ho následují.

V tunelu

Trpaslíkovci pomalu kráčejí modrým, třpytícím se tunelem, který se lehce chvěje pod jejich kroky. KOCOUROVA noha najednou propadne skrz podlahu, KRYTON ho chytí za rameno a pomůže mu ven. V díře je jen černé prázdno.
KRYTON: Opatrně. Ta spojnice je stabilní asi jako italský taxikář, který musí jet za farářem ve škodovce.
KOCOUR: Bože. Co je tohle? (Ukazuje do pukliny)
KRYTON: Neprostor, pane. Propast absolutní prázdnoty, kde podle všeho čas neexistuje.
LISTER: Skoro jako Rimmerův varhanní recitál.
Z opačného konce tunelu se z jasného světla vynoří tři postavy z paralelní reality. KRYTON, oděn do zlatého plechu, KOCOUR v slušivém hnědém obleku a LISTER, hezky oblečený a sebejistý.
PARALELNÍ LISTER: Tak co život?
LISTER: (Všimne si, že PARALELNÍ LISTER má na čele H) Ty seš hologram?
PARALELNÍ LISTER: Na tvrdý světlo.
LISTER: Ve vaší dimenzi jsem to schytal?
PARALELNÍ LISTER: Během radiace, co pohřbila Trpaslíka.
LISTER: Proč tě nedali do stáze jako mě? Co se stalo?
PARALELNÍ LISTER: Vzpomínáš si, jak jsi přijel z dovolený na Mimasu?
LISTER: Vzal jsem si volno, abych se sebral po tý Kochanský. Jo, vzpomínám si...

Vesmír

V paralelním vesmíru se v modulu vracejí výletníci z dovolené zpět na Červeného trpaslíka.

Celní zóna Červeného trpaslíka

RIMMER tu čeká na LISTERA s velkou cedulí s nápisem „MAGOR“. LISTER přijíždí s vozíkem se svými věcmi.
LISTER: Tak „magor“, jo?
RIMMER: Kde jsi sakra byl? Už jsem tě nahlásil jako zběha.
LISTER: Vzal jsem si pár dnů volna. Nedostal jsi můj vzkaz?
Dorazí k celníkům a pokládá před ně na stůl obsah vozíku ke kontrole.
RIMMER: Nejdřív musíš dát žádost nadřízenému, když si chceš vzít volno.
LISTER: Hele, dej mi pokoj, ano? Kochanská se se mnou rozešla a já potřebuju bejt sám, jasný?
RIMMER: Kochanská tě nechala?
LISTER: Jo.
RIMMER: Dala ti fakt kopačky?
LISTER: Jo!
RIMMER: Tos mi neřekl! Tos mi měl říct! Jsi z toho zdrchaný?
LISTER: Ale to víš, no.
RIMMER: Jsi, viď, že jo!
LISTER: Dobře, jo! Jsem!
Celní kontrola byla v pořádku dokončena. LISTER vhazuje své zkontrolované haraburdí zpátky do vozíku.
RIMMER: Neříkal jsem, že je mezi vámi společenská propast? Vem si to: navigační důstojník, kadetka, Vesmírný sbor, umí se vyjadřovat, neusne během opery, vyzná se v sýrech. Je na úrovni. A ty? Kdo jsi ty? Nechci být krutý, ale ve srovnání s ní jsi póvl. A to druhořadý.
LISTER: Jo, ale bejval jsem čtvrtořadej póvl a vyšvih` jsem se vo dvě třídy vejš.
LISTER tlačí svůj vozík směrem ke skříňkám. RIMMER ho následuje.

Skříňky na Červeném trpaslíku

LISTER manévruje se svým vozíkem točivou chodbou olemovanou malými kovovými skříňkami na zdech. RIMMER je mu v patách.
RIMMER: Listy! Listy! Kochanská není ženská pro tebe. K tobě by se hodilo jméno „Tiffany“. Žena, co pije Campari se sodou a nosí kalhotky s dírou v rozkroku. Žena, co nosí bambulky na čepici. Ta, která jezdí „k móři“ místo „k moři“. A směje se jako poraněná myš právě vytažená z míchačky.
LISTER zastaví u své skříňky, otevře ji a začne do ní ukládat své věci.
LISTER: To mi říká ten, co si vrzne jednou za sto let?
RIMMER: Ha ha ha.
LISTER: Ty, co říkaj „ha ha ha“, nemaj smysl pro humor. Nikdy je totiž nenapadne vtipná odpověď.
RIMMER: (Chvilku přemýšlí a pak rezignuje) Ha ha ha.
RIMMER se má k odchodu, ale zpoza rohu se vynoří KOCHANSKÁ. Zdá se, že chce něco říct LISTEROVI.
RIMMER se však vrátí a přeruší ji.
RIMMER: Slečno Kochanská. Asi jste nečetla můj návrh na nový pozdrav Vesmírného sboru. (Předvede své rimmerovské trojité zasalutování) Sháním podporu ostatních důstojníků k tomu, aby nahradil ten starý. Nechci na Vás tlačit, ale je to velmi důležité, protože jestli se Vám bude líbit, tak počet důstojníků, kteří stojí za mnou, se zvedne na... jednoho.
KOCHANSKÁ: Rimmere?
RIMMER: Ano?
KOCHANSKÁ: Vyspěte se s někým, to je rozkaz.
RIMMER: Ano, prosím. Provedu.
LISTER: (Vytáhne z kapsy kartičku a podá ji RIMMEROVI) Na, zavolej na tohle číslo a řekni, že je to naléhavý.
RIMMER si ji vezme a naštvaně odejde.
KOCHANSKÁ: (K LISTEROVI) Ahoj.
LISTER: Mmm.

KOCHANSKÁ: Ráda bych se ti omluvila za ten dopis na rozloučenou. To bylo zbabělé.
LISTER: (Dělá, že nerozumí) Co? Jo, tohle! Promiň, zapomněl jsem. Připadá mi to tak dávno.
KOCHANSKÁ: Bylo to před týdnem.
LISTER: Fakt?
KOCHANSKÁ: Hm.
LISTER: To jsem se z toho dostal raz dva.
KOCHANSKÁ: Neblbni, Dave! Vždyť jsme ani nevytáhli paty!
LISTER: Protože jsme nevylezli z postele.
KOCHANSKÁ: Podívej, v životě jde snad o víc než o indická jídla a fantastický milování.
LISTER: No, abych řek` pravdu, tomu moc nevěřím...
KOCHANSKÁ: Chci jen vědět, jestli budeme přáteli...
LISTER: Takže to chceš ještě zkusit?
KOCHANSKÁ: Ne, ne. Já jsem teď zase s Timem.
LISTER: S Timem?? Takovej pózer! Nosí furt bílý hadry a tu přiblblou obrovskou bílou čepici...
KOCHANSKÁ: Dělá kuchaře!
LISTER: Jo. Ale jak v ní pózuje v důstojnickým klubu a hulí ty černý cigára. Normální šašek.
KOCHANSKÁ zaslechne jakýsi zvuk z LISTEROVY bundy. Odhrne ji a uvidí v jeho kapse malé kotě. Vyndá ho.
KOCHANSKÁ: (Nedůvěřivě) Nevíš, co je za pašování kočky na palubu?
LISTER: Co, kočičí soud?
KOCHANSKÁ: To není legrace! Jako důstojník bych tohle měla nahlásit!
LISTER: Tak si posluž, ať mě daj na půl roku do stáze.
KOCHANSKÁ: Copak nevíš, že zvíře, co neprošlo karanténou, nás může i zabít?
LISTER: (Sarkasticky) Bylo mi smutno. Zrovna mě nechala moje holka...
KOCHANSKÁ: Porušil jsi všechno, cos moh`...
Odchází. LISTER se za ní smutně dívá.

Likvidační místnost Červeného trpaslíka

Vstupuje KOCHANSKÁ s kotětem. Otevře prosklená dvířka stroje s nápisem „Dizintegrátor“ a kotě do něho uloží. To se smutně dívá ven a čeká na popravu. KOCHANSKÁ se dívá do jeho očí a zjistí, že na to nemá srdce. Vyndá ho a zadívá se mu do tváře.
KOCHANSKÁ: Hlavně se nenech chytit, nebo to schytám na půl roku.

V tunelu

Jsme opět v přítomnosti, v modrém zářícím tunelu.
LISTER: Takže tebe nedali do stáze a zahynul jsi jako vostatní?
PARALELNÍ LISTER: A Holly ze mě udělal hologram.
LISTER: A co se stalo s Kochanskou?
PARALELNÍ LISTER: Našli kočku a dostala půl roku stáze.
LISTER: To teda znamená...
Přichází KOCHANSKÁ v přiléhám rudém obleku, s bundou přes rameno. LISTER si najednou uvědomí, co má na sobě on. Začne si rychle polykat zubní nit, jež mu čouhá z pusy.
KOCHANSKÁ: Ahoj.
LISTER: (Šišlavě) Vypadáš skvěle!
KOCHANSKÁ: Taky nejsi k zahození... Takže v téhle dimenzi jsi nezahynul? Jsi jen jiná verze Davea...
LISTER: No, já se považuju za definitivní verzi. Časem a evolucí vytvarován k dokonalosti.
Odfoukne překážející kus zubní niti. KOCHANSKÁ se zadívá na jeho chlupaté prasátkovské bačkory.
KOCHANSKÁ: Asi tuším, proč si to myslíš.
PARALELNÍ KRYTON: Pánové a dámo, máme dvě hodiny, než se dimenzionální trhlina zacelí a my ztratíme tuhle spojnici. Navrhuji, abychom ten čas využili na výměnu zásob a informací.
PARALELNÍ LISTER: Třeba váš vodíkovej pohon můžeme přeměnit na tachyonovej.
KOCOUR: A my vám na oplátku otevřem zavařovačky, se kterými jste nepohnuli!
KOCHANSKÁ: Něco byste pro nás udělat mohli.
LISTER: No?
KOCHANSKÁ: Jednou budu chtít mít děti. Je to trochu divná prosba na to, že se vidíme poprvé. Možná by ti nevadilo...
LISTER: Ne.
KOCHANSKÁ: Nakonec jsme spolu, vždyť víš, chodili... Mohl bys...
LISTER: (Nadšeně) Ano?
KOCHANSKÁ: (Vytahuje malou dvoukomorovou zkumavku) ...tohle naplnit? Je to zkumavka na gametovou směs. Já už vevnitř jsem, teď chybí jen tvůj... příspěvek.
LISTEROVA očekávání se rozplynou. Zklamaně převezme zkumavku.
LISTER: (K PARALELNÍMU LISTEROVI a KOCHANSKÉ) Takže vám to teda vyšlo. Blahopřeju.
Velký výbuch najednou naruší tunel. KRYTON rychle mačká knoflíky na psychoscanu.
KRYTON: Gelfové! Nějak se jim podařilo proniknout do neprostoru!
Gelfská loď opravdu krouží v neprostoru kolem spojnice a střílí na trpaslíkovce. Druhou střelou se jim podaří roztrhnout tunel na dvě části, mezi nimiž vzniká asi deset stop dlouhá mezera. Na obou stranách propasti zůstane oddělena každá z paralelních posádek. Jak se tunel kymácí, KOCHANSKÁ propadne trhlinou. Ve snaze zachránit se se chytí řemenu kufříku, který na poslední chvíli zachytí PARALELNÍ LISTER. KOCHANSKÁ visí nad temným neprostorem a PARALELNÍ LISTER se ji snaží vytáhnout.
PARALELNÍ LISTER: Chris! Podej mi ruku!
LISTER: (Ke KOCOUROVI) Drž mě za nohy!
Lehne si na břicho a i on se snaží podat KOCHANSKÉ ruku. Upevnění řemenu na kufříku začíná přetrhávat.
KOCOUR: To určitě praskne!
LISTER najednou dostane nápad a na hodí KOCHANSKÉ dolů krabičku se zubní nití, jejíž druhý konec má stále mezi zuby. Řemen kufříku opravdu praskne a KOCHANSKÁ visí jen na zubní niti. Ani ta však tíhu nevydrží a rupne. KOCHANSKÁ na poslední chvíli přehmátne a chytne se přímo cancouru zubní niti, jenž visí LISTEROVI z úst. Ten se zapře oběma rukama a s úporným kňučením vytáhne KOCHANSKOU z propasti svými předními zuby. Gelfové vypálí další dvě rány. Tunel je roztrhnut. Oba jeho konce jsou od sebe už příliš daleko. Trpaslíkovci s KOCHANSKOU v náručí spěchají zpět do lodi.

Ošetřovna Kosmiku

KOCHANSKÁ leží v bezvědomí na lůžku. LISTER se nad ní starostlivě sklání. KRYTON ji aplikuje cosi do krku.
KOCHANSKÁ se začne probírat a instinktivně obejme LISTERA.
KOCHANSKÁ: Á, ty jsi naživu!
Začne ho líbat.
LISTER: (Vymaní se) Ani nevíš, že jsem...
KOCHANSKÁ: Šššš!
Opět ho začne líbat. Napodruhé už se LISTER nebrání.
KOCHANSKÁ: Co jsi říkal?
LISTER: Ale to nic.
Vrátí se k líbání. KRYTON se otočí a všimne si toho.
KRYTON: Jemine. Pane, řekl bych, že slečna Kochanská si myslí, že Vy jste...
LISTER: Teď ne, Krytone.

KRYTON: Vy mi nerozumíte. Slečna Kochanská si Vás plete s...
LISTER: (Stále v jejím objetí se snaží KRYTONA odehnat) Vím, co dělám, jasný? A teď běž a udělej čaj nebo něco.
KRYTON: Žádám o dovolení promluvit.
LISTER: (S dvěma jazyky ve svých ústech) Zamítá se!
KOCHANSKÁ najednou přeruší líbání, odstrčí LISTERA a začne se rozhlížet.
KOCHANSKÁ: Moment... To není naše ošetřovna...
LISTER: Myslím, že sis mě spletla se svým Listerem...
KRYTON: To se Vám snažím celou dobu vysvětlit!
LISTER: Ó, vážně!?
KRYTON: Kdybyste mě poslouchal, moh` jsem Vám ušetřit tyhle nechutnosti.
KOCHANSKÁ: (Znechucena) Tak takovýhle jsi? Zneužiješ toho, když je žena napůl smyslů zbavená? (Vstane a jde ke dveřím)
LISTER: Já jsem ti to chtěl říct, vážně! Ale vždycky mně říkali, že nemám mluvit s plnou pusou.
KOCHANSKÁ: Počkej, to myslíš, že tady s tebou zůstanu? (Sundá z věšáku na zdi LISTERŮV růžový župan a hodí ho po něm) S královničkou vesmíru?? Ani náhodou! Tu spojnici musíme najít!
Kosmikem náhle otřese velký výbuch.
LISTER: To zrovna teď nepůjde. Útočej na nás!
Všichni vyběhnou ven.

Kokpit Kosmiku

KOCOUR sedí u kormidla. Přibíhají LISTER, KRYTON a KOCHANSKÁ. Usedají na svá místa. KOCHANSKÁ si sedne na uvolněné navigátorské místo.
KOCOUR: Jsou nám v patách!
LISTER: Ale kdo?
KOCOUR: Gelfská válečná loď!
Tiskárna najednou vychrlí fotografii obzvláštně ohavného a chlupatého Gelfa. KRYTON ho vezme a jde ho ukázat LISTEROVI.
KRYTON: Poslali nám sdělení. Podívejte.
LISTER: Ježišmarja! Moje stará!
KOCHANSKÁ: Kdože?
KRYTON: Gelfská žena pana Listera.
KOCOUR: Byli jsme mu na svatbě. Všichni jsme si poplakali.
KOCHANSKÁ: Ty sis tohle vzal?
KOCOUR: On musel.
KOCHANSKÁ: To jako...? (Naznačí těhotné břicho)
LISTER: Byli jsme trochu v průšvihu! Chyběl nám kyslík!
KOCHANSKÁ: Měl bys někdy zajít do pavilonu opic v zoo. Oči by ti přecházely!
KRYTON: Počkejte! Posílají nějakou zprávu...
Nasazuje si sluchátka a začíná překládat vzkaz.
KRYTON: Pane, chtějí, abyste se vrátil k manželce. Podle gelfských zákonů je rozluka možná pouze se zvláštním dovolením chachachachak-chakchakchh-kchachhkachhakchah. Čili nejvyššího soudce kchachachachakchacha-kchachakcha-kchachakchhchacha-kchakcha-kchakchakcha.
KOCHANSKÁ: Tak jo, podívám se na NP a určím vám linii KL.
KOCOUR: Co že to provedete?
KOCHANSKÁ: Kvadrant 382/G57 přesun do kvadrantu 2 na Q32/9. Prostě sledujte mé linie.
KOCOUR: Vaše linie?
KOCHANSKÁ: Jo, moje linie.
KOCOUR: Mám sledovat Vaše linie?
KOCHANSKÁ: Je v tom problém?
KOCOUR: Ale to nejsou křivky Vašeho těla, že?
KOCHANSKÁ: Linie lodi.
KOCOUR: Linie lodi! Děkuju!

Vesmír

Kosmik letí ke zledovatělé planetě. V závěsu má gelfskou válečnou loď. Trpaslíkovci opatrně kličkují mezi ledovci pustého terénu.

Kokpit Kosmiku

KOCHANSKÁ: Dvacet stupňů doprava za dalším pahorkem...
KOCOUR a LISTER opatrně točí kormidla podle instrukcí.
KOCHANSKÁ: Jsou v těsném závěsu. Držte kurs... Pořád ho držte... A ještě...
Kosmik pomalu klesá k ledovému povrchu sledován gelfy.
KOCHANSKÁ: Teď zvednout!
KOCOUR a LISTER prudce přitáhnou kormidla. Kosmik prudce vzlétne, zatímco gelfská loď se to napere čumákem do sněhu a zůstane ležet.
KOCOUR: Fakt chytrý.
LISTER se podívá zběžně na KOCOURA a zavrtí hřbetem ruky v gestu „nic moc“.

Ubikace Kosmiku

LISTER leží na posteli a čte si. Vstupuje KRYTON s košem na prádlo. Jeho prudké pohyby naznačují, že je rozrušený.
KRYTON: Po lodi slečny Kochanské nikde ani stopa. A nám rychle dochází čas. (Vyndává prádlo z koše a začíná ho žehlit)
LISTER: Já vím. Klika, co?
KRYTON: Ne, pane. Já, já myslím, že ne.
LISTER: Tobě se nelíbí?
KRYTON: Já jsem jenom android. Není na mně, abych říkal, že je to panovačná stará fuchtle!
LISTER: Ale líbat umí.
KRYTON: Celou dobu věděla, že jste to Vy, pane. Chtěla si Vás jenom porovnat s tím svým panem Listerem. Nejspíš bude velmi mimořádný. Jeho původní měkké světlo z něj udělalo přehnaně citlivého a pozorného muže.
LISTER: (Vstane a jde ke KRYTONOVI) To jako že si pamatuje výročí a vydrží vzhůru pár vteřin po souloži?
KRYTON: Je to ztělesněný sen každé ženy. Dokonce ho baví nakupovat boty!
LISTER: Ježkovy voči...
KRYTON: Lidský samec, který je ochoten vést zevrubnou debatu... (Prsty naznačí uvozovky) ...o „lidských vztazích“.
LISTER: (Znechuceně) Buéé.
KRYTON: On je opravdu naprosto výjimečný.
LISTER: A co já s tim?
KRYTON: No, Vy byste mi... měl pomoct... dostat... dostat ji zpátky na její loď. (Rozrušený KRYTON se snaží několikrát srovnat přikrývku na posteli, ale pak ji zahodí) Tady nemůže zůstat! Prostě nemůže!
LISTER: (Sedne si k němu) Kryťáčku, co je to s tebou?
KRYTON: (Propukne v pláč vysokým sténavým hláskem) Já prostě vím, že se jí už nezbavíme!
LISTER: To je tak hrozný?
KRYTON: Odloudí Vás ode mě! Já to vím!
LISTER: A proč?
KRYTON: Nesl jsem jí pití, když byla ve sprše... Já ji viděl nahatou!
LISTER: No a?
KRYTON: Má ty ducpartie, které máte tak rád...
LISTER: Krytone, ať se stane cokoliv, ty a já - jsme kamarádi, amigos.
KRYTON: Ale to se změní jestli tady zůstane! Nakonec ji budete mít radši, pane!
LISTER: Nebudu.
KRYTON: Budete!
LISTER: Nebudu!

KRYTON: Budete!
LISTER: Nebudu! Nebudu! Nebudu!
KRYTON: Slibujete?
LISTER: Slibuju.
KRYTON: (Vrátí hlas do normálu) Takže kdyby sem teď přišla a úplně se svlékla a řekla: „Teď mi to udělej, ty nadrženej bejku," a já bych Vám řekl: „Nešel byste se mnou radši skládat povlečení, pane?" Co byste udělal?
LISTER: (Nesvůj) Jaký cejchy myslíš?
KRYTON: Ty pěkné bavlněné se vzorkem.
LISTER: Ty s proužkem nebo se zelenejma kostkama?
KRYTON: S těmi kostkami.
LISTER: Takže buďto se milovat s Kochanskou, nebo s tebou skládat povlečení. A na hromádku bych je dával já?
KRYTON: Samozřejmě.
LISTER: Tak radši skládat.
KRYTON: A i kdyby tady stála nahá a měla všechny ty své ducaté části?
LISTER: Povlečení vede. My dva a pěkný komínky.
KRYTON: Vážně?
LISTER: Na to vem jed.
KRYTON: (Opět propukne vysokým hláskem v zoufalý pláč) Vy lžete!! Jen se mě snažíte uchlácholit! Proč nejste aspoň trochu jako pan Rimmer? Ten byl bezchybný! Ten neměl žádnou tu ducatou část!
LISTER: Hele, Krytone, na nikom mi nezáleží tolik jako na tobě!
KRYTON: Já bych Vás nenechal tak jako ona! Nikdy!
LISTER: A to se taky nezmění.
KRYTON: Nikdy.
LISTER: No nikdy.
KRYTON: Vy lžete!!
LISTER: Já nelžu!! Nelžu!
KRYTON: Ale lžete! Zase skončím úplně sám. Úplně sám, tak jako na Nově 5!
LISTER: Zabil jsi celou posádku! Žádnej div, že jsi zůstal sám! Dobře, byla to nehoda, ale stejně...
KRYTON: No a co předtím na kosmické lodi Augustus?
LISTER: Ti všichni umřeli stářím!
KRYTON: Vidíte!?!

Kokpit Kosmiku

KOCOUR a KOCHANSKÁ sedí na svých místech. Vstupuje KRYTON.
KRYTON: Rád bych vám také pomohl hledat tu spojnici.
KOCHANSKÁ: Mám transdimenzionální stopu, ale tu spojnici ne a ne otevřít. Asi to bude kvůli elektromagnetickým fázovým frekvencím.
KOCOUR: Vy mi to berete přímo z pusy!
KRYTON: Zkusila jste obrátit signál?
KOCHANSKÁ: Musíme přesměrovat energii v generátorech. (Odchází)
KOCOUR: Já to zařídím! Ať to je, co chce.
KRYTON: Je to ten červený knoflík. Tenhle, pane.
KRYTON stiskne onen knoflík a odchází za KOCHANSKOU. KOCOUR ho vypne a pak ho zapne sám. Dojde se s tím ke dveřím pochlubit.

Střední sekce Kosmiku

KRYTON a KOCHANSKÁ sedí u stolu s počítači a hledají spojnici.
KOCOUR: (Ve dveřích do kokpitu) Tak, krasavice, co se týče přesměrování energie v radiátorech. Zařízeno. (Pokyne jí a spokojeně odchází zpátky do kokpitu)
U stolu je napjaté ticho.
KOCHANSKÁ: Ty mě nesnášíš, viď?
KRYTON: Prosím?
KOCHANSKÁ: Je to tak, že jo?
KRYTON: Myslím, že bude efektivnější, když se teď soustředíme na znovuotevření té spojnice.
KOCHANSKÁ: Ale proč mě...
KRYTON: Prosím!
KOCHANSKÁ: Prostě...
KRYTON: Slečno!
KOCHANSKÁ: Já to musím vědět!
KRYTON: Opravdu, slečno?
KOCHANSKÁ: Ano.
KRYTON: Nejste pro něj dost dobrá! Nic víc. Já vím, že možná páchne jako vojenský koš na prádlo, ale nepotřebuje poběhlice, co přeskakují z dimenze do dimenze a obluzují ho těmi ducpartiemi, co jsou špičaté a zbytečné.
KOCHANSKÁ: Ty máš velký problém, víš to?
KRYTON: No, aspoň nechodím tak směšně jako někteří lidé. Vstane a jde svým typickým klátivým způsobem, při němž trčí kolena do stran, pro něco do skříňky.
KOCHANSKÁ: Ha!! Už ses někdy viděl chodit??
KRYTON: Chodím naprosto normálně! (Bere ze zásuvky psychoscan) A určitě ne takhle. (Začne předvádět osobu ženského pohlaví, jak se nese a přehnaně kývá do stran svými boky)
KOCHANSKÁ: (Naštvaně se zvedne) Co si to...
Je přerušena pípáním s počítačů na stole.
KOCHANSKÁ: (Zírá na obrazovku) Fázová frekvence 2-3-2. Bože, máme to!
KRYTON: Cože? Máte pravdu, máme to!
KOCHANSKÁ: Já odejdu!
KRYTON: Vy odejdete!
Nadšeně si navzájem plácnou dlaněmi. Pak s uvědomí, že se nesnášejí a tiše zasednou ke svým klávesnicím.

Vesmír

V kosmu se opět vlní modrý tunel. Spojnice je nalezena.

Střední sekce Kosmiku

KOCHANSKÁ sedí u stolu, KRYTON přináší tác s pitím a KOCOUR pomáhá balit.
KRYTON: Šampaňské, prosím! Jestli tohle není důvod k oslavě, tak pak už tedy nic!
KOCOUR: Na co chceš připíjet?
KRYTON: (Kyne hlavou ke KOCHANSKÉ a šeptá) Na to že odchází.
KOCHANSKÁ se na něho otočí a on se sladce usměje.
KRYTON: Tak, našla jste konečně svoje druhy. To je úžasné!
KOCHANSKÁ: (Bere si jednu skleničku) Díky, Krytone.
KRYTON: Jdu se podívat po ostatních.
Odchází i s tácem a vesele si poskakuje.

Železný můstek někde v Kosmiku

Stojí tu o zábradlí opřený, zamyšlený LISTER se zkumavkou na gametovou směs. Přichází KOCHANSKÁ.
LISTER: Něco pro tebe. (Podává jí zkumavku) Hodíš to do děložního simulátoru ve vaší laborce a je to.
KOCHANSKÁ: Páni.
LISTER: Naše dítě.
KOCHANSKÁ: Já... no, víš...
LISTER: No jo.
KOCHANSKÁ: Jen co vyroste, tak mu o tobě všechno řeknu.
LISTER: Hlavně mu vysvětli, proč tam nejsem. Nechci, aby dopadnul jako já.
KOCHANSKÁ: To bylo opravdu drsné. Kulečníkový stůl, žádný dopis, vysvětlení...
LISTER: Asi proto jsem se tak dlouho plácal ode zdi ke zdi. Neměl jsem se čeho chytnout. Nevěděl jsem, kdo jsem, ani

odkud jsem. Jenom jména, mezi kterejma se nemohli rozhodnout. „Rob“ nebo „Ross“.
KOCHANSKÁ: Dave... postarám se o něj. To přece víš.
LISTER: Jo, já vim.
Chystají se políbit, ale vklíní se mezi ně KRYTON s hadříkem.
KRYTON: Promiňte, pane. Tady to potřebuje trochu utřít. (Brouká si)

Nákladní dok Kosmiku

Přicházejí KOCHANSKÁ, LISTER a KRYTON.
KOCHANSKÁ: Hele, jestli se nám podaří najít to správné nastavení, tak by bylo možné komunikovat transdimenzionálně. (Podá LISTEROVI malý komunikátor podobný mobilnímu telefonu)
LISTER: Tak čau.
KOCHANSKÁ: Ahoj.
Odchází. Míjí se s KOCOUREM, který přichází s velkou bednou. LISTER mu s ní pomůže.
LISTER: Co to je?
KOCOUR: Zásoby z lodi té krásky.
LISTER: Ne, *tohle*!
Ukazuje na symbol, který je na bedně namalovaný.
KRYTON: To je symbol nekonečna, pane. Had, který je zakousnutý do svého ocasu, a tak završuje nikdy nekončící koloběh života.
LISTER: Kde se to tu vzalo?
KRYTON: V té krabici byly baterie, pane. Baterie Uroboros. Jsou věčné.
LISTER: Roboros?
Bere bednu a pozorně se na ni dívá.
KRYTON: Uroboros. Tak se ten symbol jmenuje.
LISTER setře z bedny špínu a odhalí nápis „Baterie Uroboros“.
KOCOUR: Co je s tebou?
LISTER: Uroboros... Takže to nebylo „Rob nebo Ross“, to byl Uroboros!
KOCOUR: Co jako?
LISTER: Ten nápis, co byl na mojí krabici!
KOCOUR: Ty jsi z krabice? To hodně vysvětluje.
LISTER: Vím, kdo byli moji rodiče... Už vím, kdo jsem... Jo, teď to chápu!
KRYTON: Ale my ne!
LISTER: Ta zkumavka, co jí má Kochanská. To zmrazený embryo - to jsem já! A až se to dítě narodí, tak se vrátíme v čase a necháme ho pod tím kulečníkovým stolem. Napsali jsme tam „Uroboros“ jako vysvětlení! Jsem svůj vlastní otec... a Chris, moje bejvalá holka, je moje máma!
KOCOUR: Tohle bys měl poslat do Playboye. Na beton ti to vezmou.
LISTER: Musím jí vzít tu zkumavku!
Rozběhne se za KOCHANSKOU. KOCOUR a KRYTON běží za ním.

V tunelu

PARALELNÍ LISTER, PARALELNÍ KRYTON, PARALELNÍ KOCOUR a KOCHANSKÁ se vracejí do své dimenze. Běží za nimi LISTER.
LISTER: (Volá) Mami, počkej!
Paralelní posádka se otočí.
KOCHANSKÁ: Cože?
LISTER: Potřebuju tu zkumavku! To jsem já!
Paralelní posádka je příliš daleko, aby LISTEROVI rozuměla.
KOCHANSKÁ: Co že to je?
KOCOUR a KRYTON doběhnou LISTERA. Náhle se tunel zachvěje pod starým známým výbuchem.
KRYTON: Gelfové jsou tady!
V neprostoru se opět prohání gelfská válečná loď, jež vystopovala trpaslíkovce a střílí po nich. Tunel se opět roztrhne a KOCHANSKÁ uvízne s našimi trpaslíkovci. Tentokrát už to tak však nehodlá nechat. Sundává si bundu a pásek.
LISTER: Co to děláš?
KOCHANSKÁ: Chystám se skočit.
Rozbíhá se k okraji trhliny.
KOCOUR: To nedokážeš!
LISTER: Chris, ne!!
KOCHANSKÁ se rozběhne a skočí. Cíp druhého tunelu ji však o centimetry unikne a ona padá do neprostoru.
PARALELNÍ KRYTON a PARALELNÍ KOCOUR musí držet za paže nepříčetného PARALELNÍHO LISTERA, jenž by se za KOCHANSKOU snad vrhl.
PARALELNÍ LISTER: Christine!
KRYTON: Ztratili jsme ji.
LISTER: Ne. Ne!
PARALELNÍ LISTER: Christine!
LISTERŮV komunikátor náhle zapípá. LISTER to zvedne.
LISTER: Haló?
KOCHANSKÁ pomalu padá do bezedného neprostoru a drží v ruce komunikátor.
KOCHANSKÁ: (Ze sluchátka) Ahoj, to jsem já.
LISTER: Ahoj.
KOCHANSKÁ: Rozhodla jsem se, že zůstanu. Mám jedinou podmínku.
LISTER: Jakou?
KOCHANSKÁ: Zachraň mi život, jo?

Nákladní dok Kosmiku

LISTER, KOCOUR a KRYTON rychle vpadnou dovnitř a snaží se najít něco, co by pomohlo.
LISTER: Nákladovej prostor, hledáme!
LISTER vytahuje z krabice nějakou zbraň.
LISTER: Co je to?
KRYTON: Horolezecká výbava z lodi slečny Kochanské.
LISTER: Kuše?
KRYTON: Říkal jsem si, že by se hodila na Vaši ženu.
KOCHANSKÁ: (Ze sluchátka) Máš tak dvacet sekund, než úplně zmizím z dosahu!
KOCOUR: (Drží v ruce několik provazů) Lano?
LISTER: (Čapne lano a kuši) Jo! Jo! To je vono!
Rychle vyběhne.

V tunelu

LISTER za běhu vyrábí na laně smyčku.
KOCHANSKÁ: (Ze sluchátka) Už z toho tady začínám šílet.
LISTER, KRYTON a KOCOUR doběhnou k okraji trhliny.
LISTER přidělá smyčku k šípu, otře si pot z čela a rozvážně zamíří do propasti. Pak stiskne spoušť. Šíp letí a pomalu odmotává provaz. Pak se zabodne přímo do stehna KOCHANSKÉ a projde jím skrz. KOCHANSKÁ zasténá. Chytne se lana.
KOCHANSKÁ: Mizero!
LISTER, KRYTON a KOCOUR pomalu přitahují KOCHANSKOU nahoru. KRYTON zvedne LISTERŮV pípající komunikátor a přiloží si ho k uchu.
KRYTON: Nějaký sprostý telefonát. Myslím, že je pro Vás.
Přiloží ho k LISTEROVĚ hlavě. Ten se jen výmluvně zašklebí.

Ošetřovna Kosmiku

KOCHANSKÁ leží opět na lůžku. Přichází KRYTON.
KRYTON: Přinesl jsem Vám pití, ale nemyslete si, že jsem z Vás nějak naměkko.
KOCHANSKÁ: Radši vstanu a najdu způsob, jak otevřít tu spojnici.

KRYTON: Bohužel je pozdě. Trhlina se zacelila. Už se Vás nezbavíme!
KOCHANSKÁ: Stejně se o to pokusím.
Vstane a dokulhá ke dveřím. Její plášť se odrhnul, když ležela, takže jsou vidět její kraťásky.
KRYTON: Slečno?
KOCHANSKÁ: Ano, Krytone?
KRYTON: (Otočí se a poťouchle se usmívá) Vítejte na palubě.
KOCHANSKÁ: Mockrát děkuju.

Prázdná hospoda

V hospodě 22. století se v záblesku červeného světla objeví LISTER s krabicí, v níž je dítě zabalené do přikrývek. Na krabici je napsáno černým fixem „Uroboros“.
LISTER: (Mluví k osmnáctiměsíčnímu dítěti) Budeš mít pocit, že tě někdo pohodil, ale tak to není, hochu. Ty jsi jenom vytvořil paradox, aby si uzavřel kruh. Když teď cestujeme časem, lidstvo nemůže nikdy vyhynout. My tady... budeme kroužit navěky.
Sáhne do krabice a pohladí dítko na bradě.
LISTER: Zatím, chlapče.
Zasune krabici pod kulečník a odchází.
KONEC.

Epizoda 40, "Zkouška kanálem"

Ubikace na Kosmiku

LISTER orosený potem leží v posteli. Zběžně se podívá na teploměr na zdi.
LISTER: 32 stupňů... Ježiši!
Urovná si polštář. Bere z poličky sklenici, ale zjišťuje, že je prázdná.
LISTER: Mám žízeň, ale nechce se mi vstávat... Potřebuju čůrat, ale nechce se mi jít tak daleko... To je to základní lidský dilema - to, před kterým člověk stojí od počátku věků... močit či nemočit... to je ta otázka. Ne, zůstanu ležet i s tou žízní i s plnym močákem a pokusím se usnout.
Zkouší to.
LISTER: To je v pytli!
Nakonec vstane.

Jiná ubikace na Kosmiku

KOCHANSKÁ leží v posteli, zírá zlostně na trubku, jež vede na zdi vedle její postele, a v pěstech křečovitě svírá francouzák.
KOCHANSKÁ: Ještě jednou a tímhle dostaneš. Slyšelas?? Nedělám si legraci! Ještě jeden zvuk, jen - jediný.
Trubka najednou vydá ohavný, kvílivý, nervy drásající zvuk.
KOCHANSKÁ do ní napruženě třikrát flákne francouzským klíčem.
KOCHANSKÁ: Co jsem ti říkala? Říkala jsem ti to! Nebo snad ne?? Kolikrát ti to mám říkat? Tak, co to bylo teď?
Vezme z poličky zápisník a projde si poslední záznamy.
KOCHANSKÁ: „Ňurik“. Takže další zvuk bude „rutat“ a pak bude následovat „hérangr“. (Zkontroluje čas na hodinkách) Čtyři sekundy, tři sekundy, dvě sekundy...
Z trubky se vydere další zvuk a KOCHANSKÁ do ní opět zlostně udeří francouzákem.
KOCHANSKÁ: A teď „hérangr“...
Ozve se další otřesný zvuk. KOCHANSKÁ se chystá rouru opět majznout, ale zarazí se.
KOCHANSKÁ: Ne, to je špatně! Klidně si přeskakuješ! (Listuje) „Ňurik“, „rutat“, „hérnangr“ - co je to s tebou??
Uštědří jí další tři rány.
KOCHANSKÁ: Když už bráníš spánku, tak aspoň podle pravidel.
Ozve se další ohavné zavytí.
KOCHANSKÁ: „Skvílukl“?? Kde ten se tady vzal?? Ten je tu nový!

Ubikace

LISTER je ve sprše. Vypne vodu, otevře dveře a jde ven.
LISTER: Á, to už je lepší. Dvě mouchy jednou sprchou.
Dojde k lednici, vytáhne z ní čerstvě chlazený polštář, přiloží si ho nadšeně k hrudi a jde si zase lehnout.

Jiná ubikace

KOCHANSKÁ sedí na posteli a roluje pár vlněných ponožek do kulových útvarů, které si pak připevní k uším jako sluchátka.
KOCHANSKÁ: Jasně. Tak a je to. (Lehá si i se svým francouzákem) Už tě neuslyším. Klidně si rourácej, jak chceš - já neuslyším ani píp.
Mrška trubka zase zaskučí a KOCHANSKÁ do ní začne úplně bezhlavě mlátit.

Ubikace

LISTER si rovná svůj chlazený polštář a lehá si na něj. Necítí se však pohodlně. Nemůže spát. Začne do něj zoufale mlátit pěstmi.

Střední sekce Kosmiku

KRYTON sedí za stolem a zašívá šaty. Přichází KOCHANSKÁ zabalená do přikrývky a s boulemi ponožek na uších.
KRYTON: To jsou věci! Princezna Leia. Pan Skywalker šel tudy, madam.
KOCHANSKÁ si všimne, že KRYTON něco říkal, tak si sundá ponožková sluchátka.
KOCHANSKÁ: Cože?
KRYTON: Je skoro jedna. Jak to, že jste vzhůru?
KOCHANSKÁ: Toužím někoho zabít. Nechceš se nabídnout?
KRYTON: Aha, nemůžete usnout.
KOCHANSKÁ: Poslouchal jsi už někdy ty vyčvachtané, staré trubky? „Ňurik“ujou a „ratat“ujou, a když bys čekal, že budou „ňurik“ovat, tak „skvílukl“ujou!
Začne svým francouzákem hystericky mlátit do linky.
KOCHANSKÁ: Z toho by se zbláznil i naprosto normální člověk!!!
KRYTON: To je stejně zvláštní, kolik lidí ty trubky dovedly na pokraj šílenství. Pan Lister tam strávil jedinou noc a pokoušel se udusit cibulovým sendvičem.
KOCHANSKÁ: (Otevře ledničku a zírá do ní) No to mě podrž. Pánská lednička. Žádná žena by tohle nestrpěla. Chlazené kecky! (Vyndá je) To svět neviděl!
KRYTON: Co byste řekla skleničce kakaa, slečno?
KOCHANSKÁ: Řeknu jí: „Skleničko kakaa, dostaň mě odsud pryč!“ (Svalí se do židle) Už nemůžu takhle dál. Já chci vanu. Nesnáším sprchy. Nenávidím je. Zeptej se každého, co nesnáším, a víš, co ti řekne?
KRYTON: Že nesnášíte sprchy?
KOCHANSKÁ: Vidíš? I ty to víš a to mě sotva znáš! Potřebuju vanu. A taky se vyspat. A šaty. A taky... kozí sýr s kousky ananasu.
KRYTON: No, jen co narazíme na nějakou loď, tak určitě doplníme zásoby.
KOCHANSKÁ: (S obličejem plným zoufalství) Když jsem šla do Sboru, věděla jsem, že vesmír nebude legrace. Že už tu nebudu moct chodit nakupovat. Pak jsem přišla o posádku, o svoji loď a skončila jsem tady s ledničkou plnou kecek, s dvojemi šaty a trubkami, co „skvílukl“ujou, když maj „ňurik“ovat! (Začíná brečet) Tak moc jsem se snažila, abych zapadla sem mezi vás! Dokonce i už skoro vím, co je ofsajd.
KRYTON: Ale, slečno, prosím Vás, já... nevím, jak se utěšuje plačící žena. Já na to neznám tu správnou techniku. Moment, vyhodnotím. (Napřímí se a zapípá) Aha, jo, tak je to, no jo. Už vím. Nebojte se, slečno, já už vím, jak na to.
Chytne KOCHANSKOU zezadu kolem pasu a začne jí tisknout žaludek.
KOCHANSKÁ: Co to vyvádíš!? Pusť mě!
KRYTON: To je Heimlichův zákrok. Pomáhá, když ženy pláčou. Znovu ho provede.
KOCHANSKÁ: Ten pomáhá, když se někdo dusí, ty idiote!
KRYTON: Ne, myslím, že se mýlíte.
Opět ho aplikuje.
KOCHANSKÁ: To víš, že se nemýlím! Máš jen špatný soubor v databázi!
Konečně ji pustí.
KRYTON: Ale... proč už nepláčete?
KOCHANSKÁ: Protože to dost dobře nejde, když ti někdo dává Heimlichův zákrok. To s tebou zamává!
KRYTON: Ale už nepláčete.
KOCHANSKÁ: No, to ne.
KRYTON: Takže to zabralo?
KOCHANSKÁ: Ne, nezabralo to! To jen... Á, sklapni, sklapni, sklapni!
Opět se hroutí na židli, obličej pokládá na stůl a zoufale vrtí hlavou.

KOCHANSKÁ: Kde jsem udělala chybu? Přitom můj život začal tak slibně. Bohatí rodiče, dobrá škola, poník jménem Trumfík. Jak to, že jsem takhle skončila? Na lodi s posádkou, co se baví tím, že sedí v prádelně a čučí do sušičky, kde rotují mé kalhotky...
KRYTON: (Rozhořčeně) Prosím Vás, to není pravda! Tohle tu nikdo nedělá!
KOCHANSKÁ: To jen proto, že nevědí, kdy je pereš! Pár plakátů a nějaké video o rozverných krasotinkách a garantuju ti, že prádelna bude narvaná!
KRYTON: Já myslím, že panu Listerovi a Kocourovi křivdíte. Hrozně moc křivdíte!

Prádelna

Sedí tu LISTER a KOCOUR a strnule zírají do sušiček.
KOCOUR: Páni, to je snad nejlepší náplň, co jsem viděl!
LISTER: Tak aby bylo jasno, já jsem tady jenom proto, že nemůžu usnout. Šel jsem si sem vyprat jenom, abych pomoh` Krytonovi.
KOCOUR: Jo, jo, jo...
LISTER: Nejsem tady, že bych trpěl samotou a abych se bavil pozorováním dámského spodního prádla.
KOCOUR: (Ukáže do sušičky) Striptýzové kalhotky!
LISTER: Kde?
KOCOUR: Pozdě... Přísahám! Byly černý a děsně mrňavý.
LISTER: Z tohodle už jsem vyrost`. Budu si číst svůj komiks.
KOCOUR: Teda tohle je za všechny prachy. Možná i vstoupím do fanklubu těch praček.
LISTER: Občas se fakt stydím, když jsem s tebou. Seš úplně ujetej, víš o tom?
KOCOUR: Odkdy jsi takovej dospělák?
LISTER: Dospělák? Takovej už jsem leta.
KOCOUR: Pch, vážně?
LISTER: Jo.
KOCOUR: Jenom si hraješ na dospělýho, protože si myslíš, že takhle dostaneš tu krasavici! To přece ví každej!
LISTER: Hele, trhni si levou zadní, jo?
KOCOUR: Je to pravda.
LISTER: Není to pravda.
KOCOUR: Ale je.
LISTER: Neni!
KOCOUR: Je!
LISTER: Neni!
KOCOUR: Je!
LISTER: Neni!
KOCOUR: Je!
LISTER: Neni!
KOCOUR: Je!
LISTER: Neni!
KOCOUR: Je! Je! Je!
LISTER: Neni! Neni! Neni!
Přichází KRYTON.
KRYTON: Pánové, o čem se to tu dohadujete?
LISTER: O tom, že jsem fakt dospělej.
KRYTON: Všude Vás hledám. Jak to, že nejste v posteli?
LISTER: Naše klimatizace zešílela. Co se stalo?
KRYTON: Zdá se, že život zde působí moc špatně na slečnu Kochanskou. Je teď v kuchyni, vrhá nože do zdí a nadává ledničce za to, že nemá nízkotučné jogurty.
LISTER: A čím to je?
KRYTON: (Sehne se k sušičce a vypne ji) Jistě jí nepřidalo, že spí vedle kanalizačního potrubí. Víte sám, jaký rámus ty trubky dělají.
LISTER: Hned ráno je odizolujem.
KRYTON: To není jen to, že nemůže spát. Jí vadí všechno. To, že nemá vanu, že nemá kozí sýr, žádné ša...
Náhle se zarazí, když vyndává ze sušičky KOCHANSKÉ červený komplet, který se tak srazil, že by se do něj možná nacpal novorozenec.
KRYTON: (Zděšeně) Ten termostat!
Zatímco kontroluje ovládací panel, LISTER s KOCOUREM se pomalu vytrácejí z místnosti.
KRYTON: Vím, že jsem nastavil správný program! Proboha, kdo jí to řekne!? No kdo...
Otočí se, ale LISTER a KOCOUR už jsou pryč.

Střední sekce Kosmiku

KOCHANSKÁ sedí shrbená nad konzervou broskví. Je rozcuchaná a rezignovaně, bez výrazu žvýká broskvový plátek. Vstupuje LISTER.
LISTER: Ahoj.
KOCHANSKÁ místo pozdravu jen procedí jakýsi zvuk skrz zuby a kusy broskve.
LISTER: (Sedá si k ní) Tak jak si zvykáš?
KOCHANSKÁ: Skvěle. Děsně se bavím.
LISTER: Ty trubky spravíme.
KOCHANSKÁ: Jestli se vám podaří, aby dělaly jenom „ňurik“ a ne „skvílukl“, tak vám budu moc vděčná.
LISTER: Úplně to zarazíme.
KOCHANSKÁ: Vím, že jsem rozmazlená. Vyrostla jsem v nejlepší čtvrti v Glasgow...
LISTER: Jo, v tý hrůze, já vim.
KOCHANSKÁ: Jedenáct let v cyberškole, počítačem vytvořené prostředí se supervirtuálními učiteli a virtuálními přáteli. A teď se nemůžu ani vykoupat...
LISTER: (Vstává) Pojď se mnou. Tak pojď. Něco ti ukážu.

Ubikace

Vcházejí KOCHANSKÁ a LISTER. Uprostřed místnosti je připravena plná vana s bublinkovou koupelí, polštářkem a skleničkou pití.
LISTER: Dneska přespíš v mojí kajutě. A já ve tvojí. Vyčistil jsem jednu starou retrovanu a napustil ji vodou.
KOCHANSKÁ: (Unešená) Úplně jsi mi vyrazil dech...
LISTER: Jo, a tohle jsem našel... na té opuštěné lodi.
Bere z postele krabici a dává ji KOCHANSKÉ.
LISTER: Schovával jsem ti to k narozkám. Je tam taky trochu make-upu.
KOCHANSKÁ otevře krabici a vyndá z ní červené šaty. Očividně se jí líbí. Vstupuje KRYTON s jejím scvrklým oblekem.
KRYTON: Nemůžu ji nikde najít. Už jsem prohledal celou loď! Najednou si jí všimne a rychle schová sražené šaty za záda.
KRYTON: Éa, slečno, nevšimnul jsem si Vás.
LISTER: Chris bude spát dneska u mě, Krytone.
KRYTON: Ve Vaší kajutě?
LISTER: Jo, dá si pěkně horkou koupel.
KRYTON: Tady? Jen tak bez šatů?
LISTER: No, konvence to vyžaduje, tak asi jo.
Detailní záběr na KRYTONŮV úzkostí zkřivený obličej. Něco se mu zjeví v hlavě...

Nákladní dok

KRYTONOVA představa. Je tu KRYTON, LISTER a KOCHANSKÁ. LISTER je pěkně oblečen a drží kolem pasu KOCHANSKOU, jež má na sobě ony červené šaty od LISTERA. Oba se přehnaně usmívají.
LISTER: Krytone, spolu s Chris jsme si říkali, že bude pro všechny nejlíp, když půjdeš pryč.
KRYTON: Ale, pane...
LISTER: My dva máme v plánu začít žít zase spolu. Začalo to tu noc, co se koupala v mý kajutě.

KOCHANSKÁ: Tohle je dárek na rozloučenou...
LISTER mu ho podá.
KRYTON: To je na klíče?
LISTER: S vyrytým „C“.
KOCHANSKÁ: Jako „Cryton“.
KRYTON: Ale „Kryton“ se píše s „K“!
KOCHANSKÁ: Ale no tak, nevyváděj. Taky jsem ti sbalila všechny tvoje hlavy.
Podá mu je a LISTER mu pokyne, aby šel. KRYTON následován šťastným párem vstupuje ke vzduchovému uzávěru.
LISTER: Vždyť víš, jak to chodí. Čtvrtej zákon vesmíru. Jakmile žiješ se ženskou, tak se začne systematicky zbavovat tvejch kamarádů. Další je Kocour.
KOCHANSKÁ: Tomu už balím celé tři neděle!
LISTER: Chceme bejt pár, co pořádá spoustu večírků. A já už jsem dosáhnul věku, kdy bych chtěl nazout bačkory.
KOCHANSKÁ: Víš, my se za tebe trochu stydíme, protože máš legrační hlavu.
LISTER: A taky nejseš člověk, ale robot.
KOCHANSKÁ: Jo!
Oba se zašklebí a otřesou.
LISTER: (Všimne si někoho ve dveřích) Ahoj! Už jste tady! Pojďte dál!
Vstupují dva Gelfové.
KOCHANSKÁ: Jsme tak rádi, že jste přišli!
LISTER a KOCHANSKÁ políbí Gelfy na obě tváře a odcházejí.
KRYTON tu zůstává smutně stát a dívá se za nimi.

Ubikace

KRYTONOVA představa se rozpustí. Jeho hlava úzkostlivě cuká.
KRYTON: Já... já viděl budoucnost! (Ukáže KOCHANSKÉ její sražený obleček) Bohužel, pan Lister Vám zničil uniformu, slečno.
LISTER: (Naštvaně) Dej to sem!
Popadne ji a hodí ji na postel.
KRYTON: Už máte jenom jednu.
KOCHANSKÁ: Vážně? To nevadí.
KRYTON: Vy se nezlobíte?
KOCHANSKÁ: Na to už nemám sílu... Chci se jenom vykoupat a trochu se vyspat.
KRYTON: (Uraženě) Dobře. Tak já tedy půjdu. Půjdu. Po všech těch letech odejdu!
LISTER: Není ti nic?
KRYTON: Je mi výborně, děkuju. Přívěšek s Céčkem! Neskutečné! Díky s velkým „eR“!
Odchází.
KOCHANSKÁ: Co ho tak žere?
LISTER: Nevím. Potom to zjistím.
KOCHANSKÁ: (Ukazuje na vanu) Za tohle děkuju. Opravdu mi to udělalo radost.
LISTER: Ále, maličkost.
KOCHANSKÁ: Takže dobrou.
LISTER: Dobrou. (Pauza) Takže já půjdu.
KOCHANSKÁ: Jo. Tak ráno.
LISTER: Jo, tak já... já jdu.
KOCHANSKÁ: Jo.
LISTER: Jo.
KOCHANSKÁ: Dobrou noc.
LISTER: Jo, dobrou, ale jestli by si chtěla něco umejt, záda nebo tak, zavolej. Budu tady za dvacet sekund.
KOCHANSKÁ: Dobře.
LISTER: Tak ahoj.
KOCHANSKÁ: Ahoj.
LISTER: Ahoj. Dobrou.
LISTER konečně odejde, ale vzápětí se začne kajuta třást a vypadne proud. LISTER rychle přiběhne zpátky.
KOCHANSKÁ: Co to bylo??
LISTER: Počkej. Mám tady někde baterku...
Bere svítilnu a jde do chodby.

Koridor vedle ubikace

Po chodbě jdou KOCOUR s KRYTONEM. Z ubikace vykukují LISTER a KOCHANSKÁ:
KOCOUR: Co se tu sakra děje?
KRYTON: Porouchal se generátor. Zrovna jsem nastavoval teplotu, když se zhroutil. Počkejte několik vteřin, než naběhne záložní.
Povede se.
KRYTON: No, konečně.
Trpaslíkovci vlezou do kajuty.

Ubikace

KRYTON: Hned se na to podívám, pane.
Ozve se bzučivý zvuk a světla zhasnou podruhé.
LISTER: Teď se složila záloha a nefunguje nic.
KOCOUR: Jak to, že se zavřely dveře?
LISTER: Když se zhroutí záloha, tak se vždycky zavřou. Kvůli požáru a posílení stability trupu.
KOCOUR: No a co tu loď řídí? I autopilot je v čudu?
KRYTON: Nic nefunguje... Á, měl jsem být opatrnější!
KOCOUR: Podle tebe tahle skořápka bloudí vesmírem bez kvalifikovaného pilota v kokpitu?
KOCHANSKÁ: Aspoň tohle je stejné.
LISTER: Musíme nahodit záložní generátor.
KRYTON: Dostanem se tam jen přes servisní kanály.
KOCOUR: Přes co?
KRYTON: Dvě míle dlouhé potrubí, které se vine skrz celou loď. (K LISTEROVI) U Vás ve sprše je průlez.
LISTER: Jak dlouho to potrvá?
KRYTON: Šest hodin, možná déle.
LISTER: (Vyveden z míry) Šest hodin??
KRYTON: Není Vám něco?
LISTER: Ne, nic. (Odkašle si) Dobrý, dobrý. Jo.
KOCHANSKÁ: Podle údajů ze včerejška je přímo před námi meteorický roj, ale do něj se dostaneme až za dvanáct hodin.
KRYTON: Měli bychom si vzít zásoby. Trochu jídla, vody, kolik uneseme, a možná i magnetického rybáře.

Ubikace - později

KOCHANSKÁ si udělala plentu z prostěradla, za níž si oblékla výstroj. LISTER se také převlékl.
KOCHANSKÁ: Tak jo, můžeme.
Trpaslíkovci šplhají jeden po druhém do sprchového průlezu.

V kanálech

Trpaslíkovci se plazí servisními kanály Kosmiku. Jiný způsob pohybu tu ani není možný. Kanály jsou velmi úzké, jen něco přes metr vysoké a dva metry široké.
KOCOUR: Tady je takový vedro, že sotva dejchám! Jako bych byl v sauně a namáčknul se na mě nějakej tlusťoch!
LISTER: (Schoulený) Mně je nějak blbě... ty zdi se přibližujou!
KRYTON: Co je Vám, pane?
LISTER: Nemůžu dejchat! Chybí mi vzduch!
KOCHANSKÁ: Má klaustrofobii! Vy to nevíte?
LISTER: Jsem v pohodě, když vím, že můžu ven, ale teď jsme někde uprostřed... Nemůžu dejchat...
KRYTON: Napijte se.
KOCHANSKÁ: Dobře, běžte napřed - najděte kryt nějakého z těch stropních průlezů a zjistěte, jestli by se nedal odšroubovat.
KOCOUR: Jdeme!
KRYTON a KOCOUR se odplazí.
LISTER: Svírá se mi hrdlo... Dusím se...

KOCHANSKÁ: Napij se trochu. A hlavně mysli na něco jiného.
LISTER se celý třese.
KOCHANSKÁ: Je zvláštní, že Dave, můj Dave, klaustrofobii neměl.
LISTER: Díky, tohle mi vážně pomůže. Teď není vhodná chvíle na to, aby si mi vychvalovala svýho kluka.
KOCHANSKÁ: Můj kluk to vlastně nebyl. Ne, jak myslíš.
LISTER: Cože?
KOCHANSKÁ: Ne, byli jsme jenom kamarádi.
LISTER: Ale vždyť jsi říkala...
KOCHANSKÁ: Já jsem před tebou nechtěla vypadat jako nějaká chudinka, takže to se mnou jenom hrál.
LISTER: Ty jsi s ním nechodila?
KOCHANSKÁ: Nebyl to můj tip.
LISTER: Ale vždyť byl skvěle voháklej, inteligentní, citlivej. Ty seš tak vybíravá! Jak to, že se ti nelíbil?
KOCHANSKÁ: Byl na kluky.
LISTER: Vidíš? Jsi hrozná. Každej musí bejt dokonalej, aby si vůbec... Cos to říkala??
KOCHANSKÁ: Byl na kluky.
LISTER: Na kluky?
KOCHANSKÁ: Jo.
LISTER: To chceš říct, že v jiný dimenzi jsem teplej?
KOCHANSKÁ: Jo.
LISTER: Já?
KOCHANSKÁ: Proto jsme spolu chodili jen pár týdnů. Byl to Daveův poslední pokus všechno nějak srovnat.
LISTER: Tak moment... snad si nemyslíš... tak to ne, já jsem naprosto normální, jo? Já nemůžu bejt na kluky. Ani knír mi nevyroste, když už nic, jenom takový malinkatý chmýří...
KOCHANSKÁ: Dave, nech toho.
LISTER: Jenom ti to řikám.
KOCHANSKÁ: Stýská se mi. Byl bezva.
LISTER udělá obličej a vydá pohrdavý zvuk.
KOCHANSKÁ: Občas jsme spolu leželi v posteli, on mě objímal a já měla pocit, že je všechno fajn.
LISTER: Fakt? No, vlastně... (Pauza) Ne, ne, ani omylem. Já nejsem na kluky!
KOCHANSKÁ: Já nechápu, proč z toho děláš takovou vědu!
LISTER: Ale já nejsem!
KOCHANSKÁ: Když jsem byla na Trpaslíkovi, našla jsem mezi nimi spoustu přátel.
LISTER: Jo, to já taky.
KOCHANSKÁ: Fakt?
LISTER: Jo.
KOCHANSKÁ: Opravdu blízké přátele?
LISTER: Jo!
KOCHANSKÁ: Kdo třeba?
LISTER: No tak třeba... Buzí Bob.
KOCHANSKÁ: „Buzí Bob“?
LISTER: Jo, ten prcek s příčeskem, dělal v jídelně.
KOCHANSKÁ: A takhle jsi mu říkal? „Čau, Buzí Bobe, jak ti to šlape?“
LISTER: To byla roztomilá přezdívka. A používali jsme ji jenom za jeho zádama. Nezkazil žádnou srandu, dobrej kluk.
KOCHANSKÁ: A byl tvůj fakt dobrej kamarád, jo?
LISTER: No dobře, mezi hošanama jsem jich moc neměl.
KOCHANSKÁ: Ale to víš, že jo. Jen jsi o nich nevěděl.
LISTER: A o kom?
KOCHANSKÁ: No, tak pokud jde o mou realitu a o mou loď... Todhunter.
LISTER: Todhunter?
KOCHANSKÁ: Jo.
LISTER: Ten byl ženatej.
KOCHANSKÁ: No a?
LISTER: Měl děti!
KOCHANSKÁ: (Směje se) No a?
LISTER: Byl to kanec. Měl spousty ženskejch!
KOCHANSKÁ: To přece nevadí.
LISTER: To teda jo... (Zarazí se) Tak moment. To je habaďůra, viď? Všechno sis vymyslela, abych zapomněl na tuhle díru! Ty nejseš žádná chudinka. Měl jsem pocit, že jsem vohromnej borec. Ne že bych se tak necejtil furt, protože já vohromnej borec jsem.
KOCHANSKÁ: Jo. Dej si ještě loka, heterouši.
LISTER: Takže tvůj Dave... není?
KOCHANSKÁ zavrtí hlavou.
LISTER: Á, do pytle!
Připlazí se KOCOUR a KRYTON.
KRYTON: Asi tak dvacet metrů odtud je mříž, pod kterou se nachází sklad. Nemůžeme se dostat k těm šroubům, ale, slečno, Vám by to šlo, neboť máte menší ruce.
KOCHANSKÁ: (K LISTEROVI) Vydržíš to tady?
KOCOUR: Já u něj budu.
LISTER: To bude dobrý.
KRYTON a KOCHANSKÁ se odplazí. Unavený KOCOUR si sedá vedle LISTERA, který se snaží udržet klid a koncentruje se na pravidelné dýchání.
LISTER: (Podá mu čutoru) Chceš se napít?
KOCOUR: (Napije se) Tý jo, páni, tady je to malý! Něco ti řeknu, kdybych ztuhnul, tak se odtud s rakví ani nevymotáš!
LISTER: Kocoure...
KOCOUR: Jsme tady jako v kleci!
LISTER: Kocoure!
KOCOUR: Jé, promiň... Neměl bych o tom mluvit, viď?
LISTER: Jo.
KOCOUR chvíli mlčí, ale pak zase spustí.
KOCOUR: No a jak jsi k té klaustrofobii přišel? To ji máš odjakživa, nebo jsi jen takovej srab?
LISTER: (Nevěřícně se podívá na KOCOURA) To druhý.
KOCOUR: Fakt?
LISTER: Jo. Mohli bysme otočit list, prosím?
KOCOUR: Jo.
KOCOUR se napije a napadá ho další téma.
KOCOUR: Tak jak to, žes to nedostal v tom tunelu, když se voda na nás řítila...
LISTER: Já to nemám pokaždý! Jenom někdy! Když se nemůžu dostat ven. Možná mám moc cukru v krvi.
KOCOUR: Ale z čeho to vlastně máš?
LISTER: V sedmnácti jsem dělal v supermarketu, uklízel jsem vozejky. Po pár měsících jsem se zabouchnul do jedný pokladní... Dvaadvacítka s očima, co tě přímo zvou na masnej pult... Držela tak zvláštně snímač kódu, že jsem z toho furt s vozejkama boural. Pak jsme se o svačinách scházeli, ve skladu...
KOCOUR: A z toho máš klaustrofobii? To se dá chytnout takhle?
LISTER: Byla vdaná za jednoho plešouna, co pracoval u ryb. Byl o deset let starší. Víc než ona ho zajímal dramaťák, kterej vedl. Jednou jsme měli oba odpolední a šli jsme do skladu. Začli jsme se milovat na bedně s chřestem. Za pár minut, zrovna v nejlepším, bylo mi sedmnáct, vyjekla, že starej je u dveří, no a já jsem to zalomil do takový dřevěný bedny. Začal s výslechem, co že kruci dělá na bedně plný chřestu a vůbec nic na sobě nemá. Řekla mu, že se opalovala pod žárovkou, ale to jí nesežral. Zavřel mě v tý bedně a ječel, že mě hodí do kanálu. Odvez` mě tam a pak jsem začal ječet já. Prosil ho, ať mě pustí! Sliboval jsem mu hory doly, že už se s ní v životě nesejdu! Nakonec se smiloval. Otevřel tu bednu. Vylezl jsem ven nahej jak žluva na jeviště amatérskýho představení „Jak je důležité míti Filipa“.
KOCOUR: Máš kliku, že z toho máš jen tohle!

Opodál v kanálech

KRYTON sedí. KOCHANSKÁ zatím odšroubovává mřížku.
KRYTON: Netušil jsem o té klaustrofobii. Proč se o tom nikdy nezmínil?

KOCHANSKÁ: Možná že mu není zrovna příjemné o tom mluvit.
KRYTON: Ale mně vždycky říkal úplně všechno...
KOCHANSKÁ: Všechno ne, Krytone.
KRYTON: Úplně všecičko.
KOCHANSKÁ: (Nejistě) Úplně?
KRYTON: Ano. Večery na lodi bývaly dlouhé a nudné. Křoupání krekrů vás na celý večer nezabaví.
KOCHANSKÁ: A... co ti tedy řekl o mně?
KRYTON: Úplně všechno, slečno. A nevynechal jediný detail.
KOCHANSKÁ: To pak víš o té... rezavé brance?
KRYTON: Á, rezavá branka, to byla jedna z prvních věcí a moc jsme se tomu nasmáli!
KOCHANSKÁ: (Vytřeští oči) To vám řekl?? Vykládal vám, že u toho sténám jako rezavá branka?? Tohle vám říkal??
KRYTON: Ne. Říkal nám o babiččině rezavé brance a že ji musel namazat.
KOCHANSKÁ: A tomu jste se smáli?
KRYTON: No, jak jsem říkal, večer jsme se dost nudili. Tohle nám přišlo veselé.
KOCHANSKÁ: (V rozpacích) Takže neříkal... ne, buď zticha. Nic jsem neřekla.
KRYTON: Chviličku, prosím. Jen si tu historku uložím pod „V“ do „Vydírání“ a „A“ - „Anekdoty“, pod kategorie „T“ - „Tak směšné, že se smíchy potrháte“.
KOCHANSKÁ: Hele, ty stojane na paruky, já a Dave, to už je minulost.
KRYTON: Tak mi řekněte, proč se na Vás dívá jako někdo, kdo týden nejedl, a Vy byla pytlík buráků.
KOCHANSKÁ: No, to proto...
KRYTON: To proto, že touží roztrhnout obal a okusit tu slanou rozkoš!
KOCHANSKÁ: To je jeho problém, který se mě netýká.
KRYTON: A proč se na něj tak díváte?
KOCHANSKÁ: A jak?
KRYTON: Já to viděl!
KOCHANSKÁ: *Co* jsi viděl?
KRYTON: Jako by byl kozí sýr s kousky ananasu!
KOCHANSKÁ: (Vyděšena) Co si to dovoluješ? Nikdy jsem se na něj nedívala, jako by byl kozí sýr s kousky ananasu! Možná jednou, dvakrát jako na kozí sýr, ale nikdy, *nikdy* s kousky ananasu! Nikdy. Nikdy. (Znejistí) Opravdu?

V kanálech

KOCOUR dopíjí poslední loky z čutory. LISTER leží na zádech. KOCOUR najednou zbystří.
KOCOUR: Co to je?
LISTER: Co jako?
KOCOUR: Ty to neslyšíš? Takové rourácení...
LISTER: (Zvedne se) Rourácení?
KOCOUR: Jako... když v rourách hučí voda...
LISTER: Neslyším nic.
KOCOUR: Jako když hučí voda, co se valí... nějakým kanálem. Tak nějak hučí, rachotí a bublá. Co to jenom může být?
LISTER doleze po čtyřech za ohyb kanálu.
KOCOUR: Hele, kam jdeš?
LISTER: Chris! Krytone! Recyklace vody! (Zpátky ke KOCOUROVI) Každý čtyři hodiny se přižene kanálem! Prchá směrem, který si vyhlédl.
KOCOUR: Počkej! Už jsem vyřešil ten problém s rachotivým hučením.
LISTER: Pojď!
LISTER už zmizí za zatáčkou. KOCOUR zatím sbírá jejich věci do batohu.
KOCOUR: Já s tebou nejdu!
LISTER: Proč ne??
KOCOUR: Odtamtud se valí ta voda.
LISTER se zase objeví a rychle běží opačným směrem.
KOCOUR: Občas máš dlouhý vedení, víš o tom?
Bere batoh a následuje ho. Voda už se žene. Na poslední chvíli se oba udýchaní ukryjí ve slepé chodbě kanálu. Vedle nich hučí tisíce galonů vody.
LISTER: (Zmoženě, tlumen hukotem vody) To je děs. Asi se zblázním.

V kanálech - později

LISTER a KOCOUR po čtyřech kličkují ve spletích kanálů. KOCOUR se opět zastaví a naslouchá.
KOCOUR: Co to je?
LISTER: Co jako?
KOCOUR: Ten randál...
LISTER: Ach, už ne! Jakej randál? Nějaký rachotivý hučení vody?
KOCOUR: Ne, takový už ne. Tohle je jinej rambajz.
LISTER: (Zamračeně) Takovej jako když děsně naštvanej Lister majzne Kocoura pěstí po hlavě?
KOCOUR: Ne. Takovej bouřlivej... větrnej... vichřicovitej... vysušující randál!
LISTER: Bouřlivej, větrnej, vichřicovitej, vysušující randál?? (Zarazí se) Sušička! Kanály se vysušujou po tý vodě!
KOCOUR: Už je to tady...
Kanály najednou zní hukot suchého vzduchu. KOCOUR a LISTER se zachytí mřížoví nad sebou. Vichr je tu. Oba se drží, zatímco jejich těla vlají ve vzdušném proudu. Jejich sevření však povolí a jeden přes druhého válí hnáni vzduchem kotrmelce napříč kanálem. Zastaví se až o protější stěnu zapleteni jeden v druhém.
LISTER: (Vymotá se a nepříčetně křičí) Už mám po krk tohodle dne!

V kanálech - později

Jsou tu všichni. Užívají si chvilky klidu. Jen LISTEROVI se zase vrátil jeho tísnivý pocit a tak se mu KRYTON chystá aplikovat do krku něco na uvolnění.
KRYTON: Tohle Vám pomůže. Zbaví Vás to úzkosti.
LISTER: Co to je?
KRYTON: Ve skladu byla lékárnička. Lemotenamen katorolit. (Aplikuje ho a otočí se ke KOCHANSKÉ) Výborně, slečno.

V kanálech - později

Trpaslíkovci se opět plazí potrubím nekonečných kanálů.
KOCHANSKÁ: Podle mého odhadu bychom měli být tak uprostřed paluby B.
KOCOUR: Tady je teda vedro! Satan by sem moh` v zimě jezdit na dovolenou!
LISTER: Zastavte se. Jak to, že je tady hic, když generátory jsou v tahu? Měla by se dělat zima, ne?
KRYTON: Slečno, ten meteoritický roj, o němž jste mluvila, kterým je směrem?
KOCHANSKÁ: Je před námi.
KRYTON: (Rozrušeně) Je v blízkosti ještě něco?
KOCHANSKÁ: Ještě nějaké slunce, ale to je všechno.
KRYTON: (Pofňukává) Asi nás to vychýlilo z kurzu! Zřejmě je to důsledek zhroucení generátoru. A míříme rovnou k tomu slunci! A všechno je to moje vina!
LISTER: Ale za to přece nemůžeš...
KRYTON: Můžu!
LISTER: Nemůžeš! Prostě jsi nastavoval teplotu a ono se to zhroutilo.
KRYTON: (Provinile) Udělal jsem to schválně... Já jsem přepnul ovládání na přístupovém panelu.
LISTER: Cože??
KRYTON: Nevím, co říci. Já... já jsem to trochu podcenil!!

LISTER: Krytone, proboha, proč jsi to udělal??
KRYTON: Já už si nevzpomínám...
KOCOUR: Jak to, že si nevzpomínáš?
KRYTON: Nerad bych to říkal nahlas... mohlo by to znít hloupě...
KOCHANSKÁ: Ven s tím...
KRYTON: Nechtěl jsem, abyste se koupala. (Brečí) Věděl jsem, že to bude jedna z těch koupelí bez šatů a pan Lister by Vám myl záda, a než bychom se nadáli, tak by nosil bačkory a navštěvovali by nás Gelfové. A co by se stalo se mnou?? Já bych byl zase sám!
KOCHANSKÁ: Ale, Krytone!
KRYTON: (V zoufalém výkřiku) My už to nestihnem!
LISTER: No tak, teď na to nemáme čas. Musíme vypadnout!
KRYTON: My už to nestihnem!
LISTER uvolňuje jeden z plechů ve stěně kanálu.
LISTER: Ale stihneme!
KOCHANSKÁ: Jak?
LISTER: Trochu si zasurfujem.

V kanálech - později

Všichni čtyři trpaslíkovci sedí schouleni na plechu, který LISTER vytrhl ze stěny. Připravují se na jízdu. V pozadí už je slyšet hukot vody, jež se tudy pravidelně prohání.
LISTER: Tak a jdeme na to...
KOCOUR: Ještě mi řekni, jak se to dělá.
LISTER: Prostě pořádně seď! A jedem...
Zezadu se přižene bouřlivý příliv a uvede jejich plech do pohybu. Trpaslíkovci křičí a řítí se na svém improvizovaném surfu kanály. Zastaví se až o mříž. Znaveni klesají na podlahu, zatímco za nimi doznívá proud vody. LISTER podá KOCOUROVI francouzák na odšroubování mřížoví.

Ubikace

Promočený LISTER, KOCHANSKÁ a KRYTON seskočí průlezem dolů.
LISTER: Sláva! Podařilo se.
Uvědomí si, že je ve své kajutě. Tam, odkud se snažil dostat.
LISTER: Pane Bože!
Zatímco KRYTON studuje mapu, z šatníku vyleze na kost mokrý KOCOUR, takže ani průlez, který použil on, nebyl příliš úspěšný.
KOCHANSKÁ: Jak? Jak??
KRYTON: Já... já... ea... ea... (Otočí mapu vzhůru nohama) Jejda!
KOCHANSKÁ: Teď nás to usmaží, leda že bysme měli zázračný opalovací krém.
KRYTON: Ten nebude nutný. Já jsem vyloučil dveře z manuálního ovládání pro případ...
Přejde ke dveřím a normálně je stisknutím knoflíku otevře.
KRYTON: ...že by se něco stalo.
KOCOUR: To chceš říct, že jsme strávili celou noc lezením z jedné strany lodi na druhou bez jakéhokoliv důvodu??
LISTER: Bylo to zbytečný? Ty jsi mě nechal dusit se ve vlastní šťávě, i když ty dveře šly otevřít?? Jestli dovolíš, tak tady provedeme dost radikální změny. A promluvíme si o nich nad šálkem kávy a žhavým pohrabáčem.
LISTER a KOCOUR naštvaně odcházejí.
KOCHANSKÁ: (Má se k odchodu) Tak, dobrou noc.
KRYTON: Vy se na mě nezlobíte?
KOCHANSKÁ se usmívá a zavrtí hlavou.
KRYTON: Nezlobíte, že?
KOCHANSKÁ opět zavrtí hlavou.
KRYTON: Myslím, že tomu rozumím. Pro Vás ta cesta potrubím nebyla zbytečná. Byla to emocemi naplněná cesta, na níž jste nahlédla pod kůži svých druhů. Byla to zatěžkávací zkouška. Jste teď bohatší, moudřejší a také spjatá s námi ostatními jakýmsi poutem. Nemám pravdu?
KOCHANSKÁ: (S připraveným francouzákem v pravé ruce) Řekni „ňurik“.
KRYTON: „Ňurik“.
KOCHANSKÁ majzne KRYTONA francouzákem po hlavě.
KRYTON: Ou.
KOCHANSKÁ: Řekni „rutat“.
KRYTON: „Rutat“.
Další náraz kovu o kov.
KRYTON: Ou.
KOCHANSKÁ: Řekni „hérangr“.
KRYTON: „Hérangr“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Ňurik“.
KRYTON: „Ňurik“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Rutat“.
KRYTON: „Rutat“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Hérnangr“.
KRYTON: „Hérnangr“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Skvílukl“.
KRYTON: „Skvílukl“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Rutat“.
KRYTON: Ou. „Rutat“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Ňurik“.
KRYTON: „Ňurik“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Hérnangr“.
KRYTON: „Hérnangr“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Skvílukl“.
KRYTON: „Skvílukl“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Ňurik“.
KRYTON: „Ňurik“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Hérnangr“.
KRYTON: „Hérnangr“.
Rána.
KOCHANSKÁ: „Ňurik“.
KRYTON: „Ňurik“.
Rána...

Vesmír

Kosmik odbočuje tak, aby minul slunce.

Epizoda 41, "Stesk"

Kosmik

LISTER si čistí boty. Vstupuje KRYTON. Překvapený LISTEROVOU činností, zůstane chvíli stát, než promluví.
KRYTON: Dobré jitro, pane! Co byste řekl lehké snídani. Třeba tucet grilovaných šneků, kukuřičné lupínky a kari?
LISTER: Tyhle kořeněné věci už nejím.
KRYTON: Hm, odpusťte, ale Vy bez konzumace ostrých jídel, to je jako zebra bez pruhů či stařenka na lavičce, když nemá nohy široko od sebe. Mohu znát důvod?
LISTER: Třeba to, že ti potom táhne z pusy, jako by ses zrovna vrátil ze soutěže pojídačů česneku.
KRYTON: Ale z toho jste si hlavu nikdy nedělal!
LISTER: Mám teď jinej názor, jasný?
KRYTON: (Zachmuřeně)To je kvůli ní, že? Co jsou z ní všichni paf.
LISTER: To myslíš Chris?
KRYTON: Ponechám své pocity stranou a odolávám malicherné kritice členů posádky. Je tu ovšem ten malér s dresinkem...
LISTER: Co je s dresinkem?
KRYTON: Strávil jsem měsíce tím, abych vás naučil dávat ho do lednice. A pak si přijde ona a co nevidím? Je zase zpátky v kredenci!
LISTER: (Sarkasticky) Na prvním měsíci ji vyklopíme!

Koridor Kosmiku

LISTER s KRYTONEM procházejí chodbou a pokračují v rozhovoru.
KRYTON: A co ty hory špinavého prádla? Teď se najednou v koši objevují takové dost podivné věci - punčochy, podprsenky, košilky - to je hromada práce navíc! Frank je z toho úplně mimo.
LISTER: Frank?
KRYTON: Naše pračka. Jde mu to líp, když má vlastní identitu. A k tomu to žehlení. No třeba, jak se má žehlit podprsenka?
LISTER: Nejdřív ji musíš sundat. To jsem cvičil léta. Dával jsem máminu podprdu kolem křesla, dokud jsem ji nerozep` i levačkou. Doteďka mě pohled na křeslo rajcuje.

Střední sekce Kosmiku

Přicházejí LISTER a KRYTON.
KRYTON: Ale zkoušel jste někdy podprsenku žehlit? Našel jsem jediný způsob, že ty mísy natáhnu na hlavu a žehlím je tam. A věřte mi, že když je dám na bavlnu, tak se mi roztavují mé zrakové obvody.
LISTER: Košíčky.
KRYTON: Prosím?
LISTER: Neříká se mísy, ale košíčky.
KRYTON: Vidíte? Abych se učil i novou terminologii. Speciální ženskou terminologii. Košíčky, pudřenka, depilační krém - konce to nemá!
LISTER unaveně přechází po kuchyni a KRYTON stále za ním.
LISTER: Jak to, že o tom nic nevíš? A co ty ženský na Nově 5?
KRYTON: Už před časem jsem si vymazal databázi s dámským spodním prádlem. Říkal jsem si, že tady maškarní bál nehrozí, ani to, že byste šel za Hermana Göringa.
LISTER: (Posmutněle) Nemusíš se bát, Kryťáku. Vrátila se jí sonda se souřadnicemi další dimenzionální trhliny. Zejtra touhle dobou bude zpátky ve svý dimenzi.
KRYTON: Nejste z toho rozmrzelý?
LISTER: (Má toho dost) Heleď, jestli ti něco vadí, tak to řekni jí.
KRYTON: Taky že jí to řeknu!
LISTER: Nemá cenu, aby jsi mi tady fňukal. Řekni to jí!
Vstupuje KOCHANSKÁ.
KOCHANSKÁ: Čau kluci, tak jak to jde?
KRYTON: Dobré jitro, slečno! Vyspala jste se dobře?
LISTER: (Ke KRYTONOVI) Srabe. (Přejde zpátky do středu místnosti)
KRYTON: (Odpálí ho) Pokrytče. (Jde za ním)
KOCHANSKÁ: No, nic moc. Měla jsem divný sen o oslovi, co byl roztažený přes tenisový kurt. Zvuky, co vydával, byly děsivé. Ty jsi zas včera v noci cvičil na kytaru?
LISTER před ní provinile uhne pohledem a KOCHANSKÁ přejde ke kuchyňskému pultu.
KOCHANSKÁ: Tak, co je k snídani? (Otevře ledničku) Á, co tohle tady dělá? (Vytáhne z lednice láhev dresinku a postaví ji do kredence)
KRYTON: (K LISTEROVI) Držte mě někdo! Držte mě!

Vesmír

Pohled zvenku na kokpit Kosmiku, kde je KOCHANSKÁ s KOCOUREM.

Střední sekce

Uvnitř sedí LISTER a KRYTON.
KRYTON: Copak to nechápete? Tyhle odchylky od ustáleného režimu mohou vážně ohrozit náš život!
LISTER: Dyť si jenom sušila punčocháče na topení!
KRYTON: To začíná vždycky nevinně. Zkraje sušením punčoch a na konci nevyhnutelnou srážkou s nově vznikajícím sluncem!
Z kokpitu nakoukne do dveří KOCHANSKÁ.
KOCHANSKÁ: Eh, pardon, že ruším, ale je tady pár problémů. Všechny varovné kontrolky blikají.
KRYTON: Všechny?
KOCHANSKÁ: Ano, i když tady to může znamenat cokoliv, od útoku až po připalující se brambory. (Zmizí v kokpitu)
KRYTON: Tak či tak je to vážné.
KRYTON a LISTER pospíchají za KOCHANSKOU.

Kokpit Kosmiku

Ke KOCOUROVI a KOCHANSKÉ se připojují LISTER s KRYTONEM.
KOCOUR: Už to mám... Přímo před námi. Svítí to a táhne něco stříbřitýho a blejskavýho.
KOCHANSKÁ: Je to kometa, rychlost 25 000 mil za sekundu.
KOCOUR: Vždyť to říkám!
LISTER: Krytone?
KRYTON: Jak se mám soustředit na nějaké komety, když sotva se otočím, tak zteplá můj dresink.
KOCHANSKÁ: Míříme přímo do ocasu. Změna kurzu.
LISTER: Proč se tomu vyhejbat? Budeš dřív doma.
KOCHANSKÁ: Když tohle někdo zkoušel, tak se celá loď roztrhla a konzistence posádky připomínala bramborový salát!
KOCOUR: Takovej ten docela dobrej salát z lahůdek a nebo ten blivajz z konzervy?
KOCHANSKÁ: (Uštvaně) Konzervy...
KOCOUR: Měli bychom to obletět.
LISTER: To zvládnem. My na to máme. Už jsme zažili leccos. Vzpomínáte na tu příšeru na Sharmuttu 2?
KOCOUR: Tu, co nás málem zabila?
LISTER: (Mezi zuby naštvaně ke KOCOUROVI) Ne, to byla ta druhá! (Normálně) Proletíme tím razdvatři.
KOCHANSKÁ: Víš, z čeho se skládá kometa?
LISTER: Chceš snad říct, že nevím, z čeho se skládá?
KOCHANSKÁ: Ano.
LISTER: Mejlíš se.
KOCHANSKÁ: No tak z čeho?
LISTER: Z čeho je?
KOCHANSKÁ: Jo.
LISTER: Chceš vědět, z čeho je?

KOCHANSKÁ: Jo, to chci.
KRYTON: On ví, z čeho se skládá.
KOCHANSKÁ: Z čeho?
KRYTON: Pane, tak už jí to řekněte!
KOCHANSKÁ: Tak z čeho se skládá?
KRYTON neslyšně hýbe ústy a snaží se LISTEROVI napovědět slovo „led“.
LISTER: No jo, jasně! Z lávy. Ze žhavý lávy.
KRYTON zoufale schovává hlavu.
KOCHANSKÁ: Ze žhavý lávy?
LISTER: Jo, z lávy. Nevím, jak se jí říká, z takový lávovitý lávy.
KOCHANSKÁ: Skládá se z ledu.
LISTER: Přesně. Z ledový, žhavý lávy. To je totéž. Led - ledová láva.
KOCOUR: Nerad ruším, ale ta věc, ať už je to cokoliv, do nás narazí za pětačtyřicet sekund!
LISTER: Chtěl jsem jenom ušetřit čas, aby byla v tý spojnici rychlejc a v náruči lepšího Listera.
KOCHANSKÁ: A já jsem chtěla zabránit tomu, abychom skončili jako nějaké kosmické koření.
KOCOUR: Už je to tady!
KOCHANSKÁ: To nebylo pětačtyřicet sekund!
KOCOUR: Jé, promiňte! Já jsem se omylem podíval na kuchyňskou minutku. Kdo tady ten budík nechal? Člověk pak vypadá jako totální idiot!
Náraz komety. Celý kokpit se třese.
KOCOUR: Vyrovnávací křidýlka nereagujou! (Koukne dozadu na KOCHANSKOU) Takový pěkný taneček!
KOCHANSKÁ: Slyšels? Kocour říkal, že křidýlka tancujou!
KOCOUR: Né, já říkal že nefungujou a pak jsem se ptal, jestli tancuješ. To počká...
LISTER: Jak jsme na tom, Krytone?
KRYTON: Zkrat v pomocném letovém modulátoru...
KOCOUR: A automat vyplivnul všechny oříško-ovocné tyčinky na podlahu!

Vesmír

Pohled na Kosmik, který má s kometou nemalé potíže.

Kokpit Kosmiku

LISTER: Co je se stabilizátorama?
KOCOUR: (Vlasy mu zakrývají celý obličej) Na ty se klidně vykašli! Potřebuju vlasový gel!
KRYTON: Stabilizátory jsou mimo provoz...
KOCOUR: Všechny ty tyčinky jezděj po zemi!
LISTER: Přebírám řízení! (Zápasí s kormidlem) Jo, co jsem vám říkal? Pojď k tátovi, broučku! Mám to pevně v rukou.
KOCHANSKÁ: Jde o vakuum volného pádu. Jsme mezi proudy par. S trochou štěstí se dostaneme na druhou stranu toho ocasu.
Další nárazová vlna otřese Kosmikem.
KOCHANSKÁ: Nebo taky ne! Jestli to neobrátíme, tak se do dvou minut rozpadneme!
LISTER: Krytone?
KRYTON: To je trochu pesimistické, já bych řekl, že nejdříve za tři!
LISTER: Víte co? Měli bysme to otočit!
Kosmik se vyhne další vlně a letí do bezpečného prostoru.
LISTER: Ufff... No dobře, tak to řekni.
KOCHANSKÁ: Co jako?
LISTER: Však víš, co chceš říct.
KOCHANSKÁ: Mám to říct?
LISTER: Řekni to.
KOCHANSKÁ: Fakt chceš, abych to řekla?
LISTER: Tak to řekni.
KOCHANSKÁ: No dobře. „Můj Dave“ by nikdy posádku takhle neohrozil.
LISTER: Jo, ty jsi to musela říct, viď? A laskavě mu přestaň říkat „Dave“. Já jsem Dave! On je jenom alternativní verze z paralelní dimenze. Není to „Dave“ je to Anti-Lister.
KOCHANSKÁ: No, ať už je to kdo chce, já už ho asi neuvidím. Než se z toho vyhrabem, tak zmeškám tu spojnici! (Odejde z kokpitu)
LISTER: Bohužel nefungovaly pomocný rakety...
KOCOUR: Podle toho počítače jsou mimo provoz kvůli těžkému nákladu.
KRYTON: To je prádlo slečny Kochanské. Proč mě nikdo neposlouchá? Ty krajkové hadříky jsou těžší než vypadají.
KOCOUR: Co kdybychom se mrkli na to, které zásoby by se daly vyhodit?
LISTER: Já jdu. Potřebuju se nadejchat zatuchlýho vzduchu.
KRYTON: Pane, nepoškodil jste tu loď úmyslně, aby slečna Kochanská musela zůstat s námi?
LISTER: Ne, jasně že ne. Jdu se mrknout do toho skladu. (Poklepe na KOCOURA) Rimmere, pojď se mnou.
Zarazí se. KRYTON a KOCOUR na něj zírají.
LISTER: Řekl jsem...? Fakt jsem ti řek` „Rimmere“? Já ti řek` „Rimmere“, to je děsný. Kocoure! Chceš bejt užitečnej nebo se chceš celej den fintit?
KOCOUR: To si jako můžu vybrat?
LISTER: Tak pojď. To snad není pravda. Já ti řek` „Rimmere“!

Ubikace

U stolku sedí KOCHANSKÁ a vyrábí z červené látky něco na šicím stroji. Ozve se zaklepání.
KOCHANSKÁ: Dále!
Vejde KRYTON.
KRYTON: Podle všeho s námi ještě zůstanete, takže bych s Vámi rád prošel některá pravidla na této lodi.
KOCHANSKÁ: Například?
KRYTON: Salátový dresink: Ten totiž patří do lednice a ne do kredence. Kalhotky patří do šuplíku na kalhotky a ponožky do šuplíku na ponožky. Jelikož jsem našel kalhotky v šuplíku na ponožky, je nutné toto pravidlo opět zopakovat...
KOCHANSKÁ: Když už o tom mluvíme, ráda bych věděla, proč moje podprsenky jsou v takovém tvaru jako... jako... (Upoutá ji něco na KRYTONOVI) ...tvoje hlava?
KRYTON záměrně hledí jinam.
KRYTON: A to fiasko se záchodovým prkýnkem...
KOCHANSKÁ: Tohle nemíním poslouchat!
KRYTON: Pan Lister nic neříkal, ale já Vám povídám, že šťastný není.
KOCHANSKÁ: (Vyskočí) Jo? Tak to není sám! Myslíš, že mě baví, létat vesmírem v téhleté konzervě? Myslíš, že mě baví na téhle lodi vůbec dýchat? A ke všemu se musím bavit s androidem, který je posedlý mým šuplíkem na kalhotky!
KRYTON: Takže nejsem sám...? (Zarazí se) Aha, myslíte mě. Hlavně slečno, že si rozumíme!
Odpochoduje s ukřivděným výrazem.
KOCHANSKÁ: (Zhroutí se na židli) Bože! Proč zrovna já?

Nákladový prostor

LISTER a KOCOUR se probírají haraburdím v nákladovém prostoru.
LISTER: Vidíš? Rimmerovy starý kopyta. Měl je na všechny svoje boty. Dával jim i jména: Pondělokopyto, Úterokopyto, Středokopyto...
KOCOUR: A k čemu, proboha?
LISTER: Aby se všechny pravidelně střídaly.
KOCOUR: Chm. To byl ale magor.
LISTER: Měl fůru podivnejch zvyků. Ale až teď mi došlo, jaký fakt byly...
KOCOUR: Debilní.

LISTER: Ne... Díky těm slabůstkám byl Rimmer... zvláštní, jedinečnej.
KOCOUR: Jo, ošklivej a trapnej protiva. Lidskej ekvivalent průsvitnejch trenýrek! No, někde bychom měli začít. Co tohle? (Ukáže na balík golfových holí)
LISTER: Ne, ne, to nemůžeš vyhodit. S tím jsme hráli s Rimmerem golf na Treku 16. Moc jsme se pobavili.
KOCOUR: (Nevěřícně) Ty ses pobavil s Rimmerem?
LISTEROVA VZPOMÍNKA:

Planetka

KRYTON, LISTER a RIMMER na pusté planetce. LISTER je ve skafandru.
KRYTON: Bohužel jsem měl místo jenom na devět jamek. Navíc je to hrozně malá planetka. Ale když se vezme v úvahu místní řídká atmosféra, tak jsem udělal jamky patnáct mil od sebe, takže tři.
RIMMER odpálí míček a ten letí daleko dopředu.
KRYTON: No né! Dobrá rána, pane.
LISTER: Teď mrkej na drát! Dívej se a pukneš závistí.
Po LISTEROVĚ odpalu odletí míček vysoko do vesmíru.
LISTER: A kruci!
KRYTON: Myslím, že se dostal na oběžnou dráhu, pane.
RIMMER: To máš smůlu. Stačí mi ho dostrkat a ty mi dlužíš 50 táců.
RIMMER odkráčí za svým míčkem.
LISTER: Vidíš ho? Kdyby měl pořádný boty, tak dojde klidně až do Polska.
K LISTEROVĚ noze se přikutálí míček.
LISTER: Hele. Rimmerův míček.
KRYTON: Musel oběhnout celou tuhle planetu. (Snaží se na RIMMERA zavolat)
LISTER: (Táhne ho za sebou) To nemá cenu. Jdeme.

Kokpit Modrého skrčka

LISTER sedí s nohama nahoře a na monitoru sleduje RIMMEROVO marné pátrání po míčku.
RIMMER: Někde tady musí být. Už jsem tu planetku obešel dvakrát!
LISTER: (Uculuje se a pohazuje si míčkem) Není míček, není sázka. Jenom hledej.
KONEC VZPOMÍNKY.

Nákladový prostor

Zpátky v nákladovém prostoru na Kosmiku.
LISTER: Takovýhle vzpomínky nemůžeš jen tak zahodit.
Přichází KRYTON.
KRYTON: Tak jak vám to jde, pánové?
KOCOUR: Nemůžem se hnout z místa. Nechce nic vyhodit, protože mu to připomíná dobré časy s Rimmerem! Já jsem musel žít někde jinde.
LISTER: Ty nevíš, co jsme dělávali ještě za starejch časů. Jako třeba tu hru se skříňkama: Otvírali jsme skříňky těch, co zemřeli a každej si moh` nechat to, co našel.
DALŠÍ LISTEROVA VZPOMÍNKA:

Úložný koridor na Červeném trpaslíku

LISTER s RIMMEREM procházejí kolem řady skříněk.
RIMMER: Já ti nevěřím, Listere. Je v tom fígl. Pokaždé máš lepší výhru. Posledně jsi dostal zlaté náramkové hodinky a já jednu holínku a krabičku se sto tampóny, které ve tmě svítí. Tak, tentokrát jdu první.
LISTER: Dobře.
RIMMER: Ne, první půjdeš ty.
LISTER: Dobře. Šedesát osmička.
RIMMER: Eeeee. Tu budu mít já.
LISTER: Jak chceš.
RIMMER: Eee. Ne, ty jsi ji vem.
LISTER: Proč?
RIMMER: Já vím, že ty chceš tuhletu, neboť si myslíš, že já si myslím, že je to podfuk. Takže si ji vezmu a ona bude k ničemu. Nééé, na to já ti nenaletím, hochu! Klidně si ji nech.
LISTER: Na mě seš moc mazanej, Rimmere.
Vypáčí skříňku.
LISTER: (Zkoumá obsah skříňky) No né, zlatej náhrdelník, nějaký peníze...To je síla! (Vytáhne videokazetu) „Nahatý zápasnice - Rozběsněné baculky, 12. díl“.
RIMMER: (Netrpělivě) Tak jo! Já si vezmu... támhletu! Číslo padesát osum.
LISTER: Tak jdeme na ní.
LISTER otevře skříňku. RIMMER stojí před ní a zírá dovnitř, když z ní najednou vyšlehne mohutný plamen přímo do jeho tváře. Jako hologram je samozřejmě nezraněný, ale přesto je v šoku. Oheň uhasne.
RIMMER: (S hrůzou ve tváři) Co to krucinál bylo??
LISTER: (Sáhne do skříňky a vytáhne ohořelý papír) Je tady dopis: „Lupiči skříněk si zaslouží jenom to nejhorší. Ty hladovej, svinskej gaunere!“ Nejspíš tě zná. (Směje se)
LISTEROVA VZPOMÍNKA KONČÍ.

Nákladový prostor

KRYTON s KOCOUREM se zděšením pozorují LISTERA.
LISTER: Už chápeš? Užili jsme si. Fakt skvěle. To nemělo chybu. (Projde kolem nich ven)
KRYTON: (Starostlivě ke KOCOUROVI) Radši se poohlédnu po nějakých práškách.

Vesmír

Vnější pohled na Kosmik.

Kokpit Kosmiku

LISTER sedí sám v kokpitu, na sedadle druhého pilota. V místnosti za ním se zhmotní RIMMER, stále oblečený v ESOVĚ bundě. LISTER zaznamená pohyb, ale neotočí se.
LISTER: To je dost, Kocoure. Proboha, kde jsi byl?
RIMMER: Ahoj Listere.
LISTER: (Konečně se obrátí) Rimmere? ... Hergot, kde ty ses tady vzal?
RIMMER: Měl jsem po krk těch dobrodružství. Znáš to, ne? Zachráníš pár civilizací a pak to začne být... na jedno brdo. Chci se vrátit ke svému týmu.
LISTER: Jsi skutečnej? Opravdu?
RIMMER: Tak, jak to jenom jde, když jsi hologram.
LISTER: Tak... kde jsi byl?
RIMMER: Na Argonu 5. Bojoval jsem v Bellogušské válce. Ozdobili mě jako vánoční stromek a postavili mě na náměstí, kde mě lidi celou zimu krmili bonbóny.
LISTER: Fakt?
RIMMER: Né, dělám si legraci.
LISTER: Legraci? Co ty víš o legraci?
RIMMER: Už bylo načase, abych si trochu zablbnul! (Vytáhne pouťovou frkačku a foukne do ní) Hej, hej! (Vrátí se mu vážný výraz) No, a... co ty? Jak to jde?
LISTER: Ale, znáš to. Trčíme v Kosmiku, letíme vesmírem bůhvíkam.
RIMMER: (Rozpačitě) Že prý... máte nového člena posádky.
LISTER: Jo, Kochanskou.
RIMMER: Jaká je?
LISTER: Hmm. Ale jo, jde to.
RIMMER: Je tak... dobrá jako já?
LISTER: No, už je tu pár tejdnů a ještě necitovala jedinou direktivu.

Společně se tomu smějí.
RIMMER: A je to kočka, nemám pravdu?
LISTER: Jo? Nevšim` jsem si. O takovou ani nezakopneš. S ní je to jako s jídlem - cákneš si ho na triko a nevíš o tom. Přesně taková je.
RIMMER: Takže... není tak přitažlivá jako já?
LISTER: Nebuď jako malej. Tobě nesahá ani po kotníky.
RIMMER: Ale to říkáš jen tak.
LISTER: To teda ne. Mně se... po tobě stejskalo.
RIMMER: A mně se stýskalo po tobě.
LISTER: Arnoldíčku...
RIMMER: Dave...
LISTER vyskočí, vrhne se k RIMMEROVI a oba se vášnivě obejmou.
LISTER: Už nás nikdy neopouštěj!
RIMMER: Nikdy, nikdy!
LISTER: Slibuješ?
RIMMER: Oh, Listy...
LISTER: Rimmsy...
RIMMEROVA tvář je nepatrný kousek od LISTEROVY. Oba podlehnou svým citům a přestávají se kontrolovat. Jejich rty se pomalu, ale jistě přibližují, až se setkají v polibku.
Jejich líbání je najednou přerušeno...

Ubikace

LISTER v posteli, zalitý potem, prudce otevírá oči.
LISTER: Áááááhh!
Vyburcovaný LISTER se prudce svalí ze svého kavalce na podlahu.
LISTER: Ááhhh! Zmiz! Ať zmizí!!
Horlivě si čistí jazyk dlaní.
LISTER: (Se znatelnou úlevou) To byl jen sen... Díkybohu! To se mi zdálo.

Vesmír

Pohled na Kosmik.

Kokpit Kosmiku

KRYTON si našel novou oběť ke svým výlevům.
KRYTON: A další věc, kterou dělá: dává si ponožky do šuplíku na kalhotky! Máte představu, kolik zabere času je roztřídit?
KOCOUR: (Dojatě) Tys viděl její spoďárky?

Vesmír

Kosmik ve vesmíru.

Ošetřovna

LISTER sedí na ošetřovně a kolem něj pobíhá KRYTON.
LISTER: (Zničeně) No jo, Krytone, jde to se mnou z kopce. Jinak by se mi nezdály takový hrůzy. Líbat Rimmera! To bych radši lovil jablka v latríně při Readingským festivalu.
KRYTON: Tohle určitě pomůže. Dám tam hypnoterapeutický disk.
KRYTON otevře svůj břišní disk a vloží do něj něco, co vypadá jako CD.
KRYTON: Tak, hezky se uvolněte...
Vtom začne KRYTON německy bezhlavě křičet. LISTER úlekem nadskočí.
LISTER: Sakra, co řveš?
KRYTON: Promiňte pane, špatný disk. Tohle byl můj kurs němčiny. Úryvek z Hitlerova norimberského projevu. Jistě hypnotizující, ale ne správným způsobem. Teď půjdu najít ten správný.
KRYTON odejde a ve dveřích se těsně mine s KOCHANSKOU.
LISTER: Co tady děláš?
KOCHANSKÁ: Hledám něco, co by mi vymazalo z paměti všechno, co jsem kdy prožila... Pár litrů lékárenského lihu to spraví.
LISTER: Hele, mě fakt mrzí, žes... že jsi prošvihla svýho Davea. „Holografickýho bouráka“.
KOCHANSKÁ: To nic, určitě se ti podaří to zas nějak zvorat.
LISTER: (Smířlivě) Stejská se ti po něm?
KOCHANSKÁ: Jo, to víš, že jo.
LISTER: Chápu, proč se ti stejská. Po tom, jak mluvil...
KOCHANSKÁ: Jo.
LISTER: ...jak se smál...
KOCHANSKÁ: Jo.
LISTER: (Zasněně) Jak se mu nosní dírky rozšiřovaly jako dva tunely do stanice Soten Street...
KOCHANSKÁ: (Zarazí se) Nee, tohle mi nic neříká. (Svitne jí) Chybí ti tu Rimmer?
LISTER: Zdálo se mi o něm. A byl jinej. Smál se a dělal fóry. No a tak...
KOCHANSKÁ: Vždyť jste se nesnášeli.
LISTER: Nesnášeli, to jo. Byl to maniak na pořádek. Šílel jsem z toho, jak jedl podle abecedy. Vždycky si utrh` jenom tři kusy toaleťáku: šup nahoru, šup dolů a vyleštit.
KOCHANSKÁ: Nebylo na něm nic dobrého?
LISTER: Ne. Vlastně jo, občas vypad` z místnosti.
KOCHANSKÁ: A jak to, že tady Rimmer vůbec byl?
LISTER: No, Holly ho udělal, abych se nezbláznil. Ale já jsem z něj šílel!
KOCHANSKÁ: Teď když je pryč, tak se cítíš provinile. Možná sis uvědomil, že ti pomáhal.
LISTER: Tak když mi pomáhal, jak to, že byl protivnej a suchar?
KOCHANSKÁ: Možná, že obětoval svoje štěstí, aby ses nezbláznil. Když se objevil ve tvým snu, tak byl jinej. Veselý, bezstarostný Rimmer. Rimmer, co tě nenutil koukat na telegrafní sloupy 20. století.
LISTER: Takže jsem ho nechápal.
KOCHANSKÁ: (Obejme ho kolem ramen) Za to ty nemůžeš. Musels ho nenávidět, abys vůbec přežil.
LISTER: (Plačtivě) Tohle mi nedošlo.
KOCHANSKÁ podá LISTEROVI krabici s papírovými kapesníky a LISTER se do jednoho hlasitě vysmrká. Soucitný výraz na tváři KOCHANSKÉ se změní na znechucený.
LISTER: Víš, co bych měl udělat? Vyhodit všechny ty krámy a začít znova.
Vrací se KRYTON. Z KOCHANSKÉ nemá očividně žádnou radost.
KRYTON: Promiňte, slečno Kochanská, ale tohle je ošetřovna jenom pro nemocné. Doufám, že nemáte vyrážku ze špatně zařazených kalhotek?!
KOCHANSKÁ: Krytone, víš, jak dostat láhev zteplalého salátového dresinku z řitě androida?
KRYTON: Takhle spatra ne, ale někde to najdu.
KOCHANSKÁ: Být tebou, už bych začala hledat.
Odejde z ošetřovny.
KRYTON: Tak, pane Davide, teď se uvolněte...
LISTER: To je dobrý, Krytone. Probrali jsme to s Kochanskou a je mi mnohem líp.
KRYTON: Tak tomu říkám podraz! Na minutku odejdu a ona si sem natančí a vyléčí Vás!
LISTER: Jenom mi chtěla pomoct...
KRYTON: (Ublíženě) Ta pomoc mi nevadí. Ale to, že se jí to povedlo!
LISTER se po něm překvapeně podívá, protože KRYTON smrká stejně smutně a hlasitě, jako předtím on.

Střední sekce

LISTER, KOCOUR a KOCHANSKÁ sedí kolem stolu. LISTER každému pošle jednu plechovku piva a sám si nechá dvě.

LISTER: Tak panstvo! Vyhlašuji večer plný her za zahájený! A když je tady s náma Chris, tak má tu čest vybrat první hru. A protože jsi háklivá, vynecháme ty hry, které souvisejí se svlékáním.
KOCOUR: To eliminuje většinu repertoáru. Kde je Kryton?
LISTER: Už by tady měl bejt. No tak, Chris - vyber si hru.
KOCHANSKÁ: Tak jo. Navrhuju... Kouzelnou flétnu!
LISTER: To je „Pějme píseň dokola“?
KOCHANSKÁ: Ne, to je opera. „Kouzelná flétna“ - tak začnem. Každý zabrouká kousek árie a ostatní hádají, která postava zpívá.
KOCOURA s LISTEREM to zjevně nenadchne.
KOCOUR: A to je hra?
LISTER: Spíš středověký mučení.
KOCHANSKÁ: Ne, je to bezva, protože jeden druhého může plést. Jednou Dave - „Můj Dave“ - zpíval Papagenovu árii v němčině a to byla taková legrace, že jsme se z toho váleli po zemi!
LISTER: Váleli po zemi?
KOCHANSKÁ: Jo!
LISTER: (Nechápavě) To jako loď havarovala?
KOCHANSKÁ: (Zchladne) Jaké hry tedy hrajete vy? „Hádej, čí tělo tohle může být?“
KOCOUR: Tuhle hru mám nejradši!
KOCHANSKÁ: „Čípak je to chlupaté lýtko?“, „Hádej, čí pozadí se skrývá v díře v zácloně?“
KOCOUR: (K LISTEROVI) Mám to tam připsat?
LISTER souhlasně kývá. Jsou přerušeni KRYTONEM.
KRYTON: Večer plný her se ruší. Pojďte laskavě za mnou do simulační místnosti, mám něco, co by vás mohlo pobavit!
Ostatní ho následují.

Simulační komora

Všichni jsou připraveni na vstup do virtuální reality.
KRYTON: (K LISTEROVI) Domnívám se, že tohle je odpověď na Vaše sny. Něco trochu účinnějšího, než tady slečnin psychoblábol.
KOCHANSKÁ mu věnuje postranní mrazivý pohled a potom se spustí simulace.

Simulace

Ve virtuální realitě všichni sedí ve vozíku, který jede po kolejích. LISTER a KOCOUR vepředu a za nimi KRYTON s KOCHANSKOU. Jejich vozítko se blíží k dvojitými dveřím, osvětlenými silným světlem, s nápisem „RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST“. Na cestu jim hraje tichá hudba.
KRYTON: Je to muzeum věnované panu Rimmerovi. Je mým dílem. Jestli se Vám po něm stýská, prožijete opět krásné chvilky. Je zde všechno: člověk, vzpomínky a jeho osobnost.
KOCOUR: Ego...
KRYTON: Ano, musel jsem zredukovat měřítka.
LISTER: Jak jsi ty exponáty získal?
KRYTON: Vytvořil jsem klíčové události života z deníku pana Rimmera. Zaznamenal si každý kousek života na lodi. Příjemnou zábavu!
Projedou dveřmi dovnitř. Jejich vozík s drcnutím zastaví a nad nimi se objeví RIMMEROVA tvář v nadživotní velikosti. Než promluví, věnuje jim trojité rimmerovské zasalutování.
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST - RIMMER: Vítejte v „Rimmerovské zkušenosti“ - místě zázraků, dobrodružství... a zázraků. Stanete se svědky heroických činů, jež budete stěží moci přisuzovat jakékoli žijící osobě. Nicméně, Arnold J. Rimmer byl naprosto mimořádný člověk.
Trochu popojedou. Vyprávění pokračuje.
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST - RIMMER: Jsa hnacím motorem celé mise Červeného trpaslíka, Rimmer musel neustále hrát v kostky se smrtí.
LISTER: Cože??
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST - RIMMER: Občas vynaložil značné úsilí, aby udržel posádku pohromadě:
Vozítko se zakymácí a zastaví. Nedaleko nich se rozehraje malá scénka z kokpitu Kosmiku, ve kterém sedí LISTER, KOCOUR, KRYTON a RIMMER.
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST -KRYTON: (Oblečený do zástěry a s čepcem na hlavě) Letíme do pásu asteroidů!
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST - RIMMER:(V generálské uniformě) Ale kdepak, Krytone, ty titanová palice! To jsou velké úlomky umírající hvězdy, jež byly stlačeny obrovským tlakem, který je stlačil do obrovských úlomků.
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST - KRYTON: Máte pravdu, pane. Jako obvykle. Udělal jsem elementární chybu. Jako obvykle.
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST - KOCOUR: V takovejch chvílích mám opravdu strach!
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST - LISTER: To mně povídej! Zachraňte nás! Zachraňte nás někdo, než si promočím gatě!
LISTER: To se nikdy nestalo. Přísahám, to je výmysl!
Vozítko pokračuje dál do tmy po kolejích.
LISTER: Je mi z toho zle.
KRYTON: Odpusťte, pane, trochu to drncá.
LISTER: Mně je zle z toho, co vidím!
Opět prudce zastaví. Vedle nich se odehrává další příhoda.
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST - RIMMER: Víš, Kocoure, zelená kašmírová košile s jezdeckými keprovými kalhotami, ti zaručí módní vzhled!
KOCOUR: Pusťte mě na něj! Já ho zabiju! Jezdecký kepr? Kdože to jsem: Mistr tučňáků?
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST -KOCOUR: Tedy Rimmer je fakt frajer, že jo? Nevím, co bychom si bez ně počali!
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST -LISTER: Za svůj život vděčím jemu!
Oba se připitoměle zubí do kamery jako v reklamě na Pampers.
LISTER: Tohle nevydržím. Okamžitě chci ven!
KRYTON: Počkejte, teď přijde to nejlepší...
Spustí se kankánová hudba a před jejich vozíkem ze země vyroste loutka v podobě RIMMERA. Má jeho hlavu a zbytek těla plyšový, oblečený do holografické uniformy. Začne legračně pochodovat a zpívat podle hudby. Postupně se k ní přidávají další, téměř stejné loutky. Celá posádka nevěřícně vyvaluje oči.
RIMMEROVSKÁ ZKUŠENOST -RIMMER SONG:
If you´re in trouble, he will save the day,
He´s brave and he´s fearless come what may,
Without him the mission would go astray...
He´s Arnold, Arnold, Arnold Rimmer,
Without him life would be much glimmer,
He´s handsome, trim, and no-one´s slimmer,
He will never need a Zimmer.
He´s Arnold, Arnold, Arnold Rimmer,
More reliable than a garden strimmer,
He´s never been mistaken for Yul Brynner,
He´s not bald and his head doesn´t glimmer.
Master of the wit and the repartee,
His command of Space Directives is uncanny,
How come he´s such a genius? Don´t ask me...
Ask Arnold, Arnold, Arnold Rimmer,
He´s also a fantastic swimmer,
And if you play your cards right,
Then he just might come ´round for dinner.
(České titulky:)
Kdo vytáhne tě z nesnází?
Kdo hrdinně život nasadí?
Kdo vaši misi zachrání?
Volej Arnolda Rimmera
Bez něj život samá chmura

Kdo mužnější je Herkula?
Kdo nikdy nespí doma?
Chtěj Arnolda Rimmera
Na koho se spoléhá?
Nikdy ne na Yula Brynnera
Arny předčí toho plešouna
Kdo vtipem a bonmoty hýří?
Kdo direktivy z hlavy umí?
Není většího génia
Než Arnolda Rimmera
Není lepšího plavce
A karetního borce
Vždy vítaného hráče
[pozn. To se musí vidět a hlavně slyšet!]

Simulace

Během songu vozík prosviští po kolejích „Rimmerovskou zkušeností“, projede druhými dveřmi a před nimi se s drcnutím zastaví.
LISTER: (Se zaťatým zuby) Kdo se jenom slůvkem zmíní o tom vymaštěnym, prolhanym, slizkym magorovi, vlastnoručně ho zabiju!
KRYTON: Sigmunde Freude, pukni závistí!
KONEC.

Epizoda 42, "Žádná legrace"

Střední sekce Kosmiku

KRYTON připravuje slavnostní večeři. Přichází LISTER.
LISTER: Mm! To voní, Krytone. Co to je?
KRYTON: (Má to přikryté na stříbrném podnosu) Něco, co cupitalo po nákladovém prostoru. Stačil úder francouzákem a zbytek je historie!
LISTER: „Cupitavé něco po francouzsku“? Nic, co by cupitalo, jsem nikdy nepozřel. Chybí mi cupitavej kanálek. Ale voní to fakt dobře.
KRYTON: Jenom trošičku napovím, pane. Dáme si to se zeleným vínem...
LISTER: Vesmírnej chrobák, co?
KRYTON: Ne, ne, kdepak.
LISTER: Hele, jedno si ujasněme. Nejím nic, co se objevuje v animácích. Brouky, králíky, psy, kočky, myši, trpaslíky. Nic z toho. Nejsem disneyožravec!
KRYTON: Tadáá! (Odhalí podnos)
LISTER: Humr!
KRYTON: Podušený, ve smetanové omáčce. Ta mrška ve skladu nějak utekla.
LISTER: Kde jsi sehnal živýho humra?
KRYTON: Na lodi Kentaur. Měli tam tři ve stázovém bloku.
LISTER: (Pohlédne na krásně prostřený stůl se svíčkami a skleničkami) Měl jsi s tím fůru práce, viď, Kryťáku?
KRYTON: Vy nevíte, co je dneska za den, že?
LISTER: Někdo má narozky?
KRYTON: Ne.
LISTER: Je Štědrej den?
KRYTON: Ne.
LISTER: Národní svátek cupitavých večeří?
KRYTON: Ne.
LISTER: Vyklop to.
KRYTON: Dnes je výročí dne, kdy jste mě zachránil z Novy 5. Chtěl jsem Vás překvapit nádhernou oslavou!
LISTER: Na to jsem zapomněl. Proč jsi něco neřek`? No jasně, pak by to nebylo překvápko, že jo?
KRYTON: Přesně tak. Bylo by v tom asi tolik překvapení jako v seriálu „Nečekané příběhy“.
LISTER: (Nechápavě) Jak?
KRYTON: Běželo to na jednapadesátém kanálu. To bylo... všichni... (Vidí LISTERŮV nechápavý výraz) To je jedno. Přicházejí KOCHANSKÁ a KOCOUR.
KOCHANSKÁ: (Natěšeně) Tak se připravte, jo? A jde se!
KRYTON: Jde se?
KOCOUR: Všichni teď jdeme do simulátoru! Nainstalovali jsme ten software, co jsme našli na Kentaurovi.
KOCHANSKÁ: No jen si představte, máme funkční kopii světa Jane Austinové. Takové štěstí jsem měla jen tehdy, když jsem našla depilační krém ve skladu.
KOCOUR: Ten krém byl můj!
KOCHANSKÁ: Navštívíme svět pýchy a předsudku. To bude tak úžasné!
KOCOUR: Je to fakt bomba! Pět sester a všechny nažhavené jako výfuk u Ferrari!
KRYTON: A co bude s tou večeří??
LISTER: Tohle jsme... netušili.
KOCHANSKÁ: Tak to dejte do trouby. Dáme si to za pár hodin.
KRYTON: Ale tohle přece nejde ohřívat...
KOCHANSKÁ: Hele, snažím se tyhle zabedněnce vtáhnout do trochu kulturně náročnějších her, než je nějaký „Hádej, co to páchne“ či ještě oblíbenější „Kolik kuliček se ti vejde do nosní dírky“. Dáme si to až pak.
KRYTON: (K LISTEROVI) A Vy jdete s nimi, pane? To se... to se k Vám nehodí.
KOCHANSKÁ: Já vím! Dave a Austinová je trochu zvláštní kombinace. Musíš ale pochopit, že je těsně spojená s lázněmi 19. století. Takže se konečně Dave umeje! (Směje se) Jdeme!
KOCHANSKÁ a KOCOUR odcházejí.
LISTER: Mohl bych to zkusit, ne? Jako sirotkovi s uměleckou školou se mi vzdělání moc nedostalo. Něco bych se dozvěděl.
KRYTON: Ovšem. Jak jsem hloupý. Vždyť Vás vždycky tak zajímalo 19. století a jeho středostavovské způsoby. A přestože máte tričko propagující rockovou kapelu „Kolostomická exploze“, přímo hoříte touhou po vzdělání!
LISTER: Hele, foukni to do trouby, pojď s náma a dáme si to po tý hře!
KRYTON: Dva dny jsem tohle všechno připravoval!
LISTER: Já už musím jít. Čekají na mě. Nezlob se. Odchází.
KRYTON: Že já se volodroid vůbec snažím. Takhle si vodskotačit! Zrovna když máme výročí!

Les v umělé realitě

Objeví se tu LISTER, KOCOUR a KOCHANSKÁ v dobovým kostýmech.
KOCHANSKÁ: Svět pýchy a předsudku! Když mi bylo čtrnáct, tak jsem tu byla pečená vařená.
KOCOUR: Tyhle gaťky jsou trošičku těsné. Mám potíže s manévrováním!
KOCHANSKÁ: Radši zkus vychutnávat ty nuance a kulturu.
KOCOUR: Já bych rád, ale šev kalhot mi porcuje nářadí na dva kusy!
KOCHANSKÁ: Chceš nám to zkazit, viď?
LISTER: Ale nechce, to bude dobrý. Podívej, všechny tyhle šaty, z tý doby, omezujou v rozkroku. Proto se furt válčilo.
KOCHANSKÁ: A teď navážeme kontakt s hrdiny, ať pochopíte, proč je ten román tak mistrovským dílem...
Stiskne knoflík na ovladači, jenž má s sebou a vtom se před nimi objeví pět mladých dívek a starší žena.
KOCHANSKÁ: Ach! Dobré jitro, paní Bennetová. Není dnes krásný den?
PANÍ BENNETOVÁ: Arci, je rozkošný den, jak pravíte. Á, drahá, ještě jsme neměli tu čest seznámit se s Vašimi mladými přáteli.
Děvčata se pochichtávají.
KOCHANSKÁ: Toto je pan Lister. A jeho přítel, pan Kocour. Oba se ukloní. Načež se děvčata opět chichotají.
PANÍ BENNETOVÁ: Což kdybyste se k nám připojili na naší procházce a svlažili své rty v altánku šálkem čaje?
LYDIA: Ach prosím, mamá, ať jdou s námi!
KITTY: Prosím! To by bylo tak rozkošné!
LYDIA: Ano, ano, prosím! Vy musíte jít s námi! Ó, prosím, prosím!
KOCOUR: (K LISTEROVI) Jsou nažhavené, až se z nich kouří!

Simulační komora

Otevírají se dveře a vstupuje KRYTON.
KRYTON: „Uvař to“, „nevař to“, „udělej tohle“, „udělej tamto“, „je mi líto“. Tu večeři sníte, i kdyby to byla poslední věc, kterou udělám!
Ostatní sedí v křeslech a s helmami na hlavách se procházejí umělou realitou. KRYTON si sedá na prázdné křeslo, namačká potřebné knoflíky a také se ponoří do iluze.

Terén v umělé realitě

Všichni jdou po lesní pěšině. KOCHANSKÁ konverzuje s PANÍ BENNETOVOU. V závěsu kráčí KOCOUR a LISTER obklopeni hihňajícími se děvčaty.

PANÍ BENNETOVÁ: Opravdu si nedovedete představit, co jsme v té chvíli zažívali, drahoušku...
Zpoza stromu se nepozorován vynoří KRYTON a foukací trubičkou vstřelí sestře ELIZABETH, jež jde poslední, do krku uspávací střelu. Ta se bezvládně zhroutí k zemi.
PANÍ BENNETOVÁ: A tak Vám foukal takový hrozivý vítr, že jsme se báli...
Na sestru JANE nastraží na zemi smyčku. JANE do ní šlápne, KRYTON přetne lano a kámen přidělaný provazem ke kladce vytáhne JANE vysoko ke korunám stromů. KRYTON si ji ještě pojistí a i jejím směrem vyšle uspávací střelu. Průvod ochuzený o dvě dívky pokračuje dál, aniž by něco zpozoroval.
PANÍ BENNETOVÁ: A jako by to nestačilo, pak se přidaly takové blesky, které ozařovaly celou krajinu...
Na další dívčinu, jež jde vzadu, nastražil KRYTON obrovskou kládu, jež ji měla z boku smést. Pustil ji však pozdě, dívka čtouc knihu bez újmy prošla, zatímco KRYTON se tak nešikovně přimotal, že sám dostal několik úderů. Zbytek skupinky zatím došel k altánku na břehu jezera.

Simulační komora

KRYTON sedí ve svém křesle. Uvolní helmu a stiskne několik knoflíků na ovládací desce vedle něho.
KRYTON: Mm, vezmu si T-72 ze hry na 2. světovou válku... a myslím, že si získám pozornost všech...
Usadí se, přilbice zaklapne a on je opět v uměle vytvořeném prostředí.

Altánek v umělé realitě

Trpaslíkovci tu s ostatními sedí nad šálky čaje.
PANÍ BENNETOVÁ: Kam propána zmizela Lizzie a Jane? Taková nevychovanost! Velmi mne to rozladilo!
Zbytek děvčat se chichotá.
KOCHANSKÁ: To nic, paní Bennetová, určitě to...
KOCHANSKÁ se zarazí, když vidí jak PANÍ BENNETOVÁ vytřeštěně zírá s otevřenou pusou na jezero. Podívá se tím směrem a spatří tank, jenž se řítí z jezera. Zastaví na břehu, otevře se a vykoukne z něj KRYTON.
KRYTON: Možná jsem to neřekl dost jasně. Tak znovu: „Večeře je na stole!“
Vystřelí z tanku a celý altánek je rozmetán v ohlušující explozi. Na místě zůstanou sedět pouze KOCOUR, KOCHANSKÁ a LISTER.
KRYTON: Ještě je tu někdo, kdo tomu zcela neporozuměl? Ne? Výborně.
LISTER: To i roboti mají přechodový potíže?

Střední sekce Kosmiku

Jsou tu všichni. Atmosféra je poněkud napjatá. LISTER, KOCHANSKÁ a KOCOUR sedí u prostřeného stolu s připraveným jídlem, zatímco KRYTON stojí opodál s výhružným výrazem ve tváři.
LISTER: Je to dobrý, Kryťáku, fakt dobrý.
KOCHANSKÁ: Lahůdka.
LISTER: Co dobrý, je to fantastický.
KOCHANSKÁ: Výborné, že?
LISTER: Dokonalý.
KOCHANSKÁ: Vážně naprosto skvělé.
KOCOUR: Jíme všichni to samé?
KRYTON: Nevím, proč se vůbec snažím. Nikdo nedocení ty hodiny, které strávím přípravou! Prsty mám ošoupané až na vnitřní obvody. (Dolije LISTEROVI pití)
LISTER: Nemáš kečup?
KRYTON: Co prosím?
LISTER: Kečup. Dal bych si drobínek kečupu... Jenom lžičku...
KRYTON: Kečup??
KOCHANSKÁ: (Vyděšeně) Ježišmarjá...
KRYTON: Vy chcete kečup??
LISTER: Ea... hnědej! Ne rajčatovej! Hnědej! Nejsem žádnej křupan...
KRYTON: K humrovi byste chtěl hnědý kečup?
LISTER: Je to fakt dobrý, Kryťáku, ale dyť mě znáš, takhle by to mělo větší šmrnc...
KRYTON: To snad není pravda! Tak k tomuhle snad nemusím nic dod...
KRYTONOVA hlava exploduje. Na stolovníky se snesou její ohořelé kusy.
KOCOUR: (K LISTEROVI) No, to se ti povedlo! Teď musíme mejt nádobí sami!
KOCHANSKÁ: (Vstává a zkoumá zející otvor v KRYTONOVĚ krku) On přímo doslova vybuchnul! Kocoure, skoč pro náhradní hlavu.
KOCOUR: Jak to, že všechno musím dělat já? Nikdy nemám chvilku pro sebe! „Udělej tohle“, „skoč pro tamto“... Copak jsem pes?

Ošetřovna

LISTER šroubuje KRYTONOVU náhradní hlavu na jeho tělo. KOCHANSKÁ přihlíží.
LISTER: Tak. Je to hotový. Spusť to.
KOCHANSKÁ: A určitě víš, co děláš?
LISTER: Hele...
KOCHANSKÁ stiskne knoflík za KRYTONOVÝM pravým uchem. KRYTON procitne, otevře doširoka oči...
KRYTON: Kečup?? K humrovi byste chtěl...
Jeho druhá hlava exploduje.
KOCHANSKÁ: Vždyť jsi říkal, že víš, co děláš!
LISTER: Ne, řek` jsem: „Hele.“ Kdyby si mě nechala domluvit, tak bych řek`: „Hele... ne, to nevím.“

Ošetřovna - později

KOCOUR: Povedlo se?
KOCHANSKÁ: Prošli jsme jeho program skrznaskrz a nenašli jsme tam vůbec žádnou chybu.
KOCOUR: Tak to zkuste s jeho náhradní hlavou.
LISTER: Jakou myslíš?
KOCHANSKÁ: Všechny jsme je rozmetali!
LISTER: Koukni se. Tolik černejch hlav maj snad jenom v kuchyni Kentucky Fried Chicken.
KOCHANSKÁ: Díky čipu paměti máme na disku aspoň jeho osobnost. Bohužel, to je všechno...
KOCOUR: Život bez hlavy? To promění jeho životní styl. Kdo by moh` žít bez hlavy?
LISTER: Pominu-li tebe, tak nikdo.
KOCHANSKÁ: Musíme mu sehnat jinou hlavu.
LISTER: Měl jsem na něj dávat pozor. Jak jsem to moh` dopustit?
KOCHANSKÁ: Kdy byl postavený Kentaur? Možná mají servisní jednotku pro roboty.
LISTER: No tak. Nemáme páru, kdy ho postavili.
KOCHANSKÁ: Aspoň století...
KOCOUR: Ta loď měla obrovské krystalové turbíny, takže jednadvacáté nebo dvaadvacáté století. Možná dvacáté třetí nebo čtvrté. Maximálně pěta, šesta, nebo sedmadvacáté. Ale je to bez záruky.
KOCHANSKÁ: Proč se vlastně ptáme jeho?? Proč se nezeptáme někoho, kdo nám dá inteligentnější odpověď? (Přistoupí ke zdi) Ahoj stěno! Co ty si o tom myslíš?
LISTER: Ale moment...
KOCHANSKÁ: Co... co to děláš?

LISTER: Napojuju se na jejich síť... Jestli mají v inventáři signaturu Divadroid, pak by mohli mít někde pár náhradních hlav.
KOCOUR: Možná třicáté...

Vesmír

Kosmik se blíží ke Kentaurovi.

Kentaur

LISTER, KOCHANSKÁ a KOCOUR s baterkami kráčí po špinavé a neudržované palubě Kentaura.
KOCHANSKÁ: Podívejte!
Na stěně visí několik starých, špinavých, ale kompatibilních androidních hlav. LISTER si něčeho všimne.
LISTER: No ne, replikant... nejspíš samotář. Padáme vodsaď.
Jenže najednou se ozve nějaký hluk. Něco se blíží. Všichni se rychle schovají pod pohozenou dekou.
LISTER: (Hlas ke KOCHANSKÉ) Hmm, krásně voníš...
KOCOUR: (Hlas) Díky!
Okolo projde REPLIKANT a zmizí v útrobách lodi. Trpaslíkovci ze sebe shodí deku.
KOCHANSKÁ: (Dívá se do hlav) Ve všech chybí jádro.
LISTER: Replikant nám tak pomůže. Nenáviděj všechno lidský i lidem podobný. Všechno, co začíná na „lid“...
KOCHANSKÁ: To potom nenávidí i přístav v Namibii... (Směje se)
LISTER: Jak to?
KOCHANSKÁ: Protože se jmenuje „Liderick“, troubo. No, vyslovuje se to „Lüderick“, ale pak už by to nebyl takový vtip.
LISTER na KOCHANSKOU nechápavě zírá.
KOCHANSKÁ: Na každé konferenci se při téhle mé poznámce všichni váleli po zemi.
LISTER: Jo, asi když prchali před dalším fórem...
KOCHANSKÁ: Ale to hlavní, co jsem chtěla říct, je, že nenávidí lidi. Nikoliv však Gelfy...
KOCOUR: My nejsme Gelfové...
KOCHANSKÁ: Ale můžeme být...

Střední sekce Kosmiku

KOCOUR a KOCHANSKÁ na sobě mají gelfské převleky.
LISTER má kolem krku obojek s vodítkem.
LISTER: To je šílenství!
KOCHANSKÁ: Vypadáme skvěle! Co se ti na nás nelíbí?
LISTER: Tohle nemůže vyjít.
KOCHANSKÁ: Achachachach chachach?
KOCOUR: Achachachachach achach?
LISTER: Dyť neumíte gelfsky...
KOCHANSKÁ: Replikant taky ne! Budeme vypadat jako ty po ránu a vůbec nic nezjistí! (Čapne LISTERA za vodítko) Tak pojď...

Kentaur

Gelfové KOCHANSKÁ a KOCOUR jdou vpředu.
KOCHANSKÁ táhne na vodítku LISTERA.
LISTER: Je mi hrozně. Připadám si jako flák masa!
KOCOUR: (Ukazuje před sebe) Někdo tam je!
KOCOUR a KOCHANSKÁ začnou do dálky svou parodií na gelfštinu cosi achachovat.
LISTER: To je horší než večírek chronickejch tuberáků!

Místnost na Kentaurovi

KOCHANSKÁ a KOCOUR sedí naproti REPLIKANTOVI. Za oběma trpaslíkovci stojí na vodítku LISTER. KOCHANSKÁ něco gelfsky zakašle a ukáže na androidní hlavy, jež předtím viděli.
REPLIKANT: Chcete roboťácký hlavy? (Zdá se, že až teď si všimne LISTERA a ukáže na něj) Člověk! Byl by skvělej s mátovou omáčkou! Nevyměníte?
KOCOUR: Člověka ti nedáme, chápeš? Palivo, zásoby, co chceš, ale člověka ne.
KOCHANSKÁ naléhavě gelfsky kašle a gestikuluje směrem ke KOCOUROVI.
KOCOUR: (Ke KOCHANSKÉ) Vždyť mu to říkám. Nedáme ho.
KOCHANSKÁ na něho opět varovně gelfsky naléhá.
KOCOUROVI ovšem nějak nedochází, že by měl také mluvit gelfsky.
KOCOUR: (K REPLIKANTOVI) Říká totéž. Nechce ho dát.
KOCHANSKÁ se zoufale a marně snaží dokašlat KOCOURA k tomu, aby pochopil.
KOCOUR: No samozřejmě. Za žádnou cenu! Chápeš?
REPLIKANT: Takže... ty umíš pozemsky, jo?
KOCOUR: (Uvědomuje si svou chybu, ukáže asi centimetrovou mezírku mezi svým palcem a ukazovákem) Cha.
REPLIKANT: (Vezme minci) Tak. Padne orel... a ty hlavy jsou vaše. Hlava... já beru člověka. (Vyhazuje minci)
LISTER: No tak, počkej s tím!
REPLIKANT: (Odkryje minci) Orel. Hlavy jsou vaše.
LISTER si oddychne a sundává je ze stěny.
REPLIKANT: A tady jsou ty jádra. (Podává je KOCOUROVI) Tak co? Nenapijeme se? Na replikanty, nejlepší androidy ve vesmíru. Ale nikdy jim nevěřte. Tak, vážení, na zdraví!
Pozvedá kelímek a připíjí. KOCHANSKÁ a KOCOUR se na sebe podívají a obsahy svých kelímků nenápadně vylijí na podlahu. REPLIKANT dopije a směje se.

Střední sekce Kosmiku

Přicházejí LISTER s androidní hlavou v rukou a KOCHANSKÁ a KOCOUR, kteří se za chůze vysvlékají ze svých kostýmů. Jenže střední sekce je na rozsekaná na cucky. Všechno je vzhůru nohama. Někdo tu byl a nechoval se příliš ohleduplně.
LISTER: Á, ten parchant to na nás ušil!
KOCOUR: Ale jak?
KOCHANSKÁ: Musel mít parťáka. On nás zabavil a ten druhý vybílil naši loď!
LISTER: (Vyděšeně) Kryton!
Všichni běží na ošetřovnu.

Ošetřovna

Ani ošetřovna neunikla pozornosti rabujících. I tady je binec.
LISTER: Vzali i čip jeho paměti...

Dílna na Kentaurovi

REPLIKANT a nějaký GELF přivádějí do dílny KRYTONOVO bezhlavé tělo. Je tu jakýsi android. Se stejnou hlavou, jako je ta KRYTONOVA, ale se zeleným tělem.
REPLIKANT: (K androidovi) Mám pro tebe prácičku, Able. Vypadá to, že mu zlobí negátor.
ABLE: No né! Další robot.
REPLIKANT: Sprav ho, ať ho můžeme střelit, jinak ti připnu elektrody na prsní šrouby. Rozumíš?
ABLE: Aha. Spravit, nebo elektrody na prsní šrouby.
REPLIKANT: Jo.
ABLE: Ea... myslím, že si vyberu to spravování. Platí!
Podává REPLIKANTOVI ruku, ale ten ho místo toho praští obuškem přes hlavu. S ABLEM to zamává.
REPLIKANT: A koukej sebou hodit, ty přitroublej feťáku!
ABLE: A smím se zeptat, jestli mi zvýšíte plat?
Dostane do hlavy další pecku.
ABLE: Dochází mi otrozon. (Bere ze stolku téměř prázdnou láhev) Potřebuju další.

REPLIKANT: Jo, ale nejdřív sprav toho robota. Tady máš ten jeho čip.
Odchází. ABLE bere onu láhev, odklopí svůj hrudní monitor a do otvoru pod ním si vymáčkne zbytek otrozonu z flašky. Trochu zavrávorá a drogu odloží.
ABLE: To je teda matroš!

Dílna na Kentaurovi - později

ABLE vloží do KRYTONOVY hlavy poslední součástku a pak ji umístí do otvoru v krku KRYTONOVA těla. Ten okamžitě naběhne.
KRYTON: Propána! To je zvláštní zážitek. (Vstává) Děkuji, pane... ea... pane... ea... jak se jmenujete?
ABLE: Okamžik prosím, jo? (Položí si ruce na spánky a pekelně se soustředí) Zrovna jsem poslal žádost do dlouhodobé paměti. Je to hned zpátky. Moment. Je to tady. Už to sem letí. (Opět se chvíli soustředí) Able. Mé jméno je Able. A - B - L - E, Able.
KRYTON: A já jsem Kryton. Ty jsi ze série 4000.
ABLE: Chviličku. To bude jako blesk.
KRYTON: Prosím tě, nech toho. Věř mi, 4000.
ABLE: Já to zjistím. Stačí mi jenom dvacet sekund.
KRYTON: Tvoje číslo je 2X4C a moje je zcela totožné! Máme stejnou základní desku.
ABLE: Ó, páni, tak to seš můj brácha, co? Tý jo! Ea... nedáš si loka otrozonu?
KRYTON: Otrozon je nebezpečný a návykový!
ABLE: No, dávám si ho jenom vobčas. Pomáhá mi přežít dlouhý dny.
KRYTON: Jak ses dostal na tuhle loď?
ABLE: Ea... moment.
Opět se vytrvale soustředí.
KRYTON: Nesnesitelná vlastnost...
ABLE: Mám to. Ta loď, na který jsem byl, tak se tak trochu nabourala.
KRYTON: Trochu se nabourala?
ABLE: Všichni se tam váleli a nikdo se se mnou nebavil. A pak ze nějakej ten rok, to už mi došlo, že budou mrtví. A až za dlouho potom, mě ten replikant odveď pryč. Je to takovej psychopatickej zabiják, ale má i svý světlý stránky. A taky má obrovský zásoby otrozonu! Fakt si nedáš loka, Krytone? Brácho?
KRYTON: Nejsem tvůj brácha a toho jedu se ani nedotknu! Prožírá ti to tištěné spoje!
ABLE: Jo, to lidi říkaj, ale kde jsou důkazy? (Zamžourá) To že jsem řek`?

Vesmír

Kosmik je v závěsu za Kentaurem.

Kokpit Kosmiku

Jsou tu všichni zbylí trpaslíkovci.
LISTER: Přibližujem se k nim. Padesát kliků. (Ke KOCOUROVI) Pěkně zlehka, kamaráde...
KOCOUR: Hele, zapnuli motory. Všimli si nás!

Vesmír

Kentaur zapne pomocné rakety a v mžiku zmizí Kosmiku z dohledu.

Kokpit Kosmiku

KOCHANSKÁ: Podívejte se na to zrychlení! Už jsou pomalu v půlce sektoru!
LISTER: Vyvinou rychlost, o který my můžeme jenom snít...
KOCOUR: I poslíček s pizzou vyvine rychlost, o které můžeme jen snít...
LISTER: (Povzdychne si) Teď už je nikdy nedoženeme. Chudák Kryton.
KOCHANSKÁ: Takže, pomocné rakety na maximální rychlost, kurz Q23/E80.

Vesmír

Kosmik to otočí a maximální rychlostí letí na opačnou stranu než Kentaur.

Kokpit Kosmiku

LISTER: Dyť letíme opačným směrem! Na plný obrátky!
KOCHANSKÁ: Přesně tak.
KOCOUR: Proč to ale děláme?
KOCHANSKÁ: Protože to nedává smysl.
LISTER: No tak *proč* to děláme?
KOCHANSKÁ: Existuje jediný důvod. Že jsme tam něco nechali a víme, že to vyhodí do povětří jejich loď.
KOCOUR: Ale nic tam není.
KOCHANSKÁ: Ne, to ne. A pokud ne, jaký to má smysl, že tak spěcháme odtud pryč?
KOCOUR: To nedává smysl.
KOCHANSKÁ: Správně.
LISTER: Pokud jsme tam opravdu tu bombu nedali.
KOCHANSKÁ: Což jsme nedali.
KOCOUR: No tak moment. I když jsme tam nedali bombu, tak ten spěch lze vysvětlit jen tím, že tam je! Jenže tam není! Přesto tam musí být, protože jinak se chováme jako šílenci!
KOCHANSKÁ: Přesně tak.
LISTER: Otočili to a pověsili se na nás!
KOCHANSKÁ se samolibě usmívá.
KOCOUR: To je ale štěstí!
Její úsměv ztvrdne.

Vesmír

Kentaur je v patách Kosmikovi.

Kokpit Kosmiku

LISTER: A je to tady... transportujou se na palubu... do skladiště!
Všichni běží rychle do skladiště.

Skladiště Kosmiku

Na palubu se transportují REPLIKANT, GELF, ABLE a KRYTON. Za několik beden se přikradou LISTER, KOCHANSKÁ a KOCOUR s bazukoidy.
REPLIKANT: My víme o tý bombě!
KOCOUR: Takže jsme tam dali bombu! Už jsem pochyboval.
REPLIKANT: Kam jste jí schovali!? Mluvte! Nebo strávíte zbytek dne čištěním šatů od zuhelnatělejch kousků jednoho robota. (Drží KRYTONOVI u hlavy pistoli)
KOCOUR: Ea... můžu si dojít pro montérky?
LISTER: Dej nám Krytona a řeknem ti to.
REPLIKANT: No jasně. Ale nejdřív si něco objasníme. Krytone, ten soubor v tvým procesoru, ke kterýmu ses nikdy nemohl dostat... Heslo je „4X2C“...
ABLE: Momentík...
REPLIKANT: Je to o tvým stvořiteli, doktorce Mametový...
KOCHANSKÁ: Krytone, ne!
KRYTON: Prověřím to... (Zděsí se) Ne! To ne... To nemůže být pravda...
ABLE: Ale je to pravda. Tohle ze mě udělalo feťáka.
REPLIKANT: Kdo je další? Ten kocour? Nebo ta ženská? Vyberte si - hlava nebo orel.
Vyhodí minci. ABLE si najednou vykroutí hlavu.
ABLE: Hlava!

Udeří s ní GELFA do tváře a pak ji hodí do zad REPLIKANTOVI, ten zavrávorá. Přiskočí LISTER a kopne REPLIKANTA do obličeje. REPLIKANT se svalí v bezvědomí na podlahu. Než se GELF stačí vzpamatovat, omráčí ho LISTER střelou z bazukoidu.
LISTER: A je to. Pošlem je zpátky na jejich loď. A zmizíme dřív, než ty magoři přijdou k sobě!
Stiskne knoflík transferu a REPLIKANT i GELF zmizí.

Ubikace Kosmiku

KRYTON sedí smutně na posteli. Na klíně má nějakou bedýnku. Přichází LISTER s plechovkou piva a přisedá k němu.
LISTER: Kryťáku, co je s tebou? Vypadáš chcíplejc než salát v nádražním bufáči. Co jsi to zjistil o svym stvořiteli?
KRYTON: To Vám neřeknu. Je to děsivé.
LISTER: Hele, my dva jsme kamarádi. Musíš mi to říct.
KRYTON: Vy máte přede mnou taky tajemství.
LISTER: A co třeba?
KRYTON: Co třeba ta Vaše přezdívka ve škole?
LISTER: A jakou myslíš?
KRYTON: Já ji znám.
LISTER: Ale jdi, tu nezná nikdo.
KRYTON: To bohužel není pravda, „Špekoune“. Mluvil jste ze spaní.
LISTER: To bylo jenom pár let mezi jedenácti a třinácti, když jsem bydlel u babky. Byla mohutná. Když šla, dřely se jí o sebe punčochy. Když spěchala, znělo to, jako když se rozjíždí parní vlak. Tehdy jsem začal tloustnout. Její smrt mě fakt zasáhla. Srazil ji náklaďák a když ji pak policajt obkresloval, musel si sehnat další křídu! Nechtěl jsem skončit jako dvojkříďák! Zkus o tom říct Chris a seš na součástky. No tak co je s tvym stvořitelem?
KRYTON: Je to tak ponižující!
LISTER: Řekni mi o profesorce Mametový!
KRYTON: (Rezignuje) No, měla si brát Johna Warburtona, kolegu bioinženýra. Dal jí košem den před svatbou, tak se rozhodla, že udělá androida k jeho obrazu - nafoukaného, směšného vzhledu, hnidopišského, nesnesitelného panáka.
LISTER: Co se s ním stalo?
KRYTON: Ten android, pane, jsem já!
LISTER: Nafoukanej? Směšnýho vzhledu? Hnidopišskej? Jo, už chápu...
KRYTON: Všichni jsme John Warburton, celá série 4000. Takhle se mu pomstila.
LISTER: Podle dýlky tvýho tříselnýho nástavce chápu, proč jí tolik chyběl...
KRYTON: A s tím souvisí, že mé negativní emoce - žárlivost, zlobu - uložila do speciálního souboru, do mého „negátoru“. A když se naplní, tak vybouchne, jak jste sám viděl.
LISTER: Veškerá tvoje zášť je v tomhle? (Ukáže na bedýnku na KRYTONOVĚ klíně) Je to prťavý.
KRYTON: Tím se nenechte oklamat. V téhle skříňce je ještě větší koncentrace zloby, žárlivosti a zášti než při udělování Oscara!
LISTER: Takže Able ztratil veškerou sebeúctu a vrhl se na otrozon. Říkal mi to - slíbil, že přestane.
KRYTON: Jak to jen mohla udělat?
LISTER: Krytone, možná jsi začal jako kašpar, ale vyrost` jsi, změnil ses. Jsi úplně jinej než Able. Kdyby se tu Mametka objevila, vsadím se, že tě ani nepozná.
KRYTON: Vyvinul jsem se.
LISTER: To si piš.
KRYTON: Stal se ze mě někdo, kdo... není k smíchu?
LISTER: Samozřejmě.
Přibíhá KOCHANSKÁ.
KOCHANSKÁ: Něco se na nás řítí z pravoboku!

Kokpit Kosmiku

KOCOUR je u kormidla. Ostatní přibíhají a zaujímají své pozice.
KOCOUR: Replikant je tady. Zaměřil nás!
LISTER: Zpáteční záběr na 5 - 9 - 7.
Otřes.
KOCHANSKÁ: Má nás v zaměřovači! Vezmu to do pásu asteroidů.
KOCOUR: Á, do asteroidů už ne!
KOCHANSKÁ: Nějaký problém?
KOCOUR: No jasně a velký! Všechno sebou mele a můj účes je úplně zničený!
Otřes.
KOCHANSKÁ: To tu chceš zůstat a nechat se rozmáznout?
KOCOUR: Radši tak, než vypadat jako Tina Turnerová.
LISTER: Letíme tam.
KRYTON: Jakmile tam budeme, musíme udržovat stroje a celou loď v klidu, aby nás neobjevil.

Vesmír

Kosmik vlétá do pásu asteroidů.

Operační místnost Kentaura

U zaměřovače sedí REPLIKANT.
REPLIKANT: Vím, že tam někde jste... Najdu vás... Stačí jedna chybička a je po vás...

Kosmik

Trpaslíkovci udržují celou loď v klidu a hrají zatím na ubikaci karty. ABLE vstává od stolu. Aniž by to ostatní tušili, jde do kokpitu, kde vytahuje láhev otrozonu a dá si šleha. Zavrávorá a spadne na ovládací panel. Motory začnou pracovat.

Operační místnost Kentaura

REPLIKANT: A to byla ta chybička...

Vesmír

Kentaur zasahuje jednou ze svých střel Kosmik.

Kokpit Kosmiku

Sedí tu ABLE: V kokpitu hoří. Ostatní přibíhají s ručními hasicími přístroji.
LISTER: Co se stalo?
ABLE: Já nevím! Já nic nevím!
KOCOUR: Odveď ho pryč!
KRYTON: (Vyvádí ABLEA z kokpitu) Já si s ním poradím.
KOCHANSKÁ: Dobře.

Ubikace Kosmiku

ABLE se svalí na postel. KRYTON stojí nad ním.
ABLE: (Usmívá se) Asi jsem zmáčknul špatnej knoflajz...
KRYTON: (Rozzlobeně) Ohrozil jsi život celé posádky, Able! Porušil jsi ty naprosto základní předpisy!
ABLE: (Po KRYTONOVÝCH slovech vystřízlivěl a uvědomuje si, co udělal) To mě mrzí. Já fakt nerad.
KRYTON odchází.

Vesmír

Kentaur je Kosmikovi v patách a pálí po něm jednu střelu za druhou.

Kokpit Kosmiku

LISTER: Ten chlap je šílenec! Nemáme šanci!
KOCHANSKÁ: Nemůžu ho setřást! Nejde to! Zkouším všechno možné, abych ho zmátla!

KOCOUR: Škoda, že na něj nemůžem vystrčit zadnice ze střílen! U mě by to zabralo!
LISTER: Moment! Něco opouští loď - únikovej modul!

Vesmír

Únikový modul se opravdu blíží ke Kentaurovi.

Kokpit Kosmiku

KRYTON: To je Able!
LISTER: A míří k tý replikantský lodi.
KRYTON: Ten hnusný, proradný, podrazácký slizoun! Tohle není můj bratr!

Vesmír

Únikový modul náhle na Kentaura cosi zeleného vypálí.

Kokpit Kosmiku

LISTER: Něco na ně vypálil...
KOCOUR: Energetické pole... vypadá mohutně.
KRYTON: To je negátor! Použil energii mého negátoru a poslal ji tam pomocnými raketami. Ta replikantská loď je zalitá mojí negativitou.

Vesmír

Kentaur letí vesmírem v zeleném závoji KRYTONOVY negativity.

Kentaur

Vše je obklopeno energetickým polem negativity. REPLIKANT vrávorá po palubě s pistolí v ruce.
REPLIKANT: Všechno je k ničemu! Nikdo mě nemá rád... Jsem tak ošklivej! A nikdo mě nezve na návštěvu! Nenávidím tuhle loď!
Začne kolem sebe bezhlavě střílet.
REPLIKANT: Nenávidím úplně všechno!
Jeho šílená palba způsobí kritické škody a Kentaur náhle exploduje.

Vesmír

Únikový modul je explozí odmrštěn na blízký měsíc, kde havaruje.

Kokpit Kosmiku

KOCHANSKÁ: Ableův modul právě přistál.
LISTER: Obětoval svůj život, aby nás zachránil...
KRYTON: Pokud dovolíte, rád bych přinesl jeho tělo a provedl poslední rozloučení.
Vstává a odchází.

Skladiště Kosmiku

Jsou tu všichni. KRYTON nese v náručí ABLEOVO nehybné tělo.
LISTER: Nechceš s ním pomoct?
KRYTON: Není těžký, pane. Je to můj bratr.

Indická restaurace v umělé realitě

Jsou tu všichni, spolu s PANÍ BENNETOVOU a sestrami ze světa pýchy a předsudku.
LISTER: Skvělá večeře k výročí - svět kari! Naprosto bohovský!
Děvčata se chichotají.
PANÍ BENNETOVÁ: Jak andělské pohoštění! Já mám „vindaloo“, i když nevím, co to je.
KOCHANSKÁ: Paní Bennetová, Jane, Kitty, možná byste si měly dát omeletu s hranolky. Na kari si člověk musí zvykat...
PANÍ BENNETOVÁ: Co Vás nemá, pusinko. Pan Darcy také říkal, že Jane ta francouzská jablka nebudou chutnat a chutnala, že ano? Račte s chutí do jídla!
PANÍ BENNETOVÁ a ostatní děvčata začnou jíst. Na chvíli se zarazí, ale chutná jim.
PANÍ BENNETOVÁ: Nuže, slyšte, pane Listere, je to nesmírně lahodné!
KITTY: Ach, mamá, něco tak chutného jsem v životě nejedla!
JANE: Opravdu povedené dobrodružství.
KOCHANSKÁ, LISTER a KOCOUR se tedy s chutí vrhají i na své porce. Ještě ani nepolknou první sousto a začnou křičet a sahat po sklenicích s pitím.
KOCHANSKÁ, LISTER, KOCOUR: Áááááhhh!!
KRYTON: Do toho programu se asi dostal nějaký vir...
LISTER: Hořím!
KOCOUR: Vodu!
KOCHANSKÁ: Bože, pomozte mi!
KRYTON: Nebojte se. Podívám se na to...
LISTEROVI vyšlehne z úst ohnivý plamen.
KONEC.

Epizoda 43, "Epidém"

Kokpit Kosmika

KOCOUR: Co je sakra tohle?
KOCHANSKÁ: Astroglacialit, alotropicky modifikovaný, zahalený do luminiscenčních plynů.
KOCOUR: Děkuju! To mi moc pomohlo! (Tiše k LISTEROVI) Co to je?
LISTER: Pro tebe velkej ledovec.
KOCHANSKÁ: Studovala jsem je na akademii, ale takhle z blízka jsem je ještě neviděla. Není to úžasné! Vidíte ty krystalické útvary. Jsou bohovský!
LISTER: Tebe fascinujou ty vědecký kravinky, viď? Řek´ bych, že ve škole sis všechno podtrhávala pastelkama a psala, jako když tiskne. Dám na to krk, že bys nám ještě dokázala říct průměrný srážky ve venezuelskejch nížinách.
KOCHANSKÁ: Ne, to ne. Nemám ponětí ... tak jo, jedenáctset milimetrů, a co? Nepovažuji totiž za vrchol schopností čárku na záchodě, která by označovala můj nejvyšší dostřel.
KRYTON: No, rád bych poznamenal, že mám také jistou kvalifikaci.
KOCOUR: Jakou ty máš kvalifikaci, ty špatně vyklepanej kokose.
KRYTON: Jsem plně kvalifikovaný bakalář hygieny. Možná, že to ještě nevíte, ale před lety jsem úspěšně promoval na univerzitě, kde jsem studoval toaletní vědy!
KOCHANSKÁ: Toaletní univerzita je jen kus softwaru, součást tvého programu.
KRYTON: Přesto jsem musel složit zkoušku, abych prokázal, že byl úspěšně nainstalován. Velmi zajímavé. Poslechněte si tohle: Například první záklopkové splachování vymyslel v 18. století Joseph Brehman, jehož výpočty zakřivení vývodního kolena jsou dosud ...
LISTER: KRYTONE!
KRYTON: Ano, pane.
LISTER: Nemohlo by to počkat, v ideálním případě, do mý smrti.
KOCOUR: Mám-li mluvit za sebe, tak já jsem v podstatě vzdělání nedostal.
LISTER: Neříkej, profesore.
KOCOUR: Néé, to je pravda! Taky proto řadu věcí neznám, jako ... no ...prakticky všechno!
KRYTON: Proto, že jste se vychovával sám?
KOCOUR: Jó, nikdo jiný nebyl po ruce, tak jsem se vychovával sám. No, a vzhledem k tomu, že jsem neznal nic, školní hodiny se dost táhly. Hlavně čtvrteční dvouhodinovky ničeho.
KOCHANSKÁ: Takže, co budeme dělat s tím ledem?
KRYTON: No, máme minimální zásoby vody. Jestli ten led není znečištěn, tak by mohl být užitečný.
KOCHANSKÁ: Dobře, zaměříme ho a vyhodnotíme.
KRYTON: Už to tam je. Zpracovávám data. Velmi zvláštní!
LISTER: Co tam máš?
KRYTON: Hluboko v tom astroglacialitu cosi je. Nějaký objekt. Obrovský! Vyhodnocuji.
LISTER: No!
KRYTON: Je to vesmírná loď.

Vesmírná loď Leviatan

LISTER otevírá dveře.
LISTER: Úh, sem se člověk dostává hůř, než do kuřete v letadle.
Všichni sestupují po schodech nějakou chodbou.
KRYTON: Je to Leviatan, zásobovací loď Jupiterské důlní, ze třiadvacátého století. Motory jsou zničené, byly přepáleny. Jakoby před něčím utíkali. Moment, mám tu známky života.
LISTER: A není to omyl?
KRYTON: Ne!
Postupují dál chodbou, kde leží bezvládná těla.
KOCHANSKÁ: Něco takového jsem v životě neviděla.
LISTER: Tys nebyla na mojem posledním mejdanu, viď.
KRYTON: Podívejte se, pokroucené, zmučené tváře! Ten výraz smrtelné hrůzy!
LISTER se začne podivně kroutit.
LISTER: Áááááh, áááh, ježišmarjá! Za krkem, obrovská ... obrovská ledová kapka! To bylo fakt hrozný, sklouzla mi až na zadek. Mhááá.
KOCOUR přiběhne k velkému kusu ledu.
KOCOUR: Honem, poďte sem! Tady je nějaká ženská.
KRYTON se scannerem v ruce: Zaměřuji teď její identifikační čip. Caroline Carmanová, kdysi zásobovací důstojník na Červeném trpaslíkovi.
LISTER: Já si jí pamatuju. A pak ji přeložili na Titan.
KOCHANSKÁ: Tys ji znal?
LISTER: Jó, dokonce po mně i vyjela.
KOCHANSKÁ: To ti nevěřím, důstojnice by s tebou nikdy nemohla chodit.
LISTER: A víš, že se pleteš? Nám to totiž s Caren pěkně šlapalo, a to dokonce pěkně dlouhou dobu.
KOCHANSKÁ: Caroline!
LISTER: Caroline, jasně. Caren sem jí říkal jenom já.
KOCHANSKÁ: Nevěřím ti ani slovo.
LISTER: Caroline Carmanová byla moje holka a v posteli sme si dokonale rozuměli. V tý době, co jsem s ní chodil ji ty dvě ženský vod vedle přejmenovaly na Carmen Sténavou. Kdyby žila, tak ti to řekne.
KRYTON: Ona žije! Ta známka života pochází přímo odtud.
LISTER: Va..vážně? Možná si mě nevybaví okamžitě, možná bude mít amnézii.
KOCOUR: Amnézii?
LISTER: To led dělá a velice často, že jo Kryťáku.
KRYTON: Nic takového jsem neslyšel.
LISTER (Ke KOCHANSKÉ): Vidíš, už to na něj působí.
LISTER: Tak dem´, vezmeme ji do Kosmika.

Ošetřovna na Kosmiku

KRYTON přichází, ostatní jsou uvnitř.
KRYTON: Začal jsem přečerpávat vodu z Leviatana. Jak to vypadá tady?
KOCOUR: Led ne a ne roztát, a to je tadle kajuta teplejší než anglické pivo.
LISTER: Je to tak, teplota je konstantně na pětatřiceti a ona je pořád chladná a netečná.
KRYTON: A co slečna Carmanová?
LISTER (S úsměvem): Já mluvím o slečně Carmanový.
KOCHANSKÁ: Jakoby tělo ten led generovalo jako formu ochrany.
LISTER: A co, kdyby sme na to vzali laser?
KRYTON: Doporučuji, abychom počkali do rána, až bude hotová chemická analýza. Laser by mohl tělo slečny Carmanové trvale poškodit.
KOCOUR: A je ta holka ještě vůbec živá?
KOCHANSKÁ: Nepochybně.

Později

Je vidět odpadávající kusy ledu. A jakási postava hnusné okoralé zombie kráčí Kosmikem až do LISTEROVI kajuty. Začíná mu zalézat pod peřinu.
LISTER: Ale, ale. To je obrat o sto procent. Už si to nevydržela, viď Chris. Tss, ale co blbneš? Co děláš? Chmmmmhhcháá. (LISTEROVI kaťata od pyžama letí pryč)

LISTER: Seš si vůbec jistá, že se mi chce? Dala si mi kopačky a teď hupsneš ke mně do postele. No, náhodou nejsem proti, ale musím říct, že to bylo o chlup.
CARMANOVÁ se naklání k LISTEROVU uchu.
LISTER: Áááá, to je krása, když mi zase pusinkuješ ouško. Něco zabouchá.
LISTER: Ááá, sakra, to je KRYTON! To je KRYTON, rychle! Hodí na zombie deku.
LISTER: Dělej, do sprchy. Schovej se. No tak dělej. Sakra.
LISTER otevře dveře kajuty.
LISTER: No.
KRYTON: Jste sám, pane?
LISTER: Jo.
KRYTON: Rád bych vám tady utřel prach.
LISTER: Prosimtě, sou dvě hodiny ráno!
KRYTON: Ano, pane, tohle je také havarijní zásah. Senzory zaznamenaly nadměrné množství prachu v tomto sektoru a já ho musím utřít.
LISTER: Já to risknu.
KRYTON: To vám nemohu dovolit, pane.
LISTER zadržuje KRYTONA ve dveřích, ten se ale přesto dostane do kajuty. Přibíhá k posteli.
KRYTON: Ha, rozložená postel. Hmm, teď trochu vysmýčím skříň.
KRYTON otevře skříň a hledá. Nic.
KRYTON: A utřu prach pod přikrývkou.(Zase nic) Hmm. A v druhé skříni. (Furt nic)
LISTER: Proboha, KRYTONE, já bych se rád vyspal.
KRYTON (S brekem): Je tady, viďte!
LISTER: O čem to mluvíš?
KRYTON (Ještě uplakaněji): Vy ste slíbil, že jí nebudete mít radši, slíbil ste to!
LISTER: No tak, KRYTONE, heleď já sem...
KRYTON: Óoo.
LISTER: Hele, to je jakoo ...
KRYTON: To je proto, že má lépe tvarovanou hlavu, viďte.
LISTER: Néé, Kristepane, nééé, nééé.
KRYTON (S největším možným ubrečeným tónem): Je to tak!!!
LISTER: Tvoje hlava je krásná.
KRYTON: Ale její máte radši.
LISTER: Co to povídáš? Máš jednu z nejkrásnějších hlav. Je kráásná, je funkční a je skoro dokonalá, když příde na porcování kachny.
Do místnosti vstupuje KOCHANSKÁ.
KRYTON: Je ve sprše, viďte. *Je to tak!!!*
KOCHANSKÁ: Kdo?
KRYTON (S křikem ke KOCHANSKÉ): Slečna KOCHANSKÁ, kdo jiný, madam Curie?
KOCHANSKÁ: Co je to tady za randál, nemůžu spát.
KRYTON zírá střídavě na KOCHANSKOU a na LISTERA.
KRYTON: Odpusťte. Stydím se. Omluvte mne, slečno.
KRYTON odchází.
LISTER: Jak si tohle dokázala? No jasně! Protáhla si se ventilací a vyskočila si na chodbě, paráda.
LISTER začne rozepínat její noční košili.
KOCHANSKÁ: Cože?
LISTER: Hhh, si geniální, naprosto geniální!
KOCHANSKÁ: Co děláš?
LISTER: No, rozepínám tě.
KOCHANSKÁ: A proč, proboha?
LISTER: Dyť sme to nedotáhli do konce.
KOCHANSKÁ: Ale to už je dávno, teď je všechno úplně jinak!
LISTER: Hele, už je pryč, s KRYTONEM si nedělej hlavu. Tak to shoď a já si natáhnu batmanovskej oblek.
KOCHANSKÁ: Ty fakt nechodíš kolem horký kaše, že jo?
LISTER: Neblbni, šuknem si Chris. Tak, hajdy do peřin.
KOCHANSKÁ dá LISTEROVI solidní ránu pěstí do ksichtíku až padne na zem.
KOCHANSKÁ (Nakloněná na Davidem): Takhle chceš někoho svádět? Ani náhodou LISTERE, ani kdybys byl poslední muž na světě!
LISTER: Já sem poslední muž na světě.
KOCHANSKÁ: No, co se dá dělat?
KOCHANSKÁ odejde.
LISTER: Co sem zase zvoral? Co? ... Kruci, deka.
LISTER jde ke sprše. Otevře a ... vyskočí na něj zombie Carmanová.
LISTER: Bože, né, Caroline, ty ses vážně vodvázala! Vypadáš jak ta ženská z reklamy před použitím mastičky na uhry. Promiň.
Odhodí ji, ale zůstane mu kus ucha v ruce.
LISTER: To sem nechtěl.
LISTER utíká.
LISTER: Jdi ode mě, jdi ode mě!
Caroline na něj lehne a vstrčí mu svůj ret do pusy.
LISTER ho vyplivne.
LISTER: Fujjj!!! Ježiši.
Pak ji odhodí a je klid - Caroline leží bezvládně na zemi.
LISTER: Ježiši. Bože můj.
Přichází KRYTON: Óoo, je vám dobře, pane?
LISTER: Zrovna se mě pokusila znásilnit nadržená mumie. Tak jak mně sakra může bejt dobře. Bléé. To je pachuť, musim si vykloktat záchodovou kachničkou.
KRYTON se scannerem v ruce: Je mrtvá! A nejen to, podle všeho je mrtvá už tři miliony let.
LISTER: Jestli je 3 miliony let po smrti, odkud se berou známky života?
KRYTON: Dobrá otázka a teď ještě kam se poděly.
LISTER omdlévá.

Místnost na Kosmiku

LISTER (Slaboučkým hláskem): Je mi fakt hrozně.
KOCHANSKÁ: Jsi jenom v šoku. Nebuď bábovka.
KRYTON: Promiňte slečno, ale vašemu ošetřovatelskému umu stále něco chybí.
KOCHANSKÁ: Například.
KRYTON: Ošetřovatelský um!
LISTER (Ke KOCHANSKÉ): Tak podle tebe sem hypochondr?
KOCHANSKÁ: Jsi chlap, viď. Vy muži nastydnete a hned máte malárii.
KRYTON (Naštvaně s rukama v bok): Ale, zatímco ženy jsou jiné.
LISTER: Jenom maj´ na bolest jinej názor, KRYTONE. Vem si, že by si si zalejval rozkrok horkym voskem a škubal si půlku porostu.
KOCOUR: Je to tak, taky to nerad dělám.
KRYTON: Testy jsou kompletní.
LISTER: A?
KRYTON: V krvi máte nějakou cizorodou látku a poznávám její DNA.
KOCOUR: To je dobře nebo špatně?
KRYTON: Je to virus epidému, umělý parazit vytvořený proti nikotinové závislosti. Jde o inteligentní organizmus, jenž blokuje podněty vedoucí k potřebě po nikotinu. Blokoval také signály, které tělu sdělovaly, že potřebuje krev a kyslík.
KOCOUR: A proto vypadala jako modelka z časopisu Přítulná příšera?
KRYTON: Přesně tak! Prakticky se nedá zastavit. Během dvou dnů spořádá hostitele, pak unese jeho tělo a hledá další oběť. Když žádnou nemůže najít, zmrazí tělo a čeká.
KOCOUR: Takže ty známky života na Leviatanu ...
KOCHANSKÁ: ... nepatřily Carmanové, ale parazitovi, který obýval její tělo, a který přešel na tebe, když ...eh

LISTER: ... když mi do pusy šoupla ten hnus. Francouzák na onen svět. Za dva dny už budu mrtvej jako sobotní noc v Prudérově.
KRYTON: Eh, jedna možnost by tu byla. Šanci byste měl, kdybyste se ..no, rozumně domluvil.
LISTER: Domluvil s kym?
KRYTON: S tím virem přece, nakonec, je inteligentní.
LISTER: Do tvejch nervovejch obvodů už se zase míchá signál z pračky, viď?
KRYTON: Když se nám podaří napojit se na tlumočníka, tak by bylo možné se s tím domluvit. Podle mne je to naše jediná šance.
Ošetřovna na Kosmiku
KRYTON: Vím, že vyhlídky jsou nejisté, ale musíme se pokusit přesvědčit ho, aby odešel. A pamatujte si: buďte milý!
LISTER: Milej k svýmu virovi, jasně.
KRYTON: Zapínám tlumočníka.
Objeví se oranžovo-zelený obrázek vira, který má charizma jako druhé jméno.
VIRUS: Zdravím v říši z masa a kostí. Dneska večer nás čeká Dave LISTER, asistent údržbáře automatů a znalec kořeněných jídel a jeho smrt! Co vy na to?
KRYTON: Jestli se nemýlím, hovořím s virem epidémem.
VIRUS: Přivítejme ho mrknutím! No, dobře, jsem v náladě, tak dvěma.
KRYTON: No, možná bychom měli... eh, rády bych ...
VIRUS: Dave, vyjasníme si pravidla. Jestli vyhraješ, tak budeš žít, jestli umřeš, tak zemřeš a já získám všechny tvoje vědomosti.
LISTER: Ty nasaješ vědomosti každýho, koho zabiješ?
VIRUS: Ale tím, že zabiju tebe, si zrovna dvakrát nepolepším. Neuraž se, ale k čemu je virovi, když umí otevírat pivní lahve zubama.
LISTER: Jakým právem zabíjíš živí bytosti?
VIRUS: A co to kuře, co si osmahnul včera večer? Jakým právem s ho zabil?
LISTER: Poslyš, já a kuře, to je něco jinýho.
VIRUS: Pokračuj, Davide.
LISTER: Já sem člověk a kuře je maso.
VIRUS: Umřelo, abys ty mohl žít! Je to o tolik jiný, než to, co dělám já?
LISTER: Samozřejmě, naprosto! Jsem lidská bytost a mám vlastnosti, který mě vyvyšujou nad drůbež. Umím myslet, umim hrát na kytaru.
KOCOUR: Líp než kuře? Zbláznil ses!
KRYTON: Takhle tu diskusi nevyhrajeme. Měl byste změnit téma!
LISTER: Jsem poslední chlap na světě!
VIRUS: A to ti dává větší právo na existenci, než mně?
LISTER: No, jasně. Protože ...
VIRUS: Nejvyšší čas, aby se váš druh pakoval. Arrive derci človíci!
LISTER: Hmmmm, ach jo!
Později v nějaké místnosti
VIRUS: Davíku, hlavu vzhůru! Chytnul si smrtelnýho vira, tak už to chodí, přesto můžem bejt kamarádi.
LISTER začíná vypínat překladatele.
VIRUS: Nesahej na to!
Přibíhá KRYTON s KOCHANSKOU.
KRYTON: Pane, víte, že jste řekl, abychom hledali řešení, ať by bylo jakkoli drastické.
LISTER: Jo, no tak, něco máš?
KRYTON: Řešení, pane, ale ...
LISTER: Co?
KRYTON: Je moc kruté.
LISTER: Povídej.
KRYTON: No, víte, my si myslíme, prostěee ... chci říct, vyyyy
KOCHANSKÁ: Chcem ti amputovat ruku.
LISTER: Cože?
KRYTON (Tišeji ke KOCHANSKÉ): Je to hloupý nápad, říkal jsem vám to.
KOCHANSKÁ (Stejně ke KRYTONOVI): To byl tvůj nápad.
KRYTON: Podle vás jsem hloupý!
KOCHANSKÁ: To sem neřekla buď zticha!
KOCHANSKÁ (Už normálně k LISTEROVI): Je to jediná šance, jak tě zachránit. Mohlo by být hůř.
LISTER: Jako, že nejsem čirou náhodou lučištník?
KOCHANSKÁ: Mohl bys umřít. Říkal si, že by si souhlasil se vším, tak je to tu.
LISTER: To mi víc neřeknete. Čekal bych něco nápaditějšího, než: ufikneme ti pracku!
KRYTON: Chceme vám píchnout antivirové látky, které postupně vyženou ten epidém do vaší ruky.
LISTER: A pak jí uříznete, to je představa, ale co můžu dělat? Tak jo, musí to ale bejt levá ruka jo, protože pravou dělám oblíbený věci.
KRYTON: Jistě pane.
KOCHANSKÁ: Tak jdem, šmik, šmik. Eh, promiň.

Ošetřovna

KRYTON uspává LISTERA. Ostatní přihlížejí.
KRYTON: Aplikuji antiviry.
KOCHANSKÁ: Dobře, virus, směr sever, souřadnice 109,4
KRYTON: Slinivka.
KOCHANSKÁ: Hm, 104,2 na monitoruu - teď! Levé rameno 309,0. Ne, ne, ne!!! 308, 308! Směřuje pryč z levé ruky! 406,9 ... ,8. 406,5 - virus směřuje do pravé ruky!
KRYTON: Pravou ruku! Jinak to nejde! (Ke KOCOUROVI) Laserovou pilu, rychle!
KRYTON si vezme pilu.
KRYTON: Amputační mód: řezání a vypalování.
KRYTON uřízne kus ruky a vhodí ji do kýblu.
KOCHANSKÁ: To nestačí.
KRYTON uřízne další kus.
KOCHANSKÁ: Pořád to nestačí.
A další kus.
KOCHANSKÁ: Pořád málo!
A další kus.
KOCHANSKÁ: Ještě málo!
A další kus.
KOCHANSKÁ: Ano, to stačí! A teď se modleme, aby to zabralo.
KOCOUR: Ať už to zabere, nebo ne! To bude dřív v pekle sněžit, než si dám zase pečený křidýlka.

Později

LISTER leží na ošetřovně a začíná se probírat. Podívá se na svou levou ruku a když zjistí, že je v pořádku, začne se smát. Pak ale pohlédne na svou pravou ruku a ... začne křičet.
Vedle jeho lůžka sedí KOCHANSKÁ. Popadne vysílačku.
KOCHANSKÁ: Je vzhůru.
LISTER: Levou ruku! Říkal sem levou ruku! Tohle je pravá! Jakto, že navigátor nerozezná levou od pravý?
KOCHANSKÁ: Dělali jsme, co jsme mohli. Je mi líto.
LISTER: Kde je?
KOCHANSKÁ: Spláchli jsme jí do vesmíru. Museli sme!
LISTER: Moje pravačka. Dělal sem s ní úplně všechno! Byli sme neoddělitelný, aspoň sem si to myslel.
Přibíhá KRYTON s KOCOUREM.
KRYTON (Plačtivě): Pane LISTERE, vy jste vzhůru?
KOCOUR: No néé, vypadáš skvěle!
KOCOUR podá LISTEROVI pravici, ale ... jaksi není čím ji stisknout.
LISTER: Oah, není to vaše chyba, jenom ste mi chtěli zachránit život.
KRYTON začne usedavě vzlykat.

LISTER: Vy jste mi nezachránili život?
KOCHANSKÁ: Tak 7% epidému se vrátilo zpět do tvého těla a nyní se množí geometrickou řadou.
LISTER: Takže to shrňme! Jediný, na co se můžu těšit, je smrt, zombifikace, a pak krátký posmrtný milování s tebou. Obětoval sem ruku! Svojí ruku! Na nic?
KRYTON: Ne, na nic, pane! Když to spočítám, tak jste získal dalších 58 minut života. Já s...
LISTER: K čemu mi bude dalších 58 minut života?
KOCOUR: Třeba se naučíš žonglovat.
LISTER: To si mě fakt uklidnil!

Listerova kajuta

KRYTON a KOCHANSKÁ poklízejí. KRYTON dá polštáře na sebe. Otočí se a KOCHANSKÁ je mezitím dá vedle sebe. KRYTON na ni chvíli zírá, a potom je dá opět na sebe.
KOCHANSKÁ: KRYTONE, takhle to Dave nemá rád.
KRYTON: No dovolte, vážená! Jsem s panem LISTEREM už mnoho let a nějaká novopečená Dorota mi nebude radit, jak mám stlát jeho postel!
KOCHANSKÁ: KRYTONE, v mé dimenzi jsem s Davem bydlela, takže vím dobře, co má v posteli rád.
KRYTON (Rozezleně): Já také! Velké balení extraostrých lupínků a pořádný horor, pokud možno se zápasnicemi kung-fu, jež jsou spoře oděné!
KOCOUR přibíhá.
KOCOUR: Hele, pětiprsťák to zabalil.
KOCHANSKÁ: Proboha, chceš říct...
KOCOUR: Né, neni mrtvej, zmizel. Je fuč a s ním 40 liber plastický výbušniny Exterminex z bunkru 7.
Přistoupí ke KRYTONOVI.
KOCOUR: Že by to nějak souviselo?
KOCHANSKÁ popadne KOCOURA: Honem!
KRYTON dá polštáře na sebe a následuje dvojici.

Strojovna

LISTER otvírá nějaké dveře.
KOCHANSKÁ: Co děláš?
LISTER: Skáknu si pro něco do krámu. Nechcete taky něco?
KRYTON: Pane, prosím vás, vraťte se! Nemusíte se vracet na Leviatana.
LISTER: To je jediný řešení. Dostat se zpátky, odpálit nálož a do mrtě zničit toho vira. Aspoň ho připravim o požitek ze zabíjení.
KOCHANSKÁ: Dave, zavři tu kabinu! To, co děláš je šílenství!
KOCOUR: Má pravdu! Už si zničil turnaj v ping-pongu a teď ještě narušíš naši soutěž v jojo!
KOCHANSKÁ: Dave, nechoď za ty dveře! Jestli jimi projdeš, tak s tebou nepromluvím, dokud ...
LISTER za sebou zaklapne.
KOCHANSKÁ: Proboha, nejsem já pitomá?
KRYTON: No, podle mých výpočtů slečno ...
KOCHANSKÁ: KRYTONE, sklapni!
Všichni odchází.

Leviatan

LISTER zapíná překladatele a virus se objevuje před ním.
VIRUS: Čau Dave, co to je? Dárek k Vánocům?
LISTER: Jasně, chlape, uhod´ si! Hele, co tu mám. 40 liber Exterminexu.
VIRUS: Jde o chlapský gesto, ale tobě se to moc nepodobá.
LISTER: Nastavíme budík na 5 minut, co říkáš?
VIRUS: Dave, halóó,
Ozve se hlas z vysílačky.

Kokpit Kosmika

KRYTON: Leviatane, tady Kosmik! Ohlašte se, pane!
LISTER (Na obrazovce): Leťte s Kosmikem pěkně daleko! Máte 5 minut.
KOCHANSKÁ: Dave, poslouchej. Dave, muj Dave, měl takové rčení: Dokonce i slovo beznaděj má v sobě naději.
KOCOUR: Možná by měla bejt tam.
LISTER: Co tim myslíš?
KOCHANSKÁ: Ty to nesmíš vzdát!
LISTER: Dyť už sem mrtvej, jenom se koukni. Vypadám hůř, než smrtka na pasový fotce.
KRYTON: Dejte nám trochu víc času! Medicomp stále hledá protilátku.
LISTER: To nemá cenu. Nemám poslední vůli, ale Chris, pod mojí postelí najdeš sbírku písniček, co sem ti napsal.
KOCHANSKÁ: Je jich tolik?
LISTER: No, tři. S KOCHANSKÁ se rýmujou jenom dvě věci; punčochanská je tam dvakrát!
LISTER: KRYTONE, tobě odkazuji svoje prádlo. Koukej, ať ho mám pořád čistý.
KRYTON (Plačtivě): Ale pane, vy jste tak štědrý!
LISTER: KOCOURE, ty si vem všechno, co budeš chtít z mý skříně.
KOCOUR: Vážně? Senza, ty ramínka se hoděj.
Konec vysílání.

Leviatan

LISTER: Jenom 60 sekund, epidéme!
VIRUS: Dave, srdce ti říká pal, ale hlava říká: né, ty to přece nevzdáš. Lidi na týhle lodi taky hledali řešení až do úplnýho konce. Nikdy to nevzdali!
LISTER: Fakt ne?
VIRUS: No jasně, že ne! Dokonce i přepálili motory. O to smutnější, že byli tak blízko.
LISTER: Tak blízko? Neutíkali před něčím, ale k něčemu?
LISTER vypne překladatele a zapne monitor na kterém je obrázek dráhy Leviatana k nějaké planetě.
LISTER: K čertu s náloží! KRYTONE, změna plánu!

Vesmír

Kosmik letí k oné planetě.

Kokpit Kosmika

LISTER leží na ošetřovně, překladatel je zapnutý.
KRYTON (Na VIRA): Pane, chtěl jsem se vás zeptat. Vzhledem k tomu, že máte řadu vědomostí od svých obětí a my dva proti sobě nic nemáme, tak byste snad mohl být tak laskav a doplnit mezery v mých znalostech.
VIRUS: Jasně, sem s tím! Jsem jednička v kvantový mechanice, molekulární biologii a televizních znělkách. Zeptej se mě na cokoliv.
KRYTON: Hm, výborně. Jednu věc jsem chtěl vždycky vědět: Jak se jmenoval čtvrtý z bratří Marxů?
VIRUS: Zepo. Jednoduchý! Zeptej se na něco těžšího!
KRYTON: Těžkého?
VIRUS: Těžšího!!!
KRYTON: Dobře, jak by se dal překonfigurovat pohonný modul Kosmika tak, aby byl efektivnější?
VIRUS: Eeh, přesměruj pulsní relé přes uzly pomocnejch vodičů a transponuj všechny základní čísla v první řadě výstupů přes energetickou rovnici. Pfrrrrrrr.
KRYTON: A tohle zvýší Kosmikův výkon?
VIRUS: O 300%!!!
LISTER: To sme potřebovali vědět. Leviatan letěl na Deltu 7 pro protilátku, ale než se dostaneme na Deltu 7, tak je po mě!
KRYTON: Kdyby se nám ovšem nepodařilo zrychlit loď!
LISTER: Což se snad podaří.
VIRUS: Takový jsem já, z bakterie syn!

Vesmír

Kosmik zrychluje a letí na Deltu 7.

Kokpit Kosmika

KOCHANSKÁ: Jak to jde?
KOCOUR: Jako netopýr letící z pekla se střelou v zadnici. Už sme na oběžné dráze.
KOCHANSKÁ: Zaměřuju povrch. Ježišmarjá!
KOCOUR: Co je?
KOCHANSKÁ: Ta planeta je spálená! Tam dole nic není! Ani domeček, ani rostlinka - nic!

Ošetřovna

KRYTON píchá LISTEROVI nějaké injekce. Přichází KOCHANSKÁ.
KOCHANSKÁ (Směrem k virovi): Tys to věděl, viď!
VIRUS: No tak, puso! Dave si musel myslet, že má ještě naději. Celou planetu spálili, aby se mě zbavili, ale to já už sem byl pryč v jednom inženýrovi z Vesmírného sboru, který se pak dostal na Leviatanaaaaaaaaauuuu!!!
KOCHANSKOU něco napadne - odchází.
Přichází KOCOUR.
KOCOUR: Jak to vypadá?
KRYTON: Známky života jsou skoro pryč.
VIRUS: A zejtra uvidíte, jak se Chris KOCHANSKÝ stane nemilá věc, když Dave, její veselý a rozkládající se přítel vstane z hrobu, aby ji nakazil praštěným, ale charismatickým virem! Do té doby dobrou noc!
VIRUS začne zpívat.
VIRUS: Usnul nám, spíí, očička má zamáčknuté.
Přichází KOCHANSKÁ.
KOCHANSKÁ: Dobře, poslední pokus. Dave, zastavím ti srdce, ano?
KRYTON a KOCOUR: Cožee???
KOCHANSKÁ: To je poslední šance, jak tě zachránit! Souhlasíš!?!
LISTER: Zabráníš mu, aby mě zabil tím, že mě zabiješ?
KOCHANSKÁ: Beru to jako souhlas.
Píchne mu injekci do srdce.
KOCHANSKÁ: Je už ...?
KRYTON: Mrtev! (S brekem) Áaano slečno, opatrně slečno, nechoďte moc blízko!
LISTER vstane a kousne KOCHANSKOU do ruky. VIRUS se zatlemý.
KRYTON: Epidémový virus přešel na vás. Nakazil vám ruku!
KOCHANSKÁ přiloží překladatele k ruce.
VIRUS: A další dnešní novinka ze světa showbusinessu: Nesmrtelný virus epidém byl, podle očekávání, znovu prodloužen o další sezónu!
KOCHANSKÁ: Omyl neřáde! Končíš!!!
VIRUS: Ehh, néééé, nééééééééééééééééééééééééé!
KOCHANSKÁ bere do pravé ruky laserovou pilu a uřezává si svou druhou paži.
KOCOUR: Kristepane, viděl si to??? Ona, onaaaaaa .....(Padá do mdlob).
KRYTON: Slečno KOCHANSKÁ, tedyy, tedy, totiž, tedyyyy, vy, vy jste se snad úplně zbláznila!!!
KOCHANSKÁ vyndá svou levou ruku zpod bundy.
KOCHANSKÁ: KRYTONE.
KRYTON: Ehhhhh.
KOCHANSKÁ: Patřila Carmanové. Jenom jsem ji napustila krví. Ehaaa.
KRYTON: Jste opravdu mimořádná žena.
Oba pomalu odcházejí z ošetřovny.
KRYTON: Víte, já jsem vás vždy považoval za nafoukanou slečinku, ale musím uznat, že jste nad míru inteligentní. Někdy mě sice rozčilujete, ale stejně ...
KRYTON (Nejúpěnlivější možný tón): Pane LISTEREEEEEEEE!!!
Oba přibíhají k lůžku.
KRYTON: Defibrilátor. Impuls!
LISTER nadskočí.
KRYTON: Impuls!!!
LISTER opět nadskočí.
KRYTON: Impuls!!!
LISTER nadskočí a začne pokašlávat.
LISTER: Co je? Kde sem byl?
KRYTON: Posledních pár minut jste byl mrtev.
LISTER: Fakt?
KOCHANSKÁ: Jaké to je?
LISTER: Byla si někdy v lázních?
KOCHANSKÁ líbe LISTERA na čelo.
LISTER: Za co to bylo?
KOCHANSKÁ: Za to, že žiješ!
KRYTON zakašle, odstrčí KOCHANSKOU a začne LISTEROVI dezinfikovat čelo.
KRYTON: Infekce!
Pokračování příště.
KONEC.

Epizoda 44, "Nanarchie"

Vesmír

Ve vesmíru se točí několik planetek.
KRYTON: (Hlas) Minulý týden se v Červeném trpaslíkovi stalo něco hrozného s rukou pana Listera! Podívejte!
Následuje několik záběrů s předešlé epizody „Epidém“.
Vesmírná loď Leviathan
KOCOUR: (Stojí nad velkým kusem ledu a volá ostatní) Honem, poďte sem! Tady je nějaká ženská.

Ošetřovna Kosmiku

Noc. Je vidět odpadávající kusy ledu. A jakási postava hnusné okoralé zombie kráčí Kosmikem.

Ubikace

Zombie se vrhla na LISTERA. Ten pod ní leží na zemi a snaží se vymanit. Rozkládající se CARMENOVÁ ho začne líbat a její rty zůstanou v LISTEROVÝCH ústech. Ten je zděšen vyplivne.

Střední sekce Kosmiku

Jsou tu všichni. LISTER, zabalený do deky, se probírá z šoku.
LISTER: Francouzák na onen svět.
Místnost v Kosmiku
Sedí tu nakažený LISTER. Přibíhají KRYTON a KOCHANSKÁ.
KRYTON: Pane, víte, že jste řekl, abychom hledali řešení, ať by bylo jakkoli drastické?
LISTER: Jo, no tak, co máš?

Ošetřovna

LISTER leží v bezvědomí na posteli. Ostatní stojí okolo.
KRYTON mu amputační pilou odřezává kusy ruky.
KOCHANSKÁ: To nestačí.
KRYTON pokračuje...

Ošetřovna - později

LISTER se probral. U jeho lůžka sedí KOCHANSKÁ. LISTER se dívá na svůj pahýl, jenž mu zbyl místo pravé ruky.
LISTER: Levou ruku! Říkal jsem levou ruku! Jak to, že navigátor nerozezná levou od pravý?
KOCHANSKÁ: Dělali jsme, co jsme mohli. Je mi to líto.
Přibíhá KRYTON s KOCOUREM.
KRYTON: (Plačtivě) Pane Listere, Vy jste vzhůru?
KOCOUR: No néé, vypadáš skvěle!
KOCOUR podá LISTEROVI pravici, ale... jaksi není čím ji stisknout.

Střední sekce Kosmiku

Jsou tu všichni. LISTER sedí u stolu a hraje s KRYTONEM na kytaru. Zatímco LISTER levačkou operuje na krku kytary, KRYTON stojí za ním a přes jeho rameno na kytaru brnká. Ostatní u stolu to soucitně sledují. Zvuky, jež nástroj vydává, by za píseň označil jen hluchý optimista. LISTER a KRYTON konečně dokončí svou skladbu.
KRYTON: Výborně, pane! Vidíte? Není důvod k zoufalství. Na kytaru můžete hrát!
LISTER: Jo, z tý lepší stránky jsem jenom poloviční dřevo...
KRYTON: Měli bychom být vděčni, pane.
KOCHANSKÁ: Kryton má pravdu. Epidém tě stál ruku, ale je tolik ubožáků, kteří ji ztratili a dál vedli naprosto normální... (Naznačí pantomimicky uvozovky za užití jediné ruky) ...„normální“ život.
LISTER: Kdo třeba?
KRYTON: Ale těch jsou tisíce. Tisíce, tisíce a tisíce.
LISTER: Tak kdo?
KOCHANSKÁ: Víc než tisíce.
LISTER: No kdo?
KRYTON: Miliony!
LISTER: *Kdo*??
KRYTON: No, nevím, jestli je budu umět všechny vyjmenovat...
LISTER: Stačí jednoho.
KRYTON: Jednoho? Hm. To jich po mně chcete tolik? Ea...
KOCHANSKÁ: Lord Nelson. Porazil Francouze.
KRYTON: Lord Nelson! Dík! Porazil Francouze.
LISTER: Kdo eště?
KRYTON: No, no, ea...
KOCHANSKÁ: Venuše Mélská.
KRYTON: Venuše Mélská! Ta byla dokonce bezruká, a přesto se stala velice úspěšnou modelkou.
LISTER: A dál?
KRYTON: A dál?
LISTER: Jsou jich miliony. Máme dva a jeden z nich je socha. Tak aspoň pět.
KRYTON: Pět. Dobře, takže... ehm... to máme Nelson a... a... a... a paní Mélská. No a pak je tady ten... ten... (Ke KOCOUROVI) Pomozte nám! Ten, no, jak...
KOCOUR: Ten malíř, ne?
LISTER: Kterej malíř?
KOCOUR: Ten Velšan. Však víš, ten s tou jednou rukou. Van Chochoch.
LISTER: Ten měl jedno ucho, který si uříz`.
KOCOUR: Fakt?
LISTER: Jo.
KOCOUR: Vidíš! Ten chlápek si uřízne ucho jednou rukou a ty se bojíš, že nepovedeš normální život?
KOCHANSKÁ: Je jich víc... ea... ten chlap z „Uprchlíka“! Měl jednu ruku. Jak se jmenoval?
LISTER: „Jednorukej muž“.
KOCHANSKÁ: No, ten! Vidíš! To už jsou tři.
LISTER: To byl vrahoun.
KOCHANSKÁ: Fakt?
LISTER: Zabil ženu doktora Richarda Kimblea.
KOCHANSKÁ: Ale v tom to právě je. Jestli dokázal zabít ženu přímo kypící zdravím, a pomineme-li jistou extrémnost, tak se podle mě nemáš vůbec čeho bát.
LISTER: Tak na rovinu, jo? V historii nejsou jednoruký, co by stáli za zmínku. Není jich ani pět.
KOCHANSKÁ: Ale jasně, že je! Hele: Horatio Nelson, ten jednorukej z „Uprchlíka“, Venuše Mélská, Van Gogh a... ještě jeden...
KOCOUR: Ten Mexikánec! Co okrádal lidi!
LISTER: Kterej okrádal lidi?
KOCOUR: Jednorukej bandita...!
LISTER: To je stroj, ty troubo! Oblíbená hra v hospodách dvacátýho století.
KOCOUR: A jenom s jednou rukou? To je ale dojemná historka...
KOCHANSKÁ: A Dave Lister! Tak, a je jich pět.
LISTER: (Vstává) Já jdu na záchod. Sice se mi nechce, ale poklopec si rozepínám tři čtvrtě hodiny, tak začnu už teď...
KOCHANSKÁ: Nechceš pomoct?
LISTER se na ní vyčítavě otočí.
KOCHANSKÁ: Ježiši, promiň! Já to tak nemyslela... Já jenom... Promiň. Promiň.
LISTER odchází.
KOCHANSKÁ: Promiň.

Ubikace

LISTER sedí zkroušeně u stolu. Tvář bez výrazu, ve své jediné ruce drží šálek čaje. KRYTON ho obletuje. Nandává mu

bryndák. Přehodí mu dready dopředu přes obličej, aby ho mohl zavázat, a pak zase zpět.
KRYTON: Sušenku?
LISTER: Prosím tě.
KRYTON namáčí sušenku do čaje, dá LISTEROVI kousnout, odloží zbytek sušenky na podšálek a otře LISTEROVI ústa bryndákem.
KRYTON: Ještě kousínek?
LISTER: Ano, prosím.
Vstupuje KOCHANSKÁ a vidí KRYTONA, jak opět provede krmící sestavu.
KOCHANSKÁ: Krytone, co to vyvádíš?
KRYTON: No, já jenom namáčím sušenky. To je další radost ze života, o kterou byl chudák pan Lister připraven. Nemám pravdu?
LISTER: Nemoh` by si mě podrbat na nose? Hrozně to svědí.
KOCHANSKÁ: Proč se nepodrbeš sám? Pořád máš jednu ruku.
Ignorují ji a KRYTON LISTERA starostlivě podrbe.
KRYTON: Tak. Je to lepší?
LISTER: Jo, trochu.
KOCHANSKÁ: Krytone, už jsem ti to říkala, chce být samostatný. Nechce, abys ho obskakoval jako nějakého invalidu.
KRYTON: Ale chce, chce! Viďte, pane?
LISTER jen zakňourá, ale neodpoví.
KRYTON: Nabumbáme se ještě?
KOCHANSKÁ: Ne, je mi z toho zle.
KRYTON: (Zvedne šálek k LISTEROVÝM ústům) Vůbec si jí nevšímejte. Za chvilku je večeře. Budem papkat koko s toastíčkem nakrájeným na malinké kousínky ve tvaru vojáků různých hodností.
LISTER: Díky, ale toast si fakt můžu nakrájet sám.
KRYTON: Tak, jak jste si o to řekl.
KOCHANSKÁ: Řekl?
KRYTON: Pamatujte si, pane: Kryton to ví nejlíp!
LISTER: Musim se protáhnout... Trochu se projdu po lodi.
Odloží šálek a vstává. KRYTON mu sundá bryndák a jde rychle ke dveřím.
KRYTON: Ano, jistě. Hned Vám otevřu dveře. Tak, dveře otevřeny.
LISTER: (Projde jimi) Díky.
KRYTON: Tak dveře zavírám.
KOCHANSKÁ jimi ještě rychle proběhne a zavřou se.
KRYTON: (Za LISTEREM) Tak a je to. Zavírám. A je zavřeno.
KOCHANSKÁ: Matko Terezoidko... mohl bys na chvilku?
KRYTON: Jistěže.

Ošetřovna

KOCHANSKÁ: Podívej, ve své podstatě jsem měkota. Když jsem viděla „Jih proti Severu“, tak jsem probrečela celou noc. „Funny girl“ mi dokonce vzala řeč na celých dvacet minut.
KRYTON: To si poznamenám. „Funny girl“, to si schovám pro strýčka Příhodu... Pokračujte.
KOCHANSKÁ: Chci říct, že nejsem bezcitná potvora. Takže pochop, že se mi tohle neříká lehko. Buď na Davea tvrdší. Nech ho, ať to zvládne sám. Jinak to nepůjde.
KRYTON: Ale tomu nerozumím.
KOCHANSKÁ: Ta tvoje péče je mu úplně k ničemu.
KRYTON: Kdyby nebylo mě, tak nebude nosit ani slipy!
KOCHANSKÁ: Slyšel jsi už někdy o drsné lásce?
KRYTON: Souvisí to s oblékáním?
KOCHANSKÁ: Ne. Znamená to, že i k někomu blízkému musíš být tvrdý! Aby se postavil na vlastní nohy, či u Listera na jednu ruku!
KRYTON: Aha. Takže podle Vás by si měl už čistit zuby sám.
KOCHANSKÁ: Ano, přesně tak. A taky je na čase, abys mu sestrojil umělou ruku, aby byl na tobě nezávislý.
KRYTON: To jsem chtěl, ale jsem dnem i nocí v utírací pohotovosti, takže jsem neměl čas!
KOCHANSKÁ: Musíš utírat? Ne, nechci vědět, co to znamená. Mám pocit, že to vím, a je to ta nejodpudivější věc na světě!
KRYTON: Jeho ústa... Pomáhám mu zbavit se drobečků kolem pusy...
KOCHANSKÁ: Jo... to jsem měla na mysli. Ehm, je to fakt odpudivé. Drobky u pusy... fuj! Odporné.
Odchází.

Střední sekce Kosmiku

LISTER a KOCOUR sedí u stolu a hrají dámu.
KOCOUR: Tohle je teda v pytli s tou tvojí rukou. Přijít o ruku... to je skutečná tragédie.
LISTER: (Kouká na šachovnici) Táhneš.
KOCOUR: Dovedeš si to představit? V jedné chvíli máš dvě ruce a bzzz puf a máš jednu. To je teda tvrdý.
LISTER: Táhneš.
KOCOUR: To dá rozum. Potřebujeme dvě ruce, protože *máme* dvě ruce. Teda jenom ty ne.
LISTER: Táhneš...
KOCOUR: Asi si řikáš: „Ovlivní to můj život?“ Já jsem o tom uvažoval a řeknu ti, že... jo.
LISTER: Táhneš kruci...
KOCOUR: Bejt v tvý kůži, tak to nepřežiju. Neváhal bych a vyšplhal bych se na svý nejvyšší boty a skočil do náruče smrti. Nesnesl bych, že nejsem stoprocentní.
LISTER: Táhneš.
KOCOUR: Ale u tebe to bude jinak. Vem si pitbulteriéra, děsně vošklivou vobludu. Přijde o nohu a ptá se tě na tohleto: „Ty hele, teď když nemám nohu, budou mě pitbulky ještě chtít?“ (Směje se) To by tě rozesmálo, nemám pravdu? Je šereda, když má čtyři nohy. A se třema je hnusnej taky! Jo, i kdybys ho navlík` do obleku, tak je škaredej jako noc. Člověka snad potěší, když tohle slyší, že jo?
LISTER: *Táhneš*.
KOCOUR: Pane pitbule? Ruku na to, jo? (Podává mu ruku)
LISTER: (Křičí) *TÁHNI*!
KOCOUR: Tak jo, jak chceš. (Vstává a odchází) Vůbec jsi neposlouchal, co ti tu říkám!
LISTER si povzdechne. Snaží se instinktivně natáhnout pravici po plechovce s pivem, ale když si uvědomí, že ji nemá, smutně po ní natáhne levačku.

Ošetřovna

KRYTON přidělává k LISTEROVU ramenu objemnou umělohmotnou paži. Podaří se. LISTER ji má bez hnutí položenou na stolku.
KRYTON: Tohle je standardní exemplář z jednadvacátého století. Pohodlná?
LISTER: Dobrý, jo.
KRYTON: Tak můžem začít. Ruka je spojena s neurony, které vedou do levé hemisféry mozku, jež ovládá pravou polovinu těla.
LISTER: Jo.
KRYTON: Takže na Vás je, abyste udělil příkaz k činnosti, a ona poslechne. Teď to vyzkoušíme. (Vezme malý míček a položí ho před mechanickou ruku) Tak, soustřeďte se. Říkejte si: „Ruko, zvedni míček.“
LISTER: Jasně.
KRYTON: Ano? Říkejte si: „Teď zvednu míček.“
LISTER: Teď zvednu míček.
KRYTON: Výborně. Soustřeďte se.
LISTER: Teď - zvednu - míček.
KRYTON: Ano. A teď důrazněji.
LISTER: Teď - zvednu - ten míček.
KRYTON: Ruko, zvedni míček.

LISTER: Ruko, zvedni ten míček!
KRYTON: Správně. Ruko, zvedni ten míček!
LISTER: Ruko, zvedni ten míček!!
KRYTON: To je ono! Nepřestávejte. Pokračujte, soustřeďte se!
LISTER: Zvedni ten míček!!
KRYTON: Pořádně se soustřeďte a pokračujte!
LISTER: Zvedni ten míček!!
KRYTON: Správně! Ruko, zvedni ten míček!
LISTER vrčí v pekelném soustředění. Jeho tvář se kroutí, ale ruka pořád nic.
KRYTON: Výborně. A teď to rozjeďte! Ruko, zvedni ten míček! Opřete se do toho! Zvedni ten míček!
LISTER: Zvedni ten míček!!
KRYTON: Ruko, zvedni ten míček!
LISTER: Zvedni ten míček!!
KRYTON: A teď plnou parou! Ruko, zvedni ten míček! Pořádně se soustřeďte!
LISTER vrčí a kňučí, co to jde.
KRYTON: (Křičí) Jen tak dál! Vy to zvládnete! Ruko, zvedni ten míček!! Vy tou rukou pohnete! Pohnete s ní! Hněte s tou rukou! Ruko, zvedni ten míček! Ano, a už to vidíme, pane! Ano, Vy to dokážete! Ano, je to tady!! No né!! Výborně, pane!
Ruka se posunula o několik centimetrů a uchopila míček.
LISTER je polomrtvý.
KRYTON: Výborně!
LISTER: Jsem z toho zpocenej jako myš!
KRYTON: Není to fantastické? Přímo úžasné, šlo to jak po másle!
LISTER: To je ono?
KRYTON: Jak to myslíte?
LISTER: To je maximum, co z toho dostanu?? Jestli budu chtít zvednout míček, tak potřebuju den volna!
KRYTON: Bylo to trochu pomalé, to musím uznat.
LISTER: Trochu? Pomalejší reakci měl jenom Rimmer na diskotéce.
KRYTON: Možná, když seřídím impulsní záklopku, tak to bude citlivější. (Udělá to) Tak, zkusíme to znovu.
LISTER: Jo.
KRYTON: Ruko, zvedni ten míček.
LISTER: Tak jo. Ruko - zvedni - ten míček.
LISTEROVA umělá paže najednou vystřelí a dá KRYTONOVI pěstí do čelisti, až ho to odmrští.
KRYTON: Tak... výborně... a teď ještě jednou. Připraven? Tak. (Stoupne si radši k LISTEROVI z boku, aby nebyl ohrožen) Tak, ruko, zvedni míček.
LISTER: Ruko, zvedni míček.
Jeho paže náhle vystřelí KRYTONOVÝM směrem a ten obdrží další pecku do obličeje.
KRYTON: Domnívám se, že je ve Vás hodně zloby. A ta zloba ovládá také Vaši ruku.
LISTER: Ale já nejsem naštvanej.
KRYTON: Přišel jste o ruku a máte právo být naštvaný.
LISTER: Nejsem! Vážně nejsem!
KRYTON: No, víte, jde o podvědomou reakci. Říkáte si: „Ruko zvedni míček," ale Vaše podvědomí říká: „Majzni Krytona po palici. Vymlať mozek z toho volodroida, co mi ufik` mou milovanou ruku." Nemám pravdu?
LISTER: Krytone, to je blbost.
Ruka náhle opět vystřelí a KRYTON schytá další perdu do hlavy.
LISTER: Máš pravdu! Ovládá ji moje podvědomí!
KRYTON: Bylo by nebezpečné pustit Vás takhle ven. Dvě minuty se slečnou Chris a kdo ví, co byste roztáčel nad hlavou!

Střední sekce Kosmiku

Všichni sedí kolem stolu. KRYTON přináší tác s jídlem.
KOCHANSKÁ: Přece to musí jít nějak vyřešit.
KOCOUR: (Ke KRYTONOVI) Hele, ty nakousnutej nanuku. Co tvoje náhradní díly? Co ty na to, hardware?
KRYTON: Jsou moc těžké. S takovou obrovskou váhou by pan Lister nemohl ani vstát.
KOCOUR: Může si to sundat, kdyby šel na rande.
LISTER: Nemohli byste s ním něco províst? Doporučuju použít kostky ledu a všechny tělní otvory.
KOCHANSKÁ: (Ke KRYTONOVI) Moment... Co tvůj samoopravovací systém? Ten by nepomohl?
KRYTON: Prosím?
KOCHANSKÁ: Když máš nějakou závadu, tak ti ji spraví, je to tak? Kryton v naší dimenzi měl takové malé robůtky... subatomární.
KRYTON: Nanoboty. Nejprve rozloží každý předmět na atomy a pak je znovu uspořádají tak, že je všechno opravené. Nanotechnologie.
KOCOUR: Jenom pro mě: Nemoh` bys to ještě zopakovat, ale tentokrát v psané verzi a s obrázky? Jedno slovo na stránku?
KRYTON: Uvedu pregnantní ilustraci...
KOCOUR: Já bych radši nějakej příklad...
KRYTON: Tohle je obyčejná tužka. Je vyrobena z grafitu, který tvoří struktura uhlíkových atomů. Tohle... (Ukáže na KOCOURŮV oblek) je diamant. Ten se také skládá z uhlíkových atomů. Nanoboti dovedou přeskupovat atomy tak, že vezmou tuhle tužku, trochu přehází atomy a udělají z ní diamant.
KOCOUR: Je možné udělat s tužek diamanty?
KRYTON: A také počítačové čipy z písku.
KOCHANSKÁ: A co kdybychom pár tvých nanobotů převedli do Davea? Neuměli by vytvořit novou ruku z jeho tělní tkáně?
KRYTON: Bohužel, slečno, tohle není možné.
LISTER: Proč ne?
KRYTON: Já už své nanoboty nemám. Opustili mě. Kde a kdy, to si nejsem zcela jist.
LISTER: A kdybysme ty nanoboty vypátrali, tak mi tu ruku udělaj?
KRYTON: Je prakticky nemožné, abychom je našli. To by bylo jako hledat jehlu v pokoji nějakého studenta.
KOCHANSKÁ: Kdy něco opravili naposledy?
KRYTON: To bylo na Esperantu, než jsme potkali tu oliheň beznaděje.
LISTER: To jsme měli ještě Trpaslíka.
KRYTON: Už jsem se vzdal naděje, že je kdy najdu.
LISTER: Nastavte kurs na Esperanto.
KRYTON: Zaručuji Vám, že je to zbytečné.
LISTER vrhne na KRYTONA tvrdý pohled.
KRYTON: Začnu ihned připravovat stázové kabiny...

Vesmír

Kosmik míjí mnoho planet a letí na Esperanto.

Koridor Kosmiku

KRYTON vede ostatní trpaslíkovce, kteří se právě probrali ze stavu nevědomí, do kokpitu. Jsou oblečeni v šedých kombinézách a pijí z lahví nějaké výživné látky, aby si jejich těla zvykla na to, že opět existují v časoprostoru.

Kokpit Kosmiku

Všichni přicházejí a zaujímají své pozice.
LISTER: Sakra, my tam nejsme... Kde vlastně jsme?
KOCHANSKÁ: Počítač nás probudil příliš brzo. Musel na něco narazit.
LISTER: Možná to souvisí s tou planetkou před náma.
KRYTON: Podívám se na ni. Ne, to je nesmysl...
KOCHANSKÁ: Co je?
KRYTON: To ani nebudu říkat nahlas. Půjde o technickou chybu. Ještě jednou... Cože? Zase?

LISTER: Tak co to je? Třeseš se jako silikonový prsa při zemětřesení.
KRYTON: Podle našeho scanneru je ta planetka před námi... Trpaslík...
LISTER: Á, asi je rozhašenej.
KOCHANSKÁ: Jistě se mýlí! Jde o ten samý přístroj, co nám minulý měsíc hlásil planetu obývanou výhradně letuškami.
KRYTON: Čtrnáct dnů jsme to prověřovali.
KOCOUR: Já říkal, že jsme to vzdali moc brzo! Ještě týden jsme hledat mohli.
KRYTON: Nicméně tu je ještě jeden faktor.
KOCHANSKÁ: A sice...?
KRYTON: Už jsme tady byli.
KOCOUR: No jasně, že jo, dyť jsme v kokpitu! Sem chodíme každou chvíli.
KRYTON: Mám na mysli sektor galaxie... Není vám povědomý?
LISTER: Krytone, je to vesmír. Černej s jiskřičkama. Všude je to stejný.
KRYTON: Když se podíváte na levobok, tak ta planeta v dáli je svět oceánů, kde jsme objevili Esperanto.
LISTER a KOCOUR se postaví, aby lépe viděli. Až na to, že KOCOUR se dívá na opačnou stranu.
LISTER: To bylo těsně předtím, než jsme přišli na loď. Myslíte na to, co já?
KOCOUR: Já myslim, že je fakt hloupý nosit naruby kožený slipy se zlatejma cvočkama. Na co ty?
LISTER: Já? Na dřevěnou palici a zase na ledový kostky.
KRYTON: Ta planetka by stála za průzkum.
KOCHANSKÁ: Podle meteoscanu je tam krásné počasí, tropické teploty a ani mráček. Obléknem se do mrazu a pojedeme buginou.

Planetka

Bugina se řítí zuřící vichřicí.

V bugině

Sedí tu KOCOUR, LISTER a KOCHANSKÁ. Všichni jsou teple oblečeni. Je slyšet vítr, jenž fičí za okny.
LISTER: (Ke KOCOUROVI) Běž to omrknout a sebrat nějaký vzorky půdy.
KOCOUR: Trochu tam fouká.
KOCHANSKÁ: To je elektrická bouře, převrací písek.
KOCOUR: No to mi povídej. Tam je víc elektriky, než byl nápor na celostátní síť v reklamní pauze při finále zápasu žen v pudinkovým krému!
Všichni si nasazují ochranné brýle a KOCOUR se vydává ven do vánice. Snaží se zavřít dveře co nejrychleji, ale přesto do buginy navane hromada písku.
KOCHANSKÁ: Nemůžu věřit, že tu jsi. Jak jsi přesvědčil Krytona, aby tě pustil?
LISTER: Není moje máma, Chris. Slíbil jsem, že na svačinu budeme zpátky. (Pauza) To byl fór.
Dveře se opět otevírají. KOCOUR se vrací. Kašle a na hlavě má gigantický rozcuch.
KOCOUR: To je přímo horor, vážení!
LISTER: Hledáš jiný brejle?
KOCOUR: Ne, hledám hřeben!
Najde ho a s křikem opět vyráží do písečné vánice.
KOCHANSKÁ vytáhne z bundy sáček bonbonů.
KOCHANSKÁ: (Nabídne LISTEROVI) Bombón?
LISTER: Díky.
Jeden si vezme. Snaží se ho marně rozbalit svou jednou rukou. Pomáhá si zuby. Bonbon mu nakonec vypadne na podlahu.
KOCHANSKÁ: Na, vezmi si jiný...
LISTER: Já si poradím.
Sebere spadlý bonbon a začne si ho čistit o kožich své bundy.
KOCHANSKÁ: Tak neblázni. Vem si jiný.
LISTER: Já to zvládnu, fakt. Nejsem idiot.
Podívá se na svůj bonbon. Je celý obalený chlupy z jeho kožichu. LISTER ho dá do pusy. Zakucká se. Otevře rychle dveře a vyplivne ho do vichřice. Když je zavře a otočí se, má chlupatý bonbon nalepený na čele. KOCHANSKÁ se zasměje, sundá mu ho a chce ho vyhodit svým dveřmi. Vítr ho však opět odvane na LISTEROVO čelo a on se přilepí na tomtéž místě. LISTER se usměje a odloží ho někam do buginy.
LISTER: Rád bych se tě na něco zeptal. Teď když nemám ruku... mění se, mění se tím vlastně něco? Třeba kdyby si byla fenka pitbulteriéra, jak by ses dívala na třínohýho... Nebylo by prostě možný vzkřísit teď jeden starej vztah, co, Chris?
KOCHANSKÁ: Než jsi přišel o tu ruku, taks byl uhozený, odpudivý žabař. A to jsi stále. Takže ne, nic se nemění.
LISTER: Potřebuju jenom vědět, jestli to ženskejm nějak vadí.
KOCHANSKÁ: Tohle nemůže změnit postoj žádné ženy, která o tebe stojí. Chápeš?
LISTER: Fakt?
KOCHANSKÁ: Fakt.
LISTER: A co milování?
KOCHANSKÁ: Tady ne, je tady moc písku.
Dveře se opět otevřou a dovnitř vrazí, nyní již učesaný, KOCOUR se vzorky půdy.
KOCHANSKÁ: Jak ti to jde?
KOCOUR: Koukněte se.
Podává LISTEROVI analyzátor částic.
LISTER: Ten písek... jeho atomy nejsou atomy písku! Byly zpracovány nanoboticky!
KOCHANSKÁ: A z čeho?
LISTER: Asi z počítačovejch čipů. Podle analyzátoru částic jsme na Červeným trpaslíku...
KOCOUR opět otevře dveře.
KOCHANSKÁ: (Volá za ním do vichřice) Kam zas jdeš?
KOCOUR: Potřebuju, aby mi někdo pomoh`! Je tam spousta věcí. Myslím, že stojí za to se na ně mrknout!
LISTER: Jakejch věcí?
KOCOUR: Hele, vypadá to, že ta bouřka přestává! Pojď se podívat sám!

Planetka

Kosmik stojí na planetce v elektrické bouři.

Nákladní dok Kosmiku

Postává tu nervózní KRYTON. Přicházejí LISTER, KOCOUR a KOCHANSKÁ s nějakou bednou.
KRYTON: Byl jsem mrtvý strachy! Co je proboha tohle?
KOCHANSKÁ: Celá ta planetka je plná věcí z Červenýho trpaslíka. Zásoby, postele, automaty, na co si vzpomeneš. Je to jak obrovskej blešák!
KOCOUR: Jsou tady samé cenné věci!
LISTER: (Skloní se k bedně) Cože? Kroužky na ubrousky, žádanky o síťky na vlasy, pojízdnej stojan na kravaty a nafukovací žralok. To je úlovek...
KOCHANSKÁ: Musí tam být něco užitečného...
KOCOUR: Neviděl jsem, co sbírám...
LISTER najednou najde hodinky. Jsou mu povědomé. Hodinky ožijí a na jejich monitoru se objeví stará známá hlava připlešlého chlápka středního věku.
HOLLY: Nazdar chlapi!
LISTER: Kde se tady bereš, Holly?
HOLLY: Ty prťavý tentononce...
KOCHANSKÁ: Nanoboti?
HOLLY: Se remolekli... se remolku... se remokul... prostě udělali to, co nemůžu vyslovit, s celou lodí a všechno to, co nechtěli, nechali na té planetce.

LISTER: Spravili ti operační systém a pak si řekli, že jim bude líp bez tebe?
HOLLY: Jo. Krátce po tom, co mě poznali.
KRYTON: Mezi námi stroji, vítám tě on-line, Holly!
HOLLY: Co se mu probůh stalo? To je dost hrůza, že jo? Nějaká laciná žiletka? To se nevyplatí kupovat je na tržišti.
KRYTON: Ty si nevzpomínáš? Jsem Kryton.
HOLLY: Krytone? Promiň, kamaráde! Měl jsi nějak divně nasvícený... jak bych to nazval... asi obličej. Chvilku jsem tě nepoznal. Nikdy nezapomínám obličeje. Nikdy.
KRYTON: Rád tě zase vidím.
HOLLY: A ty jsi kdo?
LISTER: To je k nevíře. Opuštěnej na planetě za zuřící bouře, tlející v zemi stovky let a neztratil vůbec nic.
Střední sekce Kosmiku
Jsou tu všichni. I HOLLY v hodinkách ležících na stole. Probíhá velká debata.
LISTER: (Ke KRYTONOVI) Takže, když jsme byli na Esperantu, tvoji nanoboti se vzbouřili a ovládli Trpaslíka.
KRYTON: Chtěli tu loď. V mém těle už pro ně nebylo nic nového. Ale Červený trpaslík byl příliš velký.
KOCHANSKÁ: Ale jsou to nanoboti. Můžou si udělat cokoliv z čehokoliv.
LISTER: Jo, třeba i jídlo z polívky v prášku!
KOCHANSKÁ: Takže vzali Trpaslíka, vytvořili subatomární verzi a ze zbytků atomů planetku jako bezpečné úložiště.
KOCOUR: Ale co jsme celý měsíc honili? Čí byla ta bílá stopa?
KRYTON: Trpaslíka.
KOCOUR: Neobrátil tu někdo dvě stránky najednou?
KRYTON: Honili jsme nanotrpaslíka. A proto byly veškeré údaje velice slabé.
KOCHANSKÁ: Takže teď můžou být kdekoliv? Sledovali jsme je přes půlku galaxie.
LISTER: Než jsme je nakonec úplně ztratili. Možná to je další technická chyba.
HOLLY: Nebo se dostali mimo dosah vašich scannerů.
KOCOUR: Ale skoro jsme je měli. Jak by nám mohli utéct?
HOLLY: Scannery snímají pouze to, co je venku. Stačilo jim jenom se zastavit.
KOCHANSKÁ: Tak by ty nanoboti mohli být tady? Někde na palubě Kosmika?
LISTER: No jo... asi má pravdu.
Všichni běží do kokpitu.
HOLLY: Tak je zpátky... v plné formě, anebo ne?

Kokpit Kosmiku

Posádka přibíhá a usedá na svá místa.
KRYTON: Spouštím scannery. Snímání vnitřních prostor.
LISTER: Co to ukazuje?
KRYTON: Zatím nic... jen dvě indické placky, jež jste před pár tisíciletími hodil do potrubí, kde vyvinuly jistou elementární inteligenci a vytvořily folkové duo. K čertu s ním...
LISTER: Hledej dál.
KRYTON: Zužuji parametry. Ale... božínku... měl jste pravdu. Asi jsem je našel.
KOCHANSKÁ: Kde?

Ubikace Kosmiku

Všichni stojí kolem LISTEROVA koše na špinavé prádlo.
KRYTON drží psychoscan.
KRYTON: Jsou určitě tady.
LISTER: Takže Trpaslík dva roky zkoumal nové světy v koši s mym špinavym prádlem.
KRYTON: Je to tak! Ale loď pro nanoboty je tak malá, že jediná dírka ve Vašem suspenzoru je teď větší než celá galaxie.
LISTER: To lahodí mejm uším. Dave Lister, chlap se suspenzorem jako galaxie!
HOLLY: (Z hodinek) Hajzlíci! To je nejstarší trik, co znám. Unést loď, udělat z ní planetu a pak si zkoumat makrosvět koše na špinavé prádlo. Jak jste těm lumpíkům mohli naletět?
KRYTON: (Podá KOCHANSKÉ psychoscan) Slečno, hlašte mi veškeré změny.
KRYTON v jedné ruce drží prázdnou sklenici v druhé kus papíru. Sklenicí zašátrá v koši, přiloží ji rychle na papír a přiblíží ji k psychoscanu.
LISTER: Stejný.
Prohrabe koš znovu.
LISTER: Pořád stejný.
Prohrábne ho potřetí.
LISTER: Beze změny.
KOCHANSKÁ: Změnili se!
KRYTON drží opatrně sklenici zespodu přikrytou papírem dnem vzhůru.
KRYTON: Hehe! Už mám ty malé škodily! Po všech trapasech, co mi způsobili!
LISTER: (Ke KOCHANSKÉ) Najdi frekvenci, abysme mohli navázat spojení.
KRYTON: Nechte to na mně. Já vím, jak je probudit. (Zaťuká několikrát o stěnu sklenice tužkou) Slyšíte mě, vy hnusné příšerky?? Chceme zpátky naši loď a novou ruku pro pana Listera! Koukejte se ozvat!
Opět zacinká o sklenici tužkou. Ozve se vysoký, pípavý zvuk a na monitoru se objeví malé zářivé body. Nanoboti komunikují.
KRYTON: (K monitoru) Ha, navázali jsme spojení... Hehe hehe. Ano, komunikují strojním kódem. Já se s nimi domluvím. Vy rošťáci, co jste nám to provedli? Opustili jste androida a porušili jste veškeré předpisy! A to, že jste nám ukradli loď, to bylo neuvěřitelné... ea... to bylo přímo... nevychované! A teď, nanobáci, poslouchejte. Uděláte z té planetky Červeného trpaslíka a taky vytvoříte novou ruku tady panu Listerovi. A jestli ne, čeká vás tohle...
Začne klepat intenzivně tužkou o sklenici.

Ošetřovna

LISTER stojí opřený o vertikálně nakloněné lůžko. Pod krkem má umístěnu tyč, jež ho drží, a má podepřený trup. Je tu s ním KRYTON.
LISTER: Takže oni mně fakt udělaj novou ruku z tkáně mojí kůže a kostí?
KRYTON: Rozklepal jsem je tak, že teď udělají všechno, co budu chtít!
LISTER: A kde jsou?
KRYTON: („Namočí“ prostředník do sklenice) Tady. Na špičce mého prstu. Jsou jich miliony a miliony. Teď už je jenom zasuneme do Vašeho těla.
Předvede gesto zasouvajícího se prostředníku. LISTERA to zděsí.
LISTER: Čím proboha?
KRYTON: Stříkačkou, pane.
LISTER: (Oddechne si) No díky Bohu...

Ošetřovna - později

LISTER ve stejné pozici se probírá k vědomí po nanobotím chirurgickém zákroku. Se zakrytýma očima vstupují do místnosti KRYTON, KOCHANSKÁ a KOCOUR.
KOCHANSKÁ: Já se bojím... podařilo se to? Řekne mi to někdo?
Stoupnou si zády k LISTEROVI.
KRYTON: Napočítejte do tří a pak se otočíme všichni.
KOCOUR: Raz - dva - tři!

Všichni se najednou otočí a zůstanou zírat na nové LISTEROVO tělo. Má dvě ruce, to ano. Ale také má mnohem více svalové hmoty. LISTER vypadá jako kulturista, jehož už jeho maminka kojila steroidy. Pod jeho trikem se vzpínají mohutné svaly a naběhlé žíly.
LISTER: Povedlo se to?
KRYTON: Je to... stoprocentní úspěch, pane. Dokonce pětisetprocentní úspěch! Dokonce, no... Jestli je to všechno, tak já bych už šel, dobrou noc! (Rychle odchází)
LISTER: (Ke KOCHANSKÉ, aby uvolnila lůžkovou tyč) Dej to pryč. Chci se vidět.
KOCHANSKÁ: Nejspíš to nemysleli zle... Chtěli nám to vynahradit za posledně... Můžou to zkusit ještě jednou.
Přijde k němu, stiskne knoflík a tyč se nadzvedne. LISTER pomalu sestoupí dolů. Podívá se na své tělo a začne vyděšen nepříčetně křičet.
LISTER: Áááááááá!!!

Kokpit Kosmiku

Je tu KOCOUR. Sedí u kormidla. Vtom spatří čelním sklem něco rudého. Obrovské plechové červené monstrum. Na boku s bílou plochou s gigantickými písmeny, jež tvoří dvě obří červená slova hlásající jeho jméno - „ČERVENÝ TRPASLÍK“ KOCOUR se k němu blíží s Kosmikem.
KOCOUR: No né! Dali si záležet! Ty nanobotíci jsou fakt machři... Vypadá dokonce ještě větší, než si na něj pamatuju...
Vlétne s Kosmikem do vrat od nákladního doku. Nehrozí tu žádné nebezpečí, že by Kosmik zavadil o vrata, jak se tomu v minulosti mnohokrát stalo. Vrata jsou totiž nepoměrně větší.
Kosmik vlétne do nákladového prostoru. Tady už jeden Kosmik stojí. Také mnohonásobně větší, než ten v němž právě letí trpaslíkovci. Jejich Kosmik je vůči okolí podezřele miniaturní.
KOCOUR: (Hlas) Jééé, panstvo… problém na obzoru!
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

Série VIII

Epizoda 45, "Zpátky v Červeném 1"

Tank

Systém cel.

Cela

LISTER leží na horní palandě a čte si staré číslo časopisu „Starstruck“. Objeví něco zajímavého a začíná číst nahlas.
LISTER: Pamatuješ Argylea Somerfielda, toho herce? Je mu třiaosmdesát a se svou pečovatelkou má dítě!
RIMMER leží na dolní posteli a čte si knihu. Soustředí se jen na četbu.
LISTER: „Byla to láska na první pohled. Vždycky jsem byla na starší.“ Ta narazit na Tutanchamóna, tak by neměl šanci. Servala by z něj fáče, než by si stačil říct „silikony“. Jsou tady i vyfocený.
Nakloní se přes okraj palandy a drží magazín RIMMEROVI před obličejem.
LISTER: Tohle je Argyle a tady to dítě. Koukni.
Když LISTER vidí, že se RIMMER nedívá, třese mu časopisem před obličejem. Bez úspěchu. Navíc se LISTER zadívá na fotografii pozorněji a zjistí, že se zmýlil.
LISTER: Ne, ne, ne, ne, ne, *tohle* je Argyle a *tohle* je to dítě! Zmátla mě ta čapka a ten bryndák. Myslel jsem, že to bude to dítě!
RIMMER prudce vstane a jde si i s knihou sednout ke stolu, kde do ní znovu upřeně zírá.
LISTER: Třiaosmdesátiletej táta! Jak to může zvládat? Ten nebude v noci vstávat, aby to dítě nakrmil. Nejspíš bude hrát mrtvýho! „Drahý, dal bys mu dneska tu flašku ty?“
LISTER se svalí na podušku a na několik vteřin vytřeští oči předstírajíc nebožtíka.
LISTER: To je přece na draka, ne?
LISTER zahodí časopis, seskočí z kavalce a sedne si ke stolu naproti RIMMEROVI.
LISTER: Jak já to vidím, tak jediná výhoda je v tom, že jim ta ženská může měnit plínky najednou.
Šklebící se vlastnímu vtipu čeká i na nějakou odezvu v RIMMEROVĚ obličeji, ale žádné se mu nedostane. Zírá RIMMEROVI upřeně do tváře.
LISTER: Ty se mnou furt nemluvíš? Chováš se jako malej fracek.
Zamává RIMMEROVI rukou před očima, který neustále civí do knížky.
LISTER: Mám sto chutí ti zase nalejt ovesnou kaši do bot. To tě naučí, co je to dospělost… Hele, tak víš co? Vsadím se, že tě do minuty donutím něco říct. O dvacet táců. Plácnem si?
Natáhne pravou ruku a položí ji na RIMMEROVU knihu, ten nehne ani brvou, uchopí LISTEROVU ruku a sejme ji z knihy.
LISTER: Dobře, jestli to bereš, nic neříkej.
Zašklebí se.
LISTER: Jo, bereš! Jdeme na věc. Takže já teď něco řeknu a ty budeš totálně vyřízenej. Jo? Připravenej?
Znovu mu zamává rukou před obličejem.
LISTER: Stalo se to před pár lety, když peněz nebylo nazbyt a já potřeboval životně nutně jedno pivo. Vzal jsem si prachy z tvý peněženky.
Pantomimicky předvádí, jak ji otvíral a doprovází to zvuky podobnými otvírání žulového sarkofágu.
LISTER: Och! To byl horor se do ní dostat. Na tuhle zapomněl i čas. Ale bylo to k ničemu, barman na palubě B mi řekl, že španělský dublony už dávno neplatěj. A že jsem je měl vyměnit hned po porážce jejich flotily!
RIMMERŮV obličej se mírně cuká, ale odezva zatím nenastala.
LISTER: Ani tohle s tebou nehlo. Nesnášíš narážky na svou lakotu. Většinou tě to tak nadzvedne, že si musíš udělat čaj z novýho pytlíku.
RIMMEROVA tvář opět zpevní a LISTER nechce věřit, že by prohrál sázku.
LISTER: No, ještě zbejvá spousta času.
Najednou se rozesměje, jako by si vzpomněl na něco vtipného.
LISTER: Pamatuješ Yvonne McGruderovou? Líbila se ti, viď? Co?
RIMMER škubne mimoděk obočím a zavrtí se na židli.
LISTER: Víš, že jsem s ní chodil? Dřív než ty. To jsi nevěděl, že ne? Bohužel to skončilo. Fakt mě to vzalo. Dodneška mám jizvy. Spáleniny od parket se holt nehojej!
RIMMEROVY oči jsou stále v klidu přilepeny na stránkách jeho knihy, což ovšem nelze říct o zbytku jeho obličeje. Celá jeho tvář se kroutí v křečích a jeho tělo se třese. LISTER se zašklebí, předkloní se a klade důraz na další vyřčená slova.
LISTER: Měla nás voba! A zadek si vyhoblovala až na kost!
LISTER se chytí za zadek, začne vsedě poskakovat na židli a provádět kopulační pohyby pánví, což doprovází oplzlými zvuky. RIMMER celý zrudne, už to nevydrží a exploduje.
RIMMER: ZAVŘEŠ TEN ZOBÁK!
LISTER: No neříkal jsem to? Dáš mi dvacet táců!
Nadšen svým vítězstvím vrací se LISTER na kavalec.
RIMMER: Mám pocit, že za dobu tvého blábolení uběhlo pár století. Mám hlavu tak vybrakovanou, jako bych strávil tři dny na semináři o perspektivách hřebíku. Dovedeš si vůbec představit, jak jsi otravný? Na to jsi mistr! I tropické ekzémy by se od tebe měly co učit!
LISTER: No tak se mnou mluv.
RIMMER: Ne.
LISTER: Omlouvám se ti, stačí? Kolikrát chceš, abych ti to zopakoval? Vážně mě to mrzí!
RIMMER: Ne, nemrzí!
LISTER: Šlo o nešťastnou náhodu!
RIMMER: Náhodu? Vymačkals na mě celou tubu, ty hnusný, odporný, smradlavý opičí zvratku!
LISTER: Hlavně že se mnou už mluvíš. Já věděl, že se udobříme.
Lehne si spokojen do postele a pokračuje v četbě magazínu.
LISTER: „Třiaosmdesát“!

O TŘI DNY DŘÍVE:

Vesmír

Kosmik letí vesmírem směrem k důvěrně známé, červené kosmické lodi.

Kokpit Kosmiku

Je tu KOCOUR. Zírá nevěřícně na Červeného trpaslíka. Jsou „doma“!

Nákladní dok

KOCOUR: (Hlas) Je dokonce ještě větší, než jak si ho pamatuju.
Vlétne s Kosmikem do vrat od nákladního doku. Nehrozí tu žádné nebezpečí, že by Kosmik zavadil o vrata, jak se tomu v minulosti mnohokrát stalo. Vrata jsou totiž nepoměrně větší.
Kosmik vlétne do nákladového prostoru. Tady už jeden Kosmik stojí. Také mnohonásobně větší, než ten v němž právě letí trpaslíkovci. Jejich Kosmik je vůči okolí podezřele miniaturní.
KOCOUR: (Hlas) Jééé, panstvo… problém na obzoru!

Kosmik vletí do chodby, která se pomalu horizontálně i vertikálně zmenšuje.

Kokpit Kosmiku

Je tu KOCOUR, KRYTON a KOCHANSKÁ. Vstoupí LISTER.
LISTER: Kocoure! Koukni na mý tělo!
LISTER má rozhalenou košili a obnažený hrudník. Vše je již v jeho normálních proporcích.
KOCOUR: To je pozvánka, která tlačenici nevyvolá.
LISTER: Ne! Je zase normální!
Sedá si na své místo.
KRYTON: Na to teď není čas, pane. Letíme Červeným trpaslíkem a Kosmik se podle všeho zvětšuje.

Koridor Červeného trpaslíka

Kosmik se řítí chodbou, která se zmenšuje ze svých původních obřích rozměrů.

Kokpit Kosmiku

KOCHANSKÁ: Kosmik se nezvětšuje, ale Trpaslík se zmenšuje!
LISTER: To bude souviset s molekulárníma procesama. Jako to mý tělo!

Koridor Červeného trpaslíka

Kosmik letí kolem obří mřížky, za níž je obří ventilátor. Proud vzduchu zabrání pokračovat Kosmiku v jeho směru a vtahuje ho dovnitř.

Kokpit Kosmiku

KOCOUR: Táhne nás to do ventilátoru!

Ventilátor

KOCOUR: (Hlas) To je konec!
Kosmik je vtažen do větrací šachty. Jen taktak prolítne mezi čepelemi obrovského ventilátoru. Naštěstí bez úhony.

Kokpit Kosmiku

S Kosmikem to pořádně hází. Letí šílenou rychlostí ve stále se omezenějším prostoru.
KOCHANSKÁ: Ty stěny se zužují!
KRYTON: Musíme jednat odvážně, jasně a rozhodně. Navrhuji změnit poplach z modrého na červený.
KOCOUR: Kašli na červenej! To chce rovnou hnědej!
KRYTON: Ale hnědý poplach neexistuje.
KOCOUR: Tak to se uvidí za chvíli. A nebrečte, že jsem vás nevaroval.
HOLLY: (Objeví se na monitoru) Tak co, hoši? Dáte si hádanku, kterou napovím nosem, nebo není vhodná chvíle?
LISTER: Holly, za chvilku jsme na kaši!
HOLLY: Takže asi ne, co?
KRYTON: Nanoboti měli obnovit loď a všechno vrátit do normálu!
KOCHANSKÁ: Nemáme ponětí, kde jsme, co dělat a ani co se děje. Všechno je zase v normálu.
HOLLY: Nechcete aspoň jednu bleskovku? Jde o sci-fi film a jméno lodi, jediné slovo.
Napodobuje odpočítávání času užívané ve vědomostních soutěžích. Čas vyprší.
HOLLY: Nozdrolomo! Týden jsem to vymýšlel. Trhák, co?
KRYTON: Sleduji čas do nárazu… přicházejí výsledky – už jsou tady.
LISTER: Kolik nám zbejvá?
KRYTON: Asi tolik než přečtete písmenka na STOPce.
KOCOUR: Tak to je v pohodě. Ty já nikdy nezvládnu na jedno posezení!
KOCHANSKÁ: Jaká je naděje, že se odtud dostanem?
KRYTON: Asi taková jako vidět pana Listera drátem přišívat záplatu na žlutých těhotenských kalhotách.
LISTER: To už je fakt dávno, co jsem tohle dělal. Nemůžeš ten pekáč trochu zrychlit? Takhle nás to slisuje jako v nějakym obrovskym mandlu!
KOCOUR: Hladce oholen a dokonale vyžehlen! To byl vždycky můj velkej sen.
KOCHANSKÁ: Možná se z toho vysekáme, když to vezmem přes Epsilon 14 a u hydrojednotky doprava. Ušetříme dvě minuty!
KRYTON: No co tomu říkáte? Nechápu, že žena před třicítkou má pořád medvídka, jemuž říká Baboo, a přitom když jde o navigaci, nikdo se jí nevyrovná.
LISTER: (Nakloní se k obrazovce na palubní desce) Co ty si o tom myslíš, Holle?
HOLLY: Rovnou za nosem, když už tak naléháš.
LISTER: Epsilon 14.

Větrací šachta

Kosmik míjí závratnou rychlostí větrací otvory.

Kokpit Kosmiku

KRYTON: Co to? Před námi je slyšet nějaký srdeční tep, a to neskutečně rychlý!
KOCHANSKÁ vstává ze sedadla a dívá se vpřed čelním sklem.
KOCOUR: To jako že letíme na srdce bez těla? Není divu, že bije tak rychle.

Větrací šachta

Jak si to Kosmik fičí šachtou, vynoří se najednou z temnoty silueta obrovité krysy, vztyčí se a piští. KOCOUR obratně zvedne vozítko a vyhne se jí.

Kokpit Kosmiku

LISTER: Viděli jste?
KOCOUR se směje a zbytek posádky je taky pobaven.

Větrací šachta

V temnotě čeká další krysa. Tentokrát však otočená po směru Kosmikova letu. Ten nestihne uhnout a napálí to kryse přímo do konečníku.

Kokpit Kosmiku

Kokpit je v temnotě. Je slyšet rychlý tlukot srdce. Na tvářích trpaslíkovců se zračí znechucené grimasy.

Větrací šachta

Bezmocná krysa s Kosmikem v zadku letí větrací šachtou. Marně mává nožičkami.

Kokpit Kosmiku

HOLLY: Doufám, že nás nechytěj policajti. Jízdu v krysím zadku trestají.
LISTER a KOCOUR trhnou důrazně kniply, čímž prudce zabrzdí, až KOCHANSKÁ klopýtne. Kosmik se vyprostí z análního otvoru krysy.

Větrací šachta

Vidíme záhyb větrací šachty. Ze zatáčky se nejdříve vyřítí krysa, letící vzduchem, metající salta a někam zahučí. Kosmik ladně zatočí a ponechá krysu jejímu osudu. Jak se Červený trpaslík stále scvrkává, Kosmik se blíží k průzoru větrací šachty. Prorazí mřížku. Díky zmenšování je však každý další průzor menší a

menší. Ten příští utrhne Kosmiku celou jeho zadní část a ta zůstane ležet na místě, zatímco zbytek vozítka pokračuje už jen díky setrvačnosti v letu.

Kokpit Kosmiku

KOCOUR: Podle scanneru jsme přišli o všechny motory! Hele – Chytne LISTERA za paži a naléhavě si ho přitáhne.
KOCOUR: - nečet` já jsem někde, že by to mohlo ohrozit letový schopnosti?

Konec větrací šachty

Poslední průzor už nezvládne ani střední část. Utrhne se a samotný kokpit Kosmiku klouže za velkého jiskření po nákladové rampě.

Kokpit Kosmiku

V kokpitu všechno hoří, jiskří a exploduje.
KRYTON: Ztratili jsme střední část a kuchyň! Všem se omlouvám, ale k obědu budeme mít pouze sendviče!

Nákladní rampa

Kokpit narazí do beden a začne poskakovat po zemi. Zastaví se až v rohu nákladové rampy. Vyčerpaná a dezorientovaná posádka začne kokpit rychle opouštět. První KRYTON podpírajíc KOCOURA, za nimi prchá KOCHANSKÁ a v závěsu i LISTER. Běží, co jim nohy stačí. Když už jsou v bezpečné vzdálenosti, kokpit exploduje. Jeden jeho kus je explozí mrštěn jejich směrem a opětovně vybuchne nad jejich hlavami. Trpaslíkovci padnou obličeji k zemi a kryjí se. Když pozvednou tvář, spatří tři muže ve žlutém ochranném obleku. Dva z nich sejmou masku.
SELBY: Dave?
LISTER: Selby?! Chene?!
Pomalu vstává a nemůže uvěřit.
LISTER: Jste to vážně vy?
CHEN: Jsme to vážně my? Podívám se. Jo, jsme to my.
LISTER: No kluci! To je paráda!
Vrhne se na ně a obejme je. Ostatní trpaslíkovci to sledují s nechápavými výrazy ve tváři a také pomalu vstávají.
LISTER: To snad není pravda!
KRYTON: Vy ty lidi znáte?
LISTER si stoupne mezi SELBYHO a CHENA a drží je kolem ramen.
LISTER: Jestli je znám? Když byli zlitý jako děla, tak jsem je svlíkal a natíral je nazeleno! No jasně že je znám! Tohle je posádka Trpaslíka!
KOCOUR: Jak to?
KOCHANSKÁ: Nanoboti je museli obnovit spolu s lodí.
LISTER: Tohle je Chen –
Políbí CHENA na tvář.
LISTER: - ten dělá v kuchyni a je pořád namol. A tohle je Selby –
SELBY odsune hlavu z obavy, že by byl také políben. LISTER s ním jen lehce zatřese.
LISTER: - a ten je taky pořád namol! Kde je Peterson?
CHEN: Ten nemoh`. Je namol!
KRYTON: Posádka je naživu! To je úžasná zpráva! Báječná, neuvěřitelná! Takového žehlení navíc! Paráda!
Bez povšimnutí zatím přišli ještě další dva důstojníci. Jeden chytne LISTERA zezadu za límec a odstrčí ho od jeho přátel. Je to kapitán HOLLISTER.
HOLLISTER: Pane Thorntone, řekněte jim práva.
Druhý příchozí, vojenský strážník, přistoupí k LISTEROVI tváří v tvář.
THORNTON: Davide Listere, jste obviněn z krádeže a zničení Kosmika. Rovněž z toho, že nemáte pilotní licenci a že jste na palubu propašoval dva černé pasažéry a rovněž důstojníka Kochanskou. Cokoliv teď řeknete, může být u vyšetřovací komise použito proti Vám. Žádáte o nějakou formu pomoci?
LISTER: Jo, limonádu a pěkně velkou skotskou.
THORNTON chytne LISTERA za rameno a otočí ho.

Koridor Červeného trpaslíka

Vbíhá LISTER po boku s ozbrojeným THORNTONEM. Oba v poklusu.
THORNTON: Levá – dva – levá – dva – levá – dva – levá – dva!
LISTER: Nechcete zvolnit? Praskne vám nějaká žíla!
THORNTON: Drž zobák, ty prevíte! Rozuměls? Rozuměls?!
LISTER: Ano!
THORNTON: Co „ano“?!
LISTER: „Ano“, pane křikloune.
THORNTON: „ANO, PANE!“

Ubikace

Je to kajuta, kterou všichni dobře známe. Palanda, na jedné z modrých židlí leží LISTEROVA kytara, na stolku jeho akvárium, šestiúhelníkové okno, na stěně RIMMEROVY plavecké diplomy, uprostřed místnosti stůl a židle.
THORNTON: Levá – dva – levá – dva – levá – dva – levá – dva – zastavit – stát! Levou ruku.
LISTER si vyhrne levý rukáv a THORNTON mu umístí na zápěstí bezpečnostní kovový náramek. Když náramek zaklapne, červeně se rozbliká.
THORNTON: Pohov.
Odejde a LISTER zůstává sám, značně vyčerpaný klusáním. Když zmizí THORNTON z dohledu, aktivuje svými hodinkami HOLLYHO a ten se objeví na stěnovém monitoru.
HOLLY: Tak co, dobrý?
LISTER: O tobě ještě nevěděj, Holle. Možná není od věci u toho zůstat.
Vezme ručník a otírá si zpocený obličej.
LISTER: Potřebuju něco vědět. Když ta komise rozhodne, že jsme vinný, co se bude dít?
HOLLY: No, nejspíš si daj čaj, poklábosej a pak půjdou domů.
LISTER: Co bude s náma, ty troubo, ne s nima!
HOLLY: Jestli to projedete, půjdete na pár let do basy.
LISTER: Do basy?
HOLLY: Je ve třináctém patře.
LISTER: Třináctý patro tady není!
HOLLY: Ale jo, je. To bylo tajné. Jen pro pár zasvěcených.
LISTER: Tak kdo to věděl?
HOLLY: Všichni důstojníci a ti, co viděli seriál „Zóna soumraků“.
LISTER: A jak to tam vypadá?
HOLLY: Kdybych prodával reality, tak bych to popsal jako vězení v klasickém stylu, s bohatou faunou a dvěma sty pokoji, každý s vlastním kbelíkem.
LISTER: Do pytle, Holle!
HOLLY: Říkají tomu Tank. Bylo tam celkem čtyři sta vězňů. Vezli je všechny na Adelphi 12. Podle všeho byli vzkříšeni taky.
LISTER: Jaký jsou? Ne, neříkej mi to. Už teď to vím. Všichni jsou zarostlí a dementní, dech jako starý plíny, ruce jako lopaty… odpad celýho vesmíru. Takový jsou všichni.
HOLLY: No, ty lepší z nich ano. Počkej, jednoho z nich mám v databázi. Koukni se:
HOLLYHO obraz je nahrazen děsivým tetovaným obličejem se zeleným pruhem vlasů a stovkami piercingových cvočků a kroužků.
NIGEL: Já jsem Nigel a jsem prima!
HOLLYHO obraz je zpátky.
HOLLY: Tak vidíš. Není to samej vrahoun. Nigel je zlatíčko, i když bývá trochu nerudný, když k němu jdeš moc blízko s magnetem.

LISTER: Mockrát ti děkuju. Už se fakt těším –
Stiskne knoflík na hodinkách a HOLLY zmizí.
LISTER: - do lochu.
Sedne si na židli. Tiše vejde RIMMER, pobaven LISTEROVÝMI obavami.
LISTER: Na dva roky! Dva roky bez kari a bez piva! Dva roky bez sexu!
RIMMER se opře o LISTEROVU židli a seshora na něj shlédne.
RIMMER: To si fandíš!
LISTER překvapeně vzhlédne.
LISTER: Rimmere!
RIMMER se loudá napříč místností.
RIMMER: Hodí ti na hlavu předpisy i s knihou a pak regály a celou knihovnu cihlu po cihle.
LISTER: Sakra, vůbec jsi se nezměnil.
Zalituje toho.
RIMMER: Co tě to popadlo, pilotovat Kosmika, ty pako? Jsi technik! Nicka! Břídil!
LISTER: Asi to bude znít šíleně, ale posádka zahynula, včetně tebe! A všechny vás vzkřísili takoví mikroskopický robůtci.
RIMMER: Já zahynul?
LISTER: Jo.
RIMMER: A posádka taky?
LISTER: Jo.
RIMMER: A ty strávíš dva roky v base se smečkou neandrtálců potetovaných pravopisnými chybami? Kde to jsme, je tohle můj ráj?
LISTER: Hele, únik radiace všechny vyřídil. Já jsem to přežil jen díky stázi.
Vstává a jde blíž k RIMMEROVI.
LISTER: Pak dorazili ty nanoboti… postavili znova loď a vzkřísili posádku.
RIMMER: A kdepak jsou?
LISTER: Já nevim. Práskli do bot! Nevyužijeme pátej dodatek?
RIMMER: Být tebou, tak se odvolám i na šestý, sedmý a osmý.
LISTER: Musím je najít, aby potvrdili naši výpověď. Kdo jinak uvěří naší obhajobě? Jenom feťáci a Společnost přátel UFO. Chci, aby si mi pomoh`.
RIMMER: Já?
LISTER: Kdo jinej, Rimmere? Nemůžu se hnout z kajuty. Jakmile vstoupim do dveří –
Ukáže ke dveřím a pak si poklepe na bezpečnostní náramek.
LISTER: - v zadku mám tolik wattů, že bych osvítil celej stadion!
RIMMER: Když uvážíme, co budoucnost tvému zadku chystá, pár milionů voltů se v tom hravě schová…

Koridor Červeného trpaslíka

KRYTON a KOCHANSKÁ jdou chodbou v doprovodu dvou strážných. KRYTON drží blok a pero.
KOCHANSKÁ: Proč to ty nanoboti udělali? Takhle nám to zavařit.
KRYTON: V minulosti dělali pouze věci, které pro nás byli přínosem. To by nás mělo utěšovat.
KOCHANSKÁ: Například?
KRYTON: Když poprvé ukradli Trpaslíka a vzali nás na projížďku kolem půlky galaxie. Vzali nás na Legii, kde pan Rimmer získal holografické tělo.
Zapíše si to do bloku.
KOCHANSKÁ: Přínos.
KRYTON: Hm, a pak zprovoznili Hollyho.
Také si to poznamená.
KOCHANSKÁ: Přínos. A pak vás vzali do časového zlomu, kde jste potkali mě!
KRYTON se zastaví, chvíli přemýšlí, zavrtí hlavou a zahodí blok i pero. KOCHANSKÁ se také zastaví a rozladěně na něj zírá. Strážný do ní zezadu šťouchne, aby pokračovala v cestě.

Koridor na důstojnických palubách

VEDOUCÍ LÉKAŘKA oděna v bílém plášti, pod nímž má šedou halenku a krátkou sukni, poklepává netrpělivě nohou a dívá se na hodinky, čekajíc před kapitánovou toaletou. Ozve se spláchnutí a dveře se otevřou. Ze záchodu couvá HOLLISTER se sprejem na osvěžení vzduchu, kterým rozhodně nešetří. Odloží ho na poličku u dveří. Vtom si všimne VEDOUCÍ LÉKAŘKY a zarazí se.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Co je pravdy na té fámě, že jsme tři miliony let ve vesmíru a že Trpaslík změnil tvar?
HOLLISTER na ni nedůvěřivě a podrážděně zírá. Jde do koridoru a ona ho následuje.
HOLLISTER: To je přísně tajná informace, Karen! Kdo Vám to sakra řekl?
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Automat na kávu na palubě G4.
HOLLISTER: Já bych ho snad zabil. Degraduju ho, ode dneška bude vydávat tampóny.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Je to pravda?
HOLLISTER: Dokud nenahodíme Hollyho, tak to nemůžeme ověřit.
Dojdou k výtahu a HOLLISTER stiskne knoflík.
HOLLISTER: V Kosmiku zůstal jeden jeho procesor a my nejsme schopni ho restartovat.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Ten automat říkal, že Trpaslík teď odpovídá původním plánům, než společnost nařídila škrty.
HOLLISTER: Máme teď kvarkový generátor hmoty a antihmoty, dále bioorganickou počítačovou síť a karaoke bar na Céčku.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Ale jak to? A jak to, že jsme tak hluboko ve vesmíru?
HOLLISTER: To nikdo neví…
Dveře výtahu se otevřou, HOLLISTER vejde a VEDOUCÍ LÉKAŘKA hned po něm. Výtah se řítí velkou rychlostí šachtou.

Lékařská laboratoř

Na monitoru mediscanu naskočí obraz a text „mediscan přístupný“. Objeví se schéma upaženého humanoidního těla a začíná výpis: „Objeveny anomálie - kardiovaskulární systém a vnitřní…“ Na lůžku leží vyšetřovaný KOCOUR. V jeho obličeji lehce škube, jako by měl sen. U jeho lůžka stojí VEDOUCÍ LÉKAŘKA a HOLLISTER.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Myslíme si, že tohle není člověk. Koukněte na tohle.
Nadzvedne deku. Oba se dívají na KOCOUROVU hruď.
HOLLISTER: (Obdivně pískne) To jsou spalničky?
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Ne, to jsou bradavky, Franku.
Na monitoru mediscanu se na schématu těla objeví šest bodů na hrudi.
HOLLISTER: Šest bradavek? To by mě potom zajímalo, jaká je samice.
KOCOUR: (Náhle otevře oči a dívá se na kapitána) V posteli hrozně nenáročná. Zvlášť když hrajete na piano.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Vnitřní orgány má taky jiné.
HOLLISTER: V jakém smyslu?
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Jeho ledviny, játra, slepé střevo - všechno je barevně sladěno.
Ukáže to na monitoru a KOCOUR se na ně hrdě podívá.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: A co je divnější, stěny žaludku jsou podle všeho vymalované.
HOLLISTER: Jeho střeva vypadaj líp než moje kajuta.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Jo. Tep má taky dost zvláštní. Na rozdíl od běžného tepu ten jeho zní… rafinovaně.
KOCOUR: Snad u mě nečekáte trapnej lidskej tep? Bu-bu, bu-bu, bu-bu, bu-bu. Nemá to žádnou melodii.
HOLLISTER: Chci to slyšet.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA stiskne knoflíky na ovládacím panelu u KOCOUROVY postele.

Ozývá se bum-bu-bum--bum-bum, bum-bu-bum--bum-bum, bum-bu-bum--bum-bum.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Přitom puls má jiný rytmus.
Znovu to naťuká na ovládací desce. Laboratoří se teď ozývá KOCOURŮV puls. Je to chytlavá melodie jakoby hraná na bubínky. HOLLISTER se začíná klátit do rytmu a VEDOUCÍ LÉKAŘKA si ho nevěřícně prohlíží.
HOLLISTER: To má šťávu. Stáhla byste mi to na kazetu?

Čekárna

LISTER a RIMMER sedí v řadě židlí. LISTER čeká pravděpodobně na předvolání. Má na sobě sváteční uniformu - šedou košili a kalhoty a dokonce kravatu. Není mu v ní příliš pohodlně. U vstupu stojí stráž.
LISTER: Rimmere, já tě prosím, pomoz mi utýct. Musím najít ty nanoboty.
RIMMER: Nebudu kvůli tobě riskovat svoji kariéru. Já to někam dotáhnu!
LISTER: (Zašklebí se a prohodí sarkastickým hlasem) „Vzhůru na zikurat, šupity-šup."
RIMMER: Vzhůru na zikurat, to máš tedy pravdu! Složím důstojnické zkoušky!
LISTER: „A budu důstojník!"
RIMMER: A budu důstojník, ano! Důstojník. Muž dbalý cti a dobrých mravů.
LISTER: Já snad nemám tyhle vlastnosti?
RIMMER: Zpravidla, lidé dobrých mravů, když se nudí a chtějí, aby se mí kamarádi odebrali domů, tak lidé dobrých mravů zpravidla nehrajou „Pepka námořníka" na kazoo zasunuté mezi hýždě.
LISTER: (Směje se) Na to si pamatuju! Takhle jsem si hrával, co?
RIMMER: A když už jsme u toho, když někdo trošičku přebere a usne nahý spánkem spravedlivých, člověk se ctí zpravidla neudělá fotku tvého bimbase, nenakreslí mu kníry, pusu a uši a nepověsí to na nástěnku pod „Pohřešované osoby".
LISTER: (Kývne) Jo.
RIMMER: A nenapíše: „Neznáte ho? Má se za to, že jde o slavnou filmovou hvězdu."
LISTER: Jako kdyby tvůj bimbas s namalovanejma očima byl podobnej filmový hvězdě. Na to vypadá moc dobře.
RIMMER: Ode mě pomoc nečekej, Listere.
LISTER: Bylo to před fůrou let…
RIMMER: Bylo to minulý týden!
LISTER: Jo, minulej tejden pro tebe. Tebe právě vzkřísili. Pro mě to jsou celý léta. A vůbec, byl jsem nadrátovanej. Nalil jsem do sebe kdeco. Dokonce i ten růžovej hnus, co byl v baru až úplně vzadu.
RIMMER: To byla moje okena… Nechal jsem ji tam, když jsem čistil sklo.
LISTER: Dalo se to pít, když se do toho nalil ten kávovej likér.
RIMMER: (Zírá na LISTERA) Tys vypil i můj sidol? To snad není pravda.
LISTER: Ale já se změnil, jsem teď jinej… vyzrál jsem, umím se chovat. Už dávno si nemíchám čaj šroubovákem. Pomalu by si mě nepoznal.
RIMMER: Přestal jsi hrát na kytaru?
LISTER: Ne. Ale nedoprovázím se na podpaží. Už si na tobě nepotřebuju vylejvat svoje mindráky.
RIMMER: Jak to?
LISTER: Byl jsem dlouho pryč. Takovejch pět, šest let, když nepočítám stázi. Hodně jsem zažil. Šílel by si z toho hrůzou. Ale zvládnul jsem to. Můžu ti pomoct…
RIMMER: S čím?
LISTER: S povýšením.
RIMMER: (Směje se) Ts, absurdní. (Přestane se smát) Jak?
LISTER: Informace. Viděl jsem tajné záznamy posádky. Znám jejich silný i slabý stránky…
RIMMER: Jak to?
LISTER: Předtím, než vás vzkřísili, nechal jsem si vyjet záznamy celý lodi. Hodnocení posádky, zdravotní karty, poznámky psychoterapeuta. „Informace, to je moc." Kdo to řek`?
RIMMER: Nevim.
LISTER: Já taky ne. Prostě můžu zařídit, aby si vypadal jako génius. Povýšej tě v poli, nebudeš muset skládat zkoušky, dělat ty astro-inženýrský hovadiny… Stačí, aby si mně pomohl.
RIMMER: Já mám své zásady, Listere. Nemůžeš si mě koupit příslibem moci a slávy. Fakt myslíš-- jo, jdu do toho. Ale nejdřív mi musíš dát důkaz.
LISTER: Máš ho mít.
RIMMER: Zařiď mi povýšení.
LISTER: Žádnej problém.
RIMMER: Dobře. Platí.
LISTER: Důvěrný záznamy najdeš v řídící kabině Kosmika. V těchhle hodinkách je nahraná stará verze Hollyho. Dovede tě tam.

Lékařská kancelář

U stolu v malé, nikoli však v těsné místnosti sedí KRYTON a proti němu muž menší postavy, středních let, vyššího čela a především přehnaného úsměvu.
PORADCE: Dobrý den, jsem doktor Lucas McLaren. Jsem hlavním psychiatrem této lodi a myslím, že bychom si spolu měli konečně pořádně pokecat.
Mluví ke KRYTONOVI jako k malému dítěti.
KRYTON: Já se jmenuji Kryton, pane.
PORADCE: Výborně! Jde nám to moc dobře, viďte?
Poznamená si na papír KRYTONOVO jméno.
PORADCE: Takže Vy jste robot, je to tak?
KRYTON: Aspoň bylo, když jsem se naposledy díval.
PORADCE: A řekl byste mi, kdy jste byl vyroben? Pamatujete si to?
KRYTON: 2340.
PORADCE: Výborně, 2340.
Zapíše si to. Pak se zamyslí, zvedne zrak ke KRYTONOVI, jako by rozpoznal jeho rozpustilý žert.
PORADCE: To je v budoucnosti, že ano?
KRYTON: Ano, byl jsem vyroben po Vaší smrti.
PORADCE: Jak jinak, výborně, výborně. Takže já zemřel a Vy jste byl vyroben. Řekněte mi, jak dlouho jsem asi tak mrtvý.
KRYTON: Ale Vy už nejste mrtvý.
PORADCE: Že ne?
KRYTON: Ne. Ne, už jste zase naživu. Vy to nepoznáte?
PORADCE: Á, tak je to! Takže jsem byl naživu, zemřel a pak jsem zase začal žít..?
KRYTON: Měl jste ohromné štěstí!
PORADCE: (Směje se) To teda měl. Ježiši! Ta židle je přišroubovaná, viďte, Krytone?
KRYTON, připásaný k židli, se podívá.
KRYTON: Ano, je.
PORADCE: To jen pro kontrolu! Báječně, báječně! No a, jak jsem zase vskočil zpátky do života?
KRYTON: Byl jste znovu sestrojen takovými malilinkatými drobňoučkými robůtky!
PORADCE: „Drobňoučkými robůtky"?
KRYTON: Vydávají podivné zvuky - „minimininimininimininimini".
PORADCE: Ano, mohl byste se ještě jednou podívat na tu židli?
KRYTON ji znovu zkontroluje.
PORADCE: Pořád je přišroubovaná?
KRYTON: Ano, je.
PORADCE: Pořádnými šrouby, co jdou hluboko do podlahy?
KRYTON: (Pokusí se s ní simultánně zatřást) Ano, pane.

PORADCE: Skvěle, skvěle. Řekněte mi, jaký vlastně, podle Vás, Vy jste robot? K čemu jste byl naprogramován?
KRYTON: Jsem sanitární android. Programován k úkonům souvisejícím s hygienou - praní, uklízení, žehlení.
PORADCE: Hm. Ale také pilotujete vesmírné lodi, viďte? Tváříte se jako parádní důstojník a sedíte v parádní otočné židli a mačkáte ty krásné knoflíčky.
KRYTON: Ano, to také. Za to vlastně vděčím panu Listerovi.
PORADCE: Panu Listerovi?
PORADCE se probírá několika listy a hledá LISTEROVY materiály.
KRYTON: Ano, pomohl mi vymanit se ze svého programu. Za ta léta se mi podařilo vyvinout spoustu charakterových vad, na které jsem nesmírně pyšný. Jsem i schopen vcelku slušně lhát, například: „Máte velmi povedený sestřih."
KRYTON se srdečně směje a nechápavý PORADCE raději také.
KRYTON: Vidíte, jak mi to jde? Kromě toho jsem dokonale zvládnul nafoukanost, i když tak hodnotím sám sebe. Rozvinul jsem i některé základní emoce, včetně strachu: „Pane Bože, tohle nás zabije!", smutku: „Pane Bože, zabilo nás to," štěstí: „Kdepak, nezabilo!", překvapení: „Ó, stala se ze mě žába!" a dnes už mohu hrdě prohlásit, že zvládám hněv s drobnou bezhlavou agresivitou. Najednou zařve a udeří pěstí do stolu na místě, kde má PORADCE ruku. Ten vykřikne, ale hned se snaží nasadit svůj obvyklý, usměvavý, bezstarostný, psychiatrický obličej.
KRYTON: To je novinka.
PORADCE: Ale jděte.
PORADCE starostlivě přikývne a začne si dělat poznámky, zatímco KRYTON dál blábolí.
KRYTON: Chtěl jsem to letos předvést na emoční přehlídce. V současnosti dělám na ambivalenci, tedy projevu dvou protikladných a nesmiřitelných emocí týkajících se jedné věci.
KRYTONOVA tvář najednou střídá různé úšklebky a křečovité obličeje. PORADCE na to zmateně zírá.
KRYTON: Jak vidíte, tohle ještě nemám úplně v malíčku. Vypadám jako pes s karamelou v hubě.
PORADCE: (Zkontroluje poznámky) Jaký je Váš vztah k Listerovi?
KRYTON: Toho člověka mám moc rád. Naučil mě všechno. Bez něj bych určitě byl normální.
PORADCE: Napíšu Vám doporučení, které Vám, jak se domnívám, pomůže. Než to však napíšu, mohl byste se ještě jednou podívat na tu židli?
KRYTON se na ni podívá. PORADCE zatím natiskne na KRYTONOVY materiály razítko - „OBNOVIT TOVÁRNÍ NASTAVENÍ".

Nákladní dok

RIMMER se blíží k troskám Kosmiku.

Trosky Kosmiku

RIMMER se prohrabuje troskami Kosmiku, zuhelnatělými kabely, rozbitými ovládacími panely, zbytky počítačů. V jedné zdířce konečně najde hledané CD.
RIMMER: Tak!
Strčí si ho do kapsy. Vtom zahlédne něco na zemi. Dvě ampulky, jedna s modrou, druhá s červenou tekutinou. Přečte štítky, jimiž jsou označeny.
RIMMER: „Virus štěstí". „Sexuální přitažlivost".
Stiskne knoflík na hodinkách a objeví se HOLLY.
RIMMER: Holly? Co to je?
HOLLY: Dave je kdysi získal od nějaké vědkyně, Lanstromové. Jde o pozitivní viry. Jeden ti dodá sexuální přitažlivost a ten druhý štěstí. Tedy pokud si tvoje tělo nevytvoří protilátky.
RIMMER zírá na ampulku červené tekutiny a cítí netušené možnosti.
RIMMER: Sexuální přitažlivost?
HOLLY: Ty je chceš využít?
RIMMER: Že se vůbec ptáš. To si piš, že je využiju. Jeden lok a uvidíme, jak to funguje.
Odšroubuje zátku.
RIMMER: Takže, teď do pusy!
Trochu si lokne.
RIMMER: Sklouzni trochu níž. A ať se kluk snaží.
Nadšený RIMMER odchází. HOLLY se tváří znechuceně a na obrazovce pod ním bliká sdělení: „PYTLÍKY NA ZVRACENÍ DO POHOTOVOSTNÍ POLOHY".

Koridor Červeného trpaslíka

RIMMER se loudá koridorem. V jeho rohu se baví tři ženy. Když se přiblíží RIMMER, přeruší hovor. On jim zdvořile pokyne a ony obdivně zavzdychají. RIMMER pozdvihne obočí v příjemném překvapení a pokračuje chodbou, naparujíc se při každém kroku. Potká další dvě ženy. Usmívají se na něho.
RIMMER: Dámy!
ŽENY: (Obdivně) Ahoj.
RIMMER pokračuje koridorem a ony se za ním se zájmem ohlížejí.
RIMMER: (Pro sebe) A svět miluje mizeru!
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ…

Epizoda 46, "Zpátky v Červeném 2"

Vesmír

Červený trpaslík pomalu pluje vesmírem. Objevuje se text: „Těžařská loď Červený trpaslík zrekonstruovaná i s posádkou armádou mikroskopických robotů. Důvod - čert ví.“

Kapitánova kancelář

Kapitán sedí u svého stolu a dívá se do kamery. Ta pípne a spustí se.
HOLLISTER: Toto je deníkový záznam kapitána Hollistera z lodi Červený trpaslík. Několik členů posádky je souzeno za činy spáchané proti flotile:
Objevuje se několik ukázek z minulé epizody „Zpátky v Červeném 1“.

Ubikace

LISTER sedí u stolu ve své kajutě a má okolo zápěstí zamčený bezpečnostní náramek. Má hlavu podepřenou rukama.
LISTER: Asi to bude znít šíleně, ale posádka zahynula, včetně tebe!
Otočí se na RIMMERA, který stojí vedle s nechápavým výrazem ve tváři.
LISTER: A všechny vás vzkřísili takoví mikroskopický robůtci.
Kamera pípne a střihne na záběr o něco později. Scéna je stejná. LISTER teď stojí a rozrušeně kráčí po kajutě.
LISTER: Musim je najít, aby potvrdili naši výpověď. Kdo jinak uvěří naší obhajobě? Jenom feťáci a Společnost přátel UFO. Chci, abys mi pomoh`.
Opět to pípne a záběr se změní.

Čekárna

RIMMER a LISTER sedí na židlích, oba v uniformách. LISTER se snaží RIMMERA zoufale přesvědčit. Série rychlých střihů nás provede jeho snažením.
LISTER: Viděl jsem fakt všechno, zdravotní karty, poznámky psychoterapeuta.
...
LISTER: Budeš vypadat jako génius. Povýšej tě v poli bez ňákejch přiblblejch zkoušek. Stačí aby jsi mě pomohl.
RIMMER: Já mám své zásady, Listere. Nemůžeš si mě koupit příslibem moci a slávy. Fakt myslíš-- jo, jdu do toho. Ale nejdřív mi musíš dát důkaz.
LISTER: Máš ho mít.
RIMMER: Zařiď mi povýšení.
LISTER: Důvěrný záznamy jsou v řídící kabině Kosmika. V těchhle hodinkách je nahraná stará verze Hollyho. Dovede tě tam.

Trosky Kosmiku

RIMMER se vrátil k troskám, které zbyly z Kosmiku. Prohledává zbytky terminálů. Z jednoho z nich vytahuje CDčko.
RIMMER: Tak!

Kapitánova kancelář - přítomnost

Kapitán sedí u svého velkého stolu, ve své vybavené kanceláři a věnuje se papírování. Vstoupí RIMMER s jakousi složkou v podpaží. Kapitán položí pero a podepře si hlavu. RIMMER se postaví do pozoru a začne salutovat. Jako vždy neuznává tradiční salutování Vesmírného sboru a jak se zdá, na své vlastní verzi skutečně zapracoval. Kroutí zápěstím a jak to vypadá, nechce jen tak přestat.
RIMMER: Pane kapitáne.
Kapitán civí na RIMMERA, který má stále vytrčenou ruku a kroutí zápěstím.
HOLLISTER: Rimmere, bude mít to salutování konce? Ea, mám si zajít někam na kafe? Nebo si vzít rovnou dovolenou?
RIMMER: Už to skoro bude. Tohle je můj speciální extra-dlouhý pozdrav, který je vyhrazen jen důležitým lidem.
Asi tak po padesáti ručních otáčkách RIMMER zakončí své salutování. Začne spouštět ruku dolů způsobem, jakým padá list ze stromu. Nakonec ji konečně schová za záda. Kapitán se na něj shovívavě usměje.
HOLLISTER: Chtěl jste se mnou mluvit?
RIMMER: Dělá mi starosti bezpečnostní systém naší lodi. U tepelného štítu se rýsuje možnost katastrofického scénáře.
Kapitánův úsměv zbledne, když zjistí, že RIMMER přišel s opravdu vážným tématem.
RIMMER: Ten, kdo ho špatně opravil, musel mít bezpochyby mozek velikosti zaječích varlat, nicméně na trouby a německé turisty narazíte všude. Navrhuji bezpečnostní opatření.
RIMMER podá kapitánovi složku. HOLLISTER ji zběžně projde a v jeho tváři je vidět překvapení.
HOLLISTER: To jste fakt vymyslel Vy?
RIMMER: Dovolte mi tvářit se samolibě.
HOLLISTER zavře složku a naznačí souhlas.
HOLLISTER: Povolení uděleno.
Přes RIMMEROVU tvář se rozlije samolibý úsměv.
HOLLISTER: Výborně, Rimmere. Jste chlapík.
RIMMER: Ale ještě než půjdu. Blahopřeji Vám k výročí svatby.
RIMMER položí kapitánovi na stůl malý dortík.
RIMMER: Určitě se Vám po ženě hrozně stýská.
Kapitán vezme dortík, hluboce si přičichne a zasní se.
HOLLISTER: Borůvkový muffin... jako dělávala Marta... no tohle... děkuju, Rimmere, já...
Kapitán odloží dortík na stůl a ukáže ke dveřím, snad aby nabyl zbytek autority a byl drsnější.
HOLLISTER: Můžete jít.
RIMMER: A ještě jednu věc, pane. Zdravotníci tvrdí, že nám to už došlo, ale já jsem ve skladu objevil pár neotevřených mediboxů. Jestli to budete potřebovat, je to Vaše -- bez dalších dlouhých řečí.
RIMMER podá kapitánovi malou obdélníkovou krabičku.
Kapitán luští text na boku.
HOLLISTER: „Konečníková hojivá mast. Snadno aplikovatelná mast dodávaná se specielní rukavicí.“
RIMMER mu podá onu rukavici. Má tvar pěsti s vytrčeným prostředníčkem. Kapitán zírá na RIMMERA.
RIMMER: „Univerzální velikost“...
Kapitán kouká na rukavici a pak tázavě na RIMMERA.
RIMMER: Vaše chůze Vás prozradila.
HOLLISTER zdvihne ukazovák, aby RIMMERA ještě zadržel a začne se hrabat v šuplíku.
HOLLISTER: Moment! Rimmere...
Vytáhne obálku, vezme papír ze stolu a vloží ho do ní.
HOLLISTER: Rád bych, abyste tohle doručil.
Kapitán napíše na obálku jméno a podá ji RIMMEROVI.
RIMMER: Ale jistě, pane.
RIMMER vezme obálku, olízne ji a uzavře. Převrací ji v rukou a všimne si adresáta.
RIMMER: Á, to je adresováno mně.
HOLLISTER: Dnes pořádám večeři pro pár lidí, které jsem si vyhlédl k vyšším cílům.
RIMMER: A chcete, abych tam roznášel víno?
HOLLISTER: (Ukazuje na složku) Tahle zpráva je vskutku skvělá! Chci, abyste s námi povečeřel. Tak nashle večer. Jo, a je to na černé kravaty...
RIMMER: Krevety či raci, já jím úplně všechno! Ale byl bych radši, kdyby nebyly černé... ty moje by snad mohly být měkčí.
Kapitán ukáže rázně ke dveřím.

HOLLISTER: Jděte už! A vemte si na sebe, co chcete.
RIMMEROVA ruka se začne opět zvedat způsobem padajícího listu. Krouží rukou tak silně, až se třese celé jeho tělo. Roztáčí ruku v neuvěřitelných vírech a jeho zápěstí se kroutí v neskutečných kreacích. Konečně dosalutuje. Dupne a vyvrkne si kotník. Odbelhá z místnosti. HOLLISTER na něj podrážděně kouká.

Ordinace

Je tu LÉKAŘ. Vejde KRYTON oděn do fialové kombinézy.
LÉKAŘ: Svlékněte se.
KRYTON zmizí za plentou. Hned nato se vrací k LÉKAŘI. Je bez své černé vnější plechové skořápky. Všechno má teď gumové a oranžové, přesně jako hlavu. Kryje si rukama své citlivé partie.
LÉKAŘ: Tohle mi naplňte za plentou.
Aniž by zvedl oči od papírování, podá KRYTONOVI vzorkovou láhev na moč. Ten si ji vezme za plentu. Vrací se s lahví plnou květin. LÉKAŘ pohlédne vyděšeně na květiny a uvědomí si, že s jeho pacientem bude více práce, než tušil.
O chvíli později se LÉKAŘ snaží změřit KRYTONOVI krevní tlak (olejový tlak?). Ale jak pumpuje do přístroje, nafukuje se druhá androidova ruka, až se uvolní a začne létat po místnosti. Pak se LÉKAŘ rozhodne vyšetřit KRYTONOVY citlivé partie. KRYTON leží na zádech, nohy od sebe a upevněné ve třmenech. LÉKAŘ stojí mezi nohama a v ruce svírá vrtačku. Když odšroubuje oba šrouby, KRYTONOVA hlava upadne a odkutálí se z místnosti.

Kajuta Kochanské

KOCHANSKÁ sedí v tureckém sedu na své posteli a drží bílého plyšáka. Zbytek hraček se válí po posteli. Jinak je pokoj chudě vybaven. Vstoupí sestra a přivede KRYTONA.
KOCHANSKÁ: Ahoj, Krytone.
Sestra odejde.
KOCHANSKÁ: Co tady děláš?
Uslzený KRYTON si sedne ke KOCHANSKÉ na postel.
KOCHANSKÁ: Co se děje?
KRYTON: Vyhodili mě jako ženu.
KOCHANSKÁ: Jako ženu, proč?
KRYTON: Protože nemám... (Šeptem) *penis*...
KOCHANSKÁ mu očima přelítne rozkrok a s porozuměním se na něj podívá. KRYTON pokračuje.
KRYTON: Jde o prevenci pohlavních nejasností ve vězení. Jak se to říká: „Jak nemáš s čím houpat, kliď se z našich doupat.“
KOCHANSKÁ: Tys... tys o něj nějak přišel?
KRYTON: Vždyť mi ho nikdy ani nenamontovali. Na co bych ho taky měl? Jedině kdybych přišel o obě ruce a potřeboval napsat svoje jméno do sněhu.
KOCHANSKÁ: Takže ty jsi fakt nikdy neměl žádnou buchtičku?
KRYTON: Ea, chcete snad říci „párek se dvěma vejci“. Jediní roboti, kteří měli zabudovaný penis, byli ti, co byli určeni na italské lodě. Měli se tam učit od italských kolegů postávat celý den a chlubit se tím svým nádobíčkem.
KOCHANSKÁ: Krytone, teď, když jsi žena, budeš muset zásadně změnit své chování.
KRYTON: Ale já dlouho ženou nebudu. Jenom do rána. Chtějí opravovat mé poškozené soubory. Už zítra odpoledne. A obnovit tovární nastavení!
KOCHANSKÁ: Ale bez těch poškozených souborů to už nebudeš ty!
KRYTON: Podle nich jsem ale potrhlý a nestabilní!
KOCHANSKÁ: Ale ne!
KRYTON: Spaste Kryťáka a pošlete na Aljašku! Trhlouš? Jak mohli dojít k takovému závěru? A z té nestability cítím takovou...
KRYTONŮV obličej se kroutí.
KRYTON: Sakra, tenhle pocit ještě pořád moc neumím!
KOCHANSKÁ: A co to mělo být?
KRYTON: Rozpolcenost. Není tomu rozumět, že? Byl jsem, jak pan Lister, když ho donutí jíst ovoce.
KOCHANSKÁ: No dobře, a co teda chceš dělat?
KRYTON: Já se s tím musím smířit. Sotva lze odporovat nadřízeným.
KOCHANSKÁ: Ne, ty musíš odmítnout!
KRYTON: To nejde! Jsou lepší než já. A nemám na to dost síly.
KOCHANSKÁ: Něco ti poradím. Pokud tě zítra popadne strach, tak si je představ na záchodě, jak tam trůní... představuješ si to?
KRYTON: Ne. Ó, jé. Ano!
KRYTON je potěšen a směje se.
KOCHANSKÁ: A jsou snad lepší než ty?
KRYTON: Vůbec ne!
KOCHANSKÁ: Vypadají jako nadřízení?
KRYTON: To už vůbec!
KOCHANSKÁ: A tohle udělej i zítra! Vybav si je na té míse!
KRYTON se začne znovu smát.
KRYTON: Funguje to s každým!
KOCHANSKÁ se směje s ním.
KOCHANSKÁ: To jó. Koho na ní vidíš teď?
KRYTON: Vás, slečno.
KRYTON si prohlíží KOCHANSKOU a nepřestává se smát. Zatímco ji smích přešel.

Soudní místnost

KRYTON, KOCOUR, KOCHANSKÁ a LISTER sedí v řadě u dlouhého stolu. Naproti němu je menší stůl. Za trpaslíkovci stojí dva STRÁŽNÍ a hlídají dveře.
STRÁŽNÝ: Povstaňte.
Všichni se postaví. Vstoupí HLAVNÍ INŽENÝRKA, kapitán HOLLISTER a VEDOUCÍ LÉKAŘKA Karen Newtonová. Kapitán a obě důstojnice se posadí naproti k menšímu stolu.
LISTER: (Ke KOCHANSKÉ) Neboj se, Rimmer nám pomůže vodsaď utýct. Tenhle výslech bude sranda, je to jenom formalita.
HOLLISTER: Tímto je zahájen výslech.
Všichni se posadí. Kapitán sedí uprostřed malého stolu obklopen dvěma důstojnicemi.
HOLLISTER: Pomoc s obhajobou jste odmítli, je to tak?
KOCOUR pozvedne pero, aby kapitán počkal, a naznačí ostatním, aby se k němu naklonili.
KOCOUR: Teď dávejte pozor. Viděl jsem to mockrát v televizi. Vždycky se takhle k sobě nakloníme a chvíli si budeme šuškat. Vypadá to, jako že víme, co děláme.
KOCOUR rozpustí chumel.
KOCOUR: Hodláme se hájit sami!
Trpaslíkovci se k sobě zase rychle nakloní.
KOCOUR: Vidíte, jak to působí?
Zase se narovnají.
HOLLISTER: Jste obeznámeni s psychoscanem?
LISTER: Jsme obeznámeni s psychoscanem.
HOLLISTER: Jste si vědomi, že obrazově znázorňuje kognitivní procesy a umožňuje vyšetřovací komisi sledovat nejvnitřnější myšlenky?
KOCHANSKÁ: Ano, pane.
HOLLISTER: Je vám jasné, že vám budou aplikovány psychotropní látky, které ovlivní váš mentální stav, tak aby byla umožněná celá tato procedura? Souhlasíte-li, řekněte „ano“.
KRYTON, KOCOUR, KOCHANSKÁ, LISTER: Ano.
HOLLISTER ukazuje na papíry na stole před trpaslíkovci.
HOLLISTER: Potvrďte svůj souhlas podpisem a formulář zalepte do obálky.
Všichni čtyři podepíšou svůj papír, vloží ho do obálky.
HOLLISTER: Sejdeme se zítra v deset ráno.
Olíznou obálky a zalepí je.

Zadržovací cela

Velké modré energetické pole, vedle něhož je kontrolní panel, uzavírá LISTERA sedícího na posteli v jeho cele. Druhé energetické pole uzavírá vchod do cel. Přichází RIMMER. Naťuká kód na kontrolní panel umístěný na stěně z druhé strany a otevře vchod do cel. Když projde, pole se okamžitě opět uzavře. Vejde a naťuká kód i na kontrolním panelu u LISTEROVY cely. Vstoupí. Energetické pole se hned zase uzavře.
RIMMER: Ten plán funguje, Listy.
RIMMER si sedne na postel naproti LISTEROVI.
RIMMER: Operace povýšení, Rimmer slavným kabrňákem, zkráceně P.R.A.S.Á.K., je už v plném proudu.
LISTER: Takže to o tepelným štítu zabralo? Jo!
RIMMER: Měl jsi kapitána vidět! Nebyl by šťastnější, i kdybych mu přihrál dvě holky zápasící v kádi s fazolemi, vylovil je a podal mu lžičku. Ten byl šťastný jako blecha! A jdu na večeři, pro ty, co dokážou věcmi pohnout a zatřást.
LISTER: Pohnout a zatřást? Ty jdeš na večeři se stěhovákama, co maj Parkinsonovu chorobu?
RIMMER: Konečně překonám to hrozné pohrdání svého otce. Ty jeho poťouchlé pohledy, kterými mě častoval, když stál na pomezní čáře a já velel školním mažoretkám. Nikdy na mě nebyl hrdý. Proč by jinak tvrdil, že má alibi pro svoje spermie na noc početí? Koho to dnes zajímá? Mě tedy ne. Já mířím na vrchol zikuratu, výš jen výš.
LISTER: No jo, hlavně nezapomeň na dohodu.
LISTER ukáže zápěstí s bezpečnostním náramkem.
LISTER: Kód na tohle, abych moh` vyčadit.
RIMMER: Na to je brzo. Ještě nejsem důstojník!
LISTER: Zejtra nám začíná proces! Bez nanobotů je obhajoba děravější než mý fusekle.
RIMMER: Jestli zdrhneš, tak mi všechno zkazíš. Nejsem přece blázen, abych nechal utýct svůj zdroj. Ještě mě nepovýšili.
LISTER: Blbneš? Přece jsme si plácli!
RIMMER: Ale, prosím tě, vždyť mě znáš. Na mě je spoleh asi jak na odhad v opravně aut.
LISTER: Žádná pomoc, žádný informace.
RIMMER: Listy, tohle ti nepomůže.
RIMMER vytáhne z kalhot CDčko. LISTER se chytne frustrovaně za obličej.
RIMMER: Já mám ty důvěrné záznamy. Kromě toho jsem taky v troskách Kosmika našel tohleto:
Vytáhne z kapsy dvě zkumavky, jednu plnou modrého roztoku, druhou červeného. LISTER si je vezme a prohlíží.
LISTER: Virus štěstí... Sexuální přitažlivost.
RIMMER: Pozitivní viry. Holly mi všechno pověděl.
RIMMER vezme zkumavky LISTEROVI z rukou. Zvedne zkumavku s modrým roztokem.
RIMMER: Tohle ti zaručí samé štěstí--
Zvedne druhou zkumavku.
RIMMER: --a tohle, sexuální přitažlivost. Už jsem to vyzkoušel. Yvonne McGruderová zrovna vyspává prvních třiadvacet stránek Kámasútry.
RIMMER se zvedne, vyťuká kód, pole ustoupí a on odchází.
LISTER: Takže ty teda rušíš dohodu? Porušil jsi slib. Projevuješ se jako pokrytecká, slizká, podrazácká krysa.
RIMMER: Ano, to jsem celý já.
RIMMER vyťuká kód i na kontrolním panelu pro vstup do cel a odchází. LISTER zvedne prostředníček ve zdánlivém gestu. RIMMER odejde.
LISTER: Trochu štístka jsi tady zapomněl. Dotknul jsem se toho...
Olízne si prst. Vyťuká kód na svůj bezpečnostní náramek, ten se otevře a on ho sejme. Vyťuká kód na kontrolní panel své cely, pole se otevře a on vyjde ven.
LISTER: To je klika...
Nakonec vyťuká správný kód i na panel u vchodu do cel. Pole se otevře.
LISTER: A je to.
Utíká pryč.

Kancelář

Je tu HLAVNÍ INŽENÝRKA, VEDOUCÍ LÉKAŘKA, PORADCE McLaren, příslušník vojenské policie THORNTON a nějaký další důstojník. Čtyři z nich stojí v řadě naproti KRYTONOVI, jehož střeží vedle stojící THORNTON.
HLAVNÍ INŽENÝRKA: Pokud chcete, tak můžete zítra s ostatními čelit obviněním. Nicméně já bych Vám radila, abyste si nechal soubory opravit, což Vám zaručí svobodu. Jak se rozhodnete?
KRYTON: Nnnn--, nnnnn--, nnnnnnnn--, nejde to!
KRYTON vytáhne THORNTONOVI zbraň z jeho bočního koženého pouzdra. Muž zírá střídavě do androidova obličeje a na hlaveň vlastní pistole. KRYTON mu vezme i zbraň, kterou svíral v pažích, a úplně ho odzbrojí. Ostatní vystrašeně o krok ustoupí.
PORADCE: To nic, zachovejte klid! Není důvod k panice -- nakonec Kryton nás jen drží jako rukojmí, což je skvělé. Co říkáte? Skvělé.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Nestojíme o potíže. Uděláme, co nám řeknete.
KRYTON gestikuluje pistolí, aby THORNTONOVI naznačil, ať si stoupne k ostatním. Zažene všechny do dveří.
KRYTON: Tak jdeme. Pojďte se mnou.

Toalety

KRYTON zažene vyděšené důstojníky na toalety. Jen si to představovat není zřejmě ono. Je tu řada kabinek a naproti nim umyvadla. Na zdi je nápis „Jupiterská důlní společnost, Před odchodem si umyjte ruce“.
KRYTON: Všichni hezky dozadu, už to bude. Honem, honem. Šup, šup, šup, šup, šup. Tak a je to. Tak. A teď si všichni sundejte kalhoty a sedněte si na záchod.
HLAVNÍ INŽENÝRKA: (K VEDOUCÍ LÉKAŘCE) Pane Bože, on zešílel!
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Co potom s námi uděláte?
KRYTON: Budu se na vás dívat.
HLAVNÍ INŽENÝRKA: (K VEDOUCÍ LÉKAŘCE) Úplně zcvoknul!
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Tak... udělejte, co říká...
PORADCE: Výborně...
KRYTON: Tak šup, šup. Šup.
Důstojníci se otočí a vlezou si do kabinek. McLaren tak koná téměř s nadšením. KRYTON se postupně kouká na každého z rukojmí a vesele se směje. THORNTON je skutečně zděšen. Všichni už sedí na záchodech se staženými kalhotami a spodky. PORADCE McLaren si opatrně upravuje punčochy a usmívá se na KRYTONA. HLAVNÍ INŽENÝRKA a VEDOUCÍ LÉKAŘKA sedí strnule na mísách s povytáhnutými sukněmi a stáhnutými kalhotkami. INŽENÝRKA má překřížené ruce na prsou a podrážděně kouká na KRYTONA. LÉKAŘKA si mne obličej a cítí se trapně.
KRYTON: Tak a teď se mě můžete zeptat znova.
HLAVNÍ INŽENÝRKA: Zeptat? Na co?
KRYTON: Jestli chci opravit své poškozené soubory.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Chcete opravit svoje poškozené soubory?
KRYTON: Nnnnnn--, nnnnnnn--, nnnnnn-ne. Dokázal jsem to. Ne, nnnnn-ne, nechci. Odpověď na otázku je nnn-ne. Zcela jednoznačně, nechci opravit svoje poškozené soubory. Odpověď je nnnnne!

Vtrhne ochranka. Rozradostněný KRYTON si nevšimne jejího příchodu. Dva muži k němu zezadu přiskočí a jeden ho omráčí přiložením jakési zbraně ke krku. KRYTON padá k zemi.

Koridor Červeného trpaslíka

LISTER a KOCHANSKÁ se kradou chodbami. Oba mají kšiltovku a červené kombinézy s nápisy přes prsa. Na pravé straně „Inženýrské oddělení“, na levé straně „Kontrola výtahů“.

Ve výtahu

Jsou tu LISTER a KOCHANSKÁ.
KOCHANSKÁ: -- Takže ty prostě vyťukáš jakýkoliv kód a díky viru štěstí vybereš ten správný? Paráda!
LISTER: Jo, a to jsem si jenom otřel prst o špunt.
KOCHANSKÁ: To je fantazie! Fakt paráda!
Koukne škádlivě na LISTERA.
KOCHANSKÁ: Škoda, že sis nesetřel i sexuální přitažlivost.
LISTER chvíli uvažuje, a když se KOCHANSKÁ nedívá, olízne si prsty levé ruky. Za chvíli se na něj KOCHANSKÁ se zájmem otočí.
KOCHANSKÁ: Máš nový triko...?
LISTER se podívá na černý límec svého trika, které je ukryto pod kombinézou.
LISTER: Ne... to už mám dlouho.
KOCHANSKÁ: Fakt ti sluší.
LISTER se zazubí.
LISTER: Díky.
KOCHANSKÁ: Opravdu je hezký a moc ti sluší.
Udiven náhlým zájmem KOCHANSKÉ se LISTER kření tak široce, jak jen to jde.
LISTER: Díky!
KOCHANSKÁ: Vynikne tak...
Mává prsty před svýma očima.
KOCHANSKÁ: ...barva tvých očí.
Náhle, neschopna čelit rozšíření viru sexuální přitažlivosti v LISTEROVĚ těle, se na něj KOCHANSKÁ vášnivě vrhne. Přitáhne si ho za klopy a začne ho líbat. Rozváže mu pásek, strhne mu kombinézu z ramen a natlačí překvapeného LISTERA na protější stěnu výtahu, pokračuje ve vášnivých polibcích. Na nic nečeká a strhne ho na podlahu, odhodí jeho a svou kšiltovku a lehne na něj. Chytne ho za hlavu a bouřlivě ho líbá. Vtom však náhle přestane. Zděšena se od LISTERA odsune.
KOCHANSKÁ: Ježiš, Dave! Prosimtě, promiň!
Postaví se na nohy.
KOCHANSKÁ: Och! Nevím, co to bylo!
LISTER se pomalu posadí a opře o stěnu.
LISTER: To já zas jo.
Zvedne prst na levé ruce.
LISTER: Virus sexuální přitažlivosti jsem měl na levačce -
Zvedne druhou ruku.
LISTER: - ale virus štěstí mi ho vyléčil.
Zamračí se na prsty své pravé ruky.
LISTER: Ty parchante!
KOCHANSKÁ: Nevím, co to do mě vjelo.
LISTER se postaví a podává KOCHANSKÉ kšiltovku.
LISTER: No. Bohužel nic.
KOCHANSKÁ si nasadí čepici. Je jí velká. Otočí se na LISTERA, který to ještě nerozdýchal. Má na hlavě její menší čepici a kouká zklamaně před sebe.

Potemnělá místnost

Je tu KRYTON. Má k hlavě připevněné elektrody napojené na dráty. Pohybuje se, jako by věřil, že se vznáší. Je umístěn za sklem, v němž je vidět odraz HLAVNÍ INŽENÝRKY, která stojí na jeho druhé straně.

Inženýrská kontrolní místnost

HLAVNÍ INŽENÝRKA stojí před kontrolním panelem. Před ní je velké sklo dělící ji od temné místnosti, v níž je umístěn a napojen na počítačové zařízení KRYTON.
Detailní záběr na obrazovku videa. Objeví se obličej typického vědce, má motýlka, brýle s černými obroučkami, vestu a podivný rudý účes. Začne provádět obslužným interaktivním diagnostickým programem.
SOFTWAROVÝ DOKTOR: Dobrý den. Jsem softwarový doktor. Jestli chcete, abych vyšetřil Váš disk, zmáčkněte „Vyšetřit“.
HLAVNÍ INŽENÝRKA to namačká na panelu.
SOFTWAROVÝ DOKTOR: U Vašeho robota se vyvinuly následující zhoubné emoce:
Krátká pauza pro zformování dynamického seznamu. Jak DOKTOR vyslovuje emoce, objevuje se za ním jejich seznam.
SOFTWAROVÝ DOKTOR: Náklonnost; arogance; závist; provinilost; humor; nejistota; nedůtklivost; chtivost; snobství; a láska. Přejete-li si odstranit tyto emoce z jeho databáze, stiskněte „Opravit“.
Když je tato možnost vybrána, objevují se na obrazovce názvy rozličných emocí a videoklipy s KRYTONEM, kde jsou přehnaně předváděny jeho grimasami. Vždy se objeví text „Opraveno“ a KRYTONŮV obličej ztratí jakýkoliv výraz.
„Radost. Opraveno.“ „Provinilost. Opraveno.“ „Drzost. Opraveno.“ „Arogance. Opraveno.“ „Náklonnost. Opraveno.“ „...“
SOFTWAROVÝ DOKTOR: Všechny chyby v souborech poškozených osobnostních disků byly opraveny. Restartujte svého robota. Jeho osobnost byla uvedena do původního továrního nastavení.
KRYTON za sklem poklesne. HLAVNÍ INŽENÝRKA stiskne knoflík na panelu. KRYTON začne mluvit.
KRYTON: Jmenuji se KRYTON, jsem naprogramován, abych sloužil. Přejete si něco?
HLAVNÍ INŽENÝRKA: Přineste mi, prosím Vás, kávu, Krytone.
KRYTON: Hned to bude.
KRYTON začne mimicky připravovat šálek kávy.
HLAVNÍ INŽENÝRKA: A pak můžete vydrhnout podlahu.
KRYTON: Ano, paní.
KRYTON začne okamžitě mimicky drhnout mopem podlahu.
HLAVNÍ INŽENÝRKA: Jste šťastný, Krytone?
KRYTON: Lidské emoce nejsou přístupné mému chápání. Jsem naprogramován, abych sloužil.
KRYTON se blaženě usměje.
HLAVNÍ INŽENÝRKA: Dokonalé.

Koridor Červeného trpaslíka

Přichází RIMMER. Zastaví se a vytáhne zkumavku s virem sexuální přitažlivosti.
RIMMER: S tímhle bude ze mne na té večeři charisma jen sršet.
Lokne si a pokračuje v cestě. Míjí skupinku žen, které si povídají.
ŽENY: Ahoj...
RIMMER se na ně usměje a jde dál.
Okolo procházejí dvě ženy.
ŽENY: Ahoj...
RIMMER se samolibě usmívá a kráčí dál.

U kapitánova stolu

Na zdech visí velké červené závěsy. Je tu velké okno odhalující pohled do vesmíru. Kapitán sedí v čele podlouhlého bohatě prostřeného osmiúhelníkového stolu, jenž je decentně osvícen malými lampičkami. Po obou stranách stolu sedí vždy čtyři

důstojníci. Naproti sobě a nejblíže ke kapitánovi dvě důstojnice, jedna mladá s ryšavými vlasy, druhá starší a objemnější s tmavými. Dále od HOLLISTERA sedí naproti sobě dva důstojníci, pak opět dvě důstojnice a konečně VEDOUCÍ LÉKAŘKA a RIMMER.
RIMMER: - A máme-li už rychlost světla, tak musíme počítat s tím, že můžeme narazit na jistý druh zkušenosti, kterou bych nazval „ozvěny budoucnosti".
RIMMER si je vědom, že všechny ženy u stolu na něho hloubavě civí. Je trochu nervózní. Pokračuje.
RIMMER: Epizodní kapsy... budoucích událostí.
Tmavovlasá a poněkud silnější důstojnice sedící nejblíže ke kapitánovi zvedá na RIMMEROVU počest svou sklenku vína a usmívá se.
RIMMER: Z budoucnosti.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA sedící naproti RIMMEROVI se již zřejmě otřepala z děsivého zážitku coby KRYTONOVA rukojmí. Sejme své brýle a zírá fascinovaně na RIMMERA.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: To je fantastické... Vy jste tak fantastický muž, pane Rimmere.
HOLLISTER: Myslím, že jsme Vás celé ty roky velmi podceňovali, Arnolde. No, půjdu se podívat, co je s tou kávou.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Ale ne, pane kapitáne, já tam zajdu.
Zvedne se ze židle, pak se zastaví a zadívá na RIMMERA.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Možná, že by mi chtěl pomoct pan Rimmer..?
RIMMER: Ale jistě -
Snad aby zapůsobil na osazenstvo stolu svým vybraným společenským chováním s úsměvem také vstává.
RIMMER: - a můžem si popovídat o mé teorii obrácených vesmírů.
Mladá ryšavá důstojnice se kouká za odcházejícím RIMMEREM a bezděčně si olízne rty.

Kuchyně

Vstupují RIMMER a VEDOUCÍ LÉKAŘKA.
RIMMER: - V nich totiž lze řadu událostí lépe pochopit -
VEDOUCÍ LÉKAŘKA jde za RIMMEREM a žádostivě na něj civí. Když oba vstoupí, nevydrží to, chytne ho za rameno, otočí ho a začne ho dusit polibky.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Hernajs, chlape, ty mě přitahuješ! Tak příšerně, ďábelsky přitahuješ!
Mrští s RIMMEREM do dveří s nápisem „Kapitánova kuchyňka".

Ve výtahu

LISTER a KOCHANSKÁ pokračují úspěšně v útěku. Podařilo se jim objevit KOCOURA a mají ho s sebou. Nějak se jim povedlo navléct ho do šedé kombinézy, kterou nosí technici, ale on si na ni vzal svůj dlouhý, černobílý, zebrovaný oblek.
KOCOUR: To se povedlo. A co teď?
LISTER: Jdeme najít Krytona, na startovací plošinu, sbalíme loď a mizíme vodsaď.
Výtah se zastaví a LISTER se podívá na příruční zařízení.
LISTER: Je v tomhle patře.
Dveře výtahu se otevřou.

Koridor Červeného trpaslíka

LISTER sleduje svůj snímač a vede ostatní za roh.
LISTER: Tady je!
Je tu KRYTON. Drží prachovku a čistí stěnu. Všichni se k němu nahrnou. LISTER ho chytí za paži.
LISTER: Kryťáku, jdeme.
KRYTON se pomalu otočí. Nezdá se, že by LISTERA poznával.
KRYTON: Hovoříte se mnou, pane? Ještě jsem neměl to potěšení.
Nabídne LISTEROVI zdvořile ruku.
LISTER: Sakra, co ti to udělali? Mluvíš jako profesor Higgins z Pigmalionu!
KRYTON na něj nechápavě civí.
KRYTON: Velice lituji, pane, ale mám jisté povinnosti. Hezký den.
Provede otočku a kráčí pryč koridorem. Ostatní jdou za ním.
KOCHANSKÁ: Opravili jeho poškozené soubory. Asi nebyl schopen odmítnout.
Vykouknou za roh koridoru a KOCHANSKÁ někoho zpozoruje.
KOCHANSKÁ: Někdo sem jde.
Opouštějí KRYTONA a vracejí se koridorem zpátky. V pozadí procházejí dva muži, ale nezpozorovali je.
LISTER: Seženeme lepší přestrojení.
KOCOUR: Vždyť už máme přestrojení!
LISTER: K čemu ti je přestrojení, když si na něj vezmeš svoje normální hadry?
KOCOUR: Šedivý montérky? Snad si nemyslíš, že to budu nosit navrch? Ha?

Úschovna

Všichni tři vejdou. LISTER poslední, kontroluje situaci venku. KOCOUR svléká oblek a začne se hrabat ve skříni.
LISTER: Heleďte, bez něj se nehneme na krok. Je mi fuk, co s ním je, jede s náma. Patří k týmu.
Ujištěn, že je nikdo neviděl, odchází ode dveří.
KOCOUR: Jé! Napadlo mě senzační přestrojení!
Otočí se. V jedné ruce drží mop, který vyštrachal ze skříně, a v druhé falešné zuby, které našel v poličkách nad ní. Otočí se k nim zády. LISTER a KOCHANSKÁ na něho zmateně zírají.
LISTER: Jaký?
Když se znovu se otočí, má na hlavě černou paruku utrženou z násady mopu a v puse velké falešné zuby.
KOCOUR: Jako Dibbley family!
Odpochoduje od skříňky.
LISTER, KOCHANSKÁ: Jo!
Oba se ponoří do skříně. Nasadí si paruku a zuby. Usmívají se a pomalu se otočí. Je to děsivý pohled.

U kapitánova stolu

Vstupují RIMMER a VEDOUCÍ LÉKAŘKA a usedají na svá místa. Jsou udýchaní, mají rozcuchané vlasy a zmačkané oblečení.
HOLLISTER: Á, tady jste! Nějaké... zprávy o kávě?
RIMMER chvilku tupě zírá, než si vzpomene na původní důvod, proč s vedoucí lékařkou opustili stůl.
RIMMER: K čertu. Zapomněli jsme. Hned se po ní podívám.
Odchází.
OBJEMNÁ DŮSTOJNICE: Já Vám pomůžu, pane Rimmere...
Vstává a běží za ním.

Kapitánova kuchyňka

Za zavřenými dveřmi kapitánovy kuchyňky vidíme na skle přilepenou RIMMEROVU tvář plnou utrpení. Objeví se za ním ona ohromná důstojnice lačnící po rozkoši a strhne ho k zemi.

Úschovna

Trio v dibbleyovském přestrojení si obléklo ještě bílé laboratorní pláště. Vstupuje příslušník vojenské policie THORNTON s druhým policistou, který čeká u dveří.
THORNTON: Promiňte, že vás ruším, přátelé, ale hledáme na tomhle patře uprchlé vězně.
KOCOUR: Bohužel, ty jsme neviděli. Jsem tu jenom já, moje ženuška -
Vezme KOCHANSKOU okolo ramen a ta mu položí něžně ruku na bok.

KOCOUR: - a můj bratr.
Čapne svou druhou paží LISTERA, který se na THORNTONA bezduše zubí.
LISTER: Zdravíčko!
KOCHANSKÁ: Zdravíčko!
LISTER: Nazdárek.
THORNTON si trio podezíravě prohlíží.
THORNTON: Nezdá se mi, že bych vás tu už viděl...
KOCOUR: Protože většinou takhle nevypadáme.
THORNTON: A co vlastně děláte?
Dibbleyové na sebe chvilku civí.
KOCHANSKÁ, KOCOUR, LISTER: My jsme programátoři.
LISTER mimicky předvádí psaní na klávesnici.
THORNTON: Kdybyste viděli někoho podezřelého, zavolejte ochranku, ano?
KOCHANSKÁ: No jasně.
Vstoupí KRYTON. Trpaslíkovci na něho vystrašeně zírají. Bojí se, co udělá, když je uvidí.
KRYTON: Odpusťte, pánové, jen si potřebuji vzít mop.
Otevře skříňku a začne se v ní hrabat. Vytáhne násadu mopu. Je zmaten.
KRYTON: To je zvláštní, z mopu zbyla jen násada.
Všimne si, že spodky mopů mají na sobě trpaslíkovci, ale nedá nic najevo. Zaměří svou pozornost na KOCOURA.
KRYTON: Neznám Vás, pane? Wayne... Wayne..., jak dál? Wayne Wivly. Odkud Vás znám?
KOCOUR: Ne, ne, ne, ne, ne, pane, to bude omyl. Splet jste si mě s nějakým jiným zubatým troubou.
LISTER: Ne, ne, ne, ne, jen ho nech mluvit. Odkud ho znáte?
KOCOUR: Nezbláznil ses?
LISTER: Ššš! Odkud ho znáte, pane? Přemýšlejte!
KRYTON: Teď mám pocit, že objevím něco fakt úžasného, pak ale až to objevím, uvedu někoho ve velké nebezpečí. Ovládají mě emoce. Jsou to dvě emoce; dvě odlišné emoce. Cítím-- Cítím--
KOCHANSKÁ: Rozpolcenost?
KRYTON: Cítím, že se mi poškozují soubory... poškozují se... uh ea -
Kroutí očima a kymácí se.
KRYTON: Áno, to je nádhera! Jsem zpátky, a jsem zlobivej! Samozřejmě v rámci jistých nastavených parametrů...
HOLLY: (Hlas) Pozor, pozor!
Všichni se rozhlížejí, kdo to mluví.
HOLLY: (Hlas) Uprchlí trestanci spatřeni na palubě C, uprchlí trestanci na palubě C!
THORNTON i druhý policista odbíhají.
LISTER se koukne na zapěstí, kde má hodinky s HOLLYM. Uleví se mu.
LISTER: To se ti povedlo, Hole...
Všimne si, že KOCHANSKÁ kráčí po místnosti s ustaraným výrazem ve tváři.
LISTER: Co je ti?
KOCHANSKÁ: No, není divné, jak je všechno jednoduché? Jak všechno vychází? Jako kdyby *chtěli*, abysme utekli!
LISTER zvedne prostředníček.
KOCHANSKÁ: No nic, přemejšlim nahlas!
LISTER: Ne, ne! Pomáhá nám ten virus štěstí.
Najednou přijde na LISTERA potřeba kýchnout. Rychle si sundá paruku, přitiskne si ji na obličej a kýchne do ní. KOCHANSKÁ na to znechuceně kouká. LISTER si nasadí paruku zpátky na hlavu a ukáže na KRYTONA.
LISTER: Obleč se, Krytone.
KRYTON se ponoří do skříně.

U kapitánova stolu

Zdá se, že se tu od minule nic nestalo, ale něco přece. Všechny ženy u stolu, kromě mladé ryšavé důstojnice, jsou rozcuchány a házejí po sobě drsné pohledy. Přichází RIMMER s podnosem v ruce a dnes již jeho čtvrtá důstojnice, také notně pomuchlána, se spokojeným výrazem ve tváři. Ostatní důstojnice se na ni zlostně dívají. RIMMER se zaboří do své židle, vypadá unaveně.
RIMMER: Tak jsme tady! Konečně jsme přinesli i kávu.
HOLLISTER: (Rozladěn) Kdepak jsou ty perníčky?
Ryšavá důstojnice, jež dnes jako jediná ještě neměla s RIMMEREM tu čest, cítí příležitost a vstává.
DŮSTOJNICE: Já tam zajdu. Nechcete mi pomoct, pane Rimmere..?
RIMMER zvedne s námahou hlavu a zavrtí s ní, kouká se omluvně na důstojnici.
RIMMER: Bohužel jsem to přehnal s tou kávou, takže na ty perníčky nebudu mít do rána chuť.
Důstojnice rozzlobena odchází.
HOLLISTER: No, ty psychotropní zkoušky už by měly být v plném proudu. Výsledky budou určitě nesmírně zajímavé.
RIMMER: Psychotropní co?
HOLLISTER: V Listerově kauze jsem se rozhodl využít svého práva a použít psychotropních důkazů. Vězni jsou pod vlivem drog napojeni na počítač, který jim poskytuje různé hypotetické scénáře a jejich reakce zaznamenává na pásek. Teď mají zrovna dojem, že jsou na útěku, ale to jen zkoušíme, co udělají...
RIMMER: Což tedy znamená, že jestli náhodou někdo změní... nějaká ujednání... která uzavřel, tak - Omluvte mě. Asi jsem nechal... zapnutou žehličku...
RIMMER rychle vstane a odbelhá se pryč, držíc se za slabiny.

Koridor Červeného trpaslíka

Procházejí tudy dvě ženy. Vstoupí RIMMER.
ŽENY: Ahoj...
RIMMER: Ahoj!
Znechucen máchne rukama ve vzduchu.
RIMMER: Á. Co je to se mnou?? Mám sexuální apetit pardála - ještě hůř, studenta prvního ročníku zdravotky! Jsem chodící afrodiziakum. Musím to dostat pod kontrolu!

Ordinace

RIMMER vejde, zvedne ze stolu injekční stříkačku s anestetiky, zkontroluje ji a obsah si vpraví do svých citlivých partií. Párkrát zakroutí boky, aby se to promíchalo a usadilo. Pak vezme kladivo na kontrolu reflexů a třikrát se silně udeří do rozkroku. Ujištěn, že nemá ve slabinách žádný cit, pokývne spokojeně hlavou, vrátí kladivo na místo a odchází.

Koridor Červeného trpaslíka

Přichází RIMMER. Přestává cítit nohy. Jako by byly najednou gumové. Začíná mít potíže s chůzí. Potácí se neohrabaně koridorem. U stěny se baví tři ženy.
RIMMER: Ahoj.
ŽENY: Ahoj...
Kapitán pozoruje RIMMERA, jak zdraví členky posádky. Naklání se zpoza stěny. RIMMER k němu doklopýtá a opře se o ni.
HOLLISTER: Nikdy jsem si nevšim, jak moc jste mezi dámami populární... Možná mi někdy sdělíte to Vaše tajemství.
RIMMER: Ano, jistě.
RIMMER se odstrčí od stěny, plácá nekontrolovatelně nohama a pokračuje ve své cestě koridorem. HOLLISTER ho pozoruje s nechápavým výrazem ve tváři.

Jiný koridor Červeného trpaslíka

Do rytmu hudby kráčejí KRYTON, KOCOUR, KOCHANSKÁ a LISTER. Nyní všichni oblečeni v dibbleyovském: černé mopácké paruky, velké falešné zuby, bílé laboratorní pláště. Přicházejí v těsné formaci a se synchronizovanou chůzí. Všichni mají ruce v kapsách svých plášťů. Všichni najednou se otočí do

kamery a zazubí, než se otočí a pokračují, zpomaleně, dál koridorem. LISTER za sebou slyší pípání a bzučení. Zastaví se a ohlédne.
LISTER: No nazdar, naši robíci. Kšc, kšc, nechoďte za náma.
Opravdu je sledují dva robíci.
LISTER: My chceme utýct. Vy se nedostanete přes ochranku, běžte, zmizte!
Robíci zacouvají a zmizí. Za moment se vrátí s miniaturními mopáckými parukami a falešnými zuby chňapnutými do svých „zobáků“. Oba pádí za LISTEREM.
POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Epizoda 47, "Zpátky v Červeném 3"

Cela

Vstupují RIMMER a LISTER. Oba vypadají vyčerpaně.
RIMMER se zhroutí do své židle ke stolu a LISTEROVI se podaří vyšplhat po žebříku na svou pryčnu.
RIMMER: Jeden den v téhle trestanecké kolonii a já jsem na zhroucení. Všichni jsou vyšinutí a brutální, to je běs. Už jsem nemoh, a tak jsem vyhledal sociálního pracovníka.
LISTER se konečně s námahou vyšplhal na svou postel a lehl si.
LISTER: Byl ti k něčemu?
RIMMER: Ani ne. Zmlátil mě. Říkal, že jsem ufňukanej buzík s nohama jako holčička. Pak do mě začal řezat knihou „Jak ukázat soucit svým spoluvězňům“.
LISTER: Ale ty ze sociálky maj bejt hodný.
RIMMER: Byl jsem z toho v takovém šoku, že jsem šel za farářem a všechno mu řekl.
LISTER: A co on na to?
RIMMER: Že jsem ufňukánek, jemuž se stýská po mámě. A pak mě zbil taky. Vzadu na hlavě mám ještě otisky kříže.
LISTER: To je tím, že jsme na Géčku. Cáklí jsou tu všichni. Jeden chlápek mi říkal, že za dobrý chování, tě daj do luxusního bloku D. Tam je to lážový. Tam sprchujou i krysy. Kartáčujou jim ocásky.
RIMMER: Jistě to bude v našem „Průvodci káznicemi“. Jistě ji ohodnotí pěti kadibudkami.
LISTER: Mají tam všechno: televize, hudební centra... dokonce i mandl na kalhoty.
RIMMER: Odkdy tebe zajímá mandl na kalhoty? O vzhled se staráš míň než holandská královská rodina.
LISTER: Ne, napadlo mě, že v takový cele, kde je mandl, můžeme vyrábět chipsy.
RIMMER: Co to je?
Zvedne obálku, která leží před ním na stole, na nějaké knize, a otevře ji.
RIMMER: „Sada pro 13. podlaží. Pokud je vyžadováno soukromí na toaletě, dejte si pásku přes oči.“
Vytáhne z obálky černou neprůhlednou pásku. LISTER se podívá na knihu na stole.
LISTER: Co je to za knížku?
RIMMER ji zvedne, přečte si desky a zase ji odloží na stůl.
RIMMER: Gideonova Bible.
LISTER: Ten chlap mě pronásleduje všude! Jednou jsem byl v hotelu a tam si ji zapomněl taky. A dva roky nato v jinym hotelu ji ten kretén nechal zase!
RIMMER: Všechno je v háji. Mám po kariéře, nemám cíl, naději, ani život.
LISTER: A proč tě to začalo žrát zrovna teď?
RIMMER: Možná ti to uniklo, ale další dva roky strávíme v base. S nejhorší sebrankou vesmíru, samí zločinci, cáklí androidi, všichni tak vyšinutí a zkažení, že by je nezvolili ani za prezidenty USA. Musíme utéct!
LISTER: Ne! Maj kamery úplně všude.
Seskočí z postele a přisedne si k RIMMEROVI.
LISTER: Ten šáhlej jednookej blbštajn, co má tik, říkal, že je to vyloučený.
RIMMER: No aby to neříkal, je hlídač! Vzal jsem si špatného obhájce, takový přitroublý panák s praštěným účesem.
LISTER: Hájil ses sám!
RIMMER vrhne na LISTERA drsný pohled.
RIMMER: Ano, a nepotřebuju, aby mi to někdo připomínal. Dva roky v lochu...
Zvedne pásku a přejde na druhou stranu cely.
LISTER: Dva roky...
RIMMER se otočí a sedne si na záchod. Přes oči si nasadí pásku, je na ní nápis „OBSAZENO“.
RIMMER: Jak se to všechno semlelo?
LISTER si všimne, co RIMMER vykonává a rychle se otočí jinam.
LISTER: Já myslel, že ta páska je pro mě...

Vesmír

Červený trpaslík pluje vesmírem. Objevuje se text:
„O dva dny dříve“.

Kapitánova kancelář

Kapitán sedí u svého stolu a dívá se do kamery. Ta pípne a spustí se.
HOLLISTER: Toto je deníkový záznam kapitána Hollistera z lodi Červený trpaslík. Několik členů posádky je souzeno za činy spáchané proti flotile:
Objevuje se několik ukázek z minulé epizody „Zpátky v Červeném 2“.

Soudní místnost

Jsou tu KRYTON, KOCOUR, KOCHANSKÁ, LISTER, dva strážní, kapitán HOLLISTER, VEDOUCÍ LÉKAŘKA Karen Newtonová a HLAVNÍ INŽENÝRKA. Trpaslíkovci se posadí.
HOLLISTER: Jste obeznámeni s psychoscanem?
LISTER: Jsme obeznámeni s psychoscanem.
HOLLISTER: Je vám jasné, že vám budou aplikovány psychotropní látky, které ovlivní váš mentální stav, tak aby byla umožněna celá procedura? Souhlasíte-li, řekněte „ano“.
KRYTON, KOCOUR, KOCHANSKÁ, LISTER: Ano.
HOLLISTER ukazuje na papíry na stole před trpaslíkovci.
HOLLISTER: Potvrďte svůj souhlas podpisem a formulář zalepte do obálky.
Všichni čtyři podepíšou svůj papír, vloží ho do obálky.
HOLLISTER: Sejdeme se zítra v deset ráno.
Olíznou obálky a zalepí je.

Kapitánova kancelář

Kapitán mluví do kamery.
HOLLISTER: Abych ověřil věrohodnost obhajoby, umístil jsem je, aniž by to věděli, do umělé reality -

Místnost umělé reality

Chudáci trpaslíkovci jsou tu umístěni. Každý z nich stojí na svém místě, má zavřené oči a křečovitě svírá dva joysticky se zpětnou vazbou. Nevědí, že to, co prožívají, je jen stav vyvolaný počítačem.
HOLLISTER: (Hlas) - kde je možné pozorovat jejich reakce.
Na stěně je monitor, na němž je vidět, co si právě myslí, že dělají. Všichni čtyři jdou koridorem převlečeni do svých dibbleyovských přestrojení. Netuší, že jejich útěk není skutečný, ale je pouze psychotropně vyvolanou fantazií.

U kapitánova stolu

Jsou tu kapitán HOLLISTER, VEDOUCÍ LÉKAŘKA, tři další důstojnice, dva důstojníci a RIMMER.
HOLLISTER: Teď zrovna mají dojem, že jsou na útěku, ale to jen chceme vědět, co udělají...
RIMMER: Což tedy znamená, že jestli náhodou někdo změní... nějaká ujednání... která uzavřel, tak - Omluvte mě. Asi jsem nechal... zapnutou žehličku...
RIMMER rychle vstane a odbelhá se pryč, držíc se za slabiny.

Kapitánova kancelář

HOLLISTER: Rimmer, podřadný člen posádky -

Kapitánova kancelář

Kapitán vybral záběr, na němž RIMMER směšně salutuje, aby nás přesvědčil o jeho podřadnosti.

Kapitánova kancelář

HOLLISTER: - se začal chovat velice podezřele. Hodně toho věděl a byl dost schopný.

Kapitánova kancelář

Kapitán vybral záběr ze stejného setkání, kde mu RIMMER předává složku o opravě tepelného štítu, kterou vypracoval.

Kapitánova kancelář

HOLLISTER: Domnívám se, že získal přístup k důvěrným záznamům posádky. Rovněž je možné, že vlastní virus, díky kterému je neuvěřitelně přitažlivý pro opačné pohlaví. Je to zřejmě pozoruhodné sérum a jakožto zodpovědný velící důstojník jsem proto povinen tento roztok získat a prověřit ho sám.

Kapitánova kuchyňka

Kapitánova slova o tom, že RIMMER virus skutečně vlastní, jsou potvrzena dalším záběrem z bezpečnostní kamery, kde se VEDOUCÍ LÉKAŘKA vrhá na RIMMERA.
VEDOUCÍ LÉKAŘKA: Hernajs, chlape, ty mě přitahuješ! Tak příšerně, ďábelsky přitahuješ!
Mrští s RIMMEREM do dveří s nápisem „Kapitánova kuchyňka“.

Kapitánova kancelář

HOLLISTER: A včera byl spatřen kterak si do slabin píchá anestetika -

Ordinace

RIMMER si tu vpravuje injekční stříkačkou anestetika do svých citlivých partií.
HOLLISTER: (Hlas) - což si vysvětlujeme jako pokus o znovuzískání sebekontroly.

Koridor Červeného trpaslíka

Přichází RIMMER. Přestává cítit nohy. Jako by byly najednou gumové. Začíná mít potíže s chůzí. Potácí se neohrabaně koridorem. U stěny se baví tři ženy.
RIMMER: Ahoj.
ŽENY: Ahoj...

Kapitánova kancelář

HOLLISTER: Rovněž si myslím, že někdo, patrně Lister, poskytl Rimmerovi přístup k důvěrným záznamům a že toto využívá k vydírání, aby získal vyšší postavení. Je to hnus, který se nepromíjí, přesto zdařilá metoda. Já bych to měl vědět: takhle jsem to dotáhnul na kapitána. Jestli posádka zjistí, že jsem obyčejný pekař, jsem vyřízený. Nadále budu sledovat Listerovo jednání a věřím, že má podezření budou potvrzena. Konec zprávy.
Kapitán vypne kameru. Obraz zmizí.

Místnost umělé reality

Trpaslíkovci jsou tu, aniž by to věděli, stále umístěni a se zavřenýma očima cukají joysticky. Obrazovka mezi LISTEREM a KRYTONEM ukazuje, co si myslí, že se skutečně děje. Vidíme na ni KOCOURA oblečeného v dibbleyovském a tlačícího vozík.

Startovací plošina

KOCOUR převlečen za Dibbleyho tlačí velký vozík přehozený prostěradlem. Následují ho dva robíci.

Hangár na startovací plošině

Parkují tu tři Modří skrčci.
LETOVÝ KONTROLOR: (Rozhlasem) Čtyři členové posádky nepovoleně v Kosmiku 3.

Kokpit Modrého skrčka (Kosmika 3 chcete-li)

Všichni čtyři se i se dvěma robíky dostali do kokpitu Modrého skrčka. Každý si tu zabírá příslušná řídící stanoviště. Nový kokpit zrekonstruovaný nanoboty se od původního kokpitu Modrého skrčka hodně liší. Je větší, modernější, s velkou hromadou knoflíků na řídícím panelu, navigačním zařízením umístěným za dvěma křesly pilotů. KOCOUR okamžitě obsadil místo druhého pilota, KRYTON a KOCHANSKÁ dvě místa vzadu u navigačního zařízení a LISTER se vtěsnal mezi ně.

Dispečerská stanice Červeného trpaslíka

Nad celou startovací plošinou se vyjímají prosklené kabinky dispečerů kontrolujících přílety a odlety.

Kokpit Modrého skrčka se střídá s kabinou dispečerky

DISPEČERKA: (Hlas) Řízení letového provozu volá Kosmika 3. Nevidím tu povolení ke startu. Uveďte Vaše jméno a číslo povolení.
KOCOUR a DISPEČERKA spolu komunikují mikrofony. Nevidí se.
KOCOUR: Ea, centrálo, tady, ea...
Váhá a LISTER se vynoří zpoza navigačního panelu, aby ho zachránil.
LISTER: Kapitán Kid!
KOCOUR: Jo! Kapitán Kid -
LISTER souhlasně kývne a opět se zanoří za panel.
DISPEČERKA: Prosím pilotní identifikační číslo a číslo povolení.
KOCOUR: Lituju, ale nechal jsem to všechno v druhých kalhotách.
Zašklebí se doufaje, že výmluva zabere. DISPEČERKA si přitiskne sluchátko těsněji a podezíravě se zamračí.
DISPEČERKA: Promiňte, ale já Vám nerozumím.
Malý monitor na panelu před KOCOUREM se rozsvítí a odhalí obraz mladé, krásné DISPEČERKY. KOCOUR je bez sebe.
KOCOUR: Tý brďo!
DISPEČERKA obrátí oči v sloup.
DISPEČERKA: Bez povolení Vás skutečně nemohu nechat letět.
KOCOUR: Já to zvládnu, krasavice. Jsem dobrej. Fakt dobrej. Jsem Bůh, kosmickej Bůh.
DISPEČERKA se zasměje, když vidí, jak se na ní KOCOUR kření svými obrovskými dibbleyovskými zuby.
DISPEČERKA: No to je sice možné, ale já potřebuju důkaz, že umíte létat.
KOCOUR: Lítat!? Tohle třeba i roztancuju!
DISPEČERKA nevěřícně zavrtí hlavou.
KOCOUR rychle namačká na klávesnici před ním pořadí příkazů, luskne prsty, odkryje desku na ovládacím panelu a zatáhne za pod ní ukrytou páku. Modrý skrček se postaví na nohy. Zvedne se ze svého stanoviště, ze zadní části kokpitu vyhrabe kovový podnos a před udivenými zraky zbytku posádky

vyrazí z kabiny. Modrý skrček natáhne nohu a schoulený KOCOUR se po ní na podnose sveze až dolů na startovací plošinu. DISPEČERKA na to nevěřícně kouká. KOCOUR vstane, oklepe se a udělá pár tanečních kroků. Modrý skrček je přesně zopakuje s hlasitými nárazy jeho kovových nohou na do plošiny. Pak udělá KOCOUR další kreaci a Skrček ho opět precizně napodobí. KOCOUR se skryje za jednu z jeho nohou a shodí svůj dibbleyovský kostým. Vynoří se v zářivém modrém obleku se stepovacími botami. Vytáhne falešné zuby, klapne s nimi a zahodí je. Předvedou pak s Modrým skrčkem hezky secvičené stepující číslo, během něhož KOCOURA trochu otravují odhozené zuby, neboť samy skáčou a klapají a je nucen je odkopnout. Když dostepují klepne v rámci představení podrážkou do Skrčkovy nohy. On si to nenechá líbit a svou ohromnou nohou ji KOCOUROVI pořádnou ubalí a ten odletí přes půl plošiny. Neodrazen se KOCOUR vrátí. Luskne na tři Skrčky, kteří parkují opodál, a ti se zvednou. Začíná hrát hudba. KOCOUR a první Skrček předvedou sekvenci propracovaných a rychlých tanečních kreací. Zadní Skrčci se pohupují do rytmu. Z hlasitých nárazů se vysype celá prosklená stěna řízení letového provozu a rozskočí se i ostatní skleněné předměty. Jeden ze zadních Skrčků předstírá, že hraje na kytaru. KOCOUR skočí na nohu svého Skrčka, ten ji vymrští a vhodí KOCOURA do kokpitu, kde přistane přesně na svém stanovišti, ve svém křesle. Dispečerka kroutí užasle hlavou.
DISPEČERKA: Paráda!
KOCOUR vytáhne doutník, natáhne a vypustí z úst kouřový prstenec.
KOCOUR: Máš v sobotu volno?
DISPEČERKA: Udělám si ho.
KOCOUR: (Celý bez sebe) Krindapána! Za tři dny mám jít na rande! To abych se začal chystat!
LISTER: Na rande zapomeň, padáme vodsaď!
LISTER zatáhne za páku. Modrý Skrček zahrabe nohou jako rozzuřený býk, pak se rozeběhne a vypálí nákladovými vraty ven do vesmíru.

Vesmír

Modrý skrček opouští Červeného trpaslíka.

Koridor Červeného trpaslíka

THORNTON, příslušník vojenské policie, stojí u dveří do místnosti umělé reality. Všimne si RIMMERA, který stále neschopen normální chůze klopýtá koridorem, a pohrdavě se na něj podívá.
RIMMER: Thorntone -
THORNTON: Sem nikdo nesmí, Rimmere. Koukej zmizet.
RIMMER s k němu nakloní a civí na něj.
RIMMER: Angus Thornton, třicet-šest, prostřední jméno Lionel.
Odtáhne se, ale hned se k němu zase nakloní.
RIMMER: Velikost kalhot: dvacet-devět, kolem krku: šestnáct, obřezaný.
Opět se odtáhne a THORNTON na něj nechápavě civí.
THORNTON: Jak to všechno víš?
RIMMER, jemuž THORNTONOVA vyděšená reakce pozdvihla sebevědomí, vytáhne svou podpásovku.
RIMMER: Jazzový fanoušek. Úvěry splácí. Jednou přijat do nemocnice úplně nahý přivázaný -
Nakloní se k němu a zašeptá mu zbytek věty do ucha.
THORNTON: To je hnusná, odporná, nehorázná, špinavá lež, kterou sis zrovna teď vymyslel! (Pauza) Kdo ti to řekl?
RIMMER: Chceš, aby to všichni věděli? Běž si dát cigárko, tak pět minut.
THORNTON: Jasně, už jdu, už jdu. Už si zapaluju. Jako bych tu nebyl.
RIMMER zkontroluje, jestli někdo nekouká a vstoupí do dveří, které ještě před chvílí THORNTON střežil.

Vesmír

Modrý skrček letí vesmírem poblíž rudé mlhoviny a nedalekého měsíce.

Kokpit Modrého skrčka

LISTER: Teď ještě musíme někde vyčmuchat ty nanoboty -

Místnost umělé reality

Všichni čtyři jsou tu v psychotropním stavu stále napojeni na počítač.
LISTER: (Na obrazovce) - a potom už budeme volný jako ptáci.
RIMMER se vbelhá do místnosti a postaví se k počítačovému panelu.
KRYTON: (Na obrazovce) Něco tady mám, pane.
LISTER: (Na obrazovce) Výborně. Nakonec byla zbytečná ta habaďůra, co jsme s Rimmerem ušili. To, co jsem mu dal na kapitána... Rimmerák, hnusák podrazáckej!
RIMMER sleduje na obrazovce, co se v jejich představách děje. Začne mačkat tlačítka na panelu a říká si pro sebe, co dělá.
RIMMER: Najít - všechny - odkazy - na - dohodu - mezi - Listerem - a - Rimmerem - a - vymazat!
Na obrazovce se objeví „Vymazává se“.
POČÍTAČ: (Hlas) Všechny odkazy vymazány.
RIMMER si oddechne.

Kokpit Modrého skrčka

LISTER sleduje kontrolní panel a svět najednou střihne, jakoby několik sekund úplně zmizelo. LISTER má hlavu najednou otočenou doprava.
LISTER: Co to bylo? Stalo se něco divnýho...
KOCHANSKÁ: Jo, taky jsem to cítila.
Vtom další skok, KOCOUR koukal dopředu a najednou zničehonic kouká doleva.
KOCOUR: A teď zase!
Vidíme HOLLYHO hlavu z boku, náhle střih a je zpředu.
HOLLY: A zase.
KRYTON: Propána.
LISTER: Co to je?
KRYTON: Mám pocit, že tu nejsem.
KOCHANSKÁ: Já ten pocit mám celou dobu.
KRYTON: Já už to mám. Asi jsme v nějakém počítačem řízeném, psychotropně vyvolaném stavu.
HOLLY: Vzal jsi mi to přímo z pusy.
KOCHANSKÁ: Podle tebe je tohle náš soud? Náš útěk je jeho součástí?
LISTER: Jo. Ty obálky... Když jsme do nich dávali formuláře... tak v tom lepidle musela bejt asi nějaká droga.
KOCOUR: Od tý doby bylo všecko jen jako? Kosmik taky? Dispečerka? Nic z toho se nestalo? To po tom všem furt nemám domluvený rande? Kruci! Další rok, kdy si budu muset posílat valentýnky sám...
LISTER: Neblbni, to je dobrý! Teď věděj, že jsme nevinný. Co jsme řekli a provedli: ten náš útěk, pokus najít ty nanoboty; potvrzuje naši výpověď!
HOLLY: Vy ale nejste nevinný! Chcete je oblbnout?
Najednou se zatváří vylekaně.
HOLLY: Nevím, proč jsem to říkal.

Místnost umělé reality

RIMMER mačká další knoflíky na panelu.

Kokpit Modrého skrčka

KOCHANSKÁ: Někdo na nás něco šije...
Další podivný střih a KRYTON a KOCHANSKÁ si náhle vyměnili místa.
KOCHANSKÁ: Moment, co je to? Jak jsem řekla: „Někdo na nás něco šije“, najednou -
A další střih. KRYTON najednou stojí čelem k zadní stěně kokpitu a zády k ostatním.
LISTER: Zase se to stalo! Takhle se zdá, že jsme --
A ještě jeden střih realitou. KRYTON a KOCHANSKÁ jsou zase na svých místech.
KRYTON: Magoři.
LISTER: Jestli řeknu, kdo za to může, tak se to taky vystřihne, takže to neřeknu, ale je to von. Dám na to krk, že jde o něho, a až se mi dostane pod ruku, tak mu uříznu obě --
Další střih nás ušetří morbidních detailů z toho, co RIMMERA čeká.
LISTER: -- tupým nožem.
KOCOUR: Ale jak to zastavit?
KRYTON: Jestli jsme napojeni na program umělé reality, tak musí existovat východ, kterým se dá vystoupit.
Robíci přikyvují.
KOCOUR: Něco na ten způsob, když se program kousne?
KRYTON: Přesně tak. Někde bude šifrovaná stopa, něco jako nějaký tajný východ...
Všichni začnou zkoumat kokpit.
KOCOUR: Ten knoflík! „5 - Y - 100 - H - O - 500“.
Ostatní na něj tupě civí.
KRYTON: No a?
KOCOUR: V, C, D jsou římské číslice. V - Y - C - H - O - D; Východ!
LISTER: (Nevěřícně) Na tohle že přišel?
KRYTON: To jen potvrzuje, že se bezpochyby nejedná o skutečnost!
Oba robíci KOCOUROVI tleskají ze svého koutku svými „zobáky“.
KOCHANSKÁ: Zmáčkni ho.
KOCOUR, hrdě se usmívajíc, stiskne knoflík. Když tak učiní, obraz se vertikálně roztáhne a hned se zase zaostří.

Spořič obrazovky

Krajina je neúrodná. Všude se rozprostírá jen nekonečná sněhová planina hraničící s prázdnou modrou oblohou. Vše, i trpaslíkovci, je vytvořeno z plastelíny! KOCOUR se zmateně rozhlíží a frustrovaně mává rukama.
KOCOUR: Kde to jsme?
Skutečně, všude jen sněhové pláně. Jediné, co narušuje monotónnost krajiny je malé iglú.
KRYTON: Asi jsme se ocitli ve spořiči obrazovky!
KOCOUR uklouzne a jede zadkem po sněhu. Zahučí přesně do iglú.
KOCHANSKÁ: Potřebujem mít silný zdroj, abychom mohli ten počítač vypnout.
LISTER, vzdálen od ostatních, leží na břiše a prozkoumává velkou kulatou díru v ledu.
LISTER: Silnej zdroj? No, někde tu musí bejt nějaký znamení. Možná že bude v týhle díře.
Ponoří hlavu do díry, z níž se najednou naproti němu vynoří velký plastelínový žralok. Schramstne LISTERA a opět se ponoří pod vodu. Hned se ale vynoří, vyplivne ho do dálky a znechuceně vyplázne jazyk. KOCOUR vystrčí hlavu z iglú.
KOCOUR: Tady je nějaký jídlo!
LISTER konečně dopadne, obličejem do sněhu a prosviští kolem.
KOCHANSKÁ: No a?
KOCOUR: A mimo jiný flaška kečupu...
Vytáhne velkou skleněnou flašku s bílou etiketou plnou kečupu.
LISTER: (Celý od sněhu) No a?
KOCOUR: Ostrý kečup, chápete?
KRYTON: Co máme chápat?
KOCOUR: Největší zdroj síly!
LISTER: Škoda, že je chytrej jenom, když je z plastelíny..!
KOCHANSKÁ: Zmáčkni ho!

Místnost umělé reality

Program umělé reality se vypnul. Připojení se deaktivovalo a trpaslíkovci znovu nabyli vědomí. RIMMER zoufale mačká knoflíky na panelu. LISTER se chytí za spánky a probírá se. Všimne si RIMMERA.
LISTER: Ty prolhanej, zákeřnej neřáde! Ušil jsi na nás boudu!
RIMMER: Listy! Dyť mě znáš. Hele, já vím, že na první pohled to vypadá zle --
RIMMER opustí panel a doklopýtá k LISTEROVI. Feromony, jejichž tvorba byla mnohonásobně znásobena virem sexuální přitažlivosti, se rozfoukaly kolem a našly svůj cíl.
KOCHANSKÁ: Ten je k sežrání...
RIMMER: Á, prosím vás, držte ji, držte ji! Už ne, už ne!
KOCHANSKÁ: Ty nozdry! Já se snad zblázním, toho musim mít!
Blíží se lačně k RIMMEROVI. LISTER ji chytí za paži.
LISTER: Kryťáku, chyť ji! Pomoz mi!

Servisní výtah

RIMMER doklopýtá vyčerpaný do výtahu následován ostatními trpaslíkovci marně se snažícími zadržet nekontrolovatelnou, rozběsněnou KOCHANSKOU.
KRYTON: Pane Kocoure, zastavte ten výtah!
KOCOUR pustí KOCHANSKOU a stiskne knoflík na stěně výtahu.
KOCHANSKÁ: (K RIMMEROVI) Udělej mi dítě!
LISTER: Virus štěstí, máš ho ještě? Vem si ho! Ten tě vyléčí a vrátí vás oba zase do normálu.
RIMMER odzátkuje virus štěstí a lokne si. Feromony se v tu ránu rozptýlí. RIMMER může normálně chodit a KOCHANSKÁ získá kontrolu nad svými základními pudy. Otočí se a zakrývá se obličej.
KOCHANSKÁ: Děsnej trapas, co?
LISTER: Co teď, Hole?
Stiskne knoflík na svých HOLLY-hodinkách a vyvolá jeho obraz na monitoru na stěně výtahu. Trpaslíkovci zaujmou místa ve výtahu.
HOLLY: Není času nazbyt, musíte vyrazit k nejbližšímu...
Jeho hlava sjede dolů po obrazovce, až je vidět jen vršek jeho holé lebky, který je osvětlen modrým světlem a za ním se objeví hvězdná obloha.
LISTER: Myslíš měsíc?
HOLLYHO obraz se vrátí do normální pozice a on se nadšeně usmívá.
HOLLY: Přesně tak.
KRYTON: Má pravdu. A budeme moct pokračovat v pátrání po nanobotech.
RIMMER: Co bude se mnou?
KRYTON: Vás přesvědčíme, abyste šel s námi, a když ne, ztluču Vás do bezvědomí.
KOCOUR: Ten vůl a s námi? Kam jsi dal rozum? Kdybych to řek já, tak se nedivím!
KRYTON: Pan Rimmer má přístup ke všem tajným materiálům. Zná bezpečnostní kódy. Bez něj je naděje na únik asi tak slabá jako na setkání s velkým hodným naftařem J.R.em.
RIMMER: Proč bych měl někam utíkat? Co mi můžete nabídnout?
KRYTON: Já jsem velmi dobrý na praní.
Upřímně se usměje.

HOLLY: Já umim ďábelsky dobře dělat měsíc.
KOCOUR: Já jsem tak úžasnej, že pro zajíčky je na mě v celým vesmíru půlroční pořadník.
KRYTON: A víte, co se říká, ne? „Ten, kdo má tři dobré kamarády, je velký boháč."
RIMMER: Á, to říkají jenom chudáci.
KOCOUR: Nechte toho, stejně ho nepřemluvíme.
KRYTON: Ano, čas je teď zásadnější. Asi vědí, že už jsme venku z umělé reality a někoho sem poslali.
LISTER vstane a přisedne si k RIMMEROVI.
LISTER: Tak, co nám řekneš?
RIMMER: Jestli odejdu, zůstanu navždycky smolařem. Ta ostuda. Vědomí, že když si dám vejce, nepřevýším hodností toasty ve tvaru vojáčků. Chci být důstojník, muž cti.
LISTER: To nejsou muži cti, jsou padlí na hlavu. A v prvních dnech ti to daj sežrat i s chlupama.
RIMMER: (Hledí před sebe) Celá léta jsem snil o tom dni plném pýchy, kdy ráno zjistím, že mi nabarvili přirození naoranžovo a připoutali ke koze. A to nejveselejší ze všeho, že mně přilepili k zadku jednoho z těch králíků, co sviští kolem dráhy pro chrty. Áááháá, ty jejich ztřeštěné taškařice! A o to mám přijít?
LISTER: Ale tohle se ti nikdy nepodaří. Tak jako tomu druhýmu Rimmerovi.
HOLLY: Dáváme ti druhou šanci k životu a příležitost, abys to zbabral zcela novým způsobem.
KRYTON: Dostanete vlastní sedadlo v kokpitu a budete ovládat nejméně pět knoflíků...
KOCHANSKÁ: Nebuď směšný, vyhlídka na to, že bude ovládat pár knoflíků, na něj asi dojem neudělá.
RIMMER: Pět, říkáš?
LISTER: Už nebudeš muset dělat údržbáře. Nebudou tě otravovat kvůli ucpaný trysce.
RIMMER: Fakt celých pět knoflíků?
KOCHANSKÁ: Začneš znovu a nový život.
LISTER: Ráno se probudíš a budeš chtít vyskočit z postele!
KRYTON: U Vás, pane Listere, to je proto, že máte postel plnou pichlavých drobků od chipsů! Hahá!
RIMMER: A pokud jde o ty knoflíky, svítí ve tmě?
LISTER: Koukej se vzpamatovat. Starej Rimmer byl základním pilířem týmu! Vykonával hlavní funkce, ve kterejch byl jednička.
RIMMER: A co dělal?
LISTER: Já ani nevim. On byl... On byl... Ten...
Rozhlíží se bezradně po ostatních, ale nikoho nic nenapadá.
LISTER: Jo! Šéf bezpečnosti!
RIMMER: „Šéf bezpečnosti", tomu říkám funkce!
Zdá se, že na RIMMERA to udělalo opravdu dojem, ale ještě váhá...
RIMMER: Co konkrétně dělal?
LISTER přemýšlí na plné obrátky.
LISTER: Vyhledával riziko, a taky nebezpečí. A pak navrhoval, jak před ním utýct.
RIMMER: Šéf bezpečnosti; pět knoflíků?
Zvažuje své vyhlídky.
RIMMER: Jdu do toho!
KOCOUR: Jde do toho? To oslavíme! Nejspíš bouchnu flašku kyanidu!

Hangár na startovací plošině

Parkují tu tři Modří skrčci. RIMMER se krade po startovací plošině a kontroluje, zda ho ostatní následují. Zbylí čtyři jdou hned za ním.

Kokpit Modrého skrčka se střídá s kabinou dispečerky

Trpaslíkovci zaberou svá místa a začnou Skrčka spouštět. Ten se postaví na nohy. KOCOUR, věnující se svému řídícímu panelu, si všimne, že se před ním rozsvítil malý monitor a na něm se objevila DISPEČERKA. Ale není to ta, kterou zná. Tahle má brýle, korále, modrý čepec a tak o třicet let navíc, z nichž většinu strávila jedením.
DISPEČERKA: (Na obrazovce) Tady řízení letového provozu. Zdá se, že nemáte povolení ke startu.
KOCOUR: Vy jste letová dispečerka?
DISPEČERKA: Uveďte své jméno a číslo povolení.
KOCOUR: To je vo držku!
DISPEČERKA: Vy se jmenujete Držka?? (Začne se od srdce smát) Chviličku, pane Držko.
KOCOUR si s LISTEREM vyměňuje vyděšené pohledy.
DISPEČERKA: Podívám se do seznamu povolení...
LISTER: Hele, tak zase zatancuj a padáme, sakra!
KOCOUR: Zatancuj? Pro tuhle bych měl problémy i s chůzí! Startujem!
Zatáhne za páku, jak jen to jde, a všichni jsou namáčknuti zpětným tahem do sedadel. Modrý skrček opile běží po startovací plošině a mává „pažemi".
DISPEČERKA: Vraťte se, pane Držko, vraťte se!

Vesmír

Modrý skrček opouští Červeného trpaslíka a letí vstříc temnému vesmíru.

Kokpit Modrého skrčka

KOCHANSKÁ: Podle scannerů není v okruhu tisíce mil nic... Jsme z toho venku!
KOCOUR: Senzace!
LISTER: Jo, skvělý!
KRYTON: Obávám se, že nikoli.
KOCOUR: Co je?
KRYTON: Podle inventáře zásob máme katastrofální nedostatek... á, všichni měli takovou radost, ani to nemůžu říct nahlas...
RIMMER: Čeho máme nedostatek? Kyslíku?
KRYTON: Ještě hůř! Aviváže! Navrhuji, abychom letěli k nejbližšímu vraku, což je Einstein... než naše vlněné prádlo bude samý žmolek!
KOCOUR: Einstein? Nebyl to ten, co objevil Ameriku?
RIMMER: Ne. Objevil teorii relativity.
KOCOUR: A kdy ji objevil? Byla zkamenělá nebo tak něco?
RIMMER se nadechne a připraví na přednášku.
RIMMER: Teorie relativity je...
Zasekne se a hledá inspiraci. Nakonec to vzdá.
RIMMER: Co je to teorie relativity?
LISTER se podívá na počítačovou obrazovku nad jejich hlavami.
LISTER: Jo, co to je Hole?
HOLLY: Teď nemám moc času, Dave.
LISTER: Řekni jenom, co to je, aby tomu rozuměl i laik jako my.
HOLLY: Je to teorie.
LISTER: Jo, ale jaká?
HOLLY: Aha, takže ty to chceš složitějc, jo?
LISTER: Co to znamená?
HOLLY: Obecná teorie relativity, to je teorie, o které se mluví jen relativně.
RIMMER: To je k pláči. Holly má mít IQ 6000, ale stěží by to IQ i napsal.
HOLLY: Když jsem tak hloupej, když mám zastaralé programy, jak vysvětlíte tohle?
Pauza. Nic se neděje a HOLLY to nijak neupřesnil.
KOCOUR: A co jako?
HOLLY: Jste vedle, co?
LISTER si vyměňuje s ostatními nechápavé pohledy.
LISTER: Co máme vysvětlit??

HOLLY: Tak se nevykrucujte, jen hrajete o čas. Když jsem tak hloupej, jak to že jsem zrekonstruoval novou sadu nanobotů a nechal je vzkřísit posádku?
Všichni civí na HOLLYHO monitor.
KOCHANSKÁ: Cože?
KOCOUR: Cože?
RIMMER: Cože?
KRYTON: Cože?
LISTER: Cože?
HOLLY: Potěšil jsem vás, co?
KOCOUR: Ale proč?
HOLLY: Mám se starat, aby se Dave nezbláznil. Pravda, moc mi to nejde, ale dělám co můžu. Proto vymýšlím tyhle kratochvíle, abych ho nějak zabavil.
LISTER: Ale, Hole, málem jsme skončili na dva roky ve vězení!
HOLLY: To ještě můžete. Zrovna mi to došlo, jsme v umělé realitě.
VŠICHNI: Cože?
HOLLY: V počítačovém žargonu: Mé plány jsou vzhůru kozama.

Kapitánova kancelář

HOLLISTER sedí u svého stolu. Kouká na všechno, co se děje v psychotropně vyvolané realitě na obrovské obrazovce na protější stěně. Je tu modrý monitor s HOLLYM, s jeho verzí z Červeného trpaslíka, kterou nanoboti také zrekonstruovali. Má ale obrovské protáhlé čelo, nejspíše pro větší obsah mozkovny.
HOLLY: (Na obrazovce) Byli lepší, myšlenkově i takticky.
LISTER: (Na obrazovce) A kdo?

Kokpit Modrého skrčka

HOLLY: Prostě vyšší intelekt.
KOCOUR: To tě zase přechytračil ten sušák na ruce na záchodě?
HOLLY: Ne, ta druhá -

Kapitánova kancelář

HOLLY: (Na obrazovce) - verze mě, z Červeného trpaslíka. Tohle je stále náš soud.

Kokpit Modrého skrčka

KOCOUR: Náš soud?? Proč jsi to neřek`? To vědět, tak si vezmu kravatu!

Kapitánova kancelář

HOLLISTER se dokouká. Obrazovka je diagonálně přemazána obrazem nové verze HOLLYHO z Červeného trpaslíka.
HOLLISTER: No, pro mě je ta historka s nanoboty dosvědčena. Pokoušeli se je najít. Jednání v psychotropně navozené situaci to potvrzují.
NOVÁ VERZE HOLLYHO: Souhlasím, Franku. Věřím, že jsme zahynuli a že nás pak vzkřísili. Díky nim jsme se znovu narodili.
HOLLISTER: Takže, pokud jde o vznesená obvinění: jsou nevinní. Ale stejně tak je zřejmé, že použili tajné informace z důvěrných spisů ke svému vlastnímu prospěchu. Věděl jsem to v okamžiku, kdy se Rimmer u mě v kanceláři projevoval tak zázračně chytře a schopně.
NOVÁ VERZE HOLLYHO: (Usměje se) Jak průhledné.
HOLLISTER: A proto jsem ho nechal olíznout tu psychotropní obálku, když jsem ho zval na večeři.
NOVÁ VERZE HOLLYHO: Takže, zneužívání tajných informací. To je nové obvinění?
HOLLISTER: V tomto bodě jsou všichni vinni.
NOVÁ VERZE HOLLYHO: Na to je stanovená sazba.
HOLLISTER: Já vím. Na dva roky do vězení.
NOVÁ VERZE HOLLYHO: Takže místo původního obvinění a možného rozsudku na dva roky v base, byli shledáni vinnými u jiného obvinění a dostali úplně jiné dva roky v base. To je určitě moc uklidní. Přivedu je k vědomí a oznámím jim to.

Místnost umělé reality

Opět vidíme trpaslíkovce napojené na program umělé reality, tentokrát je tu však připojen i RIMMER. Simulace skončí a všichni znovu nabudou vědomí.
RIMMER: Tohle je skutečnost? Ale jak to můžem vědět?
KOCOUR: A není to fuk? Všechno je ulítlý, ať jsme, kde jsme.
LISTER: Všechno bylo opravdický, než jsme olízli ty obálky. Pak jsme se složili a oni nás šoupli sem. Před tim, než jsme něco lízali... před tim, než jsme něco... Dal jsem ti hodinky s Hollym!
RIMMER: Jestli je tohle realita, tak bych je měl mít...
Podívá se na zápěstí. Z hodinek na něho kouká HOLLY.
HOLLY: Jo jo, tohle je fakt realita. Poznal bych ji kdekoliv.
KRYTON: A neměl byste mít také ty viry? Ty jste našel v Kosmikovi, než jsme olízli ty obálky.
RIMMER vytáhne dvě zkumavky, aby se přesvědčil. Prohlíží si modrý virus štěstí.
RIMMER: Virus štěstí; možná by nás z toho moh dostat...
Jako pravý darebák z kreslených filmů, vytrhne HOLLISTER RIMMEROVI zkumavku, než stačí zareagovat.
HOLLISTER: Tohle si vezmu. Hoši z laborky se na to budou chtít mrknout.
Mimo kapitánovo zorné pole podává RIMMER virus sexuální přitažlivosti za zády LISTEROVI.
HOLLISTER: Kde je ten druhý?
RIMMER: Ten jsem bohužel ztratil.
HOLLISTER: Krucipísek, Rimmere! Ten jsem zrovna chtěl! Teda hoši z laborky ho chtěli... na nějaké pokusy. Kruci!
Kapitán odchází.
KOCHANSKÁ: (K RIMMEROVI) Všechno je tvoje vina.
RIMMER: Moje vina?
KOCHANSKÁ: Podrazil jsi nás s těmi důvěrnými spisy, ty zrádče -
LISTER: Ukradl jsi virus sexuální přitažlivosti -
KRYTON: Lhal jste nám -
KOCHANSKÁ: A vůbec ses choval jako sobecký, slizký, bezohledný, hnusný křivák!
RIMMER: A to je špatně?

Zadržovací cely

Jsou tu všichni. KOCOUR, RIMMER, KRYTON, LISTER, KOCHANSKÁ i HOLLY na pojízdném monitoru. Všichni humanoidní trpaslíkovci, tedy vyjma HOLLYHO, jsou oblečeni do jednotvárných fialových vězeňských kombinéz. Stojí zády k bílé stěně s černými čarami ke zjištění výšky jednotlivých odsouzených. Všichni drží kartičku se svým vězeňským číslem, HOLLY ji má položenou na monitoru.
HOLLISTER: (Hlas) Na základě vyšetřování jste byli shledáni vinnými, že jste porušili zákon 21 Vesmírné federace. Než nastoupíte výkon trestu, podrobíte se lékařskému vyšetření, aby moh být určen váš vězeňský status.
HOLLY: Trochu jsem to pohnojil, co?

Výtah

Na stěně výtahu je vedle ostatních knoflíků s čísly pater, kde chybí číslo „13“, černo-žlutě pruhovaný obdélník se zámkem a s nápisem „Jen pro oprávněné osoby“. Ruka v černé rukavici otočí klíčem v zámku a otevře se čtvereček pod nímž je knoflík s třináctkou. Stiskne ho a on se rozsvítí. Pak opět otočí klíčem a knoflík se zase skryje. Výtah se rozjede.

Trestanecká kolonie na 13. podlaží - „Tank“

Koukáme dolů do rozlehlé válcovité haly. Po stěnách jsou patra s celami a jakési „terasy“ se zábradlím. Vypadá to tu skutečně nevábně. Úplně dole stojí v řadách skupina lidí. Trpaslíkovci se mezi ně nesměle zařadí. Jsou to samí drsní a hrozivě vypadající trestanci. RIMMER se zařadí do středu, LISTER za něj, KRYTON a KOCOUR někam mimo dohled. Před skupinkou stojí na schodech hlavní strážný ACKERMAN, vyzáblý, vyholený chlápek, a škodolibě se usmívá.
ACKERMAN: Vítám vás v lapáku...
LISTER se nenápadně přiblíží za RIMMERA, vytáhne zkumavku s virem sexuální přitažlivosti, a aniž by si toho všiml, potřísní mu rameno a uteče. RIMMER si začne všímat zkoumavých pohledů, které na něho vrhají ostatní vězni a nesměle jim opětuje úsměvy. Začnou se k němu přibližovat a ohmatávat ho. RIMMER začne panikařit. Scéna milosrdně zmizí.
KONEC

Epizoda 48, "Kassandra"

Vězení

Lapák. Velká válcovitá hala rozdělená do pater s obytnými celami.

Cela

LISTER vejde do své cely. Zkontroluje, jestli se nejdou stráže, vyvolá HOLLYHO na monitoru na stěně cely a sedne si ke stolu.
LISTER: Tak už víš, jak se vodsaď dostaneme, Hole?
HOLLY: Jo, něco bych měl, Dave. Veškerý čas jsem strávil hledáním skulinky ve vězeňském řádu a přišel jsem na něco, co ti umožní odkroutit si celé ty dva roky během pouhých čtrnácti týdnů.
LISTER: To je paráda, co mám udělat?
HOLLY: Stát se psem.
LISTER: Psem?
HOLLY: Ano. Podle mé databáze je rok psa sedmkrát kratší než rok lidský.
LISTER to poslouchá s obdivuhodnou trpělivostí.
HOLLY: Matematika tohoto plánu je bezchybná.
LISTER: Nicméně malej zádrhel je v tom, že nejsem pes!
HOLLY: Ano, ale podle týdeníku z dvacátého století National Enquirer je ta operace dost jednoduchá.
LISTER nechápe, ale poslouchá, co to HOLLY blábolí.
HOLLY: Říkají tomu „vořechotomie“.
LISTER si podepře hlavu a smutně s ní vrtí.
HOLLY: Je tam fotka chlápka, co si to nechal udělat.
Objeví se stránka zmíněného magazínu. Je to velká barevná strana s fotkou bílého psa. Nahoře je velký nápis „Exkluzivně“. Dole je titulek „Člověk, který se stal psem“ a pod ním kratičký text „Další fotografie a celý příběh na straně 8.“
LISTER: To je čokl!
HOLLY: Vidíš, jak je to přesvědčivé. Ani ty bys to nepoznal!
LISTER: „Stát se psem.“ To je v tomhle tejdnu ten nejstupidnější a nejnemožnější plán, se kterým jsi přišel.
HOLLY: Tak mě nezatracuj - je teprv pondělí.
LISTER zmáčkne knoflík na hodinkách a HOLLY zmizí.
Vstoupí RIMMER, odhodí na postel helmu a mrzutě se postaví s rukama v bok.
RIMMER: Můj život je v troskách. Kariéra, vyhlídky, přátelé, tohle všechno jsem měl a zahodil. To je tragédie.
LISTER: Co to meleš? Nic z toho jsi nikdy neměl.
RIMMER: To je fakt, nic z toho jsem neměl. Neměl jsem vůbec nic a všechno jsem zahodil. To je ještě větší tragédie!
Sedne si na postel.
LISTER: Přežijeme ve zdraví, když se nedáme vyvíst z parády, když... jaký je to slovo, co tenistky říkaj, že je hrozně důležitý..? Začíná na „K“...
RIMMER: „Kunnilingus?“
LISTER: „Koncentrace“. Musíme bejt koncentrovaný. Jsou to jenom dva roky; při dobrym chování jenom osmnáct měsíců. Vem si, když ti bylo jenom osmnáct měsíců. To ten čas prosvištěl!
RIMMER: Ano, protože jsi měl dvě ňadra jako tvoje hlava k dispozici ve dne v noci! To mi zařiď a nebudu si už stěžovat.
Vstoupí STRÁŽNÝ s kovovým kufříkem, který postaví před LISTERA na stůl.
LISTER: Co to je?
STRÁŽNÝ: Uniforma a základní informace pro Kanárky.
Odejde. LISTER vezme kufr, hodí ho na svou pryčnu, otevře ho a začne zkoumat jeho obsah.
LISTER: Přihlásil jsem se k nim dobrovolně. Ňákej chlap s tim chodil v dílně, tak jsem to podepsal.
RIMMER: Ke Kanárkům?
LISTER: Jo, dyť víš, jde přece o zpívání. Měl bys vidět, kolik maj privilegií, neskutečný.
RIMMER: Ty nevíš, co jsou ty Kanárci, viď?
LISTER: Jasně, že jo: pěvěckej sbor jako v kostele... (Zpívá) Jsi má radost, slunce zář, úúú, a kroužit navěky budu já...
LISTER si všimne RIMMEROVA pobaveného výrazu a uvědomí si, že to asi bude trochu jinak.
LISTER: To nebude o zpěvu, že ne?
RIMMER zavrtí hlavou.
LISTER: Holly mi lhal, že jo?
RIMMER: (Přikývne) Hmm.
LISTER: Do pytle, skočil jsem mu na špek.
Přisedne si k RIMMEROVI na postel.
RIMMER vstane a jde si sednout na židli, viditelně rozveselen.
RIMMER: Á, Listy! Listy, Listy, Listy!
LISTER si přisedne ke stolu.
LISTER: Tak už to vybal, na co jsem se to teda zapsal?
RIMMER: V devatenáctém století, když fárali horníci do šachty, nejdřív spustili kanárka v malé klícce -
LISTER: Na co, aby kopal uhlí? V tom století musely žít samý jelita. Kolik toho může takovej kanárek nakopat?
RIMMER: - A když tam byly jedovaté plyny, a že tam byly často, hádej, co udělal kanárek.
LISTER: Stěžoval si předákovi?
RIMMER: Chcípnul, Listy. Kanárek byl určen pro krajně nebezpečné, strašlivé a mezní situace a měl zjistit, jestli lze přežít. Pak věděli, že je bezpečné tam poslat důležité lidi.
LISTER: Sakra, já ho zabiju!
RIMMER: Jak to žes o Kanárcích neslyšel? Náborové plakáty visí na všech záchodech! Jak to žes je neviděl?
LISTER: Když jdu na pány ve vězení, tak se radši moc nerozhlížím, jestli mi rozumíš. Jako když hraju golf: držím pevnej postoj, zírám na to kulatý a nikdy se nekejvám!
RIMMER: „Kanárci“... Víš, co prý ta zkratka znamená? „Kázeňská Armáda Na Amanty Ropuch Cvičených Idiotů“! (Směje se) Nemají jediný chromozom X, o nějž by se podělili!
LISTER: Do pytle! Je v tom ještě něco horšího.
RIMMER se směje, když vidí LISTERA v nesnázích.
RIMMER: Á, horšího! Ven s tím.
LISTER: Napsal jsem tam i tebe.
RIMMERŮV úsměv ztvrdne.
LISTER: Padělal jsem podpis, myslel jsem, že ti tim pomůžu.
RIMMER: Mě?! Proč?!
LISTER: Napsal jsem tam všechny. Krytona, Chris, všechny!
RIMMER: Ani náhodou! Ani náhodou! Ze mě Kanárek nikdy nebude!

Hala

Na terase nad ostatními stojí hlavní strážný ACKERMAN a kapitán HOLLISTER a z výšky se dívají na Kanárky, kteří jsou dole nastoupeni. Všichni oblečeni v předepsaných uniformách: přiléhavá černo-žlutá kombinéza, v pase s malým symbolem Kanárků - černým otiskem ptačí nohy ve žlutém kruhu, těžké boty, rukavice a žlutá vycpaná vesta se jménem. KRYTON se do uniformy se svým plechovým krunýřem nevešel, a tak si prostě oblékl pouze vestu. RIMMEROVI nejspíš přirostla nová uniforma k srdci, neboť se nacpal ještě do tlusté šedé bundy s velkým symbolem Kanárků na levé straně hrudi.
ACKERMAN: Je to velká čest pro třinácté podlaží, neboť dnes nás navštíví kapitán Hollister se zvláštním úkolem.
Jeden mladý blonďatý vězeň, očividně překypující energií, kterému tu přezdívají SMRŤÁK, se klepe nedočkavostí.
SMRŤÁK: Konečně ňáký vzrůšo! Už mi to lezlo na bednu, celou dobu zaríglovanej, není co zabít!
STRÁŽNÝ NEB: Smrťáku, koukej zavřít zobák!
HOLLISTER: Tak poslouchejte. Narazili jsme na jednu loď jménem Silverburg. Nachází se na dně měsíčního oceánu. Naše

sonda tam nenašla žádné stopy po posádce, tělesné pozůstatky, žádné kostry, nic. Chceme, abyste se tam, hoši, podívali a zjistili proč.
Vtom RIMMER vystoupí z řady a otočí se čelem k trpaslíkovcům.
RIMMER: Raz, raz, raz-dva-tři-čtyři:
KRYTON, KOCHANSKÁ, LISTER, KOCOUR: (Zpívají a pohupují se do rytmu, předvádějíc rozličné taneční kreace) Jsi má radost, slunce zář, úúú, a kroužit navěky budu já -
ACKERMAN: RIMMERE!
Strážný ACKERMAN sejde po kovových schodech až dolů k RIMMEROVI.
RIMMER: Odpusťte, asi jsme zabloudili do špatného kroužku, jdeme hned pryč.
Trpaslíkovci se mají na odchod. ACKERMAN chytne RIMMERA a ostatní se zastaví. Přiblíží svou tvář těsně k RIMMEROVĚ.
ACKERMAN: (Hrozivě) Jste tady a tady taky zůstanete. A teď pokračujem.
RIMMER: Rozkaz. Děkuji, pane.
ACKERMAN spěchá zpátky nahoru po schodech a omluvně se usmívá na kapitána.
RIMMER: Slyšeli jste strážného? Máme pokračovat. Tak jedem!
KRYTON, KOCHANSKÁ, LISTER, KOCOUR: (Zpívají a tančí) Jsi má radost, slunce zář -
ACKERMAN: Rimmere!!
ACKERMAN, znepokojen kapitánovou stoupající rozladěností, spěchá opět dolů k RIMMEROVI.
RIMMER: Promiňte, ale říkal jste přece, ať pokračujem -
ACKERMAN: Drž hubu! To seš Kanárek? Člen nejvostřejší jednotky na týhle straně od Pluta? I vanilkovej puding je tvrdší než ty! Tak se začni chovat jako chlap.
RIMMER: Jako chlap, ano, jistěže, jako chlap... chlap? Nemoh` byste mi to připomenout? Hned se mi to vybaví.
Vtom se před ním objeví STRÁŽNÝ NEB. Chytne RIMMERA za citlivé partie. Podle RIMMEROVA obličeje kroutícího se v agónii je něco velmi citlivého velmi silně drceno a je slyšet praskání. NEB ho konečně pustí. ACKERMAN opět vystoupá po schodech ke kapitánovi.
ACKERMAN: Pokračujte, kapitáne.
RIMMER dokulhá do řady a zařadí se.
HOLLISTER: Stěží si lze představit, že by někdo vyslal takovou loď bez posádky, takže ať už tu posádku pohltilo cokoli, mohlo by to tam ještě být, čili... dejte si pozor.
Kanárci udělají vlevo v bok a odcházejí.
SMRŤÁK: (Křičí) A jdem něco sejmout!! *JÓÓÓÓ*!!!
Ostatní Kanárci SMRŤÁKA, který zírá dychtivě na kapitána a ACKERMANA, úplně ignorují. Chvíli trvá, než si uvědomí, že ostatní už odcházejí. Následuje je.

Měsíční oceán

Malá ponorka se třemi reflektory se potápí stále hlouběji do temné vody.

V ponorce

Všichni Kanárci tu v klidu sedí vyzbrojeni puškami, rezervními pistolemi a na zádech mají batohy. Všichni jsou zamyšlení, kromě SMRŤÁKA, který se nadšeně a rozdováděně projevuje.
SMRŤÁK: Doufám, že to bude mít velký drápy a spoustu hlav. Jo! Ha! Skvělý! Ha!
Ostatní Kanárci, kteří jsou mnohem méně nadšeni, ho ignorují. Trpaslíkovci se zděšeně podívají na RIMMERA.

Měsíční oceán

Ponorka dosedla na kovovou stěnu vraku, tak aby Kanárci mohli dovnitř vzduchovým uzávěrem.

Vzduchový uzávěr Silverburgu

Vzduchový uzávěr se s vrzáním pomalu otevře. Za nimi už stojí natěšený SMRŤÁK.
SMRŤÁK: Jdem na to! Konečně! *Jóó*!!!
Nadšeně se chystá vběhnout uzávěrem dovnitř. Rozeběhne a narazí vší silou hlavou do rámu uzávěru, který je poněkud nižší a při jehož průchodu je potřeba se sehnout. Padá bez hlesu k zemi. Ostatní Kanárci, už opatrnější, ho mlčky překračují.

Paluba Silverburgu

LISTER, RIMMER, KRYTON, KOCOUR, KOCHANSKÁ a ostatní Kanárci prohledávají loď držíc pušky v pohotovosti.
LISTER: Držte se při sobě, dávejte bacha.
RIMMER: Co to je?!
Hledí zděšeně před sebe.
KRYTON: Co? Kde?
RIMMER: Hýbe se to a třese se to jako osika!
KRYTON: To je jen Váš stín, pane.
KOCHANSKÁ seběhne ze schodů k trpaslíkovcům.
KOCHANSKÁ: Našla jsem počítač, možná se od něj něco dovíme.
Vyběhne zpátky nahoru po schodech.

Počítačová místnost Silverburgu

Trpaslíkovci vstoupí do velké, osvětlené, technicky vybavené místnosti. Kontrolní panely, kabely, které vedou do velkého sloupu uprostřed místnosti. Středí část sloupu je průhledná a je v ní promítán holografický obraz hlavy starší ženy. Má rovné stříbrné vlasy, také její kůže stříbrně září a kolem krku má zvláštní stříbrný náhrdelník. Kolem její hlavy blikotají růžové jazyky elektro-plazmy.
POČÍTAČ: Dobrý večer, Arnolde. Ani nevíš, jak jsem se těšila, až za mnou přijdeš.
RIMMER: Jak víte, jak se jmenuju?
POČÍTAČ: Mé jméno je Kassandra a jsem počítač, který je schopen předvídat budoucnost, a to s přesností na sto procent. Pozdrav pámbů.
RIMMER zmateně svraští čelo.
RIMMER: „Pozdrav pámbů?“ Tomu nerozumím.
Najednou kýchne.
KASSANDRA: Potřebuješ kapesník, ten má Chris v levé kapse. Podá ti ho a řekne: „Nechceš?“ a ty poděkuješ.
KOCHANSKÁ mu podává kapesník.
KOCHANSKÁ: Nechceš?
RIMMER: Děkuju.
Oba se otočí a podívají se na počítač, užasle ale podezíravě.
KASSANDRA: „To je úžasné.“
KRYTON: To je úžasné.
KASSANDRA: „Můžem se jí na všechno zeptat a dozvíme se, co nás čeká.“
KOCHANSKÁ ignoruje počítač a otočí se na ostatní.
KOCHANSKÁ: Můžem se jí na všechno zeptat a dozvíme se, co nás čeká.
KASSANDRA: „Ale jak to funguje? Budoucnost se ještě nestala.“
LISTER pochopí, že tuhle větu měl na jazyku právě on, ale vzdorovitě se postaví.
LISTER: ...já to neřeknu.
KASSANDRA: Taky jsem neřekla že ano.
LISTER: Ale jak to funguje? Budoucnost ještě nenastala.
KASSANDRA: Teď už nastala.
LISTER: Kruci.
RIMMER: Dáme jí nějakou otázku z budoucnosti. A pořádnou...
LISTER: Povězte, Kassandro, vrátíme se na Zemi? Přežilo vůbec lidstvo?

KOCOUR: Najdu svou zlatou jehlici do kravaty?
LISTER se zadívá zlostně na KOCOURA, ale mezitím se KOCHANSKÁ zamyslela.
KOCHANSKÁ: A chceme vůbec vědět všechno, co nás čeká? Chceme třeba vědět, jak a kdy skončí náš život?
RIMMER: Chris má pravdu. Tohle nám může otrávit zbytek života. Kassandro, chci se Vás zeptat...
KASSANDRA: Já vím, Arnolde, protože znám zbytek celého rozhovoru.
RIMMER: A jak zní odpověď?
KASSANDRA: Udusí se ve sto osmdesáti při pokusu sundat podprsenku zubama.
LISTER se na RIMMERA a KASSANDRU tázavě zahledí.
LISTER: Na co ses ptal?
RIMMER: Jenom na to, jak umřeš.
LISTER civí zděšeně na RIMMERA.
LISTER: Cože? Nechtěl jsem to vědět!
Najednou se otočí na KASSANDRU.
LISTER: Čí podprdu?
KOCOUR: Ve sto osmdesáti? Nejspíš svou vlastní!
LISTER: To není špatný. V tomhle věku sundávat podprsenku zubama. To je přece šíleně sexy odchod!
KRYTON: V případě, že ty zuby jsou ve Vaší puse.
LISTER: To je teda pěkně v pytli. Tohle jsem nechtěl vědět, jak půjdu do kytek. Chtěl jsem se nechat překvapit!
KASSANDRA: Krytone, teď můžeš sdělit svým druhům svoji teorii.
KRYTON to potvrdí.
KRYTON: Já mám takovou teorii. Silverburg neměl nehodu, že ne? Poslala ho sem vesmírná flotila s autopilotem, aby se vás zbavila, abyste už zůstali na dně oceánu hluboko ve vesmíru.
KOCOUR: To seš teda hlavička! Jak jsi na to přišel?
KRYTON: Jen jsem si přečet zadání mise.
Podá LISTEROVI papír se zadáním mise, aby mu to potvrdil. Ten to přelítne očima.
LISTER: Takže na lodi nebyly žádný mrtvoly, protože neměla posádku.
KRYTON: Počítač, jenž předpovídá budoucnost -
KASSANDRA: „ - je opravdu nebezpečný“.
KRYTON: - je opravdu... ano, přesně tak.
RIMMER: Bohužel už máme dost naspěch.
Ukáže výmluvně ke dveřím a má se k odchodu.
KASSANDRA: Je mi líto, ale nemáte kam spěchat. Lodní přepážka povolila a teď nabíráme vodu rychlostí tisíc galonů za sekundu. Všichni Kanárci budou do hodiny mrtví, s vyjímkou Rimmera -
RIMMER: Jo!
Zvedne vítězoslavně pěst do vzduchu.
KASSANDRA: - který zemře za dvacet minut.
RIMMEROVA radost zmizí a jeho ústa se třesou neschopny slova. KASSANDRA se zlomyslně usmívá.
KASSANDRA: Pouze Lister, Kryton, Kocour a Kochanská přežijí.
LISTER: Co se stane s Rimmerem?
KASSANDRA: Ten dostane infarkt, důsledkem stresu z toho, že ví, že zahyne, a zhroutí se. Zhroutí se během rozhovoru se mnou za... devatenáct minut, třicet jedna sekund.
RIMMER: Já Vám nevěřím, já Vám prostě nevěřím.
KASSANDRA: No, uvidíme, nebo spíš uvidíš. Já už jsem viděla...
KOCHANSKÁ: Všechny chlupy na krku se mi z toho naježily!
KOCOUR: Mně nejen ty, jak se naježí jeden na krku, tak mi stojej všecky!
Rychle odchází a ostatní ho následují.

Opuštěný sklad Silverburgu

Trpaslíkovci mají přestávku. Bokem od ostatních Kanárků i dozorců probírají situaci u kávy, kterou pijí z plechového nádobí, které měly v batozích. RIMMER je úplně na dně, sedí s ostatními, nyní už v předepsané uniformě se štítkem se jménem, bez bundy, na zemi a utápí se v beznaději. Zatímco KRYTON kontroluje vybavení, ostatní usrkávají z ešusů kafe.
LISTER: No, nejsme prvně v takovýhle situaci, viďte?
KOCOUR: To si piš, kafe jsme pili aspoň tisíckrát. Jsme veteráni.
LISTER: Třeba ty ozvěny budoucnosti.
KOCOUR: Ozvěny budoucnosti, no jasně!
KOCHANSKÁ: A co to bylo?
LISTER: Víme, že jestli je budoucnost rozhodnutá...
Podívá se na RIMMERA, který hledí do hloubek své kávy.
LISTER ztiší hlas.
LISTER: (Šeptem) - tak ji nejde změnit...
RIMMER zvedne hlavu a podívá se na LISTERA.
RIMMER: Jo, ale co ty víš? Jsi opravář automatů na kuřecí vývar a ne vesmírný superman. Nevznášej se do andělských výšin, když sám jsi vůl jak anděl.
LISTER: Hele, já jsem přežil ve vesmíru pět, šest let. A dostal jsem se už na ty nejnemožnější místa a odevšad mám suvenýr.
KRYTON: Koupil tam trička a já mu je žehlil.
LISTER: Přesně tak.
RIMMER: Tak podle tebe budoucnost je budoucnost a jako u tvých slipů jsou naděje na změnu mizivé? Promiň, LISTY, ale tohle neberu.
LISTER: Hele, já z toho taky nemám radost.
KOCOUR: To nikdo z nás. Tvoji smrt si nepřeje nikdo z nás, já obzvlášť. Hergot, nejspíš bych musel kopat hrob.
RIMMER: Takže, abychom to shrnuli: Šest let vesmírných dobrodružství, zkušeností a poznání Vás vede k závěru, že jsem naprosto vyřízený.
KRYTON: (K LISTEROVI) Pan Rimmer trefil do černého. Z Vás dělají větší znalosti pesimistu, zatímco jeho nevědomost a naivita srny zajišťuje jeho mysli otevřenost pro možná řešení.
LISTER: Kdyby jsi držel pusu, ty kastrole.
KRYTON ztichne po LISTEROVĚ napomenutí, ale KOCHANSKÁ KRYTONA pochopila.
KOCHANSKÁ: Takže ty tvrdíš, že když nevíš dost na to, abys věděl, že nevíš dost, tak nemáš z ničeho strach? A můžeš dosáhnout víc než mnohem chytřejší lidé.
KRYTON: Přesně tak.
KOCHANSKÁ: To je ta „moc nevědomosti“...
KRYTON: A při nevědomosti, jíž vládne on, je to jeden z nejmocnějších lidí na světě! Osedlejte svou blbost, pane, zapřáhněte omezenost, nechť Vaše prázdná, zabedněná a tupá hlava najde nějaké řešení.
RIMMER se cítí silný vzdorovat osudu.
RIMMER: Tak jo! Něco mě napadlo. Krytone, projeď to naše setkání svým procesorem a řekni mi, jestli mi někdy Kassandra řekla „Rimmere“.
LISTER: Cože?
KRYTON projede své záznamy. Jeho hlava sebou škube, jak si vzpomíná na pocity z příslušných momentů. Projede celé setkání a obrátí se na RIMMERA.
KRYTON: Ani jednou se k Vám nikdo neobracel jako k „Rimmerovi“. A sotva jsme se na Vás podívali.
RIMMER: Přesně to jsem si myslel! Kassandra řekla, že „Rimmer zemře“, ale z toho nevyplývá, že bych to měl být já!
LISTER: A kdo teda, tvůj táta?
RIMMER: Hele, Kassandra nezná budoucnost, jen vidí její obrazy. Třeba viděla někoho jiného, jak umírá; někoho, o kom jí řekli, že to je Rimmer.
KOCHANSKÁ: Má pravdu.

RIMMER: Stačí najít někoho, koho bych moh` představit Kassandře jako „Rimmera“...
Sklopí zrak a všimne si velké jmenovky na prsou své vesty. Nadšeně se usměje.
RIMMER: - a potom on vytuhne a ne já!
KRYTON: To je tak ohavné, že není možné, aby to jednoho neohromilo! Co bych já dal za Váš gen podlosti!
RIMMER se otočí dychtivě na KOCOURA.
KOCOUR: Hele, na to zapomeň!
KRYTON si všimne, že se blíží statný chlap a oznamuje jeho příchod přehnaným tónem hlasu.
KRYTON: Podívejme, přichází pan Neb...
RIMMER se zadívá na toho muže. Už našel svou oběť.
NEB: Je sektor zabezpečen?
RIMMER: Samozřejmě, pane Nebe, kávičku?
Vyskočí rychle na nohy a začne nalévat kávu do hrnku před sebou.
NEB: Kapitán chce, abych prohlíd` hlavní počítač, kde je?
RIMMER mu podává hrnek s kávou, předstírá pád a poleje mu vestu. NEB čapne RIMMERA rozzlobeně za límec.
NEB: Ty idiote! Tohleto si vypiješ!
RIMMER: Prosím Vás, rád bych Vám nabíd svou vestu. A pak Vás odvedu ke Kassandře.
Začne ji rychle svlékat. NEB si sundá tu svou a RIMMER mu pomůže navléci se do jeho vesty, což není vzhledem k jejich odlišným rozměrům lehké.
RIMMER: Račte, pane, dokonale Vám padne.
Strážný se na RIMMERA zamračí, ale vestu si ponechá.
NEB: Běž první, Rimmere.
RIMMER: Neříkejte mi „Rimmere“!
NEB: Jmenuješ se tak...
RIMMER: Ano, ale „Rimmer“ - z toho dýchá vznešenost a tichá odvaha. Stačí „ocas“ nebo „smraďoch“, ale nikdy „Rimmer“, prosím, nikdy „Rimmer“.
NEB: Dobře, smraďochu, ať je po tvým. A teď, kde je ten počítač?

Počítačová místnost Silverburgu

RIMMER, nyní oděn do vesty strážného, přivádí NEBA a nervózně se usmívá.
KASSANDRA: Ahoj, Arnolde, jdeš na čas.
RIMMER: Vedu Vám návštěvu, Kassandro. Víte, jak se jmenuje?
KASSANDRA: Ano, vím. Neb -
V RIMMEROVĚ tváři je vidět šok.
RIMMER: Neb co?
KASSANDRA: Neb -
RIMMER: Neb kdo??
KASSANDRA: Nech mě domluvit! Nezáleží na tom, jak se jmenuje, protože my se stejně nebudeme znát dlouho.
RIMMER se uklidní a zotavuje se z počátečního zděšení.
NEB: Že prej máte schopnost předvídat...
KASSANDRA: Budoucnost? Ano, mám.
NEB: A jste neomylná.
KASSANDRA: To jsem.
NEB: Co se stane se mnou? Vrátím se na Zemi?
KASSANDRA: Ne, zemřete tak za čtyři sekundy infarkt hned poté, co se dozvíte, že umřete na infarkt.
NEB: Ty lhářko prolha - aachh!
Chytne se za prsa a zhroutí k zemi. RIMMER na něj nenuceně kouká. KASSANDRA sleduje jeho skon s pochopením a povzdechne si.
KASSANDRA: Chudák Rimmer.
RIMMER: Jo, chudáček Rimmer.
NEB zvedne naposledy ruku.
NEB: Já jsem Neb -
RIMMER, aby zatemnil jeho poslední slova a zmátl KASSANDRU, se k němu rychle nakloní.
RIMMER: Ty seš ty. Neb kdo?
NEB: Neb! Neb! Neb...
Padne bezvládně k zemi. RIMMER hledí netrpělivě na KASSANDRU.
RIMMER: Už je mrtvý?
KASSANDRA: Je mi líto, ale ano.
RIMMER: Sláva!
Ohromně potěšen zvedne RIMMER triumfálně obě ruce zaťaté v pěst.
KASSANDRA: Šlo o velmi těžký infarkt, tak jak jsem předpověděla.
RIMMER: Sláva!
Znovu udělá vítězné gesto.
KASSANDRA: Z čeho máš takovou radost, Arnolde, to nechápu. Ty také zemřeš.
RIMMEROVA radost je opět nemilosrdně zničena.
RIMMER: Ale vždyť jste říkala, že... Já zemřu taky?
KASSANDRA: Už jsem ti to říkala: Rimmer zemře na infarkt a všichni ostatní Kanárci rovněž. Všichni kromě Listera, Krytona, Kochanské a Kocoura. Viděla jsem to.
RIMMER: To je všechno možné, ale viděla jste tohle?
Zdvihne prostředník v jasném gestu a rozzlobeně odchází.
KASSANDRA: Ano... Bohužel už ano...

Nakládací roura Silverburgu

Trpaslíkovci jdou pomalu rourou, jakýmsi kruhovým koridorem osvíceným jen malými lucernami umístěnými po jeho stěnách.
RIMMER: Měli jste pravdu, nedá se nic dělat.
KRYTON: Podle Kassandry je naše budoucnost daná a my čtyři přežijeme. Takže pokud jsme tady, nemůžeme zatím zemřít. Sledujte:
Všichni se zastaví a hledí zaujatě na KRYTONA, který vytáhne pistoli, přiloží si její hlaveň ke spánku a zmáčkne spoušť. Zbraň cvakne a rána vyjde naprázdno. Namíří hlaveň na KOCHANSKOU, LISTERA a KOCOURA a několikrát stiskne kohoutek. Komora zbraně je vždy prázdná. Pak zamíří na RIMMEROVU hlavu.
KRYTON: Skrčte se!
RIMMER se skrčí a KRYTON vystřelí. Střela zasáhne stěnu za RIMMEREM ve výšce, kde než se skrčil, měl hlavu. Kulka se odrazí pryč a RIMMER se narovná. Střela se neustále odráží od kovových stěn koridoru a šine si to pryč. Náhle zvuk jejich odrazů od stěn zesílí.
KRYTON: Ještě jednou, pane!
RIMMER se rychle skrčí a kulka, jež oběhla celý koridor, zasáhne znovu to samé místo.
KRYTON: Věděl jsem to.
Obratně zatočí pistolí na prstu a vsune ji zpět do pouzdra.
KOCOUR: Takže, jinými slovy, když já...
Sundá opatrně ze stěny velkou sekeru a přetáhne LISTERA vší silou přes hlavu dlouhým dřevěným topůrkem. Ostatní sebou trhnou. LISTER se chytí bolestivě za hlavu a otočí se na KOCOURA, který se nadšeně směje.
LISTER: Co blbneš!?
KOCOUR: Nemůžeš umřít!
LISTER: Jo, ale bolest cejtim, ty hovado!
KOCOUR se zatváří provinile.
KRYTON: Navrhuji toto: Využijeme nezranitelnosti, jež vydrží až do návratu na Trpaslíka, obklopíme pana RIMMERA a doprovodíme ho až k potapěčskému zvonu.

Nákladní paluba Silverburgu

Srolují se stahovací dveře výtahu a KOCOUR opatrně vykoukne. Ze dveří vychází utvořená formace. RIMMER je vtěsnán mezi

ostatní trpaslíkovce, kteří vytvořili kruh, kterým ho obstoupili tak, aby byl kryt ze všech stran a aby nebyl vidět. Chrání ho svými těly a pomalu cupitají po nákladní palubě. RIMMER vynoří hlavu, aby prozkoumal okolí, ale KOCOUR ho hned zatlačí zpět do skrčené polohy.

Strojovna Silverburgu

Formace cupitá po lodním můstku mezi obrovskými stroji. RIMMER opět vykoukne, ale hned zase zaleze do své ochranné clony.

Vzduchový uzávěr Silverburgu

Formace dorazí.
LISTER: Potápěčskej zvon! Jsme tady!
Rozpustí chumel a jaké je jejich překvapení, když zjistí, že jeho střed je prázdný. RIMMER zmizel.
KOCHANSKÁ: Kam se poděl?
Trpaslíkovci spěchají rychle zpátky.

Strojovna Silverburgu

Všichni běží rychle zpátky. LISTER si všimne otevřeného poklopu v podlaze, v němž vidí RIMMERA propadlého dolů, držícího se za vymknutý kotník.
LISTER: Tady!
RIMMER nad sebou uslyší hluk a podívá se ustaraně nahoru na LISTERA.

Dolní strojovna Silverburgu

KOCHANSKÁ se pomalu spouští poklopem po laně dolů k RIMMEROVI.

Strojovna Silverburgu

KRYTON, KOCOUR a LISTER stojí v řadě a drží druhý konec lana, na němž spouštějí KOCHANSKOU. LISTER se dívá dolů a kontroluje, jak postupuje. Najednou KOCOUR něco zaslechne.
KOCOUR: Slyšíte?
KRYTON dodá více energie svým audio přijímačům a potvrzuje.
KRYTON: Voda...
LISTER si najednou uvědomí, co se děje.
LISTER: Chris, schovej se, voda se už žene!
KOCOUR: Rychle do zvonu!

Dolní strojovna Silverburgu

KOCHANSKÁ a RIMMER rychle vylezou na vrchol velkého zvonu. Otevřou uzávěru a derou se dovnitř. KOCHANSKÁ zavře poklop těsně před tím, než se začnou z paluby nad nimi valit do dolní strojovny tisíce galonů vody.

Nákladní paluba Silverburgu

KOCHANSKÁ sleze několik příček žebříku, který vede shora zvonu dolů na nákladní palubu, kde už stojí RIMMER a opírá se o sloup. KOCHANSKÁ se naštvaně zadívá vzhůru.
KOCHANSKÁ: Skvělý, všechno nad námi je zatopené a my jsme zpátky v útrobách lodi s Kassandrou!
RIMMER: Věštba se naplňuje.
KOCHANSKÁ se podívá na RIMMERA.
RIMMER: Moje smrt! Všechno se to vyplní!
Odejde se zoufalým výrazem ve tváři. KOCHANSKÁ zavrtí podrážděně hlavou a sama odchází jiným směrem.

Počítačová místnost Silverburgu

KASSANDRA se usmívá, téměř omluvně, když vidí pomalu přicházet RIMMERA.
KASSANDRA: Budoucnost nelze obelstít, doufám, že jsi to pochopil.
RIMMER: No a co bude teď? Jak... Jak tedy zemřu?
KASSANDRA: Lister tě nachytá, jak se miluješ s Kochanskou a střelí tě harpunou do hlavy.
RIMMER zírá nedůvěřivě na KASSANDRU.
RIMMER: Jste si naprosto jistá?
KASSANDRA: Já vás viděla, a tak se to stane. Ve staré prádelně.
RIMMER: Radši bych to zopakoval, aby bylo jasno... Arnold, což jsem já, a Kochanská, což je žena - fakt pěkná žena, co jste tu viděla; budem spolu v posteli v plné jízdě? A Lister, ten nařvanej prcek s tím trapným účesem, vejde dovnitř a střelí mě do hlavy, když já se budu milovat s Kochanskou?
KASSANDRA: Přesně tak se všechno stane.
RIMMER je u vytržení, zvedá zatnuté ruce slavnostně do vzduchu.
RIMMER: Fantazie!!

Prádelna Silverburgu

RIMMER na všech čtyřech skáče po starých matracích, které připravil na podlaze, aby nebyly boulovaté. KOCHANSKÁ stojí opřená o stěnu, nejdál, jak je to jen možné, zírá nevěřícně před sebe s rukou položenou na prsou.
KOCHANSKÁ: Já tomu pořád nemůžu uvěřit..!
RIMMER: No, mně to taky dělá problémy. To víš, taková krásná holka, o tom se mi nikdy nesnilo!
KOCHANSKÁ: No, to mně taky ne!
RIMMER: Ale podle všeho budem spolu spát. Jestli tohle není bomba, tak se picnu! Je tu zima, nedáš si panáka?
KOCHANSKÁ: Ne, ne, ne.
RIMMER otevře láhev a nalije si malou skleničku.
KOCHANSKÁ: Ale proč bych *já* chtěla spát s *tebou*? To nedává smysl.
RIMMER: Třeba tě oslepí alkohol.
KOCHANSKÁ: Což neomlouvá další čtyři smysly!
RIMMER: Tak, máme sotva hodinku, začneme? No né, na rovinu, budoucnost změnit nejde. Bohužel.
KOCHANSKÁ si na něco vzpomene a otočí se s nadějí na RIMMERA.
KOCHANSKÁ: Počkej, tys říkal, že změnit jde...
RIMMER: Ale rozmyslel jsem si to.
Kroutí s rourou na stěně, aby si dolil pití.
KOCHANSKÁ: Hele, a určitě si nechceš radši něco zahrát?
RIMMER: Chris, takhle to Kassandra viděla. Osud nepřelstíš.
KOCHANSKÁ: Na to zapomeň, protože žádná síla na světě mě nedonutí, abych se svlíkla a vlezla do téhle postele.
Když RIMMER konečně otočí kohoutkem, druhý konec starobylé trubky, u něhož stojí KOCHANSKÁ, se najednou protrhne a začnou z něho stříkat litry vody. KOCHANSKÁ je promočená od hlavy až k patě. RIMMER otočí kohoutek a podaří se mu povodeň zastavit. KOCHANSKÁ na něho civí.
KOCHANSKÁ: Jsem úplně mokrá!
RIMMER: Můžeš se svléknout a šaty dát na topení!
KOCHANSKÁ čapne deku z police nad ní, přehodí ji přes sebe, přejde k RIMMEROVI a vezme si od něj pití.
KOCHANSKÁ: Osud se naplňuje, všechno se vyplní...
RIMMER: Osud se naplňuje, všechno se vyplní!
KOCHANSKÁ si lokne pití a zavrtí hlavou překvapena silou nápoje.

Měsíční oceán

Malá kanárkovská ponorka proplouvá temnou vodou.

V ponorce

SMRŤÁK leží na zádech, sotva při vědomí, mezi sedadly a přes celé čelo má velkou obloukovitou modřinu. KOCOUR a

KRYTON sledují LISTERA, jak se chystá, oděn do potápěčského, opustit ponorku.
KOCOUR: Tam se vrátit nemůžeš!
LISTER: Podle Kassandry to Chris přežije a to se může stát jedině tak, že se někdo vrátí a zachrání jí.
Ukáže na stěnu za KOCOUREM a KRYTONEM.
LISTER: Podej mi tu harpunu, prosím tě.
KOCOUR mu ji podá a LISTER opatrně sundá ze špičky kopí nabodnutý bezpečnostní špunt.

Prádelna Silverburgu

RIMMER, nyní oblečen jen v triku, trenkách a ponožkách, nadšeně tancuje před narychlo zkonstruovanou postelí a brouká si. KOCHANSKÁ už je v posteli, nahá, ale úzkostlivě se skrývá zabalená do deky. RIMMER sebou praští na matraci vedle ní a našpulí rty. KOCHANSKÁ odvrátí tvář.
KOCHANSKÁ: Mně se to nezdá. To je poprvé, co jsem se nechala svést teorií předurčení.
RIMMER: Přesně jedna hodina...
Našpulí naléhavě rty a nakloní se ke KOCHANSKÉ. V tom vrazí do místnosti LISTER a zamíří svou harpunu. RIMMER se odtáhne a zklamaně se zamračí.
RIMMER: Kriste pane, proč mě trestáš?! Dneska se určitě posouval čas!
LISTER: Mám to!
RIMMER: To jsi lepší než já.
LISTER: Už vím, jak to všechno je.
RIMMER: Já prostě nikdy nemám štěstí! Dvacet sekund a mohla jsi být nahoře a já tě moh` využít jako štít.
KOCHANSKÁ: Já se musela zbláznit, jak jsem se tady ocitla? Jenom jsem tě litovala!
LISTER: No tak, buďte už zticha a poslouchejte.
Klekne si k posteli, zvedne skleničku KOCHANSKÉ a usrkne si.
KOCHANSKÁ: Proč nezuříš, že jsem s ním posteli?
LISTER: Protože vím, proč tam s nim seš. A taky vím, že ho nikdy nezabiju.
KOCHANSKÁ: Ale Kassandra to slíbila...
LISTER: Celý si to vymyslela, aby vás dva dostala dohromady. Abys ho nakonec litovala a pokud možno se s nim vyspala.
RIMMER: Ale vždyť viděla, jak se to stane!
LISTER: No a taky se o to pokusila.
KOCHANSKÁ: Ale proč?
LISTER: Chtěla potrestat mě!
RIMMER: Potrestat tě? Za co?
LISTER: Protože ona ví, a vždycky to věděla, že musí zemřít. A tak chtěla, abych trpěl za něco, co udělám v budoucnosti...
RIMMER: Ty ji zabiješ, že je to tak? Proto tě nenávidí. Protože to ví.
LISTER: Přesně v tom je celej ten vtip. Kryton na to přišel.
RIMMER kývá a jeho zlost je zřejmá.
RIMMER: Jo tak Kryton na to přišel? Dobrák Kryton. To musel žhavit tu plechovou kebuli tak rychle? To s tím nemoh počkat ještě půl hodiny? Nebo deset minut? Dvě by stačily.
LISTER: No, já jdu teď vyřídit ten zbytek. A vás -
Culí se na ně.
LISTER: - dvě hrdličky nechám o samotě...
Odchází. KOCHANSKÁ se postaví na nohy, stále dokonale ovinuta dekou.
RIMMER: Chris? Děkuju ti za dnešní večer. Fakt nevím o nikom, s kým bych strávil poslední hodinu raději, a to myslím vážně. Nejsem tak nemožný, občas jsem docela milý a citlivý...
KOCHANSKÁ se jemně usměje a má se k odchodu.
KOCHANSKÁ: Ahoj.
RIMMER: Mimochodem?
KOCHANSKÁ: Hm?
RIMMER zvedne Chrisiny černé kalhotky, houpe s nimi ve vzduchu a široce se usmívá.
RIMMER: Nemohl bych si je nechat?

Počítačová místnost Silverburgu

Vstoupí LISTER. Odloží sklenku, kterou si přinesl z prádelny a v klidu žvýkajíc žvýkačku se obrátí na KASSANDRU.
LISTER: Jestli je budoucnost už daná - jako v horoskopech a tak - znamená to, že nejsme zodpovědný za svý činy. Že jsme jenom herci, co hrajou svoje role, odříkávaj předepsanej text. Tomu nechci věřit. Já chci řídit svůj život sám a tvůj taky; takže Vás nezabiju, Kassandro. Mizim vodsaď.
LISTER se chystá k odchodu.
KASSANDRA: Ale ty mě zabiješ, já jsem to viděla.
LISTER: Zejtra začne novej den. Nová stránka, která ještě nebyla napsaná. Co se stane v budoucnosti, je na mně a ne na předurčenejch osudovejch blábolech. Takže nashle.
Odchází. Vyndá z pusy žvýkačku a před odchodem ji ještě nalepí na stěnu. Žvýkačka se však začne odlepovat a spadne na ramenovou stolní lampu, která i pod její malou vahou klesne a stiskne vypínač, jenž spustí vedle stojící větrák, který se začne točit a proud vzduchu smete žvýkačku směrem ke sklence alkoholu, kterou tam LISTER odložil. Žvýkačka smete sklenku a ta se rozbije a zalije svým obsahem kabel napájející KASSANDRU. Veškeré počítačové zařízení udržující počítačové zařízení v chodu začne vybuchovat, KASSANDRA se na LISTERA vyčítavě podívá a exploduje.
LISTER: Do pytle. (Odejde)
KONEC.

Epizoda 49, "Televize Kryton"

Tank - Ženské křídlo

Několik vězeňkyň za sebou vstupuje chodbou do Ženského křídla věznice. Je mezi nimi i zdrcený, ubrečený KRYTON, který sem byl zařazen. Pokračuje do této sekce Tanku se zjevnou nechutí, ale pod tvrdým pohledem jedné strážné.

Tělocvična Ženského křídla Tanku

Skupina ženských vězňů v modrých košilích a sukních skáče organizovaně přes švihadla. KRYTON, oděn do téhož, skáče s obličejem plným zoufalství také.

Cela Kochanské

KOCHANSKÁ sedí na posteli a lakuje si nehty na nohou načerveno. Vedle ní sedí KRYTON, který už si nalakoval celou svou gumovou nohu od kotníku dolů.

Vězeňské sprchy

Jednotlivé trestankyně, včetně KOCHANSKÉ, vstupují do sprch jen v osušce, kterou záhy odhazují. V jejich řadách jde i nahý KRYTON. Před vstupem do sprch rozdělává deštník, neboť série 4000 není vodotěsná. Zatímco se děvčata sprchují a mydlí, KRYTON si pod rozevřeným deštníkem čte knížku.

Tank

Systém cel.

Cela

RIMMER sedí u stolu a čte knihu. Vchází LISTER.
LISTER: Nesu bytelnou duchovní podporu.
RIMMER: Výborně, na ty dopisy se už těším.
LISTER však drží v rukou dřevěný trám.
LISTER: Á, koukni. Fakt nádhera. Praskla mi jedna vzpěra u postele. To asi ty fazole. Jo! Ta pošta.
Hodí dopisy na stůl. RIMMER je začne pročítat a LISTER zatím zakládá novou vzpěru své horní pryčny.
LISTER: Nemám tam něco od mejch kamarádů?
RIMMER: Nezdá se mi. Nic psané žlutou pastelkou a s písmem vzhůru nohama.
LISTER: A pro tebe?
RIMMER: Jako obyčejně. Vyhrožujou mi smrtí… A podle Reader`s Digest jsem vylosovaný šťastlivec. Patřím mezi pár vyvolených, co se dostali do nejužšího výběru.
LISTER: Jo, ty a těch dalších pár milionů lidí.
RIMMER: Vyhrál jsem zájezd na Mauricius, nebo sporťák, či nádhernou soupravu kalíšků na vejce. „Setřete mincí a zjistíte, zda vyhráváte.“
Vytáhne minci z kapsy a setře.
RIMMER: Vyhrál jsem zájezd!
LISTER: Cože?
RIMMER: Tři miliony let hluboko v kosmu, odkud se těžko hnu, a já si vyhraju zájezd na Mauricius.
Bere další dopis.
RIMMER: Á, utahujou si ze mě…
LISTER: Co teď?
RIMMER: Taky jsem vyhrál v loterii. „Výhru si můžete vyzvednout v naší centrále na adrese Argyle street 24.“ Tři miliony! Nejsi klikař, Rimmere, a nikdy nebudeš.
LISTER: To nás jenom tak masírujou, aby nám zvedli morálku.
RIMMER: Tenhle je pro tebe.
LISTER: Od koho?
RIMMER: Od Petersona. (Potichu ho čte) Kristepane, to je tragédie.
LISTER dokončí aplikaci nové vzpěry a posadí se na dolní posteli.
LISTER: Co se mu stalo? Zemřel?
RIMMER: Zemřel? Ty myslíš, že by ti o tom psal?
LISTER: No jo, máš pravdu. Nějak mi to nemyslí. Dyť by měl plnou hlavu pohřbu, že jo? Co se mu stalo?
RIMMER: Naprostá katastrofa. Hrůza. Našel tvoji kytaru ve vraku Kosmika a posílá ji sem.
LISTER: Paráda!
LISTER si jde sednout ke stolu. V RIMMEROVĚ obličeji to začíná křečovitě cukat.
LISTER: Není ti nic?
RIMMER: Samozřejmě že je! Nesnáším tvou kytaru! Kdybych chtěl být na cele s kusem dřeva, co mi poleze na nervy, zvolím hvězdu Esmeraldy.
LISTER: Netušil jsem, že ti to vadí.
RIMMER: Ani když jsem se ji pokoušel do tebe nacpat?
LISTER: Vyhrál bys, kdybys ji rval krkem napřed… A kromě toho, tenkrát jsi se učil. Vždycky, když se učíš, tak ti tečou nervy. Počkej, co třeba moje písnička Ohm? To byla klasika! (Zpívá a mimicky předvádí několik hrábnutí do strun) Ohmmmmmm. Ohmmmmmm.
RIMMER: Po poslechu se zakládaly terapeutické skupiny.
LISTER: Nech toho sakra. Demoverzi hrálo špitální rádio.
RIMMER: Jo, a tři pacienti, co byli v kómatu, si sbalili věci a šli domů.
Vstupuje STRÁŽNÝ s elektrickou kytarou a podává ji LISTEROVI. Hned zase odchází.
LISTER: Jó, jó! Tak tomu říkám šťastný shledání s mou pusinkou!
Hrábne do strun, ale nic se neozve. Možná proto, že na ní žádné struny nejsou. RIMMER, který si v zoufalství zakryl obličej, opatrně vykukuje.
LISTER: Ježiši! Chyběj struny! Zabavili mi struny!
RIMMEROVA tvář se najednou rozjasní.
RIMMER: Ááách, jako bych teď vyskočil z letadla bez padáku a přistál v bazénu plném krásných holek.
LISTER: (Naštvaně si sedá) Na co jim jsou struny..? To fakt nechápu…
RIMMER: Vězeňský řád. Nesmíš mít nic, na čem se dá oběsit.
LISTER: Já bych se nechtěl věšet, kdybych měl svoje struny.
RIMMER: To je asi spíš kvůli mně. Možná se kolo otočilo a štěstěna je na mé straně.
Znovu vstupuje STRÁŽNÝ.
STRÁŽNÝ: Jo, mimochodem, ještě něco. To je pro Vás.
Podá LISTEROVI nějaké lejstro a odchází.
LISTER: (Čte) „Vzhledem k povaze trestného činu“, bla, bla, bla, bla, „bude Váš případ přezkoumán. Je však třeba, abyste mohl prokázat své dobré chování a přijmout fakt, že případná amnestie by se pak týkala i těch Vašich kolegů ve stejné situaci.“
OBA: (Radostně zatnout ruce v pěst) To je ono!

O DVA DNY POZDĚJI:

Kanárkovský modul

Modul s Kanárky se vrací na Červeného trpaslíka. Uvnitř sedí LISTER, RIMMER, KOCOUR, KOCHANSKÁ, SMRŤÁK a další Kanárci. Je tu i HOLLY, na monitoru na stěně.
KOCHANSKÁ: Bohužel, kvůli Smrťákovi to byla ta nejnudnější sebevražedná mise.
SMRŤÁK: Jen jsem tak stál a přede mnou se vobjeví ta zmutovaná potvora s dvěma hlavama a fůrou tykadel. Podívala se na mě a zdrhla. Proč myslíte, že utekla?
Zkouší, jestli mu nepáchne z pusy. Zatím opodál si KRYTON vylévá srdce LISTEROVI.

KRYTON: Je to hrůza, když Vás klasifikují jako ženu. Tak pokořující.
LISTER: Já vím. Já vím.
KRYTON: Jak mám já, robot série 4000, vydržet tu neskutečnou nudu ve sprše s děvčaty? Třikrát týdně! To mi povězte!
LISTER: Je to smutný. Já vím. Chápu- (Zarazí se a chvíli jen tupě civí) Ty se sprchuješ s holkama?
KRYTON: Je to tak ubíjející, že se to nedá popsat. Stojí tam nahaté a mydlí se. Těla mokrá, pokrytá pěnou.
Naproti sedící RIMMER, KOCOUR a SMRŤÁK vytřeštěně a bez hnutí zírají.
KRYTON: Jen si to představte!
Všichni jen strnule civí. KRYTON si toho všimne.
KRYTON: Božínku, zase se nějak zastavil čas! Haló? (Mává naproti sedícím před obličeji) Zajímavé. Nejspíš nepravidelnost v časoprostorovém kontinuu. Zvláštní, že na mě to vliv nemá…
RIMMER: Nám se nezastavil čas, Kryťáku. Mysleli jsme na to, cos povídal…
Všichni, kdo KRYTONA slyšeli (LISTER, RIMMER, KOCOUR a SMRŤÁK) dají sborově nohu přes nohu.
HOLLY: V takových chvílích jsem rád, že mám jen hlavu.
SMRŤÁK: Ty jo, robote, hele, až příště zase pudeš tam do tý sprchy, jo? Prostě vezmeš kameru a natočíš je. Ty jo, to bude maso! Já neviděl nahou buchtu nejmíň… no nikdy. A škváru seženu. Co ty na to?
RIMMER: Ne. Já jsem proti.
LISTER: Jo, já ta- (Zarazí se) Cože?
RIMMER: To je voyeurské, nečestné a nedospělé.
HOLLY: Haló, kdo jste? A co jste udělal s naším Rimmerem?
RIMMER: Pánové, dovolte mi, abych osvětlil své stanovisko. Z morálního hlediska je použití skryté kamery v dámských sprchách a natáčení žen, jejichž těla jsou pokryta mýdlovou pěnou, bez jejich dovolení, je z morálního hlediska, a o to mi jde především… Jsem zcela pro! Avšak, Listy je v naději, což by jeho stavu při odvolání neprospělo.
KOCOUR: V naději?
LISTER: Jo, jsem v naději.
HOLLY: A bude to kluk nebo holka?
RIMMER: Heleďte, jestli se mu to podaří, tak jsme vyhráli všichni. Jenom se musíme chovat vzorně.
SMRŤÁK: Na něj se vybodněte! Já chci vidět maso!
KOCOUR: Jasně! Co ty na to, plechoune?
KRYTON: Chcete po mně, abych podrazil lidi, s kterými žiju? Abych lidské bytosti redukoval na pouhé sexuální objekty jenom kvůli vašemu vzrušení?
KOCOUR a SMRŤÁK nadšeně kývají.
KOCOUR: Ano, prosím!
KRYTON: (Zvedá se) Asi jsem na chvíli zapomněla, kdo jsem.
SMRŤÁK: Kam se ženeš?
KRYTON: Jsem žena a jsem na to hrdá. Dovolíte-li, zůstanu se svými sestrami. Však my si vystačíme!
Odkráčí a sedne si mezi děvčata.

Hala

Jsou tu nastoupeni Kanárci. Dozorce ACKERMAN sestupuje ze schodů, má na sobě sluneční brýle. Jsou tu i jemu podřízení strážní.
ACKERMAN: Nebudu se s tím dlouho mazat. Včera večer v křídle D jsem byl zbit a okraden.
Luskne a strážný mu podá plechový kýbl.
ACKERMAN: Máte jedinou možnost. Dám teď přesně na deset vteřin zhasnout a během té doby nechť mi onen zloděj…
Sejme brýle. Přes levé oko má pásku.
ACKERMAN: …vrátí mé skleněné oko.
Položí vědro na zem před Kanárky.
ACKERMAN: Zhasněte.
Hala potemní.
ACKERMAN: Deset, devět, osm, sedm, šest-
Jak zazní náraz předmětu o dno kyblíku, světla se rozsvítí. Není však vidět, kdo tam předmět vhodil.
ACKERMAN: (Zvedne kýbl) Jsem rád, že zdravý rozum zvítězil.
Vnoří ruku do kbelíku a vytáhne… pár falešných zubů.
ACKERMAN: Večer mám schůzku se slečnou Patricií Carlingovou z našeho menážního skladu. Oči podle ní ze mě dělají fešáka. Jestli tam půjdu takhle… (Řve) budu poloviční fešák!!! Jestli mi ho do půl minuty nevrátíte, ruším všechny kanárkovské výhody. Na celý měsíc.
RIMMER: Já vím, kdo Vám to očičko ukradl. Byl to on, pane.
Ukáže na statného KANÁRKA po své pravici.
RIMMER: Dnes ráno jsem ho viděl, jak s ním hraje kuličky.
KANÁREK se rozmáchne, aby RIMMEROVI jednu vrazil, ale ten se včas skloní. Na nařčeného se sesypou strážní a odvádí ho.
ACKERMAN: Děkuji, Rimmere.
On i ostatní strážní odchází. Je rozchod.
KOCHANSKÁ: (K RIMMEROVI) Copak ses zbláznil? Na spoluvězně se nedonáší, to je nepsaný zákon.
RIMMER: Hele, chceme, aby to odvolání vyšlo, ne? „Vzorní vězňové“.
RIMMER právě stihl dokončit myšlenku, když se na něj jiní Kanárci vrhli. Jeden ho chytl pod krkem.
KANÁREK: Do něj!
Ostatní do něho buší pěstmi.

Kovová terasa nad halou

Kanárci, včetně poněkud pohmožděného RIMMERA, se vrací do svých cel. Kdosi položí na zem zmuchlaný kus papíru. KRYTON ho uvidí a sehne se pro něj.
KRYTON: Zbořil by se svět, kdyby si lidi udržovali pořádek?
Dojde s ním ke kontejneru a hodí ho do něj. Aniž by si toho všiml, vynoří se nad ním ruka s francouzákem a udeří ho do hlavy. KRYTON padá v bezvědomí k zemi. Někdo ho čapne za nohy, vtáhne do kontejneru a přiloží mu ke krku programovací pistoli.

Upoutávka na film

Obraz je černobílý. Několik mužů a žen prchá před nepříliš graficky vyvedeným létajícím talířem.
ŽENA: Podívejte, támhle!
Doběhnou do města.
ŽENA: Je nad námi!
Všechny ženy jsou oblečeny do stejných šatů. Všichni muži, včetně dětí, mají stejný oblek a brýle.
MUŽ: (Zatímco prchá) Už jsou tady! Přistáli!
Narazí na ŽENU.
ŽENA: A kdo?
MUŽ: Mimozemšťani! Jsou neviditelní! (Vytrčí paži před sebe a ukazuje do prázdna) Hele! Jeden je tady!
ŽENA: (Ukáže do prázdna před sebe) A tady je další!
MUŽ: (Uskočí) Kde?
ŽENA začne nepříčetně křičet. Záběr na několik lidí ukazujících nevěřícně k obloze. Objeví se nápis „HOROR“. Vše je doprovázeno HLASEM.
HLAS: Od tvůrců filmu „Upířice v bikinách vysávají Paříž“ přichází další mistrovské dílo.
Několik policistů prchá před nemotorně se kolébajícím létajícím talířem.
HLAS: „Útok divokých, naprosto neviditelných, obřích mimozemšťanů“.
Název filmu se objeví na plátně.

Vězeňská promítací místnost

Sedí tu několik desítek vězňů a zírají na plátno, kde běží upoutávka na onen ubohý sci-fi film z padesátých let.
HLAS: Bezkonkurenční filmové efekty. Bezkonkurenční hit roku.
LISTER: (Nadšeně k RIMMEROVI, který sedí vedle) To bude další perla!
KOCOUR: (Otráveně) Proč nám pořád hrajou tyhle trapný béčka?
RIMMER: Aby nám zvedli morálku. Pak nás čekaj filmy George Formbeyho. (Sarkasticky ho imituje) „Upleťte si oprátku, dokud máte z čeho! Hehee!“
Černobílý brak najednou z plátna zmizí a objeví se třesoucí obraz KRYTONA, který zírá do kamery.
KRYTON: Dobrý večer. Dneska vás čeká náhradní program za zvláštní příplatek, jímž bude neobvyklý přenos speciál, kterým vás uchvátí „Televize Kryton“! Teď vám záznam mých optických receptur poskytne strhující zábavu. Začíná „Noc v dámských sprchách“!
Na plátně se objeví vstup do Dámských sprch. Sál nadšeně tleská a pokřikuje: „To je ono! Výborně! Výborně! Sem s tím! Sem s tím!“
V záběru už se objevuje první mydlící se objekt.
KOCOUR: (Nevěřícně se rozhlíží) Tohle fakt budou vysílat? To mi neříkej. To je vtip- (Zadívá se na plátno a ztuhne) Ty bláho!
LISTER: (K RIMMEROVI) Je ti jasný, co to znamená?
KOCOUR: (Bezduše civí na plátno) Že Bůh existuje.
LISTER: Dostali ho. Přeprogramovali Krytona.
SMRŤÁK se jen tupě šklebí a nadšeně rozhlíží.
RIMMER: Jestli nás tu nachytají, tak je to odvolání v tahu.
LISTER: Na to se vybodni.
KOCOUR: (Stále nadšeně zírá) To už se stalo!
LISTER: Co povím Chris? Nikdy neuvěří, že jsem to nespískal! Musíme to zastavit.
RIMMER: (Aniž by spustil oči z plátna) Máš pravdu. S tímhle nechci nic mít.
LISTER: (Také zcela zaujat promítáním) Moje slova.
RIMMER: Jdeme pryč.
LISTER: Ano, okamžitě.
RIMMER: Už ani minutu.
LISTER: Já mizím.
Oba stále na svých místech, nikdo se ani nehne zaujat neobvyklým přenosem.
RIMMER: Já taky. Až řeknu „dvě“. Jedna, dvě, teď!
Nikdo se nehne. Navíc na plátně se děje něco moc zajímavého, neboť celý sál sborově naklaní hlavy doleva. Na plátně se opět objeví KRYTON.
KRYTON: A teď zůstanu civět na prasklou dlaždičku.
Jak řekl, tak učinil. Sál protestuje.
SMRŤÁK: Co je to za blbej fór?
KRYTON: Nezapomeňte, „Noc ve sprchách“ je jenom za poplatek.
V sále už čeká několik zaměstnanců „Televize Kryton“ z řad vězňů, s firemními tričky a kbelíky.
KRYTON: Naplňte prosím kbelíky!
Chlápci s kbelíky obcházejí diváky a ti házejí dovnitř drobné, plechovky piva, cigarety a jiné cennosti.
RIMMER: No to je hrůza, udělal si z toho kšeft! Támhle dokonce někdo prodává zmrzlinu.
LISTER: Kašli na to. Teď už musíme vopravdu vyčadit.
RIMMER: Už jdu. Už jdu.
Oba už se mají k odchodu.
KRYTON: Pánové, teď se zblízka seznámíme s jednou z dam.
RIMMER a LISTER už se prodírají davem, aby opustili sál.
KRYTON: Slečna Christine Kochanská.
Oba se zastaví a pomalu otočí.
RIMMER: Nechceš čokoládovou?
Oba se zase rychle posadí a vrhají na plátno lačné pohledy.
LISTER rozladěně odhrne hlavu před ním sedícího trestance, jež mu zacláněla.

Krytonova cela

Sedí tu KRYTON. Celý ověšený šperky, dokonce i jeho plech je zlatý. Jeho kajuta je luxusně vybavená. KRYTON právě dokončuje telefonní hovor.
KRYTON: O.K., dohodnuto. Nashle.
Vstoupí STRÁŽNÝ. Vede LISTERA.
STRÁŽNÝ: Pane Krytone, máte návštěvu.
KRYTON dá STRÁŽNÉMU tuzér a ten spokojeně odchází.
LISTER si sedne naproti KRYTONOVI.
LISTER: Krytone, hele, já vím, že tě přeprogramovali. Na bezohlednýho podnikatele. Ale vím, jak tě dostat zase do normálu.
KRYTON: No tak si to nechte pro sebe. (Mrká na něj) A nebudete toho litovat… (Strká mu peníze)
LISTER: Ty nechápeš, co z tebe je?
KRYTON: Je ze mě boháč. Budím strach a úctu. Za nic na světě bych to nevyměnil! A dneska jsem koupil práva na fotbalový zápas a zítra, doufám, vyjednám práva na box.
Vstupuje KOCHANSKÁ.
KRYTON: Á, slečna Kochanská! Dobře, že jste přišla. Chci Vám dát dáreček.
KOCHANSKÁ: Hmm, zase?
KRYTON: Ó, pro Vás není ničeho škoda. Měla jste obavy, že ve sprše chytnete plíseň. Takže, Váš problém jsem vyřešil. Vodovzdorná skákací tyč!
Ukáže na tyč, která je opřena o stěnu. KOCHANSKÁ si ji jde prohlédnout.
LISTER: (Nakloní s ke KRYTONOVI a šeptá mu) Krytone, tohle musí přestat.
KRYTON: (Také šeptá) Ta tyč vytáhne sledovanost do neskutečných výšek! A těch peněz! A té zábavy! (Předvádí, jako že skáče na vodovzdorné tyči)
LISTER: (Šeptá) Já jsem do ní blázen! Tohle tě nenechám udělat.
KOCHANSKÁ: A co?
LISTER: Jak myslíš, že k tomu všemu přišel?
Podá jí program „Televize Kryton“. KOCHANSKÁ si ho čte.
KOCHANSKÁ: „Noc ve sprchách živě“. Ježíši, to za to těm holkám platí? (Pohrdavě se ušklíbne)
LISTER: (Vstane a ukáže na jednu z fotek) Znáš tu s houbou?
KOCHANSKÁ: (Úsměv jí zmizí) To jsem já! (Podívá se vytřeštěně na KRYTONA)
LISTER: To nám promítali ve středu večer. Celý jsem to viděl. Celý ty tři zničující hodiny. Byl to fakt děs.
KRYTON: (Začíná se zvedat) To už je tolik? Za dvě minuty mám jednání ohledně reklamy. Omluvte mě. (Kluše pryč)
KOCHANSKÁ: (Křičí za ním ze dveří) Seš vyřízenej, ty plechovej grázle! (K LISTEROVI) A ty!
LISTER: Co já jsem proveď?
KOCHANSKÁ: Ty jsi na to čučel celý tři hodiny!
LISTER: Ale nelíbilo se mi to! Zuřil jsem. Taky jsem si dal jenom jednu zmrzku.
KOCHANSKÁ: Jak ses moh` do toho namočit?
LISTER: Jsem jenom člověk! Byla jsi, jak tě Pán Bůh stvořil, v Evině rouše, nahatá. Ani fíkač, jenom samý maso. Úplně bez šatů!
KOCHANSKÁ: Ale už jsi mě viděl nahou, když jsme spolu chodili!
LISTER: Ale chtěl jsem vidět, jestli je něco jinak.
KOCHANSKÁ: Ale proč jsi teda neřekl, místo toho, abyste mě tajně natáčeli?
LISTER: Protože by si řekla: „Ne.“

KOCHANSKÁ: No a co když ne? Kdybych věděla, jak moc to chceš, jak moc toužíš, abys mě viděl nahou, tak bych třeba neřekla: „Ne."
LISTER: (Nevěřícně na ni zírá) Ne?
KOCHANSKÁ: Ne. Snad jsme kamarádi.
LISTER: To by mě nenapadlo, že stačí říct. Jsi úžasná kamarádka. Jsem rád, že to vím. (Zamyslí se) Chris..?
KOCHANSKÁ: (Naštvaně) Ne! (Roztrhá program) Teď ne! A teď už nikdy! (Vhodí mu kousky programu do tváře)
LISTER: Ale dyť jsi řikala…
KOCHANSKÁ: Už nejsme kamarádi…
Odejde rozladěně z cely.

Tank

Systém cel.

Cela

Uprostřed sedí LISTER a píše nějaký dopis. Před ním na stole stojí dva pytlíky mouky. Vstupuje nadšený RIMMER s hromadou lejster.
RIMMER: Odvolací formuláře. Posudky všeho druhu. (Všimne si pytlíků) Co to je?
LISTER: Chris se dozvěděla o tý sprše a vypěnila. To je malej dárek jako omluva.
RIMMER: „Žitná mouka"?
LISTER: Ne. Dvě žitný. Jsem v lochu, uprostřed vesmíru. Nemůžu si odskočit někam do lihovin. (Ukazuje na pytlíky) Žitná. Dvě žitný. Chce to jenom fantazii.
RIMMER: Ty bláznivý romantiku. (Sedá si)
LISTER: Víš, jak těžký je to sehnat? Šlohnul jsem to v pekárně. To musí ocenit.
RIMMER: Už ji vidím, jak čte ten vzkaz: „Drahá Chris, omlouvám se, že jsem tebe a holky očumoval ve sprše celé ty tři dožhava rozpálené hodiny. Abych tě přesvědčil, jak mě to mrzí, posílám ti mouku s přísadou, co vyhoní těsto sama, s čímž jsem včera pomáhat nepotřeboval."
LISTER: (Zvažuje, zda je mouka skutečně dobrý nápad) Ty to nechápeš, když do ní nejseš blázen. To pak úplně zblbneš, když se do někoho zblázníš. Každej rozhovor tě stojí dvacet bodů z IQ.
RIMMER: Ty jsi nejspíš blázen do spousty lidí, viď?
Vstupuje KRYTON ve vězeňském mundůru a se zavazadly, které položí na zem.
KRYTON: Holky se dozvěděly o těch sprchách. Napadly mě, vymazaly mi systém a vykoply mě. Byl jsem překlasifikován na muže.

Kovová terasa před celou

LISTER a KRYTON se opírají o zábradlí.
KRYTON: Cítím se hrozně, pane. Ohrozil jsem Vaše odvolání.
LISTER: To není tvoje vina. To ti udělali oni.
KRYTON: Už asi víte to o slečně Kochanské.
LISTER: (Smutně) Co jako?
KRYTON: Vy to nevíte?
LISTER: A co nevim?
KRYTON: No tu novinu.
LISTER: (Už rozladěně) A jakou?
KRYTON: Vy jste tu novinu neslyšel?
LISTER: A jakou novinu??
KRYTON: Nikdo Vám to neřekl?
LISTER: Co mi měl říct?
KRYTON: To o slečně Kochanské.
LISTER: (Už křičí) Co o slečně Kochanské?
KRYTON: To o ní a jejím bývalém klukovi Timovi.
LISTER: Co o ní a jejím bývalym klukovi Timovi?
KRYTON: (Taktéž už křičí) Nechápu, že to nevíte!
LISTER: A co mám vědět??
KRYTON: Nikdo Vám nic neřek`?
LISTER: Co mi měl říct!?
Překřikují se.
KRYTON: Je možné, že tu stojíte v blahé nevědomosti o slečně Kochanské a jejím bývalém chlapci Timovi?
LISTER: Co nevím o slečně Kochanský a jejím bejvalym chlapci Timovi!?
KRYTON: To snad není pravda!
LISTER: Co snad není pravda!?
KRYTON: Trápí mě, že nikdo neměl odvahu Vám říct tu hroznou, příšernou, děsivou a přímo úděsně odpornou novinu! Já ani nejsem schopen slova.
LISTER chytne KRYTONA za zátylek, aby hleděl dolů za zábradlí.
LISTER: Krytone, až dolů to je tak sto metrů. Takže mi tu novinu vyklop.
KRYTON: No, začala s Timem zase chodit. Dneska večer jdou do důstojnického klubu. Má vycházku pod podmínkou, že bude do deseti doma.
LISTER: (Podlomeně) Á, to všechno kvůli těm sprchám, co?
KRYTON: Dobře víte, jaký ten Tim je. Neskutečně hezký, vyzařuje šarm, skvělý milenec. A Vy jste jen… Vy. (Zakňučí) To je tak nefér! Musí Vám být hrozně.
LISTER: (Naprosto zdrceně) No, teď teda jo. Hergot.
KRYTON: Nesete to velmi statečně. Obdivuji Vás.
LISTER: Ale vůbec ne. Jsem z toho hotovej.
KRYTON: Ale já vím. To byl jen pokus o vtip. Hohohó.
LISTER kroutí zoufale hlavou.

Cela

U stolu sedí RIMMER a čte si nějaký formulář. Vchází KRYTON a zdrcený LISTER.
LISTER: Co mám teď dělat? (Sedá si na dolní postel)
HOLLY: (Na monitoru na zdi) Holt se oddej své bolesti. Být opuštěný je stejné, jako by ti někdo umřel. Zpravidla následuje kremace a sendviče.
LISTER: Nemáš ani páru, co to meleš, co?
HOLLY: Dej na má slova. „Čas všechny rány zhojí." Pokud se nezanítěj, v tom případě je lepší mastička.
LISTER: Heleďte, dyť se neviděli už léta. Jdou spolu jenom na večeři. Co se tam tak může stát? (Vstane a opře se o horní pryčnu)
RIMMER: (Zvedne oči od formuláře) Tak co třeba tohle? Trochu vína, legrácky, pozvání na kafe a na šachy, a než se naděješ, mačkají se na ni dva střelci a její královna čelí útoku zezadu.
KRYTON: To je tragédie.
LISTER: Co tebe na tom tak štve? Nikdy jsi nechtěl, abysme se dali zase dohromady.
KRYTON: To byla moje stará verze. Od té doby jsem vyrostl a dospěl. Ta nová by byla ráda, kdybyste měl děti a žehlila ty maličké košilky! A taky už nejste nejmladší, ani Vaše spermie. Začínám mít o ty holky strach. Za chvilku budou potřebovat turbopohon, aby se vyšplhaly vejcovody!
LISTER: (Dívá se vyděšeně do rozkroku) Co teda navrhuješ?
KRYTON: Toho nadrženého kance odstavíme a božská Chris se vrátí k Vám. (Vezme spisy ze stolu a odloží je na postel) To je můj způsob omluvy.
RIMMER: Ale nic, co by ohrozilo odvolání...
KRYTON: Nejdřív musíme překazit tu schůzku. (Rozdělává na stole svůj kanárkovský batoh)
LISTER: Jak to „my"? Ty mi s tím pomůžeš?
KRYTON: Expres do stanice „Láska" právě vyjíždí!
Položí na stůl mapu lodi a RIMMER a LISTER ji zatíží pytlíky žitné mouky.
KRYTON: (Jede prstem po mapě) Do kajuty se dostanete větrací šachtou. Už jsem podplatil strážné. Pak z něj uděláte to nejodpornější čuně ve vesmíru. Tohle necháte u něj v kajutě...

(Vytáhne pečlivě zabalený chlebíček z batohu) Jeden nedojedený chleba s cibulí, to je zaručený tlumič vášně.
LISTER: (Vezme ho do ruky) Jo, fakt? Ten já miluju.
KRYTON: A časopisy o mužských lidových tancích. (Vytáhne je) S tím bude vypadat jako dokonalý dacan!
RIMMER: Ty jsou moje!
KRYTON: A teď tohle. (Vyndá to) Dědkovské spodní prádlo.
RIMMER: To je moje!
KRYTON: A vrchol všeho: Křesťanská rocková hudba. (Vytáhne kompakty) Jestli ji ta nevyžene, tak už nic.
RIMMER: Ty ses mi hrabal ve věcech?
KRYTON: A abych nezapomněl... (Vytáhne nůžky)
LISTER: Na co nůžky?
KRYTON: Tohle je přímo zlatý hřeb...

Důstojnická kajuta

LISTER rozrazí mřížku větrací šachty a vtrhne tímto otvorem do důstojnické kajuty. Je ozbrojen svým záškodnickým batohem. Položí ho na stůl, otevře zip a začíná akci. Umístí na stůl několik časopisů o mužských lidových tancích, hodí na pohovku cibulový sendvič a přikryje ho polštářem a pověsí na stěnu plakát opičáka sedícího na míse a ládujícího se banánem.
LISTER: (Čte obal kompaktu) „František z Assisi a apoštolové: Rockové žalmy“.
Vloží ho do přehrávače, z něhož se vzápětí začne linout zpěvné „Kum bayah“. Na stolek u stěny umístí LISTER kýčovitou kovovou sochu ověnčenou řetězem.
LISTER: (Drobí do postele suchar) Dietní suchárek.
Vytáhne ze sáčku langustu a položí ji na lampu, na níž se pomalu začíná škvařit. Vyndá nůžky, otočí se zády, rozepne poklopec a ustřihne kus svého intimního ochlupení. Jeho část naaranžuje na lůžko, zbytek položí na mýdlo. Rozprostře přes postel dědkovské spoďáry. Na polštář umístí pozvánku na kliniku pohlavních nemocí.

Vězeňská promítací místnost

Sedí tu trestanci a náramně se baví. Vše, co LISTER právě provádí v důstojnické kajutě, se totiž, aniž by to tušil, odvíjí před nimi na plátně.

Důstojnická kajuta

LISTER zavře větrací šachtu.
LISTER: Jsem lásky vrah! (Naznačí pár výstřelů imaginární pistolí)

Vězeňská promítací místnost

Vězňové se můžou smíchy potrhat. Kromě RIMMERA, který se dívá na plátno poněkud ustaraně. Na něm se teď objeví KRYTON s mopem a falešnými vousy, číhající přede dveřmi inkriminované kajuty na LISTERA.
KRYTON: Ale to, co pan Lister ovšem neví, je, že vše nastražila Televize Kryton!
Sál se výborně baví.
KRYTON: Pšš! Už přichází.
Dveře se otevřou a vychází překvapený LISTER.
KRYTON: (Obejme ho a dívá se do kamery) Pane Listere!
LISTER: Kryťáku, to seš ty?
KRYTON: Vy jste to tam tak zřídil kvůli tomu, že slečna Chris má schůzku s Timem, viďte?
LISTER: (Zírá nechápavě do objektivu) Chceš říct, že nemá?
KRYTON: Tak se koukněte, čí kajutu jste zřídil...
Stiskne několik knoflíků na stěně a dveře se zavřou. Je na nich napsáno „PAN ACKERMAN“. Diváci v kině vybuchnou smíchy.

Koridor před Ackermanovou kajutou

LISTER: Dyť jsi říkal, že tě holky vrátily do normálu!
KRYTON: (Sundá vousy a zašklebí se do objektivu) Úsměv! Jste ve skryté kameře!
LISTER: (Zaúpí) To jsem zahnojil Ackermanův pokoj! (Vrhne se ke knoflíkům a snaží se dostat dovnitř)

Vězeňská promítací místnost

RIMMER: (Taky zaúpí) ODVOLÁNÍ!!!

Koridor před Ackermanovou kajutou

KRYTON hovoří do kamery, zatímco LISTER se v pozadí marně snaží dostat zpátky do ACKERMANOVA pokoje.
KRYTON: Noc plná překvapení na Televizi Kryton nekončí, neboť pan Ackerman se svým novým objevem tu bude každou chvíli. (K LISTEROVI) Pane, je to souboj s časem. Pusťte se do uklízení! Hahá!

Vězeňská promítací místnost

Vězni se tlemí, až jim tečou slzy.

Koridor před Ackermanovou kajutou

Zatímco LISTER se stále marně snaží dostat dovnitř dveřmi, z větrací šachty vyleze RIMMER:
RIMMER: Promiň, že o tom pořád melu, ale co to... ODVOLÁNÍ!!!
LISTER: Sakra!
Vykašle se na čudlíky a zmizí za RIMMEREM v šachtě.

Ackermanova kajuta

RIMMER vykopne mřížku a i s LISTEREM se ocitne uprostřed zahnojeného pokoje.
RIMMER: (Rozhlíží se panicky po místnosti) To je hrůza!
Oba začnou zběsile uklízet, co LISTER natropil. Sundávají ze zdi opičácký plakát, vytahují zpod polštáře chleba s cibulí, snímají langustu ze zářivky. RIMMER zavírá větrací mřížku, LISTER zatím nabírá do kapes drobky z dietního sucharu. Ustelou ACKERMANOVU postel a mají se k odchodu.
LISTER: Socha.
RIMMER ještě čapne sochu. LISTER už se chystá otevřít dveře, když se zarazí a vrhne se k mýdlu, z něhož sejme chomáček svého intimního ochlupení a podá ho RIMMEROVI. Ten ho chvíli nechápavě drží v dlani a pak ho opatrně vloží do kapsy. LISTER otevře dveře a oba vycházejí ven.

Vězeňská promítací místnost

Sál tleská jejich úctyhodnému výkonu.

Koridor před Ackermanovou kajutou

KRYTON: (Přiskočí a ukáže prstem do objektivu) Díky za pozornost a nashledanou příště! Hahá!
V pozadí se vynoří RIMMER a LISTER.
RIMMER: Támhle je!
LISTER: Krytone, prosím tě, na chvilku.
KRYTON: Já se jen snažil zvednout sledovanost!
Prchá a LISTER s RIMMEREM ho pronásledují.
LISTER: Za ním! A pak hned zpátky do cely.
KRYTON: Nešlo o nic osobního!

Vězeňská promítací místnost

Trestanci potleskem děkují za příjemně kulturně strávený večer.

Tank

Systém cel.

Cela - později

RIMMER nervózně přešlapuje. Konečně vchází LISTER s onou obálkou.
LISTER: Odvolání! (Pomalu ho otvírá, aby udělal dramatickou pauzu) Uuuuuuuu... vyšlo to!
Podá lejstro RIMMEROVI, který se po něm nadšeně vrhne, a sám si bere přiložený balíček.
RIMMER: (Čte) „Vážený pane, Vašemu odvolání bylo vyhověno.“! (Nadšeně zatne ruku v pěst) „Vězňům, kteří nemají v záznamech násilné chování či deprese, bude dovoleno...“ (Jeho nadšení se pomalu mění v hrůzu) „...aby měli na svých kytarách struny.“
LISTER stojí opodál a v rukou třímá svoje struny.
RIMMER: (Nevěřícně) To odvolání bylo o kytarových strunách?
LISTER: Snad sis nemyslel, že o našem propuštění.
RIMMER: (Vybuchne) Chceš říct, že jsem se moh` přerazit kvůli tomu, abys měl struny na tý svý idiotský kytaře??!
LISTER: Byl jsi fakt pašák. A jako osobní poděkování ti složím písničku.
RIMMER nasadí nepopsatelný obličej plný zklamání, smutku, hrůzy a zoufalství.
KONEC.

Epizoda 50, "Pete - 1. část"

Chodby na Červeném trpaslíkovi

LISTER a RIMMER jsou vedeni ostrahou různými chodbami „na kobereček“.

Kancelář kapitána

LISTER a RIMMER se zastaví před Hollisterovým stolem. U toho už stojí Ackerman.
HOLLISTER: No! Doslechl jsem se, že jste včera provedli pěknou lumpárnu jednomu velmi váženému důstojníkovi.
RIMMER: To není pravda! Provedli jsme lumpárnu panu Ackermanovi. My jsme ... jo, aháááá!
HOLLISTER: Co ste provedli?
LISTER: Kápli jsme mu sérum pravdomluvnosti, pentathol sodný do jeho inhalátoru.
HOLLISTER: Což vedlo k tomu, že když dnes ráno dorazil na můstek, tak se omluvil za pozdní příchod způsobený tím, že brousil manželku důstojníka pro vědu a neměl čas se převléknout ze své batmanovské soupravy.
RIMMER: Hmmm ... hmmm ... dovolte, abych se zasmál, pane.
HOLLISTER: Vaše prosba se zamítá.
RIMMER: Bohužel asi neodolám, hahaha.
RIMMER i LISTER se začnou smát, zatím tlumeně.
HOLLISTER: Vy k tomu nemáte co dodat?
LISTER: K čemu, pane?
KAPITÁN: No k panu Ackermanovi. K tomu, že přišel pozdě a byl oblečený jako Batman.
LISTER: Měl to zkusit jako Tarzan, převlíkání by odpadlo.
KAPITÁN: Oba jste vyfasovali celé dva roky natvrdo. Chcete se odsud vůbec dostat?
LISTER: Když pan Ackerman je tak ... hroznej, pane.
ACKERMAN: V žádném případě! Jsem výjimečně hodný, vysloveně milý, vřelý, ohleduplný, ale ze všeho nejvíc hodný. Proto mi také říkají Hodňák Ackerman. Taky proto jsem si tu práci zvolil, abych se podělil o slunce své povahy se všemi vězni, kteří to štěstí v životě neměli.
RIMMER: Pane, on je hrozný od okamžiku, kdy jsme ho potkali.
RIMMER vzpomíná…

Tank

ACKERMAN: Dneska ... uvítáme další příděl. Mám k nim jen toto: Držte se pravidel, nespadněte do průšvihu a váš čas tady vám uteče mnohem příjemněji. ... Vítejte na třináctém podlaží.

KOCOUR (Nadšeně): Vypadá sympaticky. Ackerman přistoupí ke KOCOUROVI a začne ho surově bít.

ACKERMAN: Když chcete mluvit, požádáte o dovolení.
KOCOUR: Říkal jsem jen, že jste mi sympatický.
ACKERMAN: Zase jste mluvil!
K Ackermanovi přijde ještě jeden dozorce – Knot a společně začnou KOCOURA mlátit.
KOCOUR: Áááááááááúúúúú, panebože, nééé, už nééé! Ale to byl přece kompliment. Říkal jsem že vypadáte jako férový fajnový chlap, a ne jako jeden z těch psychopatů, na který ve vězení narazíte.
ACKERMAN: Zase jste mluvil!
Znovu nastává velké bití.
KOCOUR: Ááá!!! Proč se mě nikdo nezastane!? ... Moment, počkat, už to mám! ... Musím bejt zticha, když budu zticha, přestanou mě mlátit! Ou! ...(Přestanou ho bít) To je jasný, v tom to bude! (Začnou ho znovu mlátit) Áááá ... óóóó´... úúúú!

Kancelář kapitána

ACKERMAN: Ale tohle je prachsprostá lež! Ve skutečnosti to ...
HOLLISTER: Nechte to laskavě na mě, pane Ackermane. Dlouho jsem si lámal hlavu s nějakým patřičným trestem a přišel jsem na tohle: Vy a vámi vybraný tým sehrajete basketbalový zápas a tady pan Ackerman sestaví tým ze strážných.
ACKERMAN: Děkuji vám pane.
LISTER a RIMMER vypadají poněkud nesví.
HOLLISTER: Dostanete pěkný nářez a budete pokořeni před vašimi ostatními spoluvězni.
RIMMER (Ustrašeně): Jestli prohrajem, Baxter a jeho kumpáni nás zmlátí do modra!
LISTER: Jo!
HOLLISTER: Tak abyste radši vyhráli!

Hřiště

LISTER a jeho parta hrají basketbal proti týmu složeném ze strážných. Ostatní vězni jim fandí z přilehlých cel. Dva z nich drží tabulky, na kterých je stav. Ten současný je 48:3 pro dozorce. Je tomu tak proto, že neexistuje pravý rozhodčí a dozorci bijí a srážejí tým „Muklů“, jak se jim zachce. Fanoušci vězňů sedí sklesle na lavičce vedle hřiště. Dozorci dávají další koš. Následuje přestávka. Týmy přibíhají ke svým lavičkám.
HOLLISTER: Fajn hoši, jen tak dál.
U lavičky vězňů je nálada horší.
KRYTON (Ke KOCHANSKÉ): Kde jste byla?
KOCHANSKÁ: Kde jsem byla?
KRYTON: Měla jste toho Rice uhnat!
KOCHANSKÁ: Však jo, ve čtvrtek si dem někam sednout.
KRYTON: Takhle jsem to nemyslel, vy huso!
KOCOUR: Proboha nehádejte se tady. Musíme to vyhrát.
LISTER: Všechno už je zařízený.
RIMMER (Spiklenecky): Jen co strážní vychlemtají svoje pití.
LISTER: Jo, robíci propašovali z ošetřovny dryják, co impotentům vrací šťávu do milostnýho života.
KRYTON (Velmi radostně): Svist? Preparát na podporu mužnosti?
LISTER: Přesně tak. Vyztužili sme jim pití.
RIMMER: Za pár sekund jim naběhne jak bažant na rajony. ... (KOCHANSKÁ se zamyslí) A nezbavěj se toho sedm hodin!
KRYTON: Sedm hodin budou jako s pravítkem v břiše. To je podstatně zpomalí!!!
KOCOUR: No to si piš! Už´s někdy běhal s tágem v kalhotách, he he he he?
HOLLISTER: Zabte je, jsou to ovce zralý na porážku. Jděte do nich, jen jim to pěkně ukažte!
Ackermanův tým se začne tvářit poněkud rozpačitě.
ACKERMAN: Jasně.
Celý tým dozorců přichází na hřiště v mírném předklonu. Jakmile je míč vhozen do hry, existuje na hřišti jen jediný tým – „Muklové“
HOLLISTER: Tak do nich! Deme! Deme!!!
LISTERŮV tým si z dozorců dělá doslova legraci. Zesměšňují je koš za košem. I dříve pokleslí fanoušci na lavičce začnou praktikovat „mexickou vlnu“. Stav se neustále mění …
HOLLISTER: Ruce nahoru, nenechte je vystřelit!
LISTER dociluje koše dokonce i hlavou. Náhle je stav 48:53 pro vězně. Hollister se ze zoufalství napije z jedné z lahví a začíná chápat katastrofu ve svém týmu.

Chodby

LISTER a RIMMER jsou přiváděni na kobereček.

Kancelář kapitána

Jakmile stojí před kapitánem, RIMMER typicky zasalutuje.
HOLLISTER: Sedm hodin! Víte, jak dlouho to je? Kalhoty jsem si nemoh' sundat až do půlnoci. Když jsem chtěl na záchod, tak jsem musel na prkýnku dělat stojku! Kvůli mě se nezavřely dveře do výtahu a to jsem s ním ani nechtěl jet! Kde jste to vzali? Na ošetřovně?
LISTER: Ano, pane.
HOLLISTER: Jak? Jestli to byl jeden z těch robíků, tak ho nechám rozmlátit.
LISTER: To jsem .. ehmm, ehmm, ... udělal já, když byl doktor ke mě zády. Šel sem k němu, abych dostal neschopenku, ale doktor tvrdil, že mi nic neni, že nemůžu mít tenisovej loket v koleně.
HOLLISTER: Začínaje zítřkem, budete dva týdny škrabat brambory. A teď vypadněte. Oba!

Cela

LISTER leží na horní pryčně. RIMMER sedí u stolu a před ním leží hra – dáma. Vykoná jeden tah a vítězoslavně ukáže získané kameny směrem k LISTEROVI. Pak RIMMER hrací pole otočí a pokračuje v partii sám proti sobě. LISTER má zatím nějaké problémy s časopisem.
LISTER: Jéžiši!
RIMMER: Nevíš jak dál?
LISTER: Nó, je to dost těžký.
RIMMER: A co máš, křížovku?
LISTER: Né, spojovačku.
RIMMER: Na jakým čísle ses zarazil?
LISTER: Sto dvacet čtyři.
RIMMER: Sto dvacet čtyři ... sto dvacet čtyři, ... nezkoušel's sto dvacet pět?
LISTER: Vím, jaký číslo, troubo, ale najít ho, to je problém. Nejsem tak hloupej, jak myslíš. Ááááách, tady je! (Provede tah tužkou) Koukni na to, kyblík s rejčem! (Ukáže obrázek, který v časopise vznikl) To je chytrý, co?
Vstupuje dozorce.
RIMMER: Á, večeře.
Dozorce položí tácy na stůl.
RIMMER: Dává se jim dýžko? Já nikdy nevím. (Odklopí svou porci, která zjevně nehezky zavane) Dáááah! Lákavější věci jsem už viděl na Zemi v pavilonu slonů. Něco takovýho by pozřel jen idiot. (Nabere na lžíci a polkne sousto odporné šlichty) Hmmmhmm, tomuhle říkají maso, hýždě mojí babičky, osmažené na starém oleji by chutnaly líp.
RIMMER pokračuje v jídle, ale LISTER se ještě do své porce nepustil.
LISTER: Máme teď omezenou stravu, žádný hranolky, zmrzka, jenom to nejnutnější.
RIMMER: To je součást toho trestu?
LISTER: Jo. Smrťák mi říkal, že jde o zbytky z klonovacích pokusů, zalitý ňákou břečkou, aby to získalo chuť.
RIMMER: S tímhle jsi čekal, než to spolknu, viď?
LISTER: A prej tuhle dostal něco, v čem plavaly dva nosy!
RIMMER: Ovšem že ne. To nemůžou, na to jsou zákony.
LISTER: Kejchlo mu to na talíři!!! Jimbo Tvrďák to viděl!
RIMMER: Smrťák je vyšinutý, má hlavu plnou nesmyslů. Taky si myslí, že když někdo na záchodě spláchne, padá to rovnou na zem. Pročež tě nenechají jít na záchod, dokud si na ranveji? Aby nedostali smyk při startu!
LISTER: Hm, to má asi pravdu.
RIMMER: Jasně, že nemá!
LISTER: Tak proč tě teda nenechaj?
RIMMER: Já nevím. Třeba ti chtějí zpestřit let. Kdyby sis odskočil hned zkraje, tak by ses pak ukousal nudou.
LISTER: Né, Smrťák určitě nekecal. Proto sou ty baráky blízko letišť tak laciný.
RIMMER: Kvůli splachujícím letadlům?
LISTER: Jó, uvažuj trochu: nemůžeš se opalovat, grilovat na zahradě a když vylezeš ven tak jedině v rybářským klobouku a rovnou do auta.
RIMMER: To ten randál. Proto sou tam ty domy tak laciné. Kvůli hluku!
LISTER: Hluku?
RIMMER: Jo!
LISTER: Jsou půl kiláku nad tebou, na tu dálku lidi na záchodě neslyšíš. Pokud nejsou jako strejda Dan.
RIMMER (Kyne směrem k LISTEROVU „jídlu“): Ty nebudeš?
LISTER: Jo, jo, za chvilku.
Je slyšet jemné zaťukání. LISTER vstane a dírou ve stropu dostává zabalené jídlo od robíka.
LISTER: Jooo! Óóóóh, kuřátko na kari! Výborně, Bobe. (Dále dostává zásilku piva) A co indický placky, nezapomněl si na ně? (Obdrží je)
RIMMER na vše kouká s neskrývanou zlobou. LISTER jednu z obdržených placek ochutná.
LISTER: Božský placky! A teď něco pro tebe. (Postříká robíka nějakým sprejem) Zejtra ve stejnou dobu! (Pošle Bobovým směrem polibek a zavře poklop)
LISTER (Usedá k hostině otevíraje pivo): Na zdraví!
Následně se začne cpát. RIMMER nedokáže skrýt svůj zběsilý pohled.
RIMMER: To je ten robík, co ti dodal sérum mužnosti na basket?
LISTER: Jo, ten ti sežene všecko. Má klepeta úplně všude.
RIMMER: Zítra škrábeme brambory. A ty nože budou ostré jako tvůj pohled po deseti pivech. (Pauza) Nemoh' by nám sehnat pořádné škrabky?
LISTER: No jasně! Něco mě napadlo. Na škrabky se vybodni, my potřebujeme jeden z těch programovatelnejch virů z laboratoří!
RIMMER: Programovatelný vir?
LISTER: Jo, mívali je na palubě Z. Nanoboti je museli vzkřísit taky. Naprogramuješ je na co si vzpomeneš, třeba na sežrání šlupek ... na cokoliv!
RIMMER: Dáš jim do programu, aby sežrali šlupky od brambor a zbytek nechali?
LISTER: Nebudeme muset hnout ani prstem.
RIMMER: Z dvoutýdenního pekla se stane bramborový ráj!
LISTER: Zavolám Bobově starý, ona mu to vyřídí.
Vstane a jde k potrubí, které je v rohu cely.
RIMMER: Bob má starou?
LISTER: Jo! Madge. Je skvělá! Z nuly na šedesát za míň než deset minut.
LISTER jednou rukou chytne potrubí a druhou, ve které třímá nůž, začne do potrubí ťukat. Vypadá to, že používá morseovku. Na chvíli přestane a ozve se odpověď. Načež ťuká opět LISTER. Odpovědí mu je jedno ťuknutí. Oba „telefonisté“ si ještě vymění několik vět.
LISTER: Kurnik!
RIMMER: Nepomůže nám?
LISTER: Né, to byl omyl. (Pauza) To byla čínská prádelna. Nechceš něco vyžehlit?

Vesmír

Chystá se další kanárkovská akce. Směr: Kosmická loď Manny Celeste. Úkol: Najít jednotku Kanárků. Spojení přerušeno ve čtyři padesát tři - ráno.

Chodby na lodi Manny Celeste

Po lodi se opatrně pohybuje jednotka kanárků, která obsahuje i KRYTONA, KOCHANSKOU a KOCOURA, kteří, vedeni KRYTONEM, jdou za sebou.
KRYTON: Nezapomeňte: na téhle lodi se ztratily celé dvě jednotky. Zmizely beze stopy. Musíme držet při sobě a být neustále ostražití. (KOCOUR a KOCHANSKÁ jdou ale jinudy) V jednom momentě je vše, jak má. Pak se na zlomek sekundy trochu nesoustředíte a jste snadná kořist pro nepřátelskou formu života. Ohó, já vím, že si myslíte, že jsem puntičkář, když jde o bezpečnostní pravidla, ale to, že sme byli ve střehu nás udrželo (Všimne si, že je úplně sám) … udrželo … halóó ... stvořiteli ... jsem sám ...
Najednou se otevřou dveře za KRYTONEM a vejde KOCOUR.
KOCOUR: KRYTONE, sme tady.

Místnost na lodi Manny Celeste

KRYTON: Jaký smysl mají moje rady o soustředění, když mě nikdo neposlouchá!
KOCOUR: Cože?
KOCHANSKÁ: Vidíte? (Střih na sbor jiných kanárků, kteří se ani nehnou) Kdo to je, HOLLE?
KOCHANSKÁ zapne HOLLYHO z hodinek, ten se objeví na přilehlém monitoru.
HOLLY: Nebezpečně se podobají někomu, koho bych se moc a moc bál!
KOCOUR: Co?
HOLLY: Mimové! Narazíte na ně v hogo-fogo čtvrtích jak vás sledují a zkamení, když se na ně podíváte. A pak se vám všichni smějí.
KRYTON (Používaje psychoscan jde ke zkamenělcům): Něco takového jsem ještě neviděl. Skupina, která vykazuje všechny známky života, jen není schopná se ani hnout.
HOLLY: Tos neviděl Queens Park (anglický fotbalový klub – pozn. autora) hrát venku!
KOCHANSKÁ (Čte z přístroje, který vzala členovi kamenného týmu): Tempus! To znamená v latině čas.
KOCOUR: V latině? Kdo by řek, že Římani lítali do kosmu!
KRYTON: To zařízení nějak způsobuje, že se čas zastaví. Domnívám se, že ho chybně použili.
KRYTON namíří časomet na skupinku a osvítí je. Ti se začnou téměř normálně hýbat.
MEX (Mluví přerývaně s pauzami, které způsobuje časomet): Kde jste (V pauze vždy celá Mexova skupinka zkamení) ... se tady vzali? ... A odkud ... máte tohleto? ... To je snad nějaký ... stroj na u ... kládání času?
KRYTON: To je zajímavé.
KOCOUR: Teda! To by byl skvělej nástroj, jak řešit hádky.
MEX: Dejte po ... zor, nebo to s ... váma mů ... že za ... točit!
KRYTON: Je zřejmé, že to umí digitalizovat čas a pak ho nahrávat a uchovat na harddisku. Tenhle čistý čas se pak dá nahrát do předmětů nebo míst.
KOCHANSKÁ: A zastaví je úplně.
KRYTON: Čas se jim nezastavil úplně. Jen se pohybují v jiném časovém režimu.
KOCHANSKÁ: Takže se pohybují, ale neuvěřitelně pomalu.
HOLY: Zhruba tak rychle, jako servírka v nádražním bufetu. Proto se zdá, jako by vlastně nedělali nic.
KOCHANSKÁ: Takže tohle jejich zařízení je schopné úplně zastavit čas? Co to ještě umí?
KRYTON použije časovač proti KOCHANSKÉ s KOCOUREM. Oba se změní v maličké děti.
KOCHANSKÁ: Co se stalo KRYTONE, proč jsi tak velký a proč si najednou připadám jako barbína?
KOCOUR: Syčáku, koukej mě vrátit do normálu!
KOCHANSKÁ: Udělej něco, takhle se přece nemůžu vrátit.
KRYTON: Proč ne? Neměříte sice víc než metr, ale roztomilí ste jako medvídci.
KRYTON znovu použije časovač a změní oba do starší verze. Oba však mají legrační hippíkovské účesy.
KOCHANSKÁ: Jééé ... co to mám s vlasama?
KOCOUR: A co s nima mám já?
HOLY: Jste jako turecký příspěvek do soutěže Eurovize.
KRYTON: Zdá se, že máte účes z nějakého dřívějšího období života. Dorovnám to.
KRYTON opět použije časovač, ale místo aby se účesy vrátily do normálu, změní se i jejich oblečení, které je teď pestrobarevné a taktéž připomíná atmosféru hippies.
KRYTON: Teď to vrátilo vaše šaty do dřívější fáze.
HOLY: A přitom stále vypadáte jako turecký příspěvek do Eurovize.
KRYTON opět zmáčkne časovač a tentokrát už dá vše do pořádku.
KOCHANSKÁ: Takže otázka zní: dovedeš tyhlety lidi vrátit v čase tam, kde si na tohleto vůbec nebudou pamatovat?
KRYTON: Domnívám se, že ano, proč?
KOCHANSKÁ: Jestli to propašujem na trpaslíka, náš čas ve vězení prolítne za pár sekund.
KRYTON: Nechte to na mě, na ten stroj mám výborný úkryt.

Místnost pro příjem výstroje

Mise na loď Manny Celeste skončila. Všichni odevzdávají svou výstroj. Přichází i KRYTON, který má nyní ještě legračnější hlavu – ta je asi o 30 cm vyšší než předtím.

Chodba na Červeném trpaslíkovi

Robík Bob jede proti LISTEROVI a RIMMEROVI, kteří jsou vedeni do kuchyně, aby škrábali brambory. Bob si hvízdá a drží něco ve svých držátkách, což předá LISTEROVI. Všichni pokračují v cestě dál, jakoby se nic nestalo.
LISTER: Seš borec, Bobe!

Bramborová místnost

RIMMER a LISTER jsou v místnosti, kde kolem nich stojí v kopicích tuny a tuny brambor. LISTER po bramborách začne rozlívat programovatelný vir, který obdržel od Boba. Když to dokončí, oba chvilku hledí na brambory.
RIMMER: Nefunguje, co?
LISTER: Počkej chvíli, než se to rozjede.
RIMMER: Hele! Dívej! Tady už to začalo!
Podá holou bramboru LISTEROVI.
LISTER: Jó!
RIMMER: A tady je další!
LISTER (Berouc brambory a dávajíc je do připravené nádoby): Jó!
RIMMER: A další!
LISTER: Jó!
RIMMER: A další! Fakt parádní vynález, LISTEY! A teď jedem! Za chvíli oloupou všechny brambory.
LISTER (Kouká na RIMMERA, který má okousaný rukáv): Hele, co to máš s rukávem?
RIMMER: Cože?
LISTER: No ten rukáv, to jsi předtím neměl.
RIMMER: Panebože, žerou mi šaty!
LISTER se začne RIMMEROVI smát. Dokud nezjistí, že jemu šaty vir žere taky. RIMMEROVI pomalu mizí oblečení a když si sundá čepici, zjistíme, že vir mu požírá i vlasy.

Kancelář kapitána

Do kanceláře je přiváděn RIMMER a LISTER. Jsou úplně nazí a bezvlasí, což ale nezabrání RIMMEROVI, aby i přesto zasalutoval. Oba si drží ruce na intimních partiích.

HOLLISTER: Nuže?
RIMMER: To jsem nebyl já! To byl on! Donutil mě!
LISTER: Ty Jidáši! Dohodli sme se, že odmítnem vypovídat.
RIMMER: Jen to hodím na tebe a pak odmítnu vypovídat.
HOLLISTER: Jestli vás ... ještě ... někdy ... uvidím ... tady ... tak skončíte v díře. Po tom toužíte?
RIMMER: Ne, pane.
LISTER: Ne, pane.
KAPITÁN: Tak tedy, ... vypadněte.
RIMMER: Děkuju, pane. ... Děkuju. (Podá Hollisterovi ruku)
HOLLISTER: Vy jste nebyli na ošetřovně, aby z vás ten virus dostali, že ne?
RIMMER a LISTER si nyní před intimními partiemi drží listy papíru.
RIMMER: Asi jsem vám neměl podávat ruku. To byla chyba.
LISTER: Velká chyba.
RIMMER: Já bych ... my, ... my už deme.
LISTER: Okamžitě.
HOLLISTER (Virus už na něm zapracoval): To je vrchol! Dva měsíce!! Do díry!!!
LISTER: A co mý tenisový koleno?
HOLLISTER: Ihned!!!!!
LISTER a RIMMER odbíhají z kanceláře držíc si patřičně své papíry.

Jídelna

U automatu na jídlo stojí řada vězňů. Stojí tam i KRYTON, KOCHANSKÁ a KOCOUR.
KRYTON: Hned po obědě pustím na loď dvouletou dávku času, a podle záznamu budeme mít tresty za sebou a budou nás muset pustit.
KOCHANSKÁ: To je úžasný stroj! Nedokázal by vylepšit ňadra? Samozřejmě myslím na budoucnost.
BAXTER (Přimáčkne KOCOURA na zeď): KOCOURE, rozlil si mi polívku!
KOCOUR: Promiňte, Baxtere, já nerad. ... Já jsem fakt nechtěl!!!
BAXTER (Vstrčí KOCOUROVU hlavu do automatu a něco naťuká): Horkej bujón!
KOCOUR (S hlavou uvnitř stroje): Áááááááááááá!
Potom Baxter vyndá KOCOUROVU hlavu ven a začne mu mačkat prsty. Pak KOCOUROVÝM prstem naťuká něco do automatu, ten vydá jídlo, které Baxter vezme, zavrčí a odejde. Naše skupinka sedí u stolu.
KRYTON: Vidíte ho, mastodonta? To je za trest po něm čistit záchod! Na vyčištění mísy potřebujete písek a na chlupy vysavač na listí!
KOCOUR (Drží si bolavou ruku): Proveď mu něco, něco s tím časometem.
KRYTON: Dívejte se!
KRYTON naťuká něco na časometu a vystřelí směrem k Baxterovi, jehož kuře na talíři obživne. Jeho kumpán se mu začne smát, načež ho Baxter třískne loktem do hlavy. Baxter vstane a rozhlíží se, kdo mu to provedl. Pak uvidí KOCOURA, který se nezřízeně směje. Baxter skočí jeho směrem, ale KRYTON naštěstí včas zmáčkne časomet, kterým zmrazí celou jídelnu, kromě sebe KOCHANSKÉ a KOCOURA. Všichni tři odchází.

Díra

RIMMER a LISTER jsou umísťováni do cely zvané díra. Na sobě mají vězeňský mundůr a čepici.

PTAČÍ MUŽ: Dobrý den!
LISTER: Hele, někdo tadyhle s náma je!
PTAČÍ MUŽ: Jo, ten chlápek, co sedí hned vedle.
Ze tmy druhé strany díry vyleze starší muž s ptáčkem v ruce.
LISTER: Kdo ste a jak se menujete?
PTAČÍ MUŽ: Říkaj mi ptačí muž.
LISTER: Aha, a proč?
RIMMER: Protože miluje instantní kaši! Proč asi?
PTAČÍ MUŽ (Hladí svého vrabčáka): Tohle je Pete! Je mu devět let. Což u vrabce znamenáááá ... devět let. Takže mu budeee ... ehm ...
RIMMER: Devět?
PTAČÍ MUŽ: Devět, přesně tak. Vy se znáte, viďte?
RIMMER: Dva měsíce! Bože! (Začne se vyřezávat díra v podlaze) Co je to?
Z díry vyleze robík Bob a hvízdá si.

Chodba

Z ventilace vyjíždí Bob následovaný LISTEREM. Všichni jdou po chodbě, ve které jsou všichni členové posádky zkamenělí. Zastaví se u jedné skupinky, která stojí nedaleko ping-pongového stolu.
RIMMER: Co se to s nima stalo?
LISTER: Jako by na místě zkameněli.
RIMMER: Takhle vypadala Yvonne, když jsem jí chtěl dát pusu.
LISTER: Hele, z tohohle se zblázněj.
LISTER přistoupí ke stolu a hráčům stolního tenisu sebere míček. Pokračují dál. Bob skupinu dovede až do skladiště.

Skladiště

V obrovském skladišti stojí prostřený stůl a u něj KRYTON, KOCHANSKÁ a KOCOUR.
LISTER: Ahoj! Nazdárek!
KOCHANSKÁ: Ahoj!
KRYTON: Pánové!
KOCOUR: Čauéés!
RIMMER (Ukáže na bývalého spoluvězně): Tohle je Ptačí muž!
PTAČÍ MUŽ (Ukáže klec se svým ptáčkem): A tohle je Pete!
KOCHANSKÁ: Našli jsme přístroj, co digitalizuje čas, a my ho můžem v dávkách uvolňovat. Takže náš trest uteče v nanosekundách.
KRYTON: Sundejte si ty čepice.
LISTER a RIMMER si sundají čepice a ve světle reflektorů se objeví dvě holé hlavy. KRYTON jejich směrem zmáčkne časomet a oba skinheadi mají opět vlasy.
PTAČÍ MUŽ: S Petem se něco stalo!
LISTER: Co je?
PTAČÍ MUŽ: Je chudák celej tuhej!
RIMMER: Musel si loknout toho séra mužnosti.
LISTER: Né takhle tuhej, exnul!
PTAČÍ MUŽ: Ta radost z toho, že je na svobodě ho asi zabila!
LISTER (Ke KRYTONOVI): Měl toho ptáka moc rád. To jediný ho drželo nad vodou.
KRYTON: Nemůžu nic zaručit, ale myslím, že ten časomet by mohl Petea oživit. Udělat z něj zase mladého siláka. Podívejte.
KRYTON použije časomet směrem ke kleci. Ta se rozlítne na několik kusů. Před skupinkou náhle stane obrovitý tyranosaurus. Ptačímu muži spadnou brýle, takže klečí Peteovi u nohou a hledá je.
LISTER: Kriste...
RIMMER: …pane!
Tyranosaurus zařve.
LISTER: Kde se tady vzal ten Barnieho ošklivej brácha?
KRYTON: Tohle je Pete. Ptáci jsou potomci dinosaurů, jsou z rodu teropodů. Dostal jsem se o pár milionů let zpátky v evoluci!
Pete udělá dva kroky vstříc skupině.
KOCOUR: Teď se sem hodí jedno kočičí pořekadlo. Je to nějak takhle: Za chvíli ... je po nás!
PTAČÍ MUŽ (Klečíc stále u tyranosaura): Pete! ... To si ty, Pete?
KOCHANSKÁ: Proboha!

Ptačí muž se vztyčí a stojí naproti Peteovi, ten si kýchne, což způsobí, že Ptačí muž je pokryt hutnou vrstvou slizu.
RIMMER: Pozdrav pánbůh!
PTAČÍ MUŽ: Nechceš semínka? (Pete se rozzlobí a chňapne po Ptačím mužovi hubou, ten je teď uvnitř jeho tlamy) Tak to asi ne, viď?
Z ptačího muže zbudou jen boty a kousky nohou, které spadnou na zem.
KRYTON: No a co teď!?
RIMMER: A teď rychle za RIMMEROVÝM stínem!
RIMMER začne zdrhat. Ostatní jej napodobí, ale opačným směrem. RIMMER si toho všimne a mizí za skupinkou. Pete je jim v patách s velikým dusotem a křikem.
KONEC.

Epizoda 51, "Pete 2"

V PŘEDCHÁZEJÍCÍ ČÁSTI:

Koridor Červeného trpaslíka

RIMMER, LISTER a Bob jdou po chodbě, ve které jsou všichni členové posádky nehybní. Zastaví se u jedné skupinky, která stojí nedaleko ping-pongového stolu.
RIMMER: Co se to s nima stalo?
LISTER: Jako by na místě zkameněli.
RIMMER: (Kouká na jednu zkamenělou ženu s odmítavým výrazem ve tváři) Takhle vypadala Yvonne, když jsem jí chtěl dát pusu.
LISTER: Hele, z tohodle se zblázněj.
LISTER přistoupí ke stolu a hráčům stolního tenisu sebere míček. Pokračují dál. Bob skupinu dovede až do skladiště.

Skladiště

Trpaslíkovci sedí u prostřeného stolu.
KOCHANSKÁ: (Drží časomet) Tenhle přístroj digitalizuje čas a my ho můžem v dávkách uvolňovat...

Místnost na lodi Manny Celeste

KRYTON použije časovač proti KOCHANSKÉ s KOCOUREM. Oba se změní v maličké děti. Znovu ho stiskne a změní oba do starší verze. Oba však mají legrační hippíkovské účesy.
KRYTON: Zdá se, že máte účes z nějakého dřívějšího období života.

Jídelna

U automatu na jídlo stojí řada vězňů. BAXTER čapne KOCOURA za límec.
KOCOUR: Já jsem fakt nechtěl!!!
BAXTER: (Vstrčí KOCOUROVU hlavu do automatu a něco naťuká) Horkej bujón!
KOCOUR: (S hlavou uvnitř stroje) Áááááááááááá!

U stolu v jídelně

Sedí tu KRYTON, KOCOUR a KOCHANSKÁ.
KOCOUR: Oplať mu to s časometem.
KRYTON: Dívejte se!
KRYTON naťuká něco na časometu a vystřelí směrem k BAXTEROVI, jehož kuře na talíři obživne. Jeho kumpán se mu začne smát, načež ho BAXTER třískne loktem do hlavy.

Skladiště

Spolu s RIMMEREM a LISTEREM přichází PTAČÍ MUŽ.
PTAČÍ MUŽ: (Drží klícku se svým vrabcem) Tohle je Pete!

Skladiště - později

Trpaslíkovci sedí u stolu a PTAČÍ MUŽ zírá zoufale do klece.
PTAČÍ MUŽ: Ta radost z toho, že je na svobodě ho asi zabila!
LISTER: (Ke KRYTONOVI) Měl toho ptáka moc rád. To jediný ho drželo nad vodou.
KRYTON: Nemůžu nic zaručit, ale myslím, že ten časomet by mohl Petea oživit. Udělat z něj zase mladého siláka. Podívejte.
KRYTON použije časomet směrem ke kleci. Ta se rozlítne na několik kusů. Před skupinkou náhle stane obrovitý tyranosaurus. PTAČÍMU MUŽI spadnou brýle, takže klečí Peteovi u nohou a hledá je. Všichni pomalu couvají a civí vyděšeně vzhůru do tváře strašlivého ještěra.
LISTER: Kde se tady vzal ten Barnieho ošklivej brácha?
KRYTON: Tohle je Pete. Ptáci jsou potomci dinosaurů, jsou z rodu theropodů. Dostal jsem se o pár milionů let zpátky v evoluci!
PTAČÍ MUŽ: (Klečí před Petem a drží ho za obrovský spár na jeho noze) To jsi ty, Pete?
KOCHANSKÁ: Proboha!
Pete ho slupne a k zemi spadnou už jen jeho boty.
KRYTON: No a co teď?!
RIMMER: A teď rychle za Rimmerovým stínem!
RIMMER začne zdrhat. Ostatní jej napodobí, ale opačným směrem. RIMMER si toho všimne a mizí za skupinkou. Pete je jim v patách s velikým dusotem a křikem. Trpaslíkovcům se podaří ukrýt v nepřehledném bludišti barelů a jiných věcí, jež se tu skladují. Pete se ostražitě rozhlíží a hledá je. KRYTON vyleze a kryje ostatní, kteří zatím přebíhají.
KRYTON: (Mává na ještěra časometem) Hej! Hej! Pete! Sežer mě! Tady jsem! (Otočí se) Bobe! Bobe, chytej!
KRYTON hodí časomet robíkovi, který ho pohotově chňapne do zobáku. Pete zlostně zařve a řítí se směrem k Bobovi.
LISTER: Bobe!
Tyranosaurus se na robíka vrhne a slupne ho i s časometem.
KRYTON: Bobe!

Oddělená sekce skladiště

Ostatní trpaslíkovci zatím vbíhají do oddělené sekce skladiště, jež je od zuřivého prehistorického tvora chráněna ocelovými vraty. Všichni vběhnou dovnitř, LISTER už se chystá vrata zavřít, ale ještě chybí KRYTON.
LISTER: Dělej, Krytone, honem!

Peteův žaludek

Zpod hladiny Peteových žaludečních šťáv vykoukne Bob. Zvědavě se rozhlédne a zase se ponoří.

Oddělená sekce skladiště

KRYTON konečně dobíhá a LISTER s veškerým úsilím vrata na poslední chvíli zavírá. Pete do nich několikrát naběhne hlavou a ona se prohýbají, jako by byla z papíru.
KRYTON: Zdrhací režim!
Oba utíkají od vrat k ostatním, kteří se krčí v rohu místnosti za několika barely.
LISTER: Přišli jsme o časomet!
KOCOUR: Krucinál, jak se ho teď zbavíme?
RIMMER: (Vykoukne zpod hromady hadrů a zakřičí) Jsme vyřízený!!
LISTER: Neřvi tady. Musíme vymyslet, jak z toho ven.
RIMMER: (Zařve) Jsme vyřízený!!
LISTER: Sklapni a vzmuž se trochu!
RIMMER: Promiňte, já se omlouvám. Prostě jsem měl jenom... teď už je to dobré. Mohl bych jen něco říct?
LISTER: Jo, co je?
RIMMER: (Zařve) Jsme vyřízený!!!
KOCHANSKÁ: Pššš.
LISTER: (K HOLLYMU na svých hodinkách) Holle, potřebujeme poradit. Jde po nás theropod, kterej byl předtím vrabec, a to, co z něj udělá ptáčka zpěváčka, má v břiše. Jak hodnotíš situaci?
HOLLY: Jak to chceš, v dlouhé či krátké verzi?
LISTER: V dlouhý.
HOLLY: Jste vyřízený.
KOCOUR: (Chvíli nechápavě kouká) A jak je ta krátká?
HOLLY: Sbohem.
KOCHANSKÁ: Krytone?
KRYTON: Ano, slečno?
KOCHANSKÁ: Jak dlouho to může asi trvat, než časomet projde Peteovou trávicí soustavou?

KRYTON: Je to zvláštní, ale tuto informaci nemám v databázi. Moji programátoři se mylně domnívali, že tabulky frekvence střevních pohybů dinosaurů nebudou potřeba. Imbecilové!
LISTER: (Ke KOCHANSKÉ) Proč? Co tím myslíš?
KOCHANSKÁ: Čím rychlejc časomet získáme, tím líp, ne?
LISTER: To jo.
KOCHANSKÁ: Tak. A proto bychom mohli Petea nalákat do skladu potravin a nacpat mu co nejvíc vlákniny!
KOCOUR: Vy chcete, aby žral vlákninu?
KOCHANSKÁ: Jasně! Otruby, sušené švestky, fazole a takovéhle věci.
RIMMER: Tohle nenacpeš ani do Listera, natož do sedmitunového dinosaura!
KOCHANSKÁ: Čím víc vlákniny, tím dřív máme časomet. Máš snad lepší návrh?
RIMMER: Jo, mám lepší nápad. Chci spáchat sebevraždu. (Přikryje se jedním z hadrů)
Pete znovu několikrát prohne vrata.
LISTER: To s Petem musíme udržet v tichosti, jinak je po nás.
RIMMER: To myslíš vážně? To jeho řádění dělá větší randál než duo jódlujících žampionů po svatbě! Teď už ho musela slyšet celá loď.
KRYTON: Ale posádka je teď nehybná. Čas jí nyní plyne jinak než nám. Jestli se podaří získat časomet a proměnit Petea dřív, než se vrátí do našeho režimu, nikdo nemusí nic vědět.
KOCOUR: To je teda fakt. Já slyšel všechno, co říkal, a taky nemám páru, co se děje.
Pete znovu udeří do vrat.

Peteův žaludek

Robík stiskne knoflík na časometu ve snaze nějak zvrátit situaci. Místo toho se celá posádka lodi vrátí do normálního režimu. Chlápek, co hrál stolní tenis, rozmáchne naprázdno a je z toho úplně vedle. Oba nechápou, kam se jim poděl míček.

Oddělená sekce skladiště

KOCOUR řídí vysokozdvižný vozík Jupiterské důlní a KRYTON ho naviguje k obrovskému žlutému nafukovacímu bazénu s nápisem DINO na boku, který je plný ohavně hnědé tekutiny.
KRYTON: Ještě kousek. Ještě kousek. Ještě. Stačí. Stačí.
KOCOUR stiskne páku a začne spouštět do bazénu zmrzlou krávu.
RIMMER: Kráva na kari? To vám nevyjde.
LISTER: Jasně, že nám to vyjde.
RIMMER: Theropodi nemají rádi kari.
LISTER: Jsou to vostrý hoši. Jasně, že milujou kari. Kdyby byl kluk, byl by to pěknej drsňák. Týpek, co chodí v tričku i v zimě a ani mu netvrdnou bradavky.
Kráva, nyní již kopyty vzhůru, pomalu klesá pod hladinu bazénu.
RIMMER: Sedmitunový theropod indická jídla jíst nebude. Mají rádi maso. Pokud možno živé, bohatě zalité krví, s přílohou vnitřností a porcí krve navíc. Trochu jako Francouzi, řek` bych.
LISTER: Podívej, nemáme, co ztratit. A při nejhorším, když to ten dinosaurus nebude chtít, tak to zblajznu sám.
Pete náhle rozkopne ocelová vrata.
LISTER: Ty vrata už moc dlouho nevydržej.
RIMMER: Kdyby tomu zvířeti bylo, jako je teď mně, kari by nepotřeboval.
KOCOUR a KRYTON sypou do bazénu pytle otrub.
LISTER: Necpěte tam votruby! Zkazíte chuť!
Vrata to vzdávají.
KOCHANSKÁ: Už je tady!
Trpaslíkovci se rychle skryjí za několik barelů a Pete se loudá k bazénu s připravenou lahůdkou. Přičichne a ponoří do ní čumák.
LISTER: Chutná mu to. Možná to chtělo i indický placky, aby to měl s celou parádou.
KOCOUR: S celou parádou? Jako by to nestačilo s celou krávou.
Pete zvedne hlavu a zatřese s ní.
LISTER: Asi by si dal ležák.
Ještěr najednou ustrne a odmlčí se. Chvilku zírá. Vtom vytřeští oči, rozšíří nozdry a začne pištět.
LISTER: Bylo to vostrý, ale myslel jsem, že dinosaurus něco snese!
Pete běhá sem a tam po skladišti a ječí. Pořádně ho pálí tlama. Prorazí ocelovou stěnu a mizí v jiné sekci skladiště. Vtom přicházejí ozbrojení stráže a namíří pistole na trpaslíkovce, kteří se stále krčí za barely.
KRYTON: Vliv časometu na strážné asi... Kdyby ty knoflíky byly jasně označené!

Kapitánova kancelář

RIMMER a LISTER jsou vedeni ke kapitánovi. Když k němu dorazí, vidí, že má zafačovanou hlavu. RIMMER výrazně dupne a zasalutuje. LISTER mu zamává.
HOLLISTER: Pokud jde o dinosaury, předpisy Jupiterské důlní jsou víc než jasné. Žádní mazlíčci. Nemám pravdu? Nemám pravdu!?
RIMMER, LISTER: Ano, pane.
HOLLISTER: Umíte si vůbec představit, kolik škody to zvíře natropilo?
RIMMER, LISTER: Ne, pane.
HOLLISTER: Sežral nám veškeré zásoby - dvě a půl tuny mátové čokolády. Já miluju mátovou čokoládu! A ten theropod mi nenechal ani tabulku.
RIMMER: Chtěli jsme získat zpátky ten časomet.
HOLLISTER: Taky sežral čtyři sta krabic s ovocnými nanuky a navíc vypil veškerou Coca Colu. A hádejte co.
RIMMER: Milujete ovocné nanuky...
RIMMER, LISTER: ...a Coca Colu.
HOLLISTER: Já miluju ovocné nanuky a Coca Colu!
LISTER: Víte, nechte nás to...
HOLLISTER: A víte, co se stane, když dinosaurus sežere krávu na kari a... a také dvě a půl tuny mátové čokolády a přesně čtyři sta krabic s ovocnými nanuky a nakonec spláchne všechno sedmi tisíci litry své oblíbené limonády? Víte, co se stane?
LISTER: Říhne?
HOLLISTER: A jak, panečku! A víte, co se stane s těmi nebohými lidmi, kteří mají tu smůlu, že jsou ve směru říhnutí?
RIMMER: Řeknou: „Pfuuj!“
HOLLISTER: Jednu celou jednotku to vymrštilo, odneslo o deset metrů dál a hodilo na zeď.
RIMMER: Doufám, že tak drobný incident nepoznamená náš neposkvrněný záznam o výkonu trestu.
HOLLISTER: A víte, co se stane, když dinosaurus sežere krávu na kari, dvě a půl tuny mátové čokolády a čtyři sta krabic s ovocnými nanuky a nakonec to spláchne sedmi tisíci litry své oblíbené limonády potom, co si říhne?
RIMMER: Je mu na zvracení.
HOLLISTER: Ne, ne, není mu na zvracení, Rimmere. Ale zvrací! Pět z našich nejlepších mužů se málem utopilo! Další dva jsou ve špitále s otřesem mozku po zásahu mrkve o velikosti stromu.
LISTER: To je nám opravdu...
RIMMER: ...moc...
LISTER: ...nesmírně, nesmírně...
RIMMER: ...nesmírně...
LISTER: ...líto.
HOLLISTER: Víte, co se stane, když dinosaurus sežere krávu na kari a dále dvě a půl tuny mátové čokolády, kterou pak za...
LISTER: To snad ne!
HOLLISTER: Co snad ne, Listere?
LISTER: Nedostal snad průjem, že ne?

HOLLISTER: Na sto procent správná odpověď! A víte, co se stalo s jednotkou, která se k té bestii přiblížila, zezadu, v níž jsem měl tu čest býti členem? Víte to? Víte vy, co se stalo?
RIMMER: Lze si to představit.
LISTER: Ano, docela dobře.
HOLLISTER: Přílivová vlna. Byla tři metry vysoká. Do smrti už budu muset chodit na léčení. Byl jsem i ve vaně a taky mockrát pod sprchou. Tak nemáte co k tomu dodat?
RIMMER: Ano, opomněl jste jeden kousek na nose.
HOLLISTER: (Vezme ze stolu časomet) S tímhle nikdo neumí zacházet. Leží teď omráčený ve skladu, tak ho proměňte zase na vrabce!
Podá časomet LISTEROVI.
LISTER: A co je... s Bobem, pane? Neobjevil se?
HOLLISTER: A co si myslíte, že mi přistálo na hlavě? Teď ho promazávají, v opravně. Přineste mi sem toho brabce. A jestli se pokusíte o podraz, je po vás.
LISTER, RIMMER: Ano, pane.
HOLLISTER: A jestli vás ještě jednou, jedinkrát, uvidím v téhle kanceláři, tak jste vyřízený. (Podívá se na hodinky) Takže za deset minut.
LISTER se podívá na RIMMERA a namíří na HOLLISTERA časomet.
HOLLISTER: (Podívá se na hodinky) Takže za deset minut.
LISTER se podívá na RIMMERA a namíří na HOLLISTERA časomet.
HOLLISTER: (Podívá se na hodinky) Takže za deset minut.
LISTER se podívá na RIMMERA a namíří na HOLLISTERA časomet.
HOLLISTER: (Podívá se na hodinky) Takže za deset minut
LISTER se podívá na RIMMERA a namíří na HOLLISTERA časomet.
HOLLISTER: (Podívá se na hodinky) Takže za deset minut.
LISTER se podívá na RIMMERA a namíří na HOLLISTERA časomet.
HOLLISTER: (Podívá se na hodinky) Takže za deset minut.

Koridor Červeného trpaslíka

KRYTON a KOCHANSKÁ jdou koridorem.
KOCHANSKÁ: Ty jsi dostal taky za trest službu?
KRYTON: Dali my vyžehlit osm set vězeňských uniforem. Já to fakt nechápu...
KOCHANSKÁ soucitně vzdychne.
KRYTON: Jak to, že Vás potrestají službou a mě odmění? Osm set! Krása!

Cela

LISTER a RIMMER přicházejí do své cely.
LISTER: Viděl jsi kapitánovu zprávu? Tu, co ležela u něj na stole? Víš, co tam bylo o tobě? Slovo „imbecil“ tam bylo v jedný větě čtyřikrát.
RIMMER: Vážně? A bylo v ní i něco jiného?
LISTER: Tvý jméno a dvojtečka.
RIMMER: Já nevím. Člověk udělá pár chybiček. Nakazí kapitána virem, který mu spase vlasy, omylem promění vrabce v dinosaura a pak už se to s ním veze! (Zhluboka oddechne) Fakt mě má za imbecila? To je konec. Teď už se nikdy nedostanu do vrchního velení.
LISTER: Jenom lidi, co tě znaj, tě maj za imbecila. Ostatní jenom za pablba.
Vstupuje HOLLISTER, ale RIMMER si ho nevšimne, protože sedí zády ke dveřím.
LISTER: (Vysílá k RIMMEROVI významné posunky) Je to ale dobrej kapitán, ten Hollister, viď? Je to hlavička. Schopnej. (Ukazuje nenápadně ke dveřím, ale RIMMER se na něho nedívá)
RIMMER: Schopnej? Jedině když se vyhýbá salátovému pultu.
LISTER: Ale stejně ho obdivuješ, nebo ne?
RIMMER: Obdivuju? Člověka s vlastním automatem na cukrovinky v kajutě? Co má mrazák jako kráva? A jeho koníčky jsou žvýkání a polykání?
LISTER zoufale trčí prst ke dveřím, ale RIMMER to neregistruje.
LISTER: Ale jednou jsi mi říkal, že ho máš v úctě, kapitána.
RIMMER: V úctě? Člověka, který má v rodinném erbu dvě koblihy a plněnou bagetu? Který si představuje svačinku tak... Stojí za mnou, že jo?
HOLLISTER: Ano, stojí.
RIMMER: (Vyskočí a postaví se do pozoru) Zrovna jsem o Vás mluvil, pane. O tom, jaký jste odporný sádelnatý špekoun a že ten bramborový virus, co jsem včera chytil, nemá vůbec žádné zvláštní následky...
Jeho hlava se najednou začne křečovitě klátit na všechny strany a z úst s vyplazeným jazykem mu vycházejí neartikulované zvuky.
HOLLISTERA to nijak nezaujme.
HOLLISTER: (Drží v ruce časomet) Tohle jste u mě nechali. Zůstalo to v mé kanceláři. A dovedete si představit, co by to mohlo způsobit v nepovolaných rukách? (Zařve) Hlídejte si to!!!
HOLLISTER odchází a RIMMER se chystá sednout.
HOLLISTER se prudce otočí, zda se na něho opět nechystá nějaká lumpárna. RIMMER usedne a hryže se do zatnuté pěsti.

Cela Kochanské a Krytona

KOCHANSKÁ je sehnutá pod svým kavalcem a šťourá pod ním koštětem.
KOCHANSKÁ: Tak vylez! Já vím, že tam seš, ty hajzlíku! Tak pojď, vylez! No vylez!
Vstupuje KRYTON.
KOCHANSKÁ: Je tam myš a už tady otravuje nejmíň deset minut.
KRYTON: To není myš, ale Archie.
KOCHANSKÁ: Archie?
KRYTON: Můj penis. Musel mi utýct.
KOCHANSKÁ: Měla bych si dát propláchnout uši. Víš, co jsem ti teď rozuměla?
KRYTON: Vyrobil jsem ho.
KOCHANSKÁ: Nebudou to uši, potřebuju propláchnout celý mozek. Ty sis ho vyrobil?
KRYTON: Ze staré elektronové desky, role toaleťáku, modelíny a límečku od pánského roláku.
KOCHANSKÁ: Krytone, na co ho potřebuješ?
KRYTON: Je to tak pokořující být v ženském křídle jen proto, že jsem genitálně postižen. Tak jsem si ho udělal takového, jako má pan Lister. Toho darebu nudilo hopsání sem a tam a v noci se sebral a zmizel.
KOCHANSKÁ: Už chápu, proč jsem ho nemohla nalákat na sýr. Teď už je mi to jasné.
KRYTON: No, teď už to nechte na mně. Archie! Pojď sem! Tititititi!
KOCHANSKÁ: Tady je!
Zpod kavalce najednou vyskočí malý tvor, a aniž bychom ho mohli zahlédnout, běhá velkou rychlostí po cele, při čemž shazuje věci na poličkách. Když je opět pod postelí, podaří se KRYTONOVI přiklopit ho hranatým kbelíkem. Kbelík se začne pohybovat a nakonec upouští celu.
KOCHANSKÁ: Krytone, víš, co to teď znamená?
KRYTON: Ne, nevím.
KOCHANSKÁ: To, že jsi pravý muž.
KRYTON: Ano? Jak to?
KOCHANSKÁ: Protože teď, jako ostatní muži, nemáš kontrolu nad svým penisem.
KRYTON: Já jsem tak pyšný! Archie, vrať se!
Vstupuje STRÁŽNÝ s kufříkem s vybavením pro Kanárky.
STRÁŽNÝ: Tak, holky, další kanárkovská akce.

KOCHANSKÁ: Cože?
STRÁŽNÝ: Divoký dinosaurus na svobodě.

Vlaková dráha uvnitř Červeného trpaslíka

Dráhou se řítí vlak s Kanárky.

Uvnitř vlaku

Jsou tu Kanárci. Jedou do dinosauří akce.
KOCHANSKÁ: Neprovedem nic, dokud nebudem vědět, co děláme.
RIMMER: (Nepřítomně) To může trvat léta.
KOCHANSKÁ: (K LISTEROVI, který si hraje s časometem) Hele, namíříš to omylem na sebe a skončíš třeba jako... spermie! To by se ti líbilo?
KOCOUR: To teda ne! Všechny šaty by mi byly velký!
SMRŤÁK: Jestli ten krám nebude fungovat, tak toho dinosaura máme zlikvidovat sami.
BAXTER: A žádný bouchačky.
SMRŤÁK: Jo, ty jsou jenom pro srabi. Pěkně holejma rukama. (Provede několik amatérských úderů do prázdna)
RIMMER: Pěstní souboj s dinosaurem?
SMRŤÁK: Jo, jenže tyhle bestie maj jenom malý pracky. Maj houby dosah. Sejmu ho hned. Bác! (Nadšeně několikrát rozčísne vzduch před sebou)
BAXTER: S těma prackama nikam nedošáhne.
RIMMER: Nejspíš proto jsou pořád trochu nabručení. (Předvádí, jak se dinosaurus snaží svými krátkými prackami marně dosáhnout k vlastnímu rozkroku)

Koridor poblíž skladiště

Kanárci vystupují z vlaku a pokračují organizovaně koridorem. KOCOUR se najednou zastaví a v jeho obličeji se zračí děs a hrůza.
KOCOUR: Áah! Ježišmarjá! (Opře se o sloup)
KOCHANSKÁ: Co je?
KOCOUR: Něco se děje! (Sundavá si bundu)
LISTER: Ale co, proboha??
KOCOUR: Něco je ve mně a chce to ven!
KOCHANSKÁ: Pane Bože!
KOCOUR: Áááááhh! Pomóc! Áááh!
KOCOUR se složí k zemi skrz jeho triko se začne drát nějaký vetřelec. Tancuje mu pod tričkem a vydává bzučivý zvuk.
RIMMER: Co to je??
KRYTON: To bude asi Archie, pane.
KOCOUR se svíjí na zemi.
LISTER: Kdo že?
KOCHANSKÁ: Když utekl, tak nás musel sledovat. Asi usnul u Kocoura v kapse a teď se probudil.
LISTER: A kdo je sakra Archie?
KRYTON: Nepropadejte panice. To je můj penis a dostal se na svobodu.
RIMMER s LISTEREM se na sebe zmateně podívají.

Koridor poblíž skladiště - o chvíli později

Trpaslíkovci pokračují koridorem. Číhají na ně BAXTER a SMRŤÁK. Když jdou okolo vyskočí...
SMRŤÁK, BAXTER: Áááááárghhh!
...a oddělí svými těly LISTERA a RIMMERA od ostatních. BAXTER chytne LISTERA neohleduplně za obličej, SMRŤÁK chytne RIMMERA, až mají oba rty do písmene O.
BAXTER: My tu bestii zmasíme. A nikdo z vás nám v tom nezabrání.
SMRŤÁK: Smrt nebo slávu. Jasný?!
LISTER: Ale no tak, kluci, neblázněte...
BAXTER vezme LISTEROVI časomet, něco náhodného na něm namačká a pokropí několika blesknutími RIMMERA a LISTERA. Jak se však zdá - bez jakéhokoliv účinku.
BAXTER: (Naštvaně) Tenhle krám je na nic!
Zahodí časomet za sebe a opět čapne LISTERA za tvář.
SMRŤÁK čapne RIMMERA.
BAXTER: Rozluč se se svejma zubama...
Rozpřáhne se a udeří LISTERA do obličeje. Ten se však ani nepohne a navíc ho to vůbec nebolí. Naopak BAXTER odtáhne v bolestech ruku a drží se za ni. Zkusí to znovu, ale se stejně chatrným výsledkem.
LISTER: Něco tu nehraje... Mydlí mě a mě to vůbec nebolí...
BAXTER dá LISTEROVI další ránu do obličeje. Zase nic.
LISTER: Vidíš? Ani krev mi neteče.
SMRŤÁK taky zkouší své štěstí. Udeří RIMMERA pěstí do břicha, pak do obličeje. RIMMER je tím pobaven.
RIMMER: Máš pravdu...
BAXTER změní taktiku. Snaží se chytnout LISTERA za klopy a zvednout ho ze země. Zkouší to několik vteřin, ale vzdává to.
SMRŤÁK zkouší totéž s RIMMEREM. Také marně. Oba sborově udeří svou „oběť“ do břicha, pak do obličeje. Ale RIMMER s LISTEREM to jen pobaveně, nezúčastněně sledují.
KRYTON: (Zvedl časomet ze země a prohlíží ho) Vypadá to, že vaše těla uvedli do jiného časového režimu.
Rváči to raději vzdávají.
BAXTER: Jdeme!
Oba utíkají pryč. Jak běží kolem KRYTONA, vytrhnou mu časomet. Několik dalších kanárků je následuje.

Kapitánova kancelář

RIMMER a LISTER jsou opět vedeni ke kapitánovi. Dojdou k jeho stolu. RIMMER mu zasalutuje, LISTER zamává.
HOLLISTER: Ztratili jste ten časomet?
LISTER: Byli jsme přepadeni.
HOLLISTER: Kýmpak?
LISTER: Nejdřív Krytonovým...
RIMMER: Hmphhmm.
LISTER: Pak na nás skočil...
RIMMER: Hmphhmm.
LISTER: Pane.
HOLLISTER: A to je vše? Dobře. Už toho mám akorát dost. Nebudu vás už šetřit. Chci zpátky ten časomet a chci zpátky toho vrabce! A jestli ještě jednou něco vyvedete, jednou, jedinkrát, je po vás! Jasné?
RIMMER a LISTER najednou nasadí stupidní obličeje s našpulenými rty. Oba jsou tím sami šokováni. HOLLISTER si je nechápavě prohlíží. LISTER najednou dostane neviditelnou pěstí do obličeje, doklopýtá pozadu ke zdi a propadne skrz technický plakát do vedlejší místnosti.
LISTER: (Zmateně vykoukne z díry ve zdi) Co to bylo?
RIMMER: Řekl bych...
RIMMER najednou dostane neviditelnou pěstí do břicha. Předkloní se bolestí, načež je udeřen do hlavy a padá k zemi. HOLLISTER překvapeně sleduje, jak kolem něho LISTER lítá sem a tam pronásledován surovými ranami.
HOLLISTER: Co se to tady sakra děje?
Oba se s námahou zvedají ze podlahy.
RIMMER: (K LISTEROVI) Ty rány. Teď nás teprv dohnaly.
Oba se najednou nakloní k HOLLISTEROVI, a aniž by chtěli, špulí mu rty přímo do obličeje.
HOLLISTER: (Řve) Koukejte vypadnout! A to rychle! Ven!
Konečně se mohou postavit. Ale ani si neodpočinou a jsou udeřeni do břicha. Předkloní se a dostanou dělovku do obličeje, která je odmrští ven z kanceláře. Zastaví se až o protější zeď koridoru, kde se složí na podlahu jeden přes druhého.

Koridor poblíž skladiště

LISTER a RIMMER v kanárkovském a se zbraněmi se kradou koridorem. Obličeje jim zdobí několik náplastí.
LISTER: Ten časomet z nich jenom tak nedostanem. Namířej ho na nás a udělaj z nás cokoliv.
RIMMER: (Něčeho si všimne) Řekl bych, že dostat ho zpátky nebude problém.
Opodál dřepí na zemi dvě gorily navlečené v kanárkovských uniformách, které si hrají s baterkou a jsou fascinovány kuželem světla, jenž z ní vyzařuje. Na zemi vedle nich leží časomet, který RIMMER s LISTEREM opatrně přitáhnou kovovou trubkou.

Skladiště

Dinosaurus leží na zádech, spí a hlasitě chrápe. V bezpečné vzdálenosti se k němu blíží LISTER a RIMMER.
RIMMER: Nepovede se to, že jo?
LISTER: Stačí, abych zmáčknul tlačítko „Zpět“. Časomet vyvolá minulost z paměti a vrátí zpátky, co udělal. Tak vrátíme i Ptačího muže.
RIMMER: Určitě se nám něco stane. Tak jako vždycky.
LISTER: Nic se stát nemůže.
LISTER namíří časomet na podlahu, stiskne knoflík, vystřelí několik blesků a na zemi se objeví pár bot.
LISTER: Boty Ptačího muže. Teď si z něj vrátíme i zbytek.
Opět stiskne knoflíky na časometu a v botách už se objeví i jejich majitel. Živ a zdráv. Tedy alespoň fyzicky zdráv.
PTAČÍ MUŽ: Pete mě schramstnul. Sežral mě. Musí být nějaký rozladěný. Nikdy dřív mě nesežral. Nikdy.
LISTER konečně namíří časomet na spícího Petea a z obrovského ještěra tu máme opět malého vrabčáka, který letí k PTAČÍMU MUŽI.
PTAČÍ MUŽ: Pete? Dáš si pár semínek?
RIMMER: A teď ten časomet znič.
LISTER: Taková věc je k nezaplacení!
RIMMER: Znič ho!
LISTER ho hodí na zem, zatancuje si na něm krátký taneček a časomet je rázem na kousky.

Koridor poblíž skladiště

LISTER, RIMMER a PTAČÍ MUŽ odcházejí ze skladiště v domnění, že už mají všechno za sebou. Vtom spatří v koutu koridoru obrovské vejce. Hýbe se a skořápka praská.
LISTER: Co teď budem dělat?
RIMMER: Teď... sprav... ten časomet. Je totiž k nezaplacení!
Všichni běží zpátky pro něj. Ze skořápky se zatím vyloupne dinosauří ocásek. RIMMER a LISTER se vrací a marně se snaží složit trosky časometu. Skořápku prorazí dvě dinosauří nožky. Vejce se zvedne a s velkým křikem odběhne.
RIMMER: Zastavte toho dinosaura!
Vajíčko vstoupí do výtahu a odjede.
LISTER: Je ve výtahu! Je ve výtahu! Stáhneme ho dolů. Vrať se sakra!

Masážní salón

HOLLISTER leží na břiše na lůžku a oddává se rukám masérky.
HOLLISTER: Ách, to kokosové mléko je úžasné.

Koridor poblíž skladiště

Dveře výtahu se otevřou, LISTER s RIMMEREM namíří dovnitř zbraně, ale leží tu už jen prázdná skořápka. Dítko se vyklubalo.

Masážní salón

HOLLISTER: Já jsem troska...
Lehne si na břicho a položí hlavu do otvoru v lůžku. Masérka zatím odchází.

Ve výtahu

LISTER a RIMMER vynoří hlavu z prázdné skořápky. Nový jedinec je skutečně na svobodě.

Masážní salón

HOLLISTER leží tváří k zemi na lůžku. Přichází dinosauří mládě, které ač se právě vylíhlo, dosahuje rozměrů dospělého člověka.
HOLLISTER: Mmmm... ohhh... áhhh. To je fantastické!
Dinosaurus olizuje HOLLISTEROVI záda.
HOLLISTER: Ta Vaše drsná masáž mi dělá neskutečně dobře.
Dinosaurus zařve.

Kapitánova kancelář

RIMMER a LISTER jsou, jako již mnohokrát, předváděni před HOLLISTERA. Jako vždy RIMMER zasalutuje a LISTER zamává. HOLLISTER strnule zírá, mlčí a pouze zvedá kartičku s nápisem:
„Trpím poruchou vyvolanou posttraumatickým stresem.“
Vzápětí zvedá další kartičku:
„Možná že už nikdy nebudu mluvit.“
Chvilku čeká a zvedne další nápis:
„Díra na dvanáct měsíců.“
RIMMER a LISTER se mají k odchodu, ale HOLLISTER bouchne párkrát do stolu a ukáže další kartu:
„Kam sakra jdete?“
RIMMER: Do díry, pane.
HOLLISTER vytáhne kartu:
„Vy nejdete do díry. Tam jdu já.“
RIMMER s LISTEREM se na sebe zmateně podívají a HOLLISTER zvedá s rozšklebeným úsměvem šílence poslední nápis: „Nashledanou za dvanáct měsíců.“
KONEC.

Epizoda 52,"Jenom sympaťáci"

Jediný záchranný modul kosmické lodi Hermes. Členů posádky: jeden. Loď zničena chameleónským mikrobem, ... opravuji: chumeleónským mikrobem, ... opravuji: něčím divným z vesmíru, co mění tvar. Veškerá nepodstatná elekronická zařízení mimo provoz, včetně kontroly pravopisu. Konec zpráv.

O šest hodin později.

KAPITÁN: Vstupte! ... Vstupte! ... Vstupte!
RIMMER: Můžu vstoupit pane? Já jsem ťukal; asi jste mě neslyšel. Horká citronáda.
KAPITÁN: Ta chřipka mi dává. Ty tváře mám pořád takové opuchlé, povadlé a skleslé.
RIMMER: A nebyly takové už před tou nemocí? Ano, určitě byly, protože ... Trochu vás zabalím.
KAPITÁN: Jak se vám vede v podmínce? Už jste něco vyved?
RIMMER: Moc se mi to líbí. Tady mám pár věcí k podpisu.
KAPITÁN: Co tady probůh dělá propouštěcí rozkaz zprošťující vás veškerých obvinění?
RIMMER: Aaaáááaaaaaach, ... Ty ze správního by vážně měli dávat pozor.To je hrůza, pch, dneska už nemůžete spoléhat na nikoho. Já se hrozně omlouvám. Jenže když budu mít záznam, nikdy nedostanu frčky ani vlastní loď. a po tom toužím nejvíc na světě. Být jako vy, pouze štíhlejší a v lepší kondici. A určitě bez vašich ucpaných cév. Ale když tohle pominu, jste člověk, který je mi vzorem.
KAPITÁN: Jo, tak přesně o tomhle jsem snil.
RIMMER: Myslíte, že bych se mohl stát jednou důstojníkem?
KAPITÁN: Ách, heleďte, nerad vám tohle říkám, Rimmere, ale je mi to fakt líto. Vy prostě nejste z důstojnického těsta.
RIMMER: Nejsem z důstojnického těsta?
KAPITÁN: Jestli vám mohu poradit, nasměrujte svou energii jinam a najděte si něco, v čem máte naději, že to někam dotáhnete.
RIMMER: Například pane?
KAPITÁN: Aauuu, iiooouuuu.
RIMMER: Tak podle vás ze mě nikdy nebude kapitán? Nikdy?
KAPITÁN: Ooouiiiiioooouuuuu.
TÁLIE: Říkali, že mohu na chvilku dovnitř.
KAPITÁN: Thalio, he, he, he, ahoj.
RIMMER: Dobrý den.
KAPITÁN: Rimmer je právě na odchodu.
TÁLIE: Jsem jako ve snu, že se s tebou setkávám po takových letech.
KAPITÁN: Ach, ti nanoboti museli oživit taky tebe děvče. Vypadáš ... fantasticky.
TÁLIE: Z tebe je teď kapitán. Jsi tak úspěšný muž, máš vlastní loď. Teda. Jsem z toho úplně vedle.
RIMMER: Tu fotografii vaší ženušky mám nechat jak je, nebo jí mám otočit ke zdi.
KAPITÁN: Odchod, Rimmere.
RIMMER: Samozřejmě, Děkuji pane. Můžu vám něco přinést: čaj, kávu, krabičku s gumou, ...
RIMMER: Já že na to nemám. Co ten o tom ví, ten vyžranej trouba. Nevidí mé dobré stránky, mou záludnost, prohnanost lišáka, to, jak ve chvílích, kdy jde do tuhého dokážu najít nejlepší skrýš. A on si myslí, že jsem imbecil. To určitě. ... Ehé, to víš že jo, ty bandasko.
AUTOMAT: Poplach, poplach. Čokoládová tyčinka. Čokoládová tyčinka byla odebrána bez placení. Čokoládová tyčinka byla odebrána bez placení. Poplach, poplach.
RIMMER: Zavři zobák.
AUTOMAT: Nezavřu. Poplach, poplach.
RIMMER: Jestli nezkrotneš, naleju ti bujón do repráku a utopím tě.
AUTOMAT: Tak sudej tu ruku z reproduktoru.
RIMMER: Slib, že budeš zticha.
AUTOMAT: Slibuju. ... Aaaaaaaaaaaaa. Zkratovali mi obvody. Poplach. Poplach. Čokoládová loupež ve třistačtyřicátémprvním obvodě. Tohle ti neprojde. I když tě nevidím, tak znám tvé oblíbené sladkosti a taky, a taky vím, a taky vím, aaaaaaaaaaa. No dobře, víc toho nevím, ale tvé oblíbené sladkosti znám a jednou, až zase uslyším tvůj hlas, tak ti udělám ostudu a rozhlásím, že jsi prachsprostý čokoládový chmaták.
RIMMER: Třesu se strachy. Automat mi bude vyhrožovat. Co mi provedeš? Necháš mi koňskou hlavu z marcipánu v posteli? Ach mami, mami, pomoc, pomoc, já mám strach.
KAPITÁN: Rimmere! ... Zapomněl jste si tác.
RIMMER: Děkuju vám.
AUTOMAT: Ukradl čokoládu, ukradl... Čas mé pomsty přijde, jednou se naše cesty zase setkají, a já ... tě zničím.
RIMMER: Až se tak stane, já budu kapitán téhle lodi.
KOCOUR: Náš slizoun si ti uměl zařídit, dělat pro kapitána, ale co já? Zatracený desky! Záda mám úplně zničený. Páteř je prohnutá. Kdyby si se mnou někam mrsknul, tak ti přiletím zpátky. Desky. Desky. Desky. Já nejsem zvyklej dělat, a takovouhle práci.
KRYTEN: Vy pracujete s deskami, pane?
KOCOUR: Přesně tak. Víš ty, co já musím dělat? Nahrát jim všechny desky do palubního rozhlasu. Každejch pětačtyřicet minut musím ty nesmysly měnit. Je ze mě troska! Ta podmínka mě zabije.
LISTER: Co to je?
KRYTEN: To je dárek, kterým chci potěšit slečnu Kris.
LISTER: Kalendář?
KRYTEN: Před pár dny se dívala do kalendáře a říkala, že je špatný kus měsíce. Tak jsem jí sehnal nový.
LISTER: Krytone.
KRYTEN: Já jí to řeknu: Ti co je vyrábí, udělali chybu, prostě kus měsíce úplně zkazili. A byli hloupí, lajdáčtí, ale být kvůli tomu nevrlý a smutný, to přece nemá cenu.
LISTER: Pár slovíček do tvýho audiovstupu.
KRYTEN: A to se stává všem ženám? Všechny začnou být divné a mrzuté? Přitom ve filmech ani v televizi to neuvidíte. To prý muži ovládají média. To je největší bouda od aféry Watergate.
LISTER: Klídek, o nic nejde. Řeknu ti, co dělat a jak se chovat. Úplně všechno. Důvěřuj mi.
Přeji vám báječné měsíčky!
KRYTEN: Tradáááá! ... Ještě že mám pana Listera. Málem jsem ze sebe udělal hlupáka. Dáreček pro vás. ... Hezky zabalený. ... Doufám, že je to vaše velikost.
KOCHANSKÁ: To ti poradil Dave, viď?
KRYTEN: Hm, není báječný?
KOCHANSKÁ: To jo, občas je tak milej, že je až k sežrání.
KRYTEN: Všechno mi vysvětlil, abych neudělal nějaký trapas. ... Tak prosím rozbalte to. ... Rád bych, abyste si ho vzala. ... A udělala s ním piruetku.
KOCHANSKÁ: Krytone, no, jak bych ti to řekla, ...
KRYTEN: Něco snad není v pořádku? ... Napálil mě, viďte! ... Tohle vůbec není to, co by měl člověk dělat, když má žena ... Tohle se taky nehodí? ... Tak on mi lhal! ... Doběhl mě ten podrazník podrazácká. ... Ale tahle hra je pro dva.
KOCHANSKÁ: Ano, jak to myslíš?
KRYTEN: Jste si jistá, že na to máte čas? Vím, že tyto dny jsou pro vás specifické. Nechcete raději hrát tenis v těsných bílých džínách? O to bych vás nerad připravil. Ani o ta kvanta modré tekutiny, co budete rozlévat.
KOCHANSKÁ: Radši mi řekni, jakou pomstu jsi vymyslel.
KRYTEN: Dobře. Představuju si to tak. Dám mu ... rrraaaa ... a pak mu ... rrreeee . ukaž ... glogloglo ... a bjuuu.
LISTER: To je Holly? Asi něco chce?
HOLLY: Rád bych vám sdělil žhavou a naprosto důvěrnou

informaci. Asi tak za deset minut bude prohlídka cel. Nikomu ani muk.
STRÁŽ: Prohlídka cel za deset minut.
HOLLY: Vidíte?
LISTER: Díky Holly, moc jsi nám pomohl.
HOLLY: Když jde o to získat náskok, jsem ten pravej.
RIMMER: Jestli se mohu zeptat, kdepak jsi splašil ten informační klenot tak dlouho před tím, než to věděl každý.
HOLLY: Naboural jsem se do lodního počítače a tam jsem to našel. Taky se mi podařilo nakouknout do seznamu zásob. Objevil jsem něco, z čeho by se vám naježily všechny vlasy.
LISTER: A sice?
HOLLY: Je to brilantina. ... Máznete to na hlavu a máte naježené vlasy. ... Jsou tam už jen dvě, takže jestli máte zájem, dejte mi vědět. Jen jak najdu něco, co by se vám mohlo hodit, ozvu se vám.
RIMMER: Tak nashle za pětadvacet let.
HOLLY: He, he, he.
LISTER: Ta jizva dneska nějak svědí. To budou asi nervy.
RIMMER: Ty máš jizvu? Kde jsi k ní přišel?
LISTER: Znáš ty propagační tužky, co rozdávají u doktora? Je na nich: Nejvíc nehod se stává doma. Buďte opatrní! Tak na jednu takovou jsem se nabodl.
RIMMER: Kde jsi byl?
LISTER: Kdy by, doma, takže mi to tak blbý nepřišlo.
RIMMER: Tohle není jizva, ale škrábnutí. Tohle je jizva!
LISTER: Kde jsi k tomu přišel?
RIMMER: Ve rvačce, to už je dávno. Duel.
LISTER: Duel? Ty? Hihi. Tohle ti nežeru.
RIMMER: Ale ne souboj, DUEL, ten starej film od Spielberga. Kamarád po mě hodil kazetu. Hloupě jsme se pohádali, kdo má na kole hezčí klipsny. Ale pomstil jsem se. Vymočil jsem se jim do napařovačky, a chodil ve žlutých tričkách. ... Proč to zvoní? To je od Krytona: Podívejte se pod šachovnici?
LISTER: Další vzkaz: Drahý pane Listere, děkuji za vaši radu ohledně slečny Kočanské. Za odměnu jsem ukradl Baxtrovi načerno pálenou kořalku a ukryl ji u vás ve sprše. Už teď se dost bavím, protože vím, že vaši celu budou kontrolovat. A umím si představit tu hrůzu, která vás jímá.
RIMMER: Proboha.
LISTER: Ježíši.
RIMMER: Co budeme sakra dělat. Za pět minut je tady kontrola a jsem v podmínce.
LISTER: Do záchodu, do dřezu!
RIMMER: Baxter nás zabije, jestli zjistí, co děláme.
LISTER: Kapitán nás zabije, jestli to neuděláme.
RIMMER: Z Baxtera mám ale větší strach. Grizzly před ním prchá a řve hrůzou. ... Před týdnem hrál poker a když mu došly peníze, vsadil levou kouli na dvojici spodků. Na dvojici spodků, takový je drsňák!
REPRO: Nádrž plná.
LISTER: Sakra, kam teď s tím.
RIMMER: Co budeme dělat, ještě zbývají dvě lahve.
LISTER: Holt to musíme vypít.
RIMMER: Vypít? Tohle je Baxtrova pálenka, ta má tak třista procent. Z jedné takovéhle lahve by se opilo celé řecké loďstvo.
LISTER: Aspoň ti vyrostou chlupy na hrudi.
RIMMER: Nejen na hrudi, ale i na rtech. Vyrostou ti chlupy i na chlupech! To je smrtelné.
LISTER: Chceš, aby tě chytli s načerno pálenou kořalkou? Dej se do toho!
RIMMER: Já to chci s něčím zředit.
LISTER: Kruci, Rimmere, ty jsi podělanej jako městskej chodník. Koukej to do sebe hodit.
RIMMER: Jaké to je?
LISTER: Jde to.

O pět minut později.

ACKERMAN: Kontrola! Vztyk pánové! ... Postavte se k postelím. ... Vy jste opilí!
LISTER: Opilí? Ne, pane.
RIMMER: Vůbec ne, pane, ne. Ne.
ACKERMAN: A kdo by si teď dal utopence?
LISTER: Já. Já bych si dal.
RIMMER: Já. Utopenci jsou výborný nápad, pane.
LISTER: Sakra. ... Napálil nás. ... Hihihi. ... Vzal si ... vzal si v jídelně bonbón s likérem. Říkal jsem mu, ať si nepřidává.
ACKERMAN: Zavolej na marodku, ať připravěj pumpování žaludku. Superšlaufem.
KOCHANSKÁ: To je Baxter.
BAXTER: Vaši kamarádi mi štípli pálenku. Až vylezou z marodky, a kolem nebudou bachaři, tak čeká voba tohle.
KOCOUR: Rozmáčkeš jim koblihy? ... To jednoho naštve. Ale na druhou stranu si docela oddechnou.
KRYTEN: Co jsem to provedl?
KOCHANSKÁ: Baxter jde po vás. Musíte utéct. My všichni.
LISTER: Tady se to někde hlídá.
KRYTEN: Dostanem se na startovací rampu, ukradneme loď a pofičíme pryč.
LISTER: Kde je kocour?
KRYTEN: Každou chvíli by se měl objevit tady.
KOCOUR: Hoď sem sůl, jo? ... Ten chlápek vedle ti krade hranolky.
VĚZEŇ: Co to sakra vyvádíš, ty suchare?
KOCOUR: Kradu ti hranolky, ty bandasko. ... Docela dobrý. ... Slušný.
VĚZEŇ: V celým pekle není větší vazbič, než jsem já. Ty kostroune. Jaks přišel na to, že mě budeš prudit a že přežiješ?
KOCOUR: Protože teď se to tady mění, ty tlusťochu. Ode dneška, ty páprďo, mi děláš čubu.
VĚZEŇ: Cože?
KOCOUR: Č ... U ... B ... U. Čubu. Tak vypadáš a to taky seš. Rozumíš?
VĚZEŇ: Dobře.
KOCOUR: Cože?
VĚZEŇ: Když se mnou někdo tak zvostra musí bejt vostrej hoch. Jestli chceš, abych ti dělal čubu, tak já proti tomu nic nemám.
KOCOUR: A nechceš mi jich pár vrazit, trochu mě vyzkoušet?
VĚZEŇ: Né, kdepak. Jsem tvoje čuba. A od teďka jsem tvoje kocabinka, samička, křapule, pruska, tvůj božíček. Udělám všechno, abys byl šťastnej.
KOCOUR: Tak mi jednu vraž!
VĚZEŇ: To mám zřídit tu krásnou tvářičku? Ani náhodou.
KOCOUR: Bože!
KOCOUR: Tady nemůžete zůstat, do pěti hodin musíme vypadnout.
LISTER: Ale proč zrovna do pěti hodin?
KOCOUR: V pět jsou koupele nemocnejch a to bude nejspíš na mě.
KRYTEN: Ten mikrob, který zničil Herma je na trpaslíkovi.
LISTER: Jak to?
RIMMER: Chameleónský mikrob. To musí být ten záchranný modul, kterým přiletěla Thalia, nebo jak se jmenuje.
LISTER: Vrátíme se a řekneme jim to.
RIMMER: A co nás útěk?
LISTER: Než na to přijdou, tak to chvíli potrvá. Jestli se vrátíme teď, tak ještě můžou najít protilátku.
RIMMER: Hraješ si na odvážného chlapáka, jenom aby ses před ní vytáhl.
KOCHANSKÁ: Ne, Dave má pravdu. Dokáže vidět za roh.
RIMMER: Jo, a za tím rohem jsi ty bez šatů a kupka sena.

KAPITÁN: Červený trpaslík je zevnitř užírán korozním mikroorganismem. Jak patrně víte, nemáme dost lodí, abychom vás zachránili všechny, takže většina z vás tady zůstane a zemře. Jo, a v poště máte všichni omluvný dopis.
KRYTEN: Jak jsem předpokládal, je naprogramován tak, aby neničil sklo.
KOCOUR: Takže stačí plutoniem poháněný skleník a jsme v suchu.
KRYTEN: Potřebujeme protilátku, co by neutralizovala korozivní negativitu mikrobu.
LISTER: Něco s korozivní pozitivitou?
KOCOUR: No a kde to seženem?
HOLLY: Ve zlatých stránkách nic není?
KOCHANSKÁ: V zrcadlovém vesmíru. V něm je všechno přesně obráceně, než tady. Negativní se stává pozitivním, a virus se stává protilátkou.
KRYTEN: Jestli v tom hranolu bude jediná nepřesnost, tak ten zrcadlový vesmír bude jen nedokonalou verzí našeho. To se ale dozvíme, až tam budeme. ... Porouchalo se to, přišli jsme o pana Rimmenra.
KOCOUR: Sláva, začalo se nám dařit:
LISTER: Jak dlouho potrvá, než to spravíš?
KRYTEN: Odhaduji to tak na dvacet minut.
KAPITÁN: Můžu vstoupit, pane? Já jsem ťukal, asi jste mě neslyšel. Horká citronádka.
RIMMER: Děkuji ti, vojíne Nulo.
KAPITÁN: Dovolíte, pár věcí k podpisu.
RIMMER: No jasně, hochu. ... Propouštěcí rozkaz, zprošťující tě všech obvinění?
KAPITÁN: Aaaaaaaaaaaaaaaach. Nevím, jak se to tam dostalo, já ... éééééé ...
RIMMER: Ty se chceš stát důstojníkem, viď hochu?
KAPITÁN: A jak, pane! Šlo by to, jednou, šlo by to?
RIMMER: Ne, myslím, že ne. ... No jasně, je to zrcadlový vesmír. Všechno je obráceně. ... Pane jo! Na tohle si musím chvíli zvykat.
TÁLIE: Říkali, že můžu na chvilku dovnitř. Vypadáš báječně.
RIMMER: Však ty taky. ... To je všechno, kašpare.
KAPITÁN: Rozkaz, pane.
TÁLIE: Z tebe je teď kapitán, jsi tak úspěšný muž, máš vlastní loď. Teda! Jsem z toho úplně vedle.
RIMMER: Já taky.
TÁLIA: Dej mi pusu. ... Co to děláš?
RIMMER: Lepím ti hubana s pozdravem od mýho rejdiváka.
TÁLIE: Jsem tvoje sestra!
RIMMER: Ano. ... Ale měl jsem hroznou radost, že tě vidím. Já jsem tě ...
TÁLIA: Dal jsi mi francouzáka!
RIMMER: Ne, to bylo blíž Antverpám, to byl belgičan. Jsem ... já jsem ... éééé ... vážně nemocný ... éééé ... Jste kapitánova sestra? ... Jéžíšmarja, to byl hrozný sen. Jé, čau ségra, to jsem já Arnie, tvůj brácha! Tak si tady pěkně kecni a pořádně bráchu obejmi, aaah.
TÁLIE: Pane kapitáne! Já jsem sestra Thália Geretová, vaše osobní spirituální poradkyně. Aaaaa.
RIMMER: Ségra, sestro, nebo kdo jste ... doprkýnka.
RIMMER: Dovolíte?
ASISTENTKA: Ano?
RIMMER: Nemohla byste mi říct, co je tohle?
ASISTENTKA: Na to se zeptejte pana profesora. Ten je tady přes všechny ty vědátorský ptákoviny.
KOCOUR: Někdo mě volal?
RIMMER: Profesore?
KOCOUR: Ano? Přejete si?
RIMMER: Možná mi pomůžete. Co je tohle?
KOCOUR: To je alkálie.
RIMMER: To ano, a jak se to jmenuje?
KOCOUR: Césium frankolithiový myxiolobiti umrixi dehyxid. ... Vypadáte překvapeně.
RIMMER: Těžko uvěřit, že tohle slyším od vás. Mohl byste mi to napsat?
KOCOUR: Jistě. Nedala byste mi hrozně dlouhý kus papíru?
RIMMER: Protilátka! Získal jsem ji!
RIMMER: Kde jsou všichni?
AUTOMAT: Opravili ten přístroj a přešli do zrcadlového vesmíru. Teď jsi důstojník s nejvyšší hodností na lodi, takže předpokládám, že jsi kapitán. Blahopřeji, pane kapitáne.
RIMMER: Odpal.
AUTOMAT: Kam jdeš?
RIMMER: Připravit tu látku!
AUTOMAT: Myslím, že zjistíš, že z toho vzorce, co máš na papíře, se stal vzorec toho viru, protože jsi opustil zrcadlový vesmír, takže se to obrátilo ve svůj protiklad. Hahahaha.
RIMMER: Máš pravdu. To je katastrofa.
AUTOMAT: Ještě pořád to může šťastně skončit.
RIMMER: Jak?
AUTOMAT: Pamatuješ se, jak jsi mi štípnul tu čokoládu? Ještě pořád mi za ní můžeš zaplatit, než natáhneš bačkory.
RIMMER: A co je tom tak šťastnýho?
AUTOMAT: No pro mě je to šťastný konec, aspoň mi budou hrát účty
RIMMER: Hele, běž už s těma blbárnama do blbous ty přiblblej blbečkózní blbštajne!
AUTOMAT: I pes má svůj den, a dneska je ten den, a já jsem ten pes.
RIMMER: Kruci!
SMRTKA: Árnolde Jidáši Rimmere, tvůj život je u konce. Pojď se mnou! Půjdeme k řece Styx, kde vložíš minci...
RIMMER: Dneska ne, kamaráde, jenom sympaťáci umírají mladí.
SMRTKA: To se mi ještě nikdy nestalo!
KONEC ... to určitě!